Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΑΡ. 106

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

Σ' αὐτὸ τὸ τεῦχος

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΚΕΝΤΗΜΑΤΩΝ

ΚΑΙ ΠΑΤΡΟΝ

ΦΟΡΕΜΑΤΟΣ

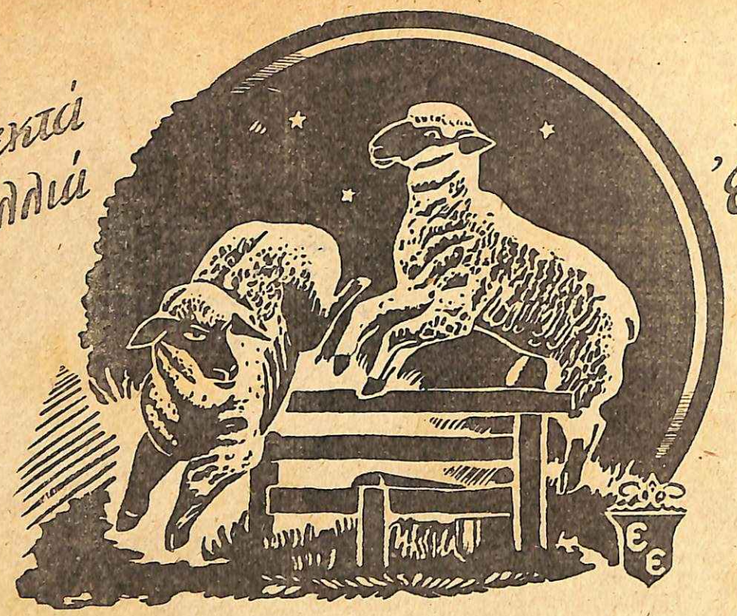

'Εκλεκτά Μαλλιά

'Εκλεκτά Πλεκτά

Ε.ΕΥΘΥΜΙΑΔΗΣ

Εὐαγγελιστρίας 30

«ΑΘΗΝΑ»

ΑΔΕΛ

Ἡ Izola

σᾶς προσφέρει

ἕνα ταξείδι

ΜΕ ΤΗΝ TWA

Ἡ Α.Β.Ε. ΙΖΟΛΑ ἀνακοινοῖ ὅτι οἱ πελάται της, οἱ ὁποῖοι θὰ ἀγοράσουν, ἐντὸς τοῦ Ἰανουαρίου καὶ Φεβρουαρίου 1954 ψυγεῖον ἢ κουζίνα ΙΖΟΛΑ, ἀπὸ ὁποιοδήποτε κατάστημα, θὰ ἔχουν τὴν πιθανότητα νὰ τοὺς προσφερθοῦν δωρεὰν ἀπὸ τὴν ΙΖΟΛΑ δύο εἰσιτήρια μετ' ἐπιστροφῆς ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Κάϊρον, διὰ τῶν θαυμασίων ἀεροσκαφῶν CONSTELLATION τῆς TWA.

Ζητήσατε κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἀγορᾶς τῶν συσκευῶν μας εἰδικὸν ἔντυπον μὲ τοὺς ὅρους τοῦ διαγωνισμοῦ ΙΖΟΛΑ.

Izola

Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:
Εὐάγγ. Χ. Τερζόπουλος

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ:
Ἀλ. Μακρόπουλος

ΓΡΑΜΜ. ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ:
Λίνα Αἰλιανοῦ

ΟΙΚΟΝΟΜ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ:
Ἀντ. Νομικός

ΣΥΝΤΑΞΙΣ:
Ἰ. Ζαχαράκης, Μέλη Δεπόλλα
Δ. Γιαννουκάκης, Ἀλ. Καρρέρ,
Κ. Σκορδιαλοῦ, Α. Μαμμοινὰς
Φρ. Καρατζίδου, Θ. Ἔξαρχος.

ΜΟΔΑ:
Λίνα Αἰλιανοῦ,
Μίκη Μπούκουρα.

ΠΛΕΚΤΑ, ΚΕΝΤΗΜΑΤΑ, ΠΑΤΡΟΝ. ΕΡΓΟΧΕΙΡΑ
Τζέλα Κριμίζη,
Ὀλυμπ. Ἐξάρχου.

ΜΑΓΕΙΡΙΚΗ – ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗ:
Χρύσα Παραδείση.

ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ – ΟΜΟΡΦΙΑ:
Τόνυ Γιαννίλου.

ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΟ:
Πιπίνα Τσιμικάλη

ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΙΚΗ:
Γεώργ. Σερετάκος.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΑ:
Χαρ. Μηχιώτης.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ:
Ρένα Βελισσαρίου

ΡΕΠΟΡΤΑΖ:
Ἀγγ. Καταμάδου,
Κ. Σφαέλλου.
Μάρ. Βαϊάνος,
Μαίρη Τατάγια.

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΙΣ:
Ἀλ. Κοντόπουλος.

ΣΧΕΔΙΑ·
Κωνστ. Βασιλοπούλου.

ΙΑΤΡΟΙ:
Γυναικολογικά:
Ι. Εὐθυμίου.
Νευρολογικά:
Ι. Νικολετσόπουλος.
Ὑγειονολογικά:
Ι. Ἀντωνιάδης
Παθολογικά:
Ν. Ζακόπουλος.

ΝΟΜΙΚΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ:
Γ. Ἀντωνόπουλος.

ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ:
Νέλλυ,
Τζ. Μελισσηνοῦ,
Πιπίνα Τσιμικάλη.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ:
Τάκης Παναγιωτόπουλος.

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΤΥΠΩΣΕΩΣ:
Ἀντ. Χ. Τερζόπουλος.

ΠΡΟΪΣΤΑΜ. ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
Ν. Παρασκευόπουλος .

ΠΡΟΪΣΤΑΜ. ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ:
Δ. Παναγιωτακόπουλος.

ΗΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΕΤΟΣ 5ον. ΤΙΜΗ ΔΡ. 6000. ΑΡ. 106—10 ΦΕΒΡΟΥΑΡ. 1954
ΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Σανταρόζα 1. ✧ ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 36.762
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Βορέου 7 ✧ ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 36.555
ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ: Ὁδὸς Ἀναξαγόρα 5 ✧ ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 26.343
Ἡ «ΓΥΝΑΙΚΑ» κυκλοφορεῖ ἀνὰ 15θήμερον, ἡμέραν ΤΕΤΑΡΤΗΝ ἀνεξαρτήτως ἡμερομηνίας. Τὸ προσεχὲς (107ον) τεῦχος θὰ κυκλοφορήσῃ τὴν ΤΕΤΑΡΤΗΝ 24 Φεβρουαρίου 1954

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀπ' ὅ,τι γίνεται στὸ 15θήμερο	»	4-5
Ματιὲς ἀπ' τὸ παράθυρο ● Θεατρικὰ παρασκήνια	»	6
Ἀνοιξιάτικη αὔρα ἀπ' τὶς ἀθηναϊκὲς μπουτίκ ..	»	7
Τὰ σπὸρ σύνολα ἀπὸ ζέρσεϋ (μόδα)	»	8
Σκηνὲς τῆς ζωῆς ● Ἡ μάνα (στίχος)	»	9
Οἱ καλοὶ τρόποι	»	10-11
Στὴν ὑπηρεσία τῆς τέχνης (καμπάνια)	»	12
Ἡ γυναίκα στὶς παλιὲς ναυτικὲς πολιτεῖες	»	13
Τὸ λάθος τῆς μητέρας (διήγ.) ● Διορθώματα	»	14
Οἱ μάλλινες κουβέρτες	»	15
Ἡ Ἑλληνίδα στὰ γήπεδα καὶ στοὺς στίβους	»	16
Ὁ ἄνδρας, ἡ γυναίκα καὶ οἱ νόμοι ● Τέστ ..	»	17
Δυὸ κινηματογραφικὲς σελίδες	»	18-19
Ἀπόδημοι	»	20
Μπελάδες τοῦ χοροῦ ● Προσέχτε τὶς καρέκλες	»	21
Ροδόλφος καὶ Βετσέρα (ἱστορ. ἀνάγνωσμα) ..	»	22-23
Τελευταῖα μοντέλα (μόδα)	»	24
Ἡ Ἀγγελικὴ Παναγιωτάτου ● Τὸ ἔργο της..	»	25
Γιὰ τὶς ἀποκρηάτικες βραδυὲς (μόδα)	»	26
Τὸ παιδὶ τοῦ Μαλτέζου (ἑλλην. διήγ.)	»	27-28
Ἀνδρικὸ πουλόβερ (πλεκτὸ)	»	29
Οἱ γιατροί μας στὸ σπίτι σας ● Ἀπαντήσεις	»	30-31
Ἀξεσουὰρ ● Ἡ ἀμερικανικὴ φιλοξενία	»	32
Ἡ κοινωνικὴ ζωὴ στὴν ἀρχαία Ἑλλάδα	»	33
Μικρὰ συμπληρώματα γιὰ τὶς ἀπόκρηες (μόδα)	»	34-35
Τὸ παιδὶ τοῦ Μαλτέζου (συνέχεια διηγήματος)	»	36
Ταγιὲρ ντὲ-πιὲς (μόδα)	»	37
Ἕνας ἄγγελος στὴ ζούγκλα (ἀθην. μυθιστ.) ..	»	38-39
Ἡ πορτοκαλάδα ● Ἀνοιξιάτικα καπέλα (μόδα)	»	40
Δύσκολος δρόμος (διήγημα)	»	41
Ξοδέψετε λίγα, ντυθήκε καλὰ (μόδα)	»	42-43
Μαγειρικὴ καὶ Ζαχαροπλαστικὴ	»	44-45
Κουζίνα καὶ πρόχειρη τραπεζαρία (διακόσμ.)	»	46
Περνᾶτε τὴν ὥρα σας μαθαίνοντας	»	47
Ἐπεξηγήσεις κεντημάτων Παραρτήματος	»	48
Ἀλληλογραφία: Μυρτώ, συντάκτις μόδας	»	49
Πρακτικὰ ντυλάπια (νοικοκυρὰ)	»	50-51
Ἡ ὁμορφιὰ τοῦ προσώπου καὶ τοῦ σώματος..	»	52
Νέα χτενίσματα	»	53
Τὸ κορίτσι (ἐπιστημονικὸ ἀνάγνωσμα)	»	54-55
Ἐπεξηγήσεις τῶν πατρὸν τοῦ Παραρτήματος	»	56
Προσοχὴ στὰ δόντια σας	»	57
Μοντέλο ἀμπιγιὲ ● Ὁ ἰδεώδης σύζυγος	»	58
Δυὸ ὡραῖες σελίδες γιὰ τὰ παιδιά σας	»	59-60
Μαύρη ἀμπιγιὲ μπλούζα	»	61
Μὲ δάκρυα στὰ μάτια (αἰσθημ. μυθιστ.)	»	62-63-64
Οἱ λύσεις τῶν πνευματικῶν ἀσκήσεων	»	65
Μιλοῦν τ' ἄστρα	»	66

ΤΑ ΕΞΩΦΥΛΛΑ ΜΑΣ

● Ταγιὲρ ἀπὸ μαλακὸ καὶ ζεστὸ σκωτσέζικο ὕφασμα. Κουμπιὰ περλέ. Ἡ ζακέτα στὸ ἴσιο μὲ κόψιμο κιμονό. Ἡ φούστα λοξή, διπλώνει ἐμπρός. Σάρπα διπλή, στὸ χρῶμα τῆς ρίγας. Καπέλο μὲ γαρνιτούρα ἀσορτί. Ὡραιότατο σύνολο.

● Πολὺ τῆς μόδας τὰ κόκκινα ἀξεσουάρ. Τσάντα, γάντια, παπούτσια, ἀπὸ μπόξ. Τὰ παπούτσια γόβες σκέτες ἢ μὲ μαύρη γαρνιτούρα. Ἡ τσάντα μὲ φανταιζὶ κουμπὶ καὶ χέρι. Κασκὸλ ὀργάντζα φανταιζί.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐσωτερικοῦ:
ΕΤΗΣΙΑ (26 τεύχη) δρ. 156.000
ΕΞΑΜΗΝΟΣ (13 τ.) » 80.000
ΤΡΙΜΗΝΟΣ » 40.000
Ἐξωτερικοῦ (ἑτησία):
Λίραι Ἀγγλίας (χάρτιν.) 2.10.0
Δολλάρια 7.00
Βελγικὰ φράγκα 350
Γαλλικὰ φράγκα 2.500

Τὰ ἐμβάσματα δέον ν' ἀποστέλλωνται πρὸς Ε. Τερζόπουλον ἐκ μὲν τοῦ Ἐσωτερικοῦ διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς, ἐκ δὲ τοῦ Ἐξωτερικοῦ διὰ τραπεζικῆς ἐπιταγῆς.

ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ ΤΕΥΧΗ

ἀπὸ τοῦ 1ου μέχρι τοῦ τελευταίου πλὴν τῶν 2, 3 καὶ 4, πωλοῦνται εἰς τὰ Γραφεῖα μας.

ΟΙ ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

ΚΑΛΛΙΓΕΧΝΙΚΩΤΑΤΟΙ ΧΡΥΣΟΔΕΤΟΙ
ὁ Α' (τεύχη ἀριθ. 1—13)
ὁ Β' (τεύχη ἀριθ. 14—26)
ὁ Γ' (τεύχη ἀριθ. 27—39)
ὁ Δ' (τεύχη ἀριθ. 40—52)
ὁ Ε' (τεύχη ἀριθ. 53—65)
ὁ Στ' (τεύχη ἀριθ. 66—78)
ὁ Ζ' (τεύχη ἀριθ. 79—91)
ὁ Η' (τεύχη ἀριθ. 92—104)

Προσκομίζοντες τὰ ἀνωτέρω τεύχη εἰς τὰ γραφεῖα μας παραλαμβάνετε τοὺς τόμους δεμένους.

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 6 § 7 τοῦ Α.Ν. 1092/1938: Διευθυντής: Εὐάγγελος Τερζόπουλος. Κατοικία ὁδὸς Καλλιδος 12. Προϊστάμενος τυπογραφείου Νικόλαος Παρασκευόπουλος. Κατοικία Βορέου ἀριθ 7.

ΚΕΝΤΗΜΑΤΑ

Ἀπὸ τὸ ἐρχόμενο τεῦχος καὶ στὰ τεύχη ποὺ δὲν συνοδεύονται μὲ Παράρτημα Κεντημάτων θὰ δημοσιεύωνται παντὸς εἴδους ὡραῖα κεντήματα μετρητά, πουὰν ντ' ὀμπρ, ριζοβελονιὲς καὶ ἄλλα, ἔγχρωμα καὶ μή.

ΑΠ' Ο,ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ

● Ἡ Βασίλισσα παρουσία τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ Διαδόχου ἀπονέμει τὰ ἔπαθλα στὶς νικήτριες τῶν Πανελληνίων Ἱππικῶν ἀγώνων κυρίες Ραζέλου (ἀριστερὰ) καὶ Μπενᾶ.

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΣΤΟΥΣ ΙΠΠΙΚΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ

Γιὰ πρώτη φορὰ μετὰ τὸν πόλεμο ἔγιναν ἱππικοὶ ἀγῶνες στὸν τόπο μας. Οἱ ἀμαζόνες μας ποὺ ἔλαβαν μέρος διακρίθηκαν..

Κατὰ τὸ παρελθόν, ἀρκετὲς φορὲς τὸ πρωτάθλημα Ἑλλάδος ἱππασίας κέρδισαν γυναῖκες ποὺ νίκησαν τοὺς ἄνδρες ἀντιπάλους τους. Κι' αὐτὲς εἶναι οἱ κυρίες Μαρία Ραζέλου, Ρωξάνη Βακᾶ, Λένα Ζαρίφη καὶ οἱ δίδες Λένα Καυταντζόγλου καὶ Ἑλένη Παπαρρηγοπούλου.

Στοὺς ἐφετεινοὺς Πανελληνίους ἱππικοὺς ἀγῶνες ἔλαβαν μέρος οἱ κυρίες Ραζέλου, Μπενᾶ, Νοταρᾶ καὶ Γκρόμαν ἀπὸ τὶς ὁποῖες οἱ δύο πρῶτες κατετάχθη σαν τρίτες, ἀμέσως μετὰ ἀπὸ δύο ἄνδρες συναγωνιστάς των.

ΙΣΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΑΝΔΡΕΣ

ΚΑΤΙ πολὺ σπουδαῖο γιὰ τὴν Ἑλληνίδα, στὸν τομέα τῶν δικαιωμάτων της ὡς πρὸς τὴν ἰσότητά της μὲ τὸν ἄνδρα, ἔχει συντελεσθῆ τώρα τελευταῖα καὶ πέρασε σχεδὸν ἀπαρατήρητο. Πρόκειται γιὰ τὴ διεθνῆ σύμβασι περὶ τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων τῆς γυναίκας, ποὺ ὑπογράφτηκε πέρυσι μεταξὺ τῶν χωρῶν ποὺ ἀνήκουν στὸν Ὀργανισμὸ Ἡνωμένων Ἐθνῶν καὶ κυρώθηκε πρὶν λίγους μῆνες ἀπὸ τὴν Βουλή μας μὲ νομοθετικὸ διάταγμα, βάσει τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ Συντάγματος.

Σύμφωνα μὲ τὴ σύμβασι αὐτή, ποὺ ἄρχισε νὰ ἰσχύη τώρα καὶ ἐδῶ, οἱ γυναῖκες, ἐκτὸς τοῦ ὅτι δικαιοῦνται νὰ ἐκλέγουν καὶ νὰ ἐκλέγωνται μὲ ἴσους ὅρους πρὸς τοὺς ἄνδρες, χωρὶς καμμιὰ διάκρισι, σ' ὅλες τὶς ἐκλογὲς καὶ σ' ὅλα τὰ δημόσια ἐκλεγόμενα Σώματα, ποὺ καθορίζονται ἀπὸ τὸ ἐθνικὸν δίκαιον τῆς χώρας. Ἐπίσης οἱ γυναῖκες θὰ δικαιοῦνται νὰ διορίζωνται σ' ὅλες τὶς δημόσιες θέσεις καὶ τὶς ἀνώτατες, καὶ νὰ ἀσκοῦν ὅλα ἀνεξαιρέτως τὰ δημόσια λειτουργήματα.

Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ἔγινε καὶ τὸ τελευταῖο βῆμα προόδου γιὰ τὴν κατάκτησι τῆς ἰσότητος στὰ πολιτικὰ δικαιώματα τῆς γυναίκας στὸν τόπο μας. Γιατὶ ἐκτὸς ἀπ' τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ψηφίζουν καὶ νὰ ἐκλέγωνται, οἱ Ἑλληνίδες θὰ ἔχουν τώρα πιὰ καὶ ὅλα τὰ ἄλλα ἀστικὰ δικαιώματα ποὺ μέχρι σήμερα δὲν εἶχαν. Σύμφωνα, δηλαδή, μὲ τὶς ὑποχρεώσεις ποὺ ἀπορρέουν ἀπ' τὴ διεθνῆ αὐτὴ σύμβασι, πρόκειται σύντομα νὰ γίνουν οἱ ἀπαραίτητες τροποποιήσεις στὴ νομοθεσία μας ὥστε ἡ γυναίκα νὰ μπορῆ νὰ παρίσταται ὡς μάρτυς κατὰ τὴ σύνταξι συμβολαιογραφικῶν πράξεων, διαθηκῶν κ.λ.π., νὰ ὁρίζεται ὡς ἔνορκος, νὰ διορίζεται ὡς δικαστὴς μέχρι καὶ τὶς ἀνώτατης βαθμίδας, ὡς εἰσαγγελεύς, ὡς συμβολαιογράφος, ὡς καθηγήτρια ἀνωτάτων σχολῶν καὶ σ' ὁποιαδήποτε ἄλλη θέσι δημοσίου λειτουργήματος. Κατὰ τὶς πληροφορίες μας, ἡ θητεία τῆς Ἑλληνίδας ὡς δικαστίνας, θὰ ἀρχίση ἀπὸ τὰ δικαστήρια ἀνηλίκων.

Τὸ ΩΡΑΙΟ εἶναι ὅτι ἐπειδὴ ἡ διεθνὴς αὐτὴ σύμβασις περὶ τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων τῆς γυναίκας εἶχε ὑπογραφὴ στὴ Νέα Ὑόρκη, ἀπὸ τὴν τότε ἀντιπρόσωπό μας στὸν Ο.Η.Ε. κ. Ἀλ. Κύρου, τὴν 1η Ἀπριλίου πέρυσι, οἱ ὁποῖοι ἐνδιαφερόμενες γιὰ τὸν «ἀγῶνα τῆς γυναίκας» τὸ θεώρησαν ψιά... πρωτοπριλιάτικο ψέμα. Σ' αὐτὸ μάλιστα πείσθηκαν ἀργότερα ὅταν πέρασαν ἀρκετοὶ μῆνες χωρὶς νὰ κυρωθῆ ἡ σύμβασις αὐτὴ καὶ ἀπὸ τὴ Βουλὴ γιὰ νὰ ἰσχύση κι' ἐδῶ, πρᾶγμα ποὺ ἔγινε τελευταῖα. Ἔτσι, ὅλα τὰ δικαιώματα, γιὰ μιὰ πλήρη ἰσότητα, παραχωρήθηκαν πιὰ στὴ γυναίκα κι' οἱ περιβόητοι φεμινιστικοὶ ἀγῶνες, ποὺ εἶχαν ἀναστατώσει τὸν κόσμο πρὶν ἐξήσου καὶ τριάντα χρόνια καὶ ποὺ εἶχαν σβύσει σχεδὸν πιά, θὰ παρουσιάσουν τώρα ὁριστικὰ στὴν ἱστορία. Ἀθόρυβα λοιπόν, χωρὶς φασαρίες καὶ φεμινιστικοὺς πολέμους, κερδήθηκε καὶ ἡ τελευταία μάχη τοῦ «ἀγώνα τῆς γυναίκας» ποὺ στὸν καιρὸ τῆς φούριας του δὲν εἶχε καταφέρει σχεδὸν τίποτα...

ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΔΥΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ, ποὺ ἐκδίδονται σὲ ἀντίθετες περιοχὲς τῆς χώρας μας — τὴ Θεσσαλονίκη καὶ τὴ Μυτιλήνη — κυκλοφόρησαν τὶς ἡμέρες αὐτὲς τοὺς ἐφετεινούς των τόμους μὲ πλούσια γυναικεία συνεργασία. Ἄλλοτε τὰ ἴδια αὐτὰ ἡμερολόγια καὶ ἄλλα, ἱστορικώτερα, μὲ πολλὴ φιλαργυρία ἔβλιναν σελίδες τους σὲ γυναῖκες. Σήμερα, πόσο ἄλλαξαν τὰ πράγματα! —Γιὰ τὴν ἱστορία, ἀναφέρουμε: «Μακεδονικὸν Ἡμερολόγιον» (Ν. Σφενδόνη). Συνεργάζονται: Ἑλένη καὶ Ἀλεξάνδρα Παραφεντίδη, Χρυσάνθη Τιτσαΐα, Πέρσα Νικολαΐδη, Ἐλεονώρα Τοπούσογλου, Ἑλένη Σκούρα κ.λ.π. Ἐπίσης οἱ καλλιτέχνιδες: Θάλεια Φλωρᾶ Καραβία, Τζένυ Λίμπερ Ἀργυρού, Δήμητρα Παπαγιάννη, Δήμητρα Τσερκέζου Κωνσταντοπούλου κλπ. Στὸ «Λεσβιακὸν Ἡμερολόγιον» (Π. Σαμάρα) γράφουν ἐπίσης πολλὲς Λέσβιες καὶ ἀπὸ τὴν ὑπόλοιπη Ἑλλάδα, διανοούμενες ποὺ τοῦ δίνουν ξεχωριστὴ αἴγλη μὲ τὴ συνεργασία τους καὶ τὰ ὀνόματά τους.

●

ΜΝΗΜΕΙΟ ΣΤΗ ΧΙΟ

ΜΙΑ ΕΛΛΗΝΙΔΑ διανοουμένη, καὶ φιλότεχνος, ποὺ εὑρίσκεται τώρα στὸ Λονδίνο, ἡ κ. Μαρία Ἀνδρέου Λαιμοῦ, προσεφέρθη νὰ χρηματοδοτήση τὸ μνημεῖο ποὺ θὰ διαιωνίζη τὴ μεγάλη συμβολὴ καὶ τὴ προσφορὰ τοῦ Ἑλληνος ἐκπαιδευτικοῦ στὴ δημιουργία τῆς σύγχρονης κοινωνίας. Τὸ ἔργο θὰ στηθῆ στὴν πρωτεύουσα τῆς Χίου, καὶ παρηγγέλθη ἤδη στὸ νέο γλύπτη κ. Κλουβᾶτο, μαθητὴ τοῦ Ἀπάρτη, ποὺ ἤδη μένει στὸ Παρίσι καὶ θεωρεῖται ἕνας ἀπὸ τοὺς πιὸ καλοὺς νεωτέρους καλλιτέχνες στὸ εἶδος του. Τὸ ἔργο ἔχει ἀρχίσει νὰ ἐκτελῆται στὸ ἀτελιέ του, ἀπὸ μηνὸς γιὰ νὰ μεταφερθῆ στὴν Ἑλλάδα καὶ νὰ στηθῆ τὸν προσεχῆ χειμώνα.

●

ΕΚΘΕΣΣΕΙΣ

ΜΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ γνωστότερες Ἑλληνίδες καλλιτέχνιδες, ἡ Ἀγγελικὴ Στεφάνου, γλύπτρια καὶ ζωγράφος μὲ πλούσια δοᾶσι στὴν πνευματικὴ οἰκογένειαν ἀναγγέλλει γιὰ τὶς 3 Μαρτίου ἔκθεσίν, ὕστερα ἀπὸ σιωπὴ δεκαετίας. Πολλὲς πόλεις τῆς Ἑλλάδος κοσμοῦνται μὲ προτομές,ἀνδριάντες, μνημεῖα καὶ ἡρῶα γλυπτικὰ ἔργα ἀναλμένα ἀπὸ τὴ σμίλη της καὶ ζωγραφικὰ ἔργα κοσμοῦν γνωστὰ σπίτια φιλοτέχνων. Ἡ Ἀγγ. Στεφάνου, θὰ παρουσιάση ἀναμιξὶ γλυπτικὰ ἔργα της καὶ πίνακες μὲ λουλούδια, τοπεῖα καὶ συνθέσεις. Ἡ ἔκθεσις θὰ γίνη στὸ «Κεντρικὸ» ὕστερα ἀπὸ τὴν λῆξιν τῆς ἐκθέσεως τοῦ Γ. Γαΐτη.

●

ΑΥΤΕΣ ΤΙΣ ΗΜΕΡΕΣ κλείνει ἡ ἔκθεσις τῶν Ἑλληνίδων Καλλιτεχνῶν ποὺ μετεφέρθη ἀπὸ τὸν ἐδῶ ὀργανωτή της κ. Δ. Μάνδαρη στὴ Θεσσαλονίκη. Ἐκεῖ δὲν ἐσημείωσε ἐβδαια τὴ μεγάλη ἐπιτυχία ποὺ εἶχεν ἐδῶ καὶ δὲν βρῆκε τὴν κατανόησι ποὺ τὴς ἔπρεπε. Νάναι γιατὶ περνᾶ ἱστορικὴ κρίσι ἡ ἐπαρχία, νὰ ποῦμε πὼς ἀκόμα ἡ πρωτεύουσα τῆς Β. Ἑλλάδος δὲν χειραφετήθηκε καλλιτεχνικὰ ὅπως ἡ Ἀθήνα;... Πάντως ἀξίζουν θερμὰ συγχαρητήρια οἱ γυναῖκες καὶ οἱ ὀργανώσεις τῆς Θεσσαλονίκης ποὺ βοήθησαν στὸ πρωτο καλλιτεχνικὸ βῆμα τῶν ὀργανωτῶν, στὸ εἶδος αὐτὸ τῆς ἀνταλλαγῆς καὶ ἂς εὐχηθοῦμε τοῦ χρόνου καλύτερα!

●

ΕΝΑ ΝΕΟ ΑΣΤΕΡΙ

Ἡ εἴδησις μᾶς ἔρχεται ἀπὸ τὴ Βιέννη: Ἡ Χαρίκλεια Μπαξεβάνου, μόλις 17 ἐτῶν, ἀπὸ τὴ Θεσσαλονίκη, κατέπληξε τοὺς Αὐστριακοὺς μὲ τὴ λαμπρὴ ἐπίδοσί της στὸ θέατρο. Πρὸ δύο ἐτῶν εἶχε φύγει γιὰ τὴ Βιέννη γιὰ σπουδὲς στὴν Ἀκαδημία Μουσικῆς καὶ Εἰκαστικῶν Τεχνῶν. Ταυτόχρονα ἐμφανίσθηκε καὶ σὲ ἕνα-δυὸ κινηματογραφικὰ ἔργα μὲ ἀποτέλεσμα νὰ κληθῆ στὴ Γερμανία γιὰ νὰ παίξη καὶ ἐκεῖ. Δὲ θέλει συζήτησι ὅτι τὸ νέο αὐτὸ ἑλληνικὸ ἀστέρι σύντομα θὰ μεσουρανήση στὸ διεθνὲς καλλιτεχνικὸ στερέωμα.

●

ΕΓΚΩΜΙΑ

"Οπως μᾶς πληροφοροῦν οἱ ἐφημερίδες, ἡ Ἀμερικανίδα δ. Κλάρα Χουΐλερ, γραμματεὺς τῆς ἐν Ἑλλάδι Χριστιανικῆς Ἑνώσ. Ἀμερικανίδων Γυναικῶν, σὲ συνέντευξί της πρὸς ἐφημερίδα τῆς Ν. Ὑόρκης ἐπλεξε τὸ ἐγκώμιο τῶν Ἑλληνίδων γυναικῶν. Ἡ δ. Χουΐλες, ποὺ βρίσκεται γιὰ λίγο στὴν Ἀμερική, ἐξαίρει τὴν ὑπερηφάνεια, τὴ δραστηριότητα καὶ τὴ ζωηρὴ ἐπιθυμία τῶν Ἑλληνίδων νὰ ἐργασθοῦν σὲ δημιουργικὰ ἔργα. Περιγράφει ἐν συνεχείᾳ τὴ φτώχεια πολλῶν ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν, ποὺ στερεοῦνται θερμάνσεως τὸ χειμώνα καὶ δὲν ἔχουν ἠλεκτρικό, οὔτε φωταέριο, ἀναγκαζόμενες ἔτσι νὰ μαγειρεύουν μὲ κάρβουνα!

●

● Ἡ λογοτέχνις κ. Μαριάννα Γεωργαντῆ, τῆς ὁποίας τὸ βιβλίο «Πᾶμε μαζὶ γύρω στὴν Ἑλλάδα», σημείωσε ἐξαιρετικὴ ἐπιτυχία.

●

ΔΙΑΣΗΜΕΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Ὁ γνωστότατος "Ελληνας καλλιτέχνης σκιτσογράφος Κέμ, ποὺ ἀπὸ 30ετίας διαπρέπει στὸ Λονδῖνο, τελειώνει ἕνα ἱστορικὸ βιβλίο του —στὰ ἀγγλικὰ φυσικά— τὸ ὁποῖο σκοπεύει νὰ κυκλοφορήση κατὰ τὸ τέλος τοῦ χρόνου. Σήμερα ἡ ἐργασία αὐτὴ τοῦ διάσημου συμπατριώτη μας εἶναι καθ' ὁλοκληρίαν ἑτοιμη καὶ δὲν ὑπολείπεται, παρὰ ἡ ἐκτύπωσίς της. Ἀλλὰ τί εἶναι, τί θὰ περιέχη τὸ βιβλίο τοῦτο, τοῦ Κέμ; Τιτλοφορεῖται «Τρομερὲς γυναῖκες» καὶ μιλᾶ γιὰ ἕνα πλῆθος γυναικῶν ποὺ ἀνήκουν στὴν τάξι τῶν διασήμων πλέον, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ ΙΑ΄ π.χ. αἰώνα, μέχρι τοῦ 1900. Κλεοπάτρα, Σεμίραμις, Ζωή, Φρύνη, Στρατονίκη, Σαπφώ, Μεσσαλίνα, Θεοδώρα, Αἰκατερίνη τῶν Μεδίκων, Πάπισσα Ἰωάννα, Ἀντωνίνα, Μεγ. Αἰκατερίνη, Μανταμ Ἀννώ, Δούκισσα τοῦ Κάμπερδαντ, Μανταμ ντὲ Μαιντενόν, κα πολλὲς ἄλλες βιογραφοῦνται καὶ ἱστοροῦνται στὸ βιβλίο αὐτό.

ΣΤΟ 15ΘΗΜΕΡΟ

ΜΟΥΣΙΚΗ

Τὸ Μιλᾶνο, ἐμᾶς τοὺς "Ελληνες μας ἐνδιαφέρει ἐξ ἀφορμῆς τοῦ μεγάλου λυρικοῦ του θεάτρου, τῆς Σκάλας, ποὺ καὶ στὴν ἐφετεινή του περίοδο θὰ παρουσιάση πολλοὺς "Ελληνες καλλιτέχνες ἀπὸ τῆς σκηνῆς καὶ τοῦ προγράμματός της. Ἔτσι, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ Μητρόπουλο ποὺ θὰ διευθύνη τὸ Μάϊο τὴν «Ἠλέκτρα», λαμπρὰν ἐμφάνισιν ἐφέτος ἔκαμε καὶ ἡ ἐξαιρετικὴ μας τραγουδίστρια Μαρία Κάλλας (Καλογεροπούλου). Θὰ μετάσχη ἀκόμα ἡ Ἑλληνίς καλλιτέχνις Μαρία Κερεστετζῆ—γιὰ πρώτη φορά.

●

Η ΠΑΟΛΑ

Στὸ ξενοδοχεῖο «"Αστορ» τῆς Νέας Ὑόρκης δόθηκε ἡ καθιερωμένη ἑορτὴ τοῦ Συλλόγου Φιλοπτώχων. Ἡ ἑορτὴ ἄρχισε μὲ τὸ κοψιμο τῆς βασιλόπιτας καὶ ἀκολούθησε ἕνα πλουσιώτατο πρόγραμμα ποὺ περιελάμβανε ἑλληνικοὺς χοροὺς καὶ τραγούδια. Ἡ χορωδία ποὺ διευθύνεται ἀπὸ τὸ μαέστρο κ. Βρυωνίδη, ἔψαλε μελωδικώτατα τὸ «Ἡ γέννησίς σου Χριστὲ ὁ Θεός» μέσα σὲ μιὰ καταπληκτικὴν ἀτμόσφαιρα. Μετὰ χόρεψαν τὰ κορίτσια τοῦ Μεσσηνιακοῦ Συλλόγου. Ἀλλὰ ἡ μεγάλη ἐπιτυχία τῆς βραδυᾶς ἦταν τὰ τραγούδια τῆς Πάολας, τῆς γνωστῆς καλλιτέχνιδος τοῦ τραγουδιοῦ, ποὺ εἶναι ἀπὸ χρόνια ἐγκατεστημένη στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες. Ἡ Πάολα ἀπεθεώθη κυριολεκτικὰ καὶ μάγεψε ὅλους μὲ τὴ φωνή της. Στὸ τέλος τῆς γιορτῆς ὁ ἀρχιεπίσκοπος κ. Μιχαήλ, εὐχαρίστησε τὴν καλλιτέχνιδα γιὰ τὴν προθυμία της νὰ ἐμφανίζεται ἀφιλοκερδῶς σὲ κάθε φιλανθρωπικὴ ἑορτή.

●

ΘΕΑΤΡΟ

Εἰδήσεις ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολι ἀναφέρουν ὅτι ὁ ἑλληνικὸς μουσικὸς θίασος Μαρίκας Κρεβατᾶ—Ρένας Ντόρ, συνεχίζει μὲ ἐξαιρετικὴ ἐπιτυχία τὶς παραστάσεις του στὸ θέατρο Σαράϊ τοῦ Πέραν.

●

ΥΠΟΤΡΟΦΙΕΣ

ΠΟΛΥΣ λόγος γίνεται τελευταῖα διεθνῶς, γιὰ τὴν «Ἀμερικανικὴ Ὀργάνωσι Π. Πολεμιστῶν γιὰ διεθνεῖς ὑποτροφίες» ἡ ὁποία τόσες ὑπηρεσίες προσφέρει στὴ νεολαία ὅλου τοῦ κόσμου μὲ τὴν προπαγάνδα της γιὰ τὴ φιλία τῶν Λαῶν καὶ τὴ διαφύλαξι τῆς Εἰρήνης μεταξύ τους. Ἡ λαμπρὴ καὶ τόσο πολιτισμένη αὐτὴ ὀργάνωσι παρέχει σ' ἑκατοντάδες νέους κάθε χρόνο, ὑποτροφίες γιὰ σπουδὲς στὴν τελευταία τάξι τοῦ ἀμερικανικοῦ γυμνασίου, μὲ δωρεὰν διατροφή, δίδακτρα καὶ ταξίδια στοὺς φτωχότερους. Ἐπὶ πλέον δίνει τὴ χαρὰ τῆς ἀλληλογνωριμίας τῶν παιδιῶν σὲ ὁλιγοήμερες ἐκδρομὲς τὰ καλοκαίρια, ὅπου αὐτὰ φιλοξενοῦνται σὲ σπίτια καὶ γνωρίζουν τὴ ζωὴ τῶν οἰκογενειῶν τῶν χωρῶν ποὺ πᾶνε. Ἡ Ἑλληνὶς ἐκπρόσωπος δνὶς Ρίτα Οἰκονομίδη ἐφέτος ἐλαβε μέρος σὲ εἰδικὸ συνέδριο μὲ τὰς ἀποφάσεις τοῦ ὁποίου θ' ἀσχοληθοῦμε προσεχῶς.

● Ἡ ἐκλεκτὴ ζωγράφος μας Χαρὰ Βιέννα.

●

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

● «ΑΓΓΕΛΙΚΗ» τῆς Κυπρίας λογοτέχνιδος Αἰμιλίας Ὀρεινοῦ. "Εκδοσις Ἀλεξανδρείας. Φιλολογικὸ πορτραῖτο τῆς μεγάλης Ἑλληνίδος Ἀγγελικῆς Παναγιωτάτου. Στὶς σελίδες τοῦ βιβλίου ποὺ εἶναι γραμμένο μὲ ἀγάπη καὶ συγκίνησι περνοῦν σύντομες εἰκόνες ἀπὸ τὴ ζωὴ καὶ τὸ ἔργο τῆς γυναίκας ποὺ ἀφιέρωσε τὸν ἑαυτό της στὴν ἐξυπηρέτησι τῶν συνανθρώπων ἀνεξαρτήτως χρώματος, φυλῆς καὶ θρησκείας.

● «ΥΠΕΡΕΠΟΧΗ» τῆς Ἀγγελικῆς Γάττου. Ἀθήνα 1954. Συνθετικὸ ποίημα σὲ ἐλεύθερο στίχο. Καὶ τὸ νέο τοῦτο βιβλίο τῆς ποιήτριας — τέταρτο τῆς σειρᾶς «Ἀνθρώπινα» διακρίνεται γιὰ τὴ φιλοσοφικὴ του διάθεσι καὶ τὸ βαθὺ θρησκευτικὸ αἴσθημα.

● «ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ» λογοτεχνικὸ περιοδικό. Πειραιεὺς 1954. Στὸ δεύτερο φύλλο συνεργάζονται οἱ: Δημοσθένης Βουτυρᾶς, Ἅγις Θέρος, Χρήστος Λεβάντες, Πάνος Σπάλας κλπ.

● «Ο ΠΑΝ» μηνιαῖο φυσιολατρικὸ περιοδικὸ τεῦχος 231—234 Ἰανουάριος—Μάρτιος 1954.

● «ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ» τῶν Ἑλληνίδων τῆς Βορείου Ἑλλάδος. Τεῦχος ἀφιερωμένο στὸν γιορτὴ τῆς Μητέρας μὲ πλούσια καὶ ἐκλεκτὴ ὕλη.

● «ΠΝΟΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΔΟΣ» ἐξαιρετικὸ γυναικεῖο περιοδικὸ ποὺ ἐκδίδεται στὴ Χαλκίδα ὑπὸ τὴ διεύθυνσι τῆς γνωστῆς λογοτέχνιδος κ. Βούλας Ξυπολιᾶ.

● Ὁ «ΕΥΘΥΜΟΣ ΚΟΣΜΟΣ» εἶναι τὸ νέο βιβλίο τοῦ κ. Θέμου Ποταμιάνου, τοῦ τόσο γνωστοῦ ἀπὸ προηγούμενα ἔργα του συγγραφέα. "Ο,τι διακρίνει τὸ νέο αὐτὸ βιβλίο του, ποὺ εἶναι μιὰ σειρὰ ἀπὸ ἐξυπνότατα εὐθυμογραφήματα, εἶναι τὸ σπινθηροβόλο πνεῦμα καὶ ἡ χιουμοριστικὴ περιγραφὴ προσώπων καὶ πραγμάτων.

● «ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΑΝΟΙΞΗ». Ἡ γνωστὴ λογοτέχνις Εἰρήνη Ἀθηναΐα, ἐκυκλοφόρησεν ἕναν τόμο καινούργιας της ἐργασίας ποὺ ἐκφράζει τὸ σημερινὸ ἄνθρωπο μὲ ὅλες του τὶς ἀνησυχίες καὶ τὶς τάσεις του γύρω ἀπὸ τὶς ὑψηλὲς ἔννοιες καὶ τὰ ἰδεώδη τῆς ζωῆς. Τρεῖς πρῆρεις σειρὲς ἀφηγημάτων περιλαμβάνει ὁ νέος τόμος τῆς γνωστῆς συγγραφέως. Τὸ βιβλίο κοσμοῦν σχέδια τῆς καλλιτέχνιδος Ἰσαβέλλας Χαμπούρη τῆς ὁποίας εἶναι ἔργο τὸ ἐξώφυλλο.

● «Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΔΑΣΚΑΛΟΥ». Μὲ τὸν τίτλον αὐτὸν ἡ δημοδιδασκάλισσα Μαρίκα Λίτσα—Μαυροειδὴ, ἐξέδωσε μιὰν ἐνδιαφέρουσα μελέτη ὅπου ἐκθέτει τὶς ἀπόψεις της πάνω στὰ παιδαγωγικὰ ζητήματα.

● «ΟΣΚΑΡ ΟΥΑΪΛΔ». Ἀπὸ τὸν ἐκδοτικὸν οἶκο Καραβάκου ἐξεδόθη σὲ κομψὸ τόμο ἡ βιογραφία τοῦ "Οσκαρ Οὐάϊλδ, σὲ μετάφρασι τοῦ Τάκη Μπαρλᾶ. "Ολη ἡ πολυτάραχη ζωὴ τοῦ Ἄγγλου συγγραφέα, τὰ φιλολογικὰ παρασκήνια τοῦ Παρισιοῦ καθὼς καὶ ἡ πολύκροτη δίκη παρελαύνουν στὶς σελίδες τοῦ ὡραίου αὐτοῦ βιβλίου.

●

ΑΠΟ ΤΗ ΛΥΩΝ ὅπου ζῆ ἡ καλλιτέχνις ζωγράφος Χριστίνα Ζαγορίδη, γνωστὴ γιὰ τὴν πατριωτικὴ της δρᾶσι, μετέβη στὴν Ἀγγλία, γιὰ νὰ παρακολουθήση τὶς καλλιτεχνικὲς ἐκδηλώσεις τῆς πρωτεύουσας τῆς γηραιᾶς Ἀλβιόνος.

●

ΑΠΑΓΩΓΗ

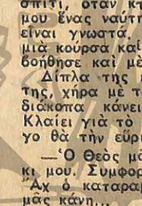

ΕΙΝΑΙ γνωστὸ δέβαια τὰ τῆς γυαγκστερικῆς ἀπαγωγῆς τῆς Ἀθηνᾶς Μπάρτσα, μιᾶς κοπέλλας 20 χρονῶν, ποὺ ἔγινε ἀπὸ τὸ σπίτι της τῆς ὁδοῦ Πλάτωνος, κοντὰ στὸ Μεταξουργεῖο, ἀπὸ τὸ φίλο της φερελπίνέο Γ. Χριστοφοράτο. "Ο,τι θὰ εἴχαμε νὰ προσθέσουμε εἶναι πὼς ἡ ἀτιμωρησία τῶν γενναίων ἀπαγωγέων τοὺς ἔχει κάνει τόσο θρασεῖς, ὥστε καὶ μέσα στὴν πρωτεύουσα νὰ ἐκτελοῦνν τὴ δρᾶσι τους. Κι' αὐτὸ τὴ στιγμὴ ποὺ ἡ γυναίκα ἔχει ἀποκτήσει ἴσα δικαιώματα μὲ τὸν ἄνδρα. Ἀλλὰ νὰ τί εἶπε ἡ ἀπαχθεῖσα σὲ συντάκτιδά μας ποὺ τὴν εἶδε μόλις πρὸ ἡμερῶν.

ΔΚΟΜΑ στὸ πρόσωπο τῆς Ἀθηνᾶς Μπάρτσα εἶναι ζωγραφισμένος ὁ τρόμος, ἔπειτα ἀπὸ τὴν περιπέτεια ποὺ πέρασε. Καὶ δὲν ἔχει ἄδικο.

Τὴ βρίσκουμε ξαπλωμένη στὸ κρεβάτι, φοβισμένη, ἔχοντας ἀκόμα τὴν ἐντύπωσι πὼς κάποιος θὰ τῆς χτυπήση τὴν πόρτα, κάποιος θὰ τὴν ἁρπάξη.

Τὸ πρῶτο ποὺ μᾶς ἐκφράζει εἶναι ἡ ἀγανάκτησί της γιὰ τὴν ἀνάμιξη διαγωγῆ τοῦ...παρὰ λίγο μνηστῆρα της.

—Τοῦ εἶπα πὼς δὲν τὸν θέλω. Εἶχα μάθει πὼς εἶναι ἀπατεώνας καὶ... Πάντως εἶναι γεγονὸς πὼς ἐμεῖς ἦταν ἀδύνατο νὰ συμφωνήσωμε.

—Διακόψατε πρὸ πολλοῦ;

—Ἀπ' τὰ Χριστούγεννα. Ἀπὸ τότε ὅμως οὔτε στιγμὴ δὲν ἠσύχασα. Μὲ ἀπειλοῦσε διαρκῶς μὲ γράμματα. Ἔφθασε ὡς τὸ σημεῖο νὰ μὲ φοβερίζη πὼς θὰ μὲ σκοτώση.

—Τί ὥρα ἔγινε ἡ ἁπαγωγή;

—Στὶς 11 τὸ βράδυ. Ἤμουν μόνη μὲ τὴν ἀδελφούλα μου στὸ σπίτι, ὅταν κτύπησε τὴν πόρτα μου ἕνας ναύτης. Τὰ ἄλλα πιὰ εἶναι γνωστά. Μὲ φόρτωσαν σὲ μιὰ κουρσα καί... ὁ Θεὸς μόνο μὲ βοήθησε καὶ μὲ βρῆκαν γρήγορα.

Δίπλα της κάθεται ἡ μητέρα της, χῆρα μὲ τρία παιδιὰ καὶ ἀδιάκοπα κάνει τὸ σταυρό της. Κλαίει γιὰ τὸ κακὸ ποὺ παρὰ λίγο θὰ τὴν εὑρισκε.

—Ὁ Θεὸς μᾶς βοήθησε, παιδάκι μου. Συμφορὰ ποὺ μᾶς βρῆκε! Ἂχ ὁ καταραμένος τί πῆγε νὰ μας κάνη...

Καὶ δὲν ἔχει ἄδικο ἡ καϋμένη. Πολλοὶ εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ δὲν τοὺς ἀφίνει ἡσυχους τὸ τοῦ... Κεφαλογιάννη τρόπαιον. "Ετος σωτήριον 1954!...

ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ ΧΟΡΟΙ στὰ ἀνάκτορα

●

Ἀπὸ τὸ 1833 ὡς τὸ 1843 ἡ ἐθιμοτυπία ὡρίζε νὰ ἀνοίγουν πρῶτοι τὸ χορὸ οἱ βασιλεῖς. Ὁ "Οθων χόρευε μὲ τὶς κυρίες τῶν ξένων διπλωμάτων καὶ ἡ Ἀμαλία μὲ τοὺς πρεσβευτές. Ὑστερα ἐρχόταν ἡ σειρὰ τῶν Ἑλλήνων ὑπουργῶν καὶ τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων. Ὁ "Οθων σπάνια χόρευε μὲ τὶς γυναῖκες τῶν ὑπουργῶν του γιατὶ δὲν ἤξεραν εὐρωπαϊκοὺς χορούς καὶ γι' αὐτὸ προτιμοῦσε τὶς Φαναριώτισσες.

Ἡ βασίλισσα, ἂν τύχαινε νὰ λείπη ὁ ἀρχαιότερος διπλωμάτης, χόρευε μὲ τὸν πρῶτο γραμματέα του ἢ καὶ μὲ κανένα νεαρὸ σύμβουλο ξένης πρεσβείας.

Μετὰ τὸ Σύνταγμα τοῦ 1843 ἄλλαξε ἡ ἐθιμοτυπία. Γιὰ νὰ λείψουν τὰ δίκαια παράπονα ἡ Ἀμαλία ἄρχιζε τὸ χορὸ μὲ τὸν πρωθυπουργό, μετὰ μὲ τὸν πρόεδρο τῆς Γερουσίας καὶ τέλος μὲ τὸν πρόεδρο τῆς Βουλῆς. Οἱ ξένοι διπλωμάτ στὴν ἀρχὴ κάνανε μούτρα, ἀλλὰ μετὰ ἀναγνώρισαν τὴ μεταδολή.

Ἡ ἐθιμοτυπία αὐτὴ μπῆκε σ' ἐνέργεια γιὰ πρώτη φορὰ στὸν ἱστορικὸ χορὸ τῆς 3ης Φεβρουαρίου 1845. Ἡ Ἀμαλία ὅμως χόρεψε πρῶτα μὲ τὸν πρεσβευτὴ τῆς Αὐστρίας καὶ κατόπιν μὲ τὸν φουστανελοφόρο πρωθυπουργὸ Κωλέτη. Γιὰ τρίτο κάλεσε τὸν πρόεδρο τῆς Γερουσίας Γ. Κουντουριώτη. Ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς, ὑποστράτηγος Κανέλλος Δεληγιάννης, βλέποντας νὰ μὴν τηρεῖται ἡ ἐθιμοτυπία καὶ νὰ παραμερίζεται, θύμωσε καὶ σηκώθηκε κι' ἔφυγε ἐπιδεκτικά.

Ἡ Ἀμαλία ὅταν γύρεψε τὸν Δεληγιάννη νὰ χορέψη κι' εἶδε πὼς εἶχε φύγει ἔγινε ἔξω φρενῶν. "Ολη ἡ σάλα ἄρχισε νὰ σχολιάζη τὸ πρᾶγμα καὶ τὸ κουτσομπολιὸ ἔδινε κι' ἔπαιρνε. Ὁ μόνος ποὺ δὲν ἐθύμωσε ἦταν ὁ "Οθωνας. Αὐτὸς ἐξακολούθησε νὰ χορεύη τ

ΜΑΤΙΕΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΑΘΥΡΟ

Ἡ γιορτὴ τῆς μητέρας

ΓΙΟΡΤΑΣΤΗΚΕ πρὶν ἀπὸ λίγες μέρες μὲ ὅλες τὶς τιμὲς ἡ γιορτὴ τῆς Μητέρας. Καὶ τὸ εὐχάριστο εἶναι πὼς ὁ γιορτασμὸς δὲν περιωρίστηκε στὶς θεωρίες καὶ ὡραῖα λόγια. Πολλοὶ μίλησαν γιὰ τὸ χρέος ποὺ ἔχει ἡ πολιτεία νὰ προστατέψῃ τὴ Μητέρα, νὰ τὴν ἐνισχύσῃ πρακτικὰ στὴ μεγάλη της πανανθρώπινη προσπάθεια νὰ δημιουργήσῃ καινούργιες γενιὲς χαρούμενες καὶ γεμᾶτες δύναμι. Τότε θὰ δείξουμε ὅλοι, ...πὼς ξέρουμε νὰ εὐγνωμονοῦμε τὴ μητρικὴ στοργὴ καὶ θυσία καὶ ὁ γιορτασμὸς θ' ἀποκτήσῃ νόημα βαθύτερο. Τὰ τελευταῖα χρόνια οἱ δοκιμασίες μας ἦταν καὶ εἶναι τόσο σκληρές, ποὺ ὁ καθένας αἰσθάνεται τὴν ἰδέα τῆς μάνας νὰ τὸν θερμαίνῃ μὲ τὴ στοργή της, νὰ τὸν παρηγορῇ, νὰ τοῦ δίνῃ κουράγιο κι' ἐμπιστοσύνη γιὰ τὸ μέλλον. Ἐκείνη, στέκεται ἄγρυπνη πάντα νὰ μᾶς συντρέξῃ στὴν πιὸ δύσκολη ὥρα κι' εἶναι καιρός, μαζὶ μὲ τοὺς πανηγυρισμούς, νὰ φανοῦμε ἀντάξια παιδιά της...

Χορομανία

ΜΕΓΑΛΟ ξεφάντωμα ἑτοιμάζεται γιὰ τὶς 'Απόκρης. Νωρὶς νωρὶς οἱ διάφορες ὀργανώσεις, οἱ διάφοροι σύλλογοι, ὀργανώνουν τὸν χορό τους καὶ προσπαθοῦν νὰ μᾶς παρουσιάσουν ἐκπλήξεις. Προγράμματα καλλιτεχνικά, «ντεκὸρ» ὅπου θὰ δημιουργήσουν ξωτικὴ ἀτμόσφαιρα, κοστούμια περίεργα, λαχειοφόρες ἀγορὲς — ὅλα καταστρώνονται καὶ μελετοῦνται στὶς μικρότερες τους λεπτομέρειες. Οὐρὲς σχηματίζονται ἔξω ἀπὸ τὶς αἴθουσες χοροῦ καὶ γίνονται πραγματικὲς μάχες γιὰ τὴν... προτεραιότητα. Μὲ δυὸ λόγια προμηνύεται νὰ «καῇ τὸ πελεκούδι» τὶς 'Απόκρηες. Καὶ οἱ λίγοι καθυστερημένοι, σπεύδουν στὰ χοροδιδασκαλεῖα ἐπειγόντως νὰ μάθουν ἀπὸ ταγκὸ μέχρι «μπάμπο». Τί θὰ γίνῃ μὲ τόσους χορούς, εὔκολα τὸ μαντεύει κανείς. Κατὰ τὰ φαινόμενα θὰ παρατηρηθῇ τέτοιος συνωστισμὸς στὶς «πίστες», ποὺ ἐνῶ θὰ γίνωνται τόσοι χοροὶ δὲν θὰ μπορῇ κανεὶς νὰ χορέψῃ. Καὶ δὲν θὰ εἶναι ὑπερβολὴ ἂν ὕστερα ἀπὸ ἕναν ὁλονύκτιο «χορό», τὸ κάθε ζευγάρι ποὺ λαχταροῦσε νὰ στριφογυρίσῃ στοὺς ρυθμοὺς τοῦ βάλς ἢ τοῦ σουΐγκ, φτάνοντας σπίτι του τὰ ξημερώματα, ὑποχρεωθῇ νὰ βάλῃ τὸ ραδιόφωνο γιὰ νὰ χορέψῃ ἐπὶ τέλους στὸ ἥσυχο σαλονάκι του, γιὰ νὰ καταλάβῃ 'Απόκρηες!

Εὐλογημένη 'Αττική

ΑΚΟΥΜΕ τὴν... κάθετο ἐφόρμησι τῆς θερμοκρασίας, ὄχι μόνο στὶς εὐρωπαϊκὲς χῶρες, ἀλλὰ ἐδῶ, γύρω μας, ἔξω ἀπ' τὴν 'Αττική, στὴν Πελοπόννησο, στὴ Θεσσαλία, στὴ Μακεδονία καὶ μᾶς πιάνει σύγκρυο. Τὸ θερμόμετρο προχώρησε ἴσ καὶ 20 βαθμοὺς κάτω ἀπὸ τὸ μηδὲν καὶ ἡ θρυλικὴ γιὰ τὴν παγωνιὰ της Σιβηρία, θαρρεῖς πὼς μετέφερε τὰ σύνορά της στὸν Παρνασσό. Ἐκεῖ, ὅμως, τὸ εὐλογημένο κλῖμα τῆς 'Αττικῆς, τῆς φωνάζει: στόπ ! Κάποιο θερμοφόρο παραπέτασμα συγκρατεῖ γύρω μας τὰ «κύματα τοῦ ψύχους» καὶ δὲν τ' ἀφίνει νὰ μαστιγώσουν τὴν 'Αθήνα. Κι' ἂν ἀπὸ βραδὺς καταφέρῃ νὰ περάσῃ ἕνας δυνατὸς ἄνεμος γιὰ νὰ τραντάξῃ λίγο τὶς στέγες μας, τὴν ἄλλη μέρα, πρωῒ πρωΐ, λάμπει στὸ «γαλανὸ» οὐρανὸ μας ἕνας χαρούμενος ἥλιος π' ἀγγίζει μὲ ἀνοιξιάτικες πνοὲς τὴν καρδιά μας. Ποιές, ἀλήθεια, μυστηριώδεις δυνάμεις περιφρουροῦν αὐτὴ τὴ γῆ; Μερικὰ χιλιόμετρα πιὸ πέρα κρου σταλλιάζουν τὰ χέρια, πέφτουν μύτες, μαραίνονται αὐτιά, ξυλιάζουν πόδια κι' ἐδῶ μόλις μαντεύσαμε τὸν βαρύτατο φετεινὸ χειμώνα. Δὲν εἶχε λοιπὸν ἄδικο αὐτὸς ποὺ εἶπε τὴν 'Αττικὴ εὐλογημένη!

Ἡ ἐπαρχία τοὺς βάζει τὰ γυαλιά...

ΤΗΝ ΩΡΑ ποὺ οἱ κοσμικοί μας κύκλοι ἄρχισαν νὰ βαρυοῦνται τὰ κοκτέϊλ - πάρτυ καὶ νὰ συζητοῦν τὴν κατάργησί τους, στὴν ἐπαρχία, ὅπως μαθαίνουμε, οἱ ἀπογευματινὲς αὐτὲς συγκεντρώσεις βρίσκονται στὸ φόρτε τους. Κάθε Σαββατοκύριακο — μᾶς βεβαιώνει ὁ κοσμικογράφος τῶν ἐπαρχιακῶν ἐφημερίδων — τὰ κοκτεὶλ - πάρτυ δίνουν καὶ παίρνουν. Ἐκεῖ, οὔτε ἀνία αἰσθάνονται οἱ καλεσμένοι, οὔτε «δὲν ἔρουν τί νὰ ποῦν». Ἀφίνουν στὴ μπάντα τὶς «ἐθιμοτυπίες» καὶ γρήγορα δημιουργοῦν μιὰ ἀτμόσφαιρα κεφιοῦ ποὺ τοὺς χαρίζει εὐχάριστες ὧρες. Ἡ φήμη μάλιστα τῶν ἐπαρχιακῶν κοκτεὶλ πάρτυ, μᾶς βεβαιώνει πάλι ὁ κοσμικογράφος τους, ἔφτασε ὡς ἐδῶ κι' ἀρκετοὶ ἀπὸ τοὺς κοσμικοὺς μας κύκλους ἄρχισαν νὰ... διαρρέουν μὲ τὶς κοῦρσες τους πρὸς τὶς ἐπαρχίες. Μονάχα τὸ διπλωματικὸ σῶμα δὲν τὰ πῆρε ἀκόμα μυρουδιά, μὰ δὲν θ' ἀργήσῃ κι' αὐτὸ μόλις διαπιστώσῃ ὅτι ἀπόμεινε στὶς κοσμικὲς συγκεντρώσεις ἤρεμο, χωρὶς συντροφιά, νὰ πάρῃ τὰ... βουνά. Τὸ μυστικὸ τῆς ἐπιτυχίας τῶν ἐπαρχιακῶν κοκτεὶλ - πάρτυ ἀσφαλῶς τὸ μαντεύετε. Κατάργησε τοὺς «τύπους», γιατὶ οἱ «τύποι» εἶναι οἱ μεγαλύτεροι ἐχθροὶ τοῦ κεφιοῦ. Καὶ γιὰ τὴν ὥρα κανεὶς δὲν ξέρει τί ἐπιδράσεις θὰ σημειωθοῦν ἀπὸ τὰ... κοκτεὶλ τῶν κοσμικῶν κύκλων τῆς ἐπαρχίας καὶ τῆς 'Αθήνας. Οἱ πρῶτοι θὰ τονώσουν τὸ... ἠθικὸ τῶν δεύτερων, ἢ οἱ δεύτεροι θὰ διοχετεύσουν τὴν ἀνία τους στοὺς πρώτους;

Χωρὶς καρνάβαλο

ΚΑΙ ΦΕΤΟΣ δὲν γίνηκε καμμιὰ προσπάθεια νὰ ξαναζωντανέψῃ τὸ ὡραῖο καὶ λαϊκὸ ἔθιμο τοῦ Καρνάβαλου. Κι' ὅμως δὲν νομίζουμε πὼρ θὰ ἦταν ἀκατόρθωτο νὰ παρελάσουν κι' ἐδῶ ἀποκρηάτικα ἅρματα, νὰ δοθῇ ὁ τόνος τῆς χαρᾶς αὐτὲς τὶς μέρες. Μᾶς λείπει μόνο ἡ πρωτοβουλία.

Ο ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ

ΘΕΑΤΡΙΚΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ

Τὰ μπαλέτα ντὲ Κουέβας ἔρχονται στὴν 'Αθήνα

ΠΙΟΝ 'Απρίλιο πρόκειται νὰ φθουν στὴν Ἑλλάδα τὰ περίφημα κλασσικὰ μπαλέτα τοῦ Μαρκησίου Ντὲ Κουέβας, τὰ ὁποῖα θὰ δώσουν σειρὰν παραστάσεων μὲ ἕνα ἐξαιρετικὰ ἐκλεκτὸ πρόγραμμα. Ὁ Ντὲ Κουέβας εἶναι ὁ γνωστὸς ζάπλουτος Χιλιανὸς ποὺ ἔδωσε στὴ Γαλλία τὸ πολύχροτο ἐκεῖνο «Πάρτυ τοῦ αἰώνος» ποὺ γιὰ τὴν ὀργάνωσί του ξοδεύτηκαν τεράστια ποσὰ χρημάτων καὶ στὸ ὁποῖο προσεκλήθησαν καὶ ἐμφανίσθηκαν μασκέ, μὲ τὶς πιὸ ἀπίθανες ἀμφιέσεις, χιλιάδες προσωπικότητες ἀπὸ ὅλο τὸν κόσμο, πρίγκηπες, διάσημοι ἀστέρες, ζωγράφοι, συγγραφεῖς κλπ κλπ. Ἐπὶ κεφαλῆς τῶν μπαλέτων, ποὺ ἀπὸ «μεράκι» συγκρότησε ὁ Ντὲ Κουέβας διαλέγοντας τοὺς καλύτερους χορευτὲς τοῦ κόσμου, εἶναι ἡ διάσημη Μάρκοβα. Ἐκτὸς τῶν ἄλλων 70 χορευτῶν, παίρνει μέρος καὶ ἕνας Ἕλληνας, ὁ γνωστὸς στὸ ἐξωτερικὸ χορευτὴς Ντὲ Πιάν. Στὸ πρόγραμμα περιλαμβάνονται ὁ «Δὸν Κιχώτης», ἡ «Λίμνη τῶν κύκνων», ὁ «Ὡραῖος Δούναβις», «Πετρούτσκα», «Σκαραμούς» κ.λ.π. Τὶς διαπραγματεύσεις γιὰ τὸν ἐρχομὸ τῶν μπαλέτων ἔχει ἀναλάβει τὸ καλλιτεχνικὸ γραφεῖο «Ὀρφεύς» ποὺ καταβάλλει ἀπὸ τώρα προσπάθειες γιὰ νὰ βρῇ τὸ κατάλληλο θέατρο.

Ἡ πρωταγωνίστρια τοῦ μουσικοῦ θεάτρου Καίτη Ντιριντάουα ποὺ θὰ εἶναι ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ θιάσου ὁ ὁποῖος θὰ στεγασθῇ τὸ καλοκαίρι στὸ θέατρο «Περοκὲ»

Δὲν θὰ γίνῃ πριγκήπισσα ἡ Λιλὴ Μπερδὲ

'Ασφαλῶς κάτι θἄχετε ἀκούσει γιὰ τὸ εἰδύλλιο τῆς ἐκλεκτῆς χορεύτριας Λιλῆς Μπερδὲ μὲ τὸν Σουηδὸ πρίγκηπα Χὰνς ποὺ τὸν γνώρισε πρὸ καιροῦ στὸ περίφημο ρωσικὸ κέντρο τοῦ Παρισιοῦ «Ντιναρζαντὲ» ὅπου ἐργαζόταν. Οἱ ἐφημερίδες ἔγραψαν πολλὰ γιὰ τοὺς δυὸ ἐρωτευμένους οἱ ὁποῖοι ἔφυγαν στὴ Στοκχόλμη γιὰ νὰ παντρευθοῦν. Ὅλα ἦταν ἀλήθεια, μόνο ποὺ ἡ Μπερδὲ τὴν τελευταία στιγμὴ ἄλλαξε γνώμη. Δὲν πανδρεύθηκε τὸ Σουηδὸ πρίγκηπα, ἔφυγε ἀπὸ τὴ Στοκχόλμη καὶ τώρα βρίσκεται στὴ Ρώμη, ὅπου ἐργάζεται στὸ ἐκεῖ κέντρο «Ὀπεγκεῖτ Κλάμπ».

Ἡ Λιλὴ Μπερδὲ καὶ ἡ Εἰρήνη Παπᾶ στὸ κέντρο «Ντιναρζαντὲ» τοῦ Παρισιοῦ ὅπου συναντήθηκαν

Μόνον 8 ἠθοποιοὶ ἔχουν δική τους κούρσα

Στὴν Εὐρώπη καὶ τὴν 'Αμερική, τὸ πιὸ φυσικὸ πρᾶγμα τοῦ κόσμου εἶναι νάχουν οἱ γνωστοὶ τουλάχιστον ἠθοποιοί, τὴ δική τους κούρσα. Ἐδῶ δυστυχῶς εἴμαστε πολὺ πίσω. Μόνο 8 Ἕλληνες ἠθοποιοὶ ἔχουν κούρσα. Ὁ Λογοθετίδης, ποὺ εἶχε ἀπὸ παλαιά, ἡ Μανωλίδου ποὺ τὴν ἔφερε τὸ 1946, ἡ Γιώτα Λάσκαρη, οἱ ἀδελφὲς Καλουτά, ἡ Βέμπο, ὁ Οἰκονομίδης καὶ ὁ Παππᾶς, ποὺ τελευταῖα ἀγόρασε μιὰ Βόξον ἀλλὰ θὰ τὴν ἀλλάξῃ γιατὶ εἶναι τετρακύλινδρη καὶ θὰ πάρῃ μιὰ νέα ἑξακύλινδρη.

Ὁ Φωτόπουλος μπαμπὰς

Καὶ μερικὰ νέα ἀπὸ τὴν οἰκογενειακὴ ζωὴ τοῦ Φωτόπουλου. Ὁ Μίμης εἶναι θαυμάσιος μπαμπάς. Ἔχει μιὰ χαριτωμένη κορούλα 6 ἐτῶν, ἕνα σωστὸ ξανθὸ ἀγγελούδι ποὺ ἀπὸ τώρα ἐκδηλώνει τὸ ταλέντο της γιὰ τὸ θέατρο. Χορεύει καὶ τραγουδάει ἀπὸ τὸ πρωῒ ὥς τὸ βράδυ. Τὰ σκέρτσα της καὶ τὰ κόλπα της εἶναι ἄλλο πρᾶμα. Ὅταν πρὸ ἡμερῶν εἶχε πάει μὲ τὴ μαμά της ἐπίσκεψι στὸ σπίτι τῆς Ντιριντάους, τὰ ἔκανε ὅλα ἄνω κάτω. Ὁ Φωτόπουλος τὴ λατρεύει κυριολεκτικά, τῆς ἀγοράζει τοῦ κόσμου τὰ παιχνίδια, μόνο ποὺ δὲν ἔχει ἀρκετὸν καιρὸ νὰ παίξῃ μαζί της. Νὰ δοῦμε ὅμως πῶς θὰ τὰ καταφέρῃ ὅταν οἱ κόρες του γίνουν δυό, γιατὶ πολὺ σύντομα ὁ Φωτόπουλος θὰ γίνῃ γιὰ δεύτερη φορὰ μπαμπάς.

Ἡ κ. Κοτοπούλη... πρόεδρος τῶν ταξιθετριῶν

Πρὸ ἡμερῶν, στὰ γραφεῖα τοῦ θεάτρου «Κοτοπούλη» ἔφθασε ἕνα γράμμα ἀπὸ κάποια γνωστὴ φιλανθρωπικὴ ὀργάνωσι ποὺ ἀπευθυνόταν πρὸς τὴν μεγάλη μας καλλιτέχνιδα καὶ ἔγραφε μάλιστα καὶ τὴν ἰδιότητά της, ἴσως γιὰ νὰ μὴ παραπέσῃ: Καν Μαρίκαν Κοτοπούλη, πρόεδρον τοῦ Σωματείου Ταξιθετριῶν. Φυσικὰ ἐπρόκειτο περὶ λάθους, ἀλλὰ τί κωμικοῦ λάθους.

Ο ΘΕΑΤΡΙΚΟΣ

ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΗ ΑΥΡΑ μέσα ἀπὸ τὶς «μπουτὶκ»

ΤΟ ΑΣΠΡΟ ΤΟ ΕΥΝΟΟΥΜΕΝΟ ΧΡΩΜΑ. ΤΑ ΜΙΚΡΑ ΚΑΠΕΛΑ ΠΗΓΑΙΝΟΥΝ ΣΕ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ. ΖΕΡΣΕΥ ΚΑΙ ΚΟΤΛΕ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑ ΣΤΗΝ ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΗ ΕΜΦΑΝΙΣΙ

ΞΕΡΕΤΕ πῶς ὀνομάζουν αὐτὴ τὴ σαιζὸν τὰ καταστήματα μόδας; νεκρὰ ἐποχή. Καὶ ξέρετε τὸ γιατί; 'Απλούστατα τὰ χειμερινὰ μοντέλα εἶναι πιὰ γνωστὰ σ' ὅλους κι' ὁ καθένας λίγο πολὺ ἔχει ἐφοδιασθῇ τὸ χειμωνιάτικο ντύσιμο, ἔτσι τὰ καταστήματα αὐτὰ ξεπουλοῦν τὰ ὑπόλοιπα χειμερινὰ εἴδη, περιμένοντας τὴ στιγμὴ ποὺ οἱ μεγάλοι ράφτες τῆς μόδας θὰ φέρουν εἰς φῶς τὶς ἀνοιξιάτικες δημιουργίες τους. Ἐκνευρισμὸς καὶ ἀναμονὴ βασιλεύει παντοῦ. Οἱ παρισινὲς κολεξιὸν ἀνοίγουν τὶς πύλες τους τοῦτες τὶς ἡμέρες, τὸ πρῶτο δεκαήμερο τοῦ Φεβρουαρίου, ἐν τῷ μεταξὺ δὲ τὰ προγνωστικὰ παίρνουν καὶ δίνουν. Μερικὰ τέτοια προγνωστικὰ καὶ «ἐμπιστευτικὲς» πληροφορίες ποὺ κυκλοφοροῦν σὲ στενὸ κύκλο μεταδίδουμε καὶ σὲ σᾶς, γιὰ ν' ἀρχίσετε νὰ ἑτοιμάζετε σιγὰ σιγὰ τὴν ἀνοιξιάτικη ἐμφάνισί σας.

Κ' ΑΛΛΟΤΕ ἔχουμε γράψει γιὰ τὶς ἀθηναϊκὲς μπουτίκ. Εἶναι κάτι χαριτωμένα μικροὺλια καταστήματα, ποὺ ἀποτελοῦν τὸν παράδεισο κάθε κομψῆς γυναίκας καὶ ποὺ ὁρίσκονται χωμένα πότε στὸ βάθος μιᾶς στοᾶς καὶ πότε στὸ ὑπόγειο μιᾶς πολυκατοικίας. Τὰ ἐλκυστικά τους ἐκθέματα συνεπαίρνουν καὶ συναρπάζουν κάθε καλαίσθητο γοῦστο. Ἐκεῖ στρέψαμε τὴν προσοχή μας μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ ξεκλέψουμε ὅσο τὸ δυνατὸν περισσότερες πληροφορίες γύρω ἀπὸ τὴν ἀνοιξιάτικη μόδα.

ΛΙΛΙΠΟΥΤ εἶναι τὸ ὄνομα μιᾶς καινούργιας μπουτὶκ ποὺ ἄνοιξε πρὶν ἀπὸ λίγον καιρὸ στὴν ὁδὸ Βουκουρεστίου 16 μέσα στὴ στοά. Ἐδῶ ἀκούσαμε πὼς τὸ ἄσπρο εἶναι ἡ κορωνῖδα τοῦ ἐφετεινοῦ ἀνοιξιάτικου χρωματολογίου, ἀκολουθοῦμενο ἀπὸ τὸ φωτεινὸ μὲν καὶ τὸ πράσινο σὲ ὅλους τοὺς τόνους. Ἐδῶ βρίσκουμε μιὰ ἰδιαίτερη τάσι καὶ προτίμησι στὴν ἀνάμιξι τῶν ὑφασμάτων, δηλαδὴ φοῦστες μεταξωτὲς μὲ μάλλινο ὕφασμα, φουρὸ συνδυασμένα μὲ πλεκτὲς ψᾶθινες φοῦστες. Οἱ νόστιμες σκωτσέζικες ἐσάρπες σὲ ἁπαλοὺς χρωματισμούς, συμπληρώνουν πάντοτε ἕνα καλοβαλμένο ταγιέρ, χωρὶς βέβαια τὰ φανταχτερὰ μαντήλια τοῦ λαιμοῦ νὰ ξεπέφτουν σὲ δεύτερη μοῖρα στὸ ἀνοιξιάτικο ντύσιμο. Γιὰ τσάντες ἡ κ. Σωτηρίου, ἡ μία ἐκ τῶν δύο κυριῶν ποὺ διευθύνουν τὴν μπουτίκ, μᾶς εἶπε πὼς θὰ ἑτοιμάσουν στὸ χρῶμα τοῦ μπὲζ τοῦ σχοινένιου. Μεγάλο ρόλο ὅμως θὰ παίξουν τὰ κοσμήματα. Καὶ ἡ ΛΙΛΙΠΟΥΤ εἶναι μιὰ πηγὴ κοσμημάτων. Κοσμήματα ποικίλα, μικρὰ καὶ μεγάλα. Πάνινα φτιαγμένα ἀπὸ ὕφασμα, κοσμήματα ἀπὸ σεραμὶ καθὼς καὶ τὰ ψᾶθινα κοσμήματα, αὐτὰ τὰ τόσο πρακτικὰ καὶ χαριτωμένα, ποὺ θὰ γοητεύσουν τὶς γυναῖκες καὶ ποὺ βρίσκονται σὲ ἀπόλυτη ἁρμονία μὲ τὰ ἐλαφρὰ ἀνοιξιάτικα ροῦχα.

ΕΡΛΙΤΑ Μιὰ ἄλλη κομψὴ χαριτωμένη μπουτίκ, ποὺ βρίσκεται στὴν ὁδὸ Βουλῆς ἀρ. 8—10 μέσα στὴ στοά. Σ' αὐτὴν μᾶς εἶπαν μὲ μιὰ φωνή, πὼς τὰ φαρδειὰ θὰ βριμβεύσουν τὴν ἄνοιξι. Τὸ ἄσπρο χρῶμα θὰ ἔχῃ τὴν πρωτεύουσα θέσι στὴν ἀνοιξιάτικη γκαρνταρόμπα. Στὰ πεταχτὰ ἁπλώσαμε πὼς τὸ φανταζὶ γυτσιμο θὰ ἐκτοπίσῃ τὸ κλασσικὸ τὴν ἐφετεινὴ ἄνοιξι. Ἄλλα χρώματα ποὺ θὰ φορεθοῦν θὰ εἶναι ὅλοι οἱ τόνοι τοῦ μπλὲ καθὼς καὶ τὸ μὸδ σὲ ὅλη τὴ γκάμα τῶν χρωμάτων. Λόγος γίνεται καὶ γιὰ τὸ βαμβακερὸ ἐμπριμὲ ποὺ τόσο ἐδαφος κατέκτησε στὸ ἐξωτερικὸ χωρὶς ὅμως νάχῃ πάρει ἔκτασι στὸν τόπο μας. Τὰ κοσμήματα θὰ εἶναι μεγάλα, φανταζὶ ποὺ νὰ δίνουν ἕνα ἰδιαίτερο ἐξωτικὸ τύπο στὴ γυναίκα. Ἡ φάβα θ' ἀποτελέσῃ τὴν πρώτη ὕλη γιὰ πολλὰ κοσμήματα. Θὰ δοῦμε τσάντες μεγάλες ἀπὸ δελοῦδο κοτλὲ κι' ἀκόμη μπλοῦζες δελοῦδο κοτλὲ σὲ εἰδικὰ σχέδια. Τὸ μάτι μας πῆρε κάτι ἐξαιρετικὰ ὁμορφες πέτσινες ζῶνες γαρνιρισμένες μὲ φαγιάνσε. Ὑπάρχει δὲ ἀσορτὶ μὲ τὴ ζώνη πέτσινο κολιὲ μὲ φαγιάνσε. Τὸ ζέρσεϋ θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ βασιλεύῃ καὶ τὴν ἐργόμενη ἄνοιξι.

ΕΛΑΦΙΝΑ Πιὸ κάτω, στὴν ὁδὸ Βουλῆς 15, βρίσκεται μιὰ ἄλλη μπουτέκ, ἡ «ΕΛΑΦΙΝΑ». Σημειώσαμε πὼς ἡ ποπλίνα ἡ ἀγγλικὴ θὰ φορεθῇ ἀπὸ τὸ πρωῒ μέχρι τὸ βράδυ. Πῶς τὰ φορέματα τρουὰ-πιὲς θὰ ἐξακολουθήσουν νὰ ἔχουν τὴν εὔνοια τῶν γυναικῶν. Πὼς τὸ νάϋλον σὲ διάφορες ποικίλες ἐμφανίσεις θὰ συντείνῃ στὴν κομψὴ ἀνοιξιάτικη ἐμφάνισι. Ἀκούσαμε γιὰ κάτι πλεκτὲς βαμβακερὲς μπλοῦζες ὁλο λάστιχο κι' ἀκόμη γιὰ κάτι σταυρωτὲς κοτὸν φοῦστες. Θὰ λανσαρισθοῦν κάτι νόστιμα ταγιὲρ ἀπὸ σουετίνα ποὺ πλένεται καὶ ποὺ θὰ εἶναι κάτι τὸ καινεύργιο καὶ πρακτικό. Τὸ ἴδιο ὑλικό, ἡ σουετίνα, μπορεῖ κάλλιστα νὰ γίνῃ μιὰ ὄμορφη ἀνοιξιάτικη ζακέτα. Γιὰ τὸ βράδυ πάνω ἀπὸ τὸ φουρὸ θὰ φορεθοῦν οἱ πλεκτὲς ψᾶθινες φοῦστες.

● Μιὰ γωνιὰ ἀπὸ τὴν ὄμορφη ἔκθεσι τῆς μπουτὶκ «Λιλιπούτ».

Στὰ κοσμήματα ὑπάρχει μιὰ ἐξαιρετικὴ καινοτομία: Κοσμήματα ἀπὸ μάρμαρο, παραγγέλλουν οἱ μαρμαράδες τῆς Αὐστρίας. Πράγματι ὑπάρχει ἕνα εἰδικὸ μάρμαρο, τὸ ταγιέ, ποὺ μπορεῖ μὲ κατάλληλη δουλειὰ νὰ ἀποτελέσῃ τὴ βάσι γιὰ θαυμάσια γυναικεῖα στολίδια. Τὰ καπέλα σὲ στὺλ μπερὲ θὰ ἐξακολουθήσουν τὸ θρόνο τους. Γιὰ τσάντες ὑπάρχει μιὰ τάσι γιὰ τὶς μακρόστενες μὲ τοὺς κρίκους. Ἀκόμη τὰ ψάθινα κοσμήματα μὲ σελοφὰν φράντζες, χαρίζουν νεανικότητα στὴ γυναίκα.

ΜΑΡΙΠΑΛ Στὴ μπουτὶκ τῆς ὁδοῦ Σκουφᾶ 10, ἀκούσαμε πὼς τὸ ζέρσεϋ καὶ τὸ βελοῦδο κοτλὲ θὰ ἔχουν τὰ πρωτεῖα κάτω ἀπὸ τὸν ἀνοιξιάτικο γαλανὸ οὐρανό. Τὸ γκρίζο χρῶμα, ποὺ πρὸς στιγμὴν κινδύνεψε, σταθεροποίησε τὴ θέσι του καὶ θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ φορίεται καθὼς καὶ τὸ μπέζ. Καὶ πάλι ἀνέφεραν τὸ ἄσπρο σὰν τὸ πιὸ εὐνοούμενο χρῶμα τῆς ἀνοίξεως. Ἄσπρα μπλουζάκια, γαντάκια, καπελάκια, πλαστρονάκια, ἀκόμη καὶ ὁλόκληρα λευκὰ κοτλὲ φορέματα. Τὰ προγνωστικὰ δείχνουν πὼς θὰ φορεθῇ πολὺ ἕνα καινούργιο ὕφασμα ἀνόματι «ἀλεουλέν», ἕνα λεπτὸ μαλλινάκι. Ἡ τονισμένη μέση θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ φορίεται καὶ τὰ φορέματα πρενσὲς δὲν πρόκειται νὰ ἐπέσουν. Κι' ἂς μὴ ξεχνοῦμε παρ' ὅλο ποὺ δὲν τὰ ἐχουμε συνηθίσει, πὼς τὰ μάλλινα ἐμπριμὲ δίνουν ἕνα ἰδιαίτερο τόνο κομψότητος. Εἴδαμε κάτι νόστιμες ζωρζετένιες μπλοῦζες, ὅλο πλισὲ κι' ἀκόμη μερικὲς ταφταδένιες ποὺ στολίζουν τὰ ταγιέρ. Γιὰ τὸ βράδυ τὸ μπροκεῖντ ἐξακολουθεῖ νὰ κυριαρχῇ συνοδευόμενο ἀπὸ πολλὰ σατὲν καὶ τούλια. Τὰ ἀνοιξιάτικα γάντια θὰ ἐμφανισθοῦν ἐφέτος σὲ διάφορα ἔντονα χρώματα.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΔΗ-ΠΟΛΙΤΗ «Τὴν ἄνοιξι θὰ ἐπικρατήσῃ ἡ συντηρητικὴ γραμμὴ τοῦ Ντιόρ, δηλαδὴ τὸ μάκρος τῆς φούστας θὰ εἶναι πιὸ πάνω ἀπὸ τὴ μέση τῆς γάμπας». Ἔτσι ἄρχισε ἡ κ. Ἑλλη Εὐαγγελίδου-Πολίτη ὅταν βρεθήκαμε στὴ μπουτὶκ τῆς ὁδοῦ Ὀθωνος ἀρ. 8. Ἐδῶ συναντήσαμε μιὰ διάθεσι γιὰ τὴν ἐπικράτησι τῆς ἁπλῆς γραμμῆς, δηλαδὴ κλασσικὰ ταγιέρ, ἁπλὰ κομψὰ φορέματα. Ἕνα ζέρσεϋ λευκὸ φόρεμα θὰ εἶναι ἀνάμεσα στὴν ἐφετεινὴ ἀνοιξιάτικη ἐπίδειξι τοῦ Οἴκου Εὐαγγελίδη, καθὼς καὶ μιὰ κόκκινη ζακέτα μὲ λίγο μαῦρο, μὲ μεγάλο γιακὰ καὶ ἰδιότροπες τσέπες. Κι' ἀκόμη μιὰ ζακέτα πιὸ ἐλαφριά, ἀνοιχτόχρωμη ἄσπρη μὲ λίγο μαῦρο στὸ ὕφασμα, ὁκολουθώντας τὴν ἀνοιξιάτικη γραμμή, δηλαδὴ ἐπάνω φαρδειὰ καὶ κάτω στενή, μὲ προυνακὰρ μανίκι. Μᾶς εἶπαν πὼς θὰ συνηθισθῇ ὁ συνδυασμὸς χρωμάτων, δηλαδὴ θὰ δοῦμε ἄσπρο μὲ κίτρινο, ἄσπρο μὲ μπλὲ κ.λ.π. Τὰ καπελάκια θὰ εἶναι μικρά, καθὼς καὶ τὰ κοντὰ γαντάκια ἀνοιχτοῦ χρώματος, μαζὶ μὲ τὶς ἀνοιχτόχρωμες καλτσὲς τοῦ Ντιόρ, ποὺ διαθέτει ἡ μπουτίκ. Γιὰ βραδυνὰ τὸ ἀνοιχτὸ χρῶμα ἐπικρατεῖ, ἡ γραμμὴ εἶναι φλοὺ καὶ πρώτη ὕλη οἱ ὀργκαντὲς, τὰ τούλια κι' οἱ ὀργκαντίνες.

ΣΑΝΤΑΜΟΥΡΗ «Γιὰ ἐφέτος τὴν ἄνοιξι θὰ ἑτοιμάσω μικρὰ καπελάκια καὶ γαντάκια ἑκοσὲ (δηλαδὴ φανταχτερὰ καρό)», αὐτὴ ἦταν ἡ ἀπάντησις τῆς κ. Σανταμούρη, ποὺ ἔχει ἀνοίξει πρὶν ἀρκετὰ χρόνια μιὰ χαριτωμένη γωνιὰ στὴν ὁδὸ Ἀμερικῆς ἀρ. 9. Ἡ κ. Σανταμούρη ἔχει σκοπὸ νὰ παρουσιάσῃ κομψά, γαριτωμένα σύνολα, ποὺ θὰ κολακεύουν τὴν κάθε γυναίκα. Γιὰ τσάντες σκοπεύει νὰ ἑτοιμάσῃ ἢ πολὺ μεγάλες ἢ πολὺ μικρές. Τὰ καπελάκια τὰ πτὶ καρὸ καὶ τὰ ἀσορτὶ γαντάκια θὰ εἶναι χαρωπὰ ἀνοιξιάτικα ἀξεσουάρ. Χαρωπὰ ἀνοιχτόχρωμα καὶ ποικιλόχρωμα μαντήλια τοῦ λαιμοῦ ἀπὸ φουλάρι, σουρὰ καὶ μουσελίνα, θὰ στολίζουν τὰ ταγιεράκια.

*

Αὐτὰ ἦταν τὰ ἀνοιξιάτικα «προγνωστικὰ» ποὺ συγκεντρώσαμε γιὰ χάρι σας. Ἐλπίζουμε, ἀγαπητὲς ἀναγνώστριες, νὰ πῆρατε μιὰ ἰδέα γιὰ τὸ ἀνοιξιάτικο ντύσιμο. Ἀρχίστε λοιπὸν τὰ σχέδια καὶ τοὺς ὑπολογισμούς σας ἀπὸ τώρα. Μὴ ξεχνᾶτε πὼς πίσω ἀπὸ τὰ βαρειὰ φλεβαριάτικα σύννεφα κρύβεται ὁ καυτερὸς μαρτιάτικος ἥλιος.

ΜΑΙΡΗ ΤΑΤΑΓΙΑ

ΤΑ ΣΠΟΡ ΣΥΝΟΛΑ ΑΠΟ ΖΕΡΣΕΫ

● Στὰ ἐλεύθερα σπὸρ σύνολα ποὺ εἶναι πολὺ τῆς μόδας, χρησιμοποιεῖται διαίτερα τὸ ζέρσεϋ γιατὶ εἶναι ζεστὸ καὶ δολικό. Τὴν σκέτη φούστα μπλούζα συνοδεύει συχνότατα ζακέτα ἀπὸ ζέρσεϋ ριγὲ φοδραρισμένη **μὲ σκέτο, στὸ** χρῶμα τῆς φούστας ἢ τῆς μπλούζας.

● Στὴ φωτογραφία βλέπετε ἴσιά ρηχτὴ ζακέτα μὲ ραφὴ πίσω ποὺ μένει κάτω λίγο ἀνοιχτή. Χωρὶς κουμπιά, μανίκι τρουὰ - κὰρ ἢ καὶ μακρύ. Γτακὰς ἀπ' τὸ ἴδιο ἢ πλεχτός. Ἡ ζακέτα αὐτὴ φοριέται μὲ στενὴ φούστα καὶ εἶναι πάρα πολὺ βολικὴ γιὰ τὸ σπίτι καὶ γιὰ ἐκδρομές.

● Ζέρσεϋ μπλοῦζες σὲ σπὸρ γραμμή. Ἡ κομψότης βασίζεται στὴν ἁπλότητα ποὺ δίνει νεανικὸ καὶ χαριτωμένο ὕφος στὴ γυναίκα. Ὅταν δὲν τὶς συμπληρώνετε μὲ ρηχτὴ ζακέτα, μπορεῖτε νὰ τὶς φορᾶτε καὶ μὲ φαρδειὰ φούστα.

ΣΚΗΝΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΟΙ "ΚΟΥΦΟΙ„ ΤΟΥ ΕΡΩΤΑ

ΤΟΥ ΗΛ. Ι. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΧΕΙΜΩΝΙΑΤΙΚΟ πάρκο. Τοῦφες ὁμίχλης ἔχουν τυλιχτῆ στὶς ἄκρες τῶν γυμνῶν κλαδιῶν καὶ τὰ ἔχουν μεταβάλει σὲ ἀμέτρητες «ρόκες», ποὺ κοσμοῦν γραφικὰ τὶς δενδροστοιχίες. Οἱ δροσοσταλίδες ἔχουν παγώσει, σὲ μικρὰ διαμάντια κρυστάλλου, ἁπάνω στὰ πράσινα φύλλα τῶν ἀειθαλῶν.

Καὶ προχωροῦν οἱ δυό τους, πλάϊ πλάϊ, μόνοι, ὁλομόναχοι, λὲς καὶ ἡ φύσι σκηνογράφησε ὅλο τοῦτο τὸ ἀπέραντο πάρκο, εἰδικὰ γιὰ νὰ φιλοξενήση τ' ἀργά, τ' ἀπελπισμένα τους βήματα.

Ὁ ἄντρας εἶναι ψηλός, καλοχτισμένος, μὲ ἁδρὰ χαρακτηριστικά, γεμάτα ἀρρενωπὴ ἔκφρασι καὶ «λανθάνοντα» κυνισμό.

Τὸ κορίτσι... — μιὰ μικρὴ «μαντόνα», ποὺ θὰ στοιχημάτιζες, πὼς δραπέτευσε ἀπὸ κάποιον μεσαιωνικὸ ζωγραφικὸ πίνακα, ντύθηκε μὲ τὶς μοντέρνες ἀπαιτήσεις τοῦ Ντιόρ κι' ἔτσι — σὰν μιὰ γοητευτικὴ κι' ἀξιολάτρευτη «ἀνορθογραφία» — ἦρθε νὰ ζήση τὶς ἀνήκουστες πεζότητες τῆς δικῆς μας ἐποχῆς.

Καί, φυσικά...

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ (μὲ συγκρατημένο σπαραγμό).— "Ωστε... ὡς ἐδῶ ἦταν! Πάει πιά... Ὅλα τελείωσαν... (λοξὸ βλέμμα, γεμάτο ἀπὸ τὴν ὕστατη ἐλπίδα τοῦ μελλοθάνατου, ποὺ κάνει «αἴτησιν χάριτος» Ἔτσι;

Ο ΑΝΤΡΑΣ (μαλακά).—Ἔτσι εἶναι, Μαίρη... Δὲν μποροῦσε νὰ γίνη ἀλλιῶς... Ὅλες αὐτὲς οἱ ἱστορίες παίρνουν κάποτε ἕνα τέλος. Καί, μάλιστα...ἡ δική μας ἄργησε. Τρία χρόνια ὁλόκληρα, βρὲ παιδί μου. (Χωρὶς νὰ τὸ καταλάβη, ξεπέφτει στὸ «κυνικὸ» χιοῦμορ) Παραέμεινε πιὰ ὁ ἔρως μας «ἐν ὑπηρεσίᾳ». Λίγο ἀκόμα καὶ θὰ τοῦ κολλήσουμε τὰ σχετικά...ἑνσημα καὶ θὰ τὸν στείλουμε στὸ Ι.Κ.Α. γιὰ νὰ πάρη σύνταξι!

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ (χωρὶς νὰ τὸν ἀκούη, σὰ νὰ μονολογῆ).—Ἀλήθεια... τρία ὁλόκληρα χρόνια! (μὲ μάτια ποὺ λάμπουν) Κι' οὔτε ποὺ τὰ κατάλαβα. Τὰ ἑνώνω, τώρα, στὴ μνήμη μου καὶ μοῦ φαίνονται, ὅλα μαζί, σὰ μιὰ εὐτυχισμένη στιγμή! (ἀπότομη ἀλλαγὴ καί... προσγειώσι στὴν πραγματικότητα) Δὲν εἶναι κρῖμα, ἡ εὐτυχία νὰ κρατᾶη μόνο μιὰ στιγμή;

Ο ΑΝΤΡΑΣ (σὰν ἐνοχλημένος).—Σοῦ τὸ εἶπα κι' ἄλλοτε, Μαίρη, τὸ κεφαλάκι σου εἶναι γεμάτο, ἀπὸ ἕνα ἄρρωστο ρομαντισμό.

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ (πικρά). — Δηλαδή, ἐσὺ πιστεύεις, πὼς δὲν ὑπάρχει εὐτυχία στὴν ἀγάπη;

Ο ΑΝΤΡΑΣ.—Πῶς ὄχι; Μόνο ποὺ αὐτὴ ἡ εὐτυχία, δὲν εἶναι ἡ... συνταξιοδότησις τοῦ ἔρωτα, μέσα στὴν ἴδια, τὴν ἀπελπιστικὰ ἴδια ὑπηρεσία.

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ (μὲ ἀφελῆ ἀπορία).—Γιατί; Ἀποκλείεται, δηλαδή, νὰ βρῆς μιὰ γυναίκα, ποὺ νὰ σοῦ ἀρέση πιὸ πολὺ ἀπὸ τὶς ἄλλες καί...

Ο ΑΝΤΡΑΣ (τὴ διακόπτει μὲ «ἐκχειλίζοντα» κυνισμό).—Μοῦ ἀρέσει πάντα πιὸ πολύ, ἡ γυναίκα ποὺ φιλῶ γιὰ...πρώτη φορά!

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ (παγωμένα). —Α... (μεγάλη σιγή, μὲ τὸ μάτι της καρφωμένο χάμω, στὰ γοβάκια της Καὶ μετά...) Ἐγώ...δὲν τὰ νιώθω ἔτσι τὰ πράγματα...

Ο ΑΝΤΡΑΣ (γρήγορα-γρήγορα).—Ναί, τὸ ξέρω.. Εἶναι μιὰ ἄλλη νοοτροπία ἡ δική σου.., Εἶναι μιὰ ἀκατανόητη ροπὴ πρὸς τὴ ρουτίνα. Πρὸς τὴ ...γραφειοκρατία τοῦ ἔρωτος (ἀλλιώτικα) Νομίζω, πὼς αὐτὸ εἶναι ἕνα ...ἀτύχημα. Δὲν συμφωνεῖς;

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ.—Δὲν τὸ καταλαβαίνω..

Ο ΑΝΤΡΑΣ.— Μά... εἶναι τόσο ἁπλό. "Οταν κανεὶς τοποθετῆ τὰ ὄνειρά του σ' ἕνα πρόσωπο, ὑπάρχουν πολλοί.., φόβοι, νὰ δοκιμάση πίκρες κι' ἀπογοητεύσεις. Λοιπόν... προτιμότερο εἶναι ν' ἀφίνη κανεὶς τὶς ὡραιολογίες περὶ ἐρωτικῶν ὀνείρων, στὴν ἀπόλυτη διάθεσι τῶν ποιητῶν καὶ τῶν συγγραφέων.

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ (ἀπότομα). —Ἂν μπορῆ...

Ο ΑΝΤΡΑΣ.—Δηλαδή;

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ.—Δὲν τὰ εἴπαμε... Εἶναι ζήτημα ἰδιοσυγκρασίας. Μπορεῖς ἐσὺ ν' ἀλλάξης; Μπορεῖς νὰ πιστέψης στὴν Ἀγάπη, μὲ τὸ ἄλφα κεφαλαῖο; Τὴ μιά, τὴ μόνιμη, τὴν αἰώνια;

Ο ΑΝΤΡΑΣ (σαρκαστικά). —"Οχι...εὐτυχῶς!

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ.—Εὐτυχῶς;

Ο ΑΝΤΡΑΣ.—Μὰ ...φυσικά. Ἔτσι γλυτώνω τὶς πίκρες καὶ τὰ δάκρυα, ποὺ κρύβονται πάντα πίσω ἀπ' αὐτὸ τό.. (εἰρωνικὰ) «κεφαλαῖο ἄλφα».

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ (ἤρεμα).— Βέβαια, τὶς γλυτώνεις... Ὅμως, δὲν ζῆς, δὲν χαίρεσαι, δὲν ἀπολαμβάνεις ὅλα ἐκεῖνα τὰ ὡραῖα πράγματα κι' ὅλες αὐτὲς τὶς ἀσύγκριτες στιγμές, ποὺ κρύβονται, πίσω ἀπ' αὐτὸ τὸ «κεφαλαῖο ἄλφα» (μὲ κάποια ὀνειροπόλησι) Βρίσκονται κοντά σου ὅλες τοῦτες οἱ στιγμὲς, βρίσκονται δίπλα σου κι' ὅμως ἐσύ, δὲν ἔχεις ἀπ' τὴ φύσι τὴν ἱκανότητα νὰ τὶς δῆς, νὰ τὶς πιάσης, νὰ τὶς νιώσης. Ναί, δὲ λέω, ὑπάρχουν κι' οἱ πίκρες καὶ τὰ δάκρυα Ἀλλά... τί τὰ θέλεις. Δὲ θὰ ἤθελα ποτέ μου νὰ ἔχω γεννηθῆ ...κουφή, ἐπειδὴ ὑπάρχει φόβος, ν' ἀκούσω λόγια πικρὰ καὶ λόγια βρώμικα. Γιατί, κοντὰ σ' αὐτά, ἀκούω καὶ χαίρομαι τὶς ραψῳδίες τοῦ Λὶστ, τοὺς ρεμβασμοὺς τοῦ Τσαϊκόφσκυ καὶ τὰ φλογερὰ ξεσπάσματα τοῦ Βάγκνερ! Προκειμένου νὰ τὰ χαρῶ ὅλ' αὐτά, ἀδιαφορῶ γιὰ τὰ βρωμόλογα, ποὺ εἶναι πιθανὸν ν' ἀκούσω! (ζωηρά) "Οχι...ὄχι! Εἶμαι πολὺ χαρούμενη ποὺ γεννήθηκα ἔτσι κι' εὐλογῶ, γι' αὐτὸ τὸ Θεό (μὲ βαθειὰ φωνή) Θὰ ἤμουν ἀπαρηγόρητη, ἂν εἶχα γεννηθῆ μιά... «κουφὴ τοῦ ἔρωτα», — ἕνας τύπος, δηλαδή, ποὺ θὰ γλύτωνε ἀπ' τὶς ἐρωτικὲς ἀπογοητεύσεις, ἀλλὰ δὲν θὰ χαιρόταν ποτὲ τὶς χαρὲς τοῦ ἔρωτα. (πιὸ σιγά) Ἕνας τύπος σὰν καὶ σένα!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (μὲ κατάπληξι).—"Ωστε... μὲ βρίσκεις μειωμένο;

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ (μὲ εἰλικρίνεια).—Τὸ πιστεύω, ἀπόλυτα! Πήγαινε στὸ καλό, ἀγαπημένε μου. Φύγε ἀπὸ τὴ «γραφειοκρατία» τῆς ἀγάπης καὶ τράβα στὴν ποικιλία. Ὅμως... ἦρθες σὲ τοῦτη τὴ ζωή, καὶ θὰ περάσης καὶ θὰ φύγης, χωρὶς νὰ γνωρίσης τόσα καὶ τόσα ὡραῖα καὶ θαυμάσια... Ὅσο γιὰ μένα, προτιμῶ ποὺ εἶμαι μιὰ «γραφειοκράτισσα», ἀπ' τὸ νὰ ἤμουν μιὰ «κουφή»!

('Απομακρύνεται γοργά, ἀνάλαφρα, χάνεται στὸ βάθος τῆς δεντροστοιχίας καί, πίσω της, οἱ ὁμίχλες κλείνουν μιὰν ὑπόλευκη, ἀνάερη καί, γιὰ τὸν "Αντρα, κατάπληκτη...

Α ὐ λ α ί α

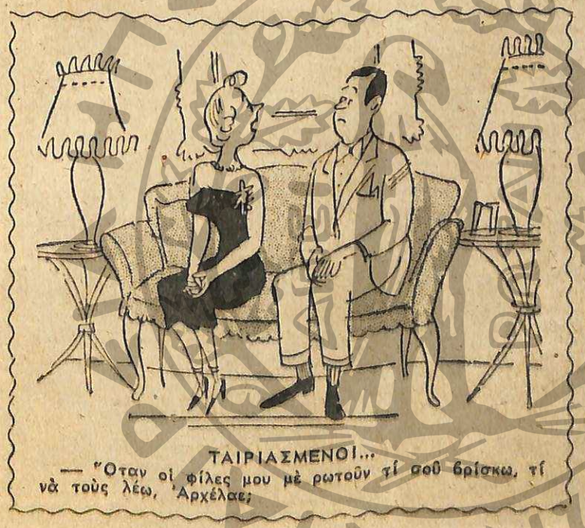

ΤΑΙΡΙΑΣΜΕΝΟΙ...

— "Οταν οἱ φίλες μου μὲ ρωτοῦν τί σοῦ βρίσκω, τί νὰ τοὺς λέω, Ἀρχέλαε;

ΜΑΝΑ

Μάνα! — Δὲ βρίσκεται
λέξις καμμία
νάχη στὸν ἦχο της
τόση ἁρμονία
σὰν ποιὸς νὰ σ' ἄκουσε
μὲ στῆθος κρύο,
ὄνομα θεῖο;

Παιδὶ ἀπὸ σπάργανα
ζωμένο ἀκόμα,
μὲ χάρη ἀνοίγοντας
γλυκὰ τὸ στόμα,
γυρνάει στὸν Ἄγγελο
ποὺ τ' ἀγκαλιάζει
καί, μάνα, κράζει.

Στὸν κόσμο τρέχοντας
ὁ νέος διαβάτης,
πέφτει στ' ἀγνώριστα
βρόχια τσ' ἀπάτης,
καί, ἀναστενάζοντας,
μάνα μου! λέει,
μάνα! καὶ κλαίει.

Τῆς νιότης φεύγουνε
τ' ἄνθια κι' ἡ χάρη
τριγύρω σέρνεται
μ' ἀργὸ ποδάρι,
ὡς ποὺ στὴν κλίνη του,
σὰ βαρεμένος
πέφτει ὁ καημένος.

Καί, πρὶν τὴν ὕστερη
πνοή του στείλει,
ἀργὰ ταράζοντας
τὰ κρύα του χείλη,
καὶ μὲ τὸ—Μάνα μου!—
πρώτη φωνή του
πετᾶ ἡ ψυχή του.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΜΑΡΚΟΡΑΣ

Πῶς σᾶς βλέπουν οἱ νέοι

Ἡ κριτικὴ ἀφορᾶ ἐσᾶς, νεαρὲς ἀναγνώστριες, τῶν 17 ἢ 18 Μαΐων καὶ προέρχεται ἀπὸ τοὺς συνομηλίκους σας.

Ποιοὶ τύποι εἶναι ἀντιπαθητικοὶ στοὺς νεαρούς:

1. Ἡ ψευτοαισθηματική : Αὐτὴ ποὺ κάνει χίλιες τρυφερότητες στὰ μωρὰ καὶ στὰ γατάκια, μὰ μπορεῖ νὰ δώση ἕνα γερὸ χαστούκι στὸ ἀδελφάκι της, ἐπειδὴ τῆς ἔκανε κάποια ζημιά.

2. Ἡ ἀμείλικτη: Ξεσκεπάζει μὲ σκληρότητα ὅλα τὰ ἐλαττώματα τῶν φιλενάδων της, κοροϊδεύει τὸ δέσιμο τῆς γραβάτας μας, καὶ δὲν χάνει τὴν εὐκαιρία νὰ δείξη τὴν ὑπεροχή της.

3. Ἡ μοιραία: Βάφει τὰ μάτια καὶ τὰ τσίνορα, ξεσηκώνει ὅλες τὶς πάζες τῶν ἀστέρων, μὰ στὰ κρυφὰ παίζει ἀκόμα κουκλες. Κάνει πὼς εἶναι ἀνεξάρτητη καὶ δὲν ἔχει τὴν ἀνάγκη κανενός, μόνη της ὅμως δὲν εἶναι ἱκανὴ νὰ ράψη ἕνα κουμπί.

4. Ὑπερευαίσθητη: Ξεσπᾶ διαρκῶς σὲ ἐπιφωνήματα : «Ὦ, ἡ μουσικὴ τοῦ Μπάχ!» «Τί χτυπητὸ χρῶμα, μοῦ φέρνει πονοκέφαλο». «Αὐτὸς ὁ συγγραφέας δὲν σὲ κάνει νὰ λυποθυμᾶς ἀπὸ συγκίνησι;» Πάντοτε ἕτοιμη νὰ λυποθυμήση γιὰ συγγραφεῖς καὶ μουσική, μόνο ποὺ δὲν ξεχωρίζει τὸν Μπάχ ἀπὸ τὸν...Στράους.

5. Ἡ ἀσυνάρτητη: Ψευτοϋπερξίστρια, μοντέρνα, μὲ ἰδέες ρεαλιστικές. "Οταν εἶναι μόνη, τραγουδᾶ αἰσθηματικὰ τραγούδια. Τσακίζεται γιὰ τὴν ἰσότητα τῶν δύο φύλων, μὰ δὲν σκέπτεται ποτὲ νὰ μοιραστῆ μὲ τὸ συνοδό της τὰ ἔξοδα μιᾶς ἐκδρομῆς.

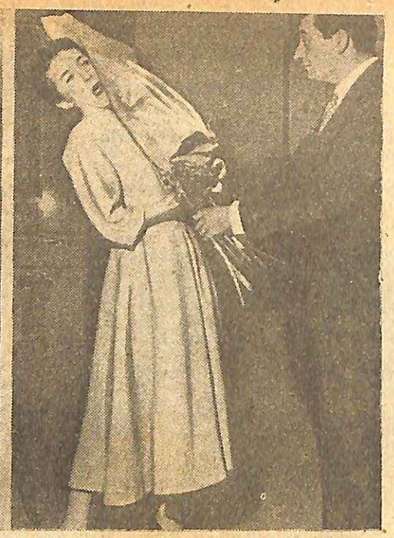

ΚΑΛΟΙ

● "Οταν ἡ οἰκοδέσποινα σᾶς εὐχαριστῆ γιὰ τὰ λουλούδια σας, πάρετε ἕνα μετριόφρον ὕφος. ● Ἀλλὰ προσέξετε πῶς θὰ τὰ προσφέρετε, κύριοί μου! Κάθε πρᾶγμα ἔχει τὸν τρόπο του...

Οἱ ΑΠΟΚΡΕΕΣ ἔφθασαν. Εἶναι ἡ ἐποχὴ ποὺ οἱ ἄνθρωποι διασκεδάζουν περισσότερο—εἴτε στὴν πρωτεύουσα βρίσκονται, εἴτε στὴν ἐπαρχία — καὶ ἑπομένως συμμετέχουν σὲ κοινωνικὲς συγκεντρώσεις, συναναστροφές, δεξιώσεις καὶ «πάρτυ»... Εἶναι λοιπὸν ἡ εὐκαιρία νὰ δώσουμε μερικὲς ἰδέες καὶ συμβουλὲς γιὰ τὸ ντύσιμο καὶ τὴ συμπεριφορὰ στὶς περιπτώσεις αὐτές.

Πρῶτα-πρῶτα, κύριοί μου, ἔχετε ὑπ' ὄψι σας πώς, ὅταν συνοδεύετε ἀργὰ τὸ ἀπόγευμα ἢ τὸ βράδυ μιὰ γυναίκα σὲ κάποιο σπίτι ἢ κάποιο κέντρον, πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ φοράτε σκοῦρα ροῦχα καὶ ὅτι δὲν πηγαίνει κανεὶς στὸ σπίτι ποὺ τὸν ἔχουν καλέσει, φορώντας σκωτσέζικο καρὸ σακκάκι καὶ φανελλένιο παντελόνι...

Ἂς προσθέσουμε ἀκόμη ὅτι πρέπει νὰ φοράτε λευκὸ πουκάμισο — καὶ ὄχι γαλάζιο ἢ ἄλλο σκοῦρο — ὅτι πρέπει νὰ ἔχετε ἄσπρο μαντήλι στὴν ἐξωτερικὴ τσέπη τοῦ σακκακιοῦ σας καὶ ὅτι δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ βάλετε ἴδιο χρῶμα γραβάτα καὶ μαντήλι τσέπης—πρᾶγμα ποὺ νομίζουν ἴσως πολλοὶ ὅτι εἶναι ἐξαιρετικὰ «σίκ». Αὐτὸ ἦταν κάποτε «τῆς μόδας», ἀλλὰ «σὶκ» δὲν ἦταν ποτέ...

Ὅταν ἔχετε προσκαλέσει μιὰ γυναίκα — κυρία ἢ δεσποινίδα — γιὰ νὰ βγῆτε μαζὶ ἔξω, εἶναι πολὺ εὐγενικὸ νὰ τῆς στείλετε τὸ ἀπόγευμα — ἢ ἔστω νὰ τῆς φέρετε καὶ μόνος σας τὴν ὥρα ποὺ φθάνετε σπίτι της — λίγα ὡραῖα λουλούδια. Βέβαια, δὲν εἶναι ἀπαραίτητο, ἀλλὰ εἶναι εὐγενικὸ καὶ δίνει χαρὰ στὴ ντάμα σας.

Καὶ τώρα, ἡ σειρά σας, κυρίες καὶ δεσποινίδες μου: Ὅταν βγαίνετε ἔξω τὸ βράδυ, καὶ δὲ φοράτε βραδυνὸ μακρὺ φόρεμα, μπορεῖτε νὰ εἶσθε ἢ ξεσκούφωτη, ἢ νὰ φορέσετε ἕνα μικρὸ βραδυνὸ καπελάκι. Μὴ ξεχνᾶτε καὶ ἕνα μικρὸ βέλο, ποὺ πηγαίνει σχεδὸν σὲ ὅλα τὰ πρόσωπα, καὶ ποὺ εἶναι ἐξαιρετικὰ τῆς μόδας στὸ Παρίσι ἐφέτος.

Ἔχετε ὑπ' ὄψι σας ὅτι τὰ βραδυνὰ καπελάκια ποὺ χρησιμοποιοῦν οἱ Παριζιάνες εἶναι μικρὲς καλότες, ποὺ κολλοῦν στὴν κορυφὴ καὶ στὰ πλάγια τοῦ κεφαλιοῦ, ἀσημένιες, χρυσές, βελούδινες, μὲ ἁπλᾶ στολίδια.

Ἂν δέχεσθε σπίτι σας, προσπαθῆστε μὲ κάθε τρόπο νὰ μὴ ἀφήσετε τοὺς καλεσμένους σας νὰ δημιουργήσουν οἰκογενειακὲς παρέες.

—Ἀπὸ τὴ στιγμή, ἔλεγε κάποια ἔξυπνη οἰκοδέσποινα, ποὺ βλέπω τοὺς καλεσμένους μου νὰ σχηματίζουν οἰκογενειακὰ γκρούπ, ξέρω πὼς ἀρχίζουν νὰ μὲ κακολογοῦν! Εἶναι σημεῖον ὅτι βαρυοῦνται, ὅτι ἀναζητοῦν τὴ βοήθεια ἀνθρώπων μὲ τοὺς ὁποίους νὰ μποροῦν νὰ μιλήσουν ἐλεύθερα. Καὶ αὐτὸ ἀποδεικνύει ὅτι δὲν κατώρθωσα νὰ δημιουργήσω εὐχάριστη ἀτμόσφαιρα, νὰ τοὺς κάνω ὅλους μιὰ παρέα...

Λοιπόν, ἕνα βασικὸ σημεῖο γιὰ τὴν ἐπιτυχία κάθε συγκεντρώσεως: Παρουσιάστε ὅλους τοὺς καλεσμένους σας μεταξύ τους. Προφέρετε καθαρὰ τὰ ὀνόματα καὶ δῶστε στὸν καθένα νὰ καταλάβη — μὲ μιὰ λέξι

● "Αν συνοδεύετε μιὰ γυναίκα στὸ ἑστιατόριο, μὴ τῆς λέτε : «Σ' ἔφερα ἐδῶ γιατὶ εἶναι φθηνά». ● Καὶ ὅταν βγαίνετε μὴ πῆτε: «Πολὺ ἀλμυρὲς τιμὲς ἔχουν σ' αὐτὸ τὸ ἑστιατόριο!»

● "Οταν καπνίζετε, μὴ φυσᾶτε τὸν καπνὸ στὸ πρόσωπο τοῦ ἀπέναντί σας, εἶναι ἀγενές.

ΤΡΟΠΟΙ

ἔστω — τὸ ἐπάγγελμα ἢ τὸ ἀξίωμα τοῦ ἄλλου.

Καί, ἂν ἔχετε παραλείψει νὰ παρουσιάσετε μεταξύ τους τοὺς 12 ἀπὸ τοὺς 20 καλεσμένους σας, μὴ ἀπορήσετε μετὰ ἂν ἀποτύχη ἡ συγκέντρωσίς σας...

Ὅταν σᾶς παρουσιάζουν, μὴ μουρμουρίζετε πάντα ἁπλῶς ἐκεῖνο τὸ τυπικὸ «Χαίρω πολύ!». Ὅταν γνωρίζεσθε μὲ κάποιον — κυρία ἢ κύριο — εἶναι πολὺ πιὸ συμπαθητικὸ νὰ πῆτε ἕνα εὐγενικὸ «καλησπέρα σας» ἢ «καλημέρα σας». Ἀκόμη, ἂν θέλετε, μπορεῖτε νὰ πῆτε «Ἔχω ἀκούσει γιὰ σᾶς ἀπὸ τὴ φίλη μου Τάδε...» ἢ «Νομίζω πὼς συνδέεσθε μὲ τὸν ἀδελφό μου...» κ.ο.κ.

Ἀλλὰ καὶ ὅταν ἀποχαιρετᾶτε ἀνθρώπους ποὺ τώρα γνωρίσατε, μὴ ἐπαναλαμβάνετε μηχανικὰ τὸ ἀνούσιο «Χάρηκα πολύ» ποὺ εἶναι ψυχρὸ καὶ ἀνειλικρινές. Πῆτε ἁπλῶς ἕνα εὐγενικό: «Χαίρετε»

Ἕνας ἄνδρας, ὅταν τὸν παρουσιάζουν σὲ μιὰ γυναίκα, δὲν εἶναι ὑποχρεωμένος ν' ἀρχίση νά... τῆς βγάζη λόγο. Ἐκείνη ὅμως πρέπει νὰ πάρη τὴν πρωτοβουλία τῆς κουβέντας, βρίσκοντας μιὰ κατάλληλη φράσι, ποὺ θὰ δώση θέμα καὶ στὸ συνομιλητή της.

Ὅταν χωρίζεσθε ἀπὸ κάποιαν ἢ κάποιον ποὺ γνωρίσατε, ἂν χαρήκατε πραγματικὰ γιὰ τὴ γνωριμία αὐτή, μὴ διστάσετε νὰ τὸ πῆτε μὲ μιὰ κατάλληλη φράσι: «Εἶμαι εὐτυχὴς ποὺ σᾶς γνώρισα, χάρις στοὺς φίλους μας. Ἐλπίζω ὅτι θὰ ξαναϊδωθοῦμε...».

Καὶ τώρα, λίγα γιὰ τὸ τραπέζι: Ὅταν τρῶτε, νὰ κάθεσθε κανονικά, χωρὶς νὰ ἀκουμπᾶτε τοὺς ἀγκῶνες ἐπάνω στὸ τραπέζι. Φανῆτε εὐγενὴς καὶ μὲ τοὺς δυὸ παρακαθημένους σας, ἔστω καὶ ἂν ὁ ἕνας εἶναι ἠλικιωμένος καὶ βαρετός. Πέστε

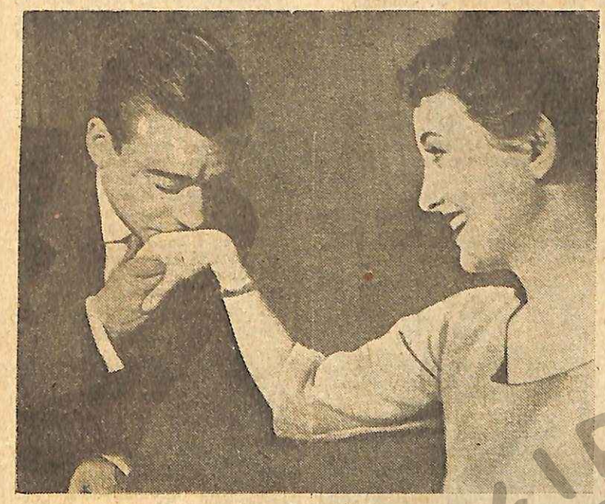

● "Οταν φιλᾶτε τὸ χέρι μιᾶς γυναίκας, περιορισθῆτε νὰ ἀκουμπήσετε... τὴ μύτη σας.

● "Αν θέλετε ἡ γυναίκα ποὺ συνοδεύετε νὰ περάση μιὰ εὐχάριστη βραδυά,... ● μιλᾶτε της διαρκῶς γιὰ 'κείνην, καὶ ποτὲ γιὰ τὰ βάσανα καὶ τὶς ἔγνοιες καὶ τὶς σκοτοῦρες τὶς δικές σας.

του μερικὲς κουβέντες (αὐτὸ δὲν θὰ σᾶς ἐμποδίση νὰ ἀπασχοληθῆτε τὴν περισσότερη ὥρα μὲ τὸ νέο ἢ τὴ νέα ποὺ κάθεται ἀπὸ τὸ ἄλλο πλευρό σας.

Ἀποφύγετε νὰ καπνίσετε στὸ τραπέζι, ἐκτὸς ἂν ἡ οἰκοδέσποινα δώσει τὴν ἄδεια.

Πίνετε λογικά, ὥστε νὰ μὴ χάσετε τὴν αὐτοκυριαρχία σας, νὰ μὴ καταβροχθίζετε πολὺ φαΐ, ποὺ θὰ σᾶς κάνη νὰ μὴ μπορῆτε νὰ κουνηθῆτε μετὰ τὸ φαγητό, καὶ νὰ πάρετε ὕφος... βόα ποὺ χωνεύει.

Στὸ ἑστιατόριο, κυρίες καὶ δεσποινίδες μου, ἀποφύγετε νὰ παραγγείλετε ...ἀστακό, μαῦρο χαβιάρι καὶ τὰ παρόμοια, ποὺ μπορεῖ νὰ κάνουν τὸ συνοδό σας νὰ μείνη ὕστερα μιὰ ἑβδομάδα...νηστικός, γιὰ νὰ ἰσοσκελίση τὸν προϋπολογισμό του.

Ὅταν ἡ γυναίκα, τὴν ὥρα τοῦ φαγητοῦ, χρειάζεται κάτι—ἁλάτι, νερό, ψωμὶ κ.λ.π.—δὲν πρέπει νὰ τὸ πῆ μόνη της στὸ γκαρσόνι. Ἂς τὸ πῆ εὐγενικὰ στὸ συνοδό της, ποὺ θὰ τὸ ζητήση ἀπὸ τὸν ἁρμόδιο.

Καὶ τώρα, μιὰ τελικὴ συμβουλὴ γιὰ τοὺς ἄνδρες: Ὅταν συνοδεύετε ἔξω μιὰ γυναίκα, μὴ τῆς μιλᾶτε ποτὲ γιὰ τὸν ἑαυτό σας, ἀλλὰ πάντα γιὰ τ' κ ε ί ν η ν.

Μιλήστε της λοιπὸν γιὰ 'κείνην, μόνο γιὰ 'κείνην, ἀσχοληθῆτε μὲ τὰ θέματα ποὺ τὴν ἀφοροῦν, ποὺ τὴν ἐνδιαφέρουν.

● Μὴ παρατείνετε πολὺ τὸ χειροφίλημα — δημοσίᾳ τουλάχιστον. Μπορεῖ ἐκείνη νὰ νομίση ὅτι... ζητᾶτε τὸ χέρι της!... ● Κυρίες μου, προσέξετε πῶς δίνετε τὸ χέρι σας γιὰ φίλημα! Ἡ κίνησις αὐτὴ θέλει περισσότερο χάρι καὶ ὄχι δύναμι...

ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

ΕΝΑ ΩΡΑΙΟ ΚΑΙ ΕΥΓΕΝΙΚΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ: ΜΟΝΤΕΛΑ ΠΟΥ ΠΟΖΑΡΟΥΝ ΣΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ • ΠΟΣΟ ΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ • ΚΑΤΑΝΟΗΣΙΣ ΚΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ.

ΚΑΘΕ Δευτέρα στὶς ὀκτὼ καὶ μισὴ τὸ πρωΐ, στὴ Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν γίνεται ἕνα πρωτότυπο καὶ κάπως παράξενο γιὰ τὸν πολὺ κόσμο «παζάρι».

Ἀνάμεσα στοὺς σπουδαστὲς, τοὺς μέλλοντες ζωγράφους καὶ γλύπτες, ποὺ φθάνουν στὴ σχολὴ μὲ τὰ τελάρα στὰ χέρια, πάντα διαστικοὶ καὶ ἀγουροξυπνημένοι, ἄλλοι ἀναμαλλιασμένοι καὶ μὲ βαρυσήμαντο ὕφος «φτασμένων» ζωγράφων, ἄλλοι χαρωποὶ καὶ ὁμορφοφτιαγμένοι, βλέπει κανεὶς καὶ μερικὰ πρόσωπα, ποὺ ἐνῶ φαίνεται καθαρὰ πὼς δὲν εἶναι σπουδαστὲς ἢ σπουδάστριες, ἐν τούτοις φέρονται μὲ τόσο οἰκεῖο τρόπο καὶ κουβεντιάζουν μὲ τέτοια ἐγκαρδιότητα μὲ τοὺς φοιτητὲς, ὥστε προκαλοῦν τὴν ἐντύπωσι στὸν ἀνίδεο ἐπισκέπτη. Ὅλοι αὐτοί, οἱ «ξένοι» εἶναι τὰ μοντέλα τῆς σχολῆς. Ἄνθρωποι κάθε ἡλικίας καὶ φύλου. Γέροι μὲ τριμμένα σακάκια, καὶ τραγιάσκα στὸ ἀσπρισμένο κεφάλι, καμπουριασμένοι ἀπὸ τὰ βάσανα καὶ τὸ χρόνο, νέοι μὲ ἀθλητικὰ κορμί, κοπέλλες φτωχοντυμένες ἀλλὰ ὅμορφες, μὲ θαυμάσιο σῶμα καὶ περίφημες γραμμές.

Ἦρθαν ἐδῶ, στὸ διάδρομο τῆς σχολῆς, ὅπως κάθε Δευτέρα, γιὰ νὰ πιάσουν δουλειά. Νὰ διαλέξουν οἱ καθηγητὲς μερικοὺς ἀπ' αὐτοὺς, ποὺ θὰ εἶναι τὸ θέμα τῆς ἑβδομάδας. Γέρος, νέος ἢ κοπέλλα. Κεφάλι, ἡμίγυμνο ἢ γυμνό.

Ἡ διαδικασία τῆς ἐκλογῆς, τὸ «παζάρι», εἶναι πολὺ σύντομο. Ἄλλωστε εἶναι τόσο γνωστοὶ ὅλοι μεταξύ τους ὥστε ὁ καθηγητὴς δὲ θὰ δυσκολευτῇ καθόλου.

— Ἔλα μπάρμπα - Μιχάλη, αὐτὴ τὴ ἑβδομάδα θὰ ποζάρῃς κεφάλι.

—Ἐσὺ Μαίρη θὰ ποζάρῃς γυμνό. Ὅσο γιὰ σένα Σάμη, κι' αὐτὴ τὴ φορὰ, γυμνό.

Ἔτσι ἀρχίζει ἡ δουλειὰ τῆς ἑβδομάδας γιὰ τὰ μοντέλα. Ποζάρουν κάθε μέρα, στὶς αἴθουσες τῆς σχολῆς, ἀπὸ τὶς ὀκτὼ καὶ μισὴ τὸ πρωῒ ὡς τὶς δώδεκα καὶ τέταρτο τὸ μεσημέρι. Δουλειά, ποὺ ὅσο κι' ἂν φαίνεται εὔκολη, εἶναι κυριολεκτικὰ ξεθεωτική, φοβερὰ ἐκνευριστική.

—Εἶναι τρομερὰ κουραστικὸ νὰ στέκεσαι ἢ νὰ κάθεσαι ἀκίνητη στὴν ἴδια στάσι, μὲ τὸ βλέμμα στὸ ἴδιο σημεῖο ὧρες ὁλόκληρες, μᾶς ἔλεγε πρὸ ἡμερῶν μιὰ κοπέλλα ποὺ ἀσκεῖ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ μοντέλου ἀπὸ χρόνια. Καὶ ὅταν ποζάρῃς γιὰ κεφάλι, συνεχίζει, κάτι πάει κι' ἔρχεται. Τουλάχιστον μπορεῖς νὰ κινῇς κάπως τὰ πόδια σου ἢ νὰ μετατοπίζῃς ποῦ καὶ ποῦ, ἔστω καὶ λίγο τὸ σῶμα σου. Τὸ δράμα εἶναι ὅταν ποζάρῃς γυμνό. Τότε ὁ ζωγράφος σχεδιάζει ὅλο τὸ κορμὶ ἀπὸ τὸ κεφάλι ὡς τὰ νύχια. Καὶ οἱ παραμικρὲς λεπτομέρειες ἔχουν τεράστια σημασία, οἱ φωτοσκιάσεις, οἱ πτυχὲς τοῦ δέρματος, ἡ ἔκφρασι, τὰ πάντα. Ποῦ νὰ κινηθῇς λοιπόν. Καὶ ἡ ἐλάχιστη μετατόπισι μπορεῖ ν' ἀλλάξῃ τὸν πίνακα. Ἀλλὰ τὸ χειρότερο εἶναι οἱ πολύπλοκες θέσεις ποὺ πόζες. Ἂν π. χ. κάθησαι σ' ἕνα σκαμνὶ στηριγμένη μὲ τὰ χέρια πίσω καὶ πλάγια, μὲ τὸ ἐπάνω μέρος τοῦ σώματος γυρτὸ πρὸς τὰ πίσω καὶ τὸ κεφάλι ὄρθιο ἢ ἀκουμπισμένο στὸν ὦμο. Τότε εἶναι ποὺ ὅταν σηκωθῇς αἰσθάνεσαι σὰ νὰ σὲ τσιμπᾶνε χίλιες βελόνες.

— Καλά, ἀφοῦ εἶναι τόσο κουραστικό, πῶς ἀντέχετε τόσα χρόνια; Γιατὶ ἐπιμένετε;

—Ἡ ψυχή μας τὸ ξέρει. Ἀντέχουμε γιατὶ πρέπει νὰ ζήσουμε, ἔπειτα ἀγαπᾶμε καὶ τὴ δουλειά μας, πιστεύουμε πὼς κάτι δίνουμε κι' ἐμεῖς σ' αὐτὴ τὴ θεὰ ποὺ λέγεται Τέχνη κι' ὰς γινόμαστε νευρασθενικές. Ἐγὼ εἶμαι 8 χρόνια μοντέλο. Τὰ νεῦρα μου ἔχουν σπάσει καὶ τώρα πίνω 2—3 φάρμακα τὴν ἡμέρα γιὰ νὰ συνέλθω.

Ἴσως ὅλ' αὐτὰ μᾶς φαίνονται ὑπερβολικά, δὲν εἶναι ὅμως, ἂν λογαριάσῃ κανεὶς πὼς μετὰ τὴ δουλειὰ τῆς Σχολῆς Καλῶν Τεχνῶν τὰ περισσότερα μοντέλα ποζάρουν ὡς ἀργὰ τὸ βράδυ στὰ διάφορα ἀτελιὲ τῶν ζωγράφων ἢ σὲ γκροὺπ σπουδαστῶν ποὺ κάνουν ἰδιαίτερα μαθήματα.

✻

Στὴν Ἑλλάδα τὸ ἐπάγγελμα τῶν μοντέλων δὲν εἶναι καθόλου σταθερό. Ἐλάχιστες εἶναι οἱ κοπέλλες ποὺ ποζάρουν ἐξ ἐπαγγέλματος χρόνια ὁλόκληρα καὶ ζοῦν ἀπ' αὐτὴ τὴ δουλειά. Πολλὰ μοντέλα παρουσιάσθηκαν τὸν καιρὸ ποὺ ἤρθαν οἱ φυγάδες ἀπὸ τὴ Ρωσία. Οἱ παλαιοὶ ζωγράφοι διηγοῦνται πὼς τότε ὑπῆρχαν μοντέλα πραγματικὰ περίφημα. Μερικὰ μάλιστα συνεχίζουν ἀκόμη τὸ ἐπάγγελμα, ὅπως κάποιος Ρῶσος, γέρος πιά, ποὺ ποζάρει καὶ ὁ ἴδιος καὶ ἡ γυναίκα του καὶ οἱ κόρες του.

Σήμερα τὰ περισσότερα μοντέλα εἶναι περαστικά. Κοπέλλες μὲ ὅμορφο σῶμα καὶ χτυπητὰ χαρακτηριστικά, ποὺ τὶς ἀνεκάλυψε κάποιος ζωγράφος, ποὺ ποζάρησαν γιὰ ἕνα τὸ πολὺ δυὸ χρόνια καὶ μετὰ ἐγκατέλειψαν τὸ ἐπάγγελμα, ἄλλαξαν δουλειὰ ἢ ἔφτιαξαν οἰκογένεια.

Ἐκτὸς ὅμως ἀπὸ τὰ μοντέλα ἐπαγγελματίες, ποὺ πληρώνονται γιὰ τὴν κάθε πόζα τους, ὑπάρχουν καὶ ἐρασιτέχνες μοντέλα. Κυρίες οἰκογενειῶν, πλουσιοκόριτσα, χορεύτριες, ποὺ πο ζάρουν καὶ γυμνὸ πολλὲς φορὲς σ' ἕνα γνωστό τους ζωγράφο ἢ γλύπτη ἀπὸ φιλία καὶ ἀγάπη γιὰ τὴν τέχνη. Τέτοιες περιπτώσεις ὑπάρχουν ἄπειρες. Διηγοῦνται μάλιστα πὼς κάποτε ὅταν ἕνας γνωστὸς γλύπτης δημοσίευσε μιὰ ἀγγελία στὶς ἐφημερίδες ζητώντας μοντέλο γιὰ νὰ ποζάρῃ γυμνό, ἀπὸ τὴν ἑπομένη κιόλας ἡμέρα ἔγινε σωστὸς συναγερμὸς στὸ ἀτελιέ του. Πέρασαν ἑκατοντάδες κοπέλλες, κάθε κοινωνικῆς τάξεως, ἀπὸ ἐργατριοῦλες μέχρι ἀριστοκράτισσες, ποὺ πολλὲς ἀπ' αὐτὲς πῆγαν καὶ μὲ τοὺς συζύγους τους ἀκόμη.

✻

Καὶ τώρα ἂς ἔλθουμε στὶς ἀποδοχὲς, στὴν ἀμοιβὴ τῶν μοντέλων. Γιὰ κάθε τους πόζα, 3—4 ὧρες δουλειά, πληρώνονται 20—25000 ὅταν ποζάρουν κεφάλι ἢ ἡμίγυμνο καὶ 30—35000 ὅταν ποζάρουν γυμνό. Στὴ Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν πληρώνονται κάθε ἑβδομάδα ἀπὸ εἰδικὸ κονδύλι τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐνῶ στὰ ἀτελιὲ πληρώνονται ἀμέσως μετὰ τὴν πόζα ἀπὸ τὸ ζωγράφο ἢ μὲ ρεφενὲ ἀπὸ τοὺς σπουδαστές.

Ὅταν ὑπάρχουν δουλειὲς κουτσὰ - στραβὰ τὰ βγάζουν περα, καὶ τὰ καλὰ μοντέλα εἰσπράττουν πολλὲς φορες ἕως 100.000 δραχ. τὴν ἡμέρα. Δυστυχῶς ὅμως αὐτὸ τὸ φαινόμενο δὲν συνεχίζεται ὅλο τὸ χρονο καὶ συχνὰ περνοῦν μῆνες χωρὶς νὰ κερδίσουν οὔτε μιὰ δραχμή.

Ὁ παράδεισος τῶν μοντέλων εἶναι ἡ Γαλλία. Ἐκεῖ τὸ ἐπάγγελμα εἶναι ὠργανωμένο. Τὰ μοντέλα, ἐκτὸς τοῦ ὅτι πληρώνονται καλύτερα καὶ δουλεύουν πιὸ ἄνετα, ἔχουν ὅλα τὰ δικαιώματα καὶ τὶς διευκολύνσεις ποὺ παρέχει ἡ πολιτεία στοὺς ἐργαζομένους. Βιβλιάριο κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων, σύνταξι, περίθαλψι, κλπ. Ἀλλὰ καὶ στὴν Ἀμερικὴ ἡ κατάστασι εἶναι πολὺ πιὸ καλύτερη ἀπ' ὅ,τι στὴν Ἑλλάδα. Ἐκεῖ τὰ μοντέλα πληρώνονται ἕνα δολλάριο τὴν ὥρα, δηλαδὴ ἂν δουλέψουν 6 ὧρες παίρνουν 180.000 δραχ.

✻

Γενικὰ οἱ σχέσεις καλλιτεχνῶν καὶ μοντέλων εἶναι πολὺ φιλικὲς καὶ στηρίζονται στὴν ἀγάπη καὶ τὴν κατανόησι ποὺ δείχνει ὁ καθένας γιὰ τὴ δουλειὰ τοῦ ἄλλου.

Αὐτὰ ἄλλωστε τὰ συναισθήματα ἔθρεψαν τὴ μεγάλη Τέχνη. Ἀπὸ τὴ συνεργασία μοντέλου καὶ καλλιτέχνη δγῆκαν πραγματικὰ ἀριστουργήματα, περίφημοι πίνακες καὶ θαυμάσια ἀγάλματα ποὺ στολίζουν ὡραιότερα μέγαρα ὅλου τοῦ κόσμου.

Τ. ΚΑΛ.

Σπουδὴ γυμνοῦ στὸ ἀτελιὲ τοῦ ζωγράφου Θ. Δρόσου.

ΠΟΛΛΑ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΑ

ΤΑ ΠΕΡΛΟΝ

Τὰ ὑφάσματα ἀπὸ περλὸν πρέπει νὰ ράβωνται πάντοτε μὲ κλωστὴ περλόν, ποὺ εἶναι ἐξαιρετικὰ λεπτὴ καὶ πολὺ γερή. Ὅλα τὰ ὑφάσματα περλὸν ἔχουν τὸ πλεονέκτημα νὰ στεγνώνουν γρήγορα. Καὶ τὸ πλεονέκτημα αὐτὸ πρέπει νὰ ἰσχύῃ καὶ γιὰ τὶς ραφές. Ἡ κλωστὴ περλὸν δὲν πρέπει ποτὲ νὰ τραβιέται μὲ τὸ χέρι γιὰ νὰ κοπῇ, παρὰ νὰ κόβεται μὲ τὸ φαλίδι καὶ μάλιστα λοξά. Οἱ ἄκρες της δὲν πρέπει οὔτε νὰ ὑγραίνωνται, οὔτε νὰ στρίβωνται. Καὶ οἱ βελόνες νὰ εἶναι λεπτὲς καὶ ἂν εἶναι δυνατόν, περασμένες μὲ χρώμιο.

ΜΥΡΩΜΕΝΑ ΜΟΛΥΒΙΑ

Μιὰ ἀμερικανικὴ φίρμα κατασκεύασε μολύβια διαρκείας ποὺ τὰ διάφορα χρωματισμένα μελάνια τους ἔχουν καὶ διαφορετικὸ ἄρωμα τὸ καθένα.

ΤΕΡΥΛΕΝ ΝΤΑΚΡΟΝ

Τερυλὲν λέγεται στὴ Γερμανία ἕνα ἀπὸ τὰ νεώτατα χημικὰ νήματα, ποὺ ἀναπτύχθηκε στὴν Ἀγγλία. Στὴν Ἀμερικὴ βρίσκεται ἐδῶ καὶ λίγο καιρὸ στὸ ἐμπόριο μὲ τὸ ὄνομα Ντάκρον. Τὸ ὕφασμα ποὺ γίνεται ἀπὸ τὸ νῆμα αὐτὸ μοιάζει μὲ μάλλινο, διατηρεῖ τὴ φόρμα του, πλένεται εὔκολα, στεγνώνει γρήγορα, δὲν ξεφτᾶ καὶ δὲν χρειάζεται σιδέρωμα. Εἶναι ἀκόμα ἀπρόσβλητο ἀπὸ τὸ σκόρο καὶ τὴ σαπίλα. Στὴν Ἀμερικὴ κατασκευάζουν ἀνδρικὰ ὑφάσματα ἀπὸ Ντάκρον. Μὰ οἱ κλωστὲς αὐτὲς εἶναι ἀκόμα κατάλληλες καὶ γιὰ κουρτίνες, γιατὶ δὲν προσβάλλονται ἀπὸ τὶς ἀκτίνες τοῦ ἡλίου, οὔτε ἀπὸ τὴν ὑγρασία.

ΜΕ ΠΟΡΤΟΚΑΛΟΦΛΟΥΔΕΣ

Τρίψετε σὲ ψιλὸν τρίφτη τὴν ἐξωτερικὴ φλούδα πορτοκαλιῶν καὶ φυλάξετέ την σ' ἕνα γυάλινο βάζο μὲ ἀρκετὴ ζάχαρη. Θὰ τὴ χρησιμοποιήσετε τὸ καλοκαίρι σὰν ἄρωμα, στὸ παγωτό, στὶς κρέμες, στὰ βουτήματα, στὰ κέϊκ κ.λ.π.

ΑΠ' ΤΗ ΖΩΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

ΣΤΙΣ ΠΑΛΙΕΣ ΜΑΣ ΝΑΥΤΙΚΕΣ ΠΟΛΙΤΕΙΕΣ

Η ΔΕΥΤΕΡΑ ἔκδοσι ἑνὸς γυναικείου μυθιστορήματος, τοῦ «Σκελετόβραχου», ποὺ ἔφερε τὴ γυναικεία πεζογραφία στὴν πρώτη σειρὰ τῆς λογοτεχνίας μας, χαιρετίσθηκε ἰδιαίτερα ἀπὸ τὸ περιοδικό μας. Ἡ συγγραφεύς του, ἡ Εὔα Βλάμη ἔχει σπουδάσει μουσικὴ καὶ ἔχει πάρει δίπλωμα πιάνου μὲ καθηγητὴ τὸν Ἀντώνιο Σκόκο. Παράλληλα μὲ τὴ μουσικὴ ἐνσαφε, χωρὶς ποτὲ νὰ φαντάζεται πὼς θὰ γινόταν καὶ συγγραφέας, μιὰ κιόλας τὰ ἐνδιαφέροντά της τὰ εἶχε ἀποθέσει στὶς μουσικὲς σπουδές της. Ἡ Εὔα Βλάμη πρωτοεμφανίσθηκε σὰν λογοτέχνις στὰ 1947 μὲ τὸ ἔργο της «Γαλαξείδι», ποὺ εἶναι τὸ χρονικὸ τῆς πατρίδας της. Στὰ 1950 ἔδωσε τὸ δεύτερο ἔργο της, τὸ «Σκελετόβραχο», μυθιστόρημα μὲ κεντρικὴ ἰδέα τὴ σύγκρουσι τοῦ Νέου μὲ τὸ Παλιὸ καὶ θέμα τὴ σύγκρουσι τοῦ Ἀτμοῦ μὲ τὸ Ἱστιοφόρο.

ΕΥΑ ΒΛΑΜΗ

Καὶ τὰ δυό της ἔργα χαιρετίστηκαν θερμὰ ἀπὸ τὴν κριτική, τὸ δεύτερο μάλιστα χαρακτηρίστηκε ὁμόφωνα ἔργο ἀριστουργηματικό, κέρδισε τὸ ἔπαθλο τῶν 10 ἑκατομμυρίων δραχμῶν ποὺ εἶχε προκηρύξει ἡ «Ὁμάδα τῶν 12» γιὰ τὸ ἔτος 1952, καὶ ἐπαινέθηκε ἀπὸ τὴν Ἀκαδημία. Ἡ δεύτερη ἔκδοσι τοῦ ἔργου αὐτοῦ, στὴ σειρὰ τῶν λαμπρῶν ἐκδόσεων, «Βιβλία Νεοελληνικοῦ Λόγου», εἶναι μὲ τὴν ἐπιβλητικότητα καὶ τὴν καλαισθησία της κι' ἕνα ἐκδοτικὸ κατόρθωμα καὶ τὴ συνιστοῦμε θερμὰ σὲ κάθε φίλη τοῦ βιβλίου.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ἄλλο καιρὸ εἶτανε ἡ φαμελίτρα μονάχα. Αὐτὴ τὴ μορφὴ τῆς γυναίκας ὅλες μας τὴν ἔχουμε γνωρίσει, εἴτε ἀπὸ μάνα, εἴτε ἀπὰ γιαγιά, εἴτε κι ὁπὸ μακροσυγγένισσα ποὺ 'ζησε στὶς μέρες τὶς δικές μας. Μὰ μὴ νομίσετε πὼς ἡ ζωή της εἴτανε δίχως λαχτάρες καὶ δίχως καρδιοχτύπια, οὔτε πὼς ἡ ψυχή της δὲν εἶχε τὰ μεγάλα πετάγματά της. Καὶ πρῶτ' ἀπ' ὅλα εἴταν τὸ θεμέλιο τοῦ σπιτιοῦ κ' ἡ κολόνα τοῦ τόπου.

ΑΦΟΝΤΑΣ τὸ κοράσι γενιόνταν τὰ χρόνια τὰ τοτινά, λέγανε ποὺ 'χε στὸ μέτωπο γραμμένο τὸ ριζικό του:

Χαρὰ καὶ γέλιο
Κλάμα καὶ βόγγος.

Δὲν εἴτανε πίστη ἁπλοϊκή; Εἴτανε πίστη μὲ ρίζα ἀληθινὴ γιατὶ τὸ νιογέννητο θ' ἀκλουθοῦσε τὴ γνώμη τοῦ πατέρα, ποὺ τοῦ χρωστοῦσε τὴ ζωή, καὶ θὰ πλαθόνταν ἀπ' τὴ μάνα πάνω στὴν κοψιὰ τῆς ἴδιας. Στὴν τρυφερὴ ψυχὴ τῆς κορασιᾶς τὸ δέντρο τῆς ὑποταγῆς καὶ τῆς ἀφοσίωσης ριζοβάθαινε ὅσο μεγάλωνε. Ἄσε ποὺ καὶ γύρα της, μανάδες, θειάδες, ἀδερφὲς, σὰν πέτρινες φιγοῦρες, εἴταν ὅλες καμμένες πάνου στὸ ἴδιο πανάρχαιο καλούπι: τῆς ὑποτακτικῆς, ἀφοσιωμένης, μὰ μεγαλοδύναμης μάνας.

ΕΤΣΙ ἀπ' τὸν ἥσκιο τοῦ πατέρα ἢ τοῦ ἀδερφοῦ θὰ περάσει στὸ πλευρὸ τοῦ ἄντρα: Τοῦ ἄντρα ποὺ θαλασσοδέρνεται ὁλοχρονὶς στὴ Μαύρη καὶ Ἄσπρη θάλασσα, ποὺ σκίζει τὰ ποντοπέλαγα καὶ ποὺ χαροπαλεύει στὰ μπουγάζια, ἀμφίνοντας τὸ σπίτι καὶ τὴ φαμίλια του στ' ἄξια της χέρια. Ὅλη της ἡ ζωὴ περνάει μὲς τὴν ἀπαντοχὴ καὶ τὸν ἀγώνα. Τὶς ἀτέλειωτες νύχτες, σὰν θὰ φαίνει στὸν ἀργαλειὸ τὰ πανιὰ τῆς φαμίλιας, τὸν ταξιδευτὴ θὰ συλλογίζεται. Εἴτε συφάμελα σὰν κάτσουνε πλάγι στὸ τζάκι, κι' ὄξω θ' ἀκοῦνε ν' ἀνεμοσουρίζει ὁ βοριάς, γιὰ τὸν ταξιδευτὴ θὰ τρεμοκαρδίζει. Γιὰ τὸν ταξιδευτὴ θ' ἀφήσει τὴ λαμπάδα τοῦ 'Επιτάφιου ὅλη τὴ νύχτα πλάγι στὸν 'Εσταυρωμένο, καὶ τ' ἀγιοκέρι ποὺ θὰ πάρει τὴν ἄλλη μέρα θὰ τὸ φυλάξει γιὰ νὰ τὸ βάλει στὰ ρουχικὰ τοῦ ταξιδεμένου, σὰ θὰ φύγει. Καὶ τί δὲν τάζει τ' Ἁγι-Νικόλα καὶ τῆς Παναγιᾶς γιὰ νά'χουν καλὸ γυρισμὸ οἱ ταξιδεμένοι! Δὲν εἴταν λίγες ἐκεῖνες ποὺ τάξαν τὶς χοντρὲς καλόπλεχτες πλεξοῦδες τους στὴ Χάρη της, σὰν μάθανε πὼς κιντύνευε ὁ καλός τους.

ΜΑ ποιὸς νὰ σᾶς στορίσει τὶς χαρὲς σὰ γυρίζανε τὰ καράβια; Στ' ἀρχοντικὰ στρώνανε τὰ καρπίτια τ' ἀραχωδίτικα κι ἀραδιάζανε στολίσματα φερμένα ἀπὸ μέρη μακρινά, κατρέφτες ἀπ' τὴ Βενετιὰ χρυσοστολιδωμένους, σερβίτσια ἀσημένια, στρωσίδια ἀτλαζωτά, καὶ τέλος κάνα κλαδὶ κοράλι ἀληθινό, π' ἀγόραζε ὁ καπετάνιος στὴν Κατάνια. Ἀπὸ κοντὰ κ' οἱ φτωχονοικοκυράδες φρεσκοπαντανίζαν τὰ σπιτάκια τους, στρώνανε τὰ κιλίμια καὶ τὶς κουρελοῦδες, καὶ μιὰ καὶ τ' ἀσήμι καὶ τὸ μάλαμα τοὺς ἔλειπε, στολίζανε τὰ μικροσπίτια μὲ κοχύλια, πίνες, ἀγριοσφούγγαρα κι ὅ,τι βάνει ὁ νοῦς στολίδι τοῦ βυθοῦ. Μὲ τὴν ἀπόλυση τῆς ἐκκλησιᾶς, τρέχανε στὰ σπίτια νὰ καλοδεχτοῦνε τοὺς ταξιδεμένους. Κι ὅτι ἀκούγονταν πὼς τὰ καράβια φάνηκαν, ἡ κάθε μιὰ ἄναδε τὴ λαμπάδα της στὴν Παναγιὰ κ' ἔκανε τὸ σταυρό της. Ἔτσι, μπροστὰ στὸ κόνισμα τὴν ἔβριθε ὁ κάθε τους ταξιδεμένος. Κ' ἔτσι, μὲ δάκρυα στὰ μάτια καὶ γονατιστὴ τὴν ἔκλεινε, σὰν ἔφευγε, στὴν ψυχή του. Γιὰ τοῦτο στὰ ξένα πόρτα ὅσες ὁμορφες γυναῖκες κι ἂν δεῖ, καμιὰ δὲ φτάνει ἐκείνη ποὺ σιγαλοπροσεύχεται στὸν ἐρχομὸ καὶ τοῦ χαμογελάει ὅταν φεύγει.

ΣΑΝ ἔστρωνε ὁ καιρός, καθαροβδόμαδα, τὰ καράβια σαλπάρανε, γιὰ νὰ γυρίσουνε

● ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ: Μιὰ ἀπὸ τὶς ἔνδοξες παλιὲς ναυτικὲς πολιτεῖες. (Φωτογραφία Κ. ΒΛΑΜΗ)

πὸ περαστικὸ κοπάδι γλαροπούλια π' ἀναδιπλώνουν τὶς φτεροῦγες τους κ' ἰσοζυγιάζουν ταὶ πρὶν ξανοιχτοῦν σὲ μακρινὸ ταξίδι, καθὼς τὰ μαντηλάκια ἀνεμίζουνε καὶ ἀποχαιρετάνε τὰ καράβια.

ΚΑΘΕ Τετάρτη καὶ Σάββατο ἔρχουνται τὰ γράμματα. Ἀφίνουν, λοιπόν, δουλειὲς καὶ συγυρίσματα καὶ ξεχύνουνται στὸ καντούνι τῆς Δημαρχίας, ὅπου εἶναι τὸ Ταχυδρομεῖο. Ὅλες ἀδερφωμένες μὲς τὴν ἀπαντοχή. Ἡ ναυτομάνα πλάγι στὴν καπετάνισσα καὶ τοῦ καραβοκύρη ἡ μονακριβὴ πλάγι στὴ διαλεχτὴ τοῦ μούτσου. Σὰ θὰ τοὺς μοιράσουνε τὰ γράμματα θὰ τραβηχτοῦνε, ἄλλη γελούμενη κι ἄλλη λυπημένη. Μὰ ἴσαμε μὲ τὴν ξώθυρα θὰ συνοδέψουν ὅποια δὲν εἶχε γράμμα καὶ μ' ἕνα λόγο, μ' ἕνα γέλιο, μ' ἕνα δάκρυ ἡ τυχερὴ θὲ νὰ βαστάξει τὴν πίκρα τῆς διπλανῆς της. Κι ὅταν ἐρχόνταν τὸ μήνυμα τὸ κακὸ ἡ γυναίκα χτυπιόνταν σὰν πετροπέρδικα ποὺ 'χασε τὸ παιδί της. Ἔπαιρνε στάχτες ἀπ' τὸ παραγώνι κ' ἔρριχνε στὰ ξέπλεκα μαλλιά, κ' ἔβαζε μιὰ στριγγιὰ φωνὴ ποὺ μάζευε ὁλάκερη τὴν πολιτεία: κ' ἔτρεχε ἡ πάνου γειτονιὰ κ' ἔδραμε ἡ κάτου ρούγα. Οἱ χαροσφαμένες σμίγανε τὸ πόνο τους καὶ τὰ δάκρυά τους. Ἀνακαλούσανε μὲ τ' ὄνομά του τὸ νεκρό, καὶ πάιρναν κάτι ἀπ' τὰ ροῦχα τοῦ νεκροῦ, καὶ τό'κλαιγαν σὰ νὰ 'χανε τὸν ἴδιο μπροστά τους.

ΓΙΑ τοῦτα τὰ θαλασσοστακισμένα καράβια στὴν ξενητιά, τὸ Ψυχοσάββατο θὰ κατηφορίσουνε μοιρολογώντας στ' ἀκροθαλάσσι οἱ ὑαρυόμοιρες ποὺ μνῆμα δὲν ἔχουνε ἀναβαστώντας τὰ κόλλυβά τους, κι' ὅταν τελέψει ὁ παπὰς τὴν ψυχοσχώρεση, θὲ νὰ τὰ ρίξουν στὴ θάλασσα μὲ τὶς φοῦχτες. Κι ὧν, ὧρα τὴν ὥρα, ἀχναρεμένισει κάνα καράβι ἀπὸ μακριά, θὲ νὰ θαρροῦν πὼς ἄκουσαν οἱ δικοί τους ἀπὸ τὸν κάτου κόσμο τοὺς λυπητεροὺς σκοποὺς καὶ βγῆκαν, ἡσκιοι μέσα στ' ὀνειρένιο καράβι τους, γιὰ νὰ τὶς χαιρετίσουν. Σκυφτὲς καὶ πολυπικραμένες, φωνάζοντας τ' ὄνομα καθενοῦ καὶ παρακαλώντας νὰ 'χουν θρεθεῖ χέρια πονετικὰ νὰ τοὺς νεκροστολίσουν, ἀνάβουν τὰ κεράκια τους στὴν ἀκροβραχιά, ἄκρη - ἄκρη, νὰ τὰ χαϊδεύει τὸ κῦμα, ποὺ ἀχολογώντας μέσα στὶς βραχοσπηλιὲς, λὲς καὶ μοιραλογάει κ' ἐτοῦτο μαζί τους.

ΕΥΑ ΒΛΑΜΗ

✻

Ἡ γυναίκα στὸ Μαρόκο

Στὸ Μαρόκο τώρα τελευταῖα ὑπάρχει πληθώρα ἀνύπαντρων κοριτσιῶν. Ἡ αἰτία; Οἱ νέοι Μαροκινοὶ ἔχουν τώρα περισσότερες ἀξιώσεις. Ἀπὸ τὸν καιρὸ ποὺ οἱ Γάλλοι ἔκαμαν σχολεῖα ἀκριβᾶς ὅπως τὰ εὐρωπαϊκὰ καὶ οἱ νέοι στράφηκαν πρὸς τὰ διάφορα ἐπαγγέλματα ποὺ ἀπαιτοῦν σπουδὲς περισσότερου χρόνου, παντρεύονται σὲ μεγαλύτερη ἡλικία ἀπὸ ὅ,τι προτήτερα. Παρατηρεῖται ἐπίσης ὅτι τὸ ἀνυψωμένο πνευματικὸ ἐπίπεδο τῶν σημερινῶν Μαροκινῶν ζητᾶ κάτι περισσότερο ἀπὸ ἕνα καλομαγειρεμένο φαγητό. Καὶ ἐπειδὴ οἱ Μαροκινὲς δὲν μποροῦν νὰ ἱκανοποιήσουν τὶς ἀξιώσεις τους, πολλοὶ Μαροκινοὶ παντρεύονται Εὐρωπαῖες.

ΤΟ ΛΑΘΟΣ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ

ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΟ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

—"Άκουσε ἐκεῖνο ποὺ σοῦ λέω Λουΐζα, αὐτὸς ὁ νεαρὸς δὲν ἔχει σκοπὸ νὰ σὲ παντρευτῆ. "Αν ἐξακολουθήση ἡ ἴδια κατάστασις, θὰ περάσουν τὰ χρόνια, θὰ γεράσης καὶ στὸ τέλος θὰ μείνης στὸ ράφι.

Ἡ μητέρα μιλοῦσε πάντα μ' αὐτὸ τὸν τρόπο. Ἦτανε μιὰ γυναίκα ἔξυπνη καὶ στοργική, ἀγαποῦσε πολὺ τὴν κόρη της, μὰ εἶχε ἕνα περίεργο τρόπο γιὰ νὰ δείχνη τὴν ἀγάπη της. Ἴσως ὅμως ἦταν ἀπαραίτητο νὰ φερθῆ ἔτσι, γιὰ νὰ τὴν ξυπνήση ἀπὸ τὸ λήθαργο, νὰ τὴν κάνη νὰ καταλάβη πὼς δὲν ἔπρεπε νὰ θυσιάζη τὰ νιάτα της γι' αὐτὴ τὴν ἀνόητη ἐρωτικὴ ἱστορία.

Τὸ κορίτσι στεκόταν ἀμίλητο, κι' ἄκουγε τὰ λόγια τῆς μητέρας. Ἦταν μιὰ κοπελλίτσα λεπτή, ψηλή, μὲ μάτια γαλάζια, ἀθῶα, σὰν τὰ μάτια μιᾶς κούκλας.

Σώπαινε πάντα, ἔτσι ποὺ δὲν καταλάβαινε κανεὶς τί σκεπτόταν, ἂν ἦταν ἀληθινὰ ἐρωτευμένη μ' ἐκεῖνον τὸ νεαρὸ δημοσιογράφο ἢ συγγραφέα—ὅπως ἔλεγε ἡ ἴδια,—ἀπατεώνα—ὅπως ἔλεγε ἡ μητέρα—ποὺ εἶχε φανῆ στὸ δρόμο της γιὰ νὰ ταράξη τὴν οἰκογενειακή τους γαλήνη.

—Θὰ μὲ παντρευτῆ μαμά, εἶπε δειλὰ τὸ κορίτσι.

—Θὰ σὲ παντρευτῆ αὐτὸς ὁ ἀλήτης! ξέσπασε ἡ μητέρα. Πιὸ πιθανὸ εἶναι νὰ πέση τὸ ταβάνι νὰ μᾶς πλακώση....

Ἡ κοπέλλα ἔρριξε μιὰ λοξὴ ματιὰ στοὺς ἑτοιμόρροπους τοίχους, καὶ δὲν μπόρεσε νὰ κρύψη ἕνα ἐλαφρὸ χαμόγελο.

Ἡ μητέρα σταμάτησε τὸ κατηγορητήριο καὶ βγῆκε συλλογισμένη ἀπὸ τὸ δωμάτιο.

Κατοικοῦσαν σὲ μιὰ παμπάλαιη βίλα, λίγο ἔξω ἀπὸ τὴν πόλι, γιατὶ τὰ μέτρια οἰκονομικὰ τοῦ πατέρα, δὲν τοὺς ἐπέτρεπαν μεγαλύτερη πολυτέλεια. Ἡ Λουΐζα ἦταν ἡ μεγαλύτερη ἀπὸ τὰ τέσσερα ἀδέλφια, καὶ σ' αὐτὴν ἔπεφταν ὅλα τὰ βάρη τοῦ νοικοκυριοῦ καὶ τὰ βάρη δὲν ἦταν λίγα γιὰ τοὺς λεπτοὺς της ὤμους.

Μέσα σ' αὐτὴ τὴν κόλασι τῆς καθημερινῆς δουλειᾶς, τὰ τηλεφωνήματα τοῦ 'Αντονέλο, μπαίναν στὴ ζωή της σὰν μικρὲς φωτεινὲς ἀκτίνες.

Ὁ 'Αντονέλο ἦταν νέος, ἔξυπνος, μορφωμένος, καὶ γεμᾶτος ὄνειρα. «Θὰ κάνω αὐτό, θὰ κάνω ἐκεῖνο, τῆς ἔλεγε, θὰ παντρευτοῦμε καὶ θὰ πᾶμε μακρυά, θὰ σὲ κάνω πλούσια, εὐτυχισμένη, δὲν θὰ σὲ βλέπω πιὰ ἔτσι χλωμὴ καὶ ἀδύνατη, νὰ τριγυρίζης στὰ κεραμίδια σὰν γατάκι, καὶ ν' ἁπλώνης ἀσπρόρρουχα».

Ἡ Λουΐζα δὲν ἔλεγε τίποτα, μὰ σκεπτόταν κι' αὐτὴ σὰν τὴ μητέρα της, πὼς τὰ ὄνειρα τοῦ ἀγαπημένου της δὲν θὰ γινόντουσαν ποτὲ πραγματικότης.

Κι' ὅμως μιὰ μέρα, ὁ 'Αντονέλο τῆς τηλεφώνησε πὼς ἤθελε νὰ τὴ δῆ ἀμέσως. Τὴν ὥρα ἐκείνη ἡ μητέρα δὲν ἦταν στὸ σπίτι καὶ ἡ Λουΐζα ντύθηκε βιαστικά, γιὰ νὰ τρέξη στὸ ἀπόμερο ζαχαροπλαστεῖο ποὺ συναντιόντουσαν πάντοτε.

Ἔξω ἀπὸ τὴν πόρτα τὴν περίμενε ὁ 'Αντονέλο καπνίζοντας. Μόλις τὴν εἶδε, πῆγε γρήγορα κοντά της, καὶ πρὶν ἀκόμη τὴ χαιρετίση, ἄρχισε νὰ τῆς διηγῆται τὸ μεγάλο νέο. Τοῦ εἶχαν ἀναθέσει μιὰ δημοσιογραφικὴ ἀποστολὴ στὴν 'Ανατολὴ μὲ καλὴ ἀμοιβή.

—Ἐξασφαλίζεται τὸ μέλλον μου, τῆς εἶπε. Ὅταν γυρίσωμε σὲ δυὸ χρόνια, θὰ εἶμαι πιὰ γνωστὸς δημοσιογράφος.

Φαινόταν εὐτυχισμένος, καὶ ἡ Λουΐζα δὲν εἶχε τὸ κουράγιο νὰ τοῦ καταστρέψη αὐτὴ τὴν εὐτυχία, ὅπως δὲν θὰ εἶχε τὸ κουράγιο νὰ πῆ σὲ λίγο στ' ἀδέλφια της πὼς ἀπὸ δῶ καὶ μπρὸς θὰ ἔπρεπε νὰ πλένουν καὶ νὰ σιδερώνουν μόνοι τὰ ποῦκάμισά τους.

—Τί ἔχεις; τὴ ρώτησε ὁ 'Αντονέλο ἀνήσυχος. Δὲν ὀνειρευόμαστε πάντοτε κάτι τέτοιο; Σὲ δυὸ μέρες θὰ παντρευτοῦμε καὶ θὰ φύγωμε ἀεσοπορικῶς. Πῆρα μιὰ γερὴ προκαταβολή, ἔτσι ἔχω λεπτὰ καὶ γιὰ τὸ δικό σου εἰσιτήριο. Μὰ τί ἔχεις Λουϊζίνα; σκέπτεσαι τοὺς γονεῖς σου; Μὴ στενοχωριέσαι, ἀπόψε τὸ βράδυ θὰ ἔλθω νὰ μιλήσω τοῦ πατέρα σου.

—"Οχι 'Αντονέλο, ὄχι ἀπόψε.

—Τότε αὔριο.

'Ηταν τόσο σίγουρος γιὰ ὅλα... Ἡ Λουΐζα ὅμως, πέρασε μιὰ νύχτα κολάσεως, χωρὶς νὰ ἔχη τὸ θάρρος νὰ πῆ τίποτα τῆς μητέρας της. Μὰ ὅταν τὴν ἄλλη μέρα τὸ βράδυ γυρίζοντας ὁ πατέρας ἀπὸ τὴ δουλειὰ πῆρε τὴ μητέρα ἰδιαιτέρως γιὰ νὰ τῆς πῆ «κάτι», ἡ κοπέλλα κατάλαβε πὼς ὁ 'Αντονέλο εἶχε κάνει τὴν πρότασί του.

Ἡ Λουΐζα ἔστρωνε μηχανικὰ τὸ τραπέζι, ὅταν ἄκουσε στὸ διάδρομο τὰ βήματα τῆς μητέρας. Τὰ χέρια της ἔτρεμαν ἐνῶ μετατόπιζε τὰ πιάτα, καὶ τὸ λίγο χρῶμα ποὺ ἔβαφε τὰ μάγουλά της, χάθηκε. Σὰν σὲ ὄνειρο, ἄκουσε σὲ λίγο πίσω της μιὰ φωνὴ ποὺ τῆς ἔλεγε:

—Μὴν τρέμης ἔτσι Λουΐζα, δὲν συνέβη τίποτα. "Αν αὐτὸς ὁ νεαρὸς εἶναι τρελλός, ἐμεῖς δόξα τὸ Θεὸ ἔχουμε μυαλὸ στὸ κεφάλι μας, καὶ δὲν θὰ τοῦ ἐπιτρέψουμε μιὰ τέτοια ἀνοησία.

Ἡ Λουΐζα ἔσκυψε τὸ κεφάλι καὶ δὲν εἶπε τίποτα, ὅταν ὅμως ἔμεινε μόνη, ἔτρεξε στὸ τηλέφωνο καὶ πῆρε τὸν ἀριθμὸ τοῦ 'Αντονέλο.

—"Ω, ἀγάπη μου, εἶπε ἐνῶ τὴν ἔπνιγαν οἱ λυγμοί, δὲν τὸ περίμενα αὐτό.

—'Εγὼ ὅμως τὸ περίμενα Λουΐζα. 'Αλλὰ δὲν ἔχει σημασία. Ἐμεῖς ἀγαπιόμαστε. Δὲν εἶναι ἔτσι; λοιπὸν δὲν θ' ἀλλάξουμε τὸ πρόγραμμά μας. Μιὰ ἀπ' αὐτὲς τὶς μέρες θὰ κάνωμε τὰ χαρτιά μας, θὰ παντρευτοῦμε, καὶ θὰ φύγουμε ἀμέσως. Σύμφωνοι;

—Ναί, ἀπάντησε ἐκείνη ἀνάμεσα στὰ δάκρυά της, ναὶ 'Αντονέλο, σύμφωνοι.

'Αλλὰ ἡ μητέρα ἐπαγρυπνοῦσε. "Οταν διάβαζε τὰ χοντρά της ρομάντζα, ὅταν ἔραβε, ἀκόμη κι' ὅταν κοιμόταν, πρόσεχε τὰ πάντα. Δὲν τῆς εἶχε διαφύγει τὸ ὅτι ἡ κόρη της ἔβγαινε τώρα πιὸ συχνά, μὰ ἦταν φυσικό, δὲν μποροῦσε ἐξ ἄλλου νὰ τὴν ἐμποδίση ν' ἀποχαιρετήση τὸν. 'Αντονέλο της ποὺ ἔφευγε γιὰ πάντα. Εἶχε ὅμως ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη στὴ Λουΐζα ποὺ δὲν τὴν εἶχε ποτὲ παρακούσει. Ἔτσι δὲν ὑποπτεύθηκε τίποτα. 'Αλλὰ ἕνα ἀπόγευμα ποὺ ἦταν μόνη στὸ σπίτι, πῆγε στὸ δωμάτιο τῆς Λουΐζας γιὰ νὰ βάλη στὴ ντουλάπα της κάτι ἀσπρόρρουχα. Παραξενεύτηκε ποὺ βρῆκε τὴν τουλάπα κλειδωμένη. Δὲν δυσκολεύτηκε νὰ τὴν ἀνοίξη—στὸ σπίτι ὑπῆρχαν εὐτυχῶς, κι' ἄλλα κλειδιά—μὰ ἔμεινε μὲ τὸ στόμα ἀνοιχτὸ μπροστὰ στὸ θέαμα ποὺ ἀντίκρυσε. Στὸ κάτω ράφι βρισκόταν ἡ βαλίτσα τῆς Λουΐζας γεμάτη ἐσώρουχα, ἕνα δυὸ φουστανάκια, καὶ εἴδη τουαλέτας.

Ἡ μητέρα ξανάκλεισε προσεκτικὰ τὴν τουλάπα, κι' ἀποφάσισε νὰ μὴν πῆ σὲ κανένα τίποτα. 'Από δῶ κι' ἐμπρὸς ὅμως, δὲν θὰ εἶχε πιὰ ἐμπιστοσύνη οὔτε στὸν ἴδιο της τὸν ἑαυτό.

Κατὰ τὰ μεσάνυχτα, ἡ Λουΐζα ἄνοιξε ἀθόρυβα τὴν ἐξώπορτα. Τὴν ἴδια στιγμὴ ἄναψε τὸ φῶς τῆς εἰσόδου, καὶ μιὰ τρομαγμένη φωνή, ξέφυγε ἀπὸ τὰ χείλη τῆς κοπέλλας.

Ἡ μητέρα ποὺ στεκόταν μπροστά της, δὲν εἶπε τίποτα, μόνο τὴν πῆρε ἀπὸ τὸ μπράτσο, καὶ τὴν ὡδήγησε στὸ δωμάτιό της.

Κάθησε σὲ μιὰ καρέκλα, καὶ περίμενε ὥσπου ἡ κόρη της γδύθηκε κ' ἔπεσε στὸ κρεβάτι της, δὲν ἔφυγε, παρὰ ὅταν ὕστερα ἀπὸ ἀρκετὴ ὥρα ἄκουσε τὸ θόρυβο ἑνὸς αὐτοκινήτου ποὺ ἀπομακρυνόταν. Τότε, χωρὶς νὰ πῆ λέξι, βγῆκε πάλι ἀπὸ τὸ δωμάτιο.

Τὶς ἑπόμενες μέρες ἡ Λουΐζα δὲν ἔμεινε μόνη οὔτε λεπτό. Ὅταν χτυποῦσε τὸ τηλέφωνο δὲν τολμοῦσε νὰ πάρη τὸ ἀκουστικό. Συχνὰ ἄκουγε τὴ μητέρα της ν' ἀπαντᾶ: «Ὄχι, δὲν εἶναι στὸ σπίτι». Ὕστερα τὰ τηλεφωνήματα ἔπαψαν, καὶ ἡ Λουΐζα κατάλαβε πὼς ὁ 'Αντονέλο ἔφυγε.

Τὸν πρῶτο καιρὸ περίμενε πὼς θὰ τῆς ἔγραφε, «ἴσως νὰ καταλάβη» σκεπτόταν. Μὰ κι' ἡ ἴδια καταλάβαινε ἕνα πρᾶμα μονάχα, πὼς εἶχε γεννηθῆ σκλάβα, κι' ἕνας ἄντρας δὲν μποροῦσε νὰ περιμένη τίποτα ἀπ' αὐτήν.

"Ετσι ἡ ζωή της κυλοῦσε ἄδεια, χωρὶς χαρά, χωρὶς νόημα.

*

Στὸ τέλος τοῦ χρόνου, ὁ πατέρας ἔφερε στὸ σπίτι κάποιον καινούργιο συνάδελφό του, ποὺ εἶχε ἔρθει ἀπὸ μιὰ νότια ἐπαρχία. 'Ηταν ἕνας τύπος εὔθυμος; συμπαθητικός. "Αρεσε σὲ ὅλους. Στοὺς γονεῖς στ' ἀδέλφια της, στὴ μικρὴ Τζουλιέτα. Εἶχε πάρει τὴ συνήθεια νὰ πηγαίνη στὸ σπίτι φορτωμένος μὲ πακέτα, καὶ τὰ Χριστούγεννα τοὺς ἔφερε ἄφθονα δῶρα, ποὺ τὰ ἔκρυψε μέσα στὰ κλαδιὰ τοῦ δέντρου. Ὕστερα ἀπὸ τὶς γιορτὲς, ζήτησε τὴ Λουΐζα γιὰ γυναίκα του.

"Οταν τῆς τὸ εἶπαν γέλασε, καὶ σκέφθηκε πὼς δὲν εἶχε ποτὲ προσέξει ἂν ὁ ἀνθρωπος αὐτὸς ἦταν ξανθὸς ἢ μελαχρινός, γιατὶ δὲν εἶχε σκεφθῆ ποτέ, ἄλλον ἄνδρα, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν 'Αντονέλο.

—Δὲν ἀστειεύομαι Λουΐζα, τῆς εἶπε σοβαρὰ ἡ μητέρα της. Δὲν θὰ σοῦ τὸν δώσουμε φυσικὰ μὲ τὸ ζόρι, ἀλλὰ πρέπει νὰ συλλογιστῆς πὼς ὁ Φράνκο εἶναι ἕνας ἄνθρωπος πλούσιος, σοβαρός, μὲ καλὴ κοινωνικὴ θέσι. Θὰ μείνης σ' ἕνα ὡραῖο σπίτι, ὄχι σὰν αὐτὸ ἐδῶ τὸ σαράβαλο, θὰ ἔχης δική σου καμαριέρα, καὶ δὲν θὰ εἶσαι ὑποχρεωμένη νὰ φθείρης τὴν ὑγεία σου μὲ τὶς δουλειὲς τοῦ σπιτιοῦ.

—Κι' ἐσεῖς πῶς θὰ κάνετε στὸ σπίτι;

—"Ω! μὴ σὲ ἀπασχολεῖ αὐτό, θὰ βολευτοῦμε.

—Καλά, εἶπε ἡ Λουΐζα καὶ σηκώθηκε.

—Τί καλά;

—Θὰ τὸ σκεφθῶ μαμά.

"Οταν τὸ κορίτσι βρέθηκε μόνο του, ἔκλαψε πικρὰ καὶ σκέφθηκε πὼς σ' ἕνα χρόνο, ὁ 'Αντονέλο θὰ γύριζε κι' αὐτὴ θὰ ἦταν πιὰ γυναίκα τοῦ Φράνκο. Ἤξερε καλὰ πὼς ἐκεῖ θὰ κατέληγαν τὰ πράγματα γιατὶ κανεὶς δὲν εἶχε ποτὲ τὴ δύναμι ν' ἀντισταθῆ στὴ θέλησι τῆς μητέρας.

Σὲ δυὸ μῆνες ἔγιναν οἱ ἀρραβῶνες. Τὴ βραδυὰ τῆς γιορτῆς, ἡ Λουΐζα ἐμοιαζε σὰν ἕνας ξανθὸς ἄγγελος, μέσα στὸ ἀσπρο τούλινο φορεμά της, καὶ ὁ ἀρραβωνιαστικός της--ὁ κύριος Φράνκο—περήφανος κι' εὐτυχισμένος, ἤθελε νὰ χορεύη μαζί της ὅλη τὴ βραδυά, χωρὶς νὰ δίνη πολλὴ προσοχὴ στὸ κουρασμένο πρόσωπό της.

—Τί ἔχεις; τὴ ρώτησε γιὰ μιὰ στιγμὴ ἡ μητέρα της, ποτὲ δὲν ἦσουν τόσο χλωμή.

—Τίποτα, ἀπήντησε ἀδιάφορα.

Οἱ καλεσμένοι ἔφυγαν κατὰ τὰ ξημερώματα. Μόλις ἡ Λουΐζα ἔπεσε στὸ κρεβάτι της, κοιμήθηκε βαθεία, καὶ στὸν ὕπνο της εἶδε τὸν 'Αντονέλο, πὼς ταξίδευε τάχα μαζί του μέσα σ' ἕνα χρυσὸ σύννεφο.

Τὶς ἑπόμενες μέρες τὰ πράγματα πῆγαν καλύτερα. Σιγὰ - σιγὰ ἡ Λουΐζα συνήθισε τὸν Φράνκο, κι' ἡ μητέρα συνήθισε νὰ βλέπη ἐκεῖνο τὸ παράξενο πρόσωπο τῆς κόρης της. Παρ' ὅλο ποὺ δὲν δούλευε πιὰ ἡ Λουΐζα στὸ σπίτι, ἀδυνάτιζε ὁλοένα καὶ περισσότερο, κι' οὔτε ἴχνος ἀπὸ χρῶμα δὲν ἔβαφε τὰ χλωμά της μάγουλα.

Κι' ὁ καιρὸς περνοῦσε. Ἦρθε ἡ τελευταία ἑβδομάδα, ὕστερα ἡ τελευταία μέρα.

Ἡ μητέρα εἶχε μείνει στὸ δωμάτιό της ὅλο τὸ ἀπόγευμα, λέγοντας ὅτι εἶχε κουραστῆ μὲ τὶς ἑτοιμασίες καὶ εἶχε ἀνάγκη ἀπὸ ἀνάπαυσι.

"Οταν σηκώθηκε, ἔρριξε μιὰ ματιὰ στὸ ρολόϊ, ντύθηκε βιαστικά, καὶ πῆγε στὸ δωμάτιο τῆς κόρης της, δὲν ἦταν κανεὶς μέσα. Στὴν τραπεζαρία, βρῆκε τὴ Λουΐζα νὰ στρώνη τὸ τραπέζι γιὰ τελευταία φορά.

—Τί ἔχεις μαμά; τὴ ρώτησε τὸ κορίτσι μόλις τὴν εἶδε, εἶσαι ἀδιάθετη;

—Μὴν ἀπασχολεῖσαι μ' ἐμένα Λουΐζα, μὴν ἀπασχολεῖσαι μὲ τίποτα. Δὲν καταλαβαίνεις πὼς στὴν ἡλικία σου πρέπει νὰ σκέπτεται κανεὶς μονάχα τὸν ἑαυτό του, τὴν εὐτυχία του...

Ἡ Λουΐζα χαμογέλασε, μ' ἐκεῖνο τὸ χλωμὸ της χαμόγελο, ποὺ μαρτυροῦσε μιὰ βαθειὰ μυστηριώδη ἀρρώστεια. Ἡ μητέρα τὴν κύτταξε τρομαγμένη. 'Απορροῦσε πῶς μποροῦσε τόσους μῆνες νὰ βλέπη τὸ χαμόγελο αὐτὸ στὸ ἀδύνατο πρόσωπο τοῦ παιδιοῦ της, χωρὶς νὰ τρελλαθῆ.

Πλησίασε τὴν κόρη της, καὶ πιάνοντάς την ἀπὸ τὸ μπράτσο, τῆς εἶπε μὲ φωνὴ ὑπόκωφη, βραχνὴ ἀπὸ τὴ συγκίνησι.

—Πήγαινε στὸ δωμάτιό σου, μέσα στὸ συρτάρι τοῦ κομοδίνου θὰ βρῆς δυὸ γράμματα. Στὴν ντουλάπα εἶναι ἡ βαλίτσα σου ἕτοιμη, δὲν θὰ σὲ δῆ κανείς, δὲν θὰ σὲ ἀκούση κανείς.

—Τίνος εἶναι τὰ γράμματα μαμά;

—Δὲν καταλαβαίνεις ἀνόητη; εἶναι ἀπὸ κεῖνον... Τὸ ἕνα ἦρθε ἀπὸ τὶς 'Ινδίες πρὶν ἀπὸ ἕνα μήνα. Μὲ συγχωρῆς ποὺ τὰ ἄνοιξα, μὰ κατάλαβα πολλὰ πράγματα. Κατάλαβα πρῶτα ἀπὸ ὅλα, πὼς σ' ἀγαπᾶ. Ἦταν πολὺ ἄρρωστος. Μὴν ἀνησυχῆς, τώρα εἶναι καλά, καὶ... εἶναι ἐδῶ. Γύρισε ἀπόψε, καὶ σὲ περιμένει, λέει στὸ συνηθισμένο μέρος. Δὲν ξέρει τίποτα γιὰ τοὺς ἀρραβῶνες σου. Θὰ τοῦ πῆς πὼς εἴμαστε ἐμεῖς ποὺ τὰ δημιουργήσαμε ὅλα, κι' ἐσὺ ἀποφάσισες νὰ φύγης μαζί του. "Οπως πρὶν δυὸ χρόνια. Μετὰ, ὅταν γυρίσης ἀπὸ τὸ ταξίδι τοῦ γάμου, θὰ σκεφθοῦμε γιὰ ὅλα τὰ ἄλλα.

Ἡ Λουΐζα τὴν κύτταξε μὲ μάτια τρελλῆς.

—"Ελα, ἐξακολούθησε ἡ μητέρα, δὲν σοῦ μένει παρὰ λίγη ὥρα, γιὰ νὰ διαλέξης. Μὰ ξέρω πὼς μόνη σου δὲν θὰ τὸ ἀποφάσιζες ποτέ. Γι' αὐτὸ διάλεξα ἐγὼ γιὰ σένα.

—'Εσὺ μητέρα!

Ἡ Λουΐζα ἔπεσε στὴν ἀγκαλιὰ της κλαίγοντας μὲ λυγμούς.

Τὴν ἀπομάκρυνε μαλακά.

—Πήγαινε Λουΐζα, εἶπε.

Σὲ δέκα λεπτά, τὰ ψηλὰ τακούνια τῆς κόρης της διέσχιζαν τὸ διάδρομο. Τῆς εἶχε πῆ νὰ μὴ σταματήση καθόλου. Πράγματι, σὲ λίγο ἄκουσε τὴν πόρτα ν' ἀνοιγοκλείνη, κι' ὕστερα τίποτα πιά.

Ἡ μητέρα ἔμεινε ἀκίνητη, μὲ τὸ κεφάλι ἀνάμεσα στὰ χέρια, ἀλλὰ δὲν ἔκλαψε, μονάχα προσευχόταν καὶ παρακαλοῦσε: «Βοήθησέ με Θεέ μου, νὰ μὴν ἔκανα πάλι λάθος, γιὰ δεύτερη φορά!»

Μὰ τῆς ἔφθανε νὰ σκεφθῆ τὰ μάτια τῆς Λουΐζας ὅπως τὰ εἶχε ἰδῆ πρὸ ὀλίγου—φωτεινὰ καὶ χαρούμενα σὰν ἄλλοτε—γιὰ νὰ καταλάβη πὼς αὐτὴ τὴ φορὰ δὲν εἶχε κάνει λάθος.

ΕΛΙΖΑ ΤΡΑΠΑΝΙ

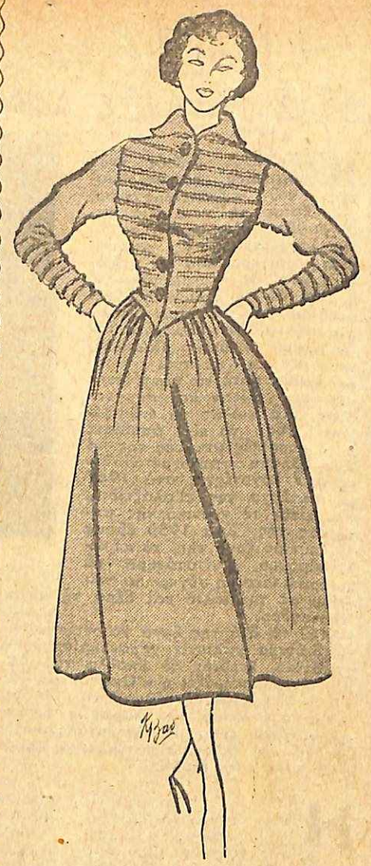

ΔΙΟΡΘΩΜΑΤΑ

● "Αν ἔχη στενέψη ὁ μποῦστος τοῦ φορέματός σας στὸ καθοριστήριο, σὲ σημεῖο ποὺ νὰ μὴ φοριέται, ἀντικαταστήσετε ὅλο τὸ ἔμπρος μὲ πλεχτὸ τοῦ ἰδίου χρώματος. Τὸ πλεχτὸ μπορεῖ νὰ γίνη σκέτο ἢ νὰ ἔχη στὴν πλέξι ρίγα ποὺ ἐξέχει. Ἡ ρίγα γίνεται ἐπίσης καὶ σὲ ἄλλο χρῶμα ἢ σὲ ἕνα τόνο σκουρότερο. Τὸ πλεχτὸ συγκρατιέται ἀπὸ μέσα μὲ μουσελίνα ἢ ἄλλη φόδρα ὥστε νὰ μὴ ξεχειλώνη. "Αν οἱ μασχάλες τοῦ φορέματος ἦταν λυωμένες, ἀφαιρέστε καὶ ὅσο χαλασμένο ὕφασμα ὑπάρχει στὰ μανίκια, τραβώντας τα πιὸ ψηλά. Κατὰ τὸν τρόπο αὐτὸν βέβαια θὰ κοντήνουν, ὁπότε ἂν τὰ θέλετε καὶ πάλι μακρυά, νὰ προσθέσετε καὶ σ' αὐτὸ τὸ ἀνάλογο πλεχτό.

ΓΙΑ ΤΟ ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΟ ΣΑΣ

ΟΙ ΜΑΛΛΙΝΕΣ ΚΟΥΒΕΡΤΕΣ

—"Α, μὰ εἶναι ἀνυπόφορο πιά! Ἡ γάτα πήδησε πάλι στὸ κρεβάτι καὶ μὲ τὰ βρώμικα πόδια της λέρωσε τὴν ὡραία μου κίτρινη κουβέρτα.

Καὶ ἡ κυρία Ἑλένη σήκωσε τὸ ξεσκονιστήρι της γιὰ νὰ διώξη τὴ γάτα. "Οταν ὅμως τὸ ζῶο ἔφυγε, ἔβαλε πάλι τὶς φωνές. Ἡ ζημιὰ ἦτανε μεγαλύτερη ἀπ' ὅ,τι νόμισε μὲ τὴν πρώτη ματιά. Τὰ πόδια τῆς γάτας ἦταν γεμάτα λάσπη καὶ καταλέκιασε τὴν κουβέρτα.

—Καὶ τώρα δὲ μοῦ μένει τίποτ' ἄλλο, ἔκαμε ἀναστενάζοντας, παρὰ νὰ τὴν πλύνω! "Αχ, Θεέ μου, τί δουλειὰ κι' αὐτή!

'Ασφαλῶς δὲν εἶναι καθόλου εὐχάριστο πρᾶγμα οἱ λεκέδες ποὺ ἄφησαν τὰ πόδια τοῦ ζώου. Γιὰ κύτταξε ὅμως ἀκόμα μιὰ φορὰ τὴν κουβέρτα σου μὲ προσοχή. Δὲ φαίνεται κάπως λερωμένη ὁλόκληρη; Δὲν ἦταν πιὰ καιρὸς καὶ γωρὶς τὴν ἐπέμβασι τῆς γάτας, νὰ σκεφτῆς νὰ τὴς κάμης ἕνα γενικὸ καθαρισμό;

Γιατὶ δὲν ἀρκεῖ νὰ ξεσκονίζεται καὶ ν' ἀερίζεται ταχτικὰ μιὰ κουβέρτα. Πρέπει τὸ χρονο μιὰ φορὰ νὰ καθαρίζεται ἢ νὰ πλένεται.

Ξέρω πὼς δὲν εἶναι πολὺ βολικὸ νὰ ἔχης νὰ κάνης μὲ μιὰ βαρειὰ βρεγμένη κουβέρτα, αὐτὸ ὅμως δὲ βοηθᾶ σὲ τίποτα. Ἡ δουλειὰ πρέπει νὰ γίνη.

Καὶ τώρα θὰ σᾶς δώσω μιὰ καλὴ συμβουλή: Πλένετε τὶς κουβέρτες σας μέσα στὸ μπάνιο. Αὐτὸ θὰ σᾶς εὐκολύνη πρῶτα-πρῶτα στὴ δουλειά. Μὰ ὑπάρχει ἀκόμα κι' ἕνας ἄλλος λόγος: Ἡ μεγάλη μπανιέρα παίρνει τόση σαπουνάδα ἢ νερό, ὅσο χρειάζεται γιὰ νὰ πλύνετε καὶ νὰ ξεπλύνετε μιὰ χοντρὴ κουβέρτα. Γιατὶ δὲν πρέπει ποτὲ μιὰ μάλλινη κουβέρτα νὰ πιέζεται σ' ἕνα στενὸ χῶρο, τὴν ὥρα ποὺ πλένεται. Πολλὲς νοικοκυρὲς δὲν δίνουν σημασία ἂν οἱ ἄσπρες λ.χ. κουβέρτες τους κιτρινίζουν στὸ πλύσιμο καὶ γίνονται πηχτές, σὰν καστόρι ἢ ἂν τὸ ὡραῖο τους μαλακὸ χνούδι καταστρέφεται.

"Αν ὅμως ἀκολουθήσετε τὸν τρόπο ποὺ γράφουμε πιὸ κάτω, δὲν ἔχετε τίποτα νὰ φοβηθῆτε. Οἱ κουβέρτες σας, μετὰ τὸ πλύσιμο θὰ εἶναι τόσο ἁπαλὲς καὶ ἀφράτες, ὅπως καὶ προτήτερα.

Τί πρέπει νὰ προσέξετε:

1 Μὴ πλένετε ποτὲ πολλὲς κουβέρτες μαζί. Καὶ πρὶν πλύνετε, τὴν κουβέρτα σας, μαλακώστε τη μιὰ ὥρα προτήτερα μέσα σὲ χλιαρὸ νερό.

2 Ἡ κουβέρτα πρέπει νὰ κολυμπᾶ στὴ σαπουνάδα. Μεταχειριστῆτε ὅμως ἀληθινὴ σαπουνάδα, μὲ σαπούνι ἢ σκόνι σαπουνιοῦ ἀπ' αὐτὲς ποὺ ὑπάρχουν στὸ ἐμπόριο καὶ εἶναι κατάλληλες γιὰ πλύσιμο μαλλίνων ὑφασμάτων. Ἡ σαπουνάδα πρέπει νὰ εἶναι παχειὰ καὶ νὰ ἀφρίζη καλά. Ἐπίσης ἔχει μεγάλη σημασία ἡ θερμοκρασία της, γιατὶ ἡ μάλλινη κουβέρτα δὲν δέχεται καλὰ οὔτε τὸ ζεστό, οὔτε τὸ κρύο νερό, παρὰ μόνο τὸ χλιαρό.

3 Τὸ σαπούνι ἢ ἡ σκόνι τοῦ σαπουνιοῦ πρέπει νὰ ἔχουν διαλυθῆ καλὰ στὸ νερό, ποὺ μπῆ ἡ κουβέρτα. Γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ συνιστᾶται νὰ μὴ προσθέτετε σαπούνι κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ πλυσίματος, ἀκόμη καὶ ἂν ἡ σαπουνάδα δὲν εἶναι ἀρκετή.

4 Μετὰ τὸ μαλάκωμα, πιέζετε προσεχτικὰ τὴν κουβέρτα μέσα στὴ σαπουνάδα, γιὰ νὰ εἰσχωρήση κανονικὰ ὁ ἀφρὸς στὸ ὕφασμα. Μὴ μεταχειρίζεστε ποτὲ ξύλινη «πλάκα», οὔτε νὰ τρίβετε καὶ νὰ στίβετε στριφτὰ τὴν κουβέρτα, γιατὶ τότε βλάπτεται τὸ ὕφασμά της.

5 Μὴν ἀλείφετε μὲ σαπούνι τὰ λεκιασμένα μέρη της, ὅπως κάνετε στὰ σεντόνια π.χ. ἢ στὰ μαξιλάρια. Μετὰ τὸ πλύσιμο θὰ ξεπλύνετε τὴν κουβέρτα σας μὲ κρύο νερὸ τόσο, ὥστε νὰ φύγη κάθε ἴχνος σαπουνιοῦ. Τὸ τελευταῖο νερὸ πρέπει νὰ μὴν εἶναι καθόλου θολό.

6 Τὸ στέγνωμα πρέπει νὰ γίνη μὲ ἰδιαίτερη φροντίδα. Θὰ διαλέξετε ἕνα μέρος εὐάερο καὶ σκιερό, γιατὶ δὲν πρέπει ποτὲ νὰ τὴν ἀπλώνετε στὸν ἥλιο. Καὶ ποτὲ δὲ θὰ μεταχειρισθῆτε μανταλάκια. Ἀντὶ γι' αὐτά, κρεμάστε καλύτερα τὴν κουβέρτα σας πάνω σὲ πολλὰ σκοινιά, γιὰ ν' ἀερίζεται ἀπ' ὅλες τὶς μεριές. Κουβέρτες μὲ χρωματιστὲς λουρίδες κρεμάστε τις ἔτσι, ὥστε οἱ λουρίδες νὰ κρέμωνται κάθετα στὴ γῆ. Μ' αὐτὸν τὸν τρόπο, ἂν ξεβάφουν, τὸ χρῶμα δὲν θὰ βάψη τὴν κουβέρτα, παρὰ θὰ στάξη κατὰ μάκρος τῆς λουρίδας πρὸς τὴ γῆ.

"Εγινε κι' αὐτό! Τώρα ἡ κουβέρτα κρέμεται ὅπως εἴπαμε, σὲ ἕνα εὐάερο καὶ σκιερὸ μέρος. Καὶ καθὼς στεγνώνει, μποροῦμε ἐμεῖς νὰ τὴ χαζεύωμε ἀπὸ

Η ΕΛΛΗΝΙΔΑ ΣΤΑ ΓΗΠΕΔΑ ΚΑΙ ΣΤΟΥΣ ΣΤΙΒΟΥΣ

Γιατί οἱ Ἑλληνίδες ὑστεροῦν ἀπέναντι σὲ ξένες ἀθλήτριες

Οἱ ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ ἀθλήτριες ποὺ πῆραν μέρος σὲ διεθνεῖς ἀγῶνες δὲν μπόρεσαν, ὡς τώρα, νὰ διακριθοῦν. Ἡ Δομνίτσα Λανίτου —τώρα κυρία Καβουνίδου— ἔλαβε μέρος στοὺς Ὀλυμπιακοὺς τοῦ 1948, ἡ Φανὴ Ἀργυρίου πῆρε μέρος στὸ εὐρωπαϊκὸ πρωτάθλημα, στὶς Βρυξέλλες, τὸ 1950.

Τόσο ἡ Δομνίτσα Λανίτου, ὅσο καὶ ἡ Ἀργυρίου, ἡ καθεμιὰ στὴν ἐποχή τους, ξεχώριζαν στὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὶς ἄλλες συναθλήτριές τους. Ὅμως στοὺς διεθνεῖς ἀγῶνες δὲν κατόρθωσαν νὰ ἐπιτύχουν κάτι τὸ ἐξαιρετικό.

Οἱ Ἑλληνίδες ἀθλήτριες ὑστεροῦν ἀπέναντι στὶς ξένες ἀθλήτριες. Ποῦ ὀφείλεται τὸ γεγονὸς αὐτό; Μοῦ δόθηκε ἡ εὐκαιρία νὰ παρακολουθήσω πολλοὺς μεγάλους διεθνεῖς ἀγῶνες γυναικῶν, τὰ τελευταῖα χρόνια καὶ κατέληξα στὰ ἑξῆς συμπεράσματα:

Πρῶτον. Δὲν βοηθάει τὴν Ἑλληνίδα τὸ ἀνάστημά της. Οἱ δικές μας ἀθλήτριες εἶναι μικροκαμωμένες ἂν τὶς συγκρίνουμε μὲ τὶς ἀθλήτριες τῶν Σκανδιναβικῶν κρατῶν, γιὰ παράδειγμα. Εἶδα τὶς δικές μας δίπλα στὶς ξένες στοὺς διεθνεῖς στίβους. Οἱ Ἑλληνίδες ὑστεροῦσαν σὲ ὕψος κατὰ 30 ὡς 40 ἑκατοστὰ τοῦ μέτρου.

Δεύτερον. Οἱ Ἑλληνίδες ἐγκαταλείπουν νωρὶς τὸ στίβο. Γενικὰ μόλις φθάσουν τὰ εἴκοσι χρόνια, τὸ πολὺ τὰ εἰκοσιδύο, ἀποσύρονται ἀπὸ τὰ σπόρ. Ἀλλὰ γιὰ νὰ πραγματοποιήσῃ μιὰ ἀθλήτρια ἐξαιρετικὰ ρεκόρ, πρέπει νὰ ἐπιδοθῇ συνέχεια γιὰ ἕνα μακρὸ χρονικὸ διάστημα στὸν ἀθλητισμό.

Ἡ περίφημη Ὁλλανδέζα Μπλάνκερς-Κοέν, κέρδισε στοὺς Ὀλυμπιακοὺς σὲ ἡλικία πάνω ἀπὸ τριάντα χρονῶν καὶ ὅταν πιὰ ἦταν μητέρα δυὸ παιδιῶν.

Τὰ διεθνῆ ρεκὸρ πραγματοποιοῦνται πρὸς τὸ τέλος μιᾶς μεγάλης ἀθλητικῆς καριέρας. Ἔτσι οἱ Ἑλληνίδες, δὲν ἔχουν ἐλπίδα νὰ διακριθοῦν στοὺς διεθνεῖς στίβους ἀφοῦ δὲν συνεχίζουν τὸ σπόρ, ποὺ τὰ ἐγκαταλείπουν μόλις παντρευτοῦν.

Ἂς τὸ ἔχουν ὑπ' ὄψιν οἱ ἀθλήτριές μας. Ἔχουν τὸ μειονέκτημα τοῦ ἀναστήματος, τουλάχιστον νὰ ἔχουν τὴν ἐπιμονὴ νὰ συνεχίζουν τὴν ἀθλητική τους σταδιοδρομία, γιὰ ἀρκετὰ χρόνια, ἂν θέλουν νὰ γίνουν μεγάλες ἀθλήτριες καὶ νὰ νικήσουν σὲ διεθνεῖς ἀγῶνες.

Δ. ΚΑΠΛΑΝΟΓΛΟΥ

● Στὰ χαρούμενα πρόσωπα τῶν νεαρῶν αὐτῶν κοριτσιῶν ποὺ εἶναι παίκτριες τῶν ὁμάδων μπάσκετ «Τρίτωνος» καὶ «Σπόρτιγκ», καθρεφτίζεται ἡ ὑγεία καὶ ἡ ὀμορφιὰ ποὺ δίνει ὁ ἀθλητισμὸς στὴ γυναίκα.

ΑΘΛΗΤΡΙΕΣ ΠΡΟΣΠΑΘΗΤΕ ΝΑ ΔΙΑΤΗΡΗΤΕ ΤΗΝ ΟΜΟΡΦΙΑ ΣΑΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ

Κανένας δὲν ἔχει ἀντίρρησι πὼς ἡ γυναίκα πρέπει νὰ ἐπιδίδεται στὰ σπόρ. Ἀλλὰ στὰ ἀθλητικὰ γήπεδα ἡ ἀθλήτρια δὲν πρέπει νὰ ξεχνᾶ πὼς εἶναι γυναίκα, καὶ πρέπει νὰ ἀρέσῃ.

Ἀθλήτριες, τὸ ντύσιμό σας καὶ ἡ στάσις σας, μέσα στὸ στίβο καὶ τὰ γήπεδα πρέπει νὰ διατηροῦν τὴν γυναικεία χάρι.

Γιὰ τὸν κόσμο ποὺ ἔρχεται νὰ σᾶς δῇ καὶ νὰ σᾶς χειροκροτήσῃ δὲν εἶναι καθόλου εὐχάριστο τὸ θέαμα μιᾶς ἀθλήτριας ποὺ ἔχει κολλήσει ἐπάνω στὸ σῶμα της, ἡ μουσκεμένη ἀπὸ τὸν ἱδρώτα φανέλα καὶ τὸ σόρτ της. Ἀκόμα πιὸ ἀποκρουστικὸ εἶναι τὸ θέαμα μιᾶς ἀθλήτριας ποὺ στὸ τέλος ἑνὸς ἀγῶνος πέφτει κάτω, μὲ ἀνοιχτὰ τὰ πόδια καὶ ξεφυσᾶ μὲ κρεμασμένη τὴ γλώσσα.

Τὸ γυναικεῖο σπὸρ πρέπει νὰ γίνεται μὲ κάποια χάρι. Καὶ μιὰ ἀθλήτρια ποὺ αἰσθάνεται ὅτι ἐξαντλοῦνται οἱ δυνάμεις της, καλύτερα εἶναι ν' ἀποχωρῇ ἐγκαίρως ἀπὸ τὸ στίβο παρὰ νὰ ἐπιμένῃ ὣς τὸ τέλος καὶ νὰ παρουσιάζῃ θέαμα ποὺ ἔρχεται σὲ ἀντίθεσι μὲ τὴ γυναικεία ὁμορφιά.

Γιὰ τὸ ντύσιμο τὸ πρᾶμα εἶναι πολὺ πιὸ εὔκολο. Ἡ ἀθλήτρια θὰ κόψῃ τὸ σόρτ της στὸ μέγεθος ποὺ τῆς ταιριάζει. Οἱ κολυμβήτριες, κυρίως αὐτὲς τῶν καταδύσεων, καλὸ εἶναι νὰ καταργήσουν τὰ σκουφιὰ ποὺ καταστρέφουν τὴν ὁμορφιά τους.

Πρὶν ἀπὸ τριάντα χρόνια ἦταν μιὰ μεγάλη κολυμβήτρια τῶν καταδύσεων ἡ Αὐστραλέζα Κόλεμαν ποὺ οἱ ἐπιδείξεις της, στὴν Ἀμερικὴ ἄφησαν ἐποχή. Αὐτὴ ἡ Κόλεμαν ποτὲ δὲν φοροῦσε σκοῦφο ὅταν ἔπαιρνε βουτιές. Ἄφηνε τὰ μαλλιά της ἐλεύθερα καὶ αὐτὸ τῆς ἔδινε ἰδιαίτερη χάρι.

Ἡ Μάρτζορυ Τζάκσον, Αὐστραλέζα κι' αὐτὴ ποὺ κέρδισε τὰ 100 καὶ 200 μέτρα στοὺς τελευταίους Ὀλυμπιακοὺς τοῦ Ἑλσίνκι, πρόσεξε πὼς τὰ μαλλιά της τὴν ἐμπόδισαν ὅταν ἔτρεχε. Μελέτησε τὸ πρᾶμα καὶ βρῆκε ἕνα χτένισμα καὶ ἕνα κόψιμο μαλλιῶν, πραγματικὰ χαριτωμένο.

Μετὰ ἀπὸ τοὺς ἀγῶνες αὐτοὺς πολλοὶ κομμωτὲς ρεκλαμάριζαν τὸ κόψιμο μαλλιῶν «Τζάκσον». Τόσο ἡ Αὐστραλέζα αὐτὴ ἀθλήτρια εἶχε κάνει ἐντύπωσι μὲ τὰ ὡραῖα κομμένα μαλλιά της.

*

Ἡ κωπηλασία γυναικῶν

Γιὰ πρώτη φορὰ ἐφέτος ἡ κωπηλασία γυναικῶν περιελήφθη στὸ πρόγραμμα τῶν εὐρωπαϊκῶν πρωτοθλημάτων. Ὡς τώρα ἀγῶνες κωπηλασίας γυναικῶν γίνονταν σὲ διάφορες χῶρες, ὅπως καὶ στὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ τὸ ἄθλημα αὐτὸ δὲν περιελαμβάνετο οὔτε στὸ πρόγραμμα τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων, οὔτε στὸ πρόγραμμα τῶν ἐτησίων εὐρωπαϊκῶν πρωταθλημάτων. Ἡ εἴδησις τῆς ἐπισήμου ἀναγνωρίσεως τῆς κωπηλασίας γυναικῶν, θὰ χαροποιήσῃ τὶς ἐρέτριές μας. Τμήματα γυναικῶν ἔχουν ὅλοι οἱ ναυτικοὶ Ὅμιλοι τοῦ Κέντρου, τῆς Θεσσαλονίκης καὶ τὰ ναυτικά μας σωματεῖα τῆς Αἰγύπτου.

ΧΕΙΜΕΡΙΝΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Τὸ τοπικὸ πρωτάθλημα ἀνωμάλου δρόμου Ἀθηνῶν θὰ γίνῃ στὶς 28 Φεβρουαρίου, μὲ ἐκκίνησι ἀπὸ τὴν Γυμναστικὴ Ἀκαδημία καὶ θὰ εἶναι ἀποστάσεως 1200 μέτρων.

Τὸ πανελλήνιο πρωτάθλημα θὰ διεξαχθῇ στὰς 14 Μαρτίου. Οἱ ἀθλήτριές μας θὰ τρέξουν 1500 μέτρα.

*

ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΟΥ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Τὸν πρῶτο μήνα τοῦ 1954, οἱ ἀθλήτριές μας πῆραν μέρος στοὺς παρακάτω ἀγῶνες:

● Οἱ παίκτριες μπάσκετ στὸ Κύπελλο Μαντέλλου. Τὰ μάτς γίνονταν τὰ βράδυα στὸ γήπεδο τοῦ Τρίτωνος. Ἀγωνίστηκαν οἱ ὁμάδες γυναικῶν τοῦ Σπόρτιγκ, τοῦ Παναθηναϊκοῦ, τῆς Ἀρμενικῆς Ἑνώσεως, τῆς Α. Ε. Ἀμπελοκήπων καὶ τοῦ Τρίτωνος. Ἡ τελευταία ὁμὰς εἶναι καινούργια καὶ συμμετέσχε ἐφέτος γιὰ πρώτη φορὰ σὲ ἀγῶνες. Ὁ Τρίτων μαζὶ μὲ τὸ Σπόρτιγκ καὶ τὸ Παλαιὸ Φάληρο, ἦταν ἕνας ἀπὸ τοὺς συλλόγους ποὺ ἵδρυσαν τὰ πρῶτα τμήματα γυναικῶν μπάσκετ, ὅμως πρὶν δυὸ χρόνια τὸ γυναικεῖο τμῆμα τοῦ Τρίτωνος διελύθη. Μονάχα τώρα ἐσχηματίσθη μιὰ νέα ὁμάδα ἀπὸ νεαρὰ κορίτσια. Τὸ Κύπελλο Μαντέλλου κέρδισε ὁ Α. Ο. Σπόρτιγκ. Ἡ ὁμάδα του νίκησε εὔκολα ὅλες τὶς ἄλλες.

● Πολλὲς κοπέλλες πῆραν μέρος στοὺς πρώτους ἀγῶνες χιονοδρομιῶν ποὺ ἔγιναν στὴ Ζήρεια καὶ στὴν Πάρνηθα. Ἀκόμα πιὸ πολλὲς ἐπιδίδονται στὸ σκί, χωρὶς ὅμως ἀκόμα νὰ τολμοῦν νὰ συμμετάσχουν σὲ ἀγῶνες.

● Οἱ ἀθλήτριες τοῦ Πανιωνίου, ἔτρεξαν στὸν πρῶτο ἀνώμαλο δρόμο ποὺ ἔγινε ἐφέτος. Ἡ μικρὴ Μεσσήνη, ἀνεδείχθη νικήτρια, μὲ δεύτερη τὴν Κλωνάρη.

● Οἱ μαθήτριές μας, ὅλων τῶν ἀθηναϊκῶν σχολείων παίρνουν μέρος στοὺς ἀγῶνες μπάσκετ καὶ βόλλεϋ, γιὰ τὰ σχολικὰ πρωταθλήματα θηλέων, ποὺ γίνονται κάθε Κυριακὴ στὸ γυμναστήριο «Φωκιανός».

Η ΠΡΩΤΗ ΕΛΛΗΝΙΔΑ ΔΙΑΙΤΗΤΗΣ!

Ἡ Νίτσα Χόροβιτς δὲν εἶναι μόνον πρωταθλήτρια τῶν ἀνωμάλων δρόμων καὶ δυναμικὴ ἀθλήτρια εἰς τοὺς δρόμους ταχύτητος, εἰς τὸ ἅλμα εἰς ὕψος καὶ στοὺς δρόμους μετ' ἐμποδίων ἀλλὰ καὶ ἡ πρώτη Ἑλληνίδα διαιτητής, ὅπως δείχνει καὶ ἡ ἀνωτέρω φωτογραφία ἡ ὁποία ἐλήφθη κατὰ τὸν ἀγῶνα τοῦ σχολικοῦ πρωταθλήματος βόλεϋ μπώλ.

ΤΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΤΩΝ ΑΘΛΗΤΡΙΩΝ

Ἡ ΒΙΚΥ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ δὲν εἶναι μονάχα μιὰ μεγάλη παίκτρια τέννις—κερδίζει πέντε χρόνια συνέχεια τὸ Πανελλήνιο πρωτάθλημα—ἀπὸ τότε δηλαδὴ ποὺ ἦλθε στὴν Ἑλλάδα. Ἡ Βίκυ εἶναι μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ ὁμορφες Ἑλληνίδες τεννίστριες. Ξανθὴ κοπέλλα, ξεχωρίζει μὲ τὴ χάρι ποὺ ἔχει ὅταν τρέχῃ στὶς μύτες τῶν ποδιῶν, πάνω στὰ κορτς τοῦ τέννις. Ἡ Βίκυ Γεωργαντὰ ἀρραβωνιάστηκε πρὶν ἀπὸ λίγες ἑβδομάδες ἕνα συμπαθὴ ἀξιωματικὸ τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ.

♡

Ἡ ΑΘΗΝΑ ΝΙΚΟΛΑΙΔΟΥ, εἶναι μιὰ ἀπὸ τὶς καλύτερες κολυμβήτριές μας. Ἔχει λαμπρὸ μέλλον ὡς ἀθλήτρια. Δὲν εἶναι παραπάνω ἀπὸ 16 ἐτῶν, καὶ ἔχει γίνει τὸ ἀγαπημένο κορίτσι τοῦ Ὀλυμπιακοῦ Πειραιῶς. Ἡ νεαρὴ αὐτὴ κολυμβήτρια ἀρραβωνιάστηκε.

Ὁ μέλλων σύζυγός της εἶναι ὁ διεθνὴς ἔσσος τοῦ φοὺτ μπὼλ Ἰωάννου, ποδοσφαιριστὴς τοῦ Ὀλυμπιακοῦ. Ἡ ἀναγγελία τῶν ἀρραβώνων τῆς Νικολαΐδου μὲ τὸν Ἰωάννου, προκάλεσε μεγάλη χαρὰ στοὺς ἀθλητικοὺς κύκλους τοῦ Πειραιῶς.

Ἡ «Γυναίκα» εὔχεται καὶ στὶς δύο αὐτὲς λαμπρὲς ἀθλήτριές μας κάθε εὐτυχία.

"ΜΕΛΛΟΝΤΕΣ ΓΑΜΟΙ"

Γιὰ ποιοὺς λόγους ἐπιβάλλεται ἡ γνωστοποίησις τοῦ γάμου στὶς ἐφημερίδες.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ σὲ κάποια στήλη τῆς ἐφημερίδας μας, διαβάζουμε: «ΜΕΛΛΟΝΤΕΣ ΓΑΜΟΙ». Γνωστοποιεῖται συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 1369 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος, ὅτι: Ὁ Α. Χ. καὶ ἡ Ι. Κ. ...μέλλουν νὰ ἔλθουν εἰς γάμον, τελεσθησόμενον εἰς...κλπ». Καὶ ἴσως μᾶς γεννιέται ἡ ἀπορία: εἶναι ἄραγε ἀπαραίτητο νὰ γνωστοποιήσουμε καὶ ἐμεῖς ἔτσι τὸ γάμο μας ὅταν θὰ πρόκειται νὰ παντρευθοῦμε ἢ μήπως ἂν θέλουμε μποροῦμε νὰ παραλείψουμε αὐτὸν τὸν τύπο; Καὶ ἂν τυχὸν τὸν παραλείψουμε, τί σημασία θὰ ἔχῃ αὐτό;

Ἡ ὑποχρέωσις νὰ γνωστοποιοῦμε τὸν μέλλοντα γάμο μας καθιερώθηκε γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Ἑλλάδα, ἀπὸ τὶς ἀρχὲς τοῦ 1946 συγκεκριμένα ἀπὸ τὶς 23 Φεβρουαρίου 1946 ὅταν ἀρχισε νὰ ἰσχύῃ ὁ ἑλληνικὸς Ἀστικὸς Κῶδιξ. Σκοπὸ ἔχει, ὅπως εἶναι εὐνόητο, νὰ ἀποτρέψῃ δίγαμίες, ἄκυρους γάμους (π. χ. γάμους μεταξὺ συγγενῶν) καὶ γενικὰ γάμους οἱ ὁποῖοι γιὰ ἄλλους σπουδαίους λόγους δὲν πρέπει νὰ γίνουν.

Ἡ γνωστοποίησις «περὶ μέλλοντος γάμου) δὲν γίνεται κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο σὲ ὅλα τὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος. Μόνο στὶς μεγάλες πόλεις (Ἀθήνα, Πειραιᾶ, Θεσσαλονίκη, Πάτρα, Βόλο, Χανιά, Καλάμας, Καβάλα, Ἡράκλειον Κρήτης, Σέρρας, Μυτιλήνην, Δράμαν) γίνεται διὰ τῶν ἐφημερίδων. «Ἡ γνωστοποίησις... εἰς τὰς μεγάλας πόλεις γίνεται διὰ τοῦ ἡμερησίου Τύπου τοῦ τόπου τῆς τελευταίας κατοικίας τῶν μελλόντων νὰ ἐλθωσι εἰς γάμον» ἀναφέρει ἡ δευτέρα παράγραφος τοῦ ἄρθρου 1369 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος. Στοὺς ἄλλους τόπους, δηλαδὴ στὰ χωριὰ καὶ στὶς μικρὲς πόλεις, γίνεται στὴν ἐκκλησία τῆς ἐνορίας τῆς κατοικίας τῶν μελλονύμφων ἀπὸ τὸν ἱερέα, σύμφωνα μὲ τὴν παράγρ. 1 τοῦ ἰδίου ἄρθρου, ποὺ ἔχει ὡς ἑξῆς: «Πρὸ τῆς τελέσεως τοῦ γάμου κατὰ τινα Κυριακὴν γνωστοποιεῖται ἐπὶ ἐκκλησίας ὑπὸ τοῦ ἱερέως ἐν τῇ ἐνορίᾳ τῆς τελευταίας κατοικίας τῶν μελλόντων νὰ ἐλθωσι εἰς γάμον, περιλήψις τῆς αἰτήσεως ἀδείας γάμου περιέχουσα ἀκριβῆ σημείωσιν περὶ τοῦ ὀνόματος, ἐπαγγέλματος, τόπου γεννήσεως καὶ τῆς τελευταίας κατοικίας αὐτῶν, περὶ τοῦ ὀνόματος τῶν γονέων των καὶ περὶ τοῦ τόπου τῆς τελέσεως τοῦ γάμου»

Ὁ νόμος δὲν καθορίζει ἀκριβῶς ὡρισμένη ἡμέρα πρὸ τοῦ γάμου κατὰ τὴν ὁποία πρέπει νὰ γίνεται ἡ γνωστοποίησις· ὁμιλεῖ ὅμως ὅτι πρέπει νὰ γίνεται τὸ πολὺ ἓξ μῆνες πρὶν ἀπὸ τὸ γάμο. «Ἡ γνωστοποίησις ἐπαναλαμβάνεται ἂν ὁ γάμος δὲν τελεσθῇ ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ ταύτης».

Καὶ τώρα ἂς δοῦμε τί συνέπειες μπορεῖ νὰ ἔχῃ γιὰ τὸ γάμο ἡ παράλειψι τῆς γνωστοποιήσεώς του κατὰ τὸν τρόπο ποὺ εἴδαμε. Ἂς ὑποτεθῇ ὅτι παντρευθήκαμε πρὸ ἡμερῶν χωρὶς νὰ προηγηθῇ γνωστοποίησι. Εἶναι ἄκυρος μήπως ὁ γάμος μας; Ὄχι. Ὁ γάμος μας εἶναι ἀπολύτως ἔγκυρος διότι παράλειψι τῆς διατυπώσεως αὐτῆς δὲν ἐπιφέρει ἀκυρότητα τοῦ γάμου. Ἐκεῖνο ποὺ μᾶς ἀναγκάζει νὰ κάνουμε ὁπωσδήποτε τὴ γνωστοποίησι εἶναι ἡ ἄδεια τοῦ γάμου. Γιὰ νὰ παντρευθοῦμε πρέπει προηγουμένως νὰ πάρωμε ἄδεια γάμου καὶ γιὰ νὰ ἐπιτύχωμε τὴν ἄδεια αὐτὴ πρέπει νὰ ἀποδείξουμε ὅτι ἔχομε γνωστοποιήσει τὸ γάμο μας. Δηλαδὴ ἡ ἐκκλησία δὲν δίδει ἄδεια γάμου ἐὰν δὲν βεβαιωθῇ ὅτι ἔγινε γνωστοποίησι τοῦ γάμου. «Ἡ πρὸς γάμον ἄδεια ἐκδίδεται μετὰ ἔρευναν ἂν συντρέχωσι οἱ νόμιμοι ὅροι διὰ τὸν αἰτούμενον γάμον καὶ ἂν προηγήθῃ ἡ γνωστοποίησις». Μόνον ὅταν ὑπάρχουν «σπουδαῖοι λόγοι» ἐπιτρέπεται νὰ παραλειφθῇ ἡ γνωστοποίησις. Ποιοι θεωροῦνται σπουδαῖοι λόγοι δὲν ἀναφέρει ὁ νόμος. Τοῦτο θὰ τὸ κρίνῃ ὁ ἐπίσκοπος ὁ ὁποῖος θὰ χορηγήσῃ τὴν ἄδεια γάμου.

Σπουδαῖος λόγος μπορεῖ νὰ θεωρηθῇ ὁ κίνδυνος θανάτου, ἡ ἀνάγκη ἐσπευσμένης ἀναχωρήσεως εἰς τόπον μακρυνὸν τοῦ ἑνὸς τῶν μελλόντων συζύγων, ἡ ἀναχώρησις διὰ πόλεμον ἢ ἐξ αἰτίας ἐπιστρατεύσεως κ.λ.π.

ΓΕΩΡ. Π. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ἀπαντᾶ:

Θ. Μ.— Ἐὰν ἡ οἰκονομική σας κατάστασις εἶναι ὅπως τὴν περιγράφετε δὲν ὑπάρχει φόβος νὰ σᾶς ἀναγκάσῃ τὸ δικαστήριο νὰ πληρώσετε διατροφή. Ὅταν ἐνδεχομένως σᾶς ζητήσουν δικαστικῶς διατροφὴ τὸ μόνο ποὺ θὰ χρειασθῆτε εἶναι κυρίως ν' ἀποδείξετε (μὲ μάρτυρες ἢ καὶ ἄλλα ἀποδεικτικὰ μέσα) τὶς ἀποδοχὲς ποὺ ἔχετε κατὰ μῆνα καὶ τὴν ἡλικία καὶ ἱκανότητα πρὸς ἐργασίαν τοῦ παιδιοῦ σας.

ΔΑΚΡΥ ΠΟΝΟΥ.—Ἀδίκως νομίζετε ὅτι ἔχετε χάσει τὴν εὐτυχία σας». Κανένα ἐμπόδιο δὲν ὑπάρχει ἀπὸ τὸ νόμο νὰ πανδρευθῆτε τὸν ἄνδρα τῆς καρδιᾶς σας. Ἡ σχέσις τῆς συγγενείας ποὺ ὑπάρχει μεταξὺ σας δὲν δημιουργεῖ κώλυμα γάμου. Ὁ γάμος ποὺ ἐπιθυμεῖτε θὰ εἶναι ἀπολύτως ἔγκυρος.

ΑΝΗΣΥΧΗ. — Σύμφωνα μὲ ὅσα μοῦ γράφετε μπορεῖτε νὰ ἐπιτύχετε τὴν ἑξωσι τοῦ ὑπομισθωτοῦ. Πρέπει μόλις λήξῃ ὁ χρόνος ποὺ ἔχετε συμφωνήσει νὰ ἐγείρετε ἀγωγὴ ἐξώσεως.

Λ. Τ. 22, Θεσ)νίκη.— Ἐὰν ὁ ἀναγκαστικὸς μισθωτὴς ἀποκτήσῃ ἰδιόκτητο οἰκία ἢ διαμέρισμα στὴν ἴδια πόλι ἢ εἰς τὰ προάστεια τῆς πόλεως ὅπου εὑρίσκεται τὸ ἐνοικιοστασιακὸ σπίτι ποὺ κατοικεῖ τότε χάνει τὴν προστασία τοῦ ἐνοικιοστασίου ἐφ' ὅσον τὸ δικό του σπίτι θὰ εἶναι κατάλληλο γιὰ κατοικία αὐτοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας του. Συνεπῶς ἐὰν τὸ μέρος ποὺ θὰ κτίσετε θεωρεῖται προάστειο τῆς πόλεώς σας τότε θὰ χάσετε τὸ διαμέρισμα ποὺ κατέχετε σήμερα. Ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὰ ἀνωτέρω θὰ χάσετε τὴν ἐνοικιοστασιακὴ προστασία ἐὰν ἡ ἀξία τῆς οἰκίας ποὺ θὰ ἀποκτήσετε εἶναι ἴση μὲ τὴν ἀξία ποὺ θὰ εἶχε τὸ ἐνοικιοστασιακὸ διαμέρισμα (δηλ. ἡ σημερινὴ κατοικία σας) ἐὰν δὲν ὑπαγόταν στὸ ἐνοικιοστάσιο.

Κ. Δ.— Ἐὰν σᾶς παντρευθῇ ὁ ἄνδρας αὐτὸς τότε τὸ παιδὶ ποὺ ἔχετε κάνει μαζί του θὰ ἐξομοιωθῇ μὲ γνήσιο τέκνο διότι κατὸ ἐξώγαμον τέκνον νομιμοποιεῖται διὰ τοῦ ἐπιγενομένου μεταξὺ τῶν γονέων αὐτοῦ γάμου».

●

Ὁ καιρὸς τῶν ἀρραβώνων

Στὴ Μοδένα τῆς Ἰταλίας, ὁ Ζενοφόντε Μπόχι καὶ ἡ Μαργαρίτα Πελτριμέρι παντρεύτηκαν ἐδῶ καὶ λίγον καιρό. Εἶχαν ἀρραβωνιαστῆ ἀκριβῶς πενῆντα χρόνια πρωτύτερα. Ἡ Μαργαρίτα περίμενε δέκα ὁλόκληρα χρόνια τὸν Ζενοφόντε καὶ κατόπιν παντρεύτηκε κάποιον ἄλλον. Ὁ ἄλλος ὅμως πέθανε καὶ ἡ Μαργαρίτα ἔμεινε πάλι μόνη. Ἔπειτα συνάντησε τὸν Ζενοφόντε ποὺ τῆς ὑποσχέθηκε—πρὶν ἀπὸ τριάντα χρόνια—νὰ τὴν παντρευτῇ. Ἐκεῖνη εἶχε πιὰ γεράσει καὶ εἶχε μάθει νὰ περιμένῃ. Ὁ Ζενοφόντε ξαναγύρισε πολὺ ἀργὰ — ξανάγυρισε ὅμως—καὶ οἱ δύο ἀνύμφευτοι ἐλάμπραν ἀπὸ χαρὰ καθὼς ἔβγαιναν ἀπὸ τὴν ἐκκλησία.

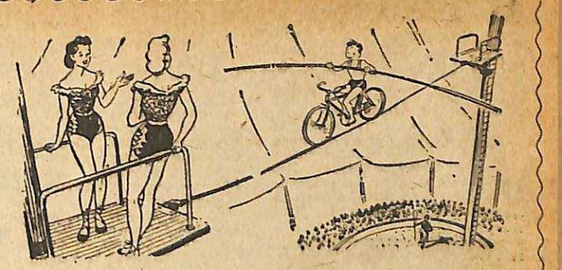

— ... "Ὅταν ὅμως βγαίνῃ βόλτα στὸ δρόμο μὲ τὸ ποδήλατο, τρέμω μὴ τσακιστῇ!...

ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ

ΕΙΣΘΕ ΜΙΑ ΚΟΠΕΛΛΑ ΑΞΙΑΓΑΠΗΤΗ;

Τὸ νὰ εἶναι ἀξιαγάπητη μιὰ κοπέλλα, ἀσφαλῶς εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα προσόντα ποὺ μπορεῖ νὰ ἔχῃ. Εἶσθε ἀξιαγάπητη, δεσποινίς;

1 "Οταν ἡ μητέρα σας σᾶς ζητῇ μιὰ ἐξυπηρέτησι, δέχεσθε ἀμέσως; ΝΑΙ—ΟΧΙ

2 Ἂν λείπῃ κάτι ἀπὸ τὸ τραπέζι, σπεύδετε νὰ τὸ βάλετε ἡ ἴδια; ΝΑΙ—ΟΧΙ

3 Δέχεσθε μὲ τὸ χαμόγελο νὰ συντροφεύσετε γιὰ λίγο στὸ σαλόνι τὶς φίλες τῆς μητέρας σας; ΝΑΙ—ΟΧΙ

4 Δανείζετε εὐχαρίστως στὴν ἀδελφή σας ἢ σὲ μιὰ φίλη, ἕνα ἀντικείμενο ποὺ σᾶς ἀνήκει; ΝΑΙ—ΟΧΙ

5 "Οταν ὁ πατέρας σας ζητᾶ τὴν ἐφημερίδα ἢ τὸ περιοδικὸ ποὺ ξεφυλλίζετε ἐκείνη τὴ στιγμὴ ἐσεῖς, τοῦ τὸ δίνετε χωρὶς νὰ γκρινιάζετε; ΝΑΙ—ΟΧΙ

6 Στὸ λεωφορεῖο, στὸ τράμ, σηκώνεσθε γιὰ νὰ παραχωρήσετε τὴ θέσι σας σ' ἕνα ἡλικιωμένο πρόσωπο; ΝΑΙ—ΟΧΙ

7 "Οταν ἕνας νέος ποὺ δὲν σᾶς ἀρέσει σᾶς κάνῃ κόρτε φροντίζετε νὰ τὸν ἀποθαρρύνετε χωρὶς νὰ τὸν ταπεινώσετε; ΝΑΙ—ΟΧΙ

8 "Οταν δέχεσθε φίλες σας, ξέρετε νὰ ἀξιοποιήσετε τὰ προσόντα ἐκείνων ποὺ εἶναι δειλὲς καὶ λιγώτερο ὡραῖες ἀπὸ σᾶς; ΝΑΙ—ΟΧΙ

9 Στὸ γραφεῖο ἢ στὸ ἀτελιέ, ὅταν μιὰ ἀπὸ τὶς συναδέλφους σας δυσκολεύεται σὲ κάτι, κάνετε τὸν κόπο νὰ τῆς δώσετε τὴν ἐξήγησι ποὺ σᾶς ζητεῖ; ΝΑΙ—ΟΧΙ

10 Εἶσθε ἱκανὴ νὰ θυσιάσετε μιὰ διασκέδασι, γιὰ νὰ κρατήσετε συντροφιὰ σὲ μιὰ φίλη ἄρρωστη; ΝΑΙ—ΟΧΙ

"Αν ἀθροίσετε ΔΕΚΑ «ΝΑΙ» εἶσθε ἀληθινὰ τέλεια: καὶ μάλιστα... «μιὰ καλὴ πάστα», ὅπως λένε.

ΟΚΤΩ: Θὰ ἦταν πολὺ καλά. ΜΕΤΑΞΥ ΕΞΗ ΚΑΙ ΟΚΤΩ, θὰ σᾶς συμβουλεύαμε νὰ προσπαθήσετε νὰ βελτιωθῆτε: μιὰ μικρὴ προσπάθεια, δεσποινίς...

ΠΕΝΤΕ; Ξέρετε ὅτι εἶσθε λίγο ἀξιαγάπητη;

ΚΑΙ ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΟ ΠΕΝΤΕ, δεσποινίς, εἶσθε ὡρισμένως ἐγωίστρια: προσοχή! Στοὺς γάμπρους καὶ στὶς μέλλουσες πεθερὲς δὲν ἀρέσει αὐτό!...

Ἀπαντήσετε εἰλικρινὰ μὲ ἕνα ΝΑΙ ἢ μ' ἕνα ΟΧΙ στὶς δέκα ἀκόλουθες ἐρωτήσεις καὶ θὰ κατατοπισθοῦμε... καὶ σεῖς ἐπίσης!

ΤΟ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ ΕΚΗΡΥΞΕ
ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΛΟΓΟΚΡΙΣΙΑΣ

Λένε πὼς ὁ ἀμερικανικὸς κινηματογράφος πεθαίνει. Ἄλλοι τὸ σκέπτονται μόνο, ἄλλοι τὸ περιμένουν. Κι' ὅλοι στὸ Χόλλυγουντ ψάχνουν νὰ βροῦν τὸ φάρμακο ποὺ θὰ τοῦ δώσῃ τὴ ζωή. Χθὲς βρῆκαν τὴν «Τρίτη Διάστασι» καὶ τὸ «Σινεμασκόπ», σήμερα προσπαθοῦν γὰ τελειοποιήσουν αὐτὲς τὶς ἐφευρέσεις, αὔριο θὰ μᾶς παρουσιάσουν κάτι ἄλλο. Μὰ οἱ μεγάλοι γιατροί του μελετοῦν τὸ θέμα βαθύτερα καὶ προσπαθοῦν ν' ἀνακαλύψουν τὸν καρκίνο ποὺ ὑποσκάπτει τὸν ἀμερικανικὸ κινηματογράφο, τὴν αἰτία ποὺ τὸν κάνει καὶ πεθαίνει...

● Στὴν ταινία «Μὶς Σάντι Τόμψων», ἐμπνευσμένη ἀπὸ τὴ «Βροχὴ» τοῦ Μώμ, ἡ Ρίτα Χαϊηγουορθ ... ξεπερνᾶ τὸν ἑαυτό της !

'Ο μεγάλος παραγωγὸς Χάουαρντ Χιούγκς, βρίσκει πὼς ὁ καρκίνος αὐτὸς δὲν εἶναι ἄλλος ἀπὸ τὴν λογοκρισία. Ἔτσι, ὅταν ἡ Παναμερικανικὴ 'Αμερικανικὴ Ἕνωσις τοῦ ἐπέβαλε νὰ κόψῃ μερικὲς σκηνὲς μὲ γυμνὰ ἀπὸ τὴν τελευταία ταινία του, ἀρνήθηκε νὰ συμμορφωθῇ. Κι' αὐτὰ τὰ λίγα μέτρα, στὰ ὁποῖα φαινόταν τολμηρὰ τὰ θέλγητρα τῆς Τζέην Ράσσελ, θὰ τοῦ κόστιζαν ἀσφαλῶς τὸ μποϋκοτάρισμα τῆς ταινίας του, ἂν δὲν τὸν βοηθοῦσε ὁ Σάμουελ Γκόλντουϊν. 'Ο Σάμουελ Γκόλντουϊν ζήτησε νὰ ἀναθεωρηθῇ ὁ κώδιξ παραγωγῆς ὁ ὁποῖος καθορίζει τί ἀπαγορεύεται νὰ ἐμφανισθῇ σὲ μιὰ ταινία. Τὴν διαμαρτυρία του τὴν ὑπέβαλε στὸν "Εριχ Τζόνσον, ποὺ ἔχει γίνει ὁ φόβος καὶ ὁ τρόμος τῶν παραγωγῶν.

Τὸν κώδικα αὐτὸν τὸν εἶχαν ψηφίσει τὸ 1930 οἱ ἴδιοι οἱ παραγωγοί. 'Αλλὰ ἡ ἐφαρμογή του παρακολουθεῖται αὐστηρὰ ἀπὸ τὶς διάφορες θρησκοκοινωνικὲς ὀργανώσεις οἱ ὁποῖες ἔχουν συχνὰ τὴ δύναμι νὰ περικόψουν σκηνές. Ἐπὶ πλέον δὲ κάθε ὀργάνωσις ἔχει δικιά της ἀντίληψι περὶ τῆς «ἁμαρτίας» καὶ τοῦ τρόπου μὲ τὸν ὁποῖον ἐμφανίζεται...

Μεγάλος θόρυβος ἔγινε τελευταία γιὰ τὴν ταινία τῆς Ρίτας Χαϊηγουορθ «Μὶς Σάντι Τόμψων» ποὺ βασίζεται πάνω στὸ ἔργο τοῦ Σώμερσετ Μώμ «Βροχή». Οἱ θρησκευτικὲς ὀργανώσεις ζήτησαν νὰ κοποῦν ὡρισμένες σκηνὲς ὅπου ἡ Ρίτα «παρεκτρέπεται». Φυσικά, τὴν Ρίτα δὲν τὴν συμπαθοῦν καθόλου οἱ διάφορες αὐτὲς ὀργανώσεις καὶ τώρα τελευταῖα κάνουν μάλιστα διαμαρτυρίες γιὰ νὰ μὴν ὑποδυθῇ τὸν ρόλο τῆς Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς στὴν ὁμώνυμη ταινία ποὺ πρόκειται νὰ γυρισθῇ.

'Επίσης ὁ καρδινάλιος Σπέλμαν ἔγινε ἔξω φρενῶν μὲ τὴν ταινία «Γαλάζιο φεγγάρι» ἡ ὁποία βασίζεται πάνω στὸ ὁμώνυμο θεατρικὸ ἔργο, ποὺ παίζεται κι' ἐδῶ ἀπὸ τὸν θ.ασο Λαμπέτη — Παπᾶ — Χόρν.

Οἱ 'Αμερικανοὶ παραγωγοὶ ἐκήρυξαν λοιπὸν τώρα τὸν πόλεμο κατὰ τῆς λογοκρισίας, τὴν ὁποίαν θεωροῦν ὑπεύθυνη γιὰ τὸν μαρασμὸ τῆς βιομηχανίας τους. Τὸ ζήτημα εἶναι σοβαρὸ καὶ δὲν εἶναι γνωστὸν ἀκόμη ποιὰ θὰναι ἡ ἐξέλιξί του.

Φυσικά, ἡ ὑπόθεσις τῆς λογοκρισίας εἶναι παντοῦ ἕνα δύσκολο πρόβλημα. Στὴν 'Αμερικὴ δὲν ἀνέχονται τὰ γυμνὰ τὰ ὁποῖα θεωροῦν ἠθικὴ ἀπειλή, ἐνῶ στὴ Γαλλία ἠθικὴ ἀπειλὴ θεωροῦν σκηνὲς βίας καὶ ἐγκλημάτων πολὺ ρεαλιστικές, ποὺ περιλαμβάνονται σὲ ἀμερικανικὲς ταινίες. Σὲ καμμιὰ χώρα δὲν ἐπικοατεῖ ἡ ἴδια ἀντίληψις τοῦ κακοῦ. "Ο,τι θεωρεῖται ἀκίνδυνο καὶ ἀβλαβὲς στὴ μία, ἀπαγορεύεται στὴν ἄλλη. Καὶ οἱ 'Αμερικανοὶ παραγωγοὶ τονίζουν πῶς γιὰ ν' ἀποφύγουν αὐτοὺς τοὺς κινδύνους στέρησαν τὶς ταινίες τους ἀπὸ τὴ νοστιμάδα ποὺ ἔχουν πολλὲς εὐρωπαϊκές!

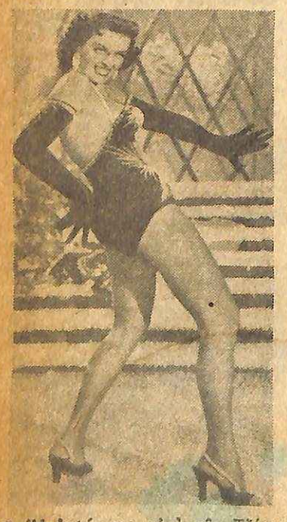

● 'Η ἐμφάνισις αὐτὴ τῆς Τζέην Ράσσελ στὴ "Γαλλικὴ γραμμή", ἔχει προκαλέσει ζωηρότατη ἐξέγερσι τῶν ἠθικοθρησκευτικῶν ὀργανώσεων τῶν 'Ην. Πολιτειῶν.

*

ΟΙ ΚΥΚΛΩΠΕΣ ΣΤΗΝ ΟΘΟΝΗ

Μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ ἐντυπωσιακὲς μορφὲς στὴν ταινία «'Οδύσσεια» θὰ εἶναι τοῦ Κύκλωπος Πολυφήμου, τὸ μοναδικὸ μάτι τοῦ ὁποίου, ὅπως ξεύρουμε τύφλωσε ὁ 'Οδυσσεύς.

Γιὰ νὰ δημιουργήσουν ἕνα γιγαντιαῖο Κύκλωπα στὰ στούντιο τῆς Ρώμης ποὺ γυρίζεται ἡ ταινία, ἔβαλαν στὴν ἀρχὴ ἕνα γυάλινο μάτι ἀτὸ μέτωπο τοῦ ἠθοποιοῦ. Κατόπιν ἕνα μέρος τοῦ προσώπου του σκεπάσθηκε μὲ τριχωτὸ δέρμα. Γιὰ νὰ μὴ εἶναι ὅμως στατικὸ καὶ ἀκίνητο τὸ πρόσωπο μ' αὐτὴ τὴ μάσκα, μελέτησαν καλὰ τὶς κινήσεις τῶν μυῶνων τοῦ προσώπου καὶ τὴν κατασκεύασαν ἀνάλογα, τὸ δὲ μάτι φωτίσθηκε ἀπὸ μέσα μὲ μπαταρία.

Η ΝΕΑ «ΖΑΝ ΝΤ' ΑΡΚ»

● 'Η Μισὲλ Μοργκάν, εἶναι ἡ τελευταία ἀπὸ τὶς στὰρ ποὺ ἔχουν ἀναλάβει νὰ ὑποδυθοῦν κατὰ καιροὺς, τὴ Γαλλίδα ἡρωίδα Ζὰν Ντ' "Αρκ. Στὴν ταινία «Πεπρωμένα» ποὺ γύρισε ὁ γνωστότατος σκηνοθέτης Κριστιὰν Ζάκ, καὶ ἡ ὁποία ἀποτελεῖται ἀπὸ τρία σκέτς, ἡ Μισὲλ Μοργκὰν ὑποδύεται τὴν Ζὰν Ντ' "Αρκ, στὸ δεύτερο σκέτς. Τὸ πρῶτο σκέτς εἶναι ἡ «Λυσιστράτη», τὴν ὁποίαν ὑποδύεται ἡ Μαρτὶν Καρόλ. Καὶ τὸ τρίτο λέγεται «'Ελισάβετ» καὶ ξετυλίγεται σὲ σύγχρονη ἐποχή, μὲ πρωταγωνίστρια τὴν Κλωντὲτ Κολμπέρ.

****

'Η ἡλικία πού... ὁμολογοῦν οἱ ἀστέρες

Εἶναι πολὺ δύσκολο νὰ βρεθῇ ἀκριβῶς ἡ ἀληθινὴ ἡλικία τῶν ἀστέρων, καὶ εἶναι πολὺ παρακινδυνευμένο νὰ γράψῃ κανεὶς κάτι γι' αὐτὴν καὶ νὰ εἶναι βέβαιος πὼς εἶναι ἀληθινό. 'Ωστόσο ὑπάρχουν μερικοὶ ποὺ δὲν δύσκολεύονται νὰ τὴν ποῦν καὶ δὲν κρύβουν τὰ χρόνια τους. Μποροῦμε τάχα νὰ τοὺς πιστέψουμε; Πάντως σᾶς δίνουμε παρακάτω τὴν ἡλικία τους, ὅπως ἀναφέρονται ἐπίσημα στὸ «Μόσιον Πίκτσερς "Αλμανακ». Μερικὲς ἀπὸ αὐτὲς ὀσφαλῶς θὰ σᾶς καταπλήξουν!

Μπὰντ "Αμποτ, 59 ἐτῶν. Μπρὰ Ταν 'Αχέν, 52. Ντάνα "Αντριους, 42. Πέντρο 'Αρμεντάριθ, 42. Τζὴν "Αρθουρ, 46. Φραὶντ "Αστὰιρ 54. Λιοὺ "Αὔρες 46.

'Αλίντα Βάλλι 33. Βέρα "Ελλεν 30. Τζόνυυ Βαϊσμύλλερ 52. Κόρνελ Γουάϊλντ 39. Μάϊκλ Γουάϊλντιγκ, Τζὼν Γουαΐην 47. Κλίφτον Γουέμπ 58. Τζὴν Γουάϊμαν 40. Λωρέττα Γιάγκ 41. Κλὰρκ Γκέημπλ, 53. Γρέτα Γκάρμπο, 48. Πωλὲτ Γκοντάρ, 43. Μπέττυ Γκρέημπλ, 38. Γκλόρια Γκρόχαμ, 29. Σιτοὺαρτ Γκρέηντζερ, 41. Γκάρυ Γκράντ, 50. Ρίτσαρ Γκρήν, 36. "Αλεκ Γκίννες, 40. Σασὰ Γκιτρύ, 69.

Μάϊ Ζέτερλιγκ, 29. Τζέημς Κάγκνεϋ, 50. Φύλλις Κάλβερτ, 37. Μάντελεν Κάρολ, 48. Μοντγκόμερυ Κλίφτ, 34. Κλωντὲτ Κολμπέρ, 37. Τζὸτζεφ Κόττεν, 49. Ντάννυ Καίην, 41. Μπάστερ Κήτον, 58. Ντέμπροα Κέρ, 33. "Αντονυ Κουΐν, 45. Ρόναλτ Κόλμαν 63. Γκάρυ Κοῦπερ, 53. Βαλεντίνα Κορτέζα, 29. Μπὶγκ Κρόσμπυ, 50. Τὸνυ Κούρτις, 29.

"Αλλαν Λάντ, 41. Χέντυ Λαμάρ, 40. Ντόροθυ Λαμούρ, 40. Πήτερ Λόουφορντ, 31. Τζάνετ Λὴ, 27. Βιβέκα Λίντφορς, 34' Μάργκαρετ Λόκγουντ, 38. Λὶντα Λουτπίνο, 36. Τσὰρλς Λώτον, 55, Βίβιαν Λὴ, 40. Μύρνα Λόϋ, 49. Τζόαν Κράουφορντ, 46.

Τζαίημς Μέρσον, 45. Βιρτζίνια Μάγιο, 33. Πὼλ Μιοὺνι 57. Ζανέτ Μακντόναλτ, 47. Φρὲντ Μὰκ Μάρρεϋ, 46. Ντόροθυ Μαλόουν, 29. Φρέντερικ Μάρτς, 57. Ντὴν Μάρτιν, 27. Τόνυ Μαρτίν, 41. Βίκτωρ Ματσιούρ, 38. Ραίη Μίλλαν, 46. Μιρσλάβα, 36. Ρόμπερτ Μίτσαμ, 35. Τέρρυ Μούρ, 25. Τζὼρτζ Μώρφυ, 50. Λώρην Μπακώλ, 30. "Αννε Μπάξτερ, 31. Τζόαν Μπέννετ, 44. 'Ινγκριντ Μπέργκμαν, 37. Χώμφρεϋ Μπόγκαρτ, 54. Σὰρλ Μπουαγέ, 55. Σκοτ Μπρέϊντυ, 30. Μάρλον Μπράντο, 30.

"Αννα Νήγκλ, 40. Πατρίτσια Νήλ, 28. Τζὴνε Νέλσον, 34. Ραμὸν Νοβάρρο, 49.

Στὸ ἑπόμενο φύλλο μας θὰ συμπληρώσουμε τὸν κατάλογο αὐτό.

ΕΝΩ Η ΣΥΛΒΑΝΑ ΠΑΜΠΑΝΙΝΙ ΝΤΥΝΕΤΑΙ
'Η Χέντυ Λαμὰρ... γδύνεται

Γιὰ τελευταία φορά, ἡ Συλβάνα Παμπανίνι θὰ παρουσιασθῇ στὴν ὀθόνη ντυμένη «ἐλαφρά», δηλαδὴ.... σχεδὸν γυμνή, στὴν ταινία «Ξελογιάστρα 'Εχθρά». Μόλις γύρισε καὶ τὴν τελευταία σκηνὴ τοῦ ἔργου αὐτοῦ, ἡ Συλβάνα στράφηκε στὸ σκηνοθέτη Κλαύδιο Γκόρα καὶ τοῦ δήλωσε πὼς γιὰ τελευταία φορὰ παρουσιάζεται ἔτσι στὴν ὀθόνη.

'Η δήλωσις αὐτὴ ἄφησε ἐμβρόντητο τὸ σκηνοθέτη καὶ τοὺς λοιποὺς τεχνικοὺς τοῦ στούντιο γιατὶ ἡ ἐμφάνισις τῆς Συλβάνας Παμπανίνι ἡμίγυμνης σὲ μιὰ ταινία ἦταν ἕνα στοιχεῖο ποὺ ἐξασφάλιζε πάντα τὴν ἐπιτυχία της. 'Αλλὰ ἡ ὁμορφη Συλβάνα, εἶναι ἀμετάπειστη.

'Αντίθετα, ἡ Χέντυ Λαμὰρ θὰ ἐμφανισθῇ προσεχῶς σχεδὸν ὅπως καὶ στὴν πρώτη ταινία ποὺ τὴν ἔδοξασε, τὸ θρυλικὸ «Ἐξτάζ». Τότε ἡ ἡρωίδα τοῦ «Ἐξτάζ» ἐμφανιζόταν ἐντελῶς γυμνή. Τώρα, στὴν ταινία «Ἑλένη τῆς Τροίας», θὰ παρουσιασθῇ καὶ πάλι ὁλόγυμνη, ἀλλὰ πίσω ἀπὸ μιὰ κουρτίνα ἀπὸ διαφανὴ μουσελίνα.

Τὰ ἐξωτερικὰ τῆς ταινίας «Ἑλένη τῆς Τροίας» γυρίζονται σὲ μιὰ γραφικὴ κοιλάδα ἔξω ἀπὸ τὴ Ρώμη ποὺ λέγεται «Κοιλάδα τῶν Κόκκινων Σπηλαίων». Ἐκεῖ γυρίζονται καὶ οἱ περίφημες μάχες τῆς Τροίας.

ΤΑ ΓΑΛΛΙΚΑ ΤΟΥ ΜΠΟΜΠ ΧΟΠ

'Ο Μπὸμπ Χὸπ δὲν ξέρει καλὰ γαλλικά. Τελευταῖα γυρίζοντας ἀπὸ τὸ Παρίσι εἶπε στοὺς δημοσιογράφους ποὺ ἔσπευσαν στὸ Χόλλυγουντ νὰ τὸν ρωτήσουν πῶς τὰ πῆγε μὲ τὰ γαλλικά;

—Μιλῶ πιὰ ἀρκετὰ καλὰ τὰ γαλλικά. Βέβαια δὲν τὰ μιλῶ ἐντελῶς σωστά, ἀλλὰ ξέρω τόσα ὅσα φτάνουν γιὰ νὰ μὲ... χαστουκίσῃ στὸ δρόμο κανένα ὡραῖο κορίτσι!

*

Η ΝΤΗΤΡΙΧ ΣΤΟ ΚΑΜΠΑΡΕ

Σὲ πολλοὺς κάνει ἐντύπωσι τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ 'Αμερικανοὶ ἠθοποιοὶ ποὺ βασιλεύουν στὴν ὀθόνη κατεβαίνουν ἀπὸ τὸ... στερέωμα ποὺ βρίσκονται καὶ ἐμφανίζονται σὲ νορμέρα τῶν Μιούζικ Χώλ. 'Ο λόγος εἶναι διπλός. Πρῶτα γιατὶ σφυγμομετροῦν ἔτσι ἀπὸ κοντὰ τὴν κοινὴ γνώμη καὶ δεύτερον γιατὶ πληρώνονται ἀδρά. Τελευταῖα, ἡ Μάρλεν Ντήτριχ ποὺ ἐθεωρεῖτο ἀπὸ πολλοὺς πὼς εἶχε πιὰ ἀποτραβηχθῇ ἀπὸ τὴν καλλιτεχνικὴ κίνησι, ἐμφανίσθηκε στὸ ξενοδοχεῖο «Σαχάρα» τοῦ Λὰς Φέγκας καὶ τραγούδησε παληὲς ἐπιτυχίες της φορῶντας ἕνα ἀραχνοϋφαντο φόρεμα. 'Η ἐπιτυχία της ὄχι καὶ τόσο νέας δεντέτας, ἦταν καταπληκτικὴ κι' ἐπεσκίασε σὲ γοητεία κι' αὐτὲς τὶς ἀδελφὲς Γκαμπὸρ παρ' ὅλα τὰ 53 χρόνια της! "Υστερα ἀπ' αὐτὸ οἱ ἀδελφὲς Γκαμπὸρ τῆς ἐκήρυξαν ἀμείλικτο πόλεμο!...

*

Η ΛΕΣΛΙ ΚΑΡΟΝ ΧΩΡΙΖΕΙ!

'Η γοητευτικὴ Λέσλι Καρὸν κι' ὁ Ζὼρζ 'Ορμελ, γυιὸς τοῦ βασιλέως τῶν Κονσερβῶν στὴν 'Αμερική, χωρίζουν. Παντρεύθηκαν πρὶν δυὸ χρόνια, ἀλλὰ ὁ Ζὼρζ κατηγορεῖ τώρα τὴ γυναίκα του ὅτι δίχνει ἀπέναντί του «ψυχικὴ σκληρότητα».

—Θὰ μείνουμε δυὸ καλοὶ φίλοι μὲ τὴ Λέσλι, ἀλλὰ ὄχι σύζυγοι, λέει. 'Εκείνη ἦταν ἀπασχολημένη διαρκῶς μὲ τὴν καριέρα της ὡς ἠθοποιὸς καὶ χορεύτρια, κι' ἐγὼ διηύθυνα τὰ ἐργοστάσια τοῦ πατέρα μου στὴ Μινεάπολι. 'Η συμβίωσί μας ἦταν ἀδύνατη ἔτσι».

'Η Λέσλι, ὅταν τὴ ρώτησαν οἱ δημοσιογράφοι ἀπήντησε πὼς δὲν ἔχει νὰ κάνῃ καμμιὰ ἀνακοίνωσι: «Τὸ περίμενα» εἶπε

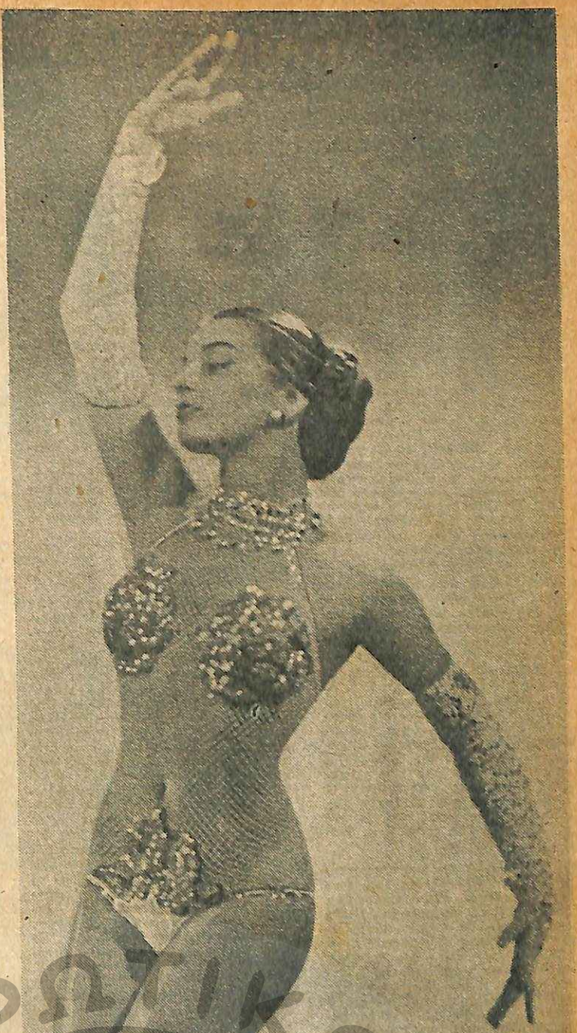

ΟΜΟΡΦΙΑ ΚΑΙ ΧΑΡΙ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

● Στὸ μεγαλύτερο νυκτερινὸ κέντρο τοῦ Χόλλυγουντ, τὸ «Μουλὲν Ρούζ», ἐμφανίζεται τελευταία μιὰ νεαρὴ Τσεχοσλοβάκα χορεύτρια, ἡ Τσικίτα. 'Η ἐξαίρετη αὐτὴ καλλιτέχνις, ἡ τελειότης τοῦ σώματός της ὁποίας εἶναι ἀναλογη μὲ τὴ χορευτικὴ της τέχνη, ἔκανε ἀμέσως κεφάλι ἐντυπώσι στοὺς διαφόρους παραγωγοὺς ταινιῶν. Καὶ γενικὴ εἶναι ἡ γνώμη ὅτι πολὺ γρήγορα ἡ καλλιγραμμη Τσικίτα — ποὺ εἶχε μείνει γιὰ λίγο καιρὸ καὶ στὴν Αθήνα πρὶν δυὸ χρόνια σ' ἕνα νυκτερινὸ κέντρο — θὰ ξεκινήσῃ γιὰ τὴν κινηματογραφικὴ της καριέρα.

Δυό συμβουλὲς ὁμορφιᾶς ἀπὸ τὶς ...ΤΖΟΥΝ ΧΑΒΕΡ

«Ἐπειδὴ τὸ δέρμα μου εἶναι πολὺ ἀνοιχτόχρωμο καὶ τὰ χρώματα χτυποῦν πολὺ ἐπάνω, ἀνακατεύω λίγο ροὺζ τῶν χειλιῶν μὲ κρέμα, καὶ αὐτὸ χρησιμοποιῶ γιὰ τὰ μάγουλά μου, ἀντὶ γιὰ τὸ συνηθισμένο ροὺζ.

Τὸ σπουδαιότερο μυστικὸ τῆς ὁμορφιᾶς μιᾶς γυναίκας εἶναι ἡ αἰδώς. Αὐτὸ εἶναι κάτι ποὺ πρέπει νὰ τὸ διαφυλάττῃ καὶ νὰ τὸ καλλιεργῇ, ἀντὶ νὰ προσπαθῇ νὰ εἶναι μιὰ «πρωτότυπη» καὶ ἰδιότροπη κοπέλλα, ἢ μιὰ πολυάσχολη «μπίζνες-γοὺμαν». "Ενα ἀπὸ τὰ ὡραιότερα πράγματα στὴ γυναίκα εἶναι τὸ μυστήριο μὲ τὸ ὁποῖον περιβάλλεται. Ἔτσι ἀποκτᾷ περισσότερη θηλυκότητα καὶ μένει πάντα γυναίκα».

...ΚΑΙ ΜΠΕΤΥ ΛΥΝ

«"Εχω πολλὲς πανάδες Τὶς ὑσκεπάζω μ' ἕνα λεπτὸ στρῶμα εἰδικοῦ μακιγιάζ, ὅταν γυρίζω χρωματιστὸ φίλμ. Χρησιμοποιῶ πολὺ νερὸ καὶ ἐλάχιστο μακιγιάζ. Καὶ ἐπειδὴ τελευταία μοῦ εἶπαν ὅτι οἱ πανάδες μποροῦν νὰ αὐξήσουν καμμιὰ φορὰ τὴ γοητεία μιᾶς γυναίκας, δὲ σκοτίζομαι διόλου ἂν δὲν καταφέρω νὰ τὶς κρύψω ἐντελῶς».

Η ΑΠΟΔΗΜΗ ΕΛΛΑΔΑ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗ ΔΡΑΣΙ ΤΩΝ ΟΜΟΓΕΝΩΝ ΣΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ

ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ

Καταλίνα Βαϊρακλιώτη

Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ της Αργεντινής, που αριθμεί ανάμεσα στις 15.000 των ξενητεμένων μας ιατρούς, δικηγόρους, εμπόρους κ.λ.π. απέκτησε πρό ολίγων μήνων καί μίαν Ελληνίδα επιστήμονα, που είναι ή πρώτη καί ή μόνη. Την δ. Καταλίνα (Αί κατερίνη) Βαϊρακλιώτη, που ό πατέρας της κατάγεται από τη Θεσσαλία καί είναι δημοσιογράφος καί εκδότης τριών εφημερίδων —της «Πατρίδος», της «Ακροπόλεως» καί της «Ελπίδος». Η δ. Βαϊρακλιώτη είναι ειδικευμένη στην κινησιολογία, όπως καί ό άδελφός της Βάϊος—Απόλλων.

● ΕΙΔΗΣΕΙΣ από το Μπουένος Άϋρες αναφέρουν την επιτυχία που εσημείωσεν εκεί πρό ημερών ή εορτή-χοροεσπερίδα που οργανώνει κάθε χρόνο ή «Φιλόπτωχος Αδελφότης Ελληνίδων». Ο χορός έδοθη στο κτίριο της μητροπολιτικής Κοινότητος καί ήτο, όπως πάντα, προς ενίσχυσιν του ταμείου της, το οποίον έπι δεκαετηρίδες διατίθεται υπέρ της ανακουφίσεως των εχόντων ανάγκην υλικής βοηθείας, άσθενών ή αναξιοπαθούντων ομογενών μας. Όλες οί γυναίκες της παροικίας συνέβαλαν για την επιτυχία της εσπερίδας. Πρόεδρος της εν λόγω Αδελφότητος είναι ή κ. Θάλεια Π. Μοροζίνη.

● ΣΤΗΝ ΙΔΙΑ πόλι καί πρωτεύουσαν της Αργεντινής καί υπό την προστασίαν της Ελληνίδος πρεσβείρας κ. Βατικιώτη, έδόθη άλλη έσπερίς τελευταία, μέ αντικειμενικό σκοπό οί εισπράξεις νά χρησιμεύσουν γιά τις άνάγκες των έκεί ελληνικών σχολείων. Όπως γράφει ή έκεί εκδιδομένη ελληνική εφημερίς «Ακρόπολις», ή έσπερίς διεξήχθη μέ πολλήν έγκαρδιότητα στο αριστοκρατικό ξενοδοχείο «Άλβεαρ Πάλλας» καί συγκέντρωσε πλείστα έγκριτα πρόσωπα της παροικίας μας, βαθ μούχους, ιεράρχες, κληρικούς, διπλωματικούς προέδρους, έφοπλιστές, βιομηχάνους καί πολλές καί διακεκριμένες Ελληνίδες οί οποίες «ημιλλώντο εις ωραιότητα καί φιλόκαλον αμφίεσιν». Υπήρξε καί μυστική ελλανόδικος έπιτροπή, που κρατούσε σημειώσεις γιά τις άμφιέσεις μά δέν τις χρησιμοποίησε γιά νά μή μείνουν οί άλλες παραπονεμένες.

●

ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ πληροφορούμεθα ότι, ή είσροή διαρκώς καί νέων μεταναστών, από την Ελλάδα, εδημιούργησε σ' όλες σχεδόν τις παροικίες πρωτοφανή καλλιτεχνική κίνησι. Όλοι φτάνουν έκεί μέ βιβλία θεατρικά, μέ τα τελευταία τραγούδια κλπ. Έτσι, μεταξύ άλλων, ό Σύνδεσμος Ελλήνων Αίγυπτου καί Μ. Ανατολής» που τον αποτελούν κυρίως αίγυπτιώτες μετανάστες, άνέβασε μέ την εύκαιρία των έορτών στό «Ματράλια Χώλ» μεταξύ άλλων τα θεατρικά έργα «Τα άρματα», «Πασσάς καί Έλλη νοπούλα» πατριωτικά, ώς καί κωμωδίες «Οί τρείς απένταροι», «Ο θάνατος της πεθεράς» καί δυό άπό τις κωμωδίες του Δημ. Ψαθά. Σκηνοθέτης ό αίγυπτιώτης κ. Περδίκης καί μεταξύ των στελεχών του αί κάτωθι κυρίες καί δίδες: Είρήνη Καράβη, Χριστίνα Σπύρου, Μαίρη Καλλατζή, Κούλα Βώβου, Έλευθερία Περδίκη, Φρόσω Καλλατζή, Δέσπω Σπύρου, Φωφώ Βώβου κ.ά. Αυτά στην Αδελαΐδα.

—Αλλά καί στη Μελβούρνη, παρόμοια συμβαίνουν. Έδώ ή Ηπειρωτική Αδελφότης «Γυναίκες της Πίνδου» εσημείωσεν εξαιρετικές επιτυχίες μέ διάφορες θεατρικές παραστάσεις της, οί εισπράξεις των οποίων διετέθησαν γιά τα όρφανά της Ελλάδος. Οί δέ αδελφές Λεκατσά, θυγατέρες του άλλοτε προξένου μας έκεί Αντ. Λεκατσά, γεννημένες έκεί καί παντρεμένες μέ Αύστραλούς, προσέφεραν άνά 500 λίρες στον Έρανο των Ιονίων καί δηλώσαν ότι θά κτίσουν έκ νέου μόνες των το νοσοκομείο καί την έκκλησία της Ιθάκης, που είχεν ιδρύσει ό πατέρας τους.

●

ΒΡΑΖΙΛΙΑ

ΣΤΟΝ ΠΑΡΑΝΟ, πολιτεία της Βραζιλίας, της οποίας ή παροικία μας δέν αριθμεί περισσότερους από 200 Έλληνας, υπάρχει μιά Επιτροπή Ελληνίδων, που είργάσθη υπερανθρώπως καί θαυματούργησε γιά τη συλλογή έραν υπέρ των σεισμοπλήκτων. Καί ξέρετε τί έμάζεψαν, οί εύγενικές αύτές Ελληνίδες της άκρης του κόσμου; Τέσσερα κιβώτια μέ διάφορα είδη συνολικού βάρους 440 κιλών, 7 σάκκους καφέ εξήντα κιλών ό καθένας. Επίσης απέστειλαν 46.300 κρουζέρες. Εις ένδειξιν έκτιμήσεως αναφέρουμε τα ονόματα των κυριών αυτών καί δεσποινίδων, στην πρώτη γραμμή των οποίων τίθεται ή δ. Φαίδρα Ταμπακοπούλου καί ακολουθούν οί κυρίες καί δίδες: Ρόζα Ι. Ιωαννίδη, Μανταλένα Ιωαννίδη Άθρινού, Μαρία Ιωαννίδη Πιμέντα, Αφροδίτη Κοσμά Κομνηνού, Ζωή Πανταζοπούλου, Άλεξ. Φιλίππου, Νίνα Φιλίππου, Μαρία Μπουφάρα, Ξένη Δαμάσκου—Μουσούρη.

●

ΙΤΑΛΙΑ

ΣΤΟ ΜΙΛΑΝΟ ιδρύθηκε πρό ολίγων μόλις εβδομάδων, ένα μικρό ελληνικό σχολείο γιά την έξυπηρέτησι των παιδιών της ελληνικής κοινότητος, του οποίου ανέλαβε την έποπτείαν ή από μακρού χρόνου έγκατεστημένη έκεί συμπατριώτις μας κ. Βιργινία Μεταξά—Κόλπ. Δυό φορές τη εβδομάδα γίνεται στους τρόφιμους του σχολείου αυτού μάθημα, το οποίον παρακολουθούν έκτός των μικρών καί οί συνοδοί των, άνδρες καί γυναίκες, γιά νά μή ξεχνούν τα ελληνικά από τη μόνιμη καί μακρυνή τους παραμονή έκεί. —Μερικοί από τους μαθητές είναι καί οί κάθωθι: Ο γυιός του πρόξενου του Μιλάνου κ. Λουβέρδου, τα δυό παιδιά του κ. Δαλαβέρουκα ταμίου της παροικίας, ό μικρός Λεβής του συμβούλου της παροικίας μας, οί μικρές κόρες του κ. Αλβ. Ντεμάγιου επίσης συμβούλου της παροικίας μας, καί άλλοι.

●

ΑΓΓΛΙΑ

ΤΙΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ ημέρες του Δεκεμβρίου στό Λονδίνο ή γνωστή Ελληνίς σοπράνο Μαρία Πικάδερ έδωσε συναυλία τραγουδιού που εσημείωσε πλήρη επιτυχία, στό «Βίγκαρ Χώλ», της οποίας οί εισπράξεις διετέθησαν γιά την άνοικοδόμησι των εφειπωθεισών εκκλησιών των Ιονίων.

— Όταν μπήκε στό νοσοκομείο είχε μόνο σκωληκοειδίτιδα, άλλά προχθές τον έπιασα νά φιλάη μιά νοσοκόμο!

ΘΕΩΡΕΙΟ ΑΡΙΘΜΟΣ 6

Εύθυμο διηγηματάκι

«Πλουσία κληρονόμος επιθυμεί νά γνωρισθή μέ κύριο 45—50 ετών, καλό καί εύγενή, έστω καί μέ περιωρισμένα οικονομικά μέσα — ό οποίος νά είναι διεστεβειμένος νά διευθύνη σοβαρόν επιχείρησιν. Σκοπός της γνωριμίας ό γάμος. Γράψατε, ταχυδρομικήν θυρίδα 3321».

Ο Άντόνιο Φόρτι, διάβασε μέ μεγάλο ένδιαφέρον την αγγελία της πρωϊνής εφημερίδας, ξεχνώντας νά αποτελειώση τον καφέ που του είχε φέρει ή κυρία Ελένη, ή σπιτονοικοκυρά του.

Ο Άντόνιο Φόρτι, είχε άλλοτε μιά ωραία ιδιόκτητη βίλα, άλλά από τότε που ό δικηγόρος του του άνήγγειλε μελαγχολικά πώς από όλη την περιουσία του δέν του είχαν απομείνει παρά τα χρέη, έγκατέλειψε τη βίλα του, κι' έγινε ένας από τους ενοίκους της παντιόν της κυρίας Ελένης.

Αφού διάβασε καί ξαναδιάβασε την αγγελία, πήρε μετά ένα φύλλο χαρτί, κι' άρχισε νά σκέπτεται.

Δέν είχε καί μεγάλο ταλέντο στη διεύθυνσι επιχειρήσεων — το είχε αποδείξει άλλωστε — άλλά αυτό δέν είχε σημασία. «Άς δοκιμάσωμε», είπε μέσα του.

Το γράμμα του φαίνεται γράφτηκε μέ μεγάλη θερμότητα, άφού κατώρθωσε νά συγκινήση την κυρία που γύρευε τον καλό καί εύγενικό σύζυγο.

Η άπάντησι ήρθε την άλλη μέρα το πρωί, μέσα σ' ένα γαλάζιο αρωματισμένο φάκελλο, κι' έγραφε αυτά περίπου: «Θά είμαι εύτυχής νά σάς γνωρίσω. Την Πέμπτη το βράδυ, θά βοισκωμαι στο θέατρο «Νέον» καί θά σάς περιμένω στο διάλειμμα της πρώτης πράξεως. Άκολουθούσε μιά δυσανάγνωστη υπογραφή

Ο Άντώνιο Φόρτι μέτρησε μέ αγωνία τα φιλά που είχε στο πορτοφόλι του. Είδε πως του έφταναν γιά μιά θέσι στην πλατεία, καί άναστέναξε μέ ανακούφισι.

*

Καθισμένος σέ μιά πολυθρόνα της τρίτης σειράς — μιά από τις τελευταίες άδειανές — έκανε πώς κυττάζει το πρόγραμμα, ένώ έριχνε κρυφές μαχτιές στο θεωρείο άριθμός 6. Ήταν άδειο. Θυμήθηκε την έποχή που καθόταν κι' αυτός στο θεωρείο, κι' έβαλε πάντα στο τέλος της πρώτης πράξεως, καί άναστέναξε. Στο διάλειμμα ξανακύτταξε, άλλά ήταν άκόμη άδειο. «Άχ, αυτές οί γυναίκες, σκέφθηκε, αίωνίως καθυστερημένες» Ελαφρά έκνευρισμένος, σηκώθηκε καί διευθύνθηκε πρός το μπάρ.

Δέν είχε προφθάσει νά πιή τον καφέ του, όταν κάποιος τον χτύπησε φιλικά στην πλάτη. Ήταν ό Τζούλιο Σπινάλ. Έγκαιρολογίτες, χειραψίες καί τα λοιπά.

—Εύτυχώς, είπε σέ μιά στιγμή ό Τζούλιο, που το έργο έχει μόνο δυό πράξεις, γιατί δέν θ' άντεχα νά ύποστώ καί την τρίτη. Δέν έχω ξαναδή στη ζωή μου σαχλότερο έργο. Άλλά τώρα άς ξαναγυρίσωμε στις θέσεις μας. Ξέρεις, θέλω νά ρίξω μιά ματιά στο θεωρείο άριθμός 6.

Καί ό Τζούλιο του έξήγησε διαστικά το λόγο που τον είχε φέρει στο θέατρο. Ο Άντόνιο Φόρτι έσκασε στά γέλια. Ύστερα του ώμολόγησε ότι είχε ρθή κι' αυτός γιά τον ίδιο σκοπό.

Όταν ξαναμπήκαν στην σίθουσα, παρατήρησαν ότι όλες σχεδόν οί θέσεις, ήταν πιασμένες από άξιοπρεπείς πενηντάρηδες, που μέ τη μύτη ψηλά είχαν καρφωμένο το βλέμμα στο άδειο θεωρείο άριθμός 6.

Οί δυό φίλοι ξέσπασαν σέ γέλια τόσο δυνατά, που όσοι τους άκουγαν γύριζαν καί τους κύτταζαν έκπληκτοι. Μά δέν τους άκουσε φυσικά ό κωμικός Πάολο Τζόρτζι καί ή αρραβωνιαστικιά του Νερίν, που τη στιγμή έκείνη άγκαλιασμένοι καί εύτυχείς κύτταζαν τη γεμάτη από κόσμο αίθουσα.

— Βλέπεις άγάπη μου, τί κόσμος!, της έλεγε ό Πάολο. Ο διευθυντής μου υποσχέθηκε, ότι ύστερα από την απομνη επιτυχία, θά μάς κρατήση άκόμη γιά δυό έβδομάδες. Σωθήκαμε στ' αλήθεια, γιατί είχα ξοδέψει καί τις τελευταίες μας οίκονομίες, στην άγγελία της εφημερίδας καί στις 510 επιστολές που στείλαμε σ' αυτούς τους «καλούς καί εύγενικούς» πενηντάρηδες».

ΜΠΡΟΥΝΟ ΤΣΕΡΝΤΟΝΙΟ

ΟΙ ΜΠΕΛΑΔΕΣ ΤΟΥ ΧΟΡΟΥ

Κάθε φορά που μιά συντροφιά άνθρώπων θά μαζευτή γιά νά περάση ένα άπόγευμα ή ένα βράδυ χορεύοντας, ύπάρχουν πολλές πιθανότητες, νά βρίσκεται κάποτε καί άνάμεσά τους κάποιος από τους ενοχλητικούς αυτούς τύπους, που είναι ικανοί — καί προορισμένοι — νά χαλάσουν όλο το κέφι της συντροφιάς.

Οί τύποι αυτοί, που μπορεί νά είναι άνδρες ή καί...γυναίκες, δημιουργούν μιά ενοχλητική άτμόσφαιρα γύρω τους, ένδιαφερόμενοι μόνο γιά την προσωπική τους διασκέδασι καί άδιαφορώντας άν θά χαλάσουν το κέφι όλων των άλλων που θέλουν νά χορέψουν.

Όσοδήποτε πρόσεκτικός καί άν είναι κανείς, δέν υπάρχει τρόπος νά προφυλαχθή από τους έξαλλους χορευτάς. Συνήθως, δέν τους ξεχωρίζεις παρά μόνο τη στιγμή που άρχίζει ή μουσική — έκτός άν τους ξέρης άπό πρίν — καί τότε είναι πιά πολύ άργά...

Δεδομένου ότι, οί τύποι αυτοί παραβαίνουν κανόνες που είναι...άγραφοι, δέν είναι δυνατόν νά τους έλέγξη κανείς καί νά τους άπομακρύνη θίασι από τον... τόπο του έγκλήματος. Η μόνη τιμωρία που έρχεται μόνη της, είναι ότι τους άποφεύγουν καί κανείς δέν χορεύει μαζί τους.

Τί τρόπος λοιπόν υπάρχει νά διορθώση κανείς αυτούς τους τύπους; Ίσως νά τους δώση νά διαβάσουν η σελίδα αυτή.

● Ο ύπ' άριθ. 1 «δημόσιος κίνδυνος» του γλεντιού: ό έξαλλος χορευτής που ξαφνικά άποφασίζει νά..... χορέψη σόλο, άδιαφορώντας γιά το τί γίνεται γύρω.

● Ο χορευτής που καπνίζει, όχι μόνον άποτελεί διαρκή κίνδυνο πυρκαϊάς, άλλά κάνει καί τη ντάμα του νά τρέμη μήπως τής κάνη στο πρόσωπο κανένα σημάδι, που θά το έχη γιά όλη της τη ζωή.

● Όταν τελειώση ένας χορός, ή ντάμα έχει κάθε δικαίωμα νά περιμένη ότι ό καβαλιέρος της θά τη συνωδεύση ώς το μέρος όπου καθόταν, καί δέν θά την παρατήση στη μέση, τρέχοντας προς άλλη.

● Οί εύκολοσυγκίνητοι χορευταί, που καταλαμβάνονται από ρομαντική άνάπαυλησι, άκούοντας τα λόγια κάποιου τραγουδιού καθώς χορεύουν, δέν υπάρχει αμφιβολία, ότι ένοχλοΰν πάρα πολύ όλους τους γύρω.

● Η εύχαρίστησις του χοροΰ μπορεί νά λείψη έντελώς για τη ντάμα, άν πέση στα χέρια κάποιου άνεπιθύμητα ένθουσιώδους άρσενος, απ' αυτούς που σφίγγουν άλύπητα τη ντάμα στην άγκαλιά τους.

● Δέν ύπάρχει τίποτε το ένοχλητικώτερο σέ μιά πίστα, άπό το άθλητικό ζευγάρι, που χορεύει κάνοντας κατσαπλητικές φιγούρες, που θά είχαν τη θέσι τους μόνο σέ ένα ποδοσφαιρικό γήπεδο....

● Το νά φλερτάρη μιά κοπέλλα τήν ώρα που χορεύει, ρίχνοντας παθητικές ματιές σέ κάποιον ξένο καβαλιέρο, έχει σάν άμεσο άποτέλεσμα νά προκαλέση τη δικαιολογημένη άγανάκτησι του καβαλιέρου.

ΠΡΟΣΕΧΕΤΕ

τις καρέκλες σας

ΕΙΝΑΙ άλήθεια μιά πολύ καλή συνήθεια αυτή που έχουν πολλά παιδιά καί άρκετοί μεγάλοι, νά κουνιούνται έπάνω στην καρέκλα τους.

Πώς νά παραξενευθούμε ύστερα άπ' αυτό, όταν βλέπουμε την καρέκλα έξαρθρωμένη, ν' άρχίζη νά σειέται δυσάρεστα ώσπου μιά μέρα το ένα της μπροστινό πόδι σπάει άπότομα κάτω από το βάρος έκείνου που σηκώνει;

Οί καρεκλες, άλλωστε, τραβάνε καί πολλά άλλα άκόμη! Έκτός από τα κτυπήματα καί πεσίματα που τρώνε, ποιά είναι επίσης ή καρέκλα που δέ χρησίμευσε ποτέ γιά σκαλοπάτι;

Ποιά είναι έκείνη που δέν την έκαμαν νά στριφογυρίση στο ένα της πόδι, φορτωμένη μέ το βάρος αυτού που σήκωνε;

Ποιά είναι ή λεπτοκαμωμένη έκείνη καρέκλα που ή πλάτη της δέν χωρίστηκε ποτέ άπό το κάθισμα έπειδή την μετέφεραν πολύ συχνά πιάνοντάς την από την εύθραυστη αυτή πλάτη χωρίς νά ύποβαστάζουν ταυτόχρονα καί το κάθισμα;

Δέν ύπάρχει ίσως κανένα άλλο έπιπλο άπ' αυτά που χρησιμοποιούμε άδιάκοπα που νά ύποβάλλεται σέ τόσο σκληρές δοκιμασίες καί κακομεταχείρισι όσο ή καρέκλα.

Διαλέγετέ τις μ' επιμέλεια

Είναι λοιπόν άπαραίτητο νά διαλέγουμε γιά την καινή χρήσι καρέκλες στερεές καί ν' άπαιτούμε καλή μεταχείρισι άπέναντί τους, άπό μικρούς καί μεγάλους.

Άκόμη (καί κυρίως!) γιά την κουζίνα, ή φτηνή καρέκλα, άπό μαλακό ξύλο, που θά σπάση άπότομα τη στιγμή που δέν το περιμένουμε, προξενώντας ένα δυστύχημα ίσως σοβαρό, δέν πρέπει ν' άγοράζεται καθόλου.

Η άξυά, άν σάς άρέσουν οί λακέ καρέκλες, ή δρύς, άν προτιμάτε τις λουστραρισμένες, έξασφαλίζουν καλύτερη χρήσι, γωρίς νά κοστίζουν πολύ πιό άκριβά.

Το μέταλλο χρησιμοποιείται όλο καί περισσότερο. Άν το μετάλλινο κάθισμα φαινόταν ψυχρό καί θύμιζε λίγο «κλινική» πρίν από λίγα χρόνια, πρέπει ν' άναγνωρίσουμε ότι σήμερα συναγωνίζεται τις κλασσικές ύλες καί έχει γίνει έξ ίσου εύχάριστο όσο καί πρακτικό, στερεό καί άνετο.

Νά τις περιποιήσθε τακτικά

Ο σκελετός του μετάλλινου καθίσματος δέν άπαιτεί κομμιά ίδιαίτερη περιποίησι. Το λακέ μέταλλο πλένεται μέ χλιαρή καί πολύ έλαφρά σαπουνάδα ή μέ πιτουρόνερο. Σέ περίπτωσι που έχει μεγάλους λεκέδες, θά χρησιμοποιήσετε όπως καί για τις καρέκλες από ξύλο λακέ, μιά ειδική άλοιφή για τα λακέ που θά τη βρήτε στά καταστήματα που έχουν προϊόντα για καθάρισμα.

Το χρωμέ μέταλλο, το άνοξείδωτο άτσάλι, το άλουμίνιο, καθαρίζονται μέ σαπουνάδα.

Τα νικελέ μέρη (όλο καί πιό σπάνια) μπορεί νά χρειασθούν — άν είναι πολύ θαμπά—ένα ελαφρό γυάλισμα μέ μάλλινο πανί μουλιασμένο σέ άμμωνία.

Τις καρέκλες από βαμμένο σίδερο πρέπει νά προσέχετε νά μή τις κτυπάτε γιά νά μή φεύγη το στρώμα της μπογιάς που τα προστατεύει. Πρέπει λοιπόν νά φροντίζετε νά διορθώνετε έγκαίρως καί το έλάχιστο γόδρισιμο, προτού έγκατασταθή ή σκουριά που ένεδρεύει.

«ΤΟ ΔΡΑΜΑ ΤΟΥ ΜΑΓΙΕΡΛΙΓΚ»

ΡΟΔΟΛΦΟΣ ΚΑΙ ΒΕΤΣΕΡΑ

Ὁ μεγάλος ἔρωτας τοῦ διαδόχου τῆς Αὐστροουγγαρίας καὶ τῆς κομήσσης Μαρίας Βετσέρα ποὺ συντάραξε τὸν κόσμο μὲ τὸ τραγικὸ τέλος του πρὸ πεντηκονταετίας.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Ὁ Ροδόλφος, ὁ διάδοχος τοῦ αὐστροουγγρικοῦ θρόνου δὲν εἶναι καθόλου εὐτυχισμένος μὲ τὴ γυναίκα του Στεφανία, τὴν ὁποία παντρεύτηκε, ὄχι ἀπὸ ἔρωτα, ἀλλὰ ἀπὸ ἁπλῆ πολιτικὴ σκοπιμότητα, ὅπως γίνονται οἱ περισσότεροι πριγκηπικοὶ γάμοι. Γι' αὐτὸ ζῆ μιὰ σχεδὸν χωριστὴ ζωὴ καὶ ἀποφεύγει ὅσο μπορεῖ νὰ ἔρχεται σὲ ἐπαφὴ μὲ τὴ γυναίκα του. Εἶναι ὡραῖος ἄντρας, καὶ οἱ φῆμες λένε πὼς ἔχει πολλὲς ἐρωτικὲς κατακτήσεις. Ἡ ἀλήθεια εἶναι πὼς γυναῖκες βρίσκει ὅσες θέλει καὶ ὁποιες θέλει, — πολλοὶ εἶναι ἐκεῖνοι πού, ἀποβλέποντας σὲ ταπεινὰ συμφέροντα, σπρώχνουν στὴν ἀγκαλιὰ του ἀκόμα καὶ τὰ κορίτσια τους — ἀλλὰ μέχρι σήμερα ποὺ ἀρχίζει ἡ ἱστορία μας δὲν γνώρισε τὴν ἐρωτικὴ εὐτυχία. Εἶναι ἀκόμα γλεντζὲς καὶ τοῦ ἀρέσουν τὰ σπόρ καὶ τὸ κυνήγι. Μιὰ μέρα στὶς ἱπποδρομίες τοῦ Πράτερ ἀντικρύζει ἀπὸ τὸ θεωρεῖο του τὴν πιὸ ὄμορφη κοπέλλα τῆς Βιέννης. Εἶναι ἡ δεκαεξάχρονη βαρώνη Μαρία Βετσέρα. Εἶναι μιὰ νέα μελαχροινὴ μὲ μαῦρα μαλλιὰ καὶ γαλανὰ μάτια. Ἡ Μαρία κάνει ζωηρὴ ἐντύπωση στὸ Ροδόλφο. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἴδια μένει ἐκστατικὴ μπροστὰ στὸ Διάδοχο, γιατὶ εἶναι ὁ τύπος τοῦ ἄνδρα ποὺ ὀνειρεύεται κάθε κοπέλλα.

●

2ον

Ἡ εἰκόνα τοῦ Ροδόλφου δὲν ἔφευγε ἀπὸ τὸ μυαλὸ τῆς Μαρίας Βετσέρας. Ἡ μικρὴ βαρώνη σκεπτόταν ἀδιάκοπα τὸ Διάδοχο. Ἦταν ὁ ἄνδρας ποὺ εἶχε ὀνειρευθῆ. Τὰ πιὸ ἀντίθετα προτερήματα συνταιριάζονταν ἁρμονικὰ σ' αὐτόν. Ὁ πρίγκηπας ἦταν ὡραῖος καὶ ἔξυπνος, γενναῖος καὶ καλλιεργημένος, περήφανος καὶ ἁπλός. Τοῦ ἄρεσαν τὸ κρασί, ἡ μουσική, οἱ γυναῖκες. Ζοῦσε ζωὴ πριγκηπικὴ μὰ δὲν ἐδίσταζε νὰ μείνη δεκαπέντε μέρες στὸ δάσος μὲ τοὺς ξυλοκόπους.

Γιὰ νὰ σχηματίση πληρέστερη εἰκόνα γιὰ τὸν ἄντρα ποὺ τῆς εἶχε κάνει τόση ἐντύπωση, ἡ Μαρία ἄρχισε νὰ ζητάη γύρω της πληροφορίες. Αὐτὸ δὲν ἦταν καὶ πολὺ δύσκολο γιατὶ σὲ ὅλα τὰ σαλόνια τὸ κεντρικὸ θέμα τῶν συζητήσεων ἦταν ὁ Ροδόλφος. Δὲν ὑπῆρχε μέρα ποὺ νὰ μὴ κυκλοφορήση γιὰ τὸ Διάδοχο κάποιο ἀνέκδοτο. Ἀπ' ὅ,τι ἄκουγε ἡ Μαρία, ἔπαιρνε ἐκεῖνα ποὺ τῆς χρειάζονταν γιὰ νὰ ὁμορφήνη ἀκόμα περισσότερο τὸ πορτραῖτο τοῦ ἀνθρώπου ποὺ εἶχε γίνει τὸ εἴδωλό της. Τὰ ὑπόλοιπα, οἱ ταπεινὲς συκοφαντίες καὶ οἱ αἰσχρότητες δὲν μποροῦσαν νὰ φτάσουν ὡς αὐτήν.

Ἡ Μαρία ζητοῦσε μὲ πολλὴ τέχνη πληροφορίες γιὰ νὰ μὴ ἀποκαλύψη τὸν ἐσωτερικό της κόσμο. Τί εἶχε ὡστόσο νὰ κρύψη; Τίποτα ἀκόμα. Ἂν κανεὶς τῆς ἔλεγε πὼς εἶχε ἀρχίσει ν' ἀγαπάη τὸν πρίγκηπα, θὰ γελοῦσε. Ἦταν γι' αὐτὴν ἕνας ἥρωας. Τίποτ' ἄλλο. Πόσο ὅμως εὐχάριστο εἶναι νὰ τὸν ὀνειρεύεται κανείς! Ἡ Μαρία δὲν ἔβλεπε ὅτι ἡ ἐπιθυμία της νὰ κρατάη μυστικὰ τὰ αἰσθήματα ποὺ τῆς φαινόντουσαν τόσο ἁπλᾶ, ἦταν ἡ ἀπόδειξη ὅτι τὰ αἰσθήματα αὐτὰ δὲν ἦταν ἀκριβῶς ὅπως τὰ σκεπτόταν.

Ὁ Ροδόλφος ἀπουσίαζε συχνὰ ἀπὸ τὴ Βιέννη. Πότε πήγαινε στὴ Βουδαπέστη, πότε στὴν Πράγα, πότε στὴ Βουκοβίνα, πότε στὸ Τυρόλο. Ἡ Μαρία παρακολουθοῦσε τὶς μετακινήσεις του γιατὶ εἶχε πάντα τὴν ἐλπίδα πὼς θὰ τὸν συναντοῦσε εἴτε στὶς ἱπποδρομίες, εἴτε στὸ Πράτερ, εἴτε στὸ θέατρο. Ὅταν ὁ Ροδόλφος βρισκόταν στὰ Ἀνάκτορα, ἡ Μαρία ἔβγαινε τακτικώτερα. Πόσα τεχνάσματα δὲ χρησιμοποιοῦσε γιὰ νὰ μάθη ἀπὸ τοὺς θείους της ἢ ἀπὸ τὸ Μικαὲλ ντὲ Μπραγκάνς τὶς ὧρες ποὺ εἶχε τὶς περισσότερες πιθανότητες νὰ τὸν συναντήση στὸ Πράτερ. Τότε ἡ βαρώνη Βετσέρα ἔβλεπε μ' ἔκπληξή της τὴν κόρη της νὰ μὴ μπορῆ νὰ μείνη στὸ σπίτι. Ἔπρεπε νὰ πάνε κάθε μέρα στὸ δάσος, δυὸ ἢ τρεῖς φορὲς τὴν ἑβδομάδα στὴν Ὄπερα, μὰ ἡ μητρική της καρδιὰ χαίρονταν γιατὶ ἡ Μαρία σημείωνε παντοῦ μεγάλη ἐπιτυχία.

Καμμιὰ φορὰ ἡ Μαρία κοβόταν τὸν ἑαυτό της ὅταν ἀντιλαμβανόταν σὲ τί βαθμὸ τὴν ἀπασχολοῦσε ὁ Ροδόλφος. Τὸ πρῶτο πρᾶμα ποὺ διάβαζε στὶς ἐφημερίδες ἦταν ἡ «Κίνησις τῆς Αὐλῆς». Ἡ Μαρία δὲν ἐχώνευε τὴ Βουδαπέστη γιατὶ σ' αὐτὴν ἐπήγαινε κι' ἐμενε πολλὲς μέρες ὁ Ροδόλφος μὲ τὴ γυναίκα του. Ἡ γυναίκα τοῦ Ροδόλφου! Ἡ Μαρία δὲν τὴν ἀγαποῦσε. Ἤξερε, ὅπως ὅλη ἡ Βιέννη, ὅτι ὁ Ροδόλφος δὲν ἦταν εὐτυχισμένος στὸ γάμο του. Ποιός ἔφταιγε γι' αὐτό; Ἡ Στεφανία, αὐτὴ ἡ ψηλή, ἀσχημη καὶ ἄχαρη Βελγίδα. Ἡ τύχη τὴν εἶχε εὐνοήσει νὰ γίνη ἡ γυναίκα τοῦ πιὸ γοητευτικοῦ ἄνδρα τῆς αὐτοκρατορίας κι' ὅμως δὲν εἶχε μπορέσει νὰ τὸν κάνη εὐτυχισμένο! Ἡ Μαρία φανταζόταν τὸν ἑαυτό της, στὴ θέσι τῆς Στεφανίας. Πόσο θὰ τὸν ἐφρόντιζε ἕνα τέτοιον ἄντρα! Πόσο θὰ τὸν περιποιόταν!

Ὅταν τὴ νύχτα ἄφινε νὰ παρασυρθῆ ἀπὸ τὰ ὄνειρά της, δὲν τὴν ἔπιανε ὕπνος. Ὁ Ροδόλφος (ἔτσι τὸν ὠνόμαζε) ἦταν κοντά της, τοῦ μιλοῦσε, τὸν χάιδευε...

Ἔτσι πέρασε ἕνας μήνας. Στὶς ἀρχὲς τοῦ Μάη, ἀνηγγέλθη ὅτι ἐπρόκειτο νὰ δοθῆ μιὰ ἐπίσημη παράστασι στὸ Δημοτικὸ Θέατρο τῆς Βιέννης, πρὸς τιμὴν τοῦ μεγαλύτερου τραγῳδοῦ τῆς Γερμανίας. Τὴν παράστασι θὰ τιμοῦσε καὶ ὁ Διάδοχος μὲ τὴ γυναίκα του. Θὰ ἔπαιζαν τὸν «Ἅμλετ». Ἡ Μαρία παρακάλεσε τὴ μητέρα της νὰ πάνε.

—Μὰ εἶσαι βέβαιη ὅτι θὰ διασκεδάσης, τῆς εἶπε ἡ βαρώνη Βετσέρα. Εἶναι πολὺ θλιβερὸ ἔργο, Ἐγὼ θὰ πλήξω.

Μὰ δὲ μποροῦσε ν' ἀντισταθῆ κανεὶς στὴ Μαρία. Καὶ οἱ Βετσέρα ἐξασφάλισαν ἕνα θεωρεῖο.

Τὴν ἡμέρα τῆς παραστάσεως ἡ Μαρία πέρασε πολλὴ ὥρα στὴν τουαλέτα της. Ἔπειτα ἀπὸ ὥριμη σκέψι ἀποφάσισε νὰ φορέση ἕνα ἁπλὸ φόρεμα ἀπὸ μουσελίνα ποὺ τῆς πήγαινε ἐξαίσια. Τὸ θεωρεῖο τους βρισκόταν κοντὰ στὸ αὐτοκρατορικὸ θεωρεῖο. Ὁ πρίγκηπας καὶ ἡ γυναίκα του ἤρθαν λίγο καθυστερημένα. Ἡ παράστασις εἶχε ἀρχίσει καὶ ὁ Ἅμλετ καλοῦσε τὸ πνεῦμα τοῦ πατέρα του στὴν ταράτσα τοῦ πύργου τοῦ Ἔλσινορ. Κατὰ τὸ πρῶτο διάλειμμα ἡ Μαρία κάθησε ἔτσι, ὥστε νὰ μπορῆ νὰ βλέπη, χωρὶς νὰ τὸ δείχνη, πρὸς τὸ βασιλικὸ θεωρεῖο. Ξαφνικὰ ὁ πρίγκηπας, ποὺ στεκόταν ὄρθιος καὶ τῆς γύριζε τὴν πλάτη, στράφηκε, κι' ἀμέσως, χωρὶς νὰ τὴν ἀναζητήση, σὰ νὰ ἤξερε ἀπὸ τὰ πρίν ποῦ. βρισκόταν, στήλωσε τὸ βλέμμα του πάνω της. Τὸ βλέμμα αὐτὸ ἦταν ἕνα μήνυμα. Ἐξέφραζε θαυμασμὸ καὶ εὐχαρίστησι. Καὶ γιὰ νὰ μὴ ὑπάρχη ἀμφιβολία πάνω στὴ σημασία του, συνοδεύτηκε ἀπὸ ἕνα λεπτὸ χαμόγελο.

Ἡ Μαρία ἔνιωσε τὰ μάγουλά της νὰ κοκκινίζουν τόσο πολὺ ποὺ σηκώθηκε καί, σαστισμένη, πέρασε στὸ μικρὸ σαλόνι ποὺ βρισκόταν πίσω ἀπ' τὸ θεωρεῖο. Ἐκεῖ τάβαλε μὲ τὸν ἑαυτό της. «Μὲ ἀνεγνώρισε, ἔλεγε ἀπὸ μέσα της, δὲ μὲ ξέχασε! Μὰ θὰ μὲ πάρη γιὰ μιὰ μικρὴ μαθήτρια ποὺ δὲν ξέρει παρὰ νὰ κοκκινίζη».

Ἡ Μαρία πέρασε πολλὲς μέρες μὲ τὴν ἀνάμνησι τῆς ἀξέχαστης αὐτῆς βραδυᾶς. Δὲν εἶχε ἀντιληφθῆ ὅμως ἀκόμα ὅτι ἦταν ἐρωτευμένη μὲ τὸ Ροδόλφο. Χρειάστηκε ἕνα ἐξωτερικὸ γεγονὸς γιὰ νὰ τὸ καταλάβη.

Ἀπὸ καιρὸ ἡ βαρώνη Βετσέρα εἶχε ἀποφασίσει νὰ περάση μὲ τὴν κόρη της τὸ καλοκαίρι στὴν Ἀγγλία. Τὸ καλοκαίρι πλησίαζε, ἔπρεπε νὰ προσδιορίσουν τὴν ἡμερομηνία τῆς ἀναχωρήσεώς τους. Ἐκεῖνο ποὺ ὡς ἐκείνη τὴ στιγμὴ δὲν ἦταν παρὰ ἕνα ἀόριστο σχέδιο, ἔγινε γιὰ τὴ Μαρία μιὰ πραγματικότητα ποὺ ἔπρεπε ν' ἀντιμετωπίση.

Ἡ Μαρία ἔνιωσε ὅτι δὲ θὰ μποροῦσε νὰ ἐγκαταλείψη τὴ Βιέννη. Κι' ἡ Βιέννη γι' αὐτὴν ἦταν ὁ Διάδοχος. Μόνο αὐτὸς ἔβλεπε ἀξία στὴ ζωή της. Ἡ Μαρία περνοῦσε τὶς μέρες της μὲ τὸ νὰ τὸν σκέπτεται, μὲ τὸ νὰ θυμᾶται τὶς παραμικρότερες λεπτομέρειες τῶν συναντήσεών τους καὶ νὰ καταστρώνη διάφορα σχέδια γιὰ νὰ τὸν ξαναδῆ. Ὁ Ροδόλφος γέμιζε τὶς σκέψεις της. Ὁ πόνος ποὺ ἔνιωσε στὴν ἰδέα ὅτι θὰ ἔφευγε μακρυὰ ἀπὸ τὴ Βιέννη, ὅπου ἐκεῖνος ἔμενε, τὶς ἔδωσε νὰ καταλάβη ὅτι ὁ πρίγκηπας γέμιζε καὶ τὴν καρδιά της.

Ὅταν ἔκανε αὐτὴ τὴν ἀνακάλυψη, δὲ λυπήθηκε. Τὰ ἐμπόδια ὡστόσο ποὺ ὀρθώνονταν μεταξύ τους, φαινόντουσαν ἀνυπέρβλητα. Ἀλλὰ κι' ἂν δὲν ὑπῆρχαν αὐτὰ τὰ ἐμπόδια, τι θὰ μποροῦσε νὰ περιμένη ἀπὸ ἕνα ἄνθρωπο ποὺ ἐπρόκειτο ν' ἀνέβη στὸ θρόνο κι' ἐπὶ πλέον ἦταν παντρεμένος; Ἀνώφελες ἐλπίδες ἀπὸ τὴ μιὰ μεριὰ καὶ βέβαιη ὀδύνη ἀπὸ τὴν ἄλλη. Ἐξ ἄλλου, τὸ πρωτόκολλο τῆς Αὐλῆς ἦταν τέτοιο, ποὺ εἶχε πολὺ λίγες πιθανότητες νὰ τὴν παρουσιάσουν στὸν πρίγκηπα. Τὸ κορίτσι τῶν δεκάξη χρονῶν τὰ ἤξερε ὅλα αὐτά. Ἕνα πρᾶμα ὅμως μονάχα ἤθελε νὰ δῆ: ἀγαποῦσε τὸν ἄντρα ποὺ στὸν κόσμο ἦταν ὁ πιὸ ἄξιος ν' ἀγαπηθῆ. Ἡ μόνη της εὐτυχία ἦταν νὰ τὸν συναντάη δυὸ ἢ τρεῖς φορὲς τὸ μήνα, νὰ τὸν θαυμάζη ἀπὸ μακρυά, νὰ νιώθη τὸ βλέμμα του πάνω της. Δὲ ζητοῦσε περισσότερα. Τότε γιατὶ νὰ στεροηθῆ αὐτὴ τὴν ἀθῶα χαρά; Ὄχι, δὲ θὰ πήγαινε στὴν Ἀγγλία. Ἱκέτευσε τὴ μητέρα της νὰ παραιτηθῆ ἀπὸ αὐτὸ τὸ ταξίδι. Μὰ ἡ βαρώνη Βετσέρα δὲν καταλάβαινε τὸ λόγο γιατὶ δὲν ἔπρεπε νὰ περάση ἕνα εὐχάριστο καλοκαίρι στὴν Ἀγγλία. Ἡ Μαρία κυριεύθηκε ἀπὸ ἀπελπισία. Σκεπτόταν πὼς ὁ πρίγκηπας, μὴ βλέποντάς την πιά, θὰ τὴν ξεχνοῦσε γρήγορα. Τί νὰ κάνη τί νὰ κάνη; ἀναρωτιόταν ἀπὸ τὸ πρωῒ ἴσαμε τὸ βράδυ. Ὁ μόνος τρόπος γιὰ νὰ μείνη στὴ Βιέννη ἦταν ν' ἀρρωστήση. Ἡ Μαρία ἀπεφάσισε νὰ μὴν τρώη. Αὐτὸ δὲν τῆς ἦταν καὶ πολὺ δύσκολο γιατὶ ἡ στενοχώρια τῆς εἶχε κόψει τὴν ὄρεξι. Ἡ κακὴ ὅμως ὅμως ποὺ ἀπέκτησε, ἀνάγκασε τὴ βαρώνη Βετσέρα νὰ ἐπισπεύση τὴν ἀναχώρησή της.

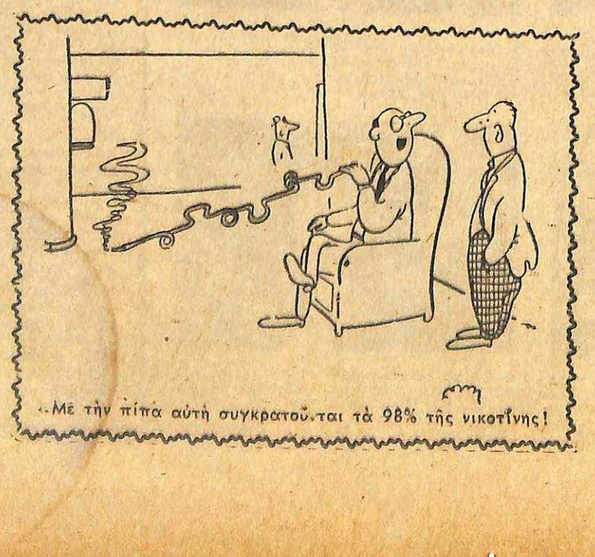

«Μὲ τὴν πίπα αὐτὴ συγκρατοῦ...ται τὰ 98% τῆς νικοτίνης!

Ἡ Μαρία εἶχε ἀνάγκη ἀπὸ ἀλλαγή.

Στὸ μόνο ἄνθρωπο στὸν ὁποῖο ἡ Μαρία μιλοῦσε γιὰ τὸ Ροδόλφο, ἦταν ἡ ὑπηρέτριά τους, μιὰ γρηὰ Οὐγγαρέζα ποὺ τὴν εἶχε ἀναστήσει. Φυσικὰ δὲν τῆς εἶχε πῆ πὼς ἀγαποῦσε τὸ Διάδοχο. Ἀλλὰ μέσα στὸν ἐνθουσιασμό της, ὅταν γύριζε ἀπὸ τὸ Πράτερ ἢ ἀπὸ τὸ θέατρο ὅπου τὸν εἶχε δῆ, τὴν ἀγκάλιαζε καὶ τὴν ἔφερνε βόλτα γελώντας: «Ξέρεις, ἔλεγε, ὁ πρίγκηπας εἶναι πιὸ ὁμορφος ἀπ' ὅ,τι τὸν δείχνουν τὰ πορτραῖτα του». Ἡ ἄλλοτε, τρελλὴ ἀπὸ τὴ χαρά της: «Σήμερα στὸ Πράτερ μὲ κύτταξε. Ἔκανε δυὸ φορὲς τὴν ἀλέα, γιὰ νὰ ξαναπεράση μπροστά μου, εἶμαι βέβαιη». Ἡ γρηὰ ὑπηρέτρια, βλέποντάς την χαρούμενη καὶ χωρὶς πονηρία, διασκέδαζε μαζί της. Μιὰ ἄλλη φορὰ τὰ πράγματα ἔγιναν σοβαρώτερα. «Τὸ βλέμμα του, νουνού, ἦταν ὅλο τρυφερότητα». Ἡ νουνοὺ γελοῦσε μὲ τὰ καμώματα ἐκείνης ποὺ στὰ μάτια της δὲν ἦταν παρὰ ἕνα παιδὶ ἀκόμα. Ἡ γρηὰ ὑπηρέτρια ἄργισε ν' ἀνησυχῆ τὸν Ἰούνιο, ὅταν ἡ Μαρία ἔπεσε σχεδὸν ἄρρωστη ἀπὸ τὴ στεναχώρια της ποὺ θἄφευγε ἀπὸ τὴ Βιέννη. Ἐξ ἄλλου ἡ Μαρία, στὴν ἀπελπισία της δὲν ἔκρυψε τίποτα ἀπὸ τὴν παραμάνα της.

—Τὸν ἀγαπῶ, νουνού, τὸν ἀγαπῶ, καὶ ποτὲ δὲ θ' ἀγαπήσω ἄλλον ἄντρα.

Ἡ παραμάνα ἄνοιξε κάτι τόσα μάτια ἀπὸ τὴν ἔκπληξή της. Ἔπιασε τὸ χέρι τῆς Μαρίας ποὺ ἔκλαιγε.

—Μὰ εἶσαι τρελλή, κουκλίτσα μου, ἕνα κορίτσι σὰν ἐσένα δὲν χαρίζει τὴν καρδιά του στὸ Διάδοχο. Αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι στέκονται πολὺ μακρυὰ ἀπὸ μᾶς. Δὲ μᾶς γνωρίζουν. Τί περιμένεις ἀπὸ αὐτόν;

—Δὲν περιμένω τίποτα, εἶπε ἡ Μαρία, τὸν ἀγαπῶ, κι' αὐτὸ εἶναι ὅλο. Εἶμαι εὐτυχισμένη ὅταν τὸν βλέπω ἀπὸ μακρυὰ καὶ νιώθω τὸ βλέμμα του πάνω μου. Δὲ θέλω τίποτ' ἄλλο, ἂς μ' ἀφήσουν ὅμως τοὐλάχιστον αὐτό.

Ἡ γρηὰ ὑπηρέτρια ἀναστέναξε μὰ δὲν πρόσθεσε ἄλλη λέξι. Στὴν κατάστασι τῆς ὑπερδιεγέρσεως ποὺ βρισκόταν ἡ Μαρία, δὲν ἦταν σκόπιμο νὰ τῆς φέρη ἀντιρρήσεις. Τὸ ταξίδι στὴν Ἀγγλία θὰ τὴν ἔκανε ν' ἀλλάξη. Ὅταν θὰ γύριζε, πρώτη αὐτὴ θὰ γελοῦσε γιὰ τὶς περασμένες τρέλλες της.

Λίγες μέρες ἀργότερα ἡ οἰκογένεια Βετσέρα ἐγκατέλειψε τὴ Βιέννη.

ΜΙΑ ΜΟΙΡΑΙΑ ΓΝΩΡΙΜΙΑ

Ἡ βαρώνη Βετσέρα καὶ οἱ δυὸ κόρες της ἐπέστρεψαν ἀπὸ τὴν Ἀγγλία στὶς 26 Ἰουλίου. Ὅταν ἡ Μαρία μπόρεσε νὰ μείνη μόνη της μὲ τὴν παραμάνα της, τῆς εἶπε: «Τὸν ἀγαπῶ περισσότερο ἀπὸ πρίν».

Καὶ πραγματικὰ τὸ ταξίδι δὲν εἶχε σταθῆ ἱκανὸ νὰ σβύση ἀπὸ τὴν καρδιά της τὴν ἀνάμνησι τοῦ Ροδόλφου. Ἀντίθετα τὸ αἴσθημά της εἶχε δυναμώσει καὶ εἶχε γίνει πιὸ ἐνσυνείδητο.

Ἡ Μαρία ὅμως στενοχωρήθηκε ὅταν ἔμαθε πὼς ὁ Ροδόλφος βρισκόταν στὰ μεγάλα θερινὰ γυμνάσια κι' ὅτι θ' ἀπουσίαζε ἀπὸ τὴ Βιέννη δεκαπέντε μέρες. Ἄραγε νὰ τὴ θυμόταν ἀκόμα ἐπειτα ἀπὸ δυὸ μήνες; Θἄπρεπε νὰ περιμένη δυὸ ἑβδομάδες γιὰ νὰ τὸ ἐξακριβώση.

Τότε ἔκανε τὴ γνωριμία ἑνὸς προσώπου, ποὺ ἐπρόκειτο νὰ παίξη τραγικὸ ρόλο στὴ ζωή της.

Ἕνα πρωῒ ἡ μητέρα της, ποὺ εἶχε ἐγὴ μόνη της, ἐπέστρεψε στὸ σπίτι μὲ μιὰ φίλη της. Ἦταν μιὰ κυρία καμμιὰ σαραντα ρια χρονῶν καὶ κομψότατα ντυμένη. Τὴν ἔλεγαν Λάρις Βάλλερζεε. Ἡ Μαρία, ὅταν ἄκουσε τ' ὄνομά της ἔνιωσε δυνατὴ συγκίνησι. Γιατὶ ἡ κυρία Βάλλερζεε ἦταν πρώτη ἐξαδέλφη τοῦ Ροδόλφου, κόρη τοῦ δούκα Λουδοβίκου τῆς Βαυαρίας, τοῦ ἀδελφοῦ τῆς αὐτοκράτειρας καὶ μιᾶς ἠθοποιοῦ, ποὺ εἶχε παντρευτῆ μὲ μοργανατικὸ γάμο. Ὅταν ἦταν νέα εἶχε ζήσει πολὺ μὲ τὴν αὐτοκρατορικὴ οἰκογένεια. Κατόπιν, γιὰ λόγους μυστηριώδεις, ἡ αὐτοκράτειρα τὴν εἶχε ἀπομακρύνει ἀπὸ τὸ περιβάλλον της. Δὲν εἶχε πάψει ὅμως νὰ εἶναι ἐξαδέλφη τοῦ Ροδόλφου, τὸν ὁποῖο ἔβλεπε ὅποτε καὶ ὅπου ἤθελε. Ἡ Μαρία τὴν κύτταζε μὲ μάτια ἐκστατικά. Ἀλλὰ καὶ στὴ Λάρις Βάλλερζεε ἔκανε ζωηρὴ ἐντύπωσι ἡ ὁμορφιὰ τῆς δεκαεξάχρονης κοπέλλας

Κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ φαγητοῦ μίλησαν γιὰ τὸ Ροδόλφο ποὺ ἐπρόκειτο νὰ ἐπιστρέψη στὴ Βιέννη. Ἡ συζυγικὴ του ζωή, ὅπως ἔλεγε ἡ κόμησσα, πήγαινε ἀπ' τὸ κακὸ στὸ χειρότερο. Ἂν ὅμως ἡ Λάρις καταφέρθηκε ἐναντίον τῆς πριγκήπισσας, δὲ μίλησε ἄσχημα γιὰ τὸν ἐξάδελφό της. Ὁ Ροδόλφος ἦταν ὁ μόνος της σύνδεσμος μὲ τὴν αὐτοκρατορικὴ οἰκογένεια. Δὲν ἤθελε μὲ κανένα τρόπο νὰ τὰ γαλάση μαζί του. Γι' αὐτὸ κουτσομπόλεψε τὸν αὐτοκράτορα, τὴν αὐτοκράτειρα καὶ τὴ νύφη του, ἀλλὰ γιὰ τὸ Ροδόλφο δὲν εἶπε κανένα κακό. Αὐτὸ ἔκανε τὴ Μαρία νὰ τὴ συμπαθήση ἀμέσως καὶ νὰ τῆς δημιουργήση ἕνα αἴσθημα ἐμπιστοσύνης ἀπέναντι στὴν κόμησσα

Ἡ τύχη θέλησε, ἔπειτα ἀπὸ τὸ φαγητὸ νὰ βρεθοῦν γιὰ λίγες στιγμὲς μόνες τους ἡ Μαρία καὶ ἡ Λάρις. Ἡ παιδικὴ καὶ ἐρωτευμένη ψυχὴ τῆς Μαρίας δὲ μπόρεσε νὰ κρατηθῆ. Μίλησε γιὰ τὸ Ροδόλφο. Καὶ τὸ ἔκανε αὐτὸ μὲ τόση θέρμη, ποὺ ἡ ἔμπειρη κόμησσα δὲ δυσκολεύτηκε νὰ μαντέψη τὸ αἴσθημα τῆς ὁμορφης αὐτῆς κοπέλλας γιὰ τὸν ἐξάδελφό της. Μερικὲς ἐρωτήσεις ποὺ τῆς ἔκανε κατόπιν μὲ δεξιοτεχνία τὴν ἔπεισαν ἐντελῶς. Ἡ μικρὴ βαρώνη ἦταν ὑπέροχη Πῶς νὰ μὴ τὴ συμπαθήση κανείς;

Ἡ κόμησσα, ποὺ ἤξερε νὰ μὴ ἀφίνη τίποτα ἀνεκμετάλλευτο, σκέφθηκε ὅτι θὰ διασκέδαζε λίγο τὸν ἐξάδελφό της ὅταν θὰ τοῦ δίνόταν ὅτι εἶχε ξυπνήσει ἕνα μεγάλο ἔρωτα στὴν ψυχὴ τῆς πιὸ ὁμορφης κοπέλλας τῆς Βιέννης. Ὅσο μπλαζὲ κι' ἂν ἦταν αὐτός, δὲ θἄμενε ἀσυγκίνητος.

Ὅταν ἔφυγε ἡ κόμησσα Λάρις Βαλλερζέε, ἡ Μαρία δὲν κρατιόταν ἀπὸ τὴ χαρά της. Τῆς φαινόταν πὼς ἡ τεράστια ἀπόστασι ποὺ τὴ χώριζε ἀπὸ τὸν ἀγαπημένο της, εἶχε ἐξαφανισθῆ. Τὸ μυαλό της ἀκολουθώντας τὸ ρυθμὸ τῆς καρδιᾶς της ποὺ χτυποῦσε γοργά, ἔκανε τὴ σκέψι ὅτι πιθανὸν μιὰ μέρα νὰ μποροῦσε ν' ἀνταλλάξη κι' ἕνα μήνυμα μαζί του. Ἴσως ἡ κόμησσα Λάρις νὰ τὴν παρουσίαζε στὸ Ροδόλφο. Ἡ εὐτυχία τὴν ἔπνιγε.

«ΔΕΝ ΤΗΝ ΞΕΧΝΩ...»

Ἡ κόμησσα Βαλλερζέε δὲν εἶδε τὸ Ροδόλφο παρὰ ἐπειτα ἀπὸ δυὸ μῆνες, σὲ μιὰ γιορτὴ στὸ Τάγκερνζεε. Ὁ Διάδοχος δὲν ἐκτιμοῦσε πολὺ τὴν ἐξαδελφη του, διατηροῦσε ὅμως μαζί της φιλικὲς σχέσεις γιατὶ ἡ Λάρις τοῦ ἔδειχνε μεγάλη ἀφοσίωσι. Ἐκεῖνο τὸ βράδυ ὁ Ροδόλφος εἶχε ἐξαιρετικὸ κέφι. Τὸ κρασὶ ποὺ εἶχε πιῆ στὸ τραπέζι ἦταν περίφημ , οἱ γυναῖκες ὅμορφες καὶ ἡ ἀτμόσφαιρα εὐχάριστη Ἡ Λάρις κατώρθωσε γιὰ μιὰ στιγμὴ νὰ τὸν ἀπομονώση.

—Ἀγαπητέ μου ξάδελφε, τοῦ εἶπε. Μαθαίνω πὼς τελευταῖα παίζεις τὸ ρόλο τοῦ Δὸν Ζουάν. Ἀσφαλῶς ὅμως οἱ ἐπιτυχίες σου θὰ εἶναι ἀναρθμητες καὶ θὰ ἔχης γίνει μπλαζέ. Ἀλλοιῶς θὰ σοῦ ἔλεγα γιὰ μιὰ κατάκτησι ποὺ ἔκανες χωρὶς νὰ τὸ ξέρης.

Ὁ Ροδόλφος εἶχε ἀκούσει πολλὲς φορὲς τέτοιες κουβέντες ποὺ συνήθως κατέληγαν σὲ μιὰ ταπεινὴ προσφορά. Σκέφθηκε λοιπὸν πὼς ἡ ἐξαδέλφη του, ποὺ πάντα ἐπεδίωκε ν' ἀσκήση ἐπιρροὴ ἀπάνω του, κάτι παρόμοιο μαγείρευε.

—Ποῦ θέλεις νὰ καταλήξης, Λάρις, τὴ ρώτησε ἁπλᾶ

—Αὐτὸ ποὺ ἔγω νὰ σοῦ πῶ, ἀγαπητὲ Ροδόλφε, εἶναι τὸ πιὸ ἀθῶο πρᾶμα τοῦ κόσμου. Μοιάζει σὰν παραμύθι. Μιὰ κοπέλλα σ' ἐρωτεύθηκε μόνο ποὺ σὲ εἶδε. Καὶ πρόκειται γιὰ πραγματικὴ ἀγάπη, γιατὶ δὲν ἐρωτεύθηκε τὸ Διάδοχο ἀλλὰ τὸν ἄντρα. Ἀκόμα κι' ἂν ἤσουν ὁ τελευταῖος πολίτης, πάλι θὰ σ' εἶχε ἀγαπήσει μὲ τὴν ἴδια θέρμη.

—Καὶ πῶς λέγεται αὐτὴ ἡ κοπέλλα;

Ἡ κόμησσα ἤθελε νὰ τὴν παρακαλέσουν.

—Ἀνήκει στὴν ἀριστοκρατία, ἀγαπητέ μου ξάδελφε, καὶ θὰ ἦταν ἀδιακρισία...

—Ἔλα, Λάρις, ἀνυπομονεῖς νὰ μοῦ τὸ πῆς. Δὲν ἔχοβες παρὰ μόνο γι' αὐτό, τὴν διέκοψε ὁ πρίγκηπας χαρούμενα.

—Εἶσαι ὅπως πάντα δεσποτικὸς καὶ πρέπει κανεὶς νὰ ὑποχωρῆ στὶς ἐπιθυμίες σου. Λοιπόν, ἡ κοπέλλα αὐτὴ εἶναι ἡ βαρώνη Μαρία Βετσέρα.

Στὸ ἄκουσμα αὐτοῦ τοῦ ὀνόματος ὁ πρίγκηπας ἀνασήκωσε μ' ἐνδιαφέρον τὰ φρύδια του, Μαρία Βετσέρα! Ἕνα παιδικὸ σχεδὸν πρόσωπο ἐμφανίστηκε μπροστά του, ἕνα πλάσμα ἀγνὸ καὶ χαριτωμένο, μὲ τὸ ὁποῖο τὸν συνέδεε μιὰ βουβὴ συνενοχὴ μερικῶν στιγμῶν, ἑνὸς βλέμματος στὸ θέατρο ἢ στὸ Πράτερ.

—Μὰ εἶναι γοητευτικώτατη! ἀνεφώνησε

—Σοῦ εἶπα πὼς ἦταν ὁμορφη.

—Ὁμορφη; Ἐξαίσια, ὑπέροχη! Τὸ πιὸ γοητευτικὸ πλάσμα τῆς Βιέννης. Δὲν τὴν εἶδα παρὰ δυὸ ἢ τρεῖς φορὲς καὶ ἀπὸ μακρυά. Μὰ δὲν τὴν ἔχασα. Μπορεῖς νὰ τῆς τὸ πῆς ἀπὸ μέρους μου.

—Θὰ τρελλαθῆ ἀπὸ τὴ χαρά της, εἶπε ἡ κόμησσα.

Στὸ σημεῖο αὐτὸ ὁ Ροδόλφος τὴν ἀφησε καὶ ἐνώθηκε πάλι μὲ τὴ συντροφιά του.

Ἡ ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στὸ ἑπόμενο.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΜΟΝΤΕΛΑ

γιὰ λεπτὰ μάλλινα
γιὰ χοντρὰ μάλλινα

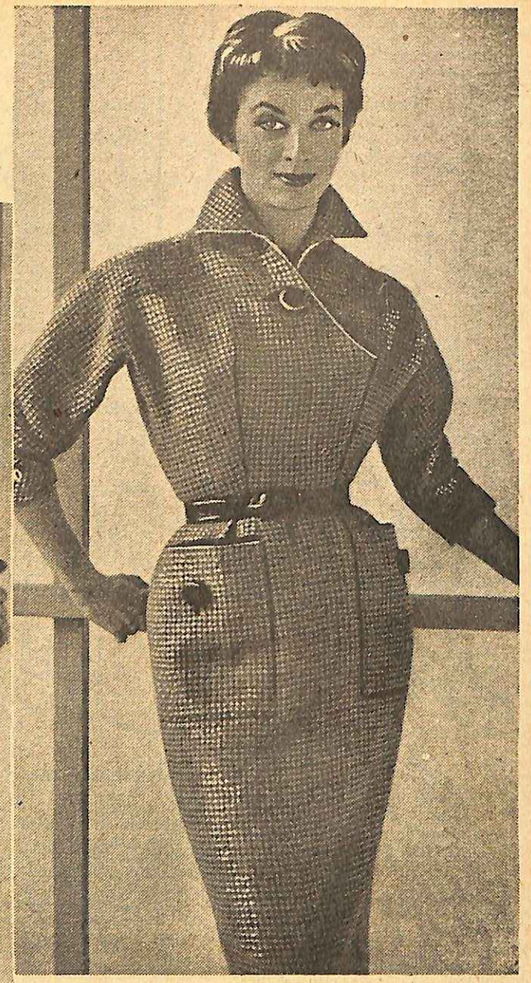

ΑΡΙΣΤΕΡΑ:

● Σχέδιο γιὰ λεπτὸ μαλακὸ μαλλινάκι ἢ γιὰ ζέρσεϋ. Ὁ μποῦστος ντραπάρει καθὼς ἀνεβαίνει ἐμπρὸς ψηλὰ στὸ λαιμό. Οἱ σοῦρες τοῦ ντραπὲ συγκρατοῦνται μὲ τὸ ραγκλὰν κόψιμο τῶν μανικιῶν. Πένσα λοξὴ κάτω ἀπ' τὸ στῆθος, πενσάκια ἐλεύθερα στὴ φούστα. Μιὰ τσέπη μὲ ρεβέρ.

ΕΠΙΑΝΩ:

● Σχέδιο κατάλληλο γιὰ τουὴντ καὶ ἄλλα χοντρὰ μάλλινα. Ἴσια φούστα μὲ πιέτα πίσω. Μεγάλες τσέπες, μποῦστος κιμονό. Κούμπωμα σταυρωτὸ μὲ ὄρθιο γιακά. Τὰ κουμπιὰ εἶναι πέτσινα ταιριαστὰ μὲ τὴ ζώνη. Ὁ γιακὰς καὶ οἱ τσέπες ρελιάζονται μὲ στενὴ τρέσα. Πένσες κάτω ἀπ' τὸ στῆθος. Εἶναι πολὺ ὡραῖο σύνολο.

ΕΚΕΙΝΕΣ ΠΟΥ ΦΕΥΓΟΥΝ

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΟΥ

Πρώτη ἀνάμεσα στὶς πρῶτες! Ἐκείνη πρώτη ἔσπασε τὴν ἐρημητικὰ κλειστὴ γιὰ τὶς γυναῖκες πόρτα τοῦ «Ἀθήνησιν Πανεπιστημίου» καὶ μπῆκε μέσα σὰν σίφουνας γιὰ νὰ σαρώση προλήψεις, νὰ γκρεμίση τοὺς τοίχους τῆς ἀμάθειας καὶ γ' ἀνοίξη τὸ δρόμο τῆς προόδου τῆς ἐπιστήμης στὶς ἄλλες γυναῖκες! Καὶ νίκησε νίκην μεγάλην, ὅταν — πρώτη πάλιν αὐτὴ ξαναμπῆκε στὸ Πανεπιστήμιο καὶ κατέλαβε μὲ ὅλες τὶς τιμὲς μιὰ ἀπὸ τὶς ἕδρες του, καὶ περισσότερο, ὅταν ἀργότερα ἀνέβηκε στὸ ἀνώτατο σκαλοπάτι τῆς τιμητικῆς διακρίσεως: νὰ συγκαταλεχθῆ μεταξὺ τῶν ἀθανάτων ὡς μέλος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν! Καὶ σκόρπισε τὰ καταυγαστικὰ φῶτα τῶν γνώσεών της παντοῦ καὶ δίδαξε τὰ πάντα. Ἀλλὰ τὸ μεγάλο μάθημα τὸ ἔδωσε μὲ τὴ ζωή της. Ἔδειξε τὸν ἀληθινὸ δρόμο στὴν ἐπιστήμη: Νὰ εἶναι πάντοτε στὴν ὑπηρεσία τοῦ ἀνθρώπου.

«Η ΓΥΝΑΙΚΑ»

Ο ΑΓΩΝ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΜΟΥ

(Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὴν αὐτοβιογραφία της)

Γεννήθηκα στὴν Κεφαλληνίαν, τὴν πατρίδα τῶν πιὸ ριψοκινδύνων ναυτικῶν.

. . . . . .

Εἶμαι κόρη τοῦ Γαβριὴλ Παναγιωτάτου, ὁ ὁποῖος στὴν ἐποχή του ἦτο προύχοντας τῆς Κεφαλλονιᾶς, καὶ τῆς Φιλένης κομίσσης Λοβέρδου, θυγατρὸς τοῦ Κόμητος Ἀγγέλου Λοβέρδου.

. . . . . .

Εἴπαμε πὼς ὁ πατέρας μου ἦτο προύχοντας. Πολυταξιδεμένος ἔμπορος ἐγνώρισε τὸν κόσμον, μελέτησε πλατειὰ τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἀπέκτησε τέτοια πείρα, ὥστε μπόρεσε νὰ εὑρύνη τὸν πνευματικό του ὁρίζοντα, νὰ σταθῆ πάνω ἀπὸ προλήψεις, νὰ γίνη προοδευτικός. Γιὰ τὸν λόγο αὐτὸ δὲν ἐδίστασε νὰ ἐπιτρέψη στὰ κορίτσια του νὰ φοιτήσουν στὸ Πανεπιστήμιο, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἀπεφοίτησα μὲ ἀριστα μαζὶ μὲ τὴν ἀδελφή μου. Καὶ ὅταν ἀνώτερος ὑπάλληλος ὑπουργείου, ὀνόματι Σκιαδᾶς, ἐρώτησε τὸν πατέρα μου μὲ κάποιαν ἔκπληξι: Πῶς, κύριε Παναγιωτάτε, ἀφίνεις τὶς κόρες σου νὰ σπουδάζουν στὸ Πανεπιστήμιο μαζὶ μὲ τ' ἀγόρια; Πῆρε αὐτὴ τὴν ἀποστομωτικὴ ἀπάντησι:

— Καὶ σὲ στράτευμα μέσα δὲν φοβᾶμαι μὲ τὴν ἀνατροφὴ ποὺ ἔδωσα στὰ παιδιά μου.

. . . . . .

Ἀπὸ τότε ἐργάστηκα ἐπίπονα. Τὸ βιβλίο ἦτο γιὰ μένα ἡ μοναδικὴ χαρὰ καὶ ἡ μόνη μου ἀποσχόλησι. Τὰ παιδικά μου χρόνια πέρασαν ἔτσι, χωρὶς νὰ νοιώσω τὴν ἀμεριμνησία τῆς ἡλικίας, δεσμευμένη ἀπὸ τὴ λαχτάρα τῆς ἐρεύνης ποὺ ὁλοένα μεγάλωνε καὶ θέριευε καὶ μὲ κρατοῦσε πάντα αἰχμάλωτό της...

. . . . . .

Στὰ πρῶτα χρόνια τῶν σπουδῶν μου βρέθηκα μπροστὰ σὲ δίλημμα. Παράλληλα μὲ τὴν ἐπιστήμη ἀγαποῦσα τὴ μουσική—τὸ πιάνο ἰδιαίτερα. Ἔπρεπε λοιπὸν νὰ διαλέξω. Δὲν δυσκολεύθηκα ὅμως νὰ προτιμήσω τὴν ἐπιστήμη, ἀφοῦ μποροῦσα νὰ τελειοποιηθῶ καὶ στὴ μουσικὴ καὶ νὰ τὴν ἔχω γιὰ πάρεργο. Ἡ ἐπιστήμη ἐπεβλήθη, μὰ τὸ πιάνο γέμιζε τὴ ζωή μου μὲ τὴ γοητεία τῆς τέχνης. Στὶς στιγμὲς τῶν ὀνειροπολήσεων ὅλα τὰ σκιρτήματα τῆς καρδιᾶς ξυπνοῦν τὰ εὐγενικώτερα συναισθήματα, τότε ὁ ἦχος τῆς μουσικῆς χαϊδεύει γλυκὰ τὴ νοσταλγία, κεντρίζει τὴ φαντασία καὶ ἀπαλύνει τὴν ψυχή. Τότε δίνομαι ὁλόκληρη στὴ μουσικὴ καὶ ζητῶ διέξοδο στὴν τέχνη.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΟΥ

ΤΟ ΜΕΓΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΗΣ ΕΡΓΟ ΣΤΗΝ ΠΑΡΟΙΚΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΟΥ:

Οἱ «Παιδικὲς ἑξοχὲς» καὶ τὸ «Κυριακάτικο σχολεῖο», δύο ὑψίστης σημασίας ἱδρύματα ● Μιὰ τελευταία της συνέντευξι μὲ τὴ συνεργάτιδά μας Α. ΚΑΤΡΑΜΑΔΟΥ

●

ΜΙΑ ξαφνικὴ εἴδησις μᾶς ἦρθε ἀπὸ τὴν Ἀλεξάνδρεια: Ἡ Ἀγγελικὴ Παναγιώτατου πέθανε! Μὲ τὸ θάνατο τῆς ἐκλεκτῆς ἐπιστήμονος ἡ Ἑλλάδα ἔχασε ἀκόμη ἕνα παιδί της ποὺ τὴν ἐδόξασε καὶ τὴν ἐτίμησε πολύ. Ἡ ἀπώλεια ὅμως αὐτὴ εἶναι ἀναμφιβόλως μεγαλύτερη γιὰ τοὺς ὁμογενεῖς τῆς ἑλληνικῆς παροικίας τῆς Αἰγύπτου.

Δὲν ὑπῆρχε Ἕλληνας ἢ ἰθαγενὴς ποὺ νὰ μὴν ἤξερε τὴν «ἡλικιωμένη Ἑλληνίδα γιατρό», τὴν ἐξαιρετικὴ γυναίκα ποὺ θυσίασε τὴ ζωή της στὴν ὑπηρεσία τῶν ταπεινῶν ἀνθρώπων.

Γιὰ πολλοὺς ἡ Ἀγγελικὴ Παναγιωτάτου ὑπῆρξε ἡ ἐξαιρετικὴ ἐπιστήμων. Ἀλλὰ γιὰ ὅσους εἶχανε τὴν εὐκαιρία νὰ τὴν γνωρίσουν περισσότερο θὰ παραμείνη ὡς ἡ «γυναίκα μὲ τὰ φιλάνθρωπα αἰσθήματα καὶ τὴ μεγάλη καρδιά». Πίστευε πὼς μεταξὺ τῶν ὑψηλῶν ἰδανικῶν τῆς ζωῆς ὑπερέχουν κυρίως «τὸ ἰδανικὸν τῆς ἐπιστήμης» καὶ τὸ «ἰδανικὸν τῆς φιλαλληλίας καὶ τῆς ἀγάπης». Ἐπὶ 35 ὁλόκληρα ἔτη προσέφερεν ἀφιλοκερδῶς ἰατρικὴ περίθαλψι στὰ ὀρφανὰ τοῦ «Μπενακείου Ὀρφανοτροφείου» Ἀλεξανδρείας, καὶ δίδασκε ὑγιεινὴν στὶς ἀνώτερες τάξεις. Ἐπίσης ἐδίδασκε καὶ στὸ Γυμνάσιο Θηλέων τῆς Κοινότητος καὶ τὴν ἀμοιβή της τὴν προσέφερε γιὰ τὸ «πρωϊνὸ ρόφημα» τῶν ἀπόρων μαθητριῶν της.

Ἔζησε γιὰ νὰ προσφέρη ἀφιλοκερδῶς τὶς ἰατρικές της γνώσεις σὲ χιλιάδες ἄπορους ἀσθενεῖς ποὺ ἔτρεχαν καθημερινῶς στὴν κλινική της. Ἔζησε γιὰ νὰ παρηγορήση πονεμένες μητέρες καὶ νὰ δώση χαρά, ὑγεία καὶ ἀνακούφισι σὲ χιλιάδες ὀρφανῶν παιδιῶν ποὺ πέρασαν ἀπὸ τὸ φιλανθρωπικὸν ἵδρυμα τῶν «Παιδικῶν Ἑξοχῶν» τοῦ ὁποίου ὑπῆρξεν ἡ ἱδρύτρια. Ἀξίζει νὰ σημειωθῆ πὼς πρῶτοι οἱ Ἕλληνες, ἀπὸ ὅλες τὶς ξένες παροικίες τῆς Αἰγύπτου, κατώρθωσαν νὰ δημιουργήσουν ἕνα παρόμοιο φιλανθρωπικὸν ἵδρυμα γιὰ τὰ παιδάκια τῶν ἀπόρων ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν, δίνοντας ἔτσι τὸ παράδειγμα στοὺς ἄλλους παροίκους.

Ἕνα ἄλλο μεγάλης κοινωνικῆς ὠφελιμότητος ἔργο τῆς Ἀγγελικῆς Παναγιωτάτου εἶναι τὸ «Κυριακάτικο σχολεῖο». «Ἂς μορφώσωμεν ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον τὸν ἑλληνικὸν λαὸν καὶ τὶς Ἑλληνίδες μητέρες ἀπὸ τὶς ὁποῖες ἐξαρτᾶται τὸ μέλλον καὶ ἡ πραγματοποίησις τῶν ἐθνικῶν μας ὀνείρων. Ἂς μορφώσωμεν πρὸ πάντων τὰς θυγατέρας τοῦ λαοῦ, τὰς μητέρας, τὰς ἀδελφὰς καὶ τὰς συζύγους ἀπὸ τὰς ὁποίας ἐξαρτᾶται ἡ διαπαιδαγώγησις τῆς λαϊκῆς ἀντιλήψεως». Μὲ τὸ πρόγραμμα αὐτὸ ξεκίνησε καὶ ἔθεσε τὶς βάσεις τῆς ἱδρύσεως τοῦ «Κυριακάτικου σχολείου» καὶ μὲ τὴ συμπαράστασι καὶ τὴ βοήθεια ὅλων τῶν Ἑλληνίδων τοῦ «Ἐθνικοῦ Συνδέσμου» πραγματοποιήθηκε ὁ σκοπός της. Τὸ «Κυριακάτικο σχολεῖο», λειτουργεῖ ἀπὸ τὸ 1919 καὶ ἐξυπηρετεῖ ἀφιλοκερδῶς τὶς ἐργαζόμενες γυναῖκες ποὺ ἐπιθυμοῦν νὰ μορφωθοῦν ἢ νὰ συμπληρώσουν τὶς γνώσεις των. Ἐκεῖ, ἡ κάθε γυναίκα μπορεῖ κάθε Κυριακὴ νὰ παρακολουθῆ μαθήματα στενογραφίας, ραπτικῆ, κοπτικῆ, ξένες γλῶσσες κλπ.

*

Θυμᾶμαι ὅταν πῆγα σπίτι της νὰ τὴν ἐπισκεφθῶ, πρὶν ἀπὸ λίγους μῆνες, καὶ τὴ ρώτησα νὰ μοῦ πῆ δυὸ λόγια γιὰ τὸ σκοπὸ καὶ τὸ ἔργο τοῦ «Ἐθνικοῦ Συνδέσμου Ἑλληνίδων Αἰγύπτου» μοῦ εἶπε:

—Ὁ «Ἐθνικὸς Σύνδεσμος Ἑλληνίδων» ἱδρύθηκε μὲ σκοπὸ νὰ ἀδελφώση τὴν ἀποφασιστικὴ ἐργασία κάθε Ἑλληνίδος πρὸς ἀναγέννησιν τῶν ἐθνικῶν παραδόσεων, τῶν ἐθνικῶν ἰδεωδῶν καὶ τῶν ἐθνικῶν φρονημάτων τῆς Ἑλληνίδος γυναικός.

—Καὶ τί γνώμη ἔχετε γιὰ τὴν ἐργαζόμενη γυναίκα;

—Πέρασε πλέον ἡ ἐποχὴ ποὺ ἡ κοπέλλα παρέμενε στὸ σπίτι περιμένοντας τὸν ἄνδρα ποὺ θὰ τὴν διάλεγε γιὰ γυναίκα του. Ἡ σημερινὴ ἐποχὴ ποὺ ζοῦμε ἀπαιτεῖ ἀπὸ τὶς νέες περισσότερα καὶ πρέπει νὰ εἶναι πανοπλες σὲ ἐφόδια καὶ πλήρως κατηρτισμένες γιὰ νὰ μπορέσουν νὰ ἀνταπεξέλθουν τὶς δυσκολίες ποὺ θὰ ἀντιμετωπίσουν.

—Πῶς αἰσθάνεσθε ὕστερα ἀπὸ τὴν ἐπιτυχία τοῦ μεγάλου ἔργου σας τῶν «Παιδικῶν ἑξοχῶν»;

—Αἰσθάνομαι πολὺ εὐτυχὴς ἀλλὰ καὶ πολὺ... κουρασμένη. Δὲν εἶμαι πιὰ ἐκείνη ποὺ ἤμουνα. Δὲν εἶμαι οὔτε κἂν σὲ θέσι νὰ δεχθῶ τοὺς ἄπορους ἀσθενεῖς μου παρ' ὅλον ποὺ ἐξακολουθοῦν νὰ ἔρχωνται ἔχοντας ἀκόμη ἐμπιστοσύνη στὶς ἐπιστημονικὲς ἱκανότητές μου. Τοὺς διώχνω, μὲ σφιγμένη καρδιά, γιατὶ νιώθω πὼς δὲν μπορῶ νὰ τοὺς φανῶ πιὰ χρήσιμη.

—Καὶ ἀφοῦ εἴχατε τὴν εὐτυχία νὰ δῆτε ὅλες σχεδὸν τὶς ἐπιθυμίες σας καὶ τοὺς κόπους σας νὰ ἀμείβωνται καὶ νὰ ἐκπληρώνωνται οἱ πόθοι σας ποιὰ εἶναι ἡ ἐλπίδα ἢ μᾶλλον ἡ τελευταία ἐπιθυμία σας;...

—Ἡ τελευταία ἐπιθυμία μου εἶναι νὰ μπορούσα νὰ ἐπιστρέψω στὴν ἀγαπημένη μας πατρίδα καὶ νὰ ζήσω τὰ τελευταῖα μου χρόνια ἐκεῖ.

—Τί σᾶς ἐμποδίζει νὰ τὸ πραγματοποιήσετε τὴν ἐρωτῶ καὶ πάλι μὲ ἀπορία.

—Πολλὰ πράγματα παιδί μου. Πρῶτα ἀπ' ὅλα δὲν μπορῶ ν' ἀφήσω τὸ ἔργο ποὺ ἄρχισα ἐδῶ καὶ τόσα χρόνια, τὶς «Παιδικὲς ἑξοχὲς» τῶν ὀρφανῶν παιδιῶν. Ὅλη ἡ παροικία διερχομεθα μιὰ δύσκολη περίοδο καὶ φοβᾶμαι πὼς ὅταν μιὰ μέρα κλείσω τὰ μάτια μου, οἱ κόποι μου αὐτοὶ θὰ πάνε χαμένοι... Ὕστερα ἡ μοναδικὴ ἀπόλαυσι τόσων χρόνων ἐργασίας εἶναι τὸ σπίτι αὐτὸ ποὺ βλέπετε καὶ ποὺ τόσο τὸ ἀγαπῶ. Ἂν τὸ πουλήσω δὲν πρόκειται νὰ μοῦ ἀποδώση τόσα ὥστε νὰ μπορέσω νὰ πραγματοποιήσω τὴν τελευταία καὶ ἴσως καὶ τὴν μεγαλύτερη ἐπιθυμία μου: νὰ ζήσω τὰ τελευταῖα μου χρόνια στὴν Ἑλλάδα. Γι' αὐτὸ θὰ προσπαθήσω νὰ πάω τουλάχιστον ἕνα ταξιδάκι στὴν Ἀθήνα γιὰ νὰ πάρω καὶ πάλι κουράγιο καὶ δυνάμεις...

Καὶ πραγματικὰ πρὶν ἀπὸ λίγους μῆνες εἶχε πραγματοποιήσει τὸ ταξιδάκι αὐτὸ καὶ ἴσως δὲν ἔφυγε μὲ τὸ τελευταῖο παράπονο στὴ ψυχή της.

ΑΓΓΕΛΑ ΚΑΤΡΑΜΑΔΟΥ

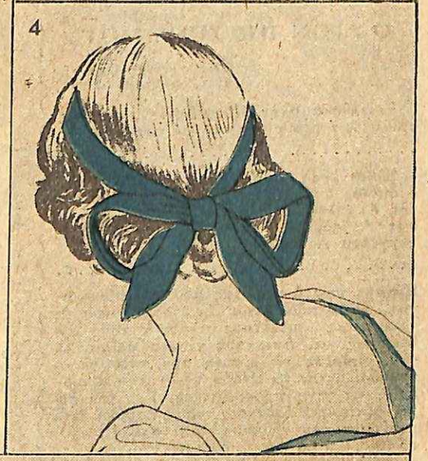

ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΠΟΚΡΗ-ΑΤΙΚΕΣ ΒΡΑΔΥΕΣ

1954

Μὲ ἐλάχιστα ἔξοδα καὶ λίγη ἐπιτηδειότητα μπορεῖτε νὰ ἐξασφαλίσετε ξεχωριστὲς ἐντυπωσιακὲς βραδυνὲς ἐμφανίσεις γιὰ τὴν ἀποκρηάτικη περίοδο ποὺ περνᾶμε.

1 Χρυσὴ κορδέλα φοδραρισμένη μὲ σύρμα κρατάει στὴ θέση της τὴν καλότα αὐτὴ ἀπὸ διπλὸ χρυσὸ βέλο. Στὸ μπροστινὸ μέρος τῆς καλότας τὸ βέλο μπαίνει μονό.

2 Δυὸ μπουκετάκια μενεξέδες καὶ τρία μισανοιγμένα μπουμπούκια χρειάζονται γιὰ τὸ στόλισμα αὐτό. Ράβετε μενεξέδες καὶ τὰ δυὸ μπουμπούκια σ' ἕνα λάστιχο καὶ τσακώνετε μὲ αὐτὸ τὰ μαλλιὰ στὸ πίσω μέρος τοῦ κεφαλιοῦ σὰν κότσο. Στερεώνετε μὲ φουρκέτες. Μὲ τὰ ὑπόπτοιλα λουλούδια στολίζετε τὴν τσάντα ποὺ εἶναι μιὰ ἁπλὴ θήκη στὴν ὁποία ὑπάρχει ἕνα ἐκλαὶρ ἀπὸ σατὲν ρόζ.

3 Φιόγκος, φτερὰ καὶ κλίπ, στολίζουν τὰ μαλλιὰ ποὺ εἶναι τραβηγμένα πρὸς τὰ πίσω ἐλεύθερα ἢ καὶ σὲ κότσο.

4 Διπλὴ κορδέλα κομμένη ἀν-φὸρμ σὲ 3)8 τῆς γυάρδας σατέν. Ἡ διπλὴ αὐτὴ κορδέλα δένει ἕνα ὡραῖο φιόγκο.

5 Ἐπάνω σὲ τούλινη καλότα ποὺ συγκρατεῖται μὲ κορδέλα, ράβετε μὲ τὸ γοῦστο σας χρυσὰ μικρὰ φύλλα καὶ χρωματιστὲς πέρλες. Στολίζετε τὴν καλότα μὲ βέλο.

ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

Τὸ παιδὶ τοῦ Μαλτέζου

Τοῦ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΚΟΚΚΙΝΟΥ

Ο ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΚΟΚΚΙΝΟΣ γεννήθηκε τὸ 1884 στὸν Πύργο. Σπούδασε ἰατρικὴ στὸ Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν, ἀλλὰ ἐγκατέλειψε τὶς σπουδές του καὶ ἀφωσιώθηκε στὴ δημοσιογραφία. Ἀσχολήθηκε μὲ ὅλα σχεδὸν τὰ εἴδη τοῦ λόγου. Χρονογράφημα, μυθιστόρημα, διήγημα, ἱστορικὲς μονογραφίες, κριτικὲς κ.λ.π. Τὸ λογοτεχνικό του ἔργο διακρίνει ἀφηγηματικὴ χάρις καὶ δραματικὴ αἴσθησι τῆς ζωῆς. Εἶναι μέλος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν.

ΣΤΟ Κατάκωλο ἐζοῦσε ἕνας Μαλτέζος. Εἶχε ἔρθει ψαροναύτης σὲ μιὰ μαλτέζικη ἀνεμότρατα, ποὺκανε τότε ταχτικὰ κάθε χρόνο αὐτὸ τὸ ταξίδι γιὰ ψάρεμα μαζὶ μὲ τρεῖς ἄλλες, τὴν ἐποχὴ τῶν ἀφθόνων μπαρμπουνιῶν, ποὺ τὰ παχαίνουν τὰ νερὰ τοῦ Ἀλφειοῦ, τὰ ξεχυνόμενα στὶς ἀμμώδεις ἀκρογιαλιὲς τῆς Ἠλείας καὶ τῆς Ὀλυμπίας—κι' ἀπόμεινε ἐκεῖ.

Ὅταν ἔφτασε ὁ καιρὸς νὰ ξαναγυρίσουν οἱ συντροφοί του στὴ Μάλτα, αὐτὸς ἦταν πεσμένος στὸ κρεβάτι ἀπὸ βαρειὰ ἀρρώστεια — πνευμονία — σὲ μιὰ μικρὴ μπαράκα, ποὺ βρισκόταν στὸ ὕψωμα τῆς ρίζας τοῦ μώλου. Δὲ μποροῦσε νὰ τοὺς ἀκολουθήσει, ἂν καὶ βρισκόταν τότε κάπως σὲ ἀνάρρωση. Ἀλλὰ τὴν ἡμέρα ποὺ ἐκεῖνοι μπαρκάρανε, εἶχε ἀναση-κωθεῖ στὸ κρεβάτι, λογαριάζοντας τὴν ὥρα, κι' ἀπὸ τὸ παραθυράκι τῆς μπαράκας κοίταζε πρὸς τὸ ἀνοιχτὸ πέλαγος, ὅπου ἔπλεαν οἱ τέσσερες μεγάλες βάρκες. Ὅσες τὶς χτυποῦσε ὁ ἄνεμος καὶ τὰ κεραμιδιὰ πανιά τους ἔγερναν μπροστά, ἔμοιαζαν πελώρια θαλασσοπούλια ποὺ ἐράμφιζαν τὸ κῦμα. Τὶς ἔβλεπε δυὸ ὁλόκληρες ὧρες, ὅσο χρειάστηκε γιὰ νὰ ἐξαφανιστοῦν στὸν ὁρίζοντα. Καὶ ὅταν τὸ τελευταῖο τους σημάδι χάθηκε κι' ἔμεινε στὴν ἤσυχη γαλάζια θάλασσα μόνο ἡ ἀσημένια φιδωτὴ γραμμὴ τοῦ δρόμου τους, τὰ μάτια τοῦ ἀνθρώπου ποὺ ἀπόμεινε πίσω, βούρκωσαν. Πρώτη φορὰ τοὺτυχε νὰ βρεθεῖ μόνος, σὲ ξένη στεριά. Τὸ μεγαλύτερο μέρος τῆς ζωῆς του τὸ εἶχε περάσει στὰ νερὰ ξένων τόπων, στὰ παράλια τῆς Μεσογείου, ὅπου ἀλητεύουν οἱ ψαρόβαρκες, ἀλλὰ ποτὲ δὲν εἶχε νιώσει καμμιὰ νοσταλγία, Γιατὶ πατρίδα του ἦταν κάθε βάρκα ποὺ δούλευε μαζὶ μὲ ἄλλους συμπατριῶτες του.

Καὶ ὅμως, ὅταν ἔγινε καλά, δὲν ἔφυγε ἀπὸ τὸ Κατάκωλο. Ὁ ἰδιοκτήτης τῆς μπαράκας— ἕνας Ζακυθηνὸς ποὺ εἶχε μαοῦνες — τοῦ ζήτησε νὰ μείνει λίγο καιρὸ γιὰ νὰ τοῦ καλαφατίσει τὶς βάρκες, κι' ἐκεῖνος δέχτηκε πρόθυμα, ἀπὸ εὐγνωμοσύνη. Ἦταν καλὸς στὴ δουλειά του καὶ ὕστερα ἀπὸ τὸ πρῶτο ἐκεῖνο καλαφάτισμα ἄρχισε ἄλλες τέτοιες ἐργασίες. Κέρδιζε ἔτσι περισσότερα ἀπὸ ὅσα ἔβγαζε στὶς ψαρόβαρκες καί, ἀναβάλλοντας τὴν ἀναχώρησή του, ὅταν παρουσιαζόταν εὐκαιρία νὰ φύγει, συνήθισε στὸ τέλος τὸν τόπο.

Εἶχε κάμει ἄλλωστε στὸ μεταξὺ καὶ φίλους. Κοντὰ στὴ μπαράκα του, σὲ μιὰ παλιὰ ἐρημωμένη σταφιδαποθήκη, ἔμενε ὁ Γεράσιμος ὁ Τραμπακέρας, ὁ κουτσός, Ζακυθηνὸς κι' αὐτός, μὲ τὴ φαμίλια του.

Τέσσερα ἀγόρια κ' ἕνα κορίτσι, τὴ Λουκρέτσια, μιὰ κοπέλλα σὲ τέτοια ἡλικία στὰ ξένα σπίτια, γιὰ νὰ τὴ μαλάζουνε τὰ παιδιὰ τῶν ἀφεντικῶν. Τὴ συμβουλὴ ἄλλωστε αὐτὴ τοῦ ἔδωσε καὶ ὁ γείτονάς του, ὁ Μαλτέζος, ποὺ εἶχε γίνει φίλος του καὶ τοῦ εἶχε μείνει ὁ μόνος στοὺς καιροὺς ἐκείνους τῆς δυστυχίας. Μιὰ συμβουλὴ ποὺ τὴν ἐλογάριαζε ὁ Τραμπακέρας περισσότερο ἀπὸ τὸ κάθε τι, γιατὶ ὁ καλὸς ἐκεῖνος ἄνθρωπος τὸν ἐβοηθοῦσε πιὰ ταχτικὰ ἀπὸ καιρό. Τὰ χρήματα ποὺ κέρδιζε ὁ Μαλτέζος, τὰ ξόδευε, τὰ περισσότερα, στὸ σπίτι τοῦ κουτσοῦ. Ἡ Λουκρέτσια, ὅταν ἦταν ἄρρωστος, τὸν εἶχε περιποιηθεῖ, καὶ τὰ μικρὰ ἀδέρφια της ἐμπαινόβγαιναν στὴ μπαράκα του. Τὰ ἐστέλνε σὲ μικρὰ θελήματα καὶ ἡ συντροφιὰ τους τὸν ἔκαμε νὰ μάθει τὶς πρῶτες ἑλληνικὲς λέξεις. Οἱ μαλτέζικες ἀνεμότρατες ξαναγύρισαν σὲ κάμποσους μῆνες, ἀλλὰ ὁ Μαλτέζος δὲν ἔφυγε μαζί τους. Οἱ παλιοί του σύντροφοι ἤθελαν νὰ τὸν πάρουν, κ' ἐκεῖνος ὁ ἴδιος τόλεγε πὼς τοὺς περίμενε γιὰ νὰ φύγει, ἀλλὰ ὅταν ἔφτασε ἡ ὥρα ν' ἀποφασίσει, προτίμησε νὰ μείνει. Εἶχε συμβουλευθεῖ καὶ τὸν Τραμπακέρα, ἀλλὰ μὲ τρόπο, σὰ νὰ τόθελε νὰ μείνει καὶ νὰ ζητοῦσε νὰ τὸν ἐνισχύσουν στὴν ἐνδιάθετή του ἐπιθυμία.

—Γυναίκα, παιδιὰ νὰ σὲ περιμένουνε, δὲν ἔχεις. Πατέρα, μάνα, οὔτε, τοῦ ἀπάντησε ἐκεῖνος. Τί νὰ κάνεις νὰ πᾶς; Γιὰ νὰ σὲ τρώει ἡ ἄρμη καὶ τὸ πέλαγο; Ἐδῶ καλὰ δουλεύεις, καλὰ τρῶς. Σὲ γνωρίσαμε καὶ μεῖς, καὶ σὲ θέλουμε.

Ἀπὸ τότε ἤρθε σὲ στενότερη ἐπικοινωνία μὲ τὴν οἰκογένεια τοῦ Τραμπακέρα. Συχνά, στὶς γιορτές, ἔτρωγε στοῦ φίλου του, πηγαίνοντας τάχα τὸ δικό του, ἀλλὰ φροντίζοντας πάντα νὰ φέρνει ὅσο μποροῦσε περισσότερα τρόφιμα. Ψάρευε μὲ τὴ μικρὴ βάρκα ποὺ τοῦ ἄφησε ὁ κύριος τῆς μπαράκας, ἔχοντας μαζί του τὰ δυὸ μεγαλύτερα παιδιὰ τοῦ Τραμπακέρα, καὶ τοὺς ἔδινε γιὰ τὸ σπίτι ὅλα σχεδὸν τὰ ψάρια ποὺπιανε. Φαινόταν τώρα πιὸ εὐχαριστημένος ἀπὸ πρῶτα, μιλοῦσε κάπως περισσότερο μὲ τὰ λίγα ἑλληνικὰ ποὺ εἶχε μάθει. Καὶ κάποτε, ὕστερα ἀπὸ ἕνα φαγοπότι στὴ γιορτὴ τοῦ Τραμπακέρα, τὸν ἄκουσαν πρώτη φορὰ νὰ τραγουδεῖ, ὅταν ἐγύρισε τὴ νύχτα στὴ μπαράκα του. Μιὰ ὁλόκληρη ὥρα ἐπαναλάμβανε ἕνα τραγούδι τοῦ τόπου του, ποὺ τὸ ἔκαμε μονότονο καὶ γελοῖο ἡ ἀσυνηθιστη σὲ τέτοια, βαρειὰ καὶ παράτονη φωνή του.

—Ὁ Μαλτέζος ἄρχισε τὸ ρομαντικιές, εἶπε ἡ Λουκρέτσια, κ' ἔμπηξε τὰ γέλια.

Τ' ὄνομά του ἦταν Τζοβάνης, ἀλλὰ τὸν ἔλεγαν Μαλτέζο. Τὰ παιδιὰ τοῦ Τραμπακέρα ἄρχισαν νὰ κοροϊδεύουν καὶ νὰ ἐπαναλαμβάνουν κωμικὰ τὸ τραγούδι του. Ὁ πατέρας τους τὰ μάλωσε.

—Τί τονε κογενάρετε τὸν ἄνθρωπο; Αὐτοῦνος εἶναι πῖλις συγγενής μας κι' ἀπὸ τσοι μπαρμπάδες σας. Ἂ σφαλίσα τὰ μάτια, μουρὲ διαόλαι, καμμιὰ ὥρα, ὁ Μαλτέζος θὰ σταθεῖ πατέρας σας.

—Δὲν τονε κογενάρουμε, εἶπε ἡ Λουκρέτσια.

—Τ' ἀφτιὰ μου τάχω γε

μόμπιλο; εἶπε ὁ Τραμπακέρας.

—Μὰ τὸν Ἅγιο, σοῦ λέω, δὲν εἴπαμε τίποτσι!, διαμαρτυρήθηκε ἡ Λουκρέτσια.

Εἶχε πράγματι μετανοιώσει γιατὶ τὸν εἶχε κοροϊδέψει στὴν ἀρχή. Ἦτανε σὲ θέση νὰ ξέρει πόσο καλὸς ἐστάθηκε στὴν οἰκογένειά τους, καὶ περισσότερο μάλιστα σ' αὐτὴ τὴν ἴδια, ὁ Μαλτέζος. Κυὶ ἀνάγκασε τὰ μικρά, ποὺ ἐξακολουθοῦσαν τὶς κοροϊδίες μὲ μουρμουρητὰ μεταξύ τους, μὲ πνιχτὰ ἀπὸ τὸ φόβο τοῦ πατέρα χάχανα, νὰ πάψουν ἐντελῶς. Ἐκεῖνος τραγουδοῦσε ἀκόμη σιγότερα τώρα, ἀλλὰ τόσο καθαρὰ ἐρχόταν ἡ φωνή του, ποὺ ἡ Λουκρέτσια, ὕστερα ἀπὸ κάμποση ὥρα, ἀφοῦ ὁ πατέρας της καὶ τ' ἀδέρφια της ἔπεσαν νὰ κοιμηθοῦν, σηκώθηκε καὶ πῆγε στὸ παράθυρο νὰ ἰδεῖ ποῦ στεκόταν καὶ τραγουδοῦσε ὁ Μαλτέζος. Τὸν εἶδε νὰ κάθεται σὲ μιὰ μεγάλη πέτρα δξω ἀπὸ τὴ μπαρά κα του, μὲ τὸ κεφάλι γυρισμένο στὴ θάλασσα.

Ἡ Λουκρέτσια τόβρισκε περίεργο. Ἕνας ἄνθρωπος ποὺ καὶ στὴν κουβέντα του ἦταν δύσκολος — τὰ λόγια του ἔβγαιναν πάντα μὲ τὸ ἀγκίστρι, ὄχι μόνο γιατὶ δὲν ἤξερε καλὰ τὴ γλώσσα καὶ δὲν εἶχε μπορέσει νὰ μάθει οὔτε μιὰ ἑλληνικὴ λέξη σωστή, ἀλλὰ γιατὶ ἦταν ἔτσι ἀπὸ φυσικό του (ὁ ἄνθρωπος φαίνεται...) — πῶς τραγουδοῦσε ἀπόψε; Εἶχε πιεῖ περισσότερο; Ἀλλὰ καὶ ἄλλοτε εἶχε πιεῖ τὸ ἴδιο.

Ἡ Λουκρέτσια ἔπεσε στὸ κρεβάτι της ἀλλὰ δὲν κοιμήθηκε. Τὸ τραγούδι ἔξω ἐξακολουθοῦσε. Τότε, γιὰ νὰ ἰδεῖ τί θὰ κάνει ὁ Μαλτέζος, ξαναπῆγε καὶ ἄνοιξε τὸ παράθυρο, καὶ τὸ χτύπησε δυνατά

Ὁ Μαλτέζος σηκώθηκε ἀμέσως ἀπὸ τὴν πέτρα καὶ φώναξε:

—Μπόνα νότε, Τραμπακέρα!

Δὲν εἶχε καταλάβει πῶς ἦταν ἡ Λουκρέτσια κ' ἐκαλημέρτιζε τὸ φίλο του, ποὺ αὐτὴ τὴν ὥρα ροχάλιζε καὶ οὔτε μποροῦσε ν' ἀκούσει τίποτε

—Μπόνα νότε, τοῦ ἀποκρίθηκε ἐκείνη μὲ τὴ μουσικὴ φωνή της, καὶ τράβηξε τὰ φύλλα τοῦ παράθυρου, σὰ νὰ τάκλεινε—ἀλλὰ τάφησε μισάνοιχτα.

Τότε ὁ Μαλτέζος, ποὺ ἐπήγαινε νὰ μπεῖ στὴν πόρτα του, στάθηκε, ἔκαμε τρία βήματα πρὸς τὰ κάτω, πρὸς τὴ σταφιδαποθήκη, μὲ τὸ πρόσωπο πρὸς τὸ παράθυρο, σταμάτησε, ἐγύρισε τὸ κεφάλι του πρὸς ὅλες τὶς πλευρὲς τοῦ κτιρίου, σὰ νὰ ἤθελε νὰ ἰδεῖ ἂν θὰ φανεῖ κάποιος, ἔμεινε ἐκεῖ πέντε ὁλόκληρα λεπτὰ καὶ ὕστερα ξαναγύρισε ἀπάνω καὶ στάθηκε ἔξω ἀπὸ τὴ μπαράκα του μὲ τὸ κεφάλι γυρισμένο στὴ θάλασσα.

Ἡ Λουκρέτσια τόβριζε μέσα ἀπὸ τὸ παράθυρο. Ὁ Μαλτέζος τώρα σφύριζε τὸ σκοπὸ τοῦ πρώτου τραγουδιοῦ. Φαινόταν ἡ σιλουέτα του, καθὼς ἐξεκοβόταν σκοτεινὴ στὴ διάστερη νύχτα, ἀπάνω στὸ ὕψωμα. Καὶ καθὼς καθόταν στὴ μεγάλη πέτρα, μπροστὰ στὴ μικρὴ μπαράκα, ἀπάνω ἀπὸ τὸ μῶλο ποὺ χανόταν ἡ γραμμὴ του στὸ φεγγερὸ πέλαγος, φάνταζε σὰν ἕνα πελώριο στοιχιό, ποὺ εἶχε βγεῖ ἐκεῖ ἀπὸ τὸ κῦμα, καὶ καμάρωνε τὴ θάλασσα, καὶ μιλοῦσε μαζί της, κ' ἐκείνη τοῦ ἀπαντοῦσε μὲ τὴ βαθειά της ἀνάσα.

Ἡ Λουκρέτσια ρωτοῦσε τὸν ἑαυτό της σὰν τί νὰ συνέβαινε στὸ Μαλτέζο ἀπόψε καὶ ἀγρυπνοῦσε ἐκεῖ ἀπάνω ἀπὸ τὴ θάλασσα. Τὸ γυναικεῖο της ἔνστικτο τῆς ἔδωσε μιὰ ἀπάντηση καὶ τὴν ἄλλη ἡμέρα φάνηκε πὼς δὲν εἶχε ἄδικο. Τὸ πρωῒ, ἐνῶ ἦταν μονάχη στὸ σπίτι καὶ ξελέπιαζε λιθρινάκια γιὰ τὸ μεσημέρι, εἶδε τὸ Μαλτέζο νὰ μπαίνει στὴν πόρτα. Ξαφνιάστηκε. Ἦταν ὥρα ποὺ οἱ ἄνδρες βρισκόντουσαν στὴ δουλειά τους. Ὁ Μαλτέζος στάθηκε μπροστά της μ' ἕνα πακέτο στὸ χέρι, ἄρχισε νὰ τῆς μιλᾶ μὲ τὰ ἑλληνομαλτέζικά του, σταματοῦσε σὲ κάθε φράση καὶ ἄρχιζε ἀλλιῶς, σὰ νὰ μὴ μποροῦσε νὰ βρῆ ἐκεῖνο ἀκριβῶς ποὺ ἤθελε νὰ τῆς πεῖ Στὸ τέλος ἔπαψε, ἄπλωσε τὸ χέρι καὶ ἄφησε τὸ πακέτο σὲ μιὰ καρέκλα, κ' ἔφυγε ἀμέσως πρὸς τὴν ἀγορά. Ἡ Λουκρέτσια πῆγε στὴν πόρτα καὶ τὸν εἶδε ποὺ πήγαινε τρέχοντας. Πῆρε τότε τὸ πακέτο καὶ τὸ ἄνοιξε. Καὶ βρῆκε μέσα ἕνα μεγάλο κομμάτι μαλλοβάμβακο ὑφασμα, κόκκινο μὲ ἄσπρες ρίγες, καί, μαζί, ἕνα ἄλλο, ἀπὸ μπατίστα κλαρωτή, ποὺ ἔφτανε τὸ καθένα καὶ πέρσευε γιὰ ἕνα φόρεμα. Μαζί, διπλωμένα σὲ ἄλλο χαρτί, ἦταν κ' ἕνα ζευγάρι γοβάκια μὲ μεγάλες φανταχτερὲς ἀγκράφες, καὶ μιὰ μεγάλη χτένα γιὰ τὰ μαλλιά, ἀπὸ ταρταρούγα. Ἡ νέα ἔκαμε τὸ σταυρό της,

—Κύριε τῶ δυνάμεω!...

Τί ἦταν τοῦτα; Καί, καλὰ τὰ φορέματα καὶ ἡ χτένα—αὐτὰ πῆγε καὶ τὰ πῆρε ἀπὸ τὸ ἐμπορικό. Ἀλλὰ τὰ γοβάκια; Πῶς ἤξερε τὰ μέτρα της; Τὰ πρόβαλε καὶ τῆς ἐρχόντουσαν ἴσα-ἴσα! Ἔσπασε τὸ κεφάλι της γιὰ νὰ λύσει αὐτὸ τὸ μυστήριο καὶ τόμαθε ἀργότερα ἀπὸ τὸν ἴδιο. Τὴν προηγούμενη μέρα, πρωῒ-πρωί, εἶχε παραφυλάξει τὴν ὥρα ποὺ ἔλειπαν ὁ Τραμπακέρας καὶ τὰ παιδιά, καὶ ἡ Λουκρέτσια ἦταν στὴ βρύση· μπῆκε στὴ σταφιδαποθήκη καὶ πῆρε τὸ ἕνα της παπούτσι ἀπὸ τὸ μοναδικὸ γερὸ ζευγάρι ποὺ εἶχε γιὰ τὶς γιορτινὲς ἡμέρες, καὶ τὸ πῆγε στὸν τσαγκάρη, καὶ πάνω στὰ μέτρα του ἀγόρασε τὰ γοβάκια· ὕστερα ξαναγύρισε, μπῆκε στοῦ Τραμπακέρα, εἶπε στὴ Λουκρέτσια — ἄλλος κανεὶς δὲν ἦταν στὸ σπίτι — πὼς κάποια γειτόνισσα τὴ ζητάει στὸν πλαϊνὸ δρόμο, κι' ὅταν ἔμεινε μόνος, ἔβαλε τὸ φορεμένο παπούτσι στὴ θέση του.

Δὲν ἔμεινε, φυσικά, καμμιὰ ἀμφιβολία πιὰ στὴ Λουκρέτσια γιὰ τὶς διαθέσεις τοῦ Μαλτέζου. Τί νάκανε ὅμως τώρα; Νὰν τὸ πεῖ ἢ νὰ μὴ τὸ πεῖ τοῦ πατέρα της; Τῆς ἄρεσαν τὰ πράματα καὶ ἤθελε νὰ βρεῖ τρόπο νὰ τὰ δικαιολογήσει. Καί, ζητώντας δικαιολογίες καὶ γιὰ τὸν ἴδιο τὸν ἑαυτό της, σκεπτόταν ὅτι εἶχε ἄδικο νὰ κακοβάλει στὴν ἀρχὴ μὲ τὸ νοῦ της γιὰ τὴν προσφορὰ τοῦ Μαλτέζου, καὶ ὅτι ὁ ἄνθρωπος τῆς τὰ πῆγε σὰ φίλος τοῦ πατέρα της καὶ γιὰ τὶς τόσες περιπτοιήσεις ποὺ τοῦ εἶχε κάμει ὅταν ἦταν ἄρρωστος. Ἔκρυψε τὰ πράματα καὶ δὲν εἶπε τίποτα σὲ κανένα. Σὲ μερικὲς μέρες ὅμως δὲ μποροῦσε πιὰ νὰ κρατηθεῖ κ' ἔδωσε στὴ μοδίστρα τὸ φόρεμα μὲ τῖς ρίγες· κι' ὅταν τὸ φόρεσε τὴν Κυριακή, καθὼς καὶ τὰ γοβάκια, εἶπε στὸν πατέρα της κάτι διφορούμενα γιὰ τὴν προέλευσή τους, κ' ἐκεῖνος φαντάστηκε πὼς τῆς τὰ χάρισε ἡ νουνά της, ποὺ πάντα κάτι τῆς ἔστελνε νὰ φορέσει.

Ἀλλ' αὐτὴ ἡ ἱστορία ἐπιτάχυνε τὸ μοιραῖο γεγονός, πρὸς τὸ ὁποῖο τραβοῦσε ὁ Μαλτέζος χωρὶς νὰ τὸ καταλαβαίνει ἀκόμη Γυναίκες τὸν εἶδαν ποὺ ἀγόραζε ἐκεῖνα τὰ πράματα, μυρίστηκαν κάτι, καί, ὅταν σὲ λίγες μέρες εἶδαν τὴ Λουκρέτσια μὲ καινούργιο φόρεμα, μὲ ἄσπρες καὶ κόκκινες ρίγες, ἄρχισε ἡ κακογλωσσιά! Ὁ Μαλτέζος ντένει καὶ ποδένει τὴν κόρη τοῦ Τραμπακέρα! Τὸ πρᾶγμα ἔφτασε στ' αὐτιὰ τοῦ θείου της, τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μάνας της, κ' ἐκεῖνος ἔπιασε τὸν πατέρα της καὶ τοῦ τὰ εἶπε.

Τὸ Κατάκωλο ἐβούιξε πὼς ὁ Μαλτέζος ἔχει τὴ Λουκρέτσια.

Ὁ Τραμπακέρας τὴν ἴδια ὥρα ἔτρεξε καὶ βρῆκε τὸ Μαλτέζο καὶ τοῦ ζήτησε νὰ ἐξηγηθεῖ.

—Σ' ἀγαπάω καὶ σὲ τιμάω, Μαλτέζο, ἀλλὰ ἐτοῦτα, τζόγια μου, δὲν εἶναι τίμια πράματα. Κι' ἂν τόπραξες ἐσύ, ἀπομοναχός σου κι' ἀπὸ καλοῦ, νὰ μοῦ τὸ πεῖς καὶ νὰ τὰ πάρεις τὰ πράματά σου πίσω, νὰ τὰ πᾶς τσὶ πριμαντόνες· κι' ἃ σοῦ τὰ ζήτησε ἐκειά, τηνε σφάζω σὰν τὴν κότα!

Ὁ Μαλτέζος ἔμεινε ἀπόπληκτος στὴν ἀρχὴ σὰ νὰ τὸν ἔπιασαν ἐπ' αὐτοφώρῳ σ' ἕνα ἀποτρόπαιο ἔγκλημα. Προσπάθησε νὰ βρεῖ λόγια νὰ δικαιολογηθεῖ, ἀλλὰ δὲν τὸ κατώρθωσε Δέκα λεπτὰ μιλοῦσε καὶ ἦταν σὰ νὰ εἶχε στὸ στόμα του χαλίκια. Ὁ ἄλλος δὲν καταλάβαινε τίποτα.

—Πὰ νὰ πεῖ τόπραξες πενσάτο, γιὰ νὰ μὲ προσβάλεις, ἐμὲ καὶ τὴ φαμίλια μου;... Ἐτοῦτο σοῦ λέω: Γιὰ ἕνα ὀνόρε ζεῖ ὁ φτωχός..

Ὁ Μαλτέζος τότε, ταραγμένος μὲ τὴ σύγχυση τοῦ τίμιου ἀνθρώπου ποὺ ἔκαμε μεγάλο κακὸ στὸν ἐγκάρδιο φίλο του καὶ τὸ ἀναγνωρίζει, ἐπῆρε τὴ μεγάλη ἀπόφαση. Ἐζήτησε, μὲ λίγα λόγια, ἀπ' τὸν Τραμπακέρα νὰ τοῦ δώσει γυναίκα τὴ Λουκρέτσια.

— Ἐτοῦτο εἶναι ἄλλος λόγος, εἶπ' ἐκεῖνος. Νὰ δοῦμε τί θ' ἀποκριθεῖ κ' ἐκειά.

Ἀλλ' αὐτὴ ἡ πρόταση τὸν χαροποιοῦσε. Ἀγαποῦσε τὸ Μαλτέζο· ἤξερε πὼς κοντά του δὲ θὰ δυστυχοῦσε ποτὲ ἡ κόρη του, καί, ὅπως φοβόταν πολὺ γιὰ τὴ ζωή της, γιατὶ ὕστερα ἀπὸ τὸ κακὸ ποὺ τὸν εἶχε βρεῖ ποτὲ δὲν ἀνέβαλε ἐντελῶς—ἀδυνάτιζε ὁλοένα καὶ περισσότερο, θὲς ἀπὸ τὴν ἐλλειψη τῆς καλῆς τροφῆς ποὺ τοῦ χρειαζόταν γιὰ νὰ δυναμώσει ὕστερα ἀπὸ τὴν ἐγχείρηση, θὲς ἀπὸ τὶς ἔγνοιες καὶ ἀπὸ τὴν πίκρα πὼς ξέπεσε, κι' ἀπὸ ἀφέντης ἔγινε δρῦλος—, ἂν ἔκλεινε τὰ μάτια, ὅπως τὸ εἶχε πεῖ κιόλας στὰ παιδιά του, θὰ τοὺς ἄφινε ἕνα προστάτη πραγματικὸ στὴ θέση του.

Ἡ Λουκρέτσια ἄκουσε τὸ νέο μὲ ψεύτικη ἔκπληξη, σὰ νὰ μὴν εἶχε καταλάβει τίποτα ὡς τὴ στιγμὴ ἐκείνη γιὰ τὶς διαθέσεις τοῦ Μαλτέζου. Ἡ ἀλήθεια εἶναι πὼς μιὰ πρόταση γάμου δὲν τὴν περίμενε ἔτσι ἀμέσως-ἀμέσως. Ὕστερα κατσούφιασε λίγο, δὲν ἐφάνηκε πὼς τῆς ἄρεσε καὶ πολύ, ἀλλὰ ὁ πατέρας της τῆς μίλησε τόσο πειστικὰ καὶ τόσο ἔδειχνε τὴν ἐπιθυμία του νὰ γίνει τὸ συνοικέσιο, ὥστε συγκινήθηκε καὶ δέχτηκε.

Βέβαια, ἄξιζε γιὰ καλύτερο —τόσοι τὴν ἐκοίταζαν, ὁ Λούκας ὁ κλειδοῦχος τοῦ σιδηροδρόμου τὴν τριγύριζε, ἀλλ' ἐκτὸς ποὺ ἦταν πεντάφτωχος, μ' ἕνα μικρὸ μισθό, ἂν εἶχε στὸ νοῦ του γιὰ στεφάνι θὰ τῆς τόλεγε. Ἦταν νέος καὶ ὄμορφος, τῆς ἄρεσε λιγάκι, ἀλλὰ ἦταν γιὰ ἐργολαβία μονάχα, καὶ στὰ τέτοια δὲν εἶχε τὸ νοῦ της αὐτή Ποιόν θάπαιρνε ἐπὶ τέλους; Τὸν κόντε; Ἔτσι κι' ἀλλιῶς, ἕνας δουλευτὴς ἔπεφτε στὸ ριζικό της.

Δυὸ ὅρους εἶχε μονάχα γιὸ τὸ Μαλτέζο: νὰ βγάλει τὸ σκουλαρίκι ποὺ κρεμόταν στὸ ἀριστερό του αὐτί, καὶ νὰ μὴ περπατεῖ ξυπόλυτος καὶ ξεσκούφωτος.

Τὸ ἴδιο βράδυ ὁ Μαλτέζος παρουσιάσθηκε στοῦ Τραμπακέρα περπατώντας δύσκολα μὲ καινούργια παπούτσια, μὲ μιὰ σκούρα μάλλινη φανέλλα καὶ μ' ἕνα κασκέτο στὸ κεφάλι, καὶ χωρὶς τὸ σκουλαρίκι του. Στὸ τραπέζι ἦταν καὶ ὁ μπάρμπας τῆς Λουκρέτσιας, μὲ τὴ θειά της.

Ὁ λόγος ἐδόθηκε ἐπίσημα στὸ πρῶτο ποτήρι ἀπὸ τὸν Τραμπακέρα, μὲ τὰ ἁπλᾶ αὐτὰ λόγια:

—Νὰ μᾶς ζεῖστε, νὰ γεράστε... καὶ τοῦ Ἀβραὰμ τ' ἀγαθά!... Καὶ γλήγορα τὰ στεφανώματα, νὰ φύγει καὶ τοῦτη ἡ ἔγνοια!

Ὁ Μαλτέζος, μόλις τὰ κατάφερε σ' ὅλο τὸ γεῦμα νὰ πεῖ πέντε λόγια. Καὶ ὅταν τραβήχτηκε γρήγορα στὸ τέλος, τὴν ὥρα ποὺ ἔφυγε καὶ ὁ θεῖος τῆς Λουκρέτσιας, ἐπῆγε κατ' εὐθεῖαν στὴ μπαράκα του μὲ τὸ κεφάλι σκυφτό, σχεδὸν τοικλίζοντας, χωρὶς νὰ ἔχει πιεῖ, ζαλισμένος, ὅπως ὁ ταπεινὸς ἄνθρωπος ποὺ τοῦ ἔτυχε μιὰ ἀνέλπιστη εὐτυχία.

*

Μοῦ φαίνεται πὼς τὸν βλέπω ἀκόμη, ὅπως ἐγύριζε στὴ μακρυὰ προκυμαία στὸ Κατάκωλο, ξυπόλυτος — τὰ παπούτσια στάθηκε ἀδύνατο νὰ τὰ συνηθίσει, μ' ὅλη τὴν ἐπιμονὴ τῆς γυναίκας του, μὲ τὸ ἀνοιχτὸ δῆμα τῶν ναυτικῶν, ψηλός, μὲ πλάτες τετράγωνες, μὲ τὸ πουκάμισο ἀνοιχτὸ τὸ καλοκαίρι μπροστὰ στὸ δασύ του στῆθος, μὲ τὰ μανίκια τοῦ πουκάμισου ἀνασκουμπωμένα πάντα ψηλὰ στὰ μπρούτζινα μπράτσα του —στὸ δεξί του ἦταν ζωγραφισμένο μὲ στιγματισμὸ ἕνα τρικάταρτο καράβι, μὲ μιὰ μικρὴ γοργόνα ποὺ στεκόταν ἀντίκρυ, μπροστὰ ἀπὸ τὴν πλώρη του—, μὲ τῖς πελώριες παλάμες του, μὲ τὴν πλατιὰ κόκκινη ζώνη του καὶ τὸ χιλιομπαλωμένο πανταλόνι, ποὺ εἶχε γίνει μουσαμὰς ἀπὸ τὰ κατράμια ποὺ ἄλειφε τὰ ὕφαλα τῶν καϊκιῶν. Ἦταν τότε σαραντάρης, μὲ μαῦρα φουντωτὰ γένεια καὶ μεγάλα φρύδια, ποὺ ἐξέιχαν ἀπάνω ἀπὸ τὰ κουκουλωτὰ μάτια του, μὲ τὴν τρύπα τοῦ δεξιοῦ του αὐτιοῦ γιὰ τὸ σκουλαρίκι, ποὺ τὸν ἀνάγκασε νὰ τὸ βγάλει ἡ Λουκρέτσια. Ὁ σβέρκος του ἦταν σὰ σκασμένο κεραμίδι.

Ἀπὸ τότε ποὺ παντρεύθηκε εἶχε πέσει στὴ δουλειὰ μὲ τὰ μοῦτρα. Καλαφάτιζε, διώρθωνε παλιὲς βάρκες καὶ καΐκια, μοναδικὸς σ' αὐτὴ τὴ δουλειὰ σ' ὅλο τὸ λιμάνι, ἔρραβε πανιά, ἔκανε τὸ μαουνιέρη στὶς μεγάλες φούριες τῶν φορτώσεων τῶν ἐγγλέζικων βαποριῶν, ποὺ ἐρχόντουσαν τὸ φθινόπωρο γιὰ σταφίδα Ἐδούλευε ἀκατάπαυστα γιὰ νὰ φτιάσει τὸ νοικοκυριό του ὅπως ἄρεσε τῆς Λουκρέτσιας, γιὰ νὰ πηγαίνει στὸ σπίτι του ὅ,τι καλὸ ὑπῆρχε στὴν ἀγορὰ καὶ γιὰ νὰ βοηθάει καὶ τὸν Τραμπακέρα, πού, σιγὰ-σιγά, εἶχε γίνει πετσὶ καὶ κόκκαλο, ἀνίκανος γιὰ ἐργασία

Εἶχε φύγει ἀπὸ τὴ μπαράκα του καὶ εἶχε νοικιάσει ἕνα ἰσόγειο κοντὰ στὰ Σκαλάκια, ὅπως ἔλεγαν τὴ μεγάλη πέτρινη σκάλα ποὺ ἀνεβαίνει ἀπὸ τὸ Κάτω Κατάκωλο στὸ Ἀπάνω. Σ' ἕνα δωμάτιο αὐτοῦ τοῦ σπιτιοῦ εἶχε κουβαληθεῖ καὶ ὁ Τραμπακέρας μὲ τὰ ἄλλα του παιδιά.

Στὴν ἀρχὴ ἡ νέα οἰκογένεια πήγαινε ἤσυχα. Ἀλλὰ ἡ Λουκρέτσια ἦταν πολὺ νέα καὶ πολὺ καλωσαμωμένη κ' ἐλαφρόμυαλη γιὰ νὰν τῆς φτάσει ὁ κακομοίρης ὁ Μαλτέζος, ποὺ δὲν ἤξερε ἄλλο παρὰ νὰ εἶναι κουβαλητὴς καὶ ποὺ ποτέ του δὲν μπόρεσε νὰ ξεμάθει τὴ μαλτέζικη προφορὰ καὶ μιλοῦσε τὰ ἑλληνικὰ τσάτρα-πάτρα, καὶ ποὺ στάθηκε ἀδύνατο νὰ ὑποφέρει τὸ παπούτσι στὸ πόδι του τὸ ἐλεύθερο σ' ὅλη του τὴ ζωή.

Ὁ Λούκας ὁ κλειδοῦχος ἄρχισε πάλι νὰ τὴν τριγυρίζει. Ἔκανε καντάδες ὄξω ἀπὸ τὰ παράθυρά της, τῆς παράγγελνε μὲ μιὰ γριὰ τῆς γειτονιᾶς πὼς ὁ Μαλτέζος ποὺ τοῦ τὴν πῆρε, τὸν καιρὸ ποὺ ἦταν ἔτσιμος αὐτὸς νὰ τὴ ζητήσει ἀπὸ τὸν πατέρα της, θὰν τοῦ τὸ πληρώσει, ὅτι τηνε λυπᾶται γιατὶ ἔχει στὸ πλευρό της αὐτὸ τὸ σκυλόψαρο, τὸν παλιομαλτέζο, ποὺ μυρίζει ψαρίλα καὶ κατράμι ὁ τόπος ὅπου σταθεῖ, καὶ ὅτι, ἂν τόφερνε ἡ μοίρα, αὐτὸς θὰ ἦταν πρόθυμος ὄνι μόνο γιὰ στεφάνι, παρὰ γιὰ νὰ τὴν κάνει κυρὰ καὶ βασίλισσα Εἶχε τὰ μέσα, λέει, στὸ νέο διευθυντὴ τοῦ σιδηροδρόμου καὶ γρήγορα θὰ τὸν ἔκαναν ὑποσταθμάρχη—καί, ἔχει ὁ Θεός.

Ἡ Λουκρέτσια στὴν ἀρχὴ ἔκανε πὼς δὲν ἤθελε ν' ἀκούσει τίποτα, ἀλλὰ στὸ τέλος ἄρχισε νὰ φέρνει ἐπίτηδες τὴν κουβέντα στὴ γριὰ ποὺ μιλοῦσε μὲ τὸ Λούκα, γιὰ νὰν τῆς προκαλεῖ περισσότερα ἐκ μέρους του.

Ἦταν τίμια γυναίκα—νὰ μὴ περιμένει τίποτα ὁ Λούκας. Μὰ ἂν τὸν ἐπῆρε θεληματικά της τὸ Μαλτέζο, ἡ καρδιά της τὸ ξέρει. Ἦτανε τῆς μοίρας της, τόθελε ὁ πατέρας της, στὴ δυστυχία ποὺ ζούσανε, κι' αὐτὴ τόκανε γιὰ ν' ἀναστήσει τ' ἀδέρφια της. Ἔκλεισε τὰ μάτια της καὶ τὸν πῆρε. Τώρα, πάει!

Καὶ μὲ τὰ τριγυρίσματα καὶ τὶς καντάδες τοῦ Λούκα, ποὺ δὲν σταματοῦσαν, τῆς ἐμπῆκε πιὰ ὁριστικὰ στὸ μυαλὸ καὶ δὲν τῆς ἔφευγε οὔτε μιὰ στιγμή, ἡ ἰδέα πὼς θυσιάστηκε, πὼς ὁ Μαλτέζος ἐκμεταλλεύτηκε τὴ φτώχια τους γιὰ νὰ μπεῖ στὸ σπίτι τους. Ἄρχισε νὰ τῆς φαίνεται χοντρὸς καὶ ἀνόητος, ἐνόμιζε πὼς τὴν ἐκορόιδευαν κι' αὐτὴ γιατὶ τὸν εἶχε ἄντρα. Ἄχ, γιατὶ νὰ εἶναι ἔτσι ὁ κόσμος καὶ νὰ χαραμίζωνται οἱ κοπέλλες; Ὁ Λούκας τραγούδοῦσε ἀπόξω μὲ τὴν παρέα του, περασμένα μεσάνυχτα, ὁ καημὸς τῆς τὸν ἔδερνε, κι' ὁ ἄλλος, ὁ παλιόφραγκος, ἐρουχάλιζε πλάι στὸ προσκέφαλό της. Πῶς νὰ κοιμηθεῖ ἔτσι μιὰ γυναίκα; Ἔτσι εἶναι ποὺ πέφτουνε μερικὲς φορὲς ἀμαρτία—καὶ καμμιὰ νὰ μὴ λέει μεγάλο λόγο.

Ἐπὶ τέλους κάποτε — ἦταν τῆς τύχης; τὸ σκάρωσε ἡ μεσίτρα; — ἡ Λουκρέτσια, ἕνα δειλινὸ ποὺ ἐπῆγε στὴ γριὰ σ' ἕνα κουτάκι λίγο καφὲ τριμμένο, ποὺ τὸν εἶχε καβουντίσει ἐκείνη τὴν ἡμέρα, εὑρῆκε μέσα τὸ Λούκα. Κοκκίνησε, κ' ἔκανε νὰ φύγει, ἀλλὰ κάθησε. Ἐκεῖνος ἄρχισε νὰ τῆς μιλεῖ γιὰ τὴ θέση του. Ὅπου καὶ νάταν θὰ προβιβαζόταν. Ὁ διευθυντὴς θὰ βάζετε 1π προὸ τῶν πόντων τῆς ἀρχῆς μὲ τοὺς πόντους τοῦ λάστιχου. Αὐτοὺς τοὺς πόντους ποὺ θὰ προσθέτετε θὰ τοὺς πλέκετε μὲ ζέρσεϋ. Καὶ τὸ φάρδος θὰ δίδεται στὸ λάστιχο ἀπὸ τὸ ζέρσεϋ ποὺ θ' αὐξάνη. Οἱ πόντοι τοῦ λάστιχου θὰ μείνοὐν ὥς τὸ τέλος 66. Σὲ γενικὸ μάκρος 33 ἑκατ. θὰ σχηματίσετε τῖς μασχάλες κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπο: Τοὺς 66 πρώτους πόντους θὰ τοὺς πλέξετε μὲ ζέρσεϋ καὶ θὰ βάλετε 20 ἀνοίγματα στὴν πρώτη βελόνα ποὺ θ' ἀρχίσετε τὸ ζέρσεϋ δηλ. θὰ πλέκετε 2 φορὲς μέσα στὸν ἴδιο πόντο νὲ κανονικὲς ἀποστάσεις. Τοὺς ὑπόλοιπους 46π συνεχίσετε νὰ τοὺς πλέκετε μὲ λάστιχο 1+1π καὶ βάλετε καὶ σ' αὐτοὺς τὰ 20 ἀνοίγματα κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο ὅπως καὶ προηγουμένως (σύνολον πόντων 152). Στὴ δεξιὰ μεριὰ τοῦ πλεκτοῦ σας (μεριὰ μὲ τὸ ζέρσεϋ ἀπὸ τὴν καλή), θὰ βάζετε 1π κάθε 3 ἑκατ. (7 φορές). Ταυτοχρόνως θὰ βάζετε 1π ποὸ τῶν πόντων τοῦ τὸ δήλωσε: θὰν τόβαζε στὸ κασκέτο τὸ χρυσὸ σειρήτι, Ἀλλὰ ποιό τὸ ὄφελος;... Ὕστερα μίλησαν γιὰ ἄλλα πράματα. Ἡ γριὰ πῆγε νὰ τοὺς ψήσει καφέ, ἀπὸ τὸν φρέσκο τῆς Λουκρέτσιας, κ' ἐκεῖνος, δίνοντάς της ἕνα μπουκετάκι ροῦχα ρεζεντὰ καὶ μπουγαρίνια, τῆς εἶπε, χωρὶς ἄλλο προοίμιο, καὶ χωρὶς νὰ τῆς προσθέσει τίποτα:

—Ἐτοῦτο μονάχα σοῦ λέω, Λουκρέτσια: Ὁ πόνος τῆς καρδιᾶς μου εἶναι ἀβάσταχτος!

Ἔφυγε ἀναστατωμένη. Ἐκείνη τὴ νύχτα ἦταν σὰ μεθυσμένη. Δὲ μπόρεσε νὰ κλείσει μάτι, μυριζόταν κάθε τόσο τὰ μπουγαρίνια, τραβιόταν στὴν ἄκρη τοῦ κρεβατιοῦ, νὰ μὴν ἀκουμπήσει, ἀπάνω της ὁ Μαλτέζος, ποὺ ἀνασηκωνόταν πάντα στὸν ὦπνο του καὶ ἀναδευόταν στὸ στρῶμα.

Τὴν ἴδια ἑδομάδα ἡ ἱστορία εἶχε τελειώσει. Ἡ γριὰ μεσίτρα τὴν κατάφερε νὰ πάει νὰ μιλήσει μιὰ ὥρα μὲ τὸ Λούκα στὸ σπίτι της. Μάτι δὲ θὰ τοὺς ἔβλεπε Μὲ τὸ συρούπωμα ὁ δρόμος ἦταν ἔρημος. Κ' ἐκείνη θάχε τὸ νοῦ της στὶς πόρτες, καὶ στὴ δική της καὶ στῖς Λου-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στὴ σελίδα 36.

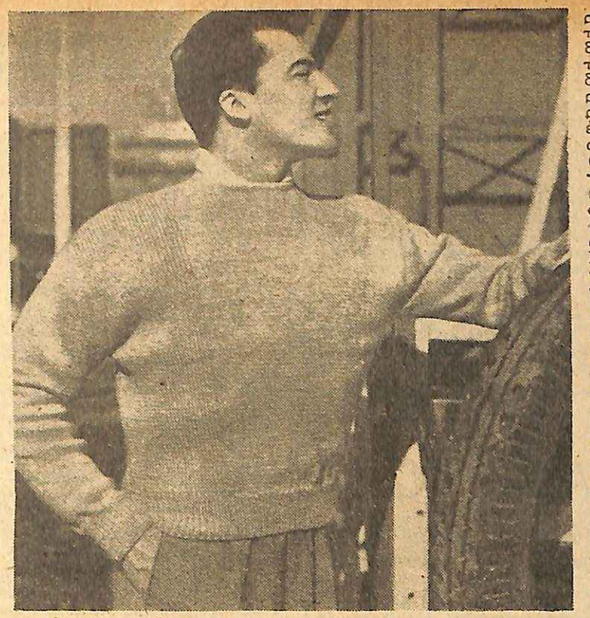

ΑΝΔΡΙΚΟ ΠΟΥΛΟΒΕΡ

ΥΛΙΚΑ: 700 γραμ. μαλλὶ ΠΕΓΚΟΥΕΝ - ΣΠΟΡ γκρὶ ἀνοικτό. Βελόνες Νο 3½. Ἕνα ἑκλαὶρ 20 ἑκατ. μάκρος.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Λάστιχο 1+1π = 1π καλή, 1π ἀνάποδη. Ζέρσεϋ = 1 βελόνα καλή, 1 βελόνα ἀνάποδη.

ΔΕΙΓΜΑ: Ζέρσεϋ = 20π = 8½ ἑκατ 20 βελόνες = 6½ ἑκατ. Λάστιχο = 20π = 5½ ἑκατ. 20 βελόνες = 6½ ἑκατ.

Μπροστινὸ

Βάλετε 112π καὶ πλέξετε 8 ἑκατ. λάστιχο 1+1π. Κατόπιν συνεχίσετε μὲ ζέρσεϋ καὶ λάστιχο 1+1π κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπο: Τοὺς 66 πρώτους πόντους θὰ τοὺς πλέξετε μὲ ζέρσεϋ καὶ θὰ βάλετε 20 ἀνοίγματα στὴν πρώτη βελόνα ποὺ θ' ἀρχίσετε τὸ ζέρσεϋ δηλ. θὰ πλέκετε 2 φορὲς μέσα στὸν ἴδιο πόντο νὲ κανονικὲς ἀποστάσεις. Τοὺς ὑπόλοιπους 46π συνεχίσετε νὰ τοὺς πλέκετε μὲ λάστιχο 1+1π καὶ βάλετε καὶ σ' αὐτοὺς τὰ 20 ἀνοίγματα κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο ὅπως καὶ προηγουμένως (σύνολον πόντων 152). Στὴ δεξιὰ μεριὰ τοῦ πλεκτοῦ σας (μεριὰ μὲ τὸ ζέρσεϋ ἀπὸ τὴν καλή), θὰ βάζετε 1π κάθε 3 ἑκατ. (7 φορές). Ταυτοχρόνως θὰ βάζετε 1π ποὸ τῶν πόντων τῆς ἀρχῆς μὲ τοὺς πόντους τοῦ λάστιχου. Αὐτοὺς τοὺς πόντους ποὺ θὰ προσθέτετε θὰ τοὺς πλέκετε μὲ ζέρσεϋ. Καὶ τὸ φάρδος θὰ δίδεται στὸ λάστιχο ἀπὸ τὸ ζέρσεϋ ποὺ θ' αὐξάνη. Οἱ πόντοι τοῦ λάστιχου θὰ μείνοὐν ὥς τὸ τέλος 66. Σὲ γενικὸ μάκρος 33 ἑκατ. θὰ σχηματίσετε τῖς μασχάλες κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπο: Τοὺς 66 πρώτους πόντους θὰ τοὺς πλέξετε μὲ ζέρσεϋ καὶ θὰ βάλετε 20 ἀνοίγματα στὴν πρώτη βελόνα ποὺ θ' ἀρχίσετε τὸ ζέρσεϋ δηλ. θὰ πλέκετε 2 φορὲς μέσα στὸν ἴδιο πόντο νὲ κανονικὲς ἀποστάσεις. Τοὺς ὑπόλοιπους 46π συνεχίσετε νὰ τοὺς πλέκετε μὲ λάστιχο 1+1π καὶ βάλετε κα

Αίμοδυσία καὶ γυναικομαστία!

Τρεῖς ἄνδρες ἀπὸ τοὺς νοσηλευομένους γιὰ χρόνια αἱματολογικὰ νοσήματα σὲ ἕνα νοσοκομεῖο, παρουσίασαν σιγὰ-σιγὰ μιὰ γυναικομαστία, μιὰ ὑπερτροφία δηλαδὴ τοῦ στήθους τόσο σημαντική, ὥστε αὐτὸ νὰ προσομοιάζη πρὸς γυναικεῖο. Τὸ πρᾶγμα ἔκανε ἐντύπωση καὶ ἄρχισε νὰ ἐρευνᾶται ἡ αἰτία αὐτῆς τῆς γυναικομαστίας. Ἀπεδείχθη ὅτι καὶ οἱ τρεῖς, εἶχαν κάμει κατὰ τὸ παρελθὸν πολλὲς (3-5) μεταγγίσεις αἵματος. Ἡ ἐξακρίβωσι τῶν συνθηκῶν τῶν μεταγγίσεων ἀπέδειξε ὅτι στὶς μεταγγίσεις αὐτὲς οἱ οἰμοδότες ἦσαν...γυναῖκες.

Ἔγινε λοιπὸν φανερὸ ὅτι οἱ γυναικεῖες ὁρμόνες ποὺ ἦσαν σὲ ἀφθονία μέσα στὸ αἷμα τῶν αἱμοδοτῶν-γυναικῶν, προκάλεσαν τὴ μεταβολὴ αὐτή. Ἂς τὸ ἔχουν λοιπὸν στὸ νοῦ τους καὶ οἱ γιατροὶ καὶ οἱ ἄρρωστοι ποὺ δὲν θέλουν νὰ ξυπνήσουν καμμιὰ μέρα μὲ γυναικεῖα στήθη.

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ

ΤΟ ΕΠΙΚΑΙΡΟ ΘΕΜΑ

Η ΝΕΥΡΟΠΑΘΟΛΟΓΙΑ

Νευροπαθολογικὰ νοσήματα. — Ψλοιοσπλαχνικὰ σύνδρομα.—Πρακτικὰ συμπεράσματα

Δ'

Ἀπὸ ὅσα ὡς τώρα εἴπαμε σχετικὰ μὲ τὴ νευροπαθολογία, καὶ τὶς καινούργιες ἀπόψεις ποὺ αὐτὴ μᾶς προβάλλει, σὲ ὅ,τι ἀφορᾶ τὴ σχέσι τῆς ἐξωτερικῆς ἀντικειμενικῆς πραγματικότητος, τοῦ ἐξωτερικοῦ περιβάλλοντος δηλαδή, μὲ μερικὰ νοσήματα ἢ ἐκδηλώσεις ἀπὸ τὶς διάφορες φυσιολογικὲς μας λειτουργίες, θγαίνουν τὰ ἑξῆς δύο συμπυκνωμένα συμπεράσματα:

Πρῶτο: "Οτι, ἀλήθεια, ἡ ἐξωτερικὴ αὐτὴ ἀντικειμενικὴ πραγματικότητα, τὸ φυσικὸ δηλαδὴ καὶ τὸ κοινωνικὸ περιβάλλον μέσα στὸ ὁποῖο γεννιέται, ζῆ καὶ ἀναπτύσσεται ὁ ἄνθρωπος παίζει ἕνα σοβαρὸ ρόλο στὴν ἐξέλιξί του καὶ στὴν ἐξέλιξι τῆς ὑγείας του. Καὶ αὐτὸ ὄχι βέβαια μὲ τὸν τρόπο ποὺ ὡς σήμερα ξέραμε, μὲ τὴν ἐπίδρασι δηλ. τῶν διαφόρων νοσογόνων παραγόντων ποὺ προκαλοῦν τὴν ἀρρωστεια (μικροβίων κ.λ.π.), γιατὶ αὐτὸ τὸ ξέραμε. Ἀλλὰ μὲ ἕνα ἄλλο τρόπο, ἐντελῶς διαφορετικό. Μὲ τὴν ἀπήχησι ποὺ ἀσκεῖ αὐτὴ ἡ ἀντικειμενικὴ πραγματικότητα, καὶ κυρίως ἡ κοινωνική, πάνω στὸν ἄνθρώπινο ὀργανισμὸ διὰ μέσου τῶν αἰσθήσεων.

Δεύτερο: "Οτι κύριο στοιχεῖο, κύριος παράγων ἂς ποῦμε, σὲ ὁλόκληρη αὐτὴ τὴ διαδικασία τῆς προκλήσεως τῶν νοσημάτων ἢ τῶν διαταραχῶν αὐτῶν, εἶναι τὸ μυαλὸ τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ἐγκέφαλος δηλαδή, πάνω στὸν ὁποῖον ἀντανακλᾶται καὶ συνειδητοποιεῖται ἡ ἀντικειμενικὴ πραγματικότητα. Καὶ ἀπὸ ὅλον τὸν ἐγκέφαλο, ὁ φλοιὸς του κυρίως, ὁ ὁποῖος, ὅπως ἔχει ἀποδειχθῆ, ἐκπληρώνει αὐτὴ τὴ λειτουργία. Γιατὶ μὲ αὐτὸν τὸ φλοιὸ τοῦ ἐγκεφάλου δηλαδή, βλέπουμε, μὲ αὐτὸν ἀκοῦμε, μὲ αὐτὸν καταλαβαίνουμε, μὲ αὐτὸν αἰσθανόμαστε, μὲ αὐτὸν στενοχωριόμαστε ἢ χαιρόμαστε, καὶ γενικὰ πάνω σ' αὐτὸν σπάει ἡ μπόρα ὅλων τῶν γεγονότων ποὺ κατὰ κάποιο τρόπο ἀντιλαμβάνεται ὁ ἄνθρωπος. «Νοῦς ὁρᾶ καὶ νοῦς ἀκούει».

Τὰ γεγονότα τοῦ ἐξωτερικοῦ κόσμου τὰ ὁποῖα ἀντιλαμβανόμαστε μὲ τὶς αἰσθήσεις μας, ἐπιδροῦνε πάνω στὴ λειτουργία τοῦ ὀργανισμοῦ μας καὶ τὴν ἐπηρεάζουνε, κατὰ πολλοὺς τρόπους. Δυὸ ὅμως ἀπὸ αὐτοὺς εἶναι οἱ κυριώτεροι καὶ μέσα σ' αὐτοὺς μποροῦν νὰ περιληφθοῦν καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι. Ὁ ἕνας εἶναι ἐκεῖνος, κατὰ τὸν ὁποῖο ἡ σχέσι «ἐξωτερικὰ γεγονότα — λειτουργίες ὀργανισμοῦ», εἶναι ἄμεση, στενή, ἔντονη, ἐπίμονη καὶ σαφής. Στὴν περίπτωσι αὐτὴ ἡ ἐπίδρασι τῶν ἐξωτερικῶν γεγονότων, ἐνεργοῦσα εἴτε βίαια καὶ ἀπότομα, εἴτε συστηματικὰ καὶ ἐπίμονα, ἔχει ἀπήχησι κατ' εὐθεῖαν πάνω στὶς λειτουργίες τοῦ ὀργανισμοῦ καὶ προκαλεῖ νοσήματα ἢ ἐπηρεάζει πολλὲς φορὲς ἀποφασιστικὰ ἄλλα νοσήματα ποὺ προϋπῆρχαν. Τὰ νοσήματα ποὺ εἴτε προκαλοῦνται εἴτε διευκολύνονται μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ λέγονται φλοιοσπλαχνικὰ σύνδρομα ἢ φλοιοσπλαχνικὰ νοσήματα. Ποιὰ εἶναι τὰ νοσήματα αὐτά; Σήμερα εἶναι πιὰ γενικὰ παραδεκτὸ ὅτι τὸ ἕλκος τοῦ στομάχου, ἡ ὑπερχλωρυδρία, ἡ ὑπέρτασι, ἡ ἀεροφαγία, οἱ λεγόμενες νευροφυτικὲς διαταραχές, ἡ ὑστερία, πολλὲς ἀπὸ τὶς ἀϋπνίες καὶ τοὺς πονοκέφαλους, μερικοὶ τύποι ἀλλεργίας, πολλὲς σπαστικὲς κολίτιδες καὶ πολλὰ βρογχικὰ ἄσθματα, ἡ ὑπερσυγκινησία, οἱ περισσότερες ἀπότομες διακοπὲς τῆς σεξουαλικῆς ἱκανότητος καὶ οἱ αἰφνίδιες ἀναφροδισίες κ.λ.π. κ.λ.π. εἶναι φλοιοσπλαχνικὰ σύνδρομα. Εἶναι δηλαδὴ νοσήματα τὰ ὁποῖα προκαλοῦν οἱ καθημερινὲς στενοχώριες τῆς ζωῆς, ὁ ἔντονος ρυθμός της, τὰ διάφορα λεγόμενα ψυχικὰ τραύματα, ἡ ἐπίμονη διανοητικὴ ἐργασία, οἱ πολλὲς φροντίδες, οἱ οἰκονομικὲς δυσχέρειες καὶ γενικὰ κάθετι ποὺ κατὰ τρόπο ἔντονο ἢ ἐπίμονο καὶ συνεχῆ τυραννεῖ τὸν ἐγκεφαλικὸ φλοιό, τὴ συνείδησι δηλαδὴ τοῦ ἀτόμου καὶ τὸ βαθμὸ τῆς ἀναπτύξεώς της.

Τὰ νοσήματα ποὺ προϋπῆρχαν καὶ ποὺ μποροῦν ν' ἐπηρεασθοῦν δυσμενῶς ἀπὸ τὰ ἐξωτερικὰ γεγονότα, δὲν μπορεῖ νὰ ἀπαριθμισθοῦν, γιατὶ εἶναι δυνατὸν νὰ εἶναι ὅλα. Τὴν κάθε ἀρρώστεια, τὸ κάθε νόσημα, εἶναι δυνατὸ νὰ τὸ ἐπηρεάσουν καλὰ ἢ κακὰ τὰ ἐξωτερικὰ γεγονότα. Καὶ φυσικὰ περισσότερο ἀπὸ ὅλα ἐκεῖνα τῶν ὁποίων ἡ παθογένεια ἔχει στενὴ σχέσι μὲ τὸ νευρικὸ σύστημα ἢ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα εὐκολα ἐπηρεάζονται ἀπὸ αὐτό. Π.χ. οἱ καρδιοπάθειες, καὶ μάλιστα οἱ διαταραχὲς τῆς ἀγωγιμότητος, οἱ χολοκυστοπάθειες, τὰ βρογχικὰ ἄσθματα, οἱ κολίτιδες, ἡ ἀλλεργία, οἱ λιθιασικοὶ κολικοί, οἱ παθήσεις τῶν ἀρτηριῶν, οἱ νευροφυτικὲς διαταραχὲς κ.λ.π. κ.λ.π. ἐπηρεάζονται πολὺ εὔκολα ἀπὸ τὰ ἐξωτερικὰ γεγονότα καὶ τὴ συνειδησιακὴ (ψυχικὴ) κατάστασι ποὺ αὐτὰ δημιουργοῦν στὸ ἄτομο. Ὅταν δὲ λέμε ἐξωτερικὰ γεγονότα δὲν ἐννοοῦμε τὰ γεγονότα τῆς στιγμῆς, ἀλλὰ τὸ σύνολο τῶν προσφάτων ἢ περασμένων γεγονότων ποὺ σὰν παραστάσεις ἢ σὰν μνήμη συγκροτοῦν τὴν ψυχο-πνευματικὴ προσωπικότητα τοῦ κάθε ἀτόμου, καὶ γιὰ τὴν κάθε στιγμή.

Ὁ δεύτερος τρόπος μὲ τὸν ὁποῖο τὰ ἐξωτερικὰ γεγονότα ἐπιδροῦν πάνω στὸν ὀργανισμὸ τοῦ ἀνθρώπου καὶ κυρίως πάνω στὶς βιολογικὲς του λειτουργίες, εἶναι ἐκεῖνος κατὰ τὸν ὁποῖο ἡ σχέσι «γεγονότα - λειτουργίες τοῦ ὀργανισμοῦ», εἶναι περιοδική, ἐπίμονη, ὄχι ἰδιαιτέρως ἔντονη, καὶ οὔτε πολὺ σαφὴς καὶ θορυβώδης. Εἶναι ὁ τρόπος κατὰ τὸν ὁποῖο δημιουργοῦνται μὲ τὴ διαδικασία ποὺ ἀναπτύξαμε, τὰ ἐξαρτημένα ἀντανακλαστικὰ καὶ ἑπομένως οἱ συνήθειες καὶ οἱ ἰδιοτροπίες. Στὴν περίπτωσι αὐτὴ τὰ ἐπαναλαμβανόμενα γεγονότα, δημιουργοῦν συνήθειες καὶ ἰδιοτροπίες οἱ ὁποῖες ἐπηρεάζουν κατὰ κάποιο τρόπο τὶς διάφορες λειτουργίες τοῦ ὀργανισμοῦ χωρὶς αὐτὲς νὰ ἀποτελοῦν νοσήματα, τουλάχιστο στὴν ἀρχὴ τους ἢ ὅταν δὲν διακόπτωνται. Γιατὶ ἂν οἱ συνήθειες ἢ οἱ ἰδιοτροπίες αὐτὲς μονιμοποιηθοῦν καὶ ἐνταθοῦν εἶναι δυνατὸ νὰ προκαλέσουν νόσημα ἐκεῖ ποὺ εἶχαν προκαλέσει ἁπλὸς μιὰ λειτουργικὴ διαταραχή, ἐνῶ ἐξ ἄλλου, ἂν οἱ συνήθειες αὐτὲς γιὰ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλο λόγο γίνει ἀδύνατο νὰ συνεχισθοῦν, μπορεῖ αὐτὸ νὰ προκαλέση εἴτε ἀδυναμία εἴτε διαστροφὴ εἴτε ἀναστολὴ τῆς ἐκπληρώσεως τῆς βιολογικῆς λειτουργίας στὴν ὁποία εἶχαν γίνει ἀπαραίτητες ὅλες οἱ βιολογικὲς λειτουργίες τοῦ ὀργανισμοῦ μποροῦν νὰ ἐπηρεασθοῦν ἀπὸ τὶς συνήθειες αὐτές, καὶ ἰδιαιτέρως ἡ σεξουαλικὴ καὶ ἡ καθαρὰ πνευματική, ἐνῶ ἐπίσης ὅλες μποροῦν νὰ τροποποιηθοῦν ἢ νὰ ρυθμισθοῦν ὅταν μὲ ὑπομονὴ καὶ σύστημα δημιουργήσουμε συνήθειες καινούργιες ἢ ἀντίθετες ἀπὸ ἐκεῖνες ποὺ ὑπῆρχαν.

Δρ. ΝΙΚ. Ι. ΖΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΚΟΚΚΥΤΗΣ,

ΜΙΑ ΠΟΛΥ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΗ ΠΑΙΔΙΚΗ ΑΡΡΩΣΤΕΙΑ

Β' (ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ)

Λοιμικὴ ἀρρώστεια, μεταδοτική, ὁ κοκκύτης ἐκδηλώνεται μὲ χαρακτηριστικοὺς παροξυσμοὺς βήχα. Ἡ ἐπώασί του εἶναι γύρω στὶς ἕξη μέρες, κάποτε ὅμως καὶ μιὰ ἕως δώδεκα μέρες. Μετὰ τὴν ἐπώασι ἔρχεται μιὰ περίοδος καταρροϊκή, ἢ ἁπλὸς βρογχίτης, γύρω στὶς δέκα μέρες, μὲ βῆχα, κόρυζα, φτερνίσματα κι' ἀκολουθεῖ μιὰ περίοδος παροξυσμῶν, ποὺ βαστᾶ τρεῖς ἕως πέντε ἑβδομάδες. Ἀκολουθεῖ μιὰ περίοδος τῆς παρακμῆς ποὺ κρατᾶ 15—20 μέρες.

Ὁ κοκκύτης ὀφείλεται σ' ἕνα μικρόβιο ποὺ ἀνακάλυψαν οἱ Γάλλοι Μπορντὲ καὶ Ζαγκού, καὶ ποὺ βρίσκεται στὶς ἐκκρίσεις ποὺ πετᾶ γύρω του μὲ τὸν βῆχα ὁ κοκκυτοπαθής. Τὸ μικρόβιο αὐτὸ εἶναι παρὸν σ' ὅλη τὴν περίοδο τὴν καταρροϊκή, δηλ. ὅλον τὸν καιρὸ πρὶν ἀπὸ τοὺς παροξυσμούς καὶ πάντα κατὰ τὴν πρώτη ἑβδομάδα τῶν παροξυσμῶν, συχνότατα τὴ δεύτερη καὶ συχνὰ τὴν τρίτη.

Ἡ μετάδοσι τοῦ κοκκύτη γίνεται ἀπὸ ἄτομο ἄρρωστο σὲ ἄτομο γερό, κατὰ τὸν βῆχα, τὸ φτέρνισμα, τὴν ὁμιλία κτλ. Σπάνια εἶναι ἡ μετάδοσι τοῦ κοκκύτη ἔμμεσα, μέσον τῶν ἐσωρούχων, σεντονιῶν, φορεμάτων κλπ.

Ὁ ἄνθρωπος ἁρπάζει τὸν κοκκύτη σχεδὸν ὅπως καὶ τὴν ἰλαρά, καὶ σὲ κάθε ἐποχὴ τῆς ἡλικίας του, παιδί, ὡριμος, ἢ καὶ γέροντας. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ κοκκύτης βρίσκεται σ' ἐνδημικὴ κατάστασι στὶς πόλεις καὶ τὰ παιδιὰ τὸν ἁρπάζουν, ὁ κόσμος πιστεύει πὼς ἡ πάθησι αὐτὴ ἔχει μιὰν ἰδιαίτερη προτίμησι στὰ παιδιά.

Ὁ κοκκύτης εἶναι μιὰ ἀρρώστεια ποὺ ὅταν τὴν πάθης μιὰ φορὰ ἀποκτᾶς ἀνοσία σ' ὅλη σου τὴ ζωή. Σπανιώτατες εἶναι οἱ περιπτώσεις ποὺ ἕνας ποὺ ἔπαθε κοκκύτη πρὶν ἀπὸ χρόνια, τὸν ἐξανάπαθε.

Φοβερὴ εἶναι ἡ μεταδοτικότητα τῆς ἀρρώστειας αὐτῆς, γιατὶ ἔχει μιὰ μακρυὰ περίοδο προπαροξυσματικὴ καὶ δὲν παρουσιάζει κανένα ξεκάθαρο σύμπτωμα κατ' αὐτὴν τὴν περίοδο. Κάποτε σὲ βρέφη καὶ ἐνηλίκους δὲν παρατηροῦμε παροξυσμοὺς ἀπανωτούς, κι' ὕστερα γιατὶ ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, ποὺ ποτὲ τους δὲν προσβλήθηκαν ἀπὸ κοκκύτη, ἔχουνε μιὰ τρομερὴ εὐπάθεια στὸ μικρόβιο.

Στὸ προηγούμενο τεύχος εἴπαμε πόσο βαρειὰ εἶναι ἡ ἀρρώστεια, ἰδίως γιατὶ ἔχει ἐπιπλοκὲς μηχανικές, λοιμικές, (βρογχίτιδες, βρογχοπνευμονίες, πνευμονικὲς συμφορήσεις,) νευρικὲς καὶ μὲ βαρειοὺς συνδυασμοὺς μὲ τὴν ἰλαρά, τὴ διφθερίτιδα, τὴν φυματίωσι καὶ ἰδιαίτερα τὴ γρίππη.

Ἡ νοσηρότητα εἶναι σχηματικὰ ἀντίστροφα ἀνάλογη μὲ τὴν ἡλικία, ἐνῶ ἡ θνησιμότητα εἶναι 50 % κατὰ τὸν πρῶτο χρόνο τῆς ἡλικίας, 25 % κατὰ τὸν δεύτερο χρόνο, 15 % ἀπὸ 2—5 ἐτῶν, καὶ 5 % πέραν τῶν πέντε χρόνων.

Συνθῆκες ποὺ αὐξάνουν τὴ θνησιμότητα εἶναι τὰ πυκνοκατοικημένα δωμάτια, τὰ σχολεῖα ὅπου συνωστίζονται πολλοὶ μαθητές, οἱ κινηματογράφοι ὅπου δὲν γίνεται ἀερισμός. Ἀκόμη καὶ οἱ κοινὲς αἴθουσες τῶν νοσοκομείων εἶναι γιὰ τοὺς κοκκυτοπαθεῖς ἐπικίνδυνες, ἐξ αἰτίας τῶν ἐπιπλοκῶν ὅπου τοὺς ἐκθέτουν. Ἔτσι, ἐνῶ μέσα στὴν οἰκογένεια ἡ θνησιμότητα ἀπὸ κοκκύτη γίνει γύρω στὰ 5%, σὲ μερικὰ νοσοκομεῖα φτάνει στὰ τριάντα στὰ ἑκατό. Βέβαια, οἱ ἀριθμοὶ ποὺ δίνω εἶναι πρὶν ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῶν θαυματουργῶν ἀντιβιοτικῶν.

Ἔτσι, ἐπιβάλλεται ὄχι μόνο ν' ἀπομονώνουμε τὸν μικρὸν ἄρρωστο, μὰ νὰ μὴν ἀφίνουμε καὶ τ' ἀδέρφια του νὰ πάνε στὸ σχολειὸ ἢ στὴ δουλειά τους, παρὰ ὅταν γίνουν ἀκίνδυνα. Καλὸ εἶναι νὰ μὴν στέλνουμε τοὺς κοκκυτικοὺς μακρυά, γιὰ νὰ μὴν μεταφέρουν τὴν ἀρρώστεια. Ἂς τοὺς κρατοῦμε στὸ σπίτι τους κι' ἂς μὴν ἀφίνουμε ἄλλους ὑγιεῖς νὰ μπαινοβγαίνουν.

Ὁ χωρισμὸς αὐτὸς χρειάζεται τριάντα μέρες γιὰ τὸν ἄρρωστο ἀφ' ὅτου ἄρχισαν οἱ παροξυσμοί του καὶ εἴκοσι μία μέρες γιὰ τ' ἀδέλφια του ποὺ ἤλθανε σ' ἐπαφή. Μὲ τὰ σημερινὰ ὅμως μέσα τῶν ἀντιβιοτικῶν, τῆς χλωρομυκητίνης καὶ τῆς τερραμυκίνης, οἱ περιορισμοὶ αὐτοὶ ἔχουν κατὰ πολὺ ἐλαττωθῆ.

Γιὰ τὴν σύγχρονη θεραπεία τῆς μάστιγος αὐτῆς, ἀποτελεσματικὰ εἶναι τὰ ἀντιβιοτικὰ καὶ ὁ γιατρός σας εἶναι ὁ ἁρμόδιος ποὺ δὲν πρέπει νὰ παραλείψετε νὰ καλέσετε, γιατί, ὅπως τὸ ἑτόνισα, ὁ κοκκύτης εἶναι μιὰ πολὺ βαρειὰ ἀρρώστεια.

Δρ. ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ

ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΣΑΣ

Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ ἀπαντᾶ:

ΕΠΑΡΧΙΩΤΟΠΟΥΛΑ Ρ.—Ἐπὶ δύο μήνες θὰ κάνετε 5 ἐνέσεις Ἐστροπρὸλ καὶ μετὰ θὰ κάνετε πάλι διακοπή. Τὸ καλύτερο εἶναι νὰ σᾶς παρακολουθῆ ἕνας γυναικολόγος καὶ ἀναλόγως νὰ καθορίζη τὸ ζήτημα τῆς θεραπείας.

Α.Β.Γ.—Βεβαίως ἡ ἡλικία παίζει τὸ ρόλο της ἀλλὰ ἡ προσπάθεια, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχει ἀντένδειξις, πρέπει νὰ γίνη μὲ ὁρμονοθεραπεῖα κλπ.

ΜΕΛΑΧΡΟΙΝΗ Π.Α.Χ.— Δὲν πρέπει νὰ ἀνησυχῆτε. Αὐτὰ εἶναι ὠοθηκικῆς αἰτιολογίας καὶ ὄχι μικροβιακῆς. Μιὰ τόνωσι τοῦ ὀργανισμοῦ σας, μὲ μιὰ σχετικὴ ὁρμονοθεραπεία νομίζω ὅτι ἀρκοῦν εἰς τὸ νὰ ἀπαλλαγῆτε ἀπὸ αὐτὴν τὴν κατάστασι. Νὰ ἀποφεύγετε κατὰ τὸ δυνατὸν τὴν κόπωσιν.

Λ. Μ. Ε. Κέρκυρα.—Σταματᾶτε μὲ τὶς ταμπλέτες Ζυνοζὸν ἢ μὲ ἐνέσεις Θυλακίνης Ζυνορμὸν ἢ Ὁβορμὸλ τῶν 5μιλιγκρ. ἀμέσως μετὰ τὸν τοκετόν.

ΤΑΚΤΙΚΗ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΑ.—Ἀσφαλῶς μὲ τὴ θεραπεία ποὺ κάνετε ἐὰν ὑπῆρχε γονοκοκκικὴ λοίμωξις θὰ εἶχε ἰαθῆ. Δὲν νομίζω ὅτι ἔχετε ἀρρώστεια ἀλλὰ ἁπλὸς ὑπερεκκρίσεις ὠοθηκικῆς αἰτιολογίας, γι' αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ ἀνησυχῆτε, οὔτε καμμιὰ θεραπεία νὰ κάνετε πλὴν τῆς καλῆς τροφῆς καὶ ἀναπαύσεως.

ΜΕΛΑΓΧΟΛΙΚΗ ΑΡΡΑΒΩΝΙΑ ΣΜΕΝΗ.—Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα θὰ πρόκειται περὶ κολπίτιδος, συνεπείᾳ τριχομονάδων. Ἀλλὰ μόνο διὰ μικροσκοπικῆς ἐξετάσεως τοῦ ἐκκρίματος εἶναι δυνατὸν νὰ πραγματοποιηθῆ ἀσχέτως τῶν ὅσων σεῖς νομίζετε ὡς ἐμπόδια. Ἑπομένως δὲν πρέπει νὰ ἀνησυχῆτε. Τὸ μόνο ποὺ πρέπει νὰ προσέχετε, γιὰ νὰ ἐπανέλθετε στὴ φυσιολογικὴ κατάστασι, εἶναι ἡ διακοπὴ τῶν παλαιῶν μεθόδων ἔστω καὶ μὲ παντελῆ στέρησιν ἐπὶ ἕνα χρονικὸν διάστημα.

Η ΝΕΑ ΚΟΡΗ ΠΟΥ ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΙΔΗ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ.—Δὲν πρέπει νὰ ἀνησυχῆτε γιὰ τὴ μητρότητα. Ἐφ' ὅσον ἔχετε περίοδο, δὲν παίζουν σπουδαῖο ρόλο αὐτὲς οἱ ἀνωμαλίες.

ΣΝΔ 13.—Θὰ συνεχίσετε τὴ θεραπεία ἐπὶ 6—7 μήνες καὶ κατόπιν μικρὰς διακοπὴς θὰ ἐξακολουθήσετε τὴν ἴδια θεραπεία. Αὐτὸ θὰ σᾶς τὸ δείξη ἡ κατάστασί σας. Ἀναλόγως θὰ ἐνεργήσετε μετὰ τὸν τοκετό, συνήθως σταματοῦν αἱ ἐνοχλήσεις.

Μ. Μ. 2.2.—Δὲν ἔχετε παρὰ νὰ κάνετε ὑπομονὴ μέχρι τῆς ἡμέρας τοῦ γάμου ὁπότε θὰ εὕρουν τὴν ἐξήγησί τους οἱ ἀπορίες σας. Δὲν πρέπει νὰ εἶσθε διαστικὴ ὅλα θὰ τακτοποιηθοῦν.

ΜΑΡΤΙΝ Ν. Π.—Τὸ πρῶτο ὀφείλεται στὴν ἀνεπάρκεια τῶν ὠοθηκῶν, ὅσο γιὰ τὸ δεύτερο, ἀπὸ τὴν ἡμέρα τῆς γεννήσεως καὶ διαπλάσσεται καὶ αὐτὸς ὅπως ὅλο τὸ σῶμα τῆς γυναικός.

ΓΙΑΣΕΜΙ.—Μπορεῖτε νὰ χρησιμοποιήσετε ὁρμόνες ὅπως τὶς Ὁβορμόλ, Ζυνορμὸν ταμπλέτες Τσικλοεστρόλ, κλπ., ἐπὶ 10 ἡμέρας κάθε μήνα ἀμέσως μετὰ τὸ τέλος τῆς περιόδου ἀλλὰ τὸ καλύτερο θὰ ἦτανε νὰ ἐπισκεφθῆτε ἕνα γυναικολόγο γιὰ πλὴν ρέστερη ἐξέτασι καὶ ἐξήγησι τῆς περιπτώσεώς σας.

ΤΟ ΜΑΡΑΜΕΝΟ ΚΡΙΝΟ Χ.—"Ολα αὐτὰ ἔχουν σχέσι μὲ τὴν ὅλη κατάστασι τοῦ ὀργανισμοῦ σας. Ἡ καλὴ τροφή, ἡ ἀλλαγὴ τοῦ κλίματος καὶ ἡ ἀνάπαυσις θὰ ἦταν τὸ καλύτερο φάρμακο στὴν περίπτωσί σας. Ἐὰν αὐτὰ δὲν εἶναι εὔκολα τότε θὰ περιορισθῆτε στὶς ἐνέσεις Προγκεστερὸν ἢ Λουτεὸλ ἢ Λουτόρμ 5 τὸ μήνα πρὸ τῆς περιόδου καὶ κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς περιόδου νὰ παίρνετε σταγόνες Ἐργοτίνης.

Καν ΕΔΚ Ἀθῆναι.—Ἡ περίπτωσί σας ἔχει σχέσι μὲ τὸν καταμήνιον κύκλο καὶ ἀμέσως μὲ τὴν ἔκκρισι τῶν ὠοθηκῶν. Γι' αὐτὸ καὶ σᾶς συνιστῶ τὴν ὁρμονοθεραπεία μὲ ἐνέσεις ἢ χάπια Θυλακίνης (Ὁβορμὸλ—Ζυνορμὸν κλπ.), τὸ προτιμότερον ὅμως εἶναι νὰ ἐπισκεφθῆτε τὸ γυναικολόγο πρὶν τῆς θεραπείας διότι πολλὲς φορὲς εἶναι δυνατὸν νὰ μὴν ἐνδείκνυται ἡ ὁρμονοθεραπεία ἰδίως ὅταν ὑπάρχουν ὄγκοι (ἰνομυώματα κλπ.).

ΓΙΟΧΑΝΑ. — Οἱ ταμπλέτες Βιοζὸλ—Ζυνοπλὶξ κλπ., τοποθετοῦνται ὁλόκληρες ἐντὸς τοῦ κόλπου.

ΑΠΕΙΡΗ ΑΡΡΑΒΩΝΙΑΣΜΕΝΗ.—Στὸ πρῶτο ἐρώτημά σας μπορεῖτε νὰ κάνετε 4—5 ἐνέσεις Προζυνὸν, Ὁβορμὸλ, Ζυνορμὸν, κλπ., μετὰ τὴν περίοδο καθὼς καὶ 4—5 ἐνέσεις Λουτόρμ, Λουτεὸλ, Προλουτὸν κ.λ.π., πρὸ τῆς περιόδου 6—8 ἡμέρας. Στὸ δεύτερο ἐρώτημά σας, σᾶς ἁπαντῶ ὅτι ἐπιτρέπεται μόνο μὲ χλιαρὸ νερό. Νομίζω μὲ τὴν παραπάνω θεραπεία θὰ λιγοστέψουν καὶ οἱ πολλὲς ἐκκρίσεις. Ὅσο γιὰ τὶς τριχομονάδες εἶναι ἕνα εἶδος μικροβίου καὶ θεραπεύονται μὲ διάφορες συσκευασίες Ντεβεγκὰν, Ζυνοπλίξ, Χρυσομυκίνη κλπ.

Ο ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ ἀπαντᾶ:

ΜΑΡΙΑΝΝΑ.—Πάρετε συστηματικά, κάθε μήνα ἕνα μπουκάλι Ἡπατοφερίνη-Βίτα. Τρία κουταλάκια τοῦ γλυκοῦ τὴν ἡμέρα. Κάμετε μιὰ σειρὰ ἀπὸ 10 ἐνέσεις Καλτσιβρωμίνης ἡμέρα παρὰ ἡμέρα καὶ στὰ μικροδιαστήματα αὐτοαιμοθεραπεία. Ἡ περίοδός σας πῶς εἶναι;

ΜΟΤΗΚΑ.—Οἱ αἱμορροΐδες θὰ θεραπευθοῦν μόνο ἂν τακτοποιηθῆ ἡ ἐντερικὴ λειτουργία καὶ οἱ κενώσεις γίνουν εὔκολες, χωρὶς τεινεσμὸ (ταντό). Πρὸς τοῦτο πὸ αὐτὸ ἂς χρησιμοποιηθοῦν συστηματικά, σὰν διατροφή, τὸ μαῦρο ψωμί, τὰ χόρτα, τὰ σύκα, τὸ μέλι, τὸ παραφινέλαιο, 6, 5, 4, 3, 2 κουταλιὲς τὴν ἡμέρα ἐπίσης συστηματικά. Ἀκόμα, ἡ κένωσι νὰ γίνεται μιὰ ὡρισμένη ὥρα, ἀλλὰ πάντα τὴν ἴδια καθημερινὰ ὥστε νὰ λειτουργήση ἕνα ἐξαρτημένο ἀντανακλαστικό. Νὰ ἀποφευχθοῦν οἱ καθαρτικὲς παστίλιες ἀπολύτως. Ἐσωτερικῶς βιταμίνη Ρ 3 φορὲς τὴν ἡμέρα ἀπὸ 10 σταγόνες. Ἐπίσης κωλμονευρίνη, 3 κουτ. γλυκοῦ τὴν ἡμέρα.

ΟΙ ΧΙΟΝΙΣΤΡΕΣ

ΜΙΑ ΧΕΙΜΩΝΙΑΤΙΚΗ ΕΝΟΧΛΗΣΙ

Ἀλλη πληγὴ αὐτή, μικρὴ μὲν καὶ τιποτένια, ποὺ βασανίζει ὅμως τόσον κόσμο, χωρὶς τίποτα ἀποτελεσματικὸ νὰ ὑπάρχη γιὰ τὴ θεραπεία της. Πολλὰ φάρμακα, πολλὲς ὑποδείξεις, μπάνια, σκόνες, ἁλοιφές, τριψίματα, σταγόνες, ἠλεκτρισμοί, διαθερμίες, κι' ὅ,τι ἄλλο μπορεῖ νὰ φαντασθῆ κανεὶς προτείνεται καὶ χρησιμοποιεῖται, ἀλλὰ — δυστυχῶς — χωρὶς ἀποτέλεσμα. Συμβαίνει κι ἐδῶ ὅτι καὶ μὲ τὶς ἄλλες ἐκεῖνες «μικρὲς» ἀρρώστειες, ὅπως τὸ συνάχι, ποὺ εἴδαμε στὸ περασμένο φύλλο, γιὰ τὶς ὁποῖες ὑπάρχουν καὶ διαφημίζονται χίλιαδυὸ φάρμακα, κανένα ὅμως ἀποτελεσματικό. Κι' ὅμως οἱ χιονίστρες εἶναι ἀληθινὸ μαρτύριο, ἐπιμονὴς καὶ διαρκείας μάλιστα, γιὰ ὅσους ἔχουν τὴν ἀτυχία νὰ...τὶς ἔχουν. Καὶ πιὸ πολὺ φυσικὰ γιὰ τὶς γυναῖκες. Καὶ λέω φυσικά, γιατὶ ἀφ' ἑνὸς μὲν οἱ χιονίστρες προσβάλλουν πολὺ συχνότερα τὶς γυναῖκες ἀπὸ τοὺς ἄντρες, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἶναι τὰ γυναικεῖα δάχτυλα καὶ οἱ γυναικεῖοι ἀστράγαλοι ποὺ συνιστοῦν στοιχεῖο ὁμορφιᾶς καὶ φυσικὰ φροντίδας, καὶ ποὺ δυστυχῶς προσβάλλονται ἰδιαίτερα ἀπὸ αὐτὲς καὶ παραμορφώνονται πολὺ ἀντιαισθητικά...

✤

«Κι' ἀλήθεια... λίγο τόχετε αὐτό;», μοῦ ἔλεγε μία πελάτισσά μου τὶς προάλλες. Δὲν φτάνουν οἱ πόνοι, δὲν φτάνουν τὰ καψίματα, τὰ μυρμηκιάσματα, οἱ πληγὲς πολλὲς φορὲς καὶ τὸ ἀνυπόφορο αὐτὸ τέντωμα τοῦ δέρματος, ἔχουμε καὶ τὴν παραμόρφωσι... Κόκκινα, φουσκωμένα στρογγυλὰ δάχτυλα, ποὺ ντρέπεσαι νὰ τὰ δείξης καὶ ἀναγκάζεσαι νὰ τὰ κρύβης πότε στὰ γάντια, πότε στὶς τσέπες, πότε στὸ παλτὸ καὶ πότε πίσω ἀπὸ τὴν πλάτη σου... Πόδια χωρὶς σφυρά

ΑΞΕΣΟΥΑΡ

● Φτιάχνετε μονη σας τὰ ἀξεσουάρ σας ὅταν μπορεῖτε. Μόνον ἔτσι θὰ ἔχετε ἀρκετὴ ποικιλία χωρὶς νὰ ξοδεύετε πολλὰ χρήματα. Οἱ δυὸ ἰδέες ποὺ βλέπετε ἐκτελοῦνται εὐκολώτατα καὶ δὲν κοστίζουν πολύ.

ΡΑΒΟΝΤΑΣ μιὰ σειρὰ μαργαριτάρια σὲ μιὰ βελούδινη κορδέλα τριπλασίου φάρδους, ἀποκτᾶτε ἕνα πρωτότυπο κολλιέ. Κλείνει μὲ ἁπλὸ δέσιμο στὸ λαιμό.

ΔΩΣΤΕ νὰ σᾶς φτιάξουν μιὰ ζώνη στὸ σχῆμα αὐτό, ἀπὸ γκρὸ-γκραὶν ἢ βελούδο. Γαρνίρετέ την μονη σας μὲ πετράδια, στρὰς, πέρλες κ. ἄ., σύμφωνα μὲ τὸ γοῦστο σας. Στολίζει ἕνα ἀμπιγὲ φόρεμα

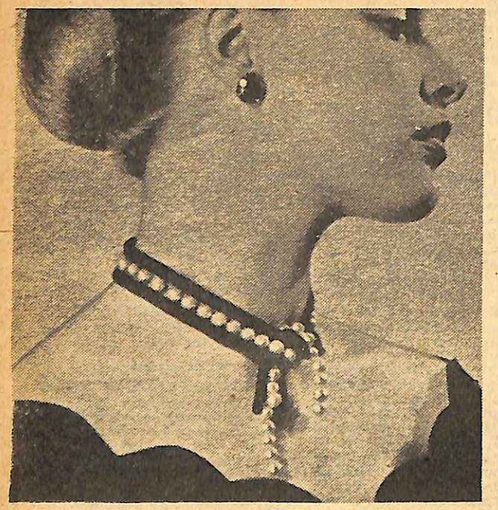

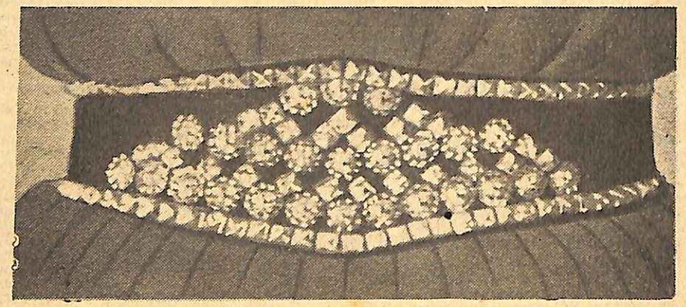

Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΦΙΛΟΞΕΝΙΑ

Η ΦΙΛΟΞΕΝΗ ΔΙΑΘΕΣΙ ΤΩΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΩΝ ● ΠΡΟΣΚΑΛΟΥΝ ΞΕΝΟΥΣ ΤΟΥΣ ΟΠΟΙΟΥΣ ΟΥΤΕ ΚΑΝ ΓΝΩΡΙΖΟΥΝ ● ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑ ΤΙΣ ΗΜΕΡΕΣ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ ● Ο ΦΙΛΟΞΕΝΟΥΜΕΝΟΣ, ΜΕΛΟΣ ΤΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ

Τῆς δ. Αἰκατ. Μακρυνικόλα, διπλωματούχου τοῦ "Οξιντεστὰλ Κόλλεϊζ τοῦ Λὸς "Αντζελες τῶν Η. Π. τῆς 'Αμερικῆς.

ΑΦΘΟΝΟ βρίσκει κανεὶς τὸ ὑλικὸ γιὰ νὰ γράψη καὶ νὰ μιλήση ὅταν ζήση ἀπὸ κοντὰ τὴ ζωὴ τῆς 'Αμερικῆς. Καὶ πολλὰ ἔχουν εἰπωθῆ γιὰ τὸν τεράστιο πλοῦτο καὶ τὴν ὑλικὴ ἀνάπτυξι τῶν 'Ηνωμένων Πολιτειῶν. Ξεφεύγοντας λίγο ἀπὸ τὸν ὄγκο στὸν ὑλικὸ πολιτισμὸ τῆς χώρας αὐτῆς, θὰ ἤθελα νὰ παρουσιάσω μιὰ κάπως πνευματικώτερη πλευρὰ τῆς ἀμερικανικῆς ζωῆς. Συχνὰ κατηγοροῦμε τοὺς 'Αμερικανοὺς ὡς ὑλιστές, καὶ εἶναι ὑλιστές, ὡς ἕνα σημεῖο. Τοὺς κατακρίνομε ὡς ἀνθρώπους ἐπιπόλαιους χωρὶς πολὺ αἰσθηματισμό, ποὺ διαλύουν ἀκόμα καὶ τοὺς τόσο σεβαστοὺς γιὰ μᾶς δεσμοὺς τῆς οἰκογενείας, κατὰ βούλησιν. Καὶ πραγματικά, παραδείγματα γιὰ νὰ ἐπιβεβαιώσουν μιὰ τέτοια κατηγορία, δὲν εἶναι πολὺ σπάνια. Συχρόνως ὅμως μ' αὐτὰ τὰ ἐλαττώματα, σὰ λαὸς ἔχουν πολλὰ ψυχικὰ καὶ πνευματικὰ χαρίσματα ποὺ κανεὶς δὲ μπορεῖ παρὰ νὰ θαυμάση, καὶ συχνὰ νὰ διδαχθῆ ἀπ' αὐτά. 'Η θρησκευτική τους πίστι, ἁπλὴ καὶ εἰλικρινής, ἡ εὐθύνη ποὺ αἰσθάνονται σὰ λαὸς γιὰ τοὺς ἄλλους λαοὺς τοὺς καταστραμμένους ἀπ' τὸν πόλεμο, ἡ φιλοξενία τους, ὅλα αὐτὰ μοῦ ἔκαναν μεγάλη ἐντύπωσι.

Γιὰ τὴν ἀμερικάνικη φιλοξενία θὰ ἤθελα νὰ μιλήσω λίγο ἐκτενέστερα, ὅπως τὴν εἶδα ἐπὶ δυὸ χρόνια νὰ προσφέρεται σὲ μένα καὶ σὲ ἑκατοντάδες ἄλλους συμμαθητὲς καὶ γνωστούς μου.

Παρ' ὅλο ὅτι ἔχω γεννηθῆ στὴ χώρα τῆς αὐθορμητης φιλοξενίας, ὅταν βρέθηκα στὴν 'Αμερικὴ δὲ μπόρεσα νὰ μὴ μείνω κατάπληκτη μπρὸς στὴν πλατειά, φιλόξενη διάθεσι τῶν ἀνθρώπων ἐκεῖ. Τὴ διάθεσι αὐτή, ποὺ τὴ συναντᾶ κανεὶς παντοῦ, ἐκφράζεται μὲ αὐθορμητισμὸ καὶ εἰλικρίνεια. Τὸ βλέπει κανείς, πὼς οἱ ἄνθρωποι σ' ἐκεῖνη τὴ χώρα νιώθουν ξεχωριστὴ εὐχαρίστησι ὅταν φιλοξενοῦν ἕνα φίλο. Προσπαθοῦν μὲ κάθε τρόπο νὰ τὸν περιποιηθοῦν, νὰ τοῦ γεμίσουν τὶς ὧρες μὲ κάτι ἐνδιαφέρον καὶ εὐχάριστο.

'Απὸ τὸν πρῶτο κιόλας μήνα ποὺ ἔφθασα στὸ Λὸς "Αντζελες τῆς Καλιφόρνιας, ἄρχισα νὰ κατακλύζωμαι ἀπὸ προσκλήσεις σὲ σπίτια καθηγητῶν ἢ κυρίων ποὺ μόλις εἶχα γνωρίσει, σὲ γεύματα διαφόρων ὀργανώσεων. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοί, σχεδὸν ξένοι ἀκόμα γιὰ μένα, μὲ καλοῦσαν γιὰ ἕνα ἀπόγευμα ἢ ἕνα ὁλόκληρο Σαββατοκύριακο, ὅπως εἶναι ἡ ἀμερικάνικη συνήθεια

Κάθε φορὰ ποὺ μὲ τὴν εὐκαιρία τῶν γιορτῶν ἔκλειναν τὰ Πανεπιστήμια, κι' ἐπομένως κι' οἱ κοιτῶνες, οἱ μαθητὲς ὅλοι ἐφευγαν — ἄλλοι γυρίζοντας στὰ σπίτια τους, ἄλλοι γιὰ ὀλιγοήμερα ταξίδια. Καὶ οἱ ξένοι μαθητὲς ὅμως, ἢ ἄλλοι ποὺ ἐρχόντουσαν ἀπὸ μακρυνὲς πολιτεῖες, χωρὶς στενοὺς φίλους στὸ Λὸς "Αντζελες, ποτὲ δὲν ἔμεναν μόνοι τους τὶς ἡμέρες αὐτὲς τῶν διακοπῶν καὶ τῆς διασκεδάσεως. Πέντε καὶ ἕξη προσκλήσεις εἴχαμε κάθε φορὰ ἀπὸ συμμαθητές, καὶ γνωστούς. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ καταλάβαιναν τὴν ἀνάγκη ποὺ εἴχαμε ἀπὸ λίγη οἰκογενειακὴ ἀτμόσφαιρα καὶ ξεστασιά!

Στὴ φιλοξενία τῶν 'Αμερικανῶν χρωστῶ καὶ τὸ ὅτι μπόρεσα νὰ δῶ τὸ μεγαλύτερο μέρος τῶν 'Ηνωμένων Πολιτειῶν. 'Απὸ ὅλες τὶς Πολιτεῖες οἰκογένειες μὲ καλοῦσαν νὰ δοῦμε ἀπὸ κοντὰ καὶ τὴ δική τους τὴν Πολιτεία. "Ετυχε νὰ δῶ τὸ παράδειγμα οἰκογενείας ποὺ ἔφθασαν στὸ σημεῖο νὰ στείλουν τὰ εἰσιτήρια σὲ μιὰ ξένη μαθήτρια γιὰ νὰ μπορέση νὰ μείνη μαζί τους μερικὲς ἡμέρες.

Κι' ἂν πολλοὶ δὲν μᾶς προσκαλοῦσαν, ἐρχόταν τὸ ὥρο τους καλαίσθητα τυλιγμένο μὲ τὸ γοῦστο ποὺ διακρίνει τοὺς 'Αμερικανούς. "Ηταν κι' αὐτὸ δείγμα τοῦ ἐνδιαφέροντος ποὺ πάντα μᾶς ἔδειχναν, ἕνα ἀπ' αὐτὰ τὰ μικρὰ πράγματα ποὺ τόσο ζεσταίνουν τὴν ξενητεμένη καρδιά!

Παρ' ὅλη αὐτὴ τὴν αὐθόρμητη διάθεσι φιλοξενίας ποὺ ἔχουν οἱ 'Αμερικανοί, ὅμως, κανεὶς δὲν πρέπει νὰ περιμένη πὼς ὁ φιλοξενούμενος θὰ εἶναι τὸ κέντρον τῆς περιποιήσεως καὶ ὑποχρέωσις ὅπως γίνεται ἐδῶ στὴν Ἑλλάδα 'Ο ἐπισκέπτης γιὰ τοὺς 'Αμερικανούς, δὲν εἶναι σταλμένος ἀπ' τὸ Θεό, ὅπως πίστευαν οἱ ἀρχαῖοι "Ελληνες. 'Απεναντίας, οἱ 'Αμερικανοὶ προσπαθοῦν νὰ κάνουν τὸ φιλοξενούμενό τους νὰ αἰσθανθῆ ὅπως θὰ αἰσθανόταν καὶ στὸ δικό του σπίτι — ἐλεύθερα καὶ ἀπροσποίητα... 'Αμέσως θεωρεῖται ὡς ἕνα ἄλλο μέλος τῆς οἰκογενείας. 'Αλλὰ μαζὶ μὲ τὰ ἀγαθὰ τοῦ οἰκογενειακοῦ περιβάλλοντος ποὺ θὰ ἀπολαμβάνη, εἶναι ἀναπόφευκτο, ὡς μέλος τῆς οἰκογενείας, νὰ ἔχη καὶ ὡρισμένα καθήκοντα καὶ ὑποχρεώσεις. "Ετσι, θὰ βοηθήση στὸ μαγείρεμα τοῦ φαγητοῦ, στὸ τραπέζι, στὸ σπίτι γενικά! Τὴν πρώτη ἡμέρα ποὺ ἔφθασα στὸ Λὸς "Αντζελες βρέθηκα νὰ βοηθῶ στὴν κουζίνα τοῦ σπιτιοῦ ὅπου ἐπρόκειτο νὰ φιλοξενηθῶ γιὰ μερικὲς ἡμέρες. Αὐτὴ ἡ βοήθεια εἶναι μιὰ συνήθεια τόσο βαθειὰ ριζωμένη στὴν ἀμερικάνικη ζωή, ποὺ γίνεται...δευτέρα φύσις ἀκόμη καὶ στοὺς ξένους ποὺ πηγαίνουν γιὰ ἕνα μόνο διάστημα στὴν 'Αμερική.

"Ισως ἐμεῖς κατακρίνομε μιὰ τέτοια συμπεριφορὰ ἀπέναντι σ' ἕνα φιλοξενούμενο. 'Αλλὰ μήπως, βάζοντας τὸν ἐπισκέπτη στὴν ἴδια σχεδὸν μοῖρα μὲ τὰ ἄλλα μέλη τῆς οἰκογενείας, οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ δὲν τοῦ δείχνουν μιὰ ἐμπιστοσύνη ποὺ τὸν τιμᾶ ἐξ ἴσου μὲ τὴ δική μας μεγάλη περιποίησι;

Παράξενες συνήθειες αὐτὲς γιὰ ἕνα Εὐρωπαῖο. 'Η διαμόρφωσι τοῦ πολιτισμοῦ μας καὶ οἱ συνήθειές μας εἶναι πολὺ διαφορετικές. Οἱ 'Αμερικανοί, μὲ τὴν πρακτικότητα ποὺ τοὺς διακρίνει σὲ ὅλες τὶς ἄλλες ἐκδηλώσεις τῆς ζωῆς τους, ἔχουν κάνει καὶ τὶς σχέσεις ἀνάμεσά τους πολὺ πιὸ ἁπλὲς καὶ λιγώτερο τυπικές.

✻

Λίγο ἀκόμα...

ΠΑΛΙ καλὰ ἐμεῖς. 'Απ' ὅ,τι μαθαίνουμε, οἱ χῶρες τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης τάχουν χρειαστῆ γιὰ τὰ καλὰ μὲ τὸ φετεινὸ χειμώνα. Χιονοστιβάδες ποὺ ζυγίζουν κάπου ἕνα τόνο ἡ κάθε μιά, κατρακυλοῦν μεγαλώνοντας συνεχῶς στὶς δουνοπλαγιές, καὶ παρασέρνουν ὅ,τι βροῦν μπροστά τους: Δέντρα, σπίτια, ἀνθρώπους Αὐτοὶ οἱ κατάλευκοι «ὁδοστρωτῆρες» εἶναι ὁ φόβος καὶ ὁ τρόμος τῶν χωρικῶν τῆς Μεσευρώπης. Πῶς νὰ προφυλαχτοῦν; Νὰ ὑψώσουν γύρω τους σινικὰ τείχη; "Η σιδηρᾶ... παραπετάσματα; Στὴν πατρίδα μας, εὐτυχῶς, ἀπὸ χιονοστιβάδες δὲν κινδυνεύουμε. Κάτι πεισματικοὶ λύκοι ἔκαναν ἐπίσημη ἐμφάνισι στὶς πλάτειες τῶν πόλεων τῆς Μακεδονίας, χωρὶς νὰ προφτάσουν νά...χορτάσουν καί, γιὰ τὴν ὥρα, μονάχα μερικοὶ ἀποκλεισμοὶ ὡρισμένων περιφερειῶν, εἶναι οἱ συνέπειες τῆς βαρυχειμωνιᾶς μας. Κατὰ τὰ ἄλλα, κοντεύει ὁ Μάρτης...καὶ γλυτώνουμε.

Η ΣΥΖΥΓΙΚΗ ΑΠΙΣΤΙΑ

Η ΑΠΙΣΤΙΑ ΟΤΑΝ ΓΙΝΟΤΑΝ ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΖΥΓΟ ΗΤΑΝΕ ΦΟΒΕΡΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ● ΤΑ «ΠΟΡΝΟΒΟΣΚΕΙΑ» ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΑΣΥΛΟ ΤΩΝ ΜΟΙΧΩΝ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ!

ΣΕ ΟΛΗ τὴν ἑλληνικὴ ἀρχαιότητα, ἀπὸ τὰ χρόνια τοῦ τρωϊκοῦ πολέμου ὡς τὴ ρωμαϊκὴ κατοχή, πολλὲς φορὲς οἱ φιλόσοφοι καὶ οἱ ποιητὲς βρέθηκαν στὴν ἀνάγκη νὰ μελετήσουν τὸ πρόβλημα τῆς συζυγικῆς πίστεως καὶ νὰ διατυπώσουν τὴ γνώμη τους. "Οπως ὅμως συμβαίνει πάντα, δὲν ἦταν ὅλοι σύμφωνοι. "Αλλοι θεωροῦσαν τὴ γυναίκα ὡς κατώτερο ὂν καὶ ἄλλοι ἀναγνώριζαν πὼς εἶχε τὰ ἴδια δικαιώματα μὲ τὸν ἄνδρα καὶ συνακόλουθα ἔπρεπε ἡ συζυγικὴ πίστις νὰ εἶναι ἀμοιβαία.

'Απ' ὅλες τὶς ἀρχαῖες παραδόσεις, ἡ Πηνελόπη — ἡ γυναίκα τοῦ 'Οδυσσέα—κρατεῖ μέσα στὴν ἑλληνικὴ ἀρχαιότητα τὸ στεφάνι τῆς ἀρετῆς. Εἴκοσι χρόνια ἔλειπεν ὁ πολυμήχανος 'Οδυσσέας ἀπ' τὸ νησί του καὶ ὅμως ἡ Πηνελόπη δὲν τὸν ἀπάτησε. 'Αντίκρυσε πολλοὺς πειρασμούς, ἀκόμα καὶ πιέσεις, ἀλλὰ στάθηκε πιστὴ στὸ στεφάνι της ὅπως θὰ λέγαμε σήμερα. Οἱ παλαιοὶ ὅμως αὐτοὶ καιροὶ πέρασαν γιατὶ ἄλλαξαν οἱ κοινωνικὲς συνθῆκες καὶ ἔτσι δημιουργήθηκαν ἄλλες ἀντιλήψεις.

Γι' αὐτὸ σ' ὅλες τὶς ἐποχὲς καὶ σ' ὅλους τοὺς λαούς, ἡ γυναίκα ἔτσι ἢ ἀλλοιῶς προσπάθησε καὶ προσπαθεῖ ν' ἀποκτήση τὰ δικαιώματα τῆς ἰσοτιμίας στὸν ἔρωτα.

'Απὸ τὴν αἰτία αὐτὴ ὁ γάμος δὲν εἶναι στρωμένος μὲ ρόδα, ὅπως τὸν φαντάζονται οἱ ἐρωτευμένοι. Καὶ πιὸ πολὺ γιὰ τὶς γυναῖκες ἡ ζωὴ πολλὲς φορὲς εἶναι ἀβίωτη ἀπὸ τὶς ἀπιστίες τῶν ἀνδρῶν τους.

✻

"Ας δοῦμε τώρα ποιές ἀντιλήψεις ἐπικρατοῦσαν στὴν ἀρχαία Ἑλλάδα γιὰ τὴ συζυγικὴ πίστι. Οἱ πιὸ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς διανοουμένους εἶχαν τὴ γνώμη πὼς ἡ γυναίκα πρέπει νὰ ἔχη μόνο καθήκοντα καὶ ὄχι δικαιώματα. 'Ωστόσο οἱ ἀρχαῖες παραδόσεις μᾶς πληροφοροῦν ὅτι ὑπῆρχαν καὶ γυναῖκες ποὺ ζοῦσαν εὐτυχισμένες. 'Ο Σοφοκλῆς σὲ μιὰ του τραγωδία παρουσιάζει τὴ βασίλισσα τῆς Θήβας 'Ιοκάστη νὰ ζῆ καλὰ μὲ τὸν ἄνδρα της. Στὸ σπίτι της βασίλευε πάντα ἡ ὁμόνοια καὶ γιὰ τοὺς δυό τους δὲ ἡ συζυγικὴ πίστι ἦταν νόμος ποὺ δὲν τὸν παραβήκανε ποτέ. 'Ο Σοφοκλῆς ἀκόμα σὲ μιὰ ἄλλη του τραγωδία παρουσιάζει τὸν Αἴαντα καὶ τὴ γυναῖκα του Τέκμησσα νὰ συμπαθοῦν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον, ὡστόσο ὅμως οἱ συζυγικές τους σχέσεις δὲν ἦταν καθόλου ὁμαλές. 'Ο Αἴας ἀπαιτοῦσε ἀπὸ τὴ γυναῖκα του νὰ τοῦ ὑποτάσσεται σὲ ὅλα. 'Η Τέκμησσα δὲν ἀρνιόντανε τὰ καθήκοντά της ἀλλ' εἶχε τὴν ἀξίωσι ἀπὸ τὸν ἄνδρα της «αἰδῶ καὶ φροντίδα» γιατὶ πρῶτα ἐπειδὴ τοῦ εἶναι ἀφωσιωμένη καὶ δεύτερο γιατὶ δὲν ἔχει στὸν κόσμο κανένα ἄλλο στήριγμα. Στὴν ἀρχὴ συμφωνοῦν ἀλλὰ δὲν πέρασε καιρὸς καὶ τὰ χάλασαν. Τότε ὁ Αἴας μὲ αὐταρχικὸ τρόπο τῆς εἶπε: «Γύναι, γυναιξὶ κόσμον ἡ σιγὴ φέρει».

'Η Τέκμησσα σώπασε ἀφοῦ γιὰ τελευταία φορὰ τοῦ εἶπε: «Θὰ σὲ παινέψω ἐγὼ πρώτη ἐὰν ἐκτελῆς ἐκεῖνο ποὺ ἀποφάσισες ὕστερα ἀπὸ καλὴ σκέψι».

"Αμα ὅμως πέρασαν μερικὰ χρόνια οἱ ἄνδρες τὸ παραξήλωσαν καὶ φανερὰ ἀπαιτοῦσαν τὶς γυναῖκες τους "Ενας Θηβαῖος ἀριστοκράτης ποὺ λέγονταν Μένων, γράφει ὁ Πλούταρχος, κάποια μέρα ἀντάμωσε στὸ δρόμο τὸν πλούσιο φίλο του Λύσσανδρο καὶ τὸν κάλεσε νὰ δειπνήσουν μαζί. Στὸ τραπέζι ἦταν καὶ ἄλλοι προσκεκλημένοι, φιλόσοφοι, ρήτορες, μουσικοί, καθὼς καὶ ἡ ἑταίρα Εἰδοθέα καὶ οἱ αὐλητρίδες Χρυσίλλη καὶ Λαοδίκη. "Οταν κάθησαν νὰ φᾶνε, ἡ σύζυγος τοῦ Μένωνα δὲν παρουσιάσθηκε. "Εμεινε στὸ γυναικωνίτη καὶ ἔτρωγε μαζὶ μὲ τὰ παιδιά της ἕνα παχὺ χέλι τῆς Κωπαΐδος καὶ τὰ λαχανικὰ ποὺ μάζεψε ἡ ἴδια τὸ πρωί. Στὸ τραπέζι ἄρχισε τὸ γλέντι καὶ ἡ ἑταίρα Εἰδοθέα τραγουδοῦσε. 'Η γυναίκα τοῦ Μένωνα ἄρχισε τότε τὰ κλάματα. Δὲ δημιούργησε ὅμως σκηνές, γιατὶ τέτοιου εἴδους γλέντια ἦταν συνηθισμένα. Σ' ὅλα τὰ σπίτια, τὰ πλουσιόσπιτα ἐννοεῖται, ὑπῆρχε ἰδιαίτερο διαμέρισμα ὅπου οἱ ἄνδρες γλεντοῦσαν μὲ τὶς ἑταῖρες. Τὸ διαμέρισμα αὐτὸ λέγονταν π ο ρ ν ο β ο σ κ ε ῖ ο ν καὶ θεωροῦντανε μάλιστα ἄσυλο. Γι' αὐτὸ ὁ μοιχὸς σύζυγος δὲν τιμωρούντανε ἀπὸ τὸ νόμο ὅταν βρίσκονταν σ' αὐτό...

'Ο Εὐριπίδης, πολλὲς φορὲς στὶς τραγωδίες του κάνει λόγο γιὰ τὴν ψυχολογία τῶν γυναικῶν τῆς ἐποχῆς του καὶ διατυπώνει ἀνάλογες γνῶμες. Τὸ ἴδιο καὶ ὁ Μένανδρος. Καὶ οἱ δυό τους ὅμως συμφωνοῦσαν πὼς «ἡ σώφρων γυνὴ εἶναι δούλη τοῦ ἀνδρός». 'Η γνώμη αὐτὴ ἔχει διφορούμενο νόημα, μπορεῖ κανεὶς δηλαδὴ νὰ βγάλη διαφορετικὸ συμπέρασμα γιὰ τὴν οἰκογενειακὴ θέσι τῆς ἀρχαίας Ἑλληνίδας.

'Ο Σωκράτης ὅμως, ἐπειδὴ ἴσως τὸν ἐβασάνιζε μὲ τὶς γκρίνιες της ἡ συμβία του Ξανθίππη, ἦταν μισογύνης. «Οἱ ἄνδρες, ἔλεγε, ὀφείλουν νὰ ὑπακούουν στοὺς νόμους, οἱ δὲ γυναῖκες στὶς συνήθειες τῶν ἀνδρῶν τους». Καὶ σήμερα ὁ μεγάλος φιλόσοφος, ἀσφαλῶς, θὰ ἔχη πολλοὺς ὀπαδούς.

'Αντίθετος ἦταν ὁ 'Αριστοτέλης. Αὐτὸς εἶχε ἄλλες ἀντιλήψεις. 'Αναγνώριζε πὼς δὲν μπορεῖ μέσα σ' ἕνα σπίτι νὰ ὑπάρχη ἰδανικὴ ἁρμονία, ἀλλὰ καὶ οἱ γυναῖκες ἔχουν τὰ δικαιώματά τους καὶ δὲν πρέπει νὰ θεωροῦνται, τόνιζε, ὡς κατώτερα ὄντα. Σὲ πολλὲς περιστάσεις ἡ γυναίκα εἶναι ἄξια μεγάλων τιμῶν.

✻

'Αργότερα, στὴ ρωμαϊκὴ ἐποχή, ὁ Πλούταρχος μὲ πολὺ βαρειὰ λόγια κατάκρινε τὴν ἀπιστία τοῦ συζύγου καὶ ἔγραφε πὼς «ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ μεγάλα ἀνθρώπινα ἐλαττώματα, εἶναι ἡ ἀπιστία τῶν ἀνδρῶν». Μὰ ἡ ἐποχὴ ποὺ ἔζησε ὁ Πλούταρχος ἤθελε τὴ γυναῖκα νὰ στέκεται ὑψηλά. Δὲν συνέβαινε ὅμως τὸ ἴδιο παλαιότερα. Γι' αὐτὸ ὁ Θεόφραστος, ὄχι μόνο ἦταν ἀντίθετος τοῦ γάμου, ἀλλὰ καὶ διαμαρτύρονταν ὅταν ἄκουε νὰ λένε τὴ γυναῖκα «δέσποινα» δηλαδὴ «κυρία» ὅπως θὰ λέγαμε σήμερα καὶ νὰ γιορτάζουν τὰ γενέθλιά της καὶ νὰ ὁρκίζωνται στὸ ὄνομά της.

✻

'Απὸ τὶς ἀντιλήψεις αὐτὲς μόνο οἱ γυναῖκες ἐκεῖνες θεωρούντανε πολὺ εὐτυχισμένες ποὺ οἱ ἄνδρες τους δὲν ἦταν ἐμπλεγμένοι μὲ ἄλλες. Μιὰ τέτοια γυναίκα ἦταν ἡ γυναίκα τοῦ Φίλωνα. Τὴ θαυμάζανε ὅλες οἱ συντοπίτισσές της γιατὶ εἶχε πέσει σὲ καλὰ χέρια καὶ ζοῦσε εὐτυχισμένη ζωή. Γι' αὐτὸ ὅταν μιὰ μέρα τὴν ἐρωτήσανε γιατὶ ὅταν βγαίνη ἔξω δὲν φορεῖ κανένα χρυσὸ κόσμημα ὅπως τόσες ἄλλες, αὐτὴ ἀπάντησε: «Τὸ δικό μου κόσμημα εἶναι ἡ ἀρετὴ τοῦ ἀνδρός μου».

Τέτοια παραδείγματα συζυγικῆς πίστεως καὶ ἁρμονικῆς συμβιώσεως, ἀπομνημονεύθηκαν πολλά. 'Ο Ξενοφῶν κάνοντας λόγο γιὰ τὴν Πανθέα, ποὺ ἦταν σύζυγος τοῦ 'Αβραβάτου, τὴν περιγράφει ὡς ἰδανικὸν τύπο συζύγου, 'Αντίκρυσε πολλοὺς πειρασμούς, ἀλλὰ ἔμεινε πιστὴ στὸν ἄνδρα της. Μὰ καὶ ὁ ἄνδρας της τὴν ἀγαποῦσε καὶ τὴ λάτρευε. Στὶς περιπτώσεις ὅμως αὐτὲς μποροῦμε νὰ προσθέσουμε πὼς ἡ συζυγικὴ πίστι καὶ γενικὰ ἡ ἀρετὴ τῆς γυναίκας ἔχουν τὴν πρωταρχικὴ αἰτία τους στὴ συμφωνία τῶν χαρακτήρων.

'Ιστοροῦν ἀκόμα πὼς ἕνας Σπαρτιάτης ποὺ λέγονταν Κλεόμβροτος, ἦταν παντρεμένος μὲ τὴ θυγατέρα τοῦ βασιλέα Λεωνίδα. Τὰ χάλασε ὅμως μὲ τὸν πεθερό του καὶ τὸν ἐξόρισε. Τότε ἡ γυναίκα του Χειλωνὶς ἄφησε τὸν ἄνδρα της καὶ ἀκολούθησε τὸν πατέρα της στὴν ἐξορία. 'Ωστόσο ὅμως δὲν ἔξεχασε καὶ τὸν ἄνδρα της. "Οταν λοιπὸν ὁ Λεωνίδας ὠργάνωσε κίνημα καὶ ξαναπῆρε τὴν ἐξουσία, τὸν Κλεόμβροτο τὸν ἔστειλε στὴν ἐξορία ἀλλὰ τὴν Χειλωνίδα τὴν κράτησε κοντά του. 'Αλλ' αὐτὴ πῆρε τὰ παιδιά της καὶ ἔτρεξε στὸν ἄνδρα της.

Μιὰ ἄλλη πάλι βασίλισσα, ἡ Φίλα, ἡ γυναίκα τοῦ Δημητρίου Πολιορκητῆ, ὅταν ὁ ἄνδρας της ἐκθρονίστηκε καὶ ζοῦσε στὴν ἐξορία, δὲν θέλησε νὰ ἐπιβιώσῃ καὶ κατάντια της, ἤπιε δηλητήριο καὶ αὐτοκτόνησε.

'Αφοῦ λοιπὸν ὑπῆρχαν τέτοιες ἀντιλήψεις ἦταν φυσικὸ τὸ νὰ τιμωρῆται αὐστηρὰ καὶ τὸ παραστράτημα τῶν κοριτσιῶν. Κάποτε μιὰ Σπαρτιατοπούλα τὰ ἔμπλεξε μὲ ἕνα γείτονά της καὶ τοῦ παραδόθηκε. "Ηταν ὅμως πολὺ ἔξυπνη καὶ ὅταν τὴ ρώτησαν «ἐὰν ἤδη προσῆλθε τανδρί» ἀπάντησε, κλαίοντας «δὲν μετέθην ἐγὼ ἀλλ' ἐκεῖνος προσῆλθε ἐμοί». 'Απὸ τὴν ἔξυπνη ἀπάντησί της γλύτωσε τὴν τιμωρία της.

✻

Μιὰ ποὺ οἱ Ἑλληνίδες βρίσκονταν σὲ τέτοια μειονεκτικὴ θέσι, γιὰ νὰ ἐλκύουν τοὺς ἄνδρες τους καὶ νὰ τοὺς κρατοῦν κοντά τους, φκιασιδώνονταν, ντύνονταν μὲ πολυτελῆ ἐνδύματα καὶ φοροῦσαν πολλὰ κοσμήματα. Ὑπῆρχαν ὅμως καὶ ἄλλες ποὺ ἦταν σεμνὲς καὶ κρατοῦσαν τὶς παλιὲς παραδόσεις. Φρόντιζαν καὶ μέσα στὸ σπίτι τους καὶ ἔξω νὰ μὴ δείχνουν τὶς ὁμορφιὲς τοῦ κορμιοῦ τους. Διηγοῦνται πὼς ἡ Θεανὼ τοῦ Πυθαγόρα τὴν ὥρα ποὺ ντύνονταν κάποια μέρα δὲν προσέξε καὶ ἄφησε νὰ φανῆ ὅλο τὸ χέρι της ὡς τὸν ὦμο. Κάποιος ποὺ ἔτυχε νὰ τὴν ἰδῆ ὅταν ντύνονταν, δὲν κρατήθηκε ἅμα εἶδε τὸ ὁλόασπρο καὶ παχουλὸ μπράτσο της καὶ εἶπε: «Τί ὡραῖος βραχίων». Ἐκείνη ὅμως ἀποκρίθηκε μὲ αὐστηρὸ ὕφος: «'Αλλ' ὄχι καὶ δημόσιος».

Μὰ τέτοιες γυναῖκες ἦταν πολὺ λίγες. 'Εξ ἄλλου καὶ φιλόσοφοι σὰν τὸν Πυθαγόρα ἦταν πολὺ λίγοι.

Ο ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ

— Αὐτὸ λέω ἐγὼ εὐγνωμοσύνη! "Ενας ἄνδρας ἄφησε μὲ τὴ διαθήκη του 300.000.000 δραχμὲς στὴ γυναίκα ποὺ ἀρνήθηκε νὰ τὸν παντρευτῆ πρὶν 57 χρόνια!...

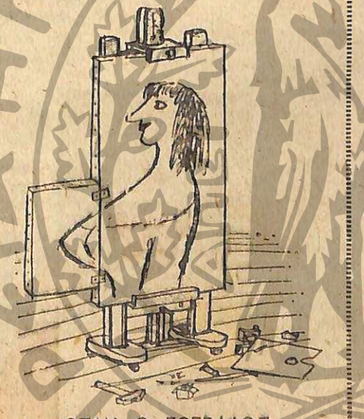

ΟΤΑΝ Ο ΖΩΓΡΑΦΟΣ ΔΕΝ ΥΠΟΛΟΓΙΖΗ ΚΑΛΑ

ΜΙΚΡΑ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΠΟΚΡΗΑΤΙΚΕΣ ΒΡΑΔΥΕΣ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΥΜΕ, ΟΠΩΣ ΠΑΝΤΑ, ΟΣΟ ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ ΙΔΕΕΣ ΠΟΥ ΘΑ ΣΑΣ ΒΟΗΘΗΘΗΣΟΥΝ ΝΑ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΕΤΕ ΤΙΣ ΕΜΦΑΝΙΣΕΙΣ ΣΑΣ ΜΕ ΛΙΓΑ ΕΞΟΔΑ, ΑΡΚΕΙ ΝΑ ΔΙΑΘΕΤΕΤΕ ΛΙΓΗ ΕΠΙΔΕΞΙΟΤΗΤΑ. ΣΤΙΣ ΣΕΛΙΔΕΣ ΑΥΤΕΣ ΘΑ ΒΡΗΤΕ ΠΟΛΛΕΣ ΥΠΟΔΕΙΞΕΙΣ ΠΟΥ ΘΑ ΣΑΣ ΧΡΗΣΙΜΕΨΟΥΝ ΠΟΛΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΚΡΗΑΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟ

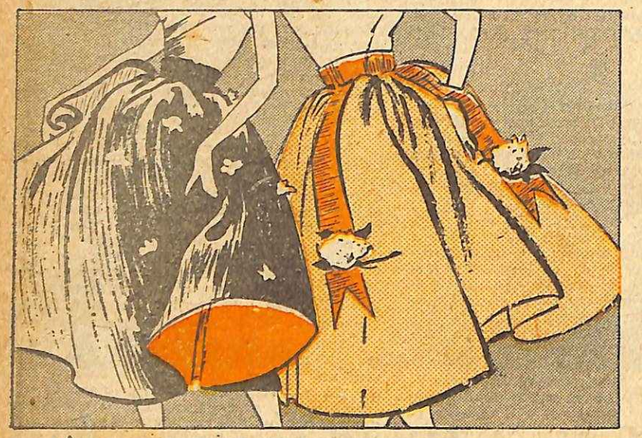

Δῶστε ἕναν καινούργιο ἐορταστικὸ τόνο στὶς φαρδειὲς φοῦστες σας ποικίλοντάς τες μὲ μπουκέτα ἢ φιογκάκια ἀπὸ σενὶγ μὲ ἕνα στρὰς στὴ μέση.

Πολλὲς σειρὲς μαργαριτάρια θὰ δώσουν ἕνα πριγκηπικὸ τόνο σὲ μιὰ σκέτη μαύρη μπλούζα σατὲν ἢ βελοῦδο. Κόψτε τὸ ντεκολτὲ στὸ σχῆμα αὐτό.

Πρωτότυπο κολιὲ ἀπὸ οὐρὲς ἑρμίνας ραμένες σὲ μαύρη βελούδινη κορδέλα. Φόρεμα ἀπὸ μαύρο ὕφασμα, μέση κορσελέ.

Μιὰ σάρπα μπορεῖ νὰ πάρη ἐντελῶς νέα καὶ φανταχτερὴ ὄψι ἂν τὴ στολίσετε μὲ πέρλες ραμένες πάνω σὲ μικρὰ βελούδινα φιογκάκια.

Κορσελὲ ἀπὸ φάϊγ. Στολίζεται μὲ μιὰ δωδεκάδα λουλούδια ἀπὸ βελοῦδο, ραμένα μὲ προσοχὴ καὶ σκορπισμένα παντοῦ μὲ πολὺ γοῦστο.

Στολίστε μιὰ ἁπλὴ καστόρινη γόβα μὲ βελούδινο ἢ σατὲν φιόγκο. Στὴ μέση μέση τοῦ φιόγκου ράβετε μερικὰ στρὰς γιὰ νὰ τὸν τονίσουν.

Στολίστε μιὰ σκέτη μπλούζα σας μὲ ἄστρα ἀπὸ παγιέτες σὲ διάφορα χρώματα. Βάλετε ὅ,τι θέλετε, μικρὰ ἢ μεγάλα.

Κορσελὲ ἀπὸ βελοῦδο ἢ σατὲν μαῦρο, στολισμένο μὲ χοντρὲς πέρλες ποὺ ράβονται ἐπάνω. Οἱ πέρλες μποροῦν νὰ εἶναι χρωματιστές, ἐὰν ἐσεῖς τὸ θέλετε.

Φαστουαρισμένη ἀμπιγὲ γραβάτα ἀπὸ σατὲν διπλὸ μὲ γάντια ἀσορτί. Κατάλληλο συμπλήρωμα γιὰ τὸ βράδυ.

Σάρπα «φρού - φρού» ἀπὸ ταφτά. Ὁ ταφτὰς πλισάρεται στὸ κοντρά. Τὸ πλισὲ συγκρατιέται μὲ ἕνα λοξὸ λουριδάκι ποὺ τὸν χωρίζει σὲ δυὸ ἴσια μέρη.

Τριχρωμη «ἐτόλ» ἀπὸ φαρδειὲς σατὲν κορδέλες (2 μέτρα μάκρος ἡ κάθε κορδέλα καὶ 15 ἑκ. φάρδος). Οἱ ἄκρες ἀφίνονται ἐλεύθερες.

Ὡραῖο στόλισμα γιὰ μιὰ σκέτη ζώνη ἑνὸς βελούδινου ἢ σατὲν φορέματος εἶναι ἕνα μακρὺ μαργαριταρένιο κολιέ. Τὸ δένετε ἔτσι ποὺ νὰ κρέμεται καὶ νὰ δίνη συγχρόνως καὶ τὴν ἐντύπωσι σάρπας.

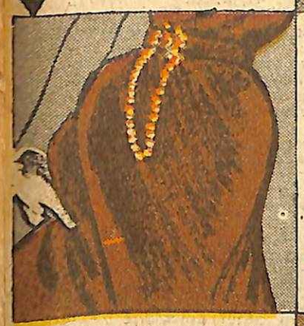

Ἀμπιγὲ γαρνιτούρα γιὰ κλειστὸ φόρεμα. Ἄσπρο γουνάκι, βελοῦδο ἢ μελουζὲν (ποὺ χρησιμοποιεῖται στὰ κατέλα)

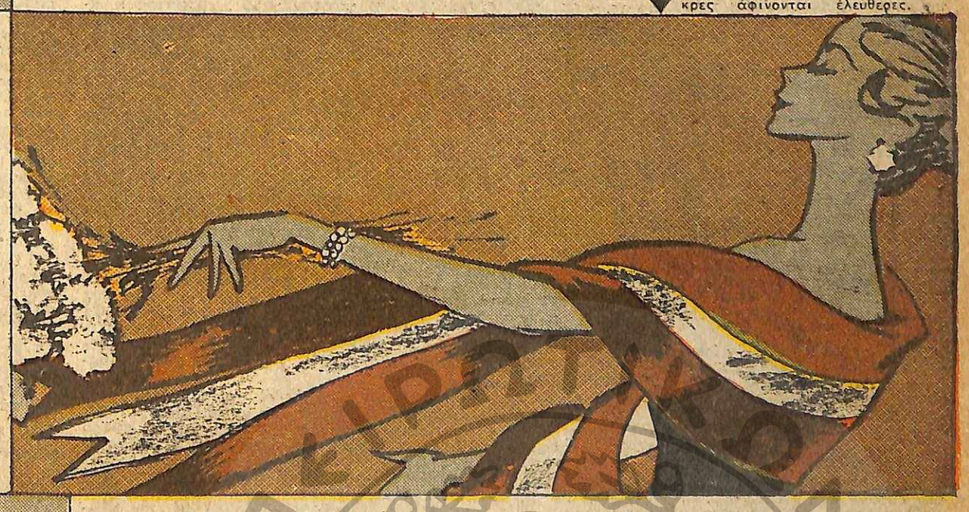

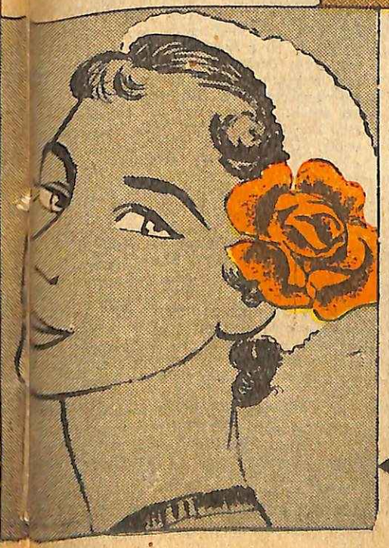

Σκέτες πέρλες (ἢ ἄλλα πετράδια) σκορπισμένες σὲ ὅλη τὴν ἐπιφάνεια μιᾶς μπλούζας, τῆς δίνουν πάντα μιὰ πάρα πολὺ ἀμπιγὲ ἐμφάνισι.

Πολὺ πλοῦτο ἐπίσης προσθέτει σὲ μιὰ σκέτη φοῦστα ἕνας βελούδινος φιόγκος ἢ σατὲν φιόγκος ποὺ κρέμεται ὡς κάτω. (2 μέτρα καὶ 60 ἑκ. μάκρος καὶ 10 ἑκ. φάρδος)

Ἕνα μεγαλο τριαντάφυλλο θὰ φρεσκάρη πάντοτε μιὰ ἁπλὴ καλότα ποὺ ἔχετε φορέσει πρὶν ἀρκετὲς φορές.

ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΤΟΥ ΜΑΛΤΕΖΟΥ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ: 'Από τη σελίδα 29

κρέτσιας, ποὺ ἦταν λίγο παραπάνω. 'Εκείνη στὴν ἀρχὴ ἀρνήθηκε, ἀλλὰ εἶπε γρήγορα τὸ ναί. Τὸ περίμενε ἄλλωστε, σὰν ἕνα πρᾶμα ποὺ ἦταν ἀδύνατο νὰ τὸ ἀποφύγει. Ἔφυγε ἀπὸ κεῖ ἐρωμένη τοῦ Λούκα.

'Απὸ τότε ἄρχισε τὸ μαρτύριο τοῦ δυστυχισμένου τοῦ Μαλτέζου. 'Η Λουκρέτσια τὸν ἐβασάνιζε, τὸν ἀπόπαιρνε, τὸν μεταχειριζόταν σὰ δοῦλο. 'Ο Τραμπακέρας ἔκαμε νὰ ἐπέμβει μιὰ-δυὸ φορὲς καὶ νὰν τῆς πεῖ ὅτι δὲν κάνει καλὰ νὰ φέρεται ἔτσι σ' αὐτὸν τὸν κακομοίρη ποὺ δούλευε γιὰ ὅλους τους, ἀλλά, χωρὶς ἠθικὸ πιὰ ἀπὸ τὴν ἐξάντλησή του ποὺ προχωροῦσε, κι' ἀπὸ τὴν ἰδέα πὼς ἐζοῦσε ἀπὸ τὴν κόρη του, δὲ μποροῦσε νὰ τὰ βγάλει πέρα μαζί της. Παρηγοροῦσε μόνο τὸ Μαλτέζο, ὅταν ἦταν οἱ δυό τους μόνοι, κι' ἄρχισε νὰ τὸν κάνει περισσότερο παρέα ὄξω στὰ οὐζάδικα.

Ἐκεῖνος μιὰ-δυὸ φορὲς σκέφτηκε νὰ φύγει καὶ νὰ τὴν ἀφήσει. Θἄμπαινε ναύτης στὸ πρῶτο αὐστριακὸ ποὺ θὰ περνοῦσε ἀπὸ τὸ λιμάνι καὶ θὰ πήγαινε στὸ Τριέστι, καὶ ὕστερα στὴ Μάλτα.

Εἶχε ὑπερτιμήσει τὶς δυνάμεις του. Ὅταν ἦρθε ἡ ἡμέρα νὰ ἐκτελέσει τὸ μυστικὸ σχέδιό του καὶ μπῆκε στὸ αὐστριακὸ τῆς γραμμῆς, γιὰ νὰ κάνει τὶς προτάσεις του γιὰ τὸ ἄλλο ταξίδι τοῦ βαποριοῦ, ἂν δὲν μποροῦσαν νὰ τὸν πάρουν ἀμέσως, κι' ὁ πλοίαρχος τοῦ εἶπε ὅτι μποροῦσε ἀπὸ τώρα νὰ μείνει στὸ καράβι, ὁ Μαλτέζος, ἀφοῦ ἔμεινε λίγη ὥρα σιωπηλός, σὰ νὰ συλλογιζόταν ἂν εἶναι ἐντελῶς ἕτοιμος γιὰ νὰ φύγει, εἶπε στὴ γλώσσα του:

—Εὐχαριστῶ.. Μοῦ κάνετε μεγάλη εὐεργεσία.

'Αλλ' ἀντὶ νὰ πάει στὸν ὑποπλοίαρχο νὰ τὸν περάσουν στὰ χαρτιὰ τοῦ πλοίου, ὅπως τοῦ εἶπε ὁ καπετάνιος, ἐτράβηξε μὲ ἀργὸ βῆμα στὴ σκάλα τοῦ βαποριοῦ καὶ κεῖ στάθηκε κ' ἐκοίταζε τὴν προκυμαία, τὰ σπίτια, τὸ μικρὸ σταθμὸ τοῦ σιδηροδρόμου. Ὕστερα, τὰ μάτια του ἔπεσαν στὴ μπαράκα του, ποὺ ξεχώριζε στὸ ὕψωμα ποὺ ἦταν στὴ ρίζα τοῦ μώλου, στὴ σταφιδαποθήκη, ποὺ ἦταν λίγα μέτρα πιὸ δεξιά, λίγο χαμηλότερα, ὅπου καθόταν ἄλλοτε ὁ Τραμπακέρας μὲ τὰ παιδιά του. Ὕστερα τὸ βλέμμα του ἀναζήτησε τὸ σπίτι του, τὶς ἀκρογιαλιὲς καὶ τὶς ἀποθῆκες ποὺ δούλευε τόσα χρόνια. Τοῦ φάνηκε πὼς κάπου εἶδε τὸν Τραμπακέρα νὰ πηγαίνει κούτσα-κούτσα μὲ τὸ δεκανίκι του. Τότε ἄρχισε νὰ βλέπει δεξιὰ κι' ἀριστερὰ σὰ φοβισμένος, σὰν ἄνθρωπος ποὺ ἔκανε ἕνα μεγάλο κακὸ καὶ φοβόταν μὴ τὸν ἀνακαλύψουν. Δυὸ ἄνθρωποι τοῦ βαποριοῦ ποὺ πέρασαν ἀπὸ μπροστά του τὸν κοίταξαν μὲ ὑποψία. Εἶχε τὸ ὕφος ἐνόχου.

'Εγύρισε πάλι τὸ βλέμμα πρὸς τὴν παλιά του μπαράκα κ' ἐκοίταζε ἐκεῖ πολλὴ ὥρα. 'Αναθυμόταν. Περνοῦσε ἀπὸ τὸ μυαλό του ἡ Λουκρέτσια, ὅπως τὶς καλὲς ἡμέρες ποὺ ἦταν κορίτσι καὶ δὲν εἶχε ἀγριέψει ὅπως τώρα. Χθὲς ἀκόμη τὸν ἔβρισε, τὸν ἐφώναξε φρεντίκολο τσὶ ρούγας μπροστὰ στὸν κόσμο, γιατὶ ἔκοψε ὁ κακομοίρης ἕνα κόκκινο γεράνι ἀπὸ τὴ γλάστρα καὶ τόβαλε στὸ αὐτί του.

Τὰ μάτια του εἶχαν πάρει μιὰ θολάδα ἀλλόκοτη, σὰ νὰ εἶχαν διαλυθεῖ οἱ κόρες καὶ νὰ μὴν ἔβλεπε τίποτε. Κάποιος σκοτεινὸς κόσμος περνοῦσε στὴν ἐνθύμησή καὶ στὴ φαντασία του. Καὶ ὕστερα ἀπὸ κάμποση ὥρα, σκυφτός, περπατῶντας σὰν κατάδικος ποὺ τὸν ἐγύριζαν δεμένο ἀθέατοι χωροφύλακες στὴ φυλακὴ ἀπ' ὅπου εἶχε δραπετεύσει, κατέβηκε τὴ σκάλα, ἐπήδησε σὲ μιὰ βάρκα καὶ βγῆκε στὴν προκυμαία. 'Ετράβηξε σὰν ὑπνωτισμένος στὴν ταβέρνα, ὅπου ἐπέρασε στὴν ὥρα του κι' ὁ πεθερός του, καὶ ἤπιε. Ἤπιε πολύ! Ὄχι, ἦταν ἀδύνατο νὰ φύγει. Καλὴ-κακή, ἡ Λουκρέτσια αὐτὴ ἦταν. Πῶς θὰ μποροῦσε νὰ περάσει ἕνα ἡμερόνυχτο χωρὶς νὰ εἶναι κοντά της; Πολλὲς φορές, ὅταν περνοῦσε ὅλη τὴν ἡμέρα στὴ δουλειά, τὴν ὥρα τοῦ φαγητοῦ, ποὺ ξεκουραζόταν μισὴ ὥρα, τὰ ρουθούνια του ἀνοιγοφοῦσαν τὸν ἀέρα, ἀναζητώντας τὴ μυρουδιὰ τοῦ κορμιοῦ τῆς Λουκρέτσιας.

Τὸ πῆρε πιὰ ἀπόφαση νὰ τὴν ὑποφέρει. Ἔτσι συνήθισε σιγὰ-σιγὰ τὴν κακὴ καὶ τὴ φαρμακωμένη ζωὴ ποὺ τούκανε ἡ γυναίκα του. Τῆς εἶχε ὑποταγεῖ, ὅπως τὸ ὑπομονητικὸ ἄκακο ἄλογο στὸν τυραννικὸ διαστραμμένο ἄνθρωπο.

Ἄρχισε πιὰ νὰ πίνει, γιὰ νὰ βρίσκει λίγη ἀνακούφιση. Καὶ μαζί του ἔκανε τὸ ἴδιο κι' ὁ Τραμπακέρας, θὲς γιατὶ εἶχε ἕνα εἶδος τύψεις, γιατὶ τὸν ἀγαθὸ αὐτὸ ἄνθρωπο, τὸν προστάτη τους, τὸν ἀδικοῦσε ἡ κόρη του, θὲς γιατὶ κι' ὁ ἴδιος αἰσθανόταν τὴν ἀνάγκη νὰ ξεχνάει τὶς στριγγλιές της. Μαζὶ ἐπήγαιναν στὴν ταβέρνα, μαζὶ ἐγύριζαν στὸ σπίτι μεθυσμένοι, καὶ μαζὶ ὑπέφεραν τὶς βρισιὲς τῆς Λουκρέτσιας, ποὺ ἐξαγριωνόταν πιὰ μόνο ποὺ τοὺς ἔβλεπε.

Πέρασε ἔτσι ἕνας χρόνος, μέσα στὸν ὁποῖο τὸ ἀλκοὸλ ἐσκότωσε γρήγορα τὸν Τραμπακέρα. 'Απόκαμε τὶς λίγες δυνάμεις ποὺ τοῦ ἔμειναν, κ' ἕνα κρυολόγημα τὸν ἐσάρωσε γιὰ τρεῖς ἡμέρες. 'Η καρδιά του εἶχε ξεκουρντισθεῖ καὶ δὲ μπόρεσε ν' ἀνθέξει στὴ μικρὴ ἀρρώστεια.

'Ο θάνατος αὐτὸς ἦταν φοβερὸ χτύπημα γιὰ τὸ Μαλτέζο. Ἔχασε τὸ μόνο του φίλο στὸν κόσμο, τὸ σύντροφο ποὺ ἀνακουφιζόταν μαζί του, τὸ μοναδικὸ αὐτὶ ποὺ τὸν ἄκουγε.

'Αλλὰ σὲ λίγο, ἕνα ἄλλο γεγονὸς ἦρθε ν' ἀνακουφίσει καὶ νὰ γλυκάνει τὴν πικραμένη του ψυχή. 'Η γυναίκα του ἔφερε στὴ ζωὴ ἕνα χαριτωμένο ξανθὸ ἀγόρι. Αὐτὴ ἡ γέννα ἡμέρεψε κάπως τὴ Λουκρέτσια, ἀλλὰ κυρίως ἔδωσε στὸ Μαλτέζο μιὰ εὐτυχία ποὺ τὸν ἀποζημίωσε γιὰ ὅλα ὅσα εἶχε ὑποφέρει. Ὅπως ἡ φοβισμένη καὶ περιφρονημένη του καρδιὰ δὲν εἶχε ποῦ ν' ἀφοσιωθεῖ, ἔρριξε ὅλη τὴν φερότητά του στὸ παιδί.

'Εβάφτισαν τὸ μικρὸ καὶ τὸ ἔβγαλαν Γεράσιμο, στὴ μνήμη τοῦ μακαρίτη τοῦ Τραμπακέρα. 'Ο Μαλτέζος δὲν ἐζοῦσε πιὰ παρὰ γι' αὐτὸ τὸ παιδί. 'Ήταν ἡ διασκέδασή του, ἡ ἀγάπη του, ἐκεῖνο ποὺ ὄχι μόνο δικαιολογοῦσε ἀλλὰ ἔκανε ἱερὴ τὴν ὕπαρξή του στὸν κόσμο. 'Η συνηθισμένη του ἀσχολία, ὅταν τὸ παιδὶ ἦταν ἀκόμη μωρό, ἦταν νὰ τὸ ζυγιάζει κάθε τόσο. Τὸν ἐνθουσίαζε ἡ φυσικὴ αὔξηση τοῦ βάρους του, σὰν ἕνα πρόσωπικό του μεγάλο ἀπόκτημα. 'Ο Γεράσιμος ἀναπτυσσόταν γρήγορα. Φαινόταν πὼς θὰ γινόταν γερός, εὔρωστος κ' ἔξυπνος, σὰ νὰ μεγάλωνε ἀπὸ τὴ μιὰ μέρα στὴν ἄλλη. Δὲν ἦταν παράξενο ἂν ὁ Μαλτέζος καμάρωνε ἔτσι τὸ γυιό του. 'Απάνω στὰ δυό του χρόνια ἄρχισε νὰ τοῦ φτιάνει ἕνα καραβάκι, μιὰ σκαλιστὴ γολέτα τριάταρτη, σὲ μάκρος ἑνὸς σχεδὸν μέτρου. Τὸ μαστόρευε ἀπὸ Κυριακὴ σὲ Κυριακή, ποὺ δὲν εἶχε δουλειά, καὶ γιὰ νὰ τελειώσει τὸ παιγνίδι αὐτὸ χρειάστηκε ἕξη μῆνες. Ἔβδοσε τὸ ὄνομα τοῦ γυιοῦ του στὸ μικρὸ πλοῖο. Ἤθελε νὰ συνηθίσει τὸ παιδὶ μὲ τέτοια πράγματα. Ὅταν θὰ μεγάλωνε, θὰ τὸν ἔκανε καπετάνιο. Μιὰ μέρα ἕνα καράβι θ' ἄραζε στὴ Μάλτα καὶ οἱ παλιοί του σύντροφοι θὰ ἔβλεπαν τὸν πλοίαρχο, καὶ θάλεγαν: «'Ο γυιὸς τοῦ Τζοβάνη».

Αὐτὲς οἱ χαρὲς καὶ οἱ ἐλπίδες καὶ τὰ σχέδια ἔτρεφαν τώρα τὴν ψυχή του καὶ τὸ μυαλό του. Χαρὲς κ' ἐλπίδες καὶ σχέδια γιὰ τὸ Γεράσιμο.

'Αλλὰ ὅλοι στὸ Κατάκωλο ξέρανε πὼς αὐτὸ τὸ παιδὶ ἦταν τοῦ Λούκα. Εἶχε μὲ τὸν κλειδοῦχο μιὰ ὁμοιότητα καταπληκτική. 'Η σχέση, ἄλλωστε, τῆς Λουκρέτσιας μὲ τὸ Λούκα δὲν ἦταν πιὰ μυστικὸ σὲ κανένα.

'Ο κλειδοῦχος εὕρισκε τρόπο νὰ μπαίνει καὶ στὸ σπίτι της. Καὶ ὅπως δὲν εὕρισκαν καὶ κανένα ἐμπόδιο, δὲν ἐλάβαιναν πιὰ καμμιὰ προφύλαξη καὶ δὲν εἶχαν καμμιὰ ντροπή. Μόνο ὁ Μαλτέζος δὲν ἐμάντευε τίποτα. Εἶχε μιὰ ὑποψία ἁπλῶς, γιὰ τὸ Λούκα, μιὰ ἀντιπάθεια ἔμμονη, ποὺ τὸν ἔκανε νὰ γυρίζει ἀλλοῦ τὰ μοῦτρα του ὅταν τὸν ἔβλεπε. 'Αλλὰ ποιός μποροῦσε νὰ τοῦ εἰπεῖ τὸ παραμικρό; Τὸν φοβόντουσαν. 'Από τὸν καιρὸ μάλιστα ποὺ ἄρχισε νὰ τὸν κακομεταχειρίζεται ἡ Λουκρέτσια, ὁ Μαλτέζος εἶχε πάρει μιὰ παράξενη ἀγριάδα. 'Απόφευγε τοὺς ἄλλους, μὲ δυσκολία μιλοῦσε στὸν κόσμο, ἡ ζωή του εἶχε ἀποξενωθεῖ ἀπὸ κάθε κοινωνικὸ ἐνδιαφέρον. Ὅπου ἔβλεπε πολλοὺς ἀνθρώπους, τραβοῦσε ἀπὸ τὸν ἄλλο δρόμο, ἐπρόσεχε νὰ μὴν ἐνοχλήσει κανένα στὸ παραμικρό, σὰ φοβισμένος ἀπὸ ὅλους. 'Αλλά, ὅταν τὸν ἐπείραζαν, ἐρεθιζόταν καὶ γινόταν θηριό. Ὅμως αὐτὸ συνέβαινε πολὺ σπάνια. Εἶχε κάτι καλύτερο νὰ κάνει, παρὰ νὰ προσέχει τοὺς ἄλλους: ἔφτιανε τὸ γυιό του! Γιατὶ εἶχε μιὰ ἀντίληψη ἀγωγῆς. Κυρίως, ἤθελε νὰ τὸν παρασκευάσει γιὰ τὸ στοιχεῖο ποὺ ἤθελε νὰ τὸν παραδώσει—γιὰ τὴ θάλασσα. Ὅταν τὸ παιδὶ μεγάλωσε λίγο, τόπαιρνε μαζί του, τὸ μάθαινε κολύμπι, τὸ εἶχε δίπλα του στὸ ψάρεμα, τὸ κρατοῦσε νὰ τὸν συντροφεύει στὰ διορθώματα ποὺ ἔκανε στὶς βάρκες, τοῦ ἔδινε τὰ πρῶτα μαθήματα τοῦ θαλασσινοῦ. Στὴν ἐπιστροφή, τὸ βράδυ, ὅταν τὸ παιδὶ ἦταν πολὺ μικρό, τὸ γύριζε στὸ σπίτι ἀπάνω στὸν ὦμο του, καὶ ὅταν μεγάλωσε λίγο, τὸ κρατοῦσε ἀπὸ τὸ χέρι.

Στὸ Κατάκωλο τὸ ἔλεγαν «τὸ παιδὶ τοῦ Μαλτέζου» πολλοὶ ἔκαναν ἀστεῖα μπροστὰ στὸ μικρὸ γιὰ τὴν πατρότητά του, ποὺ ἐκεῖνο δὲν τὰ καταλάβαινε, ἀλλὰ κανεὶς δὲν τολμοῦσε νὰ σηκώσει τὸ φρύδι του ὅταν περνοῦσε ὁ Μαλτέζος.

Ἔτσι τὸ παιδὶ ἔφτασε ἐννιὰ χρόνων.

Μιὰ Κυριακὴ ὁ Μαλτέζος εἶχε πάρει τὸ γυιό του σὲ ψάρεμα μὲ ἀγκίστρι στοὺς βράχους ποὺ βρίσκονταν ἕνα τέταρτο πιὸ πέρα ἀπὸ τὸ μῶλο, πρὸς τὰ δεξιά, στὴν ἀνώμαλη ἀκρογιαλιά, τὴν ἀνοιχτὴ πρὸς τὸ πέλαγος. Καθόταν στὴ ρίζα ἑνὸς ψηλοῦ βράχου καὶ εἶχε ρίξει τὸ ἀγκίστρι γιὰ σμέρνες στὶς βαθειὲς κουφάλες. Σὲ μιὰ στιγμὴ ὅμως ποὺ ἦταν ἀφωσιωμένος στὸ ἀγκίστρι του, τὸ παιδὶ ἐγλύστρησε κ' ἔπεσε στὴ θάλασσα. Ἦταν βαθειὰ τὰ νερά. 'Ο Μαλτέζος ἐβούτηξε ἀμέσως. 'Αλλὰ οἱ βράχοι ἐκεῖ ἦταν πυκνοί, ἀγκάλιαζε ὁ ἕνας τὸν ἄλλο, ἦταν μυτεροὶ κάτω ἀπὸ τὴν ἐπιφάνεια τῶν νερῶν, καὶ χρειάστηκε νὰ κάμει δυὸ βουτιὲς γιὰ νὰ βρεῖ τὸ παιδί. Τὸ τράβηξε ἀπὸ τὸ βάθος μιᾶς πλατιᾶς κουφάλας καὶ τόβγαλε ἀπάνω. Τὸ παιδὶ ἦταν νεκρό! Πέφτοντας εἶχε χτυπήσει μὲ τὸ κεφάλι στὴ μυτερὴ γωνιὰ μιᾶς πέτρας κάτω ἀπὸ τὴ θάλασσα καὶ σκοτώθηκε πρὶν πνιγεῖ. Εἶχε μιὰ φοβερὴ πληγὴ στὸν κρόταφο.

'Ο Μαλτέζος ἅρπαξε τὸ πτῶμα στὴν ἀγκαλιὰ του καὶ κλαίγοντας μὲ λυγμοὺς ποὺ ἦταν σὰν οὐρλιάσματα, τὸ μετέφερε στὸ σπίτι του.

'Η Λουκρέτσια ἔβαλε τὶς φωνὲς καὶ μαζεύτηκε κόσμος. Ἀλλὰ ὁ ἀξιολύπητος ἦταν ὁ Μαλτέζος. Πλάι στὸ κρεβάτι ποὺ ξάπλωσαν τὸ παιδί, ἔκλαιγε γονατισμένος μὲ ἀλλόκοτα μουγκρητά. Χτυποῦσε τὶς γροθιὲς του ἀπάνω στὸν τοῖχο, ἔσφιγγε μὲ τὰ δάχτυλα τὸ φουσκωμένο λαιμό του. Τὸν ἀνάγκασαν νὰ σηκωθεῖ γιὰ νὰ ντύσουν τὸ νεκρό. 'Εκεῖνοι ποὺ εἶχαν μπεῖ στὸ σπίτι ἄρχισαν ὅτε τὸν λένε κάτι μεταξύ τους γιὰ τὸ Μαλτέζο, καὶ μιὰ γυναίκα φώναξε ἔξαφνα:

—Τὸ παιδὶ τὸ σκότωσε αὐτός!

Κ' ἔδειξε τὸ Μαλτέζο.

Ὅλοι ἐγύρισαν πρὸς τὴ γυναίκα ποὺ φώναζε.

'Εκείνη ξαναεῖπε μὲ ὀργισμένη φωνή:

—'Ο Μαλτέζος τὸ σκότωσε, καὶ τόρριξε στὴ θάλασσα νὰ πεῖ τάχα πὼς ἐπνίγηκε, γιατὶ ἤξερε πὼς δὲν εἶναι δικό του. Νὰ καὶ τὰ αἵματα!

Κ' ἔδειξε τὸ πουκάμισο τοῦ Μαλτέζου ποὺ ἦταν κατακόκκινο ἀπὸ τὸ ματωμένο κεφάλι τοῦ παιδιοῦ, ὅπως τόσφιγγε στὴν ἀγκαλιά του τὴν ὥρα ποὺ τὸ μετέφερε.

'Ο Μαλτέζος ἐσήκωσε τότε τὰ φουσκωμένα θολὰ ἀπὸ τὸ κλάμα μάτια του πρὸς τὸ πλῆθος.

Ὅλοι τὸν ἐκοίταζαν ὕποπτα.

Ἔμεινε γιὰ μιὰ στιγμὴ σὰν ἀποβλακωμένος, σὰ ζῶο ποὺ τὸ χτύπησαν στὸ κούτελο.

Οἱ τολμηρότεροι κ' οἱ πιὸ κακοὶ ἀπὸ τοὺς μαζεμένους ἐκεῖ, ἐπῆραν περισσότερο θάρρος. Κάποιος ἄλλος εἶπε:

—Κάνει σὰ νὰ μὴ τὸ ξέρουμε ὅτι τὸ παιδὶ εἶναι τοῦ Λούκα.

'Ο Μαλτέζος ἐγύρισε, μὲ τὰ μάτια καὶ τὸ στόμα ἀνοιχτά, σὰ θηρίο ποὺ θέλει νὰ ἰδεῖ ποῦ νὰ ἐπιτεθεῖ. Σὲ μιὰ στιγμὴ προχώρησε ἀργά, σὰ μεθυσμένος καὶ τρικλίζοντας πρὸς τὴ γυναίκα ποὺ φώναξε στὴν ἀρχὴ ἐναντίον του.

Μιὰ ἄλλη φωνὴ ἀκούστηκε τότε:

—Φωνάχτε ἕνα χωροφύλακα νὰ μὴ μᾶς φύγει. Κάνει τὸ μισοκακόμοιρο γιὰ νὰ μᾶς γελάσει—ὁ παλιόφραγκος, ὁ ἀβάφτιστος!...

'Η Λουκρέτσια εἶχε σηκωθεῖ κι' αὐτὴ ἀγριεμένη. Στάθηκε μπροστὰ στὸ Μαλτέζο. Κοιτάχτηκαν ἄφωνα γιὰ μιὰ στιγμή. 'Εκεῖνος φάνηκε πὼς περίμενε νὰ τὸν ὑπερασπίσει ἡ γυναίκα του. 'Αλλὰ ἐκείνη τοῦ φώναξε διαμιᾶς:

—Φονιά!

Τότε ἐκεῖνος, ἀφίνοντας ἕνα μουγκρητὸ φοβερό, σὰ μαναιρωμένο ζῶο, τινάχτηκε μ' ἕνα πήδημα στὴ γυναίκα ποὺ ἐφώναξε πρώτη πὼς τὸ παιδὶ δὲν ἦταν δικό του καὶ τὴν ἔπιασε μὲ μανία ἀπὸ τὸ λαιμὸ μὲ τὶς ἀτσαλένιες παλάμες του.

Ὅσοι ἦταν γύρω ἔτραβήχτηκαν στὴν ἀρχὴ μὲ τρόμο, καὶ ὕστερα ἔκαμαν νὰ τὸν πιάσουν γιὰ νὰ γλυτώσουν ἀπὸ τὰ χέρια του τὴ γιορά. 'Αλλὰ ἐκεῖνος τὴν εἶχε πιὰ γονατίσει χάμω καὶ δὲν τὴν ἄφησε παρὰ ὅταν τὴν αἰσθάνθηκε νεκρή.

Ἔτσι ἔγινε στὰ σωστὰ φονιὰς ὁ δυστυχισμένος ὁ Μαλτέζος

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΚΟΚΚΙΝΟΣ

KLEINOL ΑΙΑΣ

ΝΕΑΙ ΓΕΡΜΑΝΙΚΑΙ ΤΡΙΧΟΒΑΦΑΙ

Αἱ τριχοβαφαὶ ποὺ ΔΕΝ ΑΠΟΤΥΓΧΑΝΟΥΝ ποτὲ καὶ ἔχουν τὸ ΠΛΕΟΝΕΚΤΗΜΑ νὰ μὴ βαφουν τὸ ΔΕΡΜΑ. Ἡ σύνθεσίς των εἶναι ἀρτία καὶ ΣΥΜΦΩΝΟΣ μὲ τὸ ἀπὸ 10-12-53 ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΥΓΙΕΙΝΗΣ.

ΚΛΑΪΝΟΛ

ΣΤΑΘΕΡΟΤΗΣ ΧΡΩΜΑΤΙΣΜΩΝ

ΠΟΙΟΤΗΣ

ΑΡΙΣΤΗ

ΓΕΝ. ΑΝΤ. Σ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ 6 Χία Τηλ. 29712

ΤΑΓΙΕΡ ΝΤΕ-ΠΙΕΣ

Τὸ πρακτικώτατο αὐτὸ ταγιὲρ ἀποτελεῖται ἀπὸ μιὰ φούστα καὶ δυο ζακέτες. Ἡ ἐσωτερικὴ ζακέτα εἶναι κοντή, κουμπώνει μὲ ἕνα κουμπὶ στὴ μέση κι' ἕνα στὸ λαιμό. Ἡ ἐξωτερικὴ ζακέτα, ἴσια, ρηχτὴ κιμονό, συμπληρώνει τὸ ταγιὲρ στὰ μεγαλύτερα κρύα. Φοδράρεται ὁλόκληρη μὲ τὸ ὑφασμα τῆς φούστας, ποὺ εἶναι χοντρὸ χνουδωτὸ στὸ χρῶμα ποὺ ἔχει τὸ φόντο τοῦ ριγὲ ὑφάσματος.

ΕΠΙΠΛΑ ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ

Γ. ΚΕΖΙΡΗΣ

ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ 75 - Τηλ. 55-638

ΕΝΑΣ ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΤΗ ΖΟΥΓΚΛΑ

Σύγχρονο αθηναϊκὸ κοινωνικὸ μυθιστόρημα τοῦ Ν. Μαράκη

9ον

Κάποιος Ἑβραῖος ποὺ ἐμπορευότανε ἀντίκες τόφερε, ὅταν ἀκόμα βασίλευε ὁ Ὄθωνας, στὴν Ἀθήνα καὶ ἡ Σοφίτ ντὲ Μαρμπουά, ἡ Δούκισσα τῆς Πλακεντίας ποὺ εἶχε θαμπώσει τὴ μικρὴ ἑλληνικὴ πρωτεύουσα μὲ τὶς ἐκκεντρικότητες καὶ τὰ πλοῦτη της τ' ἀγόρασε πληρώνοντας πολλὰ χρυσὰ τάληρα τῆς Θηρεσίας. Ὕστερα ἀπὸ τὸ 1854, ὅταν τούτη ἡ παράξενη γρηὰ Γαλλίδα πέθανε καὶ τάφηκε στὴν Πεντέλη, τὸ δαχτυλίδι βρέθηκε ἄγνωστο πῶς, στὰ χέρια ἑνὸς Βαυαροῦ στρατιώτη ἀπὸ ἐκείνους ποὺ εἶχε κουβαλήσει μαζί του στὴν Ἑλλάδα ὁ Ὄθωνας γιὰ νὰ προστατέψη τὴν ἀντιβασιλεία του. Αὐτὸς πάλι ὁ στρατιώτης τὸ πούλησε στὸν Ἀρχέλαο Βαλσαμῆ, ἕναν παληὸ ἀριστοκράτη ποὺ κρατοῦσε ἀπ' τὸ Φανάρι ἐγκατεστημένο στὴν Ἀθήνα ποὺ χρημάτισε καὶ κάποια περίοδο διευθυντὴς τῆς Γραμματείας τῶν Ἐξωτερικῶν. Ὁ Βαλσαμῆς τὸ δώρησε στὴ γυναίκα του γιατὶ τὸ δαχτυλίδι ἦταν τέτοιο ποὺ μποροῦσε νὰ φορεθῆ τόσο ἀπὸ ἄντρα ὅσο καὶ ἀπὸ γυναίκα. Ἔτσι ἡ ἄκουα μαρίνα ἔγινε κτῆμα τῆς οἰκογένειας Βαλσαμῆ κι' ἀπὸ γενιὰ σὲ γενιὰ ἔφτασε ὕστερα ἀπὸ ὀγδόντα χρόνια στὸν Ἄγγελο Πετρίτη ὅταν παντρεύτηκε τὴν Πηνελόπη Βαλσαμῆ μιὰ ὁμορφη ἀπόγονο τοῦ Φαναριώτη ἀριστοκράτη. Τὸ δαχτυλίδι μὲ τὴ γαλάζια πέτρα ἦταν ἀνάμεσα στ' ἄλλα δῶρα ποὺ τῆς ἔκανε τὴ μέρα τοῦ γάμου της ἡ μητέρα της. Κύλησαν μερικὰ χρόνια εὐτυχίας. Ἀπόκτησαν παιδί μιὰ χαοιτωμένη κορούλα, τὴ Λέλα μὰ λίγο ἀργότερα ἡ Πηνελόπη Πετρίτη ἀρρώστησε βαρειά. Ὅταν κατάλαβε πὼς πλησιάζει τὸ τέλος της φώναξε τὸν ἄντρα της καὶ τοῦ παρέδωκε τὸ δαχτυλίδι.

—Κράτησέ το, τοῦ εἶπε. Ἐγὼ δὲν πρόφτασα νὰ τὸ χαρῶ γιὰ πολύ. Πέρασέ το στὸ δάχτυλό σου πλάϊ στὴ βέρα. Ἔτσι θὰ μὲ θυμᾶσαι καὶ δὲν θὰ ξεχάσης τὴν ἀγάπη μας. Ὅταν μεγαλώση ἡ κόρη μας νὰ τῆς τὸ χαρίσης. Πές της πὼς φέρνει εὐτυχία...

Ἡ μεγάλη περιουσία ποὺ τοῦ ἄφησε ἡ γυναίκα του ἐπέτρεψε στὸν Πετρίτη, ποὺ ἦταν καθηγητὴς σ' ἕνα γυμνάσιο, νὰ ζῆ ἄνετα καὶ νὰ φροντίζη γιὰ τὴ μόρφωσι τοῦ παιδιοῦ του. Ἦρθε ὅμως ὁ πόλεμος. Κάποιο πρωὶ ἡ Ἀθήνα ξύπνησε ἀπὸ τὰ οὐρλιαχτὰ τῶν σειρήνων τοῦ ἀντιαεροπορικοῦ συναγερμοῦ καὶ οἱ δρόμοι γέμισαν ἀπὸ ἀνθρώπους ποὺ ρωτοῦσαν νὰ μάθουν τί συνέβαινε. Σὲ λίγο ἄρχισαν νὰ φεύγουν φορτωμένα βαγόνια μὲ φαντάρους γιὰ τὸ μέτωπο. Ἐπιστρατεύτηκε κι' ὁ Πετρίτης καὶ πῆγε στὴν Ἀλβανία. Ὑστερα ἀπὸ λίγους μῆνες γύρισε μὲ μακρυὰ γενειάδα, ξυπόλυτος μὲ πληγωμένα ἀπὸ τὴν πεζοπορία πόδια καὶ κουρελιασμένα ροῦχα. Οἱ Γερμανοὶ στρατιῶτες κυκλοφοροῦσαν φρεσκοσιδερωμένοι στὴν Ἀθήνα, ἔτρωγαν βουνὰ ἀπὸ πάστες στὰ ζαχαροπλαστεῖα, ἔκοβαν νεραντζιὰ ἀπὸ τὰ δέντρα τῶν δρόμων καὶ τὰ μασοῦσαν μὲ τὶς φλοῦδες, μπαίνανε στὰ μαγαζιὰ κι' ἀγόραζαν λογῆς λογῆς πράγματα καὶ πληρώνανε μὲ μάρκα κατοχῆς ποὺ μύριζαν ἀκόμα τυπογραφικὸ μελάνι. Ἦταν σὰ μιὰ ἐπιδρομὴ ἀκρίδων. Στὴν Ἀκρόπολι κυμάτιζε μιὰ σημαία μὲ τὸν ἀγκυλωτὸ σταυρό. Ἦταν πολὺ πικραμένος γι' αὐτὰ ὅλα ποὺ ἔβλεπε ὁ Πετρίτης, ὅπως ἄλλωστε κι' ὅλοι οἱ Ἕλληνες, μὰ προσπαθοῦσε νὰ ξεχάση τὴ συμφορά.

Ὅμως τὸ κακὸ ὅσο πήγαινε καὶ χειροτέρευε. Οἱ ἄνθρωποι ἄρχισαν νὰ φυραίνουν ἀπὸ τὴν πείνα, ὕστερα ἄρχισαν νὰ πρήζουνται καὶ νὰ παίρνουν ἕνα πα ράξενο μαβὶ πρὸς τὸ πράσινο χρώμα τὰ μοῦτρα τους καὶ στὸ τέλος ξάπλωναν στοὺς δρόμους καὶ πέθαιναν. Τοὺς μάζευαν μὲ δίτροχα καροτσάκια καὶ τοὺς πήγαιναν στὸ νεκροταφεῖο γιατὶ οὔτε μπενζίνα ὑπῆρχε γι' αὐτοκίνητα, οὔτε ἄλογα νὰ σύρουν τὶς νεκροφόρες. Ἄλλοι σκάλιζαν μαζὶ μὲ τὰ σκυλιὰ καὶ τὶς πεινασμένες γάτες τὰ σκουπίδια ποὺ ἔριχναν ἔξω ἀπὸ τὰ σπίτια ποὺ ἤμεναν οἱ Γερμανοὶ στρατιῶτες. Πολλοὶ θάβανε τοὺς δικούς τους κρυφὰ χωρὶς ν' ἀναφέρουν τίποτα στὸ ληξιαρχεῖο. Ἔτσι ἐξασφάλιζαν τὸ δελτίο τοῦ πεθαμένου καὶ οἰκονομοῦσαν μιὰ φέτα ψωμί, ἀπὸ σκουπόσπορο, παραπάνω τὴν ἡμέρα. Σ' αὐτὸ τὸ μεταξὺ οἱ Γερμανοὶ ἄρχισαν νὰ μαζεύουν ὁμήρους καὶ κάθε τόσο οἱ ἐφημερίδες δημοσίευαν μέσα σὲ πλαίσιο ἀνακοινωθὲν τῆς Ὄρτς Κομαντατοὺρ γιὰ κείνους ποὺ ἐστήναν στοὺς τοίχους καὶ γάζωναν καθημερινὰ τὰ πολυβόλα.

Ἡ Λέλα ἦταν πολὺ μικρὴ ἀκόμα μὰ ὅπως ὅλα τὰ παιδιὰ ἔνοιωθε κάτι βαρὺ νὰ πιέζη τὴν τρυφερὴ καρδούλα της. Ἔτρεμε ὅταν ἄκουγε τὶς βαρειὲς μπότες τῶν στρατιωτῶν νὰ βροντοῦν στὰ πεζοδρόμια καὶ στοὺς δρόμους καὶ τρύπωνε κάτω ἀπὸ τὸ κρεβατάκι της μὲ χτυποκάρδι κάθε τόσο.

—Πότε θὰ φύγουν οἱ Γερμανοὶ μπαμπά; ρωτοῦσε.

—Θὰ φύγουν παιδί μου μιὰ μέρα. Μὰ πότε ἀκριβῶς κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ τὸ πῆ...

Μιὰ ἀπὸ κεῖνες τὶς μέρες συνάντησε τὸν Στέφανο Καοπῆ.

—Σὲ ζητοῦσα, τοῦ εἶπε. Πρέπει νὰ μιλήσουμε...

Καὶ μίλησαν. Εἶχε ἔρθει ἀπὸ τὸ Κάϊρο κάποιος κοινὸς φίλος ὁ Γρηγόρης Λαζάρου μὲ ἐντολὴ νὰ ὀργανώση ὁμάδες ἀντιστάσεως ποὺ θὰ παρενοχλοῦσαν τοὺς Γερμανοὺς καὶ θὰ ὀργάνωναν σαμποτάζ...

—Τὸ βράδυ ἔλα σπίτι, τοῦ εἶπε θὰ εἶναι κι' ὁ Λαζάρου ἐκεῖ. Δὲ μποροῦμε νὰ στεκόμαστε μὲ δεμένα χέρια μέσα στὴν Ἀθήνα ἐνῶ ἄλλοι ἔξω πολεμᾶνε καὶ χύνουν τὸ αἷμα τους γιὰ τὴν ἀπελευθέρωσί μας... Ἔχουμε κι' ἐμεῖς ὑποχρέωσι νὰ προσφέρουμε κάτι σ' αὐτὸν το δύσκολο ἀγώνα...

—Ἄφησέ με νὰ σκεφτῶ...

—Αὐτὲς οἱ δουλειὲς δὲ χρειάζουνται πολλὲς σκέψεις. Χρειάζουνται καρδιά! Σὲ περιμένουμε!...

Ὁ Καοπῆς ἔφυγε. Τὸ βράδυ ὁ Πετρίτης πῆγε στὰ σπίτι τῆς ὁδοῦ Ἱπποκράτους. Ὁ Λαζάρου ἦταν ἐκεῖ. Εἶχε φτάσει μὲ κάποιο ἐγγλέζικο ὑποβρύχιο μὲ ὁδηγίες ἀπὸ τὸ Κάϊρο. Ἦταν ἀκόμα ἐκεῖ ἐκτὸς ἀπὸ τὸν Καοπῆ καὶ ἄλλοι τρεῖς ἄντρες. Ὁ Δημήτρης Ἀποστόλου, ἕνα σχεδὸν ἀμούστακο παιδί, ὁ Πέτρος Θεοχάρης καὶ ὁ Πάνος Κεσίσογλου. Ὁ Λαζάρου ποὺ εἶχε τὸ σαθρὸ ταγματάρχη τοὺς μίλησε μὲ ἐνθουσιασμὸ καὶ ὅλοι συμφώνησαν μαζί του πὼς ἔπρεπε ν' ἀγωνιστοῦν. Βάλανε τὰ θεμέλια τῆς ὁμάδας καὶ καταστρώσανε ἕνα σχέδιο δράσεως. Ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ βράδυ ἄρχισε μιὰ ζωὴ γεμάτη χτυποκάρδια. Οἱ πρῶτοι ἔξη γίνανε σύντομα δώδεκα κι' οἱ δώδεκα εἴκοσι τέσσερις. Ἡ πρώτη ὁμάδα ἀπόκτησε πολλὰ παρακλάδια καὶ οἱ γερμανικὲς ὑπηρεσίες τῆς Ἀθήνας δέχτηκαν σύντομα γερὰ χτυπήματα. Ἔγιναν πολλὰ σαμποτάζ κι' ὁ ἀσύρματος ποὺ χειριζότανε ὁ Ἀποστόλου ἔστελνε κάθε τόσο χαρούμενα μηνύματα καὶ πληροφορίες στὸ Συμμαχικὸ Στρατηγεῖο τῆς Μέσης Ἀνατολῆς. Ἕνα κλιμάκιο παρακολουθοῦσε τὴν κίνησι τοῦ λιμανιοῦ κι' ἐνημέρωνε τὸ Κάϊρο γιὰ τὶς κινήσεις τῶν γερμανικῶν πλοίων ποὺ ἔφευγαν τὴν ἐποχὴ ἐκείνη φορτωμένα στρατιῶτες καὶ πυρομαχικὰ γιὰ τὸ Ἄφρικα Κὸρ τοῦ Ρόμελ. Τὰ ἐγγλέζικα καὶ τὰ ἑλληνικὰ ὑποβρύχια δούλεψαν καλὰ τοῦτο τὸν καιρὸ καὶ τὰ ἐχθρικὰ καράβια βρήκαν ὑγρὸ τάφο στὸ Αἰγαῖο καὶ τὴ Μεσόγειο.

Ἕνα βράδυ οἱ Γερμανοὶ κάνανε μπλόκο σ' ἕνα σπίτι στὸ Θησεῖο. Πιάσανε πέντε πατριῶτες. Τοὺς πήγανε στὴν ὁδὸ Μέρλιν καὶ οἱ βασανιστὲς τῶν Ἐς Ἐς τοὺς παιδέψανε μὰ δὲ τοὺς πήρανε οὔτε μιὰ λέξι. Ὕστερα τοὺς τουφέκισαν. Τὸ μπλόκο ἀποδείχτηκε λίγες μέρες ἀργότερα ὅτι ἦταν ἀποτέλεσμα προδοσίας καὶ ἡ ὁμάδα ἀποφάσισε νὰ πάρη καινούργια μέτρα ἀσφαλείας. Ἀνάμεσα σ' ὅλα τ' ἄλλα ἀποφασίστηκε καὶ ἡ χρησιμοποίησι τοῦ δαχτυλιδιοῦ...

—Αὐτὸ τὸ δαχτυλίδι τοῦ Πετρίτη μπορεῖ νὰ μᾶς χρησιμέψη γιὰ μέσο ἀναγνωρίσεως, εἶπε ὁ Λαζάρου. Θὰ τὸ περνάη κάθε τόσο στὸ δάχτυλό του ἕνας ἀπὸ μᾶς ὅταν πρόκειται νὰ ἔρθη σ' ἐπαφὴ μὲ καινούργια πρόσωπα. Τὰ πρόσωπα αὐτὰ θὰ πρέπει νὰ γνωρίζουν πὼς τοῦτο εἶναι ἕνα σημάδι ἀναγνωρίσεως καὶ ἡ πρώτη τους κουβέντα θὰ εἶναι γιὰ τὴν ἄκουα μαρίνα. Τότε θὰ μπορῆ ὁ καθένας νὰ μιλάη μ' ἐμπιστοσύνη μαζί τους. Θὰ εἰδοποιήσω ὅλους τοὺς φίλους νὰ τὸ ξέρουν...

Ὁ Πετρίτης δὲν ἔφερε ἀντίρρησι κι' ἔτσι τὸ δαχτυλίδι μὲ τὴ γαλάζια πέτρα ἄρχισε νὰ περνάη σὲ πολλὰ χέρια...

Ἀπὸ χέρι σὲ χέρι ἔφτασε στὸ Δημήτρη Ἀποστόλου. Ὁ κ. Πετρίτης τὸ θυμόταν καλά. Ὁ τελευταῖος ποὺ πῆρε τὸ δαχτυλίδι ἦταν αὐτός. Μὰ δὲν πρόφτασε νὰ τὸ χρησιμοποιήση. Τὸ φοροῦσε στὸ δάχτυλό του, ὅταν τὴν ἄλλη μέρα τὸ ξημέρωμα τὸν μπλοκάρανε στὸ σπίτι του καὶ τὸν πιάσανε οἱ Γερμανοί. Ὅσο γι' αὐτὸ ἦταν ἀπόλυτα βέβαιος...

Ὅλα τοῦτα τὰ περιστατικά, τὰ σχετικὰ μὲ τὸ δαχτυλίδι, τὰ διηγήθηκε μὲ κάθε λεπτομέρεια αὐτὸ τὸ μεσημέρι στὸν ἀστυνόμο Παπαδόπουλο ὁ κ. Πετρίτης. Αὐτὸς τὸν ἄκουγε μὲ προσοχὴ καὶ ἀπέφυγε νὰ τὸν διακόψη ὅσο μιλοῦσε. Ζύγιαζε μονάχα τὴν κάθε κουβέντα καὶ κρατοῦσε στὸ μυαλό του ὅ,τι τοῦ χρειαζότανε. Ὅταν τέλειωσε ἡ διήγησι μέσα στὸ γραφεῖο τῆς Ἀσφάλειας ὅπου βρίσκουνταν μονάχοι οἱ δυὸ ἄντρες ἁπλώθηκε γιὰ μερικὲς στιγμὲς σιωπή. Ὁ Πετρίτης ἦταν κάπως χλωμὸς καὶ συγκινημένος ἀπ' τὴν ἀνάμνησι τῶν παληῶν φίλων ποὺ χάθηκαν τὰ δύσκολα ἐκεῖνα χρόνια τῆς κατοχῆς. Ὁ ἀστυνομικὸς ἄναψε τσιγάρο.

—Τὸ μυστήριο δὲ λύθηκε, εἶπε. Τὸ αἴνιγμα μένει καὶ πάλι χωρὶς ἀπάντησι. Ἐκεῖνο ποὺ εἶχε ἐνδιαφέρον, τὸ νὰ μάθουμε δηλαδὴ τὸ πῶς βρέθηκε αὐτὸ τὸ δαχτυλίδι μὲ τὴν ἄκουα μαρίνα στὴ φούχτα τοῦ σκοτωμένου, δὲν τὸ μάθαμε. Ὡστόσο ἡ ὥρα δὲν πῆγε χαμένη. Κατατοπίστηκα σὲ μερικὰ πράγματα ποὺ ἀργότερα μπορεῖ νὰ χρειαστοῦν.

Σηκώθηκε ἔκανε μερικὰ βήματα μέσα στὸ γραφεῖο καὶ στάθηκε μπροστὰ στὴ καρέκλα ὅπου καθόταν ὁ κ. Πετρίτης.

—Θέλω νὰ σᾶς ρωτήσω κάτι κ. Πετρίτη, εἶπε. Ζητάω νὰ μ' ἀπαντήσετε εἰλικρινά...

Ὁ ἄλλος ἔκανε μιὰ κίνησι διαμαρτυρίας.

—Μὰ δὲν σᾶς ἔκρυψα θαρρῶ τίποτα ὡς τώρα. Μίλησα εἰλικρινά. Σᾶς ἐξομολογήθηκα ὅλη τὴν ἀλήθεια...

—Ὼ! Δὲν ἀμφιβάλλω γι' αὐτό. Μὰ τώρα πρόκειται γιὰ κάτι ἄλλο ποὺ δὲν ἀφορᾶ τὸ παρελθόν...

Σταμάτησε σὰ νὰ ἔψαχνε νὰ βρῆ τὶς κατάλληλες λέξεις ν' ἀρχίση. Τὸ διαπεραστικὸ του βλέμμα καρφώθηκε στὰ μάτια τοῦ συνομιλητή του. Ὁ Πετρίτης αἰσθάνθηκε κάποια ἀμηχανία. Ἔβγαλε τὸ μαντήλι του καὶ σκούπισε τὸ καταϊδρωμενο πρόσωπό του.

—Θὰ ἤθελα νὰ μάθω, συνέχισε ὁ ἀστυνομικός, μὲ ποιὸν μιλήσατε ὅταν πρὶν δυὸ ὧρες τηλεφωνήσατε ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Καρπῆ...

—Νομίζω πὼς σᾶς ἐξήγησα. Τηλεφώνησα στὸν κόρη μου. Ἄλλωστε ἀκούσατε τί τῆς εἶπα. Δὲν ἤθελα ν' ἀνησυχήση ποὺ θ' ἀργοῦσα ἀφοῦ ἐπρόκειτο ναρθῶ στὸ γραφεῖο σας...

—Κι' ἐκείνη; Σᾶς εἶπε τίποτα ἐνδιαφέρον;

—Ἐνδιαφέρον ἔκανε μὲ ἀπορία ἐκεῖνος. Ὄχι. Δὲν μοῦ εἶπε τίποτα ἐνδιαφέρον....

Ὁ Παπαδόπουλος ἔκανε πάλι μερικὰ βήματα καὶ στάθηκε μπροστὰ στὸ παράθυρο. Στὸ μεγάλο δρόμο τὰ τρὰμ καὶ τ' αὐτοκίνητα πηγαινοέρχουνταν γεμᾶτα κόσμο.

—Ξέρετε γιατὶ σᾶς ρωτῶ, εἶπε χωρὶς νὰ γυρίση. Ὅταν τηλεφωνούσατε κάτι σᾶς εἶπε ἡ κόρη σας ποὺ πρέπει νὰ εἶχε ἐνδιαφέρον...

Γύρισε πρὸς τὸ μέρος του.

—Κάτι σᾶς εἶπε ποὺ σᾶς ξάφνιασε καὶ σᾶς ἔκανε νὰ ταραχτῆτε πολύ. Νομίζω πὼς δὲν γελάστηκα. Τί ἀκριβῶς ἦταν ἐκεῖνο ποὺ σᾶς ἀνησύχησε;...

Ὁ κ. Πετρίτης χλώμιασε. Ὁ νεὼς του πῆγε ἀμέσως στὴν ἐπίσκεψι τοῦ Καρατζᾶ. Κάτι πῆγε νὰ πῆ μὰ σταμάτησε. Ἕνα χέρι τοῦ φούχτιασε τὴν καρδιὰ κι' ἕνα δυνατὸ αἴσθημα φόβου γέμισε τὸ αἷμα του.

—Μὰ... Δὲν ἀνησύχησα. Πῶς σᾶς πέρασε μιὰ τέτοια ἰδέα;

Ὁ Παπαδόπουλος ἔκανε σὰ νὰ μὴν ἄκουσε.

—Θὰ πρέπει νὰ σᾶς ὑπενθυμίσω ἴσως κάτι κ. Πετρίτη ποὺ ἔχετε καθὼς φαίνεται λησμονήσει. Ὁ Καρπῆς στὸ γράμμα ποὺ σᾶς ἔστειλε μιὰ δυὸ μέρες πρὶν ἀπὸ τὸ θάνατό του ἔκανε λόγο γιὰ κάποιο κίνδυνο. Ἔβγαλε τὸ γράμμα ἀπὸ τὴν τσέπη του καὶ διάβασε.

—Ἐννοῶ αὐτὸ ἀκριβῶς. Σᾶς ἔγραφε: «Κάποιος κίνδυνος σοβαρὸ ταγματάρχη τοὺς μίλησε μὲ ἐνθουσιασμὸ καὶ ὅλοι συμφώνησαν μαζί του πὼς ἔπρεπε ν' ἀγωνιστοῦν. Βάλανε τὰ θεμέλια τῆς ὁμάδας καὶ κατασπρώσανε ἕνα σχέδιο δράσεως. Ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ βράδυ ἄρχισε μιὰ ζωὴ γεμάτη χτυποκάρδια. Οἱ πρῶτοι ἔξη γίνανε σύντομα δώδεκα κι' οἱ δώδεκα εἴκοσι τέσσερις. Ἡ πρώτη ὁμάδα ἀπόκτησε πολλὰ παρακλάδια καὶ οἱ γερμανικὲς ὑπηρεσίες τῆς Ἀθήνας δέχτηκαν σύντομα γερὰ χτυπήματα. Ἔγιναν πολλὰ σαμποτάζ κι' ὁ ἀσύρματος ποὺ χειριζότανε ὁ Ἀποστόλου ἔστελνε κάθε τόσο χαρούμενα μηνύματα καὶ πληροφορίες στὸ Συμμαχικὸ Στρατηγεῖο τῆς Μέσης Ἀνατολῆς. Ἕνα κλιμάκιο παρακολουθοῦσε τὴν κίνησι τοῦ λιμανιοῦ κι' ἐνημέρωνε τὸ Κάϊρο γιὰ τὶς κινήσεις τῶν γερμανικῶν πλοίων ποὺ ἔφευγαν τὴν ἐποχὴ ἐκείνη φορτωμένα στρατιῶτες καὶ πυρομαχικὰ γιὰ τὸ Ἄφρικα Κὸρ τοῦ Ρόμελ. Τὰ ἐγγλέζικα καὶ τὰ ἑλληνικὰ ὑποβρύχια δούλεψαν καλὰ τοῦτο τὸν καιρὸ καὶ τὰ ἐχθρικὰ καράβια βρήκαν ὑγρὸ τάφο στὸ Αἰγαῖο καὶ τὴ Μεσόγειο.

Ἕνα βράδυ οἱ Γερμανοὶ κάνανε μπλόκο σ' ἕνα σπίτι στὸ Θησεῖο. Πιάσανε πέντε πατριῶτες. Τοὺς πήγανε στὴν ὁδὸ Μέρλιν καὶ οἱ βασανιστὲς τῶν Ἐς Ἐς τοὺς παιδέψανε μὰ δὲ τοὺς πήρανε οὔτε μιὰ λέξι. Ὕστερα τοὺς τουφέκισαν. Τὸ μπλόκο ἀποδείχτηκε λίγες μέρες ἀργότερα ὅτι ἦταν ἀποτέλεσμα προδοσίας καὶ ἡ ὁμάδα ἀποφάσισε νὰ πάρη καινούργια μέτρα ἀσφαλείας. Ἀνάμεσα σ' ὅλα τ' ἄλλα ἀποφασίστηκε καὶ ἡ χρησιμοποίησι τοῦ δαχτυλιδιοῦ...

—Αὐτὸ τὸ δαχτυλίδι τοῦ Πετρίτη μπορεῖ νὰ μᾶς χρησιμέψη γιὰ μέσο ἀναγνωρίσεως, εἶπε ὁ Λαζάρου. Θὰ τὸ περνάη κάθε τόσο στὸ δάχτυλό του ἕνας ἀπὸ μᾶς ὅταν πρόκειται νὰ ἔρθη σ' ἐπαφὴ μὲ καινούργια πρόσωπα. Τὰ πρόσωπα αὐτὰ θὰ πρέπει νὰ γνωρίζουν πὼς τοῦτο εἶναι ἕνα σημάδι ἀναγνωρίσεως καὶ ἡ πρώτη τους κουβέντα θὰ εἶναι γιὰ τὴν ἄκουα μαρίνα. Τότε θὰ μπορῆ ὁ καθένας νὰ μιλάη μ' ἐμπιστοσύνη μαζί τους. Θὰ εἰδοποιήσω ὅλους τοὺς φίλους νὰ τὸ ξέρουν...

Ὁ Πετρίτης δὲν ἔφερε ἀντίρρησι κι' ἔτσι τὸ δαχτυλίδι μὲ τὴ γαλάζια πέτρα ἄρχισε νὰ περνάη σὲ πολλὰ χέρια...

Ἀπὸ χέρι σὲ χέρι ἔφτασε στὸ Δημήτρη Ἀποστόλου. Ὁ κ. Πετρίτης τὸ θυμόταν καλά. Ὁ τελευταῖος ποὺ πῆρε τὸ δαχτυλίδι ἦταν αὐτός. Μὰ δὲν πρόφτασε νὰ τὸ χρησιμοποιήση. Τὸ φορούσε στὸ δάχτυλό του, ὅταν τὴν ἄλλη μέρα τὸ ξημέρωμα τὸν μπλοκάρανε στὸ σπίτι του καὶ τὸν πιάσανε οἱ Γερμανοί. Ὅσο γι' αὐτὸ ἦταν ἀπόλυτα βέβαιος...

Ὅλα τοῦτα τὰ περιστατικά, τὰ σχετικὰ μὲ τὸ δαχτυλίδι, τὰ διηγήθηκε μὲ κάθε λεπτομέρεια αὐτὸ τὸ μεσημέρι στὸν ἀστυνόμο Παπαδόπουλο ὁ κ. Πετρίτης. Αὐτὸς τὸν ἄκουγε μὲ προσοχὴ καὶ ἀπέφυγε νὰ τὸν διακόψη ὅσο μιλοῦσε. Ζύγιαζε μονάχα τὴν κάθε κουβέντα καὶ κρατοῦσε στὸ μυαλό του ὅ,τι τοῦ χρειαζότανε. Ὅταν τέλειωσε ἡ διήγησι μέσα στὸ γραφεῖο τῆς Ἀσφάλειας ὅπου βρίσκουνταν μονάχοι οἱ δυὸ ἄντρες ἁπλώθηκε γιὰ μερικὲς στιγμὲς σιωπή. Ὁ Πετρίτης ἦταν κάπως χλωμὸς καὶ συγκινημένος ἀπ' τὴν ἀνάμνησι τῶν παληῶν φίλων ποὺ χάθηκαν τὰ δύσκολα ἐκεῖνα χρόνια τῆς κατοχῆς. Ὁ ἀστυνομικὸς ἄναψε τσιγάρο.

—Τὸ μυστήριο δὲ λύθηκε, εἶπε. Τὸ αἴνιγμα μένει καὶ πάλι χωρὶς ἀπάντησι. Ἐκεῖνο ποὺ εἶχε ἐνδιαφέρον, τὸ νὰ μάθουμε δηλαδὴ τὸ πῶς βρέθηκε αὐτὸ τὸ δαχτυλίδι μὲ τὴν ἄκουα μαρίνα στὴ φούχτα τοῦ σκοτωμένου, δὲν τὸ μάθαμε. Ὡστόσο ἡ ὥρα δὲν πῆγε χαμένη. Κατατοπίστηκα σὲ μερικὰ πράγματα ποὺ ἀργότερα μπορεῖ νὰ χρειαστοῦν.

Σηκώθηκε ἔκανε μερικὰ βήματα μέσα στὸ γραφεῖο καὶ στάθηκε μπροστὰ στὴ καρέκλα ὅπου καθόταν ὁ κ. Πετρίτης.

—Θέλω νὰ σᾶς ρωτήσω κάτι κ. Πετρίτη, εἶπε. Ζητάω νὰ μ' ἀπαντήσετε εἰλικρινά...

Ὁ ἄλλος ἔκανε μιὰ κίνησι διαμαρτυρίας.

—Μὰ δὲν σᾶς ἔκρυψα θαρρῶ τίποτα ὡς τώρα. Μίλησα εἰλικρινά. Σᾶς ἐξομολογήθηκα ὅλη τὴν ἀλήθεια...

—Ὼ! Δὲν ἀμφιβάλλω γι' αὐτό. Μὰ τώρα πρόκειται γιὰ κάτι ἄλλο ποὺ δὲν ἀφορᾶ τὸ παρελθόν...

Σταμάτησε σὰ νὰ ἔψαχνε νὰ βρῆ τὶς κατάλληλες λέξεις ν' ἀρχίση. Τὸ διαπεραστικό του βλέμμα καρφώθηκε στὰ μάτια τοῦ συνομιλητή του. Ὁ Πετρίτης αἰσθάνθηκε κάποια ἀμηχανία. Ἔβγαλε τὸ μαντήλι του καὶ σκούπισε τὸ καταϊδρωμενο πρόσωπό του.

—Θὰ ἤθελα νὰ μάθω, συνέχισε ὁ ἀστυνομικός, μὲ ποιὸν μιλήσατε ὅταν πρὶν δυὸ ὧρες τηλεφωνήσατε ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Καρπῆ...

—Νομίζω πὼς σᾶς ἐξήγησα. Τηλεφώνησα στὸν κόρη μου. Ἄλλωστε ἀκούσατε τί τῆς εἶπα. Δὲν ἤθελα ν' ἀνησυχήση ποὺ θ' ἀργοῦσα ἀφοῦ ἐπρόκειτο ναρθῶ στὸ γραφεῖο σας...

—Κι' ἐκείνη; Σᾶς εἶπε τίποτα ἐνδιαφέρον;

—Ἐνδιαφέρον ἔκανε μὲ ἀπορία ἐκεῖνος. Ὄχι. Δὲν μοῦ εἶπε τίποτα ἐνδιαφέρον....

Ὁ Παπαδόπουλος ἔκανε πάλι μερικὰ βήματα καὶ στάθηκε μπροστὰ στὸ παράθυρο. Στὸ μεγάλο δρόμο τὰ τρὰμ καὶ τ' αὐτοκίνητα πηγαινοέρχουνταν γεμᾶτα κόσμο.

—Ξέρετε γιατὶ σᾶς ρωτῶ, εἶπε χωρὶς νὰ γυρίση. Ὅταν τηλεφωνούσατε κάτι σᾶς εἶπε ἡ κόρη σας ποὺ πρέπει νὰ εἶχε ἐνδιαφέρον...

Γύρισε πρὸς τὸ μέρος του.

—Κάτι σᾶς εἶπε ποὺ σᾶς ξάφνιασε καὶ σᾶς ἔκανε νὰ ταραχτῆτε πολύ. Νομίζω πὼς δὲν γελάστηκα. Τί ἀκριβῶς ἦταν ἐκεῖνο ποὺ σᾶς ἀνησύχησε;...

Ὁ κ. Πετρίτης χλώμιασε. Ὁ νεὼς του πῆγε ἀμέσως στὴν ἐπίσκεψι τοῦ Καρατζᾶ. Κάτι πῆγε νὰ πῆ μὰ σταμάτησε. Ἕνα χέρι τοῦ φούχτιασε τὴν καρδιὰ κι' ἕνα δυνατὸ αἴσθημα φόβου γέμισε τὸ αἷμα του.

—Μὰ... Δὲν ἀνησύχησα. Πῶς σᾶς πέρασε μιὰ τέτοια ἰδέα;

Ὁ Παπαδόπουλος ἔκανε σὰ νὰ μὴν ἄκουσε.

—Θὰ πρέπει νὰ σᾶς ὑπενθυμίσω ἴσως κάτι κ. Πετρίτη ποὺ ἔχετε καθὼς φαίνεται λησμονήσει. Ὁ Καρπῆς στὸ γράμμα ποὺ σᾶς ἔστειλε μιὰ δυὸ μέρες πρὶν ἀπὸ τὸ θάνατό του ἔκανε λόγο γιὰ κάποιο κίνδυνο. Ἔβγαλε τὸ γράμμα ἀπὸ τὴν τσέπη του καὶ διάβασε.

—Ἐννοῶ αὐτὸ ἀκριβῶς. Σᾶς ἔγραφε: «Κάποιος κίνδυνος σοβαρὸς ἀπειλεῖ. Ὁ ἴδιος κίνδυνος ζυγώνει καὶ σένα...». Θυμηθήκατε τώρα;...

—Ναὶ θυμήθηκα...

—Τί τάχα νὰ ἐννοοῦσε ὁ ρίλος σας; Ποιὸν τάχα νὰ εἶχε ὑπ' ὄψι του;

Ὁ κ. Πετρίτης πάλι κάτι θέλησε νὰ πῆ. Μὰ δὲν τόλμησε οὔτε αὐτὴ τὴ φορά. Σήκωσε μονάχα τοὺς ὤμους...

—Δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω...

Ἔγινε πάλι μιὰ μικρὴ σιωπή.

—Ξέρετε ἂν εἶχε ἐχθροὺς ὁ Καρπῆς;

—Ὄχι. Δὲν ξέρω...

—Σεῖς ἔχετε ἐχθρούς;

—Νομίζω πὼς ὄχι. Δὲν ἔχω ἐχθρούς...

—Καὶ ὅμως ἐπέμεινε ὁ ἀστυνομικός. Πρέπει νὰ ὑπάρχη κάποιος ποὺ μισεῖ καὶ σᾶς τὸ ἴδιο ὅπως μισοῦσε τὸν Καρπῆ. Αὐτὸ τὸ συμπέρασμα βγαίνει καθαρὰ ἀπ' τὴν ἐπιστολή. Καταλάβατε τώρα γιατὶ σᾶς ρωτῶ;

Ὁ Πετρίτης δὲ μίλησε. Μιὰ λέξι, ἕνα ὄνομα τοῦ ζεματοῦσε τὰ χείλη. Μὰ δὲν εἶχε τὸ κουράγιο νὰ τὸ ξεστομίση. Ἐκεῖνος ὁ δυνατὸς φόβος ποὺ τοῦ πάγωνε τὸ αἷμα δὲν τὸν ἄφηνε νὰ μιλήση...

Ὁ Παπαδόπουλος χαμογέλασε.

—Ἔχει καλῶς. Εἶσθε ἐλεύθερος νὰ γυρίσετε σπίτι σας κ. Πετρίτη. Ἂν θυμηθῆτε τί σᾶς τηλεφώνησε ἡ κόρη σας εἰδοποιήστε με. Ἴσως αὐτὸ μᾶς βοηθήση σὲ κάτι. Θὰ βοηθήση καὶ σᾶς πολύ, φυσικά... Γιατὶ κανεὶς δὲν ξέρει τί μπορεῖ νὰ τοῦ συμβῆ ἀπὸ τὴ μιὰν ὥρα στὴν ἄλλη. Εἶναι δυνατὸ αὐτὴ ἡ ἔλλειψι μνήμης νὰ σᾶς κοστίση μιὰ μέρα ἀκριβά. Ὢ! Ὄχι! Δὲν ἐννοῶ βέβαια ὅτι μπορεῖ νὰ βρ

Η ΠΟΡΤΟΚΑΛΑΔΑ

τοῦ μπέμπη

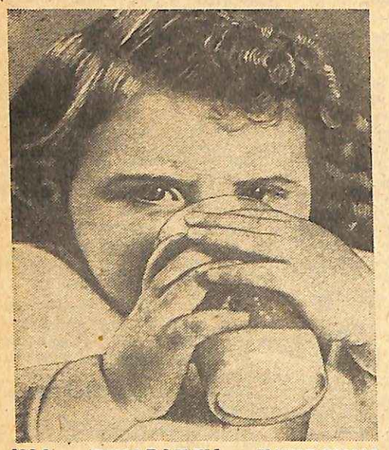

ΜΙΑ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗ ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Ὁ Πετράκης εἶχε συμπληρώσει μόλις τὸ δεύτερο μήνα του, ὅταν ὁ γιατρὸς ἔδωσε, γιὰ πρώτη φορά, συμβουλὴ στὴ μητέρα του, νὰ ἀρχίση νὰ τοῦ δίνη λίγο χυμὸ πορτοκαλιοῦ.

●

—Χυμὸ πορτοκαλιοῦ; Καὶ γιατί; ρωτᾶ ἡ μητέρα ποὺ θέλει νὰ τὰ ξέρη ὅλα. Στὴν ἐποχή μου δὲν μᾶς ἔδιναν...

— "Αν θυμᾶμαι καλά, ἀγαπητή μου κυρία, «ἀπαντᾶ ὁ γιατρὸς — ποὺ... ὑπῆρξε καὶ δικός σας παιδίατρος — » ἐσεῖς θηλάζατε ἀπὸ τὴ μητέρα σας ὣς ὀκτὼ μηνῶν... Γιὰ τὰ παιδιὰ ὅμως ποὺ μεγαλώνουν μὲ τὸ μπιμπερόν, τὸ πορτοκάλι εἶναι ἀπαραίτητο.

—Καὶ γιατί, γιατρέ μου;

— Γιατὶ στὸ μπιμπερὸν βάζετε βρασμένο γάλα, ἢ γάλα συμπεπυκνωμένο, ἀραιωμένο μὲ βρασμένο νερό. Δηλαδή, ὁπωσδήποτε, τρέφεται τὸ παιδί σας μὲ γάλα ποὺ δὲν ἔχει τὶς βιταμῖνες του...

Ἐναντίον τοῦ σκορβούτου

—Δηλαδή, θέλετε νὰ πῆτε ὅτι ὁ χυμὸς τοῦ πορτοκαλιοῦ προμηθεύει στὸν Πετράκη βιταμῖνες, ἐξασκολουθεῖ ἡ νεαρὴ μητέρα. Μὰ τοῦ δίνω ἤδη μουρουνόλαδο γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτό. Τὴν ἴδια δουλειὰ δὲν κάνει;

— Διόλου. Τὸ μουρουνόλαδο περιέχει βιταμῖνες Δ (ἀντιραχιτικὲς) καὶ Α (ἀντιμολυσματικές). Ὁ χυμὸς τοῦ πορτοκαλιοῦ περιέχει βιταμῖνες Γ (ἀντισκορβουτικές).

— Θέλετε νὰ πῆτε πὼς ὁ Πετράκης μου ἔχει φόβο νὰ πάθη σκορβοῦτο; ρωτᾶ τρομαγμένη ἡ μητέρα. Μὰ ἔχω διαβάσει ὅτι αὐτὴ εἶναι ἀρρώστεια ποὺ προσβάλλει τοὺς ναυτικοὺς ἢ τοὺς ἐξερευνητάς.

— Ἀσφαλῶς, καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐλλείψεως τῆς βιταμίνης Γ εἶναι νὰ πέφτουν τὰ δόντια καὶ τὰ κόκκαλα νὰ χάνουν τὴ σκληρότητά τους... Μὴ ἀνησυχῆτε ὅμως: ὁ Πετράκης δὲν πρόκειται νὰ πάθη τίποτα τέτοιο. Ἐξ ἄλλου... δὲν ἔχει ἀκόμα ἀποκτήσει δόντια γιὰ νὰ τὰ χάση! "Αν ὅμως τοῦ λείψη ἡ βιταμίνη Γ, τὰ οὖλα του θὰ πρησθοῦν καὶ θὰ ἐρεθισθοῦν, καὶ ἡ ὀδοντοφυΐα του θὰ εἶναι καθυστερημένη καὶ ἀκανόνιστη.

Πῶς πρέπει νὰ δίνεται ὁ χυμὸς

—Ἐν τάξει λοιπόν, γιατρέ μου. Θὰ τοῦ δίνω καθημερινὰ τὸ ποτήρι τὸ χυμό...

— "Ε, ὄχι καὶ ὁλόκληρο ποτήρι, κυρία μου!... Γιὰ ν' ἀρχίσουμε θὰ τοῦ δώσετε ἀπὸ μισὸ κουταλάκι τοῦ καφὲ καθαρὸ χυμὸ πορτοκαλιοῦ, ἀναλυμένο μὲ ἄλλο μισὸ κουταλάκι βρασμένο νερὸ (ὄχι ζεστό, ἁπλῶς βρασμένο, ἀποστειρωμένο δηλαδή). "Εχετε ὑπ' ὄψι, ὅτι μπορεῖ νὰ χρειασθῆ νὰ τοῦ τὸ δώσετε μὲ τὸ στανιό, γιατὶ τὰ μικρὰ δύσκολα δέχονται κάθε καινούργια γεῦσι. Πρέπει νὰ ξέρετε ἐπίσης ὅτι ὁ χυμὸς τοῦ πορτοκαλιοῦ ποὺ προορίζεται γιὰ ἕνα βρέφος πρέπει νὰ ἑτοιμασθῆ μὲ εἰδικὴ προσοχή. Πάρετε ἕνα φρέσκο πορτοκάλι, πλύνετέ το, κόψετέ το στὰ δύο μὲ ἕνα καθαρὸ μαχαίρι. Κατόπιν ζουπήστε το καὶ περάστε τὸ χυμὸ ἀπὸ ἕνα σουρωτήρι, ποὺ θὰ τὸ ἔχετε ξεπλύνει μὲ βραστὸ νερό. Πλύνετε μὲ τὸν ἴδιο τρόπο τὸ κουταλάκι ποὺ θὰ χρησιμοποιήσετε γιὰ νὰ πάρετε τὸ χυμὸ μέσα ἀπὸ τὸ δοχεῖο, ὅπου τὸν περάσατε.

»Μὴ ζεσταίνετε ποτὲ τὸ χυμό, γιατὶ καταστρέφονται οἱ βιταμῖνες. Μὴ φυλάξετε στιμμένο χυμὸ γιὰ ἄλλη φορά. Κάθε φορὰ πρέπει νὰ στίβετε καινούργιο ἤμισυ πορτοκαλιοῦ, ἀκριβῶς πρὶν δώσετε τὸ χυμὸ στὸ παιδάκι. "Αν τυχὸν τὸ πορτοκάλι εἶναι ξυνό, βάλετε λίγη ζάχαρη».

Ἡ ὥρα τοῦ χυμοῦ

—Καὶ τί ὥρα πρέπει νὰ δίνω τὸ πορτοκάλι στὸν Πετράκη, γιατρέ μου;

—Ὁποιαδήποτε ὥρα μέσα στὸ πρωϊνό, πάντως ὅμως μιὰ ὥρα πρὶν ἀπὸ τὸ μπιμπερόν του, ὥστε οἱ ὄξυνες οὐσίες τοῦ πορτοκαλιοῦ νὰ μὴ ἐπιταχύνουν τὴν πῆξι τοῦ γάλακτος.

»Ἐπὶ δεκαπέντε μέρες, αὐξάνετε καθημερινὰ ἀπὸ λίγο τὴν ποσότητα τοῦ χυμοῦ ποὺ δίνετε στὸν Πετράκη, ἀνακατεύοντάς τον πάντα μὲ ἄλλο τόσο βρασμένο νερό. "Ετσι, στὸ τέλος τῆς 2ης ἑβδομάδος ὁ Πετράκης θὰ παίρνη πέντε μὲ ἕξη κουταλάκια τοῦ γλυκοῦ χυμὸ κάθε μέρα.

»Κατόπιν ἀρχίσετε νὰ ἐλαττώνετε τὴν ποσότητα τοῦ νεροῦ ποὺ ἀνακατεύετε στὸ χυμό. Στὸν τρίτο του μήνα ὁ Πετράκης μπορεῖ νὰ πίνη κάθε μέρα τέσσερα κουταλάκια τῆς σούπας καθαροῦ χυμοῦ».

Μερικὲς ἐξαιρέσεις

«Πάντως, συνεχίζει ὁ γιατρός, πρέπει νὰ ἔχετε ὑπ' ὄψι σας ὅτι ὡρισμένα παιδιὰ δὲν ἀνέχονται τὸ χυμὸ τοῦ πορτοκαλιοῦ, καὶ παρουσιάζουν διάφορες ἀντιδράσεις: Κωλικούς, ἐμέτους, καμμιὰ φορὰ καὶ ἐρεθισμὸ τοῦ δέρματος . "Αν συμβῆ αὐτό, σταματήσετε νὰ τοῦ δίνετε τὸ χυμό, καὶ ξαναρχίσετε σὲ 8 μέρες. "Αν παρουσιασθοῦν καὶ πάλι οἱ ἴδιες ἀνωμαλίες, μὴ ἐπιμείνετε. Δοκιμάσετε τότε ἄλλους χυμούς: τομάτας, λεμονιοῦ ἢ γκρέπφρουτ.

—Καλὰ τὰ φροῦτα αὐτὰ ἔχουν τὴν ἴδια θρεπτικὴ ἀξία μὲ τὸ πορτοκάλι;

— "Οχι ἀκριβῶς. Ἡ τομάτα περιέχει δυὸ φορὲς λιγώτερες βιταμίνες Γ ἀπὸ τὸ πορτοκάλι, καὶ γι' αὐτὸ πρέπει νὰ δίνετε στὸ παιδὶ διπλὴ ποσότητα. "Οσο γιὰ τὸ λεμόνι καὶ τὸ γκρέπφρουτ, πρέπει πάντα νὰ τοὺς βάζετε καὶ ζάχαρη.

—Καὶ ἂν τυχὸν τὸ παιδὶ δὲν μπορεῖ νὰ ὑποφέρη κανένα ἀπὸ τὰ φροῦτα αὐτά;

— Τότε ἀναγκαστικὰ θὰ τοῦ δώσουμε βιταμίνη ὑπὸ μορφὴν χαπιοῦ. Ἀλλὰ αὐτὸ εἶναι σπανιώτατη περίπτωσις, καὶ δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ χολοσκᾶτε προκαταβολικὰ γιὰ ἕνα τέτοιο ἐνδεχόμενον.

—Τὸ ξέρετε πὼς δὲν εἶμαι ἀπ' αὐτοὺς τοὺς τύπους, γιατρέ μου. Εἶμαι πολὺ λογικὴ μητέρα...

— Εἶσθε θαυμάσια μητέρα, καὶ ὁ Πετράκης εἶναι πολὺ τυχερός, καταλήγει ὁ γιατρός, ποὺ εἶναι βέβαιος ὅτι ἡ μητέρα θὰ ἀκολουθήση κατὰ γράμμα τὶς συμβουλές του, καὶ ὁ μικρὸς Πετράκης δὲν θὰ μείνη χωρὶς βιταμίνες!...

ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΑ ΚΑΠΕΛΑ

● ΖΑΝΕΤ: Γκρὸ-γκρὲν γκρίζο καὶ ψάθα, μικρὸ βελάκι. ● ΜΩΝΤ-Ε-ΝΑΝΟ: Πικὲ ἐμπριμὲ μὲ βελούδινο φιόγκο. ● ΣΒΕΝΤ: Ψάθα μπακοὺ ρόζ. Ντραπάρει καὶ δένει στὸ πλάϊ. ● ΚΛΩΝΤ - ΣΑΙΝ - ΣΥΡ: Μπλὲ-σιὲλ μεταξωτὴ τρέσα φοδραρισμένη μὲ κόκκινο. Ἐλαφρὸ βελάκι. ● ΡΟΖ - ΒΑΛΟΥΑ: Μαῦρο βελοῦδο, ἁσπρη μπροντερὶ ἀνκλαϊζ ● ΓΩΛΕΤ: Ζέρσεϋ καὶ κορδέλα ἀπὸ φανταιζὶ ψάθα.

Δύσκολος δρόμος

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

ΠΟΤΕ μου δὲν θὰ πίστευα ὅτι θὰ πρόσθετα καινούργιες γραμμὲς κοντὰ στὶς ἄλλες ποὺ ἔχουν ξεθωριάσει ἀπὸ τὸ πέρασμα τοῦ χρόνου, σ' αὐτὸ τὸ τετράδιο ποὺ χρειάστηκε νὰ ψάξω πολὺ γιὰ νὰ τὸ βρῶ μέσα στὴν παλιὰ βαλίτσα, τὴν ξεχασμένη στὴ γωνιὰ ἑνὸς ντουλαπιοῦ. Ἡμερολόγιο τῶν δεκαεπτά μου χρόνων.

Διαβάζω τὴν τελευταία ἡμερομηνία: Ἰούλιος 1939. Καὶ ξαναβλέπω αὐτὴ τὴν ἐποχή, ποὺ ὑπῆρξε ἡ πιὸ εὐτυχισμένη τῆς ζωῆς μου. Ζοῦσα μὲ τοὺς γονεῖς μου, στὴ Βύρ, ὅπου ὁ πατέρας μου ἦταν ὑπάλληλος στὸ μεγαλύτερο συμβολαιογραφεῖο τῆς πόλεως.

Ποιός ἀπασχολοῦσε λοιπόν, τότε, τὴ σκέψη μου; Διαβάζω: «Ὁ Μαρσὲλ ἔφυγε ἀπόψε καὶ εἶμαι πολὺ δυστυχισμένη γιατὶ δὲν θὰ γυρίση στὴ Βὺρ παρὰ τὰ τέλη Σεπτεμβρίου καὶ στὶς ἀρχὲς Ὀκτωβρίου θὰ φύγη γιὰ τὸ Παρίσι γιὰ νὰ πάη στὸ πανεπιστήμιο. Αὐτὸ ποὺ μὲ παρηγορεῖ εἶναι ὅτι μ' ἀγαπᾶ. Μοῦ τὸ ξανάπε, ἐνῶ πηγαίναμε ἀπόψε στὴ Βιρέν...».

Ὁ Μαρσέλ, ὁ γυιὸς τοῦ συμβολαιογράφου... Οἱ περίπατοί μας πρὸς τὴ Βιρέν, ὅπου ἰτιὲς καὶ καλαμιὲς βουτοῦν τὰ κλαδιά τους, ὅπως μιὰ κοπέλλα θὰ ἔλουζε τὰ μαλλιά της... Πόσες φορὲς δὲν εἶχα συναντηθῆ μ' αὐτὸ τὸ ψηλὸ ξανθὸ παιδί... «Ὢ, τί σύμπτωσις!» λέγαμε σὰ νὰ μποροῦσαν νὰ ξεγελασθοῦν οἱ χωριάτες ποὺ συναντούσαμε στὸ δρόμο καὶ σὰ νὰ εἶχαν δώσει μόνο τὰ ποδήλατά μας ραντεβού.

Βλεπόμασταν κρυφά, ἀλλὰ δὲν ὑπῆρχε μεταξύ μας τίποτε τὸ κακό. Ὁ Μαρσὲλ κι' ἐγώ, ἤμασταν ἀκόμη ἁπλοῖ καὶ δειλοὶ καὶ ὅταν χωριστήκαμε δὲν ὑπῆρχε τίποτε ἄλλο μεταξύ μας παρὰ φιλήματα χεριῶν, χαμόγελα καὶ φιλιά, πολλὰ εἶναι ἀλήθεια, ὅμως πάντοτε βιαστικά, ποὺ τὰ διέκοπτε ὁ ἐρχομὸς τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἄλλου.

Ἰούλιος τοῦ 1939! Πάνε λοιπὸν δεκατέσσερα χρόνια ἀπὸ τότε. Δεκατέσσερα χρόνια ποὺ ἡ ἀδυσώπητη καὶ τυραννικὴ ζωή, σκόρπισε αὐτὴ τὴ μικρὴ εὐτυχία, στοὺς τέσσερις ἀνέμους! Καὶ μὲ κάποια πικρία στὸ χαμόγελό μου χαράσσω σήμερα, 10 Ἀπριλίου τοῦ 1953, σ' αὐτὸ τὸ τετράδιο, μιὰ σημείωσι ποὺ ἀποτελεῖ συνέχεια τῆς προηγούμενης.

10 Ἀπριλίου... Σήμερα τὸ ἀπόγευμα, στὸ δικαστικὸ μέγαρο, μπῆκα στὸ γραφεῖο τῆς γενικῆς γραμματείας γιὰ νὰ δῶ γιὰ πότε ἔχει ὁρισθῆ ἡ ἐκδίκασις τῆς ὑποθέσεως Τακορτὲν ἐναντίον τοῦ Δημοσίου. Κόσμος πολὺς μέσα στὴν αἴθουσα. Ψάχνω νὰ βρῶ τὸ πινάκιο καὶ δὲν τὸ βρίσκω. Πράγματι; τὸ εἶχε κάποιος. "Ενας ψηλὸς δικηγόρος, ξανθός, τὸ ξεφύλλιζε μὲ προσοχή. Στάθηκα πλάϊ του, περιμένοντας τὴ σειρά μου, κατὰ τρόπο ποὺ νὰ τοῦ δώσω νὰ καταλάβη ὅτι ὅσο γρηγορώτερα τελείωνε τόσο περισσότερο θὰ μ' εὐχαριστοῦσε. Ἀλλὰ βλέπω ὅτι μὲ κυττάζει πάνω ἀπὸ τὸ βιβλίο καὶ καθὼς τὸν κυττάζω καλὰ-καλά, λέω μέσα μου: «Σὰ γνωστὸς μοῦ φαίνεται...» Δὲν περνοῦν τρία δευτερόλεπτα καὶ λέμε συγχρόνως: «Ἡ Γέφυρα Σταματήσαμε κοντὰ στὸ πεζούλι καὶ τὸ φῶς ἑνὸς φανοῦ σχημάτιζε ἕνα εἶδος φωτοστέφανου γύρω ἀπὸ τὸ ξανθὸ κεφάλι τοῦ Μαρσέλ.

—Καταλαβαίνεις καλά, ἀγάπη μου, ὅτι ἡ τύχη θέλησε νὰ ξανασυναντηθοῦμε. Δὲν πρέπει νὰ τῆς ἀντισταθοῦμε, Ὀντέτ. Δὲν θέλω νὰ σὲ χάσω...

—Ναί, ψιθύρισα νικημένη.

Ξέρω, ἦταν μιὰ ὑπόσχεσι. Ἀλλὰ στὸ κάτω-κάτω δὲν ἦταν παρὰ μιὰ ὑπόσχεσι. Μόλις πρόφερα τὴ λέξι «ναί», μοῦ φάνηκε πὼς εἶδα μιὰ ἄλλη λάμψι νὰ φωτίζη τὰ μάτια τοῦ Μαρσέλ. Δὲν μπορῶ νὰ ὁρκισθῶ ὅτι σκέφθηκε: «Ἐπὶ τέλους!» Ὡστόσο εἶμαι βέβαια ὅτι στὸ βάθος τῆς ψυχῆς του, ἀπὸ ἀνδρικὴ ματαιοδοξία, ὑπῆρχε κάτι ποὺ δὲν μπορῶ νὰ τοῦ δώσω στὴ ζωή μου τὴ θέσι ποὺ τοῦ ἐπεφύλασσε ἡ νεανική μου ἀγάπη. Πολὺ ἀργά! δὲν μπορεῖς νὰ γυρίσης πρὸς τὰ πίσω τὸ ἡμερολόγιο.

13 Ἀπριλίου: Ὁ Μαρσὲλ μοῦ τηλεφώνησε σήμερα τὸ πρωΐ. "Ηθελε νὰ πάμε νὰ φᾶμε μαζὶ τὸ βράδυ. Τοῦ φάνηκε παράξενο ὅταν τοῦ εἶπα ὅτι πρέπει νὰ τὸ ξέρω πολλὲς μέρες πρὶν καὶ ἀκόμη περισσότερο ὅταν τοῦ πρόσθεσα ὅτι φεύγω αὔριο Σάββατο γιὰ τὸ γουὶκ-ἔντ καὶ θὰ γυρίσω τὴ Δευτέρα. Ἐκπληκτικοὶ εἶναι αὐτοὶ οἱ ἄνδρες. "Ολοι ἴδιοι: ἐπειδὴ σὲ γνώρισαν κοπελλίτσα, φαντάζονται ὅτι μόνο ἐκεῖνοι μπόρεσαν ν' ἀποκτήσουν μιὰ θέσι καὶ ἀνεξαρτησία.

15 Ἀπριλίου: "Οχι, ἀληθινὰ ὁ Μαρσὲλ δὲν εἶναι λογικός. Μοῦ τηλεφώνησε γιὰ τὸ πρωΐ καὶ παρ' ὅλο ποὺ μοῦ φάνηκε πὼς εἶχε κάποιο τόνο εἰρωνικὸ ἡ φωνή του, δώσαμε ραντεβοὺ γιὰ τὸ βράδυ. Συναντηθήκαμε στὴν πλατεία Σαὶν-Μισὲλ καὶ μὲ πῆγε σ' ἕνα ἀπ' αὐτὰ τὰ μικρὰ ἐστιατόρια μὲ τὶς ἀκριβὲς τιμὲς ποὺ ἀφθονοῦν στοὺς δρόμους τοῦ Καρτιὲ Λατέν. Ἐκεῖ, κάτω ἀπὸ τὸ ρὸζ ἀμπαζοὺρ, ἀνάμεσα στὰ κρύσταλλα καὶ τ' ἀσημένια σερβίτσια, ξεφυλλίσαμε τὸ ἄλμπουμ τῶν χαμένων ἀναμνήσεων.

Δὲν ἦταν καλύτερα ὅμως νὰ ποῦμε μιὰ γιὰ πάντα τὴν ἀλήθεια; "Εκαμα γνωλο, τὸν ἴδιο ἀπὸ πολλὰ χρόνια καὶ ποὺ δὲν μποροῦσα νὰ τὸν παντρευτῶ γιατὶ ἦταν παντρεμένος μὲ μιὰ γυναίκα ἀνάπηρη. Ἀπόρησε πῶς, ἐγώ, μὲ τὸ χαρακτήρα ποὺ σ' αὐτὴ τὴν ψεύτικη κατάστασι. Βέβαια, δὲν ἦταν ἡ ζωὴ ποὺ εἶχα ὀνειρευθῆ, "Ομως δὲν κάνει κανεὶς αὐτὸ ποὺ θέλει στὴ ζωὴ καὶ ὁ Μαρσὲλ ἦταν ὁ πρῶτος ποὺ ἔνιωσε πρέπει νὰ τὸ ξέρη. Γιατὶ κι' ἐκεῖνος δὲν εἶναι ἐλεύθερος. Εἶναι μάλιστα ἀκόμη λιγώτερο ἐλεύθερος ἀπὸ μένα, ἀφοῦ εἶναι παντρεμένος καὶ πατέρας ἑνὸς παιδιοῦ ἑπτὰ ἐτῶν. Λοιπόν; Λοιπὸν ἂς κάμωμε ἕνα σταυρὸ στὸ παρελθόν, ἂς γυρίσωμε τὴ σελίδα καὶ ἂς μὴ ξαναμιλήσωμε πιὰ γι' αὐτήν.

Καὶ ὅμως... ἂν ἤθελα; Γιατὶ δὲν ἔλειπε ἡ γοητεία, ὀφείλω νὰ τ' ὁμολογήσω, ἀπ' αὐτὸ τὸν περίπατο ποὺ κάναμε κατὰ μῆκος τοῦ Σηκουάνα, βγαίνοντας ἀπὸ τὸ ἐστιατόριο.

Βρήκαμε ἕνα παγκάκι ἐλεύθερο καὶ καθήσαμε. Ὁ Μαρσὲλ μὲ τράβηξε στὴν ἀγκαλιά του. Προσπάθησα νὰ τοῦ ξεφύγω. Ἀλλὰ ἐκεῖνος μὲ κρατοῦσε σφιχτὰ καὶ τὸ κεφάλι μου ἔγειρε στὸν ὦμο του ἐνῶ μὲ τὰ χείλη του μοῦ ἔφραξε τὸ στόμα. Πάνω ἀπὸ τὰ κεφάλια μας, ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ κλαδιὰ τῶν δένδρων, λάμπανε ἀμέτρητα ἀστέρια, ὅπως δεκαπέντε χρόνια πρωτήτερα φώτιζαν τὸν οὐρανὸ τῆς Βύρ, πάνω ἀπὸ μιὰ γωνιὰ τῆς πόρτας μιὰ παρόμοια νύχτα. Πόση ὥρα μείναμε ἔτσι ὁ ἕνας κοντὰ στὸν ἄλλο; Δὲν ξέρω. "Ακουσα μακρυὰ νὰ χτυποῦν μεσάνυχτα. "Υστερα στὴν ἄλλη ἄκρη τοῦ κήπου, ἡ φωνὴ τοῦ φύλακα ἄρχισε νὰ ψέλνη: «Θὰ κλείσουμε! Θὰ κλείσουμε!».

Μὲ λύπη ξανανεβήκαμε στὴν Καινούργια Γέφυρα Σταματήσαμε κοντὰ στὸ πεζούλι καὶ τὸ φῶς ἑνὸς φανοῦ σχημάτιζε ἕνα εἶδος φωτοστέφανου γύρω ἀπὸ τὸ ξανθὸ κεφάλι τοῦ Μαρσέλ.

—Καταλαβαίνεις καλά, ἀγάπη μου, ὅτι ἡ τύχη θέλησε νὰ ξανασυναντηθοῦμε. Δὲν πρέπει νὰ τῆς ἀντισταθοῦμε, Ὀντέτ. Δὲν θέλω νὰ σὲ χάσω...

—Ναί, ψιθύρισα νικημένη.

Ξέρω, ἦταν μιὰ ὑπόσχεσι. Ἀλλὰ στὸ κάτω-κάτω δὲν ἦταν παρὰ μιὰ ὑπόσχεσι. Μόλις πρόφερα τὴ λέξι «ναί», μοῦ φάνηκε πὼς εἶδα μιὰ ἄλλη λάμψι νὰ φωτίζη τὰ μάτια τοῦ Μαρσέλ. Δὲν μπορῶ νὰ ὁρκισθῶ ὅτι σκέφθηκε: «Ἐπὶ τέλους!» Ὡστόσο εἶμαι βέβαια ὅτι στὸ βάθος τῆς ψυχῆς του, ἀπὸ ἀνδρικὴ ματαιοδοξία, ὑπῆρχε κάτι ποὺ ἐμοιαζε μὲ αὐτὴ τὴν ταπεινὴ σκέψι.

Πειραγμένη, τοῦ παρετήρησα ὅτι τὸν περίμεναν ἴσως. Ἀλλὰ μοῦ εἶπε ὅτι ἡ γυναίκα του πίστευε ὅτι εἶχε πάει στὴν ἐπαρχία γιὰ νὰ ὑπερασπίση μιὰ ὑπόθεσι.

Τοῦ ζήτησα τότε νὰ μοῦ μιλήση λίγο γιὰ τὴ γυναίκα του, θέμα ποὺ δὲν τὸ εἶχε ἀκόμη θίξει μὲ εἰλικρίνεια. Καὶ μοῦ διηγήθηκε τὴν ἱστορία ἑνὸς γάμου, πρέπει νὰ τὸ παραδεχθῶ, πολὺ ἀταίριαστου.

Τὴν εἶχε γνωρίσει τὸ 1944, ὅταν εἶχε προσχωρήσει στοὺς μακὶ τῆς Ντυράν. Κάποιο ἐπεισόδιο μὲ τοὺς Γερμανοὺς τὸν εἶχε κάμει νὰ ζῆ σὰν κυνηγημένο ζῶο καὶ θὰ εἶχε ἴσως ἐκτελεσθῆ, ἂν δὲν εὕρισκε ἄσυλο στὸ ἀγρόκτημα μιᾶς φτωχῆς χήρας. "Εμεινε ἐκεῖ τρισήμισυ μῆνες. Ἡ χήρα λοιπὸν εἶχε μιὰ κορούλα πολὺ ἄσχημη, πολὺ ἁπλοϊκή, ποὺ τοῦ ἀφοσιώθηκε σὰ σκυλάκι. Αὐτὸ ποὺ συνέβη ἦταν πολὺ φυσικό: Ὁ Μαρσὲλ ὑπέκυψε πολὺ γρήγορα στὸν πειρασμό. Τὴν ἔλεγαν Μιρέιγ καὶ ἦταν εἴκοσι χρονῶν.

"Υστερα ἀπὸ λίγον καιρὸ ἡ κοπέλλα ἀνήγγειλε στὸν Μαρσὲλ ὅτι θὰ γινόταν πατέρας. Φάνηκε τίμιος. Γύρισε στὴ Μασσαλία, εἰδοποίησε τοὺς γονεῖς του, ποὺ ἀγανάκτησαν στὴν ἰδέα ἑνὸς τέτοιου γάμου, "Υστερα ξαναγύρισε καὶ τὴν παντρεύτηκε.

Γεννήθηκε τὸ παιδί. Ὁ Μαρσέλ, ποὺ στὸ μεταξὺ πῆρε τὸ δίπλωμά του, πῆγε νὰ δικηγορήση στὸ Καέν, ὅπου ὑπελόγιζε στὴν ὑποστήριξι τῶν παλιῶν φίλων τοῦ πατέρα του. Ἀλλὰ στὴν ἐπαρχία, ἡ γυναίκα ἑνὸς δικηγόρου δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι μιὰ γωριατοπούλα. Ἀναγκάστηκε λοιπὸν νάρθῆ στὸ Παρίσι γιὰ νὰ ζήση στὴν ἀφάνεια.

"Οταν τελείωσε τὴν ἱστορία του, τὸν ρώτησα ἂν εἶχε ἐπάνω του καμμιὰ φωτογραφία τῆς γυναίκας του. "Υστερα ἀπὸ πολλὰ παρακάλια, μοῦ ἔδωσε διστάζοντας μιὰ φωτογραφία ἐρασιτέχνη, ὅπου εἶδα ἕνα ἀρκετὰ χαριτωμένο προσωπάκι, ἀλλὰ καὶ ἕνα σῶμα μάλλον τσουβαλιασμένο, παραντυμένο, μ' ἕνα φόρεμα χωρὶς γοῦστο,, μὲ χοντρὰ χέρια, ποὺ ἡ δυστυχισμένη, μὴ ξέροντας ἀσφαλῶς τί νὰ τὰ κάμη, τὰ εἶχε σταυρώσει ἐπάνω στὴν κοιλιά της.

—Εἶναι μιὰ παλιὰ φωτογραφία, εἶπε ὁ Μαρσέλ, ἔχει κάμει πολλὲς προόδους ἀπὸ τότε.

Γι' αὐτὸ ἤμουν βέβαιη: μιὰ γυναίκα προσαρμόζεται γρηγορώτερα ἀπὸ ἕναν ἄνδρα καὶ κάνει νὰ ξεχασθῆ γρηγορώτερα ἡ προέλευσί της! "Ωστε, λοιπόν, αὐτὴ ἦταν ἡ ἀξιολύπητη ἀντίζηλός μου! Καϋμένο κορίτσι, μὲ τὰ μεγάλα μάτια του ποὺ ἐμοιαζαν μὲ μάτια κτυπημένου σκύλου, ποὺ θὰ τὰ ἔκανα νὰ γύσουν καινούργια δάκρυα! Γιατὶ γιὰ μένα, δὲν ἐπρόκειτο γιὰ μιὰ ἐφήμερη περιπέτεια. Εἴτε ἔμενα μὲ τὸν Μαξίμ εἴτε ἔφευγα μὲ τὸν Μαρσέλ, θὰ τὸ ἔκανα γιὰ νὰ φτιάξω τὴ ζωή μου! Τί θὰ ἔκανε τότε αὐτὴ ἡ γυναίκα, ὁλομόναχη, μὲ τὸ ἑφτάχρονο παιδί της; Νὰ ἐκδικηθῆ; "Η νὰ πέση ἕνα βράδυ, βαρυεστημένη ἀπὸ τὴ ζωή, στὰ πράσινα νερὰ τοῦ Σηκουάνα;...

Τότε, ἀπὸ ἐκεῖνη τὴ στιγμή, πῆρα τὴν ἀπόφασί μου. Ἐξακολούθησα ὡστόσο νὰ φαίνωμαι εὐχάριστη στὸν Μαρσέλ.

Χθὲς, Σάββατο, ὁ Μαρσὲλ κάλεσε τρεῖς φορὲς στὸ τηλέφωνο τὸ γραφεῖο τοῦ προϊσταμένου μου. Εἶπα στὴν ὑπηρέτρια νὰ ἀπαντήση ὅτι παραιτήθηκα ἀπὸ τὴ θέσι μου. Θὰ γράψω στὸ Μαρσὲλ καὶ θὰ τοῦ ἐξηγήσω ὅτι ὑπάρχουν πράγματα ποὺ δὲν γίνονται, ὅτι ὑπάρχουν ἐρείπια ἐπάνω στὰ ὁποῖα δὲν ἔχει κανεὶς τὸ δικαίωμα νὰ κτίση.

Θὰ θυμώση μαζί μου, ἀσφαλῶς. Ἀργότερα θὰ μὲ σκέπτεται χωρὶς νὰ κοκκινίζη καὶ θὰ μοῦ εἶναι εὐγνώμων. Γιὰ μένα ὁ δρόμος μου εἶναι χαραγμένος ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ βρῆκα τὸ τηλεγράφημα κάτω ἀπὸ τὴν πόρτα μου, ἀκριβῶς γυρίζοντας ἀπὸ τὸ Σαὶν-Ζερμαίν. Ἡ γυναίκα τοῦ Μαξὶμ πέθανε. Τὴν καϋμένη! Τοὐλάχιστον δὲν ἐμπόδισα τὸν ἄνδρα της νὰ σηκώση τὸ φορτίο της ὡς τὸ τέλος.

Φυσικά, ξέρω ὅτι δὲν θὰ ξανανιώσω αὐτὸ τὸ σκίρτημα τῆς καρδιᾶς ποὺ ἔνιωθα τὶς τελευταῖες αὐτὲς μέρες στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ παιδικοῦ μου φίλου Ἀλλὰ κοντὰ σ' αὐτὲς τὶς χαρές, ὑπάρχει καὶ ἐκείνη τοῦ νὰ μὴ κάμης κακό, τοῦ νὰ σέβεσαι τὸν ἑαυτό σου, τοῦ νὰ εἶσαι τίμιος ἄνθρωπος... Καὶ γι' αὐτὸ ἀξίζει νὰ κάμης μερικὰ βήματα στὸ δρόμο τῆς αὐταπαρνήσεως.

Ξοδέψετε λίγα

5 ΙΔΕΕΣ

γιὰ νεαρὲς κοπέλλες

● Τὸ φόρεμα αὐτὸ εἶναι ἀπὸ μαῦρο βελοῦδο. Ἡ φούστα, μὲ φύλλα ποὺ φαρδαίνουν ἀρκετὰ πρὸς τὰ κάτω, εἶναι μονταρισμένη σὲ φαρδὺ κορσελέ. Συμπληρώνεται μὲ πέντε διαφορετικὰ κορσάζ, ποὺ γίνονται πολὺ εὔκολα, καὶ σᾶς ἐξασφαλίζουν πέντε διαφορετικὲς ἐμφανίσεις γιὰ διάφορες περιστάσεις.

ΓΙΑ ΧΟΡΟ: Κορσὰζ ἀπὸ ἄσπρο ταφτὰ ντραπὲ ποὺ σχηματίζει μανικάκι. Πλαστρὸν ἀπὸ βελοῦδο. Μπορεῖτε ἂν θέλετε νὰ τρυπώσετε κι' ἕνα μικρὸ ταφταδένιο βολανάκι στὸ γύρο τῆς φούσας.

1 ΓΙΑ ΔΙΑΦΟΡΑ ΠΑΡΤΥ: Μπολερὸ ἀπὸ σατὲν μπλὲ-σιέλ. Κλείνει μὲ κουμπιὰ ντυμένα.

2 ΓΙΑ ΜΙΚΡΕΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΙΣ: Κοντὸ πολὺ ἐφαρμοστὸ ζακετάκι ἀπὸ κόκκινο ζέρσεϋ. Τὰ κουμπιά του μαῦρα, ὁ δὲ γιακὰς καὶ οἱ μανσέτες γκιπούρ.

3 ΓΙΑ ΓΙΟΡΤΗ ΚΑΙ ΓΕΥΜΑΤΑ: Μαῦρο πουλόβερ μὲ ἀνοιχτὸ «μπατὸ» ντεκολτέ. Γαρνίρεται μὲ φανταιζὶ τρέσα ἢ μουαρὲ κορδέλα

4 ΓΙΑ ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ: Κοντὸ ζακετάκι ἀπὸ μαῦρο ντρά. Κουμπώνει μὲ κουμπιὰ «ζαὶ» ἢ κοκκάλινα. Γιακαδάκι καὶ μανσέτες ἀπὸ ἐρμίνα. Τὸ ζακετάκι αὐτὸ μπορεῖ νὰ χρησιμοποιηθῇ καὶ ὡς συμπλήρωμα ὅταν φοράτε τὸ σατὲν μπολερὸ ἢ τὴ μαύρη μπλούζα

Ντυθῆτε καλὰ

5 ΙΔΕΕΣ

γιὰ νεαρὲς κυρίες

● Καὶ τὸ φόρεμα αὐτὸ ἔχει πέντε συμπληρώματα ποὺ σᾶς ἐπιτρέπουν νὰ κάνετε πέντε διαφορετικὲς ἐμφανίσεις ἀνάλογα μὲ τὴν περίπτωσι ποὺ θὰ σᾶς παρουσιαστῇ. Ἔχει γραμμὴ πρενσὲς μὲ φύλλα καὶ γίνεται ἀπὸ λεπτὸ μαῦρο ντρά. Ὁ μπούστος σταυρώνει καὶ σουρώνει λίγο κάτω ἀπ' τὸ στῆθος. Γαρνίρεται μὲ τρέσα ἢ διπλὸ γαζὶ ἂν προτιμᾶτε.

1 ΑΜΠΙΓΙΕ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑ: Μαῦρο βελούδινο τραυὰ-κὰρ παλτὸ πολὺ ἀμπιγιέ. Φοδράρεται μὲ ματελασέ, ἔχει ὀρθιο γιακαδάκι καὶ τὸ ἀμπιεσμὰν κουμπώνει μὲ 3 κουμπιὰ ἀπ' τὸ ἴδιο ἢ φανταιζί.

2 ΓΙΑ ΓΑΜΟΥΣ, ΓΙΟΡΤΕΣ κ.λ.π.: Μαύρη πελερίνα ἀπὸ σατὲν παστὲλ μὲ ξεχειλωτὸ γιακὰ καὶ μικρὰ κουμπιὰ μπούλ. Τὰ γάντια καὶ τὸ καπέλο ἀσορτί.

3 ΓΙΑ ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ, ΓΕΥΜΑΤΑ κ.ἀ.: Ζακέτα κοντὴ ἀπὸ τὸ ἴδιο τὸ ντρά, στολισμένη μὲ γιακὰ καὶ μανσέτες ἀπὸ σατὲν ματελασὲ μὲ πολλὲς σειρὲς ἀπὸ μεγάλες βελονιές.

4 ΓΙΑ ΧΟΡΕΥΤΙΚΕΣ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΙΣ: Φούστα ἀπὸ ὀργάντζα μαύρη ποὺ φοριέται πάνω ἀπὸ τὸ φόρεμα. Τὸ κορσελὲ καὶ ἡ κουμπωτὴ πάτ εἶναι ἀπὸ μαῦρο σατέν. Ἡ φούστα πλούσια καὶ σουρωτή.

ΓΙΑ ΕΠΙΣΗΜΕΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ: Θὰ φορεθῇ μὲ πλούσια σάρπα ἀπὸ μαῦρο σατέν. Φτέρινο καπελάκι ἢ κεντημένο μὲ διάφορα ὄμορφα πετράδια.

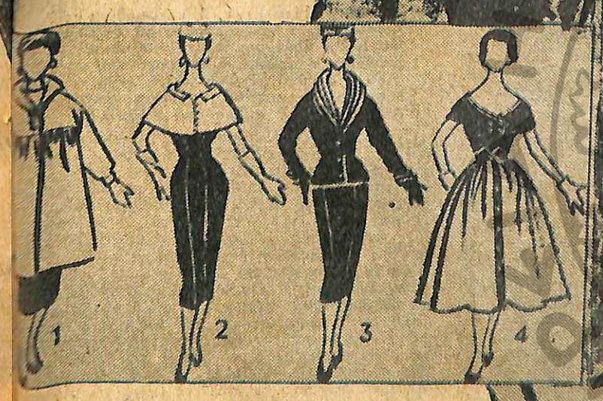

ΑΠΟΚΡΗΑΤΙΚΕΣ ΓΙΟΡΤΕΣ

Ο ΑΠΟΚΡΕΣ ήταν καὶ εἶναι ἀπὸ τὰ παληὰ χρόνια, γιὰ ὅλες τὶς τάξεις, περίοδος διασκεδάσεων καὶ συμποσίων. Κάθε ὅμως τόπος ἔχει ἰδιαίτερα ἔθιμα καὶ τὶς γιορτάζει κατὰ τὸ δικό του τρόπο. Μὰ γενικά, μόνο τὶς Ἀποκρές, ὁ λιτοδίαιτος ἑλληνικὸς λαὸς ἀνέκαθεν κάνει κατάχρησι κρεοφαγίας.

Σὲ πολλὰ ὀρεινὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος, καὶ κυρίως στὴν Πελοπόννησο, πρὶν ἀρχίση Ἀποκρηά, ἄρχιζε ἡ προετοιμασία της. Ὅπως συνηθιζόταν, πρὶν μιὰ ἑβδομάδα, ἕνας ἀπὸ τοὺς χωρικοὺς διαλαλοῦσε στοὺς δρόμους καὶ εἰδοποιοῦσε τοὺς συγχωριανούς του ὅτι ἡ Ἀποκρηὰ φθάνει καὶ ὅποιος δὲν ἔχει «θρεφτάρι» (χοῖρο οἰκόσιτο) νὰ φροντίση νὰ ἀγοράση. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ ἑβδομάδα αὐτὴ λεγότανε «προφωνούσιμη».

Ὁ χοῖρος, πραγματικά, στὰ περισσότερα μέρη τῆς Ἑλλάδος, τὴν ἐποχὴ αὐτὴ θεωρεῖται γιὰ τὰ ξεφαντώματα ἀπαραίτητος. Γιὰ τοῦτο καὶ ὁ φτωχότερος χωρικὸς φροντίζει νὰ ἀγοράση ἕνα γουρουνόπουλο ἀπὸ τὸ καλοκαίρι, γιὰ νὰ τὸ θρέψη ἕως τὶς Ἀποκρές.

Ἡ πρώτη ἑβδομάδα τῆς Ἀποκρηᾶς εἶναι «Ἀπολυτή». Σ' αὐτὴ καταπατεῖται τὸ θρησκευτικὸ ἔθιμο τῆς νηστείας τῆς Τετάρτης καὶ Παρασκευῆς. Ἀπὸ τὴ ἑβδομάδα λοιπὸν αὐτὴ κάθε χωρικὸς σφάζει τὸ «θρεφτάρι» του καὶ ἐπακολουθεῖ γιορτὴ ποὺ λέγεται «γουρνοχαρά».

Ἡ κάτ' ἐξοχὴν Ἀποκρηὰ εἶναι στὴ δεύτερη ἑβδομάδα, τὴν «κρεατινή», μὲ τὴν περίφημη Τσικνοπέμπτη της. Δὲν ἔχει ἐξακριβωθῆ γιατὶ ἡ Πέμπτη αὐτὴ λέγεται ἔτσι. Λένε ὅτι, τὸν παληὸ καιρό, οἱ γυναῖκες τὴ μέρα αὐτὴ συνηθιζαν νὰ «λυώνουν τ' ἀλείμματα». Πάντως, ἐκεῖνο ποὺ ἐπικρατεῖ καὶ σήμερα εἶναι ὅτι «γιὰ τὸ καλὸ» ψήνουν ἕνα κομμάτι κρέας στὰ κάρβουνα, νὰ τσικνίση, ἢ ἀφίνουν τὸ φαγητὸ-ἐπίτηδες «νὰ πιάση» λίγο στὴν κατσαρόλα.

Ἀπὸ τὴν Τσικνοπέμπτη ἕως τὴν τελευταία Κυριακὴ τῆς Ἀποκρηᾶς, τὴν «Τυρινή», εἶναι οἱ λεγόμενες μεγάλες Ἀποκρές. Τὸ κέφι φθάνει στὸ ζενίθ. Σὲ πολλὰ μέρη καί, ἰδίως στὰ νησιά, πολλὲς μαζὶ οἰκογένειες συγκεντρώνονται σὲ κάποιο φιλικὸ σπίτι μὲ τὰ φαγητά των ἢ κάθε μιὰ καὶ γλεντοῦν, τρώγοντας καὶ πίνοντας, ἕως τὶς πρωϊνὲς ὧρες.

Στὸ τραπέζι τῆς τελευταίας Κυριακῆς τῆς Ἀποκρηᾶς, ὅπως στὶς περισσότερες μέρες τοῦ χρόνου, ὑπάρχουν διάφορες προλήψεις καὶ δεισιδαιμονίες.

Ἐπίσης ἀξιοσημείωτα εἶναι τὰ τραγούδια ποὺ λέγονται αὐτὴ τὴν ἀποχαιρετιστήριο τῆς Ἀποκρηᾶς μέρα. Ἀνάμεσα στὰ ἄλλα τοπικὰ τραγούδια εἶναι καὶ τὸ κατωτέρω ποὺ τροῦδιέται στὴ Φθιώτιδα:

Τ' ἀκοῦτε τί παράγγειλεν ἡ Καθαρὴ Δευτέρα;
Πέθαν' ὁ Κρέας, πέθανε, ψυχομαχάει ὁ Τύρος,
σηκώνει ὁ Πράσος τὴν οὐρὰ κι' ὁ Κρέμμυδος τὰ γένεια.
Μπαλῶστε τὰ σακκούλια σας, τροχίστε τὰ λεπίδια
καὶ στὸν τρανὸ τὸν πλάτανο νὰ μάσουμε στεκούλια.

ΛΟΥΚΑΝΙΚΑ ΚΑΠΝΙΣΤΑ

● **2½ ὀκάδες ψαχνὸ χοιρινό. ½ ὀκὰ λαρδὶ φρέσκο. 20 δράμια ἁλάτι ψιλό. ½ κουταλιὰ σούπας μαῦρο πιπέρι. 3 δράμια νίτρο σὲ πούδρα. 1½ δράμι κόκκινη πιπεριά. Ἔντερα χοιρινά.**

Κόβετε τὸ κρέας καὶ τὸ λαρδὶ σὲ μικρὰ κομμάτια καὶ προσθέτετε τὰ ὑπόλοιπα ὑλικά. Τὰ περνᾶτε ὅλα μαζὶ ἀπὸ μηχανὴ κρέατος δυὸ φορές. Πλένετε καλὰ τὰ ἔντερα σὲ κρύα καὶ ζεστὰ νερὰ καὶ τὰ τρίβετε μὲ λεμόνια. Τὰ γεμίζετε καλὰ εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ μείνη ἀέρας μέσα, χρησιμοποιώντας γιὰ τὴ δουλειὰ αὐτὴ ἕνα χωνὶ μὲ φαρδὺ λαιμό. Κατόπιν δένετε σφιχτὰ τὸ ἔντερο μὲ σπάγγο σὲ ἰσομεγέθη τμήματα γιὰ νὰ σχηματισθῆ σὲ μικρὰ λουκάνικα, ἑνωμένα ὅμως. Τὰ καπνίζετε 3 ἕως 4 μέρες καὶ τὰ διατηρεῖτε κρεμασμένα σὲ στεγνὸ μέρος. Τὰ σερβίρετε τηγανισμένα.

ΧΟΙΡΙΝΟ

μὲ σέλινο αὐγολέμονο

● **1 ὀκὰ χοιρινὸ (ψαχνό). 100 δράμια κρεμμύδια ψιλοκομμένα. 3 κουταλιὲς σούπας Φυτίνη. 1 φλυτζάνι τσαγιοῦ νερὸ ζεστό. 1 ὀκὰ σέλινο (ρίζα). Γιὰ τὴ σάλτσα: 2 κουταλιὲς σούπας (κοφτὲς) Φυτίνη. 2 κουταλιὲς σούπας (κοφτὲς) ἁλεύρι. 1 λεμόνι (τὸ χυμό). Ἁλάτι καὶ πιπέρι.**

Κόβετε τὸ κρέας σὲ μικρὰ κομματάκια. Τὸ σωτάρετε μαζὶ μὲ τὸ κρεμμύδι καὶ μὲ 3 κουταλιὲς σούπας φυτίνη. Ὅταν ἀρχίση νὰ κοκκινίζη προσθέτετε τὸ νερό, ἁλάτι καὶ πιπέρι, σκεπάζετε τὴν κατσαρόλα καὶ τὸ ἀφίνετε σὲ σιγανὴ φωτιὰ ἕως ὅτου μισοβράση. Τότε προσθέτετε τὶς ρίζες σέλινου, ἀφοῦ τὶς καθαρίσετε καὶ τὶς κόψετε σὲ χονδρὲς φέτες κυδωνάτες, ἢ, ἐὰν οἱ ρίζες εἶναι μικρὲς, σὲ τέταρτα. Ρίχνετε στὸ φαγητὸ λίγο ἀκόμη ζεστὸ νερό, τὸ σκεπάζετε καὶ ἀφίνετε νὰ σιγοβράση ἕως ὅτου τὸ σέλινο μαλακώση. Τότε παίρνετε τὸ ζουμὶ τοῦ φαγητοῦ καὶ τὸ μετρᾶτε. Πρέπει νὰ εἶναι 2½ φλυτζάνια τσαγιοῦ. Ἐὰν δὲν εἶναι, τὸ συμπληρώνετε μὲ νερὸ ἢ γάλα καὶ ἑτοιμάζετε τὴ σάλτσα: Λυώνετε σὲ μικρὴ κατσαρόλα τὴ φυτίνη καὶ ρίχνετε τὸ ἀλεύρι. Ὅταν τὸ μίγμα ἀρχίση νὰ βράζη τὸ ἀποσύρετε ἀπὸ τὴ φωτιὰ καὶ ρίχνετε τὸ ζουμὶ τοῦ φαγητοῦ ζεστὸ καὶ λίγο-λίγο, ἐνῶ ἀνακατεύετε διαρκῶς. Βάζετε τὴ σάλτσα στὴ φωτιὰ ἕως ὅτου δέση ἐλαφρά. Κατόπιν χτυπᾶτε τοὺς κρόκους τῶν αὐγῶν μὲ τὸ χυμὸ λεμονιοῦ μέσα σὲ ἕνα μπῶλ. Ρίχνετε τὴ σάλτσα ζεστὴ λίγη-λίγη, ἐνῶ ἐξακολουθεῖτε νὰ τὴν ἀνακατεύετε. Σερβίρετε τὸ φαγητὸ μέσα σὲ πιατέλα καὶ ρίχνετε ἐπάνω τὴ σάλτσα. Ἐὰν δὲν πρόκειται νὰ σερβίρετε ἀμέσως τότε διατηρεῖτε τὴ σάλτσα ζεστὴ σὲ μπαὶν-μαρὶ (ἐπάνω ἀπὸ νερὸ βραστό). Ξαναζεσταίνετε τὸ φαγητό, ρίχνετε ἐπάνω τὴ ζεστὴ σάλτσα καὶ σερβίρετε.

ΧΟΙΡΙΝΟ ΨΗΤΟ ΜΕ ΠΑΓΑΙΕΣ

● **1½ ὀκὰ χοιρινὸ (νεφραμιά). 3 ἕως 4 σκελίδες σκόρδο. 2 λεμόνια, τὸ χυμό. Ἁλάτι καὶ πιπέρι. Πατάτες.**

Τρυπᾶτε τὸ κρέας μὲ μυτερὸ μαχαίρι καὶ βυθίζετε μέσα τὸ σκόρδο, ἀφοῦ τὸ κόψετε καὶ τὸ τυλίξετε σὲ ἁλάτι καὶ πιπέρι. Τὸ τρίβετε μὲ χυμὸ λεμονιοῦ, μὲ ἁλάτι καὶ πιπέρι καὶ τὸ βάζετε σὲ ταψὶ μὲ 2 ἕως 3 φλυτζάνια τσαγιοῦ νερὸ ζεστό. Τὸ ψήνετε σὲ δυνατὸ φοῦρνο ἐπὶ μιὰ ὥρα. Ἐλαττώνετε τὴ θερμοκρασία τοῦ φούρνου καὶ ἀφίνετε νὰ σιγοψηθῆ ἕως ὅτου μαλακώση καὶ ροδίση ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές. Ἐὰν χρειασθῆ, προσθέτετε λίγο νερὸ ζεστὸ κατὰ τὸ διάστημα ποὺ θὰ ψήνεται. Ἐν τῷ μεταξὺ μισοβράζετε μικρὲς ὁλόκληρες πατάτες μὲ τὸ φλοιό. Τὶς καθαρίζετε. Ὅταν τὸ κρέας ψηθῆ τὸ βγάζετε σὲ ζεστὸ πιατέλα καὶ τὸ διατηρεῖτε ζεστό. Ρίχνετε μέσα στὸ ταψί, στὴ σάλτσα τοῦ ψητοῦ, τὶς πατάτες. Τὶς πασπαλίζετε μὲ λίγο ἁλάτι καὶ πιπέρι καὶ τὶς ψήνετε σὲ δυνατὸ φοῦρνο ἐπὶ 35 λεπτά, ἢ ἕως ὅτου ροδίσουν. Τὶς γυρίζετε μιὰ ἢ δυὸ φορὲς κατὰ τὸ διάστημα ποὺ θὰ ψήνωνται καὶ φροντίζετε ὥστε νὰ μὴ στεγνώση πολὺ ἡ σάλτσα μέσα στὸ ταψί. Ἀκόμη προσέχετε ὥστε οἱ πατάτες νὰ μὴν εἶναι στιβαγμένες, ἀλλὰ τοποθετημένες σὲ μιὰ σειρὰ καὶ ἄνετα.

ΧΟΙΡΙΝΑ ΠΟΔΑΡΑΚΙΑ ΠΗΧΤΗ

● **6 χοιρινὰ ποδαράκια μετρίου μεγέθους. 2 ὀκάδες περίπου νερό. 2 σκελίδες σκόρδο. 1 φλυτζάνι τσαγιοῦ χυμὸ λεμονιοῦ. 2 κουταλιὲς σούπας (κοφτὲς) ἁλεύρι. Ἁλάτι καὶ πιπέρι.**

Καθαρίζετε τὰ ποδαράκια καὶ τὰ σιγοβράζετε μὲ τὸ νερὸ καὶ μὲ τὸ σκόρδο. Κατόπιν λυώνετε τὸ ἁλεύρι μὲ τὸ χυμὸ λεμονιοῦ καὶ ρίχνετε ἀρκετὸ ζεστὸ ζωμὸ ἀπὸ τὰ ποδαράκια γιὰ νὰ γίνη ἕνας ἀραιὸς χυλός. Τὸν ρίχνετε στὰ ποδαράκια καὶ στὸν ὑπόλοιπο ζωμό. Ἀδειάζετε τὸ παρασκεύασμα — ποδαράκια καὶ ζωμὸ — σὲ σουπιέρα, προσθέτετε ἁλάτι καὶ πιπέρι, ἐὰν χρειάζεται, τὸ κρυώνετε καὶ τὸ βάζετε στὸ ψυγεῖο ἕως ὅτου ἀρχίση νὰ πήξη.

●

ΚΕΦΤΕΔΑΚΙΑ

ψημένα σὲ σουβλάκια

● **300 δράμια κιμὰ ἑδδινὸ καὶ ἁρνίσιο κρέας. 1 κρεμμύδι μεγάλο τριμμένο. 2 αὐγά. Ἁλάτι καὶ πιπέρι. Λάδι.**

Περνᾶτε τὸ κρέας ἀπὸ μηχανὴ δυὸ φορές. Τρίβετε τὸ κρεμμύδι, προσθέτετε λίγο ἁλάτι καὶ ἀφίνετε νὰ σταθῆ ἐπὶ 10 λεπτά. Κατόπιν τὸ βάζετε μέσα σὲ τουλπανάκι καὶ τὸ στίβετε. Προσθέτετε στὸν κιμὰ τὸ χυμὸ τοῦ κρεμμυδιοῦ, τ' αὐγὰ καὶ ψιλὸ πιπέρι. Ζυμώνετε καλὰ τὸ μίγμα καὶ τὸ πλάθετε σὲ σφαῖρες στὸ μέγεθος αὐγοῦ. Τὶς περνᾶτε σὲ λαδωμένες σοῦβλες. Ψήνετε τὰ κεφτεδάκια σὲ κάρβουνα ἢ σὲ ἠλεκτρικὸ φοῦρνο 10 ἑκατοστὰ κάτω ἀπὸ τὸ ἐπάνω θερμαντικὸ στοιχεῖο ἐπὶ 5 λεπτὰ σὲ κάθε πλευρά. Τὰ σερβίρετε γαρνιρισμένα μὲ πουρέ.

ΠΑΣΤΙΤΣΙΟ

μὲ μπιζέλια ἢ ἀρακὰ

● **300 δράμια κιμά, 1 κρεμμυδάκι ψιλοκομμένο, 1 φλυτζ. τσαγιοῦ περίπου Φυτίνη ἢ βούτυρο, ½ ὀκὰ καθαρισμένα μπιζέλια ἢ ἀρακά, ἢ ἀνάλογο τοῦ κουτιοῦ, 12 αὐγά, 1 ὀκὰ γάλα, λίγο τυρὶ ξυσμένο, 3 κουταλιὲς σούπας γεμάτες ἁλεύρι, ½ ὀκὰ φύλλα τοῦ μπακλαβᾶ.**

Καβουρδίζετε τὸν κιμὰ μὲ τὸ κρεμμύδι καὶ μὲ 2 κουταλιὲς σούπας βούτυρο. Σωτάρετε τὸν ἀρακὰ ἐπίσης μὲ 2 κουταλιὲς βούτυρο. Βράζετε τὰ 10 αὐγὰ καὶ τὰ κόβετε σὲ λεπτὲς φέτες. Κατόπιν ἑτοιμάζετε μπεσαμὲλ ὡς ἑξῆς: Λυώνετε 2 κουταλιὲς βούτυρο καὶ ρίχνετε τὸ ἁλεύρι. Ὅταν ἀρχίση νὰ ξανθαίνη ρίχνετε τὸ γάλα λίγο-λίγο ἐνῶ ἀνακατεύετε διαρκῶς ἕως ὅτου ἡ μπεσαμὲλ πήξη. Ὅταν κρυώση προσθέτετε τὰ δύο αὐγά, χτυπημένα καὶ λίγο τριμμένο τυρί. Ἀναμιγνύετε τὸν κιμά, τὸν ἀρακά, τὰ βρασμένα αὐγὰ καὶ τὴν μπεσαμέλ. Στρώνετε μέσα σὲ μέτριο ταψὶ τὰ μισὰ φύλλα, ἐνῶ ἁλείφετε τὸ καθ' ἕνα μὲ βούτυρο λυωμένο. Ἁπλώνετε μέσα τὸ μίγμα τοῦ ἀρακὰ καὶ τὸ σκεπάζετε μὲ τὰ ὑπόλοιπα φύλλα, ἁλείφοντας κάθε φύλλο μὲ βούτυρο. Χαράζετε τὸ παστίτσιο σὲ κομμάτια καὶ τὸ ψήνετε στὸ φοῦρνό.

ΜΑΓΕΙΡΙΚΗ ΚΑΙ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗ

ΚΑΤΑΪΦΙ

● **1 ὀκὰ καταΐφι. 50 δράμια φύλλο τοῦ μπακλαβᾶ. 300 δράμια καρυδόψιχα κοπανισμένη. 2 κουταλ. τσαγιοῦ κανέλα. 150 δράμια βούτυρο ἢ Φυτίνη ἢ ἀνάμικτα. Γιὰ τὸ σιρόπι: 1½ ὀκὰ ζάχαρη. 350 δράμια νερό. 1 λεμόνι, τὸ χυμό.**

Ἁπλώνετε μέσα στὸ ταψὶ τὰ μισὰ φύλλα τοῦ μπακλαβᾶ, ἐνῶ ἁλείφετε τὸ καθ' ἕνα μὲ βούτυρο. Κατόπιν στρώνετε ἐπάνω τὸ μισὸ καταΐφι καὶ τὸ σκεπάζετε μὲ τὴν καρυδόψιχα. Πασπαλίζετε τὴν κανέλα. Στρώνετε ἐπάνω τὸ ὑπόλοιπο καταΐφι καὶ τὸ περιχύνετε μὲ βούτυρο. Τέλος τὰ σκεπάζετε ὅλα μὲ τὰ ἄλλα μισὰ φύλλα τοῦ μπακλαβᾶ, ἁλείφοντας πάντα τὸ καθ' ἕνα μὲ βούτυροο. Χαράζετε τὸ γλύκισμα σὲ κομμάτια τετράγωνα ἢ ρομβοειδῆ καὶ τὸ ψήνετε σὲ μέτριο φοῦρνο (300ο Φαρενάϊτ) ἐπὶ 45 λεπτά. Βράζετε τὴ ζάχαρη μὲ τὸ νερὸ καὶ τὸ χυμὸ λεμονιοῦ ἐπὶ 5λεπτά. Ρίχνετε τὸ σιρόπι στὸ καταΐφι καὶ ἀφίνετε νὰ σταθῆ ἕως ὅτου τὸ ἀπορροφήση. Τελείως.

«ΚΡΕΠ ΤΟΥ ΒΑΛΑΪ»

(Συνταγὴ ἑλβετική)

● **2 αὐγά. Ἐλάχιστο ἁλάτι. 4 κουταλιὲς σούπας γάλα ἑβαπορὲ ἀδιάλυτο. 2 κουταλιὲς σούπας ζάχαρη. ½ κουταλιὰ σούπας χυμὸ λεμονιοῦ. ½ κουταλάκι τσαγιοῦ μπέικιν πάουντερ. Ἁλεύρι (ὅσο τὸ μίγμα σηκώση). Μαγειρικὸ λίπος Στερεόλ, γιὰ τὸ τηγάνισμα.**

Χτυπᾶτε τ' αὐγὰ μὲ δύναμι καὶ προσθέτετε τὸ ἁλάτι, τὴ ζάχαρη, τὸ γάλα καὶ τὸ χυμὸ λεμονιοῦ. Πασπαλίζετε ἐπάνω στὸ μίγμα τὴ μπέϊκιν - πάουντερ καὶ κατόπιν ρίχνετε ἁλεύρι λίγο-λίγο καὶ τόσο, ὅσο χρειάζεται γιὰ νὰ γίνη ἡ ζύμη μαλακή, χωρὶς ὅμως νὰ κολλᾶ στὰ χέρια. Τὴν ἀφίνετε νὰ σταθῆ σκεπασμένη ½ ὥρα περίπου καὶ τότε τὴν ἀνοίγετε σὲ φύλλο πάχους 3 χιλιοστῶν. Κατόπιν κόβετε τὸ φύλλο, μὲ ρουλέτα ὀδοντωτὴ σὲ λουρίδες φάρδους 19 ἑκατοστῶν, τὶς ὁποῖες κόβετε σὲ κομμάτια 3 ἑκατοστῶν. Βάζετε σὲ βαθὺ τηγάνι ἢ σωτουὰρ ἀρκετὸ λίπος καί, ὅταν κάψη, ρίχνετε μέσα τὰ κομματάκια ζύμης. Τὰ ψήνετε ἕως ὅτου φουσκώσουν καὶ ξανθήνουν, τὰ ἐγάζετε ἀπὸ τὸ λίπος μὲ τρυπητὴ κουτάλα καὶ τὰ σερβίρετε πασπαλισμένα μὲ ζάχαρη καὶ κανέλα, ἢ μὲ σιρόπι. Τὰ «κρὲπ» τοῦ Βαλαὶ εἶναι ὑπέροχα ἐὰν σερβιρισθοῦν φρέσκα. Μποροῦτε ὅμως νὰ τὰ διατηρήσετε ἀρκετὸ καιρὸ κλεισμένα μέσα σὲ κουτὶ ἀπὸ ἄσπρο μέταλλο. Καὶ διατηρημένα εἶναι πολὺ νόστιμα.

ΓΑΛΑΤΟΜΠΟΥΡΕΚΟ

● **1½ ὀκὰ γάλα. 150 δράμια ζάχαρη. 12 κρόκοι αὐγῶν. 50 δράμια σιμιγδάλι ἢ ριζάλευρο. Βανίλια ἢ φλούδα λεμονιοῦ τριμμένη. ½ ὀκὰ φύλλο τοῦ μπακλαβᾶ. Βούτυρο. Γιὰ τὸ σιρόπι: 1 ὀκὰ ζάχαρη. ½ ὀκὰ νερό. 1 λεμόνι, τὸ χυμό.**

Βράζετε τὸ γάλα. Ρίχνετε σὲ κατσαρόλα τὴ ζάχαρη, τοὺς κρόκους τῶν αὐγῶν καὶ τὸ σιμιγδάλι, ἢ ρυζάλευρο. Δουλεύετε τὸ μίγμα μὲ ξύλινο κουτάλι καὶ ρίχνετε τὸ γάλα βραστὸ λίγο-λίγο, ἐνῶ ἀνακατεύετε διαρκῶς. Βάζετε τὴν κατσαρόλα στὴ φωτιὰ καὶ ἀνακατεύετε τὴν κρέμα ἕως ὅτου ἀρχίση νὰ βράζη. Τὴ βράζετε ἐπὶ 1 λεπτὸ καὶ τὴν ἀποσύρετε ἀπὸ τὴ φωτιά. Τὴν κρυώνετε γρήγορα τοποθετώντας τὴν κατσαρόλα μέσα σὲ λεκάνη μὲ παγωμένο νερό. Ἁλείφετε ἕνα μεγάλο ταψὶ μὲ λυωμένο βούτυρο καὶ στρώνετε μέσα ἕνα-ἕνα τὰ μισὰ φύλλα ἐνῶ τὰ βρέχετε μὲ λυωμένο βούτυρο. Ἁπλώνετε μέσα τὴν ἀνωτέρω κρέμα καὶ τὴ σκεπάζετε μὲ τὰ ὑπόλοιπα φύλλα ἁλείφοντάς τα ὅλα μὲ βούτυρο. Χαράζετε τὸ γαλατομπούρεκο σὲ κομμάτια τετράγωνα ἢ ρομβοειδῆ καὶ τὸ ψήνετε σὲ μέτριο φοῦρνο 35 ἕως 40 λεπτά. Ὅταν ψηθῆ καὶ μισοκρυώση τὸ περιχύνετε μὲ τὸ σιρόπι. Γιὰ τὸ σιρόπι θὰ βράσετε ἐπὶ 5 λεπτά: τὴ ζάχαρη, τὸ νερό, τὸ χυμὸ λεμονιοῦ καὶ τὸ φλοιὸ τριμμένον. Ἡ ἀντὶ τοῦ φλοιοῦ, χρησιμοποιεῖτε, ἐὰν θέλετε γιὰ ἄρωμα λίγη βανίλια.

ΜΠΙΣΚΟΤΑΚΙΑ ΑΜΥΓΔΑΛΟΥ

● **75 δράμια ἀμυγδαλόψιχα. 75 δράμια ζάχαρη. 30 δράμια ἁλεύρι. 6 ἀσπράδια αὐγῶν.**

Ἀσπρίζετε τ' ἀμύγδαλα καὶ τὰ κοπανίζετε καλὰ μὲ 2 ἀσπράδια αὐγῶν καὶ μὲ 2 κουταλιὲς ζάχαρη γιὰ νὰ γίνη μιὰ πάστα μάλλον σφικτή. Τὴν ἀραιώνετε μὲ τὰ ὑπόλοιπα ἀσπράδια, ἀφοῦ τὰ χτυπήσετε καὶ προσθέσετε τὸ ἁλεύρι καὶ τὴν ὑπόλοιπη ζάχαρη, σὰ σὲ βροχή.

Βάζετε τὸ μίγμα σὲ σακκούλα μὲ «κορνὲ» καὶ ἀφίνετε νὰ πέση σὲ μικροὺς δίσκους ἐπάνω σὲ λαμαρίνα βουτυρωμένη.

Ψήνετε τὰ μπισκοτάκια σὲ φοῦρνο σιγανὸ (300ο Φαρενάϊτ) ἐπὶ 20 ἕως 30 λεπτὰ ἢ ἕως ὅτου ξανθήνουν ἐλαφρά.

«ΛΙΝΤΖΕΡ ΤΡΟΤ»

● **1 φλυτζ. τσαγιοῦ βούτυρο. 1 φλυτζ. τσαγιοῦ ζάχαρη. 3 αὐγά. 70 δράμια κοπανισμένα ἀμύγδαλα. 1 κουταλιὰ σούπας κονιάκ. 1 λεμόνι τὸ φλοιὸ καὶ χυμό. 2 φλυτζ. τσαγιοῦ ἁλεύρι. 1 κουταλάκι τσαγιοῦ μπέϊκιν - πάουντερ. 2 φλυτζ. τσαγ. μαρμελάδα ἢ γλυκό.**

Ἀσπρίζετε τὸ βούτυρο καὶ προσθέτετε τὴ ζάχαρη, ἐνῶ χτυπᾶτε τὸ μίγμα ἕως ὅτου γίνη ἐλαφρὸ καὶ ἀφρᾶτο. Προσθέτετε τοὺς κρόκους τῶν αὐγῶν, χτυπημένους, τὰ ἀμύγδαλα, τὸ κονιὰκ καὶ τὸ χυμὸ καὶ φλοιὸ τοῦ λεμονιοῦ, τριμμένον.

Κοσκινίζετε μαζὶ τὸ ἁλεύρι καὶ τὴν μπέϊκιν - πάουντερ καὶ τὸ προσθέτετε λίγο-λίγο στὸ ἀνωτέρω μίγμα. Κατόπιν προσθέτετε τὰ ἀσπράδια τῶν αὐγῶν χτυπημένα μαρέγγα.

Στρώνετε τὰ 2)3 τῆς ζύμης μέσα σὲ ταψάκι ρηχὸ διαμέτρου περίπου 23 ἑκατοστῶν καὶ ἁπλώνετε ἐπάνω ἀρκετὴ μαρμελάδα ἢ γλυκό. Ἀνοίγετε σὲ φύλλο τὴν ὑπόλοιπη ζύμη καὶ τὴν κόβετε σὲ λουρίδες, τὶς ὁποῖες βάζετε στὴν ἐπιφάνεια σὲ σχῆμα καφασωτό. Ψήνετε τὴν τάρτα σὲ μέτριο φοῦρνο (350ο Φαρενάϊτ) ἐπὶ 45΄. Γεμίζετε τ' ἀνοίγματα μὲ μαρμελάδα ἢ γλυκό.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ ΤΟ ΣΙΡΟΠΙ-ΚΑΡΑΜΕΛΑ

ΕΙΚΟΝΑ 1: Ρίχνετε τὴ ζάχαρη σὲ βαθὺ τηγάνι καὶ τὴ λυώνετε σὲ σιγανὴ φωτιά, ἐνῶ τὴν ἀνακατεύετε διαρκῶς μὲ ξύλινο κουτάλι. ΕΙΚΟΝΑ 2: Τὴ ζεσταίνετε ἕως ὅτου λυώση τελείως καὶ γίνη σιρόπι χρυσόξανθο. Ἐξακολουθεῖτε νὰ ἀνακατεύετε. ΕΙΚΟΝΑ 3: Προσθέτετε στὴν καραμέλα νερὸ βραστὸ ἀνάλογο ὥστε νὰ ἀποκτήση τὴν πυκνότητα ποὺ θέλετε. Ἡ ρίχνετε τὴν ποσότητα νεροῦ ποὺ ἀναφέρεται στὴ συνταγὴ τοῦ γλυκίσματος, γιὰ τὸ ὁποῖον προορίζεται ἡ καραμέλα. ΣΗΜ.: Ρίχνετε τὸ ζεστὸ νερὸ στὴν καραμέλα μὲ προσοχὴ γιὰ νὰ μὴ σᾶς κάψη τὰ χέρια ὁ ἀτμός.

ΚΑΡΥΔΑΤΑ

● **150 δράμια ζάχαρη. 75 δράμια νερό. 200 δράμια καρύδι κοπανισμένο. 3 παξιμαδάκια κοπανισμένα. 2 πλακάκια σοκολάτα τριμμένη. Λίγο ἀνθόνερο. Ζάχαρη.**

Βράζετε τὴ ζάχαρη μὲ τὸ νερὸ ἐπὶ 5 λεπτά. Προσθέτετε τὸ καρύδι, τὰ παξιμαδάκια, τὴ σοκολάτα καὶ λίγο ἀνθόνερο. Ἀνακατεύετε τὸ μίγμα στὴ φωτιὰ γιὰ νὰ «δέση» καὶ κατόπιν τὸ πλάθετε σὲ μικρὲς σφαῖρες, σὲ ἀχλαδάκια, ἢ ὅπως τὰ ἀμυγδαλωτά. Τὰ τυλίγετε σὲ ἄφθονη ζάχαρη.

«ΓΑΖΙΕΣ» (Σοκολατίνα)

● **200 δράμια κουβερτούρα γάλακτος κοπανισμένη. 75 δράμια βούτυρο φρέσκο. 50 δράμια πραλίνα κοπανισμένη.**

Κόβετε τὴ σοκολάτα σὲ κομματάκια καὶ τὴ λυώνετε σὲ μπαὶν - μαρί. Κατόπιν τὴ δουλεύετε ἕως ὅτου κρυώση καλὰ καὶ προσθέτετε τὸ βούτυρο, κρύο, λίγο-λίγο. Τότε προσθέτετε τὴν πραλίνα ψιλοκοπανισμένη καὶ δουλεύετε καλὰ τὸ μίγμα. Τὸ βάζετε μέσα σὲ σακκούλα μὲ «κορνὲ» καὶ τὸ κόβετε ἐπάνω σὲ λαδόχαρτο. Βάζετε τὰ σοκολατίνια σὲ ψυγεῖο νὰ παγώσουν.

*

Ἀλληλογραφία

Καν ΑΝΝΙΤΑΝ.— Ἐπειδὴ ἡ ὕλη αὐτῶν τῶν σελίδων εἶχε συμπληρωθῆ, ὅταν ἐλήφθη τὸ γράμμα σας, θὰ δημοσιεύσουμε τὶς συνταγὲς ποὺ ζητᾶτε στὸ προσεχὲς τεῦχος.

Λόγια μεγάλων ...γαστρονόμων

Ὁ πλούσιος ἄνθρωπος ποὺ θέλει νὰ καλοτράφη, πρέπει νὰ ἔχη ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη στὸ μαγειρά του, γιατὶ ἀλλοιῶς τοῦ παραλύει τὴν ἐμπνευσι.

ΚΑΡΕΗ

*

Τὸν καλοφαγᾶ τὸν χαίρεται καὶ ὁ Θεός.

Τὸ καλὸ φαΐ τὸ ἀγαποῦν καὶ τὸ χαίρονται νέοι καὶ γέροι, πλούσιοι καὶ φτωχοί. Τὸ καλὸ φαΐ δίνει στὸν ἄνθρωπο τὴν πνευματικὴ ὁμορφιά.

Ἂν σκεφθῆ κανεὶς καλά, θὰ ἰδῆ ὅτι ὅλες οἱ ὡραιότερες στιγμὲς τῆς ζωῆς του συνδέονται μὲ κάποια ἀνάμνησι φαγητοῦ.

ΜΟΝΣΕΛΙΕ

*

Ὁ μάγειρας δὲν πρέπει νὰ ξεχνᾶ ὅτι δὲν εἶναι ἐργάτης, ὑπηρέτης ἢ ὑπάλληλος, ἀλλὰ καλλιτέχνης.

Τὸ νὰ ἀνάβετε στὸ τραπέζι τσιγάρο πρὶν ἀπὸ τὸν καφὲ εἶναι ἐξ ἴσου ἀσχημο μὲ τὸ νὰ.. ρεύεστε τὴν ὥρα τοῦ γεύματος.

ΚΟΥΡΙΝΟΝ ΣΚΗ

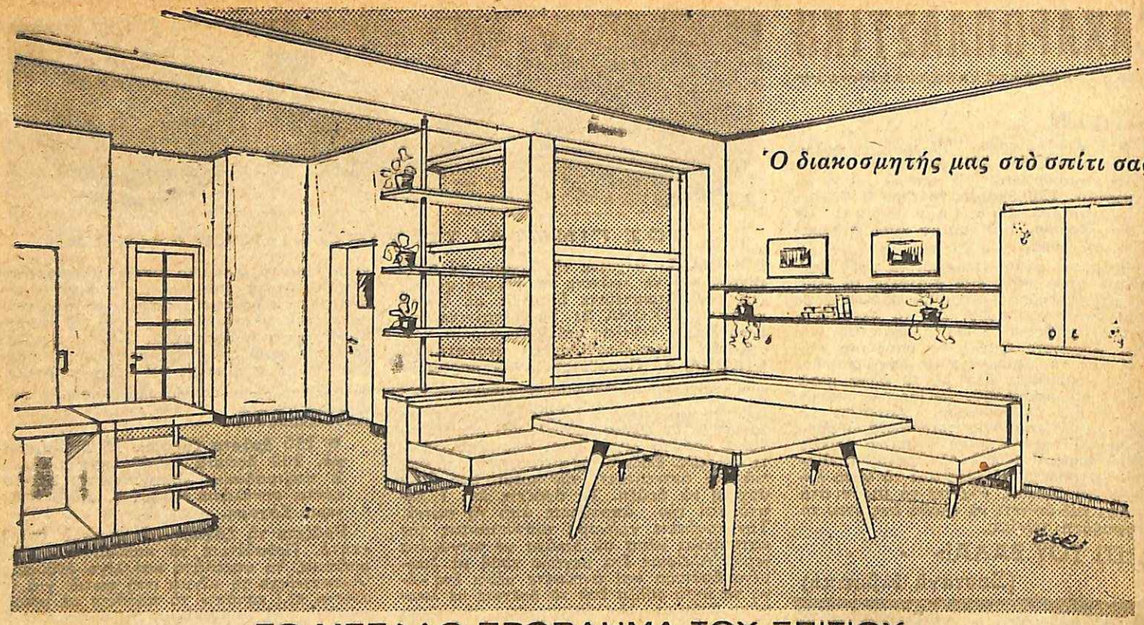

Ὁ διακοσμητής μας στὸ σπίτι σας

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ

ΚΟΥΖΙΝΑ ΚΑΙ ΠΡΟΧΕΙΡΗ ΤΡΑΠΕΖΑΡΙΑ

Β'

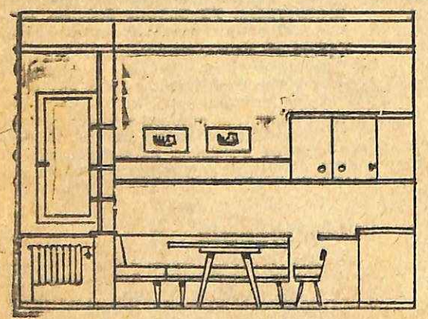

ΣΧΗΜΑ Α'. Πλευρὰ Ε—Δ

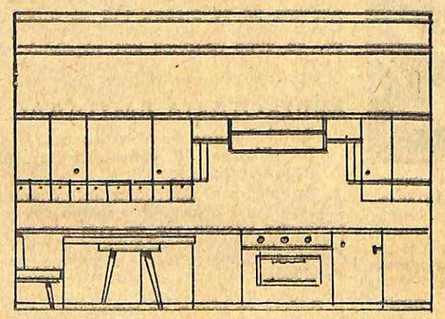

ΣΧΗΜΑ Γ'. Πλευρὰ Δ—Β

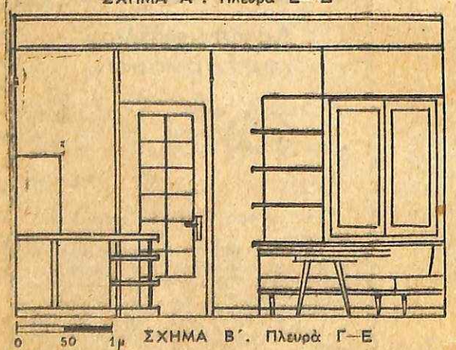

0 50 1μ ΣΧΗΜΑ Β'. Πλευρὰ Γ—Ε

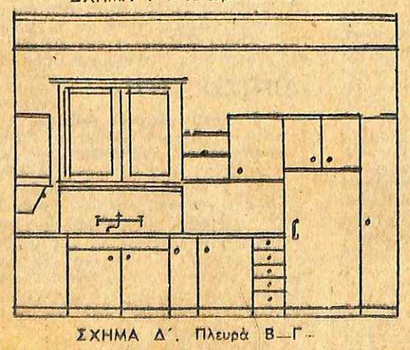

ΣΧΗΜΑ Δ'. Πλευρὰ Β—Γ

ΠΡΟΤΟΥ ἀρχίσω τὸ σημερινό μου ἄρθρο πρέπει νὰ τονίσω στὶς ἀγαπητές μου ἀναγνώστριες ὅτι ὁ χῶρος γιὰ τὸν ὁποῖο ἔγινε ἡ μελέτη τῆς κουζίνας —τραπεζαρίας ἔχει διαστάσεις ποὺ σπάνια τὶς συναντᾶ κανεὶς ἰδίως σὲ νέα σπίτια. Συνήθως οἱ κουζίνες τῶν σημερινῶν σπιτιῶν εἶναι μικρῶν διαστάσεων καὶ δὲν μποροῦν νὰ περιλάβουν σὲ ἔκτασι τουλάχιστον τόσα πράγματα ὅσα ἐμφανίζονται στὸ σχέδιο. Ἐπειδὴ ὅμως μοῦ δίδεται ἡ εὐκαιρία νὰ ἀναπτύξω κατὰ τὸ δυνατὸν ὅλο τὸ θέμα τῆς κουζίνας, γι' αὐτὸ καὶ τὸ δημοσιεύω μὲ τὸ σκοπὸ νὰ δώσω λεπτομέρειες μὲ βάσι τὶς ὁποῖες οἱ νοικοκυρὲς νὰ φτιάξουν τὴν κουζίνα τους, παίρνοντα τὰ στοιχεῖα ἐκεῖνα ποὺ τοὺς ἐξυπηρετοῦν. Θέλω νὰ πῶ μὲ τοῦτο ὅτι ἂν δὲν ἔχουμε μεγάλο χῶρο ἢ ἂν δὲν εἶναι ἀπαραίτητα τόσα πράγματα γιατὶ εἴμαστε λίγα ἄτομα ἢ δὲν θέλουμε νὰ ξοδέψουμε πολλὰ χρήματα ἢ γιὰ ἄλλους λόγους, δὲν σημαίνει ὅτι δὲν μποροῦμε νὰ ἐπωφεληθοῦμε ἀπὸ μερικὲς λεπτομέρειες τοῦ σχεδίου ποὺ θὰ μᾶς βολέψουν. Μοῦ ἔδόθη ἡ εὐκαιρία πρὸ ὀλίγου καιροῦ νὰ διαρρυθμίσω τὴν κουζίνα τῆς κυρίας Φ.Χ., Ἀθῆναι, ποὺ ἔχει διαστάσεις ἀπίστευτα μικρὲς καὶ ὅμως περιέλαβε ὅλα σχεδὸν τὰ στοιχεῖα μιᾶς μεγάλης ὅπως αὐτὴ ποὺ δημοσιεύω κουζίνας καὶ ὄχι μόνον δὲν ὑστερεῖ σὲ ἐμφάνισι καὶ εὐκολίες, ἀλλὰ ἴσως ἴσως εἶναι καὶ καλύτερη καὶ πρὸ παντὸς ἔγινε μὲ λίγα χρήματα.

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΣ τὸ θέμα μου παρουσιάζω σήμερα τὶς ἄλλες δυὸ πλευρὲς τῆς κουζίνας - τραπεζαρίας, δηλαδὴ τὴν τραπεζαρία. Εἶναι οἱ πλευρὲς ποὺ ὁρίζονται ἀπὸ τὰ σημεῖα ΓΖΕΔ (βλέπε κάτοψι στὸ προηγούμενο τεῦχος).

Ὅπως εἶπα, τοποθετοῦμε στὴ γωνιά, ὅπου τὸ παράθυρο, ἕνα καναπὲ σὲ σχῆμα Γ μὲ ἴσιες πλευρές. Ὁ καναπὲς στὴ μιὰ του πλευρὰ (ἀριστερὰ) προεξέχει ἀπὸ τὸν τοῖχο. Στὴν προεξοχὴ ἐφαρμόζουμε ἕνα εἶδος ἑταζέρας σὲ ὕψος 80 πόντων πάνω στὴν ὁποία θὰ στηριχθῆ τὸ κάθισμα τοῦ καναπὲ καὶ θὰ τοῦ δώσῃ συγχρόνως καὶ τὴν πλάτη του. Πάνω στὴν ἑταζέρα αὐτὴ στερεώνουμε ράφια μὲ τὸ σύστημα ποὺ φαίνεται καθαρὰ στὸ προοπτικὸ σχέδιο. Τὰ ράφια ἀπὸ τὴ μιὰ μεριὰ στηρίζονται στὸν τοῖχο καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη σ' ἕνα κάθετο μπαστούνι δια μέτρου 4 πόντων περίπου. Ἔτσι δημιουργήθηκε ἕνα χώρισμα τόσο πρακτικό, ὅσο καὶ διακοσμητικό. Στὴ δεξιὰ πλευρὰ ὁ καναπὲς ἐφάπτεται σὲ ὅλο τὸ μῆκος του μὲ τὸν τοῖχο πάνω στὸν ὁποῖο στερεώνουμε μιὰ ἑταζέρα μὲ δυὸ ράφια. Ἐπίσης τοποθετοῦμε δυὸ-τρία καδράκια.

Τὸ προοπτικὸ σχέδιο ποὺ δημοσιεύω μᾶς δίνει ὅλες τὶς λεπτομέρειες τῆς τραπεζαρίας. Ἐκτὸς ἀπ' τὸ προοπτικὸ δημοσιεύω σήμερα ὅπως βλέπετε τὶς τέσσερις ὄψεις τῆς κουζίνας-τραπεζαρίας σὲ σχέδια ὑπὸ κλίμακα γιὰ νὰ μπορέσουν οἱ ἀναγνώστριες ν' ἀντιληφθοῦν τὶς διαστάσεις καὶ ἀναλογίες τῶν διαφόρων «κομματιῶν» τῆς ἐπιπλώσεως.

Σχ. Α. Μᾶς παρουσιάζει τὴν

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στὴ σελίδα 65

ΠΕΡΝΑΤΕ ΤΗΝ ΩΡΑ ΜΑΘΑΙΝΟΝΤΑΣ

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1		1	9				5	0	
2					Η				
3	Γ								
4	Υ		Ν	Α	Ι			Κ	
5								Α	
6				Κ	Α	Ι			
7		Τ							
8		Ο			Σ	Π	Ι		Τ
9									Ι
10					○				
11		1	9				5	4	

Ὁριζοντίως:

1) Μιμητικὸς σπασμός.
2) Πρόθεσις — Μωαμεθανικὸν ὄνομα.
3) Καμμιὰ φορὰ ἔχει καὶ σύρα.
4) Μουσικὴ νότα.
5) Δὲν εἶναι ἡ κάθε γυναίκα.
6) Τοπικὸν ἐπίρρημα—Γερμανὸς συγγραφεὺς διάσημος, Νόμπελ 1929.
7) Μία ἑκ τῶν πέντε.
8) Γράμμα τοῦ ἀλφαβήτου.
9) Ἐκεῖ ζήτα τὴν προίκα τῆς χωριατοπούλας.
10) Κινέζικο πνευστὸ ὄργανο — Παλιὸ ἀσημένιο ἰσπανικὸ νόμισμα.
11) Εἶναι ὁ Λωρένς Ὀλιβιέ.

Καθέτως:

1) Πρόθεσις — Εἶναι καὶ παιδιά.
2) Εἶναι ἄσπρος — Σύνδεσμος τῆς ἀρχαίας.
3) Ἄρθρον — Ἡ γυναίκα τοῦ Φιλίππου Α' τοῦ Ὡραίου τῆς Ἱσπανίας.
4) Γράμμα τοῦ ἀλφαβήτου —Ἐνδυμίζει Συρανὸ ντὲ Μπερζεράκ.
6) Στὸν πληθυντικὸ σημαίνει δυνάμεις — Πόλις τοῦ Βελγίου γνωστὴ ἀπ' τὸν Α' Παγκόσμιο πόλεμο.
7) Ὀνομαστὴ ἀμερικανικὴ λουτρόπολις — Νότα τῆς Βυζαντινῆς μουσικῆς
8) Πρόθεσις — Ἀπαραίτητη σὲ κάθε ρόδα.
9) Ὁ δικός της δὲν ἔχει καμμιὰ σχέσι μὲ τὸ 46 καθέτως— Δίφθογγος.

(Μᾶς ἐστάλη ἀπὸ τὸν κ. Τ. Π. γιὰ τὰ 4χρονα τῆς ΓΥΝΑΙΚΑΣ).

Δύσκολη μοιρασιὰ

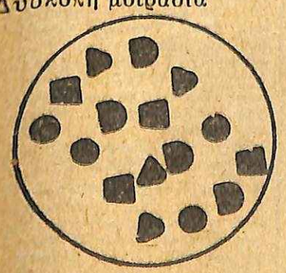

Αὐτὸ τὸ στρογγυλὸ οἰκόπεδο πρέπει νὰ διαιρεθῆ σὲ τέσσερα τμήματα ἴσης μεταξύ των ἐπιφανείας καὶ ἴσης διαμέτρου, ἔτσι ὥστε σὲ κάθε κομμάτι νὰ ὑπάρχῃ ἀπὸ ἕνα σπίτι τοῦ κάθε εἴδους, δηλαδὴ νὰ ὑπάρχουν τέσσερα σπίτια, καθένα ἀπὸ τὰ ὁποῖα εἰκονίζεται μὲ ἕνα διαφορετικὸ σημεῖον. Ἔχετε τὴν ἐλευθερία νὰ τραβήξετε, γιὰ νὰ χωρίσετε τὸ γήπεδο, ὁ,τι γραμμὲς θέλετε: εὐθείες, τεθλασμένες ἢ καμπύλες Καὶ τὰ τμήματα στὰ ὁποῖα θὰ χωρισθῇ τὸ γήπεδο, μποροῦν νὰ μὴ ἔχουν τὸ ἴδιο σχῆμα, ἀρκεῖ νὰ ἔχουν ἀπὸ τέσσερα διάφορα σπίτια.

✻

Μυστηριώδης ἀριθμὸς

Ἂν διαιρέσουμε τοὺς ἀριθμοὺς 4.373 καὶ 826 μὲ τὸν ἴδιο ἀριθμό, βρίσκομε ὑπόλοιπο ἀντιστοίχως 8 καὶ 7. Ποιός εἶναι ὁ ἀριθμὸς αὐτός;

Ἔχετε καλὴ μνήμη;

Διαβάστε δυὸ φορές, προσεκτικά, τὴν εἴδησι ποὺ ἀκολουθεῖ. Κατόπιν, γράψτε την ἀμέσως σ' ἕνα χαρτί, ὅσο μπορεῖτε πιὸ σωστὰ — ἀφοῦ, φυσικά, ...γυρίσετε σελίδα.

Θύελλα ἐξέσπασε τὴν παρελθοῦσαν νύκτα εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως. Ἐννέα οἰκίαι ἐπλήγησαν ἀπὸ τὸν κεραυνόν. Αἱ ὑλικαὶ ζημίαι ὑπολογίζονται εἰς πλέον τοῦ 1,5 δισεκατομμυρίου δραχμῶν. 47 πρόσωπα ἔμειναν ἄνευ στέγης. Ἕνα παιδί, καταληφθὲν ἀπὸ πανικόν, ἐπήδησεν ἀπὸ τὸ παράθυρο τοῦ δωματίου του, εὑρισκόμενον εἰς τὸ πρῶτον πάτωμα. Οἱ προσδραμόντες τὸ μετέφεραν εἰς τὸ Νοσοκομεῖον, εἰς κακὴν κατάστασιν.

✻

Πεζὸς καὶ ποδηλάτης

Ἕνας ποδηλάτης ποὺ τρέχει μὲ 20 χλμ. τὴν ὥρα καὶ ἕνας πεζὸς ποὺ περπατᾶ 5 χλμ. τὴν ὥρα, ξεκινοῦν συγχρόνως ἀπὸ τὴν Ἀθήνα γιὰ τὴν Κινέττα. Μόλις φθάνει στὴν Κινέττα, ὁ ποδηλάτης ξαναφεύγει ἀμέσως γιὰ τὴν Ἀθήνα, καὶ συναντᾶ στὸ δρόμο τὸν πεζό, ποὺ βρίσκεται τὴ στιγμὴ ἐκείνη σὲ ἀπόστασι 24 χλμ. ἀπὸ τὸ σημεῖον ἐκκινήσεως. Πόση εἶναι ἡ ἀπόστασις ἀπὸ τὴν Ἀθήνα στὴν Κινέττα;

✻

Τὸ μυθιστόρημα

Ἕνας ἐκδότης ἀπεφάσισε νὰ κυκλοφορήσῃ ἕνα μεγάλο μυθιστόρημα μὲ 3 τόμους σὲ ἑβδομαδιαία τεύχη, μὲ ὅσο τὸ δυνατὸν ὅμως περισσότερες σελίδες γιὰ κάθε τεῦχος. Οἱ τρεῖς τόμοι ἀποτελοῦνται ἀπὸ 224, 256 καὶ 384 σελίδες ὁ καθένας. Μπορεῖτε, μὲ τὶς μαθηματικὲς σας γνώσεις, νὰ βρῆτε ἀπὸ πόσα ἑβδομαδιαῖα τεύχη, μὲ πόσες σελίδες τὸ καθένα, πρέπει νὰ ἀποτελεσθῇ κάθε τόμος;

Ἀναρωτηθήκατε ποτέ;

...Ἂν ἀφήσετε ἄκοπα τὰ μαλλιά σας, θὰ ἐξακολουθήσουν νὰ μεγαλώνουν ἐπ' ἀπειρον;

Οἱ ἔρευνες ποὺ ἔγιναν στὰ ἐπιστημονικὰ ἐργαστήρια ἀπέδειξαν «ὅτι κάθε τρίχα τῶν μαλλιῶν ἔχει μέση διάρκεια ζωῆς 5 χρόνια. Κατόπιν, ἡ τρίχα πέφτει καὶ — ἂν εἶσθε τυχερὴ — μιὰ ἄλλη βγαίνει στὴ θέσι της Δεδομένου λοιπὸν ὅτι τὰ μαλλιὰ μεγαλώνουν κατὰ μέσον ὅρον ½ ἑκατοστὸ τὸ μήνα, τὸ μεγαλύτερο δυνατὸν μῆκος θὰ πρέπει νὰ εἶναι 70 ἑκ. Ἐν τούτοις ὑπάρχουν γυναῖκες ποὺ ἀποτελοῦν ἐξαίρεσι. Ἀνάμεσα σ' αὐτὲς εἶναι καὶ ἡ μεσόφωνος Μπλάνς Θέμπυ, τῆς Μετροπόλιταν Ὄπερα τῆς Νέας Ὑόρκης. Ἡ φωτογραφία δείχνει ποὺ φθάνουν τὰ μαλλιά της.

ΟΡΙΣΜΟΙ

Μελετῆστε καλὰ τοὺς ἀκόλουθους ὁρισμούς. Κατόπιν, σημειώστε μ' ἕνα κύκλο τὸ ἀρχικὸ γράμμα τῆς λέξεως ποὺ περιγράφει ὁ ὁρισμός. Παράδειγμα: Ὁ ὁρισμὸς 1 λέει «Τὸ ἄνω, ἀπὸ τὰ ἀρχικὰ ποὺ ἀκολουθοῦν, θὰ πρέπει—γιὰ νὰ βρῆτε τὴ σωστὴ λύσι, νὰ διαλέξετε τὸ Μ. Δοκιμάστε λοιπὸν τὶς ἱκανότητές σας, καὶ μετὰ ἀπὸ τὶς σωστὲς ἀπαντήσεις, ὑπολογίζοντας 1 βαθμὸ γιὰ τὴν καθεμιά, Ἂν ἔχετε πάνω ἀπὸ 7 βαθμούς, κατέχετε καλὰ τὴ γλῶσσα μας.

1. Τὸ ἀντίθετο τῆς ἀγάπης	Σ	Γ	Μ	Ε	3
2. Σκοτώνω κάποιον	Ε	Α	Φ	Μ	3
3. Λέω μιὰ ἀνακρίβεια	Κ	Ψ	Ε	Ο	2
4. Ἕνα πολύτιμο μέταλλο	Π	Ρ	Ζ	Ε	1
5. Ὑπολογίζω τὸ μέγεθος	Μ	Λ	Α	Ο	1
6. Αὐτὸς ποὺ πῆγαίθη ἀπὸ τὴν τύχη	Κ	Τ	Ν	Α	2
7. Βουτῶ στὸ νερό	Ε	Θ	Κ	Σ	3
8. Ἐκεῖνος ποὺ τὰ ξέρει ὅλα	Σ	Φ	Α	Π	4
9. Ἔχει ἀπέραντη δύναμι	Β	Ι	Π	Ε	3
10. Δὲν εἶναι φανερὸς	Κ	Ψ	Ο	Ν	1

ΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΚΕΝΤΗΜΑΤΩΝ

Ἐπεξηγήσεις τῶν σχεδίων Παραρτήματος τοῦ παρόντος τεύχους

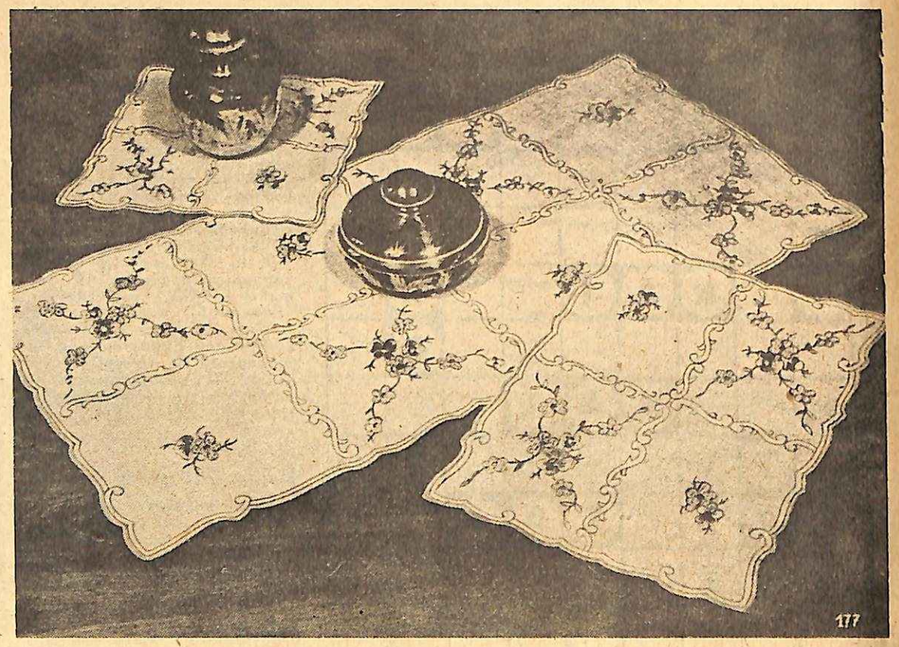

Ἀριθ. 177

ΣΕΡΒΙΣ ΓΙΑ ΤΟΥΑΛΕΤΑ

Ἕνα ὡραῖο σχέδιο σὲ ὀργκάντινα μὲ πουὰν ντ' ὄμπρ. Τὸ μεγάλο μακρόστενο κομμάτι εἶναι γιὰ πάνω στὴν τουαλέτα καὶ τὰ δυὸ μικρότερα γιὰ τὰ κομοδίνα. Τὸ μεγάλο σχέδιο μπορεῖτε νὰ τὸ κεντήσετε καὶ σὲ σεμέν-ντὲ-τάμπλ.

Ἀριθ. 178—178α

ΠΑΙΔΙΚΗ ΠΟΔΙΤΣΑ

Κεντήσετε αὐτὲς τὶς πεταλοῦδες, μαργαρίτες καὶ παπάκια σὲ παιδικὲς ποδίτσες μὲ ριζοβελονιὰ καὶ ζωηρὰ χρώματα. Τὸ σχέδιο ὑπ' ἀριθ. 178 θὰ τὸ τοποθετήσετε στὸ κάτω μέρος τῆς ποδιᾶς καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 178α' στὸ πάνω μέρος τοῦ μπούστου.

Ἀριθ. 179

ΚΟΚΚΙΝΟΣΚΟΥΦΙΤΣΑ

Κεντήσετε τὴν κοκκινοσκουφίτσα μὲ σταυροβελονιὰ πάνω σὲ πολὺ χονδρὸ καμβὰ καὶ μὲ μαλλὶ χονδρὸ γιὰ χαλάκι. Πολὺ ὡραία θὰ εἶναι νὰ τὴν κεντήσετε καὶ γιὰ μαξιλαράκι σὲ πολὺ λεπτὸ καμβὰ μὲ κλωστὲς μουλινέ. Τὰ χρώματα ποὺ θὰ μεταχειρισθῆτε σᾶς τὰ δίνουμε στὸ παράρτημα.

Ἀριθ. 180—1806

ΚΑΡΕ - ΝΤΕ - ΤΑΜΠΛ

Τὸ ἀγγλὲ κέντημα (κοφτὸ) ἀνακατεμένο μὲ φὶλ-τιρὲ εἶναι πολὺ τῆς μόδας Σᾶς δίνουμε τὴν εὐκαιρία νὰ κεντήσετε καὶ σεῖς ἕνα καρὲ-ντὲ-τάμπλ τῆς μόδας. Θὰ τὸ κεντήσετε σὲ μπεζ λινὸ ἢ χρωματιστὸ μὲ κλωστὴ τοῦ ἰδίου χρώματος μὲ τὸ χρῶμα τοῦ λινοῦ ποὺ θὰ μεταχειρισθῆτε. Τὸ φὶλ-τιρὲ θὰ τὸ κεντήσετε χωρὶς νὰ ξεφτίσετε τὸ ὕφασμα κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπο: Θὰ πάρετε μιὰ χονδρὴ βελόνα καὶ θὰ πιάνετε δυὸ-τρεῖς κλωστὲς καὶ θὰ τὴν περνᾶτε δυὸ φορὲς στὴν ἴδια μεριὰ καὶ θὰ σφίγγετε τὴν κλωστή. Τὸ ἴδιο θὰ κάνετε καὶ στὶς κάθετες βελονιές. Τὸ σχέδιο ὑπ' ἀριθ. 180 εἶναι τὸ γύρω-γύρω 'Ενώσετε τὰ σημεῖα α—6 μὲ τὰ σημεῖα α—6 καὶ θὰ ἔχετε τὸ μισὸ τῆς μιᾶς πλευρᾶς τὸ ὁποῖο θὰ ἐπαναλάβετε. Τὸ σχέδιο ὑπ' ἀριθ. 1806' εἶναι τὸ τέταρτο τοῦ στρογγυλοῦ ποὺ θὰ τοποθετήσετε στὸ κέντρον τοῦ καρέ.

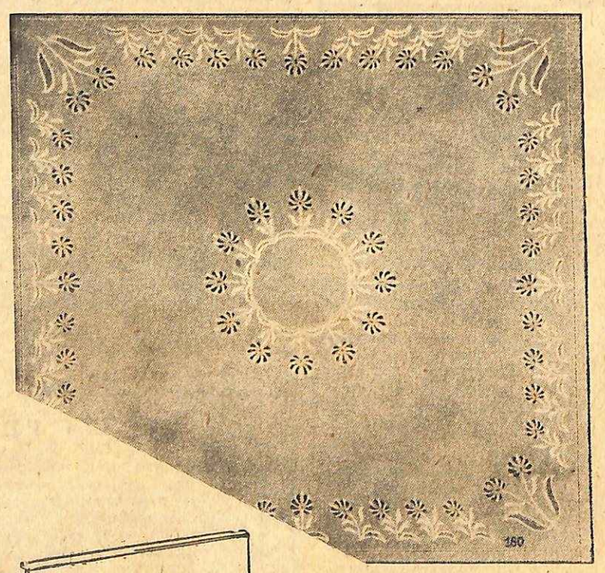

Ἀριθ. 181

ΚΟΥΒΡ - ΛΙ

Στὸ τεῦχος 49 σελὶς 39 ὑπάρχει σχέδιο γιὰ κουβρ-λὶ καπιτονὲ κατὰ διαφορετικὸ τρόπο ἐργασίας ἀπὸ τὸ σημερινό μας σχέδιο. Τὸ σημερινό μας σχέδιο θὰ τὸ ἐργασθῆτε κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπο: Θὰ βγάλετε τὸ σχέδιο σὲ ὅλο τὸ ὕφασμα ποὺ θὰ μεταχειρισθῆτε (ταφτὰ ἢ σατὲν) ἀπὸ τὴν καλὴ μεριὰ τοῦ ὑφάσματος. Κατόπιν στὴν ἀνάποδη μεριὰ τοῦ ὑφάσματος θὰ τοποθετήσετε σὲ ὅλο τὸ ὕφασμα λεπτὴ βουατίνα (θὰ τὴ βρῆτε στὸ ἐμπόριο, γιὰ εὐκολία θὰ ζητήσετε αὐτὸ ποὺ μεταχειρίζονται οἱ γουναράδες κάτω ἀπὸ τὴ φόδρα). Πάνω ἀπὸ τὴ βουατίνα θὰ βάλετε ἕνα τολὺ λεπτὸ βαμβακερὸ ὕφασμα. Θὰ τρυπώσετε αὐτὰ τὰ δυὸ ὑφάσματα πολὺ κοντὰ πάνω στὸν ταφτὰ ἢ σατέν. Ἀφοῦ τὰ τρυπώσετε θ' ἀρχίσετε τὸ κέντημα ἀπὸ τὴν καλὴ μεριὰ μὲ βελονιὰ γαζάκι στὸ χέρι. Οἱ βελονιές σας πρέπει νὰ πιάνουν καὶ τὰ δυὸ ὑφάσματα ἀπὸ τὴν ἀνάποδη μεριά. Ἅμα τὸ τελειώσετε, θὰ τὸ φοδράρετε μὲ λεπτὸ κρὲπ-ντὲ-σὶν ἢ φουλάρι.

Τῆς Ἄπω Ἀνατολῆς

● Παλαιότερα στὰ σπίτια Πολλῶν πλουσίων Κινέζων, ἐθεωρεῖτο εὐγενικὸ κατὰ τὴ διάρκεια ἑνὸς γεύματος νὰ πετάξῃ στὸ πάτωμα τὰ κόκκαλα ἀπὸ τὸ κοτόπουλο καὶ τὰ κουκούτσια ἀπὸ τὶς ἐλιές. Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο κάνανε μιὰ φιλοφρόνησι στὸν οἰκοδεσπότη δείχνοντάς του ὅτι τὸν ξέρανε ἀρκετὰ πλούσιο γιὰ νὰ ἔχῃ ἀρκετοὺς ὑπηρέτες, ποὺ θὰ καθαρίσουν τὸ σπίτι μετὰ τὸ γεῦμα.

● Στὴν Ἰαπωνία ὅταν μιὰ χωρικὴ φέρνῃ στὸν κόσμο ἕνα παιδί, δὲν βγάζει τὴν ἐλάχιστη φωνὴ πόνου καὶ σ' ὅλη τὴ διάρκεια τοῦ τοκετοῦ ὀφείλει, καθὼς τὴν περιτριγυρίζουν ὅλες οἱ γυναῖκες τῆς οἰκογενείας, νὰ χαμογελᾶ σὰ νὰ ἐπρόκειτο περὶ μιᾶς κοσμικῆς συγκεντρώσεως. Τὸ πατροπαράδοτο αὐτὸ χαμόγελο σημαίνει ὅτι στὴν Ἰαπωνία κανεὶς δὲν ἀναγνωρίζει στὸν ἑαυτό του τὸ δικαίωμα νὰ προξενήσῃ σ' ἕνα ἄλλο ἔστω κι' ἑνὸς δευτερολέπτου στενοχώρια. Τὴ βαθύτερη θλῖψι, τὴ φοβερώτερη συμφορὰ πρέπει νὰ τὴν ἀφηγηθῆς μὲ μιὰ ἔκφρασι γελαστή.

● Στὴν Κορέα, τῆς ὁποίας ἡ ἱστορία εἶναι πανάρχαιη ὅσο τῆς Κίνας καὶ τῆς Ἰαπωνίας καὶ ἦταν ὁ πολιτισμός της τὸ ἴδιο ἀνεπτυγμένος, καὶ σήμερα ἀκόμη δὲν μποροῦν νὰ συναντηθοῦν δυὸ γνωστοὶ στὸ δρόμο καὶ νὰ μὴ κάνουν μιὰ ὑπόκλισι.

Ἡ Μυρτὼ ἀπαντᾶ

ΕΥΔΟΚΙΑΝ Ω.—Δὲν ἔπρεπε νὰ περιπλέξῃς τὰ πράγματα ἔτσι. Δὲν βγαίνουν μ' ἕνα ἄνθρωπο ἔξω ὅταν ἀγαποῦν ἄλλον. Νομίζω πὼς πρέπει νὰ σταματήσῃς μὲ τὸν μεγάλον ἐφ' ὅσον δὲν τὸν ἀγαπᾶς, ἀκόμη καὶ αὐτὸς ἂν εἶναι σοβαρὸς καὶ σ' ἀγαπᾶ θὰ δείξῃ φανερὰ τὸ ἐνδιαφέρον του, ὁπότε καὶ σκέπτεσαι τί ἀπόφασι νὰ πάρῃς. Δὲν σοῦ συνιστῶ δὲ νὰ ξαναρχίσῃς σχέσεις μὲ τὸν πρῶτο Αὐτὸς φαίνεται πὼς σ' ἀγαπᾶ καὶ σὺ πρέπει νὰ σεβασθῆς αὐτὸ τὸ αἴσθημα ἀφοῦ ἀλλωστε τὸν ἀγαποῦσες καὶ τὸν ἀγαπᾶς. Νὰ τὸν συναντήσῃς καὶ νὰ τοῦ ἐξηγήσῃς πῶς ὅπως ἔχουν τώρα τὰ πράγματα δὲν μπορεῖς νὰ τὸν βλέπῃς συχνά, ὥσπου νὰ τακτοποιηθῇ. Ἀργότερα βλέπετε.

ΔΕΚΑΠΕΝΤΑΕΤΗ ΜΑΘΗΤΗΝ.—Μοῦ γράφεις ὅτι δὲν πρέπει νὰ σοῦ πῶ πὼς εἶσαι μικρὸς γιὰ νὰ ἔχῃς αἰσθηματικὲς περιπέτειες. Μὰ τί θέλεις νὰ σοῦ πῶ; Πὼς εἶσαι μεγάλος; Νὰ σὲ μεγαλώσω κι' ἐγὼ ὅπως μεγαλώνεις ἐσὺ μὲ τὴ φαντασία σου; Αὐτὰ ποὺ αἰσθάνεσαι, φίλε μου, εἶναι οἱ πρῶτες ἀνησυχίες τῆς ἐφηβικῆς ἡλικίας τὶς ὁποῖες ἐσὺ παρεξηγήσες ὡς αἰσθήματα. Πάντως φρόντισε νὰ ἐντοπίσῃς τὰ ἀντικείμενα τῶν πιθανῶν αἰσθημάτων σου σὲ ξένες κοπέλλες καὶ ὄχι στὶς ἐξαδέλφες σου. Καὶ ἂν θέλῃς νὰ μὲ ἀκούσῃς, φρόντισε νὰ καταρτισθῇς τώρα σὲ μόρφωσι καὶ μὴ χάνῃς πολύτιμο καιρὸ κουράζοντας τὸ μυαλό σου ἀσκοπα.

ΑΠΕΛΠΙΣ.—Νομίζω πὼς μπορεῖτε νὰ βρῆτε μιὰ λύσι γιὰ νὰ ἐβγῆτε ἀπὸ τὴν ἀδικη αὐτὴ κατηγορία ποὺ σᾶς βαρύνει. Δὲν θὰ μποροῦσε ὁ ἀδελφός σου νὰ τὴν ζητήσῃ ἀφοῦ τὴν ἀγαπᾶ; Ἐπίσης ὅλη διαγωγή σου μπορεῖ καὶ ἡ μέλλον νὰ ἀποδείξῃ τὸ ἀντίθετο ἀπὸ αὐτὸ ποὺ σὲ κατηγοροῦν. Μπορεῖς νὰ βάλῃς καὶ κάποιο τρίτο πρόσωπο μὲ κῦρος τὸ ὁποῖο νὰ ἀναλάβῃ νὰ διορθώσῃ τὰ πράγματα. Ἄλλη λύσι δὲν βλέπω, ἀλλὰ δὲν εἶναι κάτι γιὰ τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἀπελπίζεται κανείς καὶ μάλιστα ὅταν εἶναι ἀβάσος.

Μ. Ι. ΛΑΜΠΡ.—Τὸ περιοδικὸ σας εἶναι ἕνας πολύτιμος ὁδηγός σ' αὐτὸ ποὺ ζητᾶς. Στὶς σελίδες του μπορεῖς νὰ βρίσκῃς πάντοτε πολύτιμες συμβουλὲς καὶ προσδείξεις ποὺ ἂν τὶς ἀκολουθήσῃς, ἀσφαλῶς θὰ βελτιώσῃς πολὺ τὴν ἐμφάνισι καὶ τὰ θέλγητρα σου. Ἂν ἔχῃς κάτι τὸ συγκεκριμένο, ἕνα μειονέκτημα ποὺ θὲς νὰ ξεπεράσῃς, γράψε μου νὰ σὲ βοηθήσω νὰ τὸ νικήσῃς. Ἡ στήλη μου εἶναι τόσο περιωρισμένη, ποὺ δὲν μπορῶ μέσα σὲ λίγες γραμμὲς νὰ σὲ διαφωτίσω γενικά. Γράψε μόνο νὰ εἶσαι ἁπλὴ καὶ νὰ ἐκδηλώνῃς καὶ νὰ δείχνῃς αὐτὸ ποὺ εἶσαι καὶ ὄχι νὰ μιμῆσαι ἕνα τύπον ἄλλον ποὺ σ' ἀρέσει.

ΜΑΥΡΟ ΓΑΡΥΦΑΛΟ.— Ἀπὸ ὅλη στάσι του ὡς τώρα δείχνει πὼς εἶναι ἄνθρωπος ποὺ πρέπει νὰ τὸν ἔχῃς ἐμπιστοσύνη. Αὐτὸ ὅμως δὲν θὰ πῇ πὼς πρέπει νὰ ξεχνᾶς τὸν αὐτοσεβασμὸ καὶ τὴν ἀτομική σου ἀξιοπρέπεια. Ἂν πάντοτε τὰ ἔχῃς ὑπ' ὄψει σου αὐτά, ἂν εἶσαι προσεκτικὴ καὶ συγκρατημένη, εἶμαι βέβαια πὼς τὸ αἴσθημά σας θὰ ἔχῃ εὐτυχὲς τέλος, ἐκτὸς καὶ ἂν ὑπάρχουν ἄλλα ἀπρόβλεπτα ἐμπόδια.

ΟΛΛΑΝΔΕΖΑ.—Δυστυχῶς δὲν μπόρεσα νὰ βρῶ τὴ διεύθυνσι τοῦ ἀτόμου ποὺ μοῦ ζητᾶτε. Ὅ,τι ἀφορᾶ τὶς ὑποδείξεις σας, τὶς λάβαμε ὑπὸ σημείωσι τὶς σχέσεις μὲ τὸ μυθιστόρημα, γιατὶ ἀσχολεύει ἐδῶ καὶ ἀρκετὸ καιρό. Εἶναι δὲ τὸ μόνο ἑλληνικὸ περιοδικὸ ποὺ προσφέρει στὶς ἀναγνώστριές του τὰ καλύτερα δημιουργήματα τῆς ἑλληνικῆς πεζογραφίας. Θὰ τὸ διαπιστώσετε ἂν διαβάζετε τὸ περιοδικό τακτικά.

ΣΚΑΡΛΕΤ: Μοῦ φαίνεται δύσκολο ἢ μᾶλλον ἀδύνατο χωρὶς ἐπέμβασι γιατροῦ νὰ ἐπιτύχῃς αὐτὸ ποὺ ἐπιθυμεῖς. Καλύτερα θὰ ἦταν νὰ ἔχῃ μιὰ ἐξήγησι μαζί του ἀπὸ πρίν γιατὶ ὅταν θὰ τὸ διαπιστώσῃ μόνος του θὰ εἶναι χειρότερα.

ΜΙΚΡΗ ΜΠΑΛΑΡΙΝΟΥΛΑ, Π. Σ.—Ἤσουν πολὺ μικρή, ἀγαπητή μου, γιὰ νὰ ἀρχίσῃς αὐτὲς τὶς περιπέτειες καὶ ἦταν ἐπόμενο νὰ ἔχῃς ἀπογοητεύσεις. Ἀλλὰ δὲν φταῖς τόσο ἐσὺ ὅσο ἡ μητέρα σου, ἡ ὁποία σὲ ἐνεθάρρυνε σ' αὐτό. Ἂν θέλῃς τὴ συμβουλή μου νὰ κυττάξῃς τώρα τὰ μαθήματα καὶ τὸν χορό σου καὶ ὅταν μετὰ πέντε χρόνια γίνῃς εἴκοσι χρονῶν τότε ἔχεις καιρὸ νὰ ἐρωτευθῇς ὁπότε θὰ εἶσαι καὶ σὲ θέσι νὰ ξεύρῃς τί θέλεις καὶ πῶς νὰ ὑπερασπίσῃς τὸν ἑαυτό σου. Εἶναι κρίμα νὰ σπαταλήσῃς αὐτὰ τὰ πολύτιμα δῶρα ποὺ σ' ἐπροίκισε ἡ φύσις, ὅπως μοῦ γράφεις, τόσο ἐπιπόλαια καὶ τόσο νωρίς.

ΑΛΙΝΤΑ Κ.Σ.Σ.: Λυποῦμαι, ἀγαπητή μου φίλη, ποὺ θὰ σὲ πικράνω, ἀλλὰ φαίνεται πὼς ὁ ἀγαπημένος σου ἔπαυσε νὰ ἐνδιαφέρεται γιὰ σένα καὶ πρέπει νὰ προσπαθήσῃς νὰ τὸν ξεχάσῃς. Ἡ ἀγάπη του δὲν ἦταν ποτὲ δυνατή, γι' αὐτὸ καὶ στὴν πρώτη ἀναποδιὰ ποὺ σᾶς ἔτυχε, ξεθυμανε. Ἡ ὅλη στάσι του κατόπιν, δείχνει ὅτι ἤθελε νὰ διακόψῃ σιγὰ σιγὰ καὶ ἤθελε νὰ τὸ καταλάβῃς μὲ τρόπο. Ἔτσι κάνουν συνήθως ὅλοι. Ξεύρω πὼς δὲν εἶναι εὔκολο καὶ θὰ ὑποφέρῃς, ἀλλὰ πρέπει νὰ τὸ κάνῃς γιὰ τὴ μελλοντική σου εὐτυχία. Ἴσως νὰ ἦταν καλύτερα ποὺ ἔγινε τώρα κι' ὄχι ἀργότερα, γιατὶ δὲν εἶναι ὅπως φαίνεται καλὸς τύπος.

*

Ἡ ΣΥΝΤΑΚΤΙΣ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ ἀπαντᾶ:

«ΜΙΑ ΔΥΣΤΥΧΙΣΜΕΝΗ ΣΩΜΑΤΙΚΩΣ» — Σᾶς παραπέμπουμὲ στὰ τεύχη ἀρ. 103 καὶ 104 ὅπου μιλᾶμε γιὰ κοντὲς καὶ γιὰ τὶς πολὺ ψηλὲς ἀναλυτικώτερα ἀπ' ὅσα θὰ μᾶς ἐπέτρεπε ὁ περιωρισμένος ἐδῶ χῶρος. Ἂν παρ' ὅλ' αὐτὰ θέλετε νὰ μάθετε κι' ἄλλα, ἰδίως ἂν ἔχετε συγκεκριμένες ἀπορίες, ξαναγράφτε μας καὶ θὰ σᾶς ἀπαντήσουμε σχετικά.

ΞΑΝΘΟΥΛΑ.—Στολὲς σὰν αὐτὴ ποὺ ζητᾶτε ὑπάρχουν ἕτοιμες στὴν Ἀθήνα, στὰ εἰδικὰ καταστήματα γιὰ στρατιωτικὰ ροῦχα. Παρακαλέστε κανένα γνωστό σας νὰ σᾶς φροντίσῃ τὸ ζήτημα. Τὸ ταγιέρ σας νὰ τὸ κάνετε κλασικὸ καὶ νὰ τὸ ράψετε σὲ ράφτη, φούστα κανονικοῦ μάκρους. Ἂν θέλετε γιορνιτούρα βάλτε δελοῦδινο γιακά.

ΕΛΛΗ.—Συμφωνῶ μὲ τὴ μαύρη μπλούζα. Κάντε τὸ μανίκι ζαπονὲ καὶ στρογγυλὸ λαιμὸ ποὺ θὰ τὸν πλαισιώσετε μὲ τὴ γραβατοῦρα σας. Ἄνοιγμα πίσω (ὑποθέτω ὅτι θὰ ἐννοεῖτε κούμπωμα). Ἡ φούστα ἐπίσης εἶναι καλή, πρὶν ὅμως ἀποφασίσετε γιὰ ἐξωτερικὲς τσέπες, δοκιμάστε τὶς ἐπάνω σας ὅταν θὰ εἶναι τελείως ἕτοιμη, γιὰ νὰ δῆτε ἂν σᾶς πάνε. Ἀλλοιῶς κάνετε τὶς ἄλλες. Τὴ ζακέτα μπορεῖτε νὰ τὴν κάνετε ρηχὴ χωρὶς ρεβέρ, θὰ εἶναι καὶ πιὸ ἀνοιξιάτικη. Ἴσως κανένα ἀπὸ τὰ σχέδια ποὺ δημοσιεύουμε νὰ σᾶς κάνῃ. Τὰ μυτερὰ πιέτα (σχετικὰ μὲ τὸ ταγιὲρ) δίνουν βέβαια περισσότερο ὕφος.

Α.Ι.Π. — Ἀπευθυνθῆτε στὸ Τμῆμα Τύπου τῆς Γαλλικῆς Πρεσβείας. Θὰ σᾶς πληροφορήσουν.

ΑΠΟΓΟΗΤΕΥΜΕΝΗ Ε.— Συμφωνῶ ἀπολύτως νὰ κάνετε μαῦρο σὲ κλασσικὴ γραμμὴ μὲ καμμιὰ φανταιζὶ λεπτομέρεια. Μπλουζὰ ἄσπρη γνταντελένια γιὰ καλή, κλειστὴ ζαπονέ. Μιὰ κόκκινη πουαντιγὲ ἀπὸ «συρὰ» μεταξωτὸ θὰ εἶναι ἐπίσης ὡραία καὶ εὐκολοφόρετη τώρα τὴν ἄνοιξι. Αὐτὴ νὰ ἔχῃ πλούσιο φιόγκο ἐμπρός. Ὅ,τι νεώτερο μᾶς ἔρθῃ σὲ μπλοῦζες θὰ τὸ δημοσιεύσουμε.

ΜΟΝΑ — ΛΙΖΑ.—Οἱ καδένες ποὺ λέτε φοριοῦνται βραδάκι μὲ ἐλαφρὸς ἀμπιγὲ ντύσιμο, ἢ καὶ μὲ κανένα μαῦρο ἢ χρωματιστὸ κλειστὸ πουλόβερ ξερσεϋ. Καρδελίτσες μπορεῖτε νὰ φοράτε κόκκινες, πράσινες, μπλέ, μαῦρες. Ἐν ἀνάγκη φοριοῦνται καὶ σὲ χορὸ μόνον ἂν εἶναι διευθετημένες ἔτσι ὥστε νὰ μὴ παρουσιάζουν σπὸρ ὄψι. Οἱ μπλοῦζες μὲ τὸ γυριστὸ λαιμὸ εἶναι σπόρ. Μὲ τὴ φούστα σᾶς θὰ πήγαινε κόκκινη μπλούζα.

Ε.Δ.Χ.—Ὅπως βλέπετε δημοσιεύσαμε μασκαράτικα. Τὴν ἐρώτησι σχετικὰ μὲ τὸ μενοῦ διαβιβάσαμε στὴ στήλη μαγειρικῆς. Ὅσο γιὰ τὶς κοπέλλες ποὺ λέτε δὲν μποροῦμε νὰ κάνουμε κάτι τέτοιο γιὰ ἐδῶ στὴν Ἑλλάδα. Θὰ ἦταν μιὰ μεγάλη εὐθύνη τὴν ὁποία δὲν θὰ μπορούσαμε ἐμεῖς τοὐλάχιστο νὰ ἀναλάβουμε.

ΕΛΕΝΗ— Ἀγαπητή μου, τὸ μαῦρο ταγιὲρ εἶναι ἕνα ἀπολύτως ἀπαραίτητο στοιχεῖο γιὰ τὴ γυναικεία γκαρνταρόμπα. Γιὰ νὰ τὸ φοράτε παντοῦ καὶ συνεχῶς καὶ νὰ μὴν πέφτῃ ἡ μόδα του, κάτι θὰ σημαίνῃ βέβαια κι' αὐτὸ τὸ πρᾶμα. Μιὰ γυναίκα ἐξασφαλίζει πρῶτα τὰ μαῦρα της ροῦχα (ἰδιαίτερα τὸ ταγιέρ), καθὼς καὶ τὰ κλασικὰ σπόρ. Ἔπειτα προχωρεῖ σὲ ὅ,τι δήποτε ἄλλο. Δὲν διαβάζετε τί λένε καθὲ τόσο ἐπ' αὐτοῦ καὶ οἱ μεγάλοι ραφτὲς. Πάνω ἀπ' τὸ κοντό σας δραδουνὸ μπορεῖτε νὰ δέλετε τὸ μαῦρο παλτό. Πάρτε μαζί καὶ τὸ σάλι, μήπως σᾶς χρειαστῇ νὰ τὸ ρίξετε στοὺς ὤμους σας μέσα στὴν αἴθουσα.

ΚΑΤΙΑ.— Ἡ μαύρη ζωρζέτα σας εἶναι κατάλληλη, ἐκτὸς ἂν ἔχῃ σπὸρ ράψιμο. Ἀλλοιῶς θὰ τὴν συνοδεύσετε μὲ κανένα ὡραῖο κόσμημα, (χρυσὸ μαργαριτάρι ἢ στρας), καὶ μὲ καμμιὰ ἀμπιγὲ π. χ. δελουδίνη σάρπα. Τὰ λουστρίνενια πέδιλα φοριοῦνται σὲ γάμους. Βεβαίως καὶ φοριοῦνται τὰ ψεύτικα μαργαριτάρια, καὶ μάλιστα πολλὲς σειρὲς μαζί.

ΑΓΓΕΛΑ Τ.—Καλὴ ἰδέα τὸ δελοῦδο. Φοριέται καὶ ἔξω, ἐκτὸς ἂν τὸ σχέδιό του εἶναι πολὺ ἀμπιγέ. Τὸ δελοῦδο εἶναι ἐξ ἄλλου καὶ πάρα πολὺ τῆς μόδας.

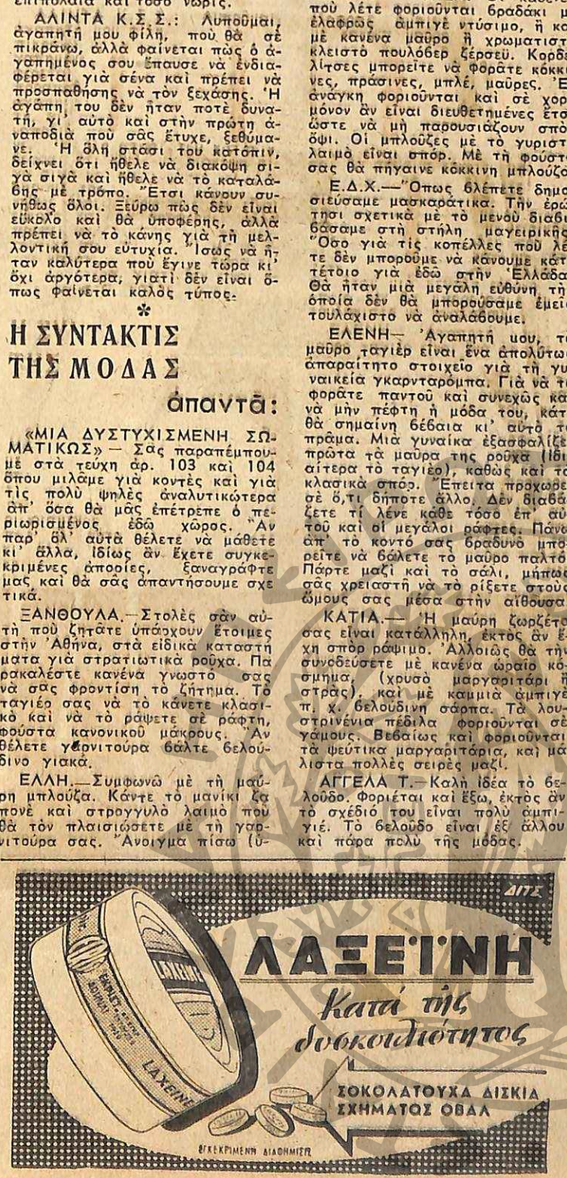

Πάντα μὲ καλὴ διάθεση

Ἡ σημερινὴ γυναῖκα, ἰδίως ἡ ἐργαζομένη δὲν εἶναι εὔκολο νὰ ἔχῃ πάντα εὐχάριστη διάθεση καὶ μάλιστα ὡρισμένες ἡμέρες τοῦ μηνός. Ἡ CAMELIA τῆς εἶναι ἀπαραίτητη. Ἑκατομμύρια γυναικῶν χρησιμοποιοῦν σήμερα τὴν Σερβιέτ ὑγείας CAMELIA γιὰ νὰ ἐξασφαλίσουν ὑγεία καὶ ν' ἀποφύγουν τὶς δυσάρεστες ἐκπλήξεις καὶ συνέπειες τοῦ παρελθόντος.

● Ἡ CAMELIA εἶναι πρακτική
● Ἡ CAMELIA εἶναι οἰκονομική
● Ἡ CAMELIA σημαίνει Ὑγεία καὶ Καθαριότητα

Camelia Σερβιέτ ὑγείας

Προσφέρει σ' ὅλες τὶς γυναῖκες Ἀσφάλεια καὶ Αὐτοπεποίθηση

Αὐτὸ ζητοῦσα!

Γιὰ νὰ σώσω τὰ μαλλιά μου! Πραγματικά, ἀφότου ἀρχισε νὰ τὰ λούζῃ μὲ τὸ γνήσιο Σαμπουὰν TÊTE-NOIRE ἀπέκτησαν γυαλάδα καὶ ἔγιναν μεταξένια. Τὸ Σαμπουὰν "Τέτ-Νουὰρ" εἶναι ἀπηλλαγμένο ἀπὸ κάθε ἐπιβλαβῆ χρωστικὴ οὐσία καὶ εἶναι κατασκευασμένο μὲ τὰ πιὸ τελευταῖα δεδομένα τῆς Ἐπιστήμης. Ἀποφεύγετε τὶς ἀπομιμήσεις καὶ λούζετε τὰ μαλλιὰ σας μὲ Τέτ-Νουὰρ γιὰ νὰ τὰ ἔχετε πάντα ὑγιῆ καὶ στὸ φυσικό τους χρῶμα καὶ σχῆμα.

Ζητεῖτε μ' ἐπιμονὴ τὸ γνήσιο Σαμπουὰν

ΤΟ ΠΑΝΑ ΠΟΥ ΧΡΙΣΤΕΥΕΤΑΙ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

TÊTE-NOIRE

Φάκελλοι - Φιάλαι - Κρέμα

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑΙ ΚΟΜΜΩΣΕΙΣ ΠΕΡΜΑΝΑΝΤ
ΒΑΦΑΙ ΤΕΛΕΙΩΣ ΦΥΣΙΚΑΙ
Ὁδὸς Πειραιὼς 57Α
Τηλ. 52.940

ΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΕΝΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΝΤΟΥΛΑΠΙΑ ΓΙΑ ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΕΝΕΣ ΝΟΙΚΟΚΥΡΕΣ

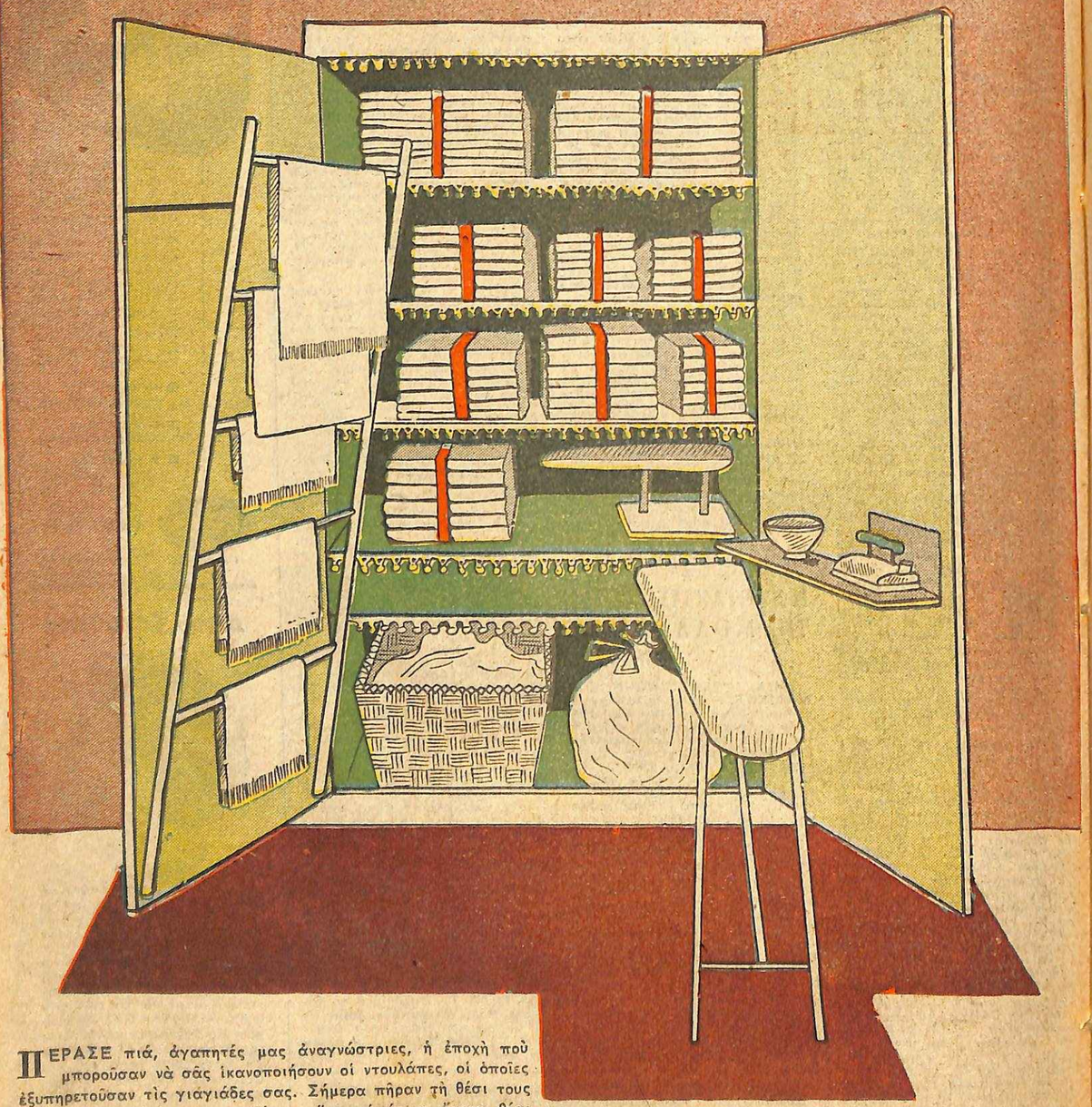

ΠΕΡΑΣΕ πιά, ἀγαπητές μας ἀναγνώστριες, ἡ ἐποχὴ ποὺ μποροῦσαν νὰ σᾶς ἱκανοποιήσουν οἱ ντουλάπες, οἱ ὁποῖες ἐξυπηρετοῦσαν τὶς γιαγιάδες σας. Σήμερα πῆραν τὴ θέσι τους τὰ μεγάλα, εὐρύχωρα ντουλάπια, ὅπου ὑπάρχει ἄνετα θέσι γιὰ τὸ κάθε τί καί, φυσικά, τὸ κάθε τι εἶναι πάντα στὴ θέσι του. Σᾶς δίνουμε ἐδῶ 6 πρακτικὲς ἰδέες συγχρονισμένων ντουλαπιῶν, ποὺ εἶναι ἀληθινὰ ἰδιώδη γιὰ τὸ κάθε μοντέρνο σπίτι, καὶ πολυτιμότατα γιὰ τὴν κάθε νοικοκυρὰ μὲ γοῦστο.

1 ΤΟ ΝΤΟΥΛΑΠΙ ΤΩΝ ΑΣΠΡΙΚΩΝ. Τὸ ντουλάπι αὐτὸ περιέχει ὄχι μόνον ἄνετα ράφια γιὰ τὴ φύλαξι τῶν ἀσπρικῶν—σεντονιῶν, πετσετῶν κ.λ.π.—τοῦ σπιτιοῦ, ἀλλὰ καὶ ὅλα τὰ ἀπαραίτητα σύνεργα τοῦ σιδερώματος. Ἡ σανίδα τοῦ σιδερώματος, στερεώνεται πρὶν ἀκόμη ἑνὸς ραφιοῦ μὲ δυὸ ἀνοιχτοὺς μεντεσέδες, καὶ στηρίζεται στὸ πάτωμα μὲ ἕνα διπλωτὸ πόδι. Ὅταν κλείνουμε τὸ ντουλάπι, ἀφαιροῦμε τὴ σανίδα ἀπὸ τὴ θέσι της καί, διπλώνοντας τὸ πόδι, τὴν τοποθετοῦμε ἀνάμεσα στὰ ράφια. Στὸ ἐσωτερικὸ τοῦ ἑνὸς θυρόφυλλου ὑπάρχει ἕνα μικρὸ ράφι, ὅπου ἀκουμποῦμε τὸ σίδερο, τὸ μπολ μὲ τὸ νερὸ κ.λ.π. Στὸ ἄλλο θυρόφυλλο εἶναι στερεωμένη μιὰ σχάρα, ποὺ στηρίζεται κάτω σὲ δυὸ μεντεσέδες καὶ ἐπάνω σὲ δυὸ κορδόνια. Ἡ σχάρα αὐτή, ἐξαιρετικὰ πρακτική, χρησιμεύει γιὰ ν' ἀκουμποῦμε προσωρινὰ τὰ ἀσπρικά, μόλις τὰ σιδερώσουμε. (Ἀφοῦ στεγνώσουν καλά, τὰ διπλώνουμε καὶ τὰ τοποθετοῦμε στὰ ράφια). Καθὼς κλείνει ἡ ντουλάπα, ἡ σχάρα ἐφαρμόζει ἐσωτερικὰ στὸ θυρόφυλλο.

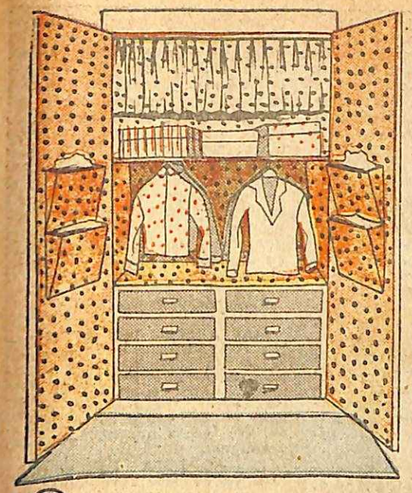

②

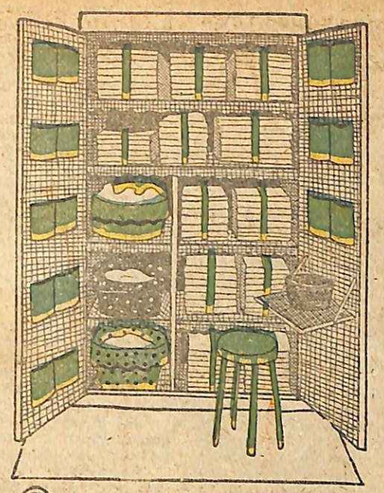

⑤

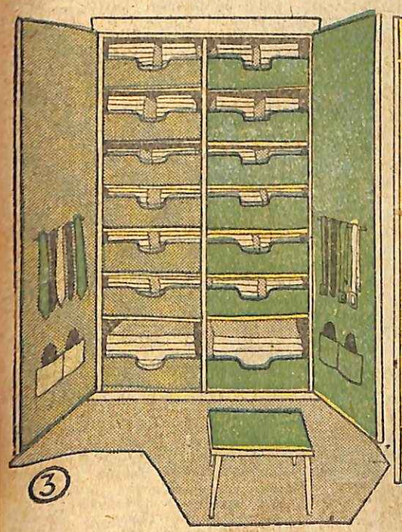

③

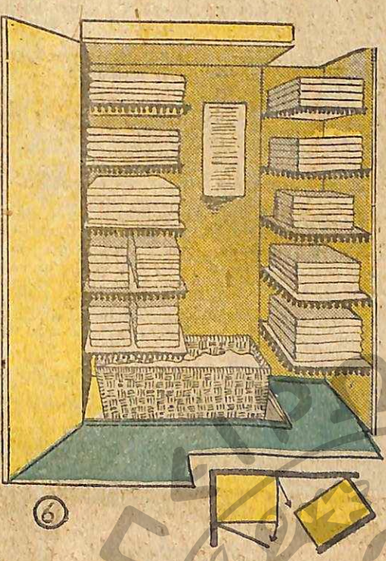

⑥

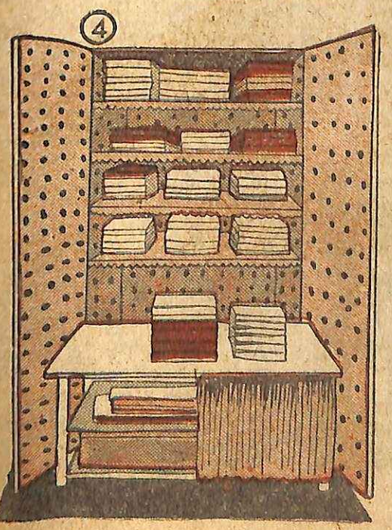

④

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

● Οἱ Ἄγγλοι εἶναι περισσότερο μαλακοὶ ἀπέναντι στὰ ζῶα τους παρὰ στὰ παιδιά τους. Τὸ 1952, 962 ζεύγη καταδικάστηκαν γιατί παραμέλησαν τὰ μωρά τους. Ἐπίσης σημειώθηκαν στὴν Ἀγγλία 30.750 περιπτώσεις σκληρότητος. Κατὰ τὴν ἴδια αὐτὴ περίοδο, 2.000.000 ζῶα ἄρρωστα ἢ πληγωμένα ἔτυχαν περιθάλψεως στὰ διάφορα ἰατρεῖα τοῦ Κυανοῦ Σταυροῦ. Ὑπάρχουν 245 ἐπιθεωρηταί, 116 κλινικὲς καὶ 138 νοσοκομειακὰ αὐτοκίνητα στὴν Ἀγγλία καὶ στὴν Οὐαλλία — χωρὶς νὰ ὑπολογίσουμε τὴ Σκωτία — ποὺ δὲν ἀσχολοῦνται παρὰ μὲ ζῶα. Μιὰ ἀγγλικὴ ἑταιρία προστασίας ζώων ἔχει παραρτήματα καὶ στὴν Αἴγυπτο.

● Τὸ 1952, 1.521 παιδιὰ ἐγκατελείφθησαν στὴ Μεγάλη Βρεταννία. Καὶ τὸ Ἐθνικὸν Ἵδρυμα ποὺ ἔχει ὡς ἔργον νὰ προλαμβάνη τὴν σκληρότητα ἀπέναντι τῶν παιδιῶν εἶχε πάρα πολλὴ δουλειά. Τὸ δελτίο του κακῆς ὑγείας ἀναφέρει ὅτι ἀναγκάσθηκε νὰ ἀσχοληθῇ μὲ τὶς ἀκόλουθες περιπτώσεις:

Παιδιὰ παραμελημένα ..	66.035
Παιδιὰ κτυπημένα	7.767
Ἐγκαταλελειμμένα	156
Ὑποχρεωθέντα ἀπ' τοὺς γονεῖς τους νὰ ζητιανέψουν	108

Ἀναφέρεται ἡ περίπτωσις μιᾶς μικρούλας ποὺ ἀνεκαλύφθη μέσα σὲ μιὰ καλύβη, στὸ Μπάθ. Ἔκανε ἐμετὸ καὶ ἦταν πολὺ ἐξαντλημένη γιὰ νὰ σταθῇ στὰ πόδια της. Ἡ μητέρα της εἶχε πάει νὰ χορέψῃ.

● Ἡ ἀγγλικὴ δικαιοσύνη τιμωρεῖ σκληρὰ τοὺς ἐκφύλους γονεῖς. Τὸ 1952, πάντοτε, 1.080 οἰκογενειάρχες καταδικάστηκαν γιὰ σκληρότητα ἀπέναντι τῶν παιδιῶν (ἡ ποινὴ εἶναι πολὺ αὐστηρότερη ἀπὸ αὐτὴ ποὺ ἐπιβάλλεται σ' ἐκείνους ποὺ παραμέλησαν τὰ παιδιά τους). Ἀλλὰ ὑπάρχουν δράματα ἀσύλληπτα. Σὲ μιὰ κλινικὴ τοῦ Λέστερ, ἕνα μικρὸ ἀγοράκι ἐσύρθηκε ὡς τὸ γραφεῖο καὶ ὕστερα ἔπεσε λιπόθυμο. Τοῦ παρεσχέθη ἡ ἀναγκαία περίθαλψις καὶ ὕστερα ἕνας ἐπιθεωρητὴς πῆγε νὰ δῇ τοὺς γονεῖς του.

— Τὸ παιδί σας κοντεύει νὰ πεθάνῃ ἀπὸ τὴν πεῖνα. Γιατὶ δὲν τὸ τρέφετε;

— Δὲν ζητήσαμε νάρθῃ στὸν κόσμο... Ἂς τὰ βγάλῃ πέρα μόνο του! εἶπαν μὲ ἀφάνταστη σκληρότητα.

2 ΤΟ ΝΤΟΥΛΑΠΙ—ΣΙΦΟΝΙΕΡΑ. Εἶναι ντυμένο ἐσωτερικὰ μὲ βουλάτο ὑφασμα. Τὸ κεντρικὸ μέρος του περιλαμβάνει δέργες μὲ κρεμάστρες, γιὰ τὸ κρέμασμα τῶν ρούχων. Ἀπὸ κάτω, ὑπάρχουν συρτάρια γιὰ τὰ ἀπρόρρουχα, ἐνῶ τὰ ἐπάνω ράφια χρησιμεύουν γιὰ τὴ φύλαξι κασελῶν καὶ ἄλλων εἰδῶν. Στὸ ἐσωτερικὸ τῶν θυρόφυλλων, εἶναι κρεμασμένες θῆκες ἀπὸ ὑφασμα, ὅπου φυλάγονται μαντήλια, κάλτσες κ.λ.π.

3 ΤΟ ΝΤΟΥΛΑΠΙ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ. Τὸ ἐπίπλο χωρίζεται κατακορύφως στὰ δυό. Τὸ δεξὶ μέρος εἶναι γιὰ τὴν κοπέλλα, τὸ ἀριστερὸ γιὰ τὸ ἀγόρι. Τὰ σταθερὰ ράφια ἔχουν ἀντικατασταθῇ μὲ συρταρωτὰ ἐπίπεδα. Στὸ ἐσωτερικὸ τῶν θυρόφυλλων, ὑπάρχουν στερεωμένα κορδόνια, ὅπου κρεμιοῦνται οἱ γραβάτες, οἱ ζῶνες κ.λ.π. Οἱ παντόφλες μπαίνουν σὲ κρεμαστὲς θῆκες.

4 ΤΟ ΝΤΟΥΛΑΠΙ—ΚΙΝΗΤΟ ΤΡΑΠΕΖΙ. Τὸ κάτω μέρος τοῦ ντουλαπιοῦ αὐτοῦ καταλαμβάνεται ἀπὸ ἕνα τραπέζι, βαμμένο μὲ λευκὸ λακέ. Ἀνάμεσα στὰ πόδια τοῦ τραπεζιοῦ αὐτοῦ, ὑπάρχουν ράφια. Τὰ δυὸ πίσω πόδια του εἶναι ἐφοδιασμένα μὲ ρόδες, ἔτσι ὥστε ἀνασηκώνοντας ἐλαφρὰ τὸ ἔμπρὸς μέρος τοῦ τραπεζιοῦ, νὰ μπορῆτε νὰ τὸ μετακινήσετε εὔκολα: τὰ πόδια ποὺ δὲν ἔχουν ρόδες ἐξασφαλίζουν τὴ σταθερότητα ὅταν θὰ τὸ ἀκουμπήσετε κάτω.

5 ΤΟ ΝΤΟΥΛΑΠΙ—ΚΟΥΤΙ ΕΡΓΟΧΕΙΡΟΥ. Τὸ ἐσωτερικό του εἶναι ὁλόκληρο ντυμένο μὲ καρὸ ὑφασμα. Ἐπάνω στὰ ἐσωτερικὰ τῶν θυρόφυλλων κρέμονται θῆκες ἀπὸ κιτρινόχρωμο ζωηρὸ ὑφασμα. Ἕνα μικρὸ ἀναδιπλούμενο ράφι χρησιμεύει γιὰ νὰ ἀκουμπᾶτε τὸ πανέρι μὲ τὰ εἴδη τῆς ραπτικῆς. Στὰ ράφια ὑπάρχουν τρία πανέρια, σὲ καθένα ἀπὸ τὰ ὁποῖα φυλάγονται τὰ ροῦχα γιὰ σιδέρωμα, τὰ ροῦχα γιὰ μπάλωμα, καὶ τὰ ἐρχόχειρα σας (κέντημα, πλεχτὸ κ.λ.π.). Χρησιμοποιῆστε γι' αὐτὸ μικρὰ πανέρια, τὰ ὁποῖα θὰ ντύσετε.

6 ΤΟ ΑΥΤΟΣΧΕΔΙΟ ΝΤΟΥΛΑΠΙ. Τὰ πολὺ βαθειὰ ράφια δὲν εἶναι βολικά. Γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὸ μειονέκτημα αὐτό, ὁ σχεδιαστὴς ἐχώρισε τὸ ντουλάπι αὐτὸ στὰ δυό. Τὸ ἀριστερό του μέρος εἶναι σταθερό, ἐνῶ τὸ δεξιὸ εἶναι κινητὸ καὶ περιστρέφεται ἐπάνω σὲ μεντεσέδες στερεωμένους στὴν ἄκρη τῆς πλάτης τοῦ ντουλαπιοῦ. Ἔτσι, ὅλο τὸ δεξιὸ μέρος ἀνοίγει καλά, καὶ μπορεῖτε νὰ τοποθετήσετε τὰ ροῦχα σας χρησιμοποιώντας τὸ βάθος τῶν ραφιῶν.

Η ΤΟΝΥ ΓΙΑΝΝΗΛΟΥ ἀπαντᾶ στὶς ἀναγνώστριες τῆς «ΓΥΝΑΙΚΑΣ» γιὰ κάθε ζήτημα ποὺ ἀφορᾶ τὴν...

ΟΜΟΡΦΙΑ

ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

Τὸ ντεμακιγιὰζ

Εἶναι ἡ βάσις γιὰ τὴν κάθε ἐπακόλουθη νυκτερινὴ ἢ καὶ κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ἡμέρας, περιποίησι καὶ τόνωσι τοῦ δέρματος τοῦ προσώπου. Εἶχα, πρὸ ἐτῶν ἤδη, ξαναγράψει γιὰ τὸ πῶς πρέπει νὰ γίνεται ὁ βραδυνὸς καθαρισμὸς τοῦ προσώπου. Ἀλλὰ στὸ μεταξὺ προσετέθησαν πλῆθος ἀναγνωστριῶν ποὺ πολλὲς ἀπὸ αὐτὲς μὲ ρωτοῦν διαρκῶς σχετικὰ μὲ τὸ ντεμακιγιάζ. Τὸ θέμα εἶναι γενικοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ ἀναγκάζομαι νὰ τοῦ ἀφιερώσω ἕνα μικρὸ χῶρο ἀπὸ τὶς στῆλες τῆς ἀλληλογραφίας.

Ἰδού, κατ' ἀρχήν, οἱ 4 ἐντολὲς τοῦ ντεμακιγιάζ:

1) Πρέπει κάθε βράδυ πρὸ τοῦ ὕπνου ν' ἀπαλλάσσουμε τελείως τὸ δέρμα τοῦ προσώπου τόσο ἀπὸ ὅ,τι ἐμεῖς οἱ ἴδιες ἐπαλείψαμε καὶ ἐπιστρώσαμε, ὅσο καὶ ἀπὸ ὅ,τι παραμένει μέσα στοὺς πόρους καὶ πάνω στὴν ἐπιδερμίδα ἀπὸ τὶς ἴδιες τὶς ἐκκρίσεις τοῦ δέρματος.

2) Γιὰ τὴν ἐπιτυχία τοῦ ὡς ἄνω καθαρισμοῦ πρέπει νὰ χρησιμοποιοῦμε προϊόντα ποὺ προσφέρονται πιὸ κατάλληλα καὶ ποὺ δὲν πρόκειται νὰ βλάψουν μὲ τὴν πάροδο τοῦ χρόνου, τὸ δέρμα.

3) Τὸ προϊὸν ποὺ χρησίμεψε γιὰ τὸν καθαρισμὸ δὲν πρέπει νὰ μένη τελικὰ πάνω στὴν ἐπιδερμίδα.

4) Στὶς περισσότερες περιπτώσεις ὅπου χρειάζεται μιὰ τονωτικὴ θεραπεία τῆς ἐπιδερμίδος, πρέπει μετὰ τὸν καθαρισμὸ καὶ στέγνωμα τοῦ προσώπου νὰ ἐφαρμόζεται τὸ τονωτικὸ προϊὸν ποὺ θὰ ἀναζωογονήση τὰ κύτταρα καὶ θὰ προλάβη τὴν πρόωρη, ἰδίως, ρυτίδωσι τῆς ἐπιδερμίδας.

Καθὼς βλέπετε, ἕνα καινούργιο στοιχεῖο ποὺ μαθαίνετε, εἶναι τὸ ὅτι δὲν πρέπει ἀπὸ τὸ προϊὸν μὲ τὸ ὁποῖο θὰ καθαρίσετε τὸ δέρμα νὰ ἀπομείνη κανένα ἴχνος πάνω στὸ πρόσωπο. Καὶ εἶναι εὐκολονόητο ὅτι ἕνα κάπως ἀποτελεσματικὸ παρασκεύασμα ποὺ θὰ διαλύη καὶ θὰ συμπαρασύρη σμῆγμα, πούδρες, ρούζ, καπνιές, σκόνες, δὲν πρέπει νὰ παραμένη τελικὰ διότι θὰ ἐνοχλῆ καὶ δὲν θὰ ὠφελῆ τὸ δέρμα καὶ διότι ὁπωσδήποτε θὰ ἐξακολουθῆ ἀκόμη περιέχοντας ἀπὸ τὶς ἀνωτέρω οὐσίες ποὺ θέλουμε νὰ ἀπομακρύνουμε. Πρέπει κατὰ συνέπεια ἀφοῦ μεταχειρισθοῦμε τὸ πιὸ κατάλληλο «ντεμακιγιάζ», νὰ μεταχειρισθοῦμε ἀμέσως ἀκόλουθα ἕνα δεύτερο προϊὸν ποὺ θὰ ξεπλύνη τελείως τὸ πρόσωπο καὶ ἀπὸ τὸ προϊὸν γιὰ τὸν καθαρισμό. Οἱ σκέψεις αὐτὲς ὡδήγησαν τοὺς ἐπιστήμονες ποὺ ἐπὶ 25ετία ἐργάζονται γιὰ τὴν παρασκευὴ τῶν προϊόντων τοῦ Θεραπευτηρίου, νὰ καθορίσουν τὶς συνθέσεις τῶν δύο διαλύσεων «Α» καὶ «Β» ποὺ σᾶς παρέχονται γιὰ τὴν ἐπιτυχία ἑνὸς καλοῦ ντεμακιγιάζ. Προεκρίθησαν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τὰ ὑγρὰ παρασκευάσματα γιὰ τὸ λόγο ὅτι ἀφοῦ ἐπιτύχουν τοῦ σκοποῦ τους, ἀφίνουν τὸ δέρμα τελείως ἐλεύθερο γιὰ νὰ ἐπαλειφθῆ ὅταν ἐνδείκνυται ἡ τονωτικὴ κρέμα. Δὲν πρέπει τὰ «ντεμακιγιάν» ἐπομένως νὰ εἶναι κρέμες ἐφ' ὅσων ἐπιζητοῦμε —καὶ ἔτσι πρέπει νὰ γίνεται— νὰ μᾶς προσφέρουν τὴν προσωρινὴ γιὰ λίγες στιγμὲς ἐπίδρασί τους. Σὲ σύνθεσι κρέμας ἀντίθετα, πρέπει ἀπαραίτητα νὰ παρασκευάζεται τὸ τονωτικὸ προϊὸν ποὺ καλεῖται νὰ παραμείνη ὅσο τὸ δυνατὸν περισσότερο χρονικὸ διάστημα (ὅλη τὴ νύκτα) γιὰ νὰ διαποτίζη καὶ τονώση τὰ κύτταρα, χωρὶς ἐννοεῖται σύγχρονα νὰ παρεμποδίζη διόλου τὴν ἀπέκκρισι καὶ τὴν ἀναπνοὴ τοῦ δέρματος.

Ἀλλὰ τὸ μικρὸ αὐτὸ σημείωμα δὲν γράφεται γιὰ νὰ εἶσθε πάντα ὑποχρεωμένες νὰ ἀγοράζετε τὶς διαλύσεις «Α» καὶ «Β» τοῦ Θεραπευτηρίου. Ὅπως καὶ ὅλα τὰ ὡς τώρα σημειώματα καὶ ἄρθρα μου δὲν δημοσιεύθηκαν γιὰ τὴν αὔξησι τῆς πελατείας τοῦ Θεραπευτηρίου. Ἀπὸ τὴ μιὰ μεριὰ εἶμαι ἀπέναντί σας ὑποχρεωμένη νὰ σᾶς κατατοπίσω γιὰ τὸ κάθε τι, φυσιοθεραπευτικὸ ἢ καὶ χειρουργικό, ποὺ πραγματικὰ μπορεῖτε νὰ ἐπιτύχετε στὸ Θεραπευτήριο. Ἀπὸ τὴν ἄλλη ὅμως, ἐπιζητῶ πάντα ὅσο εἶναι δυνατό, νὰ σᾶς ἀπαλλάξω ἀπὸ τὴν ἀνάγκη καὶ τοῦ ἐλαχίστου ἐξόδου ποὺ θὰ μπορούσατε νὰ ἀποφύγετε. Καὶ αὐτὸ τὸ γράφω ἰδιαίτερα γιὰ ὅσες ἀπὸ τὶς ἀγαπητές μου ἀναγνώστριες ἐργάζονται χωρὶς παχυλοὺς μισθοὺς καὶ χωρὶς ἄλλους πόρους ζωῆς. Πάντοτε ἔτσι, δὲν παρέλειψα σὲ κάθε παρουσιαζόμενη εὐκαιρία νὰ σᾶς ἀναγράφω συνταγὲς δοκιμασμένες, νὰ σᾶς ἀποκαλύπτω ἔτσι τὰ ἄλλοτε μυστικὰ τῶν Ἰνστιτούτων Καλλονῆς, προκειμένου γιὰ νὰ ἐπιτύχετε μόνες σας νὰ ὡραιοποιήσετε τὸ πρόσωπο καὶ τὸ σῶμα χωρὶς κανένα ἔξοδο. Ἔτσι λοιπὸν καὶ σήμερα σᾶς συμβουλεύω νὰ ντεμακιγιάρεσθε κάθε βράδυ κατὰ τὸν ἀκόλουθο τρόπο, μένοντας βέβαιες ὅτι θὰ ἐπιτύχετε τὸν καθαρισμὸ τοῦ προσώπου σας μὲ τρόπο πολὺ πιὸ ἀποτελεσματικὸ καὶ ἰδιαίτερα ὑγιεινό, παρὰ ἀπὸ ὅσο θὰ τὸ ἐπιτυγχάνατε μὲ τὰ διάφορα προσφερόμενα προϊόντα καὶ ἰδίως μὲ τὰ εἰς ἕνα παρασκεύασμα μιὰ σύνθεσι κρέμας «ντεμακιγιάν»

Ἀγοράσετε ἀπὸ τὸ φαρμακεῖο σας καθαρὸ παραφινέλαιο, ἀπὸ αὐτὸ ποὺ κάλλιστα μποροῦμε νὰ πάρουμε καὶ ἐσωτερικῶς. Μὲ κομματάκια βαμβάκι βρεχόμενα μὲ παραφινέλαιο, συνεχίζετε νὰ καθαρίζετε τὸ πρόσωπο, μὲ ἁπαλὲς κινήσεις ἀντίθετες κατὰ τὴν φορὰ τῶν κυριώτερων πτυχῶν καὶ ρυτίδων τοῦ δέρματος τοῦ προσώπου, μέχρις ὅτου τὸ τελευταῖο βαμβάκι νὰ ἐξακολουθῆ νὰ παραμένη πιὰ τελείως καθαρό. Αὐτὸ τὸ τελευταῖο θὰ σημαίνη ὅτι ἀπαλλάξατε πιὰ τελείως τὸ δέρμα ἀπὸ ὅλα ἀπὸ τὰ ὁποῖα ὡς ἀνωτέρω θέλατε νὰ τὸ καθαρίσετε. Τώρα ὅμως πρέπει νὰ ἀπαλλάξετε τὸ δέρμα καὶ ἀπὸ τὸ ἴδιο τὸ παραφινέλαιο. Αὐτὸ τὸ ἐπιτυγχάνετε θαυμάσια ἔστω καὶ μὲ σκέτο νερὸ τῆς βρύσης ποὺ θερμαίνετε κάπως κατὰ τὴν περίοδο τοῦ χειμώνα. Ἐὰν ἔχετε καιρό, τότε προετοιμάζετε χαμομηλόνερο ἀρκετὰ δυνατό, σουρωμένο, ποὺ μπορεῖτε νὰ τὸ διαφυλάξετε σὲ μπουκάλες στὸ ψυγεῖο. Τὸ μεταχειρίζεσθε κατὰ προτίμησι χλιαρὸ ἢ κάπως θερμό. Μετὰ ἀπ' τὸ ξέπλυμα αὐτὸ καὶ τοῦ παραφινέλαιου, σκουπίζετε καλὰ τὸ πρόσωπο καὶ στεγνώνετε τελείως τὸ δέρμα μὲ τεμάχια χνου δωτῆς πετσέτας, χωρὶς διόλου δίαιες ἐντριβές. Καὶ ὅταν ὅλα αὐτὰ θὰ ἔχουν τελειώσει, ἰδοὺ ἡ πιὸ κατάλληλη στιγμὴ γιὰ νὰ ἐφαρμόσετε, πρὶν πέσετε νὰ κοιμηθῆτε, τὴν δοκιμασμένη τονωτικὴ κρέμα τῆς ἐμπιστοσύνης σας. Γι' αὐτὸ τὸ θέμα θὰ σᾶς ξαναμιλήσω σὲ ἕνα ἄλλο ἀρθρίδιο.

Ἀλληλογραφία

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΝ ΤΟΥ ΑΓΡΟΥ.—Ἔχετε ἀγαπητή μου τὴν καλωσύνη νὰ μοῦ ξαναγράψετε τί ἀκριβῶς μοῦ ζητήσατε στὸ πρῶτο σας γράμμα διότι δυστυχῶς δὲν ἀνευρίσκεται. Ὑπενθυμίσετε παρακαλῶ ἐκ νέου ὄνομα καὶ ψευδώνυμο. Θὰ λάβετε ἀμέσως ἰδιαίτερη ἀπάντησι.

Κὰν ΛΟΡΕΤΤΑ.—Σᾶς συμβουλεύω νὰ ἀγοράσετε τὸ μηχάνημα γιὰ τὸ μασὰζ τοῦ τριχωτοῦ δέρματος τῆς κεφαλῆς, ἀλλ' οὐδέπωτε νὰ προβῆτε σὲ συστηματικὰ μασὰζ τοῦ δέρματος τοῦ προσώπου, καὶ μάλιστα μὲ μηχάνημα, διότι αἱ μαλάξεις αὐτὲς συντείνουν πολὺ γρήγορα στὸ ξεχείλωμα τῶν ἐλαστικῶν ἰνῶν τοῦ δέρματος, στὴν πτῶσι καὶ τὴν πρόωρη ρυτίδωσί του. Ἐναντίον τῆς ρυτιδώσεως τοῦ προσώπου σᾶς συνιστῶ κατ' ἀρχὴν τὴν βιταμινο-ὀρμονοῦχο κρέμα «Κολντίνα», καθὼς καὶ τὶς θεραπεῖες μὲ διαθερμοτονικὲς μάσκες ὅπως γίνονται στὸ Θεραπευτήριο. Προσεχῶς καθὼς βλέπετε καὶ ἀνωτέρω, θὰ δημοσιεύσω συνταγὴν τονωτικῆς κομμᾶς γιὰ ὅσες ἀναγνώστριες δὲν θὰ μποροῦσαν νὰ ὑποβληθοῦν στὴν ἀγορὰ τῆς τονωτικῆς κρέμας.

ΛΙΛΗ Σ. Θεσ)νίκη.—Οἱ τρίχες γιὰ τὶς ὁποῖες μοῦ ἀναφέρετε, πρέπει νὰ ἐξαλειφθοῦν ριζικὰ μὲ διαθερμοπηξία. Θὰ ἔχετε τὴν εὐκαιρία νὰ ὑποβληθῆτε σ' αὐτὴ τὴ ριζικὴ καὶ χωρὶς κανένα σημάδι θεραπεία, μετὰ λίγες μέρες ὁπότε θὰ εὑρίσκεται γιὰ κάποιο χρονικὸ διάστημα στὴ Θεσσαλονίκη ὁ ἰατρὸς καὶ εἰδικὸς αἰσθητικὸς χειρουργὸς κ. Γιαννήλος. Θὰ εἰδοποιηθῆτε γιὰ τὴν ἀφιξί του ἀπὸ τὸ περιοδικὸ ὅπως καὶ ἀπὸ τὸν ἐκεῖ Τύπο.

ΛΟΥΛΟΥΔΙ ΤΟΥ ΑΓΡΟΥ.—Νὰ μοῦ στείλετε ἀκριβῆ διεύθυνσί σας, ὑπενθυμίζοντας καὶ τὸ ὡς ἄνω ψευδώνυμό σας, γιὰ νὰ σᾶς ἀπαντήσω ἰδιαιτέρως.

ΤΖΕΝΝΗ Σ. 15.—Πολὺ μὲ χαροποίησε τὸ εὐγενικὸ καὶ καλογραμμένο γραμματάκι σας. Τὴ Σουλφὶν γιὰ τὰ μπιμπίκια καὶ σπειράκια θὰ προμηθευθῆτε στὸ Θεραπευτήριο. Θὰ ἔλθετε 7—8 μ.μ. καὶ γιὰ τὰ ἄλλα ποὺ μὲ ρωτᾶτε γιὰ νὰ σᾶς δοθοῦν ὅλες οἱ λεπτομέρειες καὶ οἱ συμβουλὲς γιὰ τὸ μέλλον. Θὰ ὑπενθυμίσετε, δυνάμει τῆς παρούσης ἀπαντήσεως, στὴ γραμματέα ὅτι πρόκειται νὰ σᾶς δεχθῆ τελείως φιλικά. Συγχαρητήρια κατ' ἀρχὴν γιὰ τὸ 1.70.

ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΥ Ἀμαλ., ΒΕΡΑ Κ. Ἀθῆναι, γιὰ τὶς περιπτώσεις σας πρέπει νὰ ἐξετασθῆτε.

ΑΓΛΑΪΑΝ Ρ., ΑΛΙΚΗΝ Χ., ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ Ν. Π. Σ., ΔΥΟ ΑΔΕΛΦΕΣ, Μ. Σέρβια, Μ. ΑΝΔΡ. Θεσ)νίκην, ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΝ Ἡλ. Βόλον, ΚΑΠΟΙΑΝ ΚΕΡΚΥΡΑΙΑΝ Τ., σᾶς ἀπήντησα ἰδιαιτέρως.

ΤΟΝΥ ΓΙΑΝΝΗΛΟΥ

Διευθύντρια τοῦ Φυσιοθεραπευτικοῦ Τμήματος τοῦ Αἰσθητικοῦ καὶ Χειρουργικοῦ Θεραπευτηρίου Ἀθηνῶν, Γιὰν Σμὰτς 38, Τηλέφωνον 611.009

Οἱ ἰατρικὲς κορυφὲς τοῦ τόπου μας

συνιστοῦν:

σὲ ὅσους ὑποφέρουν ἀπὸ δυκῶτι, νεφρά, στομάχι, πίεσιν καὶ καρδιακὲς ἀνωμαλίες, νὰ χρησιμοποιοῦν μόνον:

ΒΙΤΑΜ ΣΤΕΡΕΟΛ ΦΥΤΙΝΗ

εἶναι προϊόντα **ΕΛΑΪΣ!**

ΤΑ ΝΕΑ ΧΤΕΝΙΣΜΑΤΑ

ΕΠΑΝΕΡΧΟΝΤΑΙ καθὼς φαίνεται σὲ παληότερες μορφὲς τὰ νέα χτενίσματα. Τὰ μαλλιὰ μακραίνουν αἰσθητὰ καὶ ὅπως λένε οἱ μεγάλοι κομμωταὶ «οἱ γυναῖκες θὰ πάψουν σὲ λίγο νὰ ἔχουν ἀκατάστατα ἀγοριστικὰ κεφάλια». Τὸ βέβαιο εἶναι πὼς ἡ μόδα τῶν κοντῶν μαλλιῶν ἐξακολουθεῖ νὰ ἐπικρατῆ γιατὶ εἶναι πρακτικὴ καὶ χαριτωμένη. Στὶς φωτογραφίες βλέπετε τέσσερις ἰδέες γιὰ ἡμίμακρα ἢ κοντὰ ἀλλὰ «τσὶλάχιστον καλοχτενισμένα μαλλιά», ὅπως λένε οἱ παρισινοὶ κομμωταὶ ποὺ τὰ λανσάρουν.

1 Σφιχτὸ φουσκωτὸ πὰζ γιὰ ἴσια γυαλιστερὴ τρίχα. Κατάλληλο γιὰ μακρυὰ ἀστραφτερὰ ξανθὰ μαλλιά. Πολὺ ἐντυπωσιακὸ καὶ χαριτωμένο γιὰ βραδυνὸ χτένισμα.

2 Μαλλιὰ ἡμίμακρα πίσω μὲ ἐλαφρὸ γύρισμα πρὸς τὰ ἔξω. Ἐμπρὸς κόβονται κοντά. Τὰ ἀκατάστατα τσουλούφια ἔχουν σύνοχὴ καὶ ἁρμονικὸ ἐλαφρὸ κυματισμό.

3 Ἰδέα γιὰ κοντὰ ἀλλὰ «καλοχτενισμένα» μαλλιά. Τὰ τσουλούφια δὲν εἶναι ἀκατάστατα, ἀλλὰ ὑποτάσσονται στὸ ἐπιμελημένο κόψιμο ποὺ τὰ διευθετεῖ μὲ ἁρμονία.

4 Χτένισμα «φτερό», γιὰ ἐλαφρὰ μεταξένια μαλλιά. Ἁπαλὴ «φράντζα» ἐμπρός. Τὰ πίσω, κομμένα σὲ κατάλληλο μάκρος γυρίζουν πρὸς τὰ πάνω φουσκωτὰ μὲ χάρι.

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ

Η έμμηνορρυσία. — Χρήσιμες στοιχειώδεις γνώσεις.

ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ Δρος ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΖΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

4ον ΤΟ ΠΙΟ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟ βιολογικό γεγονός στή ζωή μιάς γυναίκας είναι ή έμμηνορρυσία. Κι' είναι τέτοιο, γιατί άκριβῶς αὐτὸ εἶναι πού φανερώνει τι συμπλήρωσι ὅλων ἐκείνων τῶν προϋποθέσεων καὶ τῶν βιολογικῶν ἐπεξεργασιῶν, πού εἶναι ἀπαραίτητες γιὰ τὴν ὁλοκλήρωσι τοῦ γυναικείου ὀργανισμοῦ, ὄχι μοναχὰ σὰν ζωντανοῦ ἀνθρώπινου ὀργανισμοῦ, μὰ εἰδικώτερα σὰν γυναικείου. Σὰν ὀργανισμοῦ δηλαδὴ πού εἶναι ἱκανὸς πιὰ νὰ ἀναπαράγη, νὰ γεννάη δηλαδὴ παιδιά. Ὡς τὸν καιρὸ πού ἡ ἐμμηνορρυσία θὰ φανῆ, στὴν ἡλικία δηλαδὴ τῶν 11—14 χρόνων συνήθως, ὁ γυναικεῖος ὀργανισμὸς τοῦ κοριτσιοῦ δὲν εἶναι ἀπολύτως συμπληρωμένος, καὶ ἡ ἱκανότητα τῆς ἀναπαραγωγῆς εἶναι ἀνύπαρκτη. Ἀκόμα ὄχι μόνο αὐτό, μὰ καὶ οἱ δευτερεύοντες σεξουαλικοὶ χαρακτῆρες, ὅπως στὸ προηγούμενο φύλλο τοὺς ἀναπτύξαμε, δὲν ἔχουν ἀκόμα συμπληρωθῆ.

Ἡ ἐμφάνισι τῆς ἐμμηνορρυσίας εἶναι τὸ προσδιοριστικὸ βιολογικὸ γεγονὸς πού σημαίνει πὼς συμπληρώθηκαν ὅλες οἱ ἀπαραίτητες προετοιμασίες, καὶ πὼς τὸ κορίτσι ἔγινε πιὰ γυναίκα. Τὸ γεγονὸς αὐτὸ δὲν εἶναι μεμονωμένο ἀλλὰ συνοδεύεται ἀπὸ μιὰ γοργὴ καὶ πολύπλευρη μεταβολὴ τῶν σωματικῶν καὶ ψυχικῶν γνωρισμάτων σὲ τρόπο ὥστε μέσα στοὺς λίγους μῆνες πού ἀκολουθοῦν τὴν ἐμφάνισι τῆς ἐμμηνορρυσίας νὰ γίνεται χτυπητὰ φανερὴ μιὰ σημαντικὴ ἀλλαγὴ σ' ὁλόκληρη τὴν προσωπικότητα τοῦ κοριτσιοῦ. Ἀλλαγή, πού δὲν εἶχε παρατηρηθῆ οὔτε σὲ διάστημα πολὺ μεγαλύτερο κατὰ τὴν προηγούμενη ἐποχή. Ἐνῶ δηλαδὴ πολὺ μικρὲς καὶ ἀνεπαίσθητες ἀλλαγὲς συμβαίνουν στὴν ψυχικὴ καὶ σωματικὴ διαμόρφωσι τοῦ κοριτσιοῦ σ' ὅλα τὰ χρόνια πού προηγοῦνται τῆς ἐμμηνορρυσίας, ἐνῶ τὸ σῶμα, τὸ στῆθος, ἡ φωνή, ἡ ψυχικὴ διάθεσι, ὁ τρόπος ἀντιμετωπίσεως τῶν καθημερινῶν γεγονότων κλπ., παραμένουν αἰσθητὰ τὰ ἴδια καὶ στάσιμα, αἰφνιδιαστικὰ μὲ τὴν ἐμφάνισι τῆς ἐμμηνορρυσίας ὅλα ἀπότομα καὶ γρήγορα ἀλλάζουν.

Μέσα σὲ λίγους μῆνες γίνονται μεταβολὲς πού θὰ χρειάζονταν χρόνια νὰ γίνουν ἂν ἀκολουθοῦσαν τὸν προηγούμενο ρυθμό. Τὸ σῶμα τοῦ κοριτσιοῦ παίρνει τὴ γυναικεία γραμμή, οἱ λεκάνες μεγαλώνουν, τὸ στῆθος προβάλλει, τὸ τρίχωμα τῆς μασχάλης γρήγορα πυκνώνεται, ἡ φωνὴ γίνεται πιὸ λεπτὴ καὶ κυματιστή, καὶ ἡ συμπεριφορὰ τοῦ κοριτσιοῦ σὲ σχέσι μὲ τὰ ἐξωτερικὰ γεγονότα παύει πιὰ νὰ εἶναι «παιδική». Ἡ χαρούμενη καὶ ἀφελὴς παιδικὴ διάθεσι μὲ τὴν ἀμέριμνη συμπεριφορὰ ἐξαφανίζονται, καὶ ἀρχίζουν νὰ ἐπικρατοῦν ἡ σοβαρότητα, ἡ ἐπιφυλακτικότητα, ἡ μελαγχολικὴ ἀρχικὰ διάθεσι καὶ ἡ ἀνήσυχη ὕστερα περιέργεια, ἡ φιλαρέσκεια, καὶ ἡ περισσότερο κλειστὴ συναναστροφὴ μὲ ἄλλα κορίτσια τῆς αὐτῆς περίπου ἡλικίας. Τὸ κορίτσι δηλαδὴ ἀπέα σὲ λίγους μῆνες γίνεται γυναίκα.

*

Τὸ γεγονὸς αὐτό, τὸ ὅτι δηλαδὴ ἡ ἐμφάνισι τῆς ἐμμηνορρυσίας συνοδεύεται ἀπὸ γρήγορες καὶ φανερὲς μεταβολὲς στὸ σῶμα καὶ στὴν ψυχοσύνθεσι τοῦ κοριτσιοῦ, σημαίνει ὅτι κάτι πολὺ πιὸ βαθὺ καὶ πολὺ πιὸ σημαντικό, ἀπὸ μιὰ ἁπλὴ περιοδικὴ ροὴ αἵματος συμβαίνει μέσα στὸν ὀργανισμὸ τοῦ κοριτσιοῦ. Αὐτὸ ἦταν βέβαια φανερὸ ἀπὸ τότε πού ὁ ἄνθρωπος ἄρχισε νὰ σκέπτεται καὶ νὰ μελετᾶ τὰ φαινόμενα, ὅμως μόλις ἕναν αἰώνα τώρα εἶναι πού ἄρχισε νὰ διακρίνεται αὐτὸ πού πραγματικὰ συμβαίνει, καὶ σήμερα εἴμαστε σὲ θέσι νὰ ποῦμε πως ἀλήθεια ἡ ἐμμηνορρυσία εἶναι μόνο ἕνα τμῆμα, μιὰ ἐκδήλωσι, ἑνὸς ὁλόκληρου βιολογικοῦ μηχανισμοῦ πού συντελεῖται μέσα στὸν ὀργανισμὸ τῆς γυναίκας καὶ τὸν χαρακτηρίζει.

Ὡς τὸ 1832 οὔτε τὸ ὠάριο ἀκόμα δὲν ἦταν γνωστό, ἐνῶ σήμερα μποροῦμε νὰ ξέρουμε σχεδὸν στὴν ἐντέλεια ὅλα τὰ σχετικὰ μὲ τὸν ἐμμηνορρυσιακὸ κύκλο φαινόμενα. Ἐκεῖνο πού μποροῦμε νὰ ποῦμε γενικὰ καὶ εὐθὺς ἀπὸ τὴν ἀρχή, εἶναι πὼς στὸ φαινόμενο τῆς ἐμμηνορρυσίας ἐπεμβαίνουν ἕνα σωρὸ παράγοντες, ἀνάμεσα στοὺς ὁποίους τὸν κυριώτερο ρόλο παίζουν οἱ γυναικεῖες ὁρμόνες (1). Οἱ ὁρμόνες αὐτὲς μπαίνουν στὸ βιολογικὸ παιχνίδι τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ κοριτσιοῦ λίγο πρὶν ἀπὸ τὴν ἐμμηνορρυσία καὶ εἶναι αὐτὲς πού προκαλοῦν ὄχι μόνο αὐτὴν μὰ καὶ τὶς ἄλλες σωματικὲς καὶ ψυχικὲς μεταβολὲς πού εἴπαμε.

Οἱ γυναικεῖες ὁρμόνες εἶναι κυρίως δύο, ἡ ὠοθηλακίνη καὶ ἡ ὠχρίνη, καὶ παράγονται ἀπὸ τὶς ὠοθῆκες. Ὅμως καὶ ἄλλοι ἀδένες μέσα στὸν ὀργανισμό, ὅπως ἡ ὑπόφυσι, ὁ θυρεοειδής, παράγουν συγγενικὲς οὐσίες πού ἐπιδροῦν πάνω στὶς ὠοθῆκες καὶ ἐπηρεάζουν θετικὰ ἢ ἀρνητικὰ τὴ λειτουργία τους. Ὁπωσδήποτε, οἱ γυναικεῖες ὁρμόνες, μπαίνουν κάποτε στὴν κυκλοφορία, ἐπιφέρουν τὴν ἐμμηνορρυσία καὶ τὶς ἄλλες μεταβολές, καὶ ὕστερα ἀπὸ πολλὰ χρόνια πάλι, ἐκεῖ ἀνάμεσα στὰ 40—45 συνήθως παύουν νὰ παράγωνται, βγαίνουν ἀπὸ τὸ βιολογικὸ παιχνίδι, προκαλοῦν τὴν παῦσι τῆς ἐμμηνορρυσίας καὶ διάφορα σωματικὰ καὶ ψυχικὰ φαινόμενα. Μπαίνοντας δηλαδὴ καὶ βγαίνοντας ἀπὸ τὸν ὀργανισμὸ οἱ γυναικεῖες ὁρμόνες τὸν διαταράσσουν κατὰ κάποιο τρόπο, ἐνῶ στὴ χρονικὴ περίοδο πού μένουν μέσα σ' αὐτὸν τοῦ παρέχουν τὴν ἱκανότητα τῆς ἀναπαραγωγῆς. Οἱ διαταραχὲς μάλιστα πού προκαλεῖ ἡ ἀποχώρησί τους ἡ ὁποία ἐκδηλώνεται μὲ τὴν παῦσι τῆς ἐμμηνορρυσίας, εἶναι καμμιὰ φορὰ πολὺ ἔντονες καὶ ἐκνευριστικές, τὶς κάνει δὲ ἀκόμα πιὸ ἔντονες ἡ «παράδοσι» ὅπως εἴπαμε καὶ στὴν περίπτωσι τοῦ ἀνώδυνου τοκετοῦ. Ὁπωσδήποτε ὅμως οἱ διαταραχὲς δημιουργοῦνται καὶ μποροῦμε νὰ τὶς παρομοιάσουμε μὲ τὴν ἀναταραχὴ πού γίνεται σὲ ἕνα χορὸ συρτὸ πού χορεύουν κύκλο πολλοὶ χορευτὲς στὴ σειρά, ὅταν μποῦν ἕνας ἢ δυὸ καινούργιοι στὸ χορὸ καὶ ὅταν βγοῦν. Μὲ τὸ μπάσιμο ὁ ρυθμὸς ἀλλάζει, οἱ ἀποστάσεις ἀνάμεσα στοὺς χορευτὲς ἀλλάζουν καὶ γενικὰ παρατηρεῖται μιὰ ἀναταραχὴ ὡς νὰ ἀποκατασταθῆ ἡσυχία. Τὸ ἴδιο καὶ μὲ τὴν ἀποχώρησι. Λίγη φασαρία, λίγος ἐκνευρισμός, καὶ ὕστερα ἡσυχία. Τὰ συμπτώματα πού συνοδεύουν τὴν ἐμμηνόπαυσι, εἶναι κυρίως δυσφορίες, ἐκνευρισμοί, ἐξάψεις, φουντώματα, πονοκέφαλοι, ἀγγειοκινητικὲς διαταραχές, αὐπνίες, κλπ.

*

Ἀπὸ ὅσα εἴπαμε, φαίνεται καθαρὰ πὼς ἡ ἐμμηνορρυσία, πού λέγεται καὶ ἀλλοιῶς ἐμμηνος ροὴ ἢ ἔμμηνα, ἢ περίοδος ἢ «ρούχα», εἶναι ἕνα φαινόμενο φυσικὸ καὶ ὄχι καμμιὰ ἀρρώστεια. Ἡ συνήθης λέξι «ἀδιαθεσία» δὲν ἀνταποκρίνεται στὴν ἀλήθεια, γιατὶ δὲν μπορεῖ ποτὲ ἕνα βιολογικὸ φαινόμενο νὰ ἀποτελῆ ἀρρώστεια τοῦ ὀργανισμοῦ. Ὁ γυναικεῖος ὀργανισμὸς εἶναι κι' αὐτὸς συγκροτημένος κληρονομικὰ ἔτσι ὥστε νὰ ἀνταπεξέρχεται μὲ πλήρη ὑγεία στὶς διάφορες βιολογικές του φάσεις. Ἔτσι εἶναι ἄλλωστε συγκροτημένος κάθε ζωντανὸς ὀργανισμός. Ἑπομένως τὰ μικρὰ ἐνοχλήματα πού φυσιολογικὰ προκαλοῦνται κατὰ τὴν ἐμμηνορρυσία δὲν εἶναι τέτοια ὥστε νὰ ἀποτελοῦν κατάστασι ἀδυναμίας ἢ ἀδιαθεσίας γιὰ τὸν ὀργανισμό. Αὐτὸ βιολογικά. Γιατὶ στὴν πραγματικότητα συμβαίνει κάτι διαφορετικό. Οἱ περισσότερες γυναῖκες αἰσθάνονται «ἄρρωστες» στὶς ἡμέρες πού ἔχουν τὴν περίοδό τους. Εἶναι ἐκνευρισμένες, πονοῦν, εἶναι δύστροπες καὶ ἔχουν ἢ δείχνουν φανερὴ τὴν «ἀτμόσφαιρα» τῆς ἀδιαθεσίας. Ἁμα ὅμως παρατηρήσουμε καλύτερα θὰ δοῦμε πὼς οἱ συνήθως «νευρικὲς», οἱ λεγόμενες εὐαίσθητες, οἱ ἰδιότροπες καὶ οἱ «χαϊδεμένες», καὶ οἱ ἀργόσχολες εἶναι κυρίως ἐκεῖνες πού παραπονοῦνται γιὰ τὰ περισσότερα ἐνοχλήματα. Ἀντίθετα οἱ ἰσορροπημένες γυναῖκες, οἱ ἐργαζόμενες, οἱ διανοούμενες, κι' ἐκεῖνες γενικὰ πού ἀπασχολοῦνται μὲ κάτι ἐνδιαφέρον στὴ ζωή, δὲν παραπονοῦνται μὲ τόσο σοβαρὰ ἐνοχλήματα. Ἅμα δὲ οἱ ἴδιες οἱ γυναῖκες τὸ παρατηρήσουν καὶ θελήσουν νὰ τὸ ἐξετάσουν ἀνεπηρέαστα θὰ δοῦν ὅτι πάρα πολλὲς φορὲς τὰ ἔντονα ἐνοχλήματα καὶ οἱ δυνατὲς ἀδιαθεσίες ἔχουνε στενὴ σχέσι μὲ στενοχώριες τῆς στιγμῆς. ἢ μὲ συνειδητὲς ἢ ἀσυνείδητες κρυφὲς γυναικεῖες σκέψεις, μικρο - ἐπιδιώξεις καὶ ἰδιοτροπίες. Αὐτὰ δείχνουν ὅτι ὄχι τόσο ἀντικειμενικά, μὰ περισσότερο ὑποκειμενικὰ εἶναι τὰ ἐνοχλήματα τῆς περιόδου καὶ μποροῦν ἑπομένως νὰ λιγοστέψουν ἅμα ἐπιστρατευθῆ ἡ θέλησι κι' ἅμα αὐτὰ δὲν... ἐπιστρατεύονται ὡς ἐπιχειρήματα ἢ δικαιολογίες ὑποθετικῆς ἀδιαθεσίας.

Ἐπίσης καὶ ἐδῶ ἡ παράδοσι καὶ ὁ θρύλος τῆς «ἀδιαθεσίας» δὲν παίζουν λιγώτερο ρόλο στὴ ψυχολογία τῶν νέων κοριτσιῶν τὰ ὁποῖα... συνηθίζουν πιὰ νὰ ἔχουν ἐνοχλήματα καὶ νὰ εἶναι ἄρρωστα τὶς ἡμέρες αὐτές. Αὐτὰ ὅλα βέβαια ὄχι γιὰ ὅλες τὶς περιπτώσεις, γιατὶ εἶναι καὶ πολλὲς πού πραγματικὰ προκαλοῦν ἔντονα φαινόμενα.

Φυσιολογία τῆς ἐμμηνορρυσίας

● Ὅπως εἴπαμε ὁ κάθε γυναικεῖος ὀργανισμὸς ἔχει ἀπὸ δυὸ ὠοθῆκες μέσα στὴν κοιλιά, μία δεξιά, μία ἀριστερά. Οἱ ὠοθῆκες συγκοινωνοῦν μὲ τὴ μήτρα μὲ δύο σωλῆνες—ἀγωγούς, τοὺς ὁποίους λέμε σάλπιγγες. Οἱ ὠοθῆκες εἶναι ἀδένες πού ἔχουν μέσα τους ἡ κάθε μιὰ ἀπὸ πολλὲς χιλιάδες ὡάρια, 150.000 περίπου. Τὰ ὡάρια αὐτὰ εἶναι ὅλα ὡς τὴν ἡμέρα πού θὰ ἀρχίση ἡ ἐμμηνορρυσία ἀδρανῆ, «ἄωρα» ὅπως λέμε. Εἶναι δηλαδή, ἔτσι ὅπως βρίσκονται, ἀνίκανα νὰ βγοῦν μέσα ἀπὸ τὴν ὠοθήκη καὶ νὰ γονιμοποιηθοῦν.

● Οἱ γυναικεῖες ὁρμόνες, πού παράγονται ὅπως εἴδαμε, στὴν ὑπόφυσι, στὸ θυρεοειδὴ καὶ στὶς ὠοθῆκες, εἶναι κι' αὐτὲς ἀδρανεῖς ὡς τὴν ἡλικία τῶν 11 χρόνων συνήθως. Στὰ 11 χρόνια ἀρχίζουν καὶ δραστηριοποιοῦνται, κυκλοφοροῦν σὲ ἀρκετὴ ποσότητα μέσα στὸ αἷμα, καὶ ἐπιδροῦν πάνω στὶς ὠοθῆκες, ἐνῶ συγχρόνως ἐπεξεργάζονται τὴ μεταβολὴ τῶν σωματικῶν καὶ ψυχικῶν χαρακτήρων. Ἡ ἐπίδρασί τους πάνω στὴν ὠοθήκη, ἔχει σὰ σκοπὸ καὶ σὰ συνέπεια τὴν ὡρίμανσι τῶν ὡαρίων. Κι' ἂς δοῦμε πὼς γίνεται αὐτὸ τὴν πρώτη φορά.

● Ἀπὸ ὅλα τὰ ὡάρια ἀρχίζει νὰ ὡριμάζη ἕνα. Ἕνα δηλαδὴ ἀπὸ τὰ 300.000 μικροσκοπικὰ κοκκίδια πού περιέχονται μέσα στὶς ὠοθῆκες, ἀρχίζει κάποτε νὰ μεγαλώνη σιγὰ - σιγά. Ἀρχίζει δηλαδὴ ὁ περίφημος βιολογικὸς - ὠοθηλακιακὸς κύκλος τῆς γυναίκας πού θὰ συνεχίζεται ἀπὸ κεῖ κι' ὕστερα διαρκῶς ὡς τὰ 40—45 χρόνια της. Τὸ ὡάριο πού ἀρχίζει νὰ μεγαλώνη φτιάχνει γύρω του ἕνα πέπλωμα πού λέγεται ὠοθηλακίνιο, καὶ συγχρόνως ἀπὸ ὅπου ἂν βρίσκεται τραβάει πρὸς τὴν περιφέρεια τῆς ὠοθήκης. Ἐκεῖ φτάνει στὸ τέλος τῆς δεύτερης ἑβδομάδας, ἀπὸ τὴν ἡμέρα πού ἄρχισε νὰ μεγαλώνη.

● Στὴ διάρκεια αὐτῶν τῶν 10—14 ἡμερῶν τὸ ὠοθηλάκιο—ὡάριο ἐκκρίνει ἄφθονη τὴν ὁρμόνη, ὠοθηλακίνη. Ἡ ὁρμόνη αὐτὴ κυκλοφορεῖ στὸ αἷμα καὶ ἐπηρεάζει τὸ ἐσωτερικὸ τοίχωμα τῆς μήτρας, τὸ βλενογόνο της ὅπως λέμε, ὁ ὁποῖος παχαίνει καὶ γεμίζει ἀπὸ ἀγγεῖα τριχοειδῆ αἱμοφόρα. Ἡ μεταβολὴ αὐτὴ τοῦ βλενογόνου τῆς μήτρας ἔχει τὸ σκοπό της. Θέλει νὰ τὸν κάνη ἱκανὸ νὰ μπορῆ νὰ κρατήση τὸ ὡάριο ὅταν φτάση μέσα στὴ μήτρα καὶ ἂν φυσικὰ γονιμοποιηθῆ. Γιατὶ ἡ γονιμοποίησι τοῦ ὡαρίου μὲ τὸ ἀνδρικὸ σπερματοζωάριο γίνεται, ἂν γίνῃ, μέσα στὴ μήτρα, ὅπου καὶ «πιάνεται» ὅπως λέμε τὸ παιδί. Ἡ φύσις λοιπὸν προνοεῖ γιὰ ἕνα τέτοιο ἐνδεχόμενο, καὶ προετοιμάζει κατάλληλα τὸ βλενογόνο τῆς μήτρας.

● Τὴ 14η πρὸς 15η ἡμέρα, τὸ ὠοθηλάκιο πού ὡρίμασε πιὰ σπάζει, ρήγνυται ὅπως λέμε, καὶ τὸ ὡάριο πού ἦταν μέσα του, βγαίνει καὶ χώνεται στὶς σάλπιγγες, μὲ πορεία πρὸς τὴ μήτρα. Ἀπὸ τὴν ὥρα πού θὰ βγῆ τὸ ὡάριο, τὸ ὠοθηλάκιο κλείνει, ζαρώνει καὶ γίνεται κίτρινο, τὸ λέμε δὲ ὠχρὸ σωμάτιο. Τὸ ὠχρὸ σωμάτιο, σ' ὅλη τὴ διάρκεια πού τὸ ὡάριο ταξιδεύει πρὸς τὴ μήτρα, ἐκκρίνει τὴν ἄλλη γυναικεία ὁρμόνη, τὴν ὠχρίνη, ἡ ὁποία κυκλοφορεῖ καὶ αὐτὴ στὸ αἷμα καὶ συμπληρώνει τὴν προετοιμασία τοῦ βλενογόνου τῆς μήτρας τὴν ὁποία ὡς τὴ 14η ἡμέρα ἔκανε ἡ ὠοθηλακίνη.

● Τὸ ὡάριο λοιπὸν ταξιδεύει τὸ δρόμο του πρὸς τὴ μήτρα ἐνῶ σύγχρονα ὁ βλενογόνες τῆς μήτρας τελειώνει τὴν προετοιμασία του, γίνεται δηλαδὴ πιὸ παχὺς καὶ ἀκόμα πιὸ ἀγγειοβριθής. Ὅταν τὸ ὡάριο φτάση ἐπὶ τέλους στὴ μήτρα, δύο πράγματα μπορεῖ νὰ συμβοῦν ἢ νὰ συναντήση ἐκεῖ ἀνδρικὸ σπερματοζωάριο ἢ νὰ μὴ συναντήση. Καὶ ἀφοῦ πρόκειται γιὰ τὴν πρώτη ἐμμηνορρυσία καὶ τὸ κορίτσι δὲν εἶναι φυσικὰ παντρεμένο δὲν θὰ συναντήση τίποτα. Ἑπομένως ἡ ἀποστολή του νὰ συναντήση σπερματοζωάριο καὶ νὰ γονιμοποιηθῆ δὲν ἐκπληρώθηκε. Ἄρα καὶ ὅλη ἡ προετοιμασία πού ἔγινε στὸ βλενογόνο τῆς μήτρας εἶναι ἄχρηστη.

● Τότε, 28 ἡμέρες δηλαδὴ ἀφοῦ ἄρχισε ἡ ὡρίμανσι τοῦ ὠοθηλακίου καὶ 14 ἡμέρες ἀφοῦ ἔγινε ἡ ρῆξι του, ὁ ἀγγειοβριθὴς καὶ αἱματοβριθὴς βλενογόνος τῆς μήτρας, ὁ προετοιμασμένος γιὰ νὰ δεχθῆ τὸ γονιμοποιημένο ὡάριο, καὶ ἄχρηστος πιὰ ἀφοῦ ἡ γονιμοποίησι αὐτὴ δὲν ἔγινε, ξεκολλάει ἀπὸ τὴ μήτρα καὶ πέφτει. Τὸ ξεκόλλημα καὶ τὸ πέσιμο αὐτὸ ἐκδηλώνεται σὰν αἱμορραγία ἀπὸ τὸν κόλπο, καὶ αὐτὸ ἀκριβῶς εἶναι ἡ ἐμμηνορρυσία αὐτὸ πού βγαίνει, δὲν εἶναι μόνο αἷμα καθαρὸ ἀλλὰ τὸ αἷμα τῶν ἀγγείων τοῦ βλενογόνου καὶ ὁ βλενογόνος.

● Ἀπὸ τὴν ἡμέρα πού θὰ ἀρχίση ἡ αἱμορραγία αὐτή, ἡ ἐμμηνορρυσία δηλαδή, ὡς πού νὰ τελειώση περνάνε, 4—5 καὶ 6 καμμιὰ φορὰ ἡμέρες. Τόσο δηλαδὴ κρατάει ἡ περίοδος συνήθως. Στὴ διάρκεια αὐτῶν τῶν ἡμερῶν, τὸ ὠχρὸ σωμάτιο ἄδρα νεῖ, ἀτροφεῖ καὶ νεκρώνεται πλέον ὁριστικά, ἐνῶ ἕνα καινούργιο ὠοθηλάκιο ἀρχίζει νὰ ὡριμάζη, καὶ ἕνας καινούργιος κύκλος ὅμοιος μὲ αὐτὸν πού περιγράψαμε ἀρχίζει νὰ συμπληρώνεται. Ἡ συμπλήρωσι αὐτὴ γίνεται πάλι μέσα σὲ 28 ἡμέρες. Ἐπειδὴ δὲ ἀκριβῶς γίνεται κάθε 28 ἡμέρες, κάθε μήνα δηλαδή, περίπου, γι' αὐτὸ καὶ ὁ βιολογικὸς αὐτὸς κύκλος ὠνομάστηκε ἐμμηνορρυσιακὸς κύκλος, ἢ ἐμμηνορρυσία, ἢ ἔμμηνα. Καὶ ἐπειδὴ περιοδικῶς ἐπαναλαμβάνεται, ὠνομάσθηκε καὶ περίοδος.

*

● Σὰν πρώτη ἡμέρα τοῦ ἐμμηνορρυσιακοῦ κύκλου, λογαριάζουμε τὴν πρώτη ἡμέρα τῆς ἐμμηνορρυσίας κι' αὐτὸ γιατὶ αὐτὴ σταθερὰ καθορίζεται.. Ἔτσι μποροῦμε νὰ διαιρέσουμε τὸν ἐμμηνορρυσιακὸ κύκλο τῶν 28 ἡμερῶν σὲ 4 περιόδους, ἀπὸ μιὰ ἑβδομάδα τὴν κάθε μιά. Ἡ 1η ἑβδομὰς ἀντιστοιχεῖ στὰ ἔμμηνα, τὴν περίοδο. Στὴ διάρκειά της ἡ μήτρα μικραίνει, ξαπέρνει τὰ φυσιολογικά της ὅρια καὶ τὸ ὠχρὸ σωμάτιο ἀτροφεῖ. Ἡ 2η ἑβδομάδα ἀντιστοιχεῖ στὴν ὡρίμανσι τοῦ ὠοθηλακίου, στὴ διάρκειά της ἐκκρίνεται ὠοθηλακίνη καὶ ἡ μήτρα ἀρχίζει πάλι νὰ προετοιμάζεται καὶ διογκώνεται. Παρατηρεῖται τότε καὶ μιὰ μικρὴ διόγκωσι τῆς κοιλιᾶς καὶ βάρος στὴ λεκάνη. Στὴν ἀρχὴ τῆς 3ης ἑβδομάδας (14η ἡμέρα) ρήγνυται τὸ ὠοθηλάκιο καὶ ἐλευθερώνεται τὸ ὡάριο. Μπορεῖ τὴν ἡμέρα αὐτὴ νὰ παρατηρηθοῦν ἀπὸ τὸν κόλπο μερικὲς σταγόνες αἷμα ἢ αἱματηρὸ ὑγρό. Αὐτὸ πρέπει νὰ τὸ ξέρουν οἱ γυναῖκες καὶ νὰ μὴ ἀνησυχοῦν. Ἡ τέταρτη ἑβδομάδα χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὴν ὕπαρξι τοῦ ὠχροῦ σωματίου καὶ τὴν ἔκκρισι ὠχρίνης. Ἡ μήτρα διογκώνεται περισσότερο καὶ παρατηροῦνται διάφορα ἐνοχλήματα, ὅπως πόνοι ὀσφυϊκοί, μικροὶ κωλικοὶ τῆς μήτρας, διόγκωσι τοῦ θυρεοειδοῦς ἀδένος καὶ τοῦ στήθους, καμμιὰ φορὰ ἐλαφρὸς πυρετός, ψυχικὲς διαταραχὲς κ.λ.π.

Ἂν τὸ ὡάριο φτάνοντας στὴ μήτρα γονιμοποιηθῆ, τότε προσηλώνεται στὸ βλενογόνο της, καὶ ἡ ἐμμηνορρυσία δὲν παράγεται. Σταματάει δηλαδὴ ὁ ἐμμηνορρυσιακὸς κύκλος κι' αὐτὸ σ' ὅλη τὴ διάρκεια τῆς ἐγκυμοσύνης.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Ἐμμηνορρυσία. Χρήσιμες γνώσεις, συμπεράσματα, πρακτικὲς συμβουλὲς ὑγιεινῆς.

o

Φταίει τὸ σκοινὶ

● Συχνὰ στὰ ὡραῖα ἄσπρα ροῦχα σας πού ἀπλώθηκαν νὰ στεγνώσουν, βλέπετε λερωμένες σκοῦρες γραμμές. Σκεφθήκατε ποτὲ πὼς ἡ αἰτία τοῦ κακοῦ αὐτοῦ εἶναι τὸ σκοινί σας; Μάλιστα! Καὶ γιὰ νὰ παίρνετε τὰ ροῦχα σας πάντα ἄσπρα καὶ ὁλοκάθαρα, πρέπει πού καὶ πού νὰ πλένετε τὸ σκοινί σας. Ὁ καλύτερος τρόπος εἶναι νὰ τὸ βάλετε νὰ μουσκέψη κάμποσο σὲ μιὰ ἐλαφρὰ διάλυσι σόδας. Κατόπιν νὰ τὸ ξεπλύνετε, νὰ τὸ σκουπίσετε καλὰ μ' ἕνα στεγνὸ πανί καὶ νὰ τὸ κρεμάσετε νὰ στεγνώση.

ΜΙΑ ΑΓΛΙΔΑ ΤΑΥΡΟΜΑΧΟΣ

Ἡ γοητευτικὴ αὐτὴ κοπέλλα μὲ τὰ πράσινα μάτια καὶ τὸ ὕφος τῆς «στὰρ» πού βλέπετε στὴ φωτογραφία μας, εἶναι ὁ μοναδικὸς.... ταυρομάχος τῆς Ἀγγλικῆς Κοινοπολιτείας. Ἡ Ταμάρα Λουὺ εἶναι Νοτιοαφρικάνα, ἀπὸ μητέρα Πορτογαλίδα — πρᾶγμα πού ἐξηγεῖ ἀρκετὰ τὴν κλίσι τῆς νέας πρὸς τὴν ταυρομαχία. Ἡλικίας 26 ἐτῶν, ἡ ὄμορφη αὐτὴ καὶ ἀτρόμητη ταυρομάχος βρίσκεται τώρα στὸ Λονδίνο, καὶ ὑφίσταται θεραπεία σ' ἕνα μεγάλο ψυχίατρο γιὰ νὰ κατανικήση...τὴ δειλία της!

Μάλιστα, ἡ γοητεύτικη Ταμάρα, πού δὲν φοβᾶται τοὺς πιὸ ἄγριους ταύρους, νοιώθει ἐν τούτοις τὴν πιὸ ἔντονη δειλία τὴ στιγμὴ πού μπαίνει μέσα στὸ στίβο...γιατὶ φοβᾶται τὰ πλήθη τῶν θεατῶν πού τὴν ἐπευφημοῦν! Ὁ ψυχίατρος πού τὴν ἀνέλαβε, ὑπεσχέθη νὰ θεραπεύση τὴ φοβία της μέσα σὲ 3 ἑβδομάδες.

(1) Ὁρμόνες, γενικά, εἶναι κάτι οὐσίες χημικὲς πού παράγονται ἀπὸ διάφορα ὄργανα ἀδένες, κυκλοφοροῦν μὲ τὸ αἷμα μέσα στὸν ὀργανισμὸ καὶ ἐκτελοῦν ἢ ρυθμίζουν διάφορες λειτουργίες.

● Τὸ Ἀμερικανικὸν κραγιὸν πού ἐπεβλήθη παντοῦ χωρὶς ΔΙΑΦΗΜΙΣΙΝ.
● ΠΟΙΟΤΗΣ - ΣΤΡΩΣΙΜΟ - ΑΡΩΜΑ ἀσύγκριτα.
● 12 διαλεγμένα καὶ ΦΩΤΕΙΝΑ χρώματα διὰ κάθε τύπον γυναίκας.
● Τὸ Κραγιὸν **ΦΛΕΗΜ-ΓΚΛΟ** πωλεῖται σὲ 5 μεγέθη καὶ διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν Ἑλλάδα σὲ

ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΑ
μὲ τὴν ἀπίστευτην τιμὴν
τῶν 7.000 ἕως 12.000

● ΡΟΥΖ προσώπου καὶ πούδρα FLAME-GLO σὲ 6 χρώματα.
INSTANT MAKE - UP
ΜΕΗΚ - ΑΠ
Κάτι πρωτότυπον διὰ τὴν Ἑλλάδα. Πούδρα συμπεπυκνωμένη. Σὲ μιὰ στιγμὴ πουδραρίζεσθε ὁμοιόμορφα, χωρὶς πασαλείματα, χωρὶς νερό, χωρὶς σφουγγάρι.
● **Ἡ πούδρα MAKE-UP πού κατέκτησε τὴν Ἀμερικὴν καὶ τὴν Εὐρώπην.**

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ
ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ & ΛΙΜΠΩΝΑ 9. ΤΗΛ. 28-033

ΠΑΤΡΟΝ ΒΡΑΔΥΝΟΥ ΦΟΡΕΜΑΤΟΣ

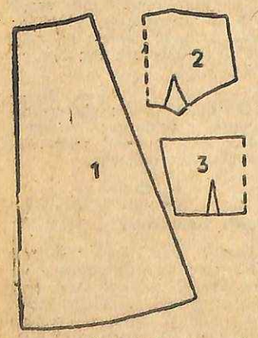

Σὲ λίγες μέρες θ' ἀνοίξῃ τὸ Τριώδιο, θ' ἀρχίσουν οἱ μεγάλοι χοροὶ καὶ πρέπει νὰ ἔχουμε ὅσο τὸ δυνατὸν μεγαλύτερη ποικιλία στὴν ἐμφίσι μας. Ἂν φτιάξετε αὐτὸ τὸ μοντέλο μπορεῖτε νὰ ἔχετε δυὸ καὶ τρεῖς ἐμφανίσεις, χωρὶς νὰ ὑποβληθῆτε στὸ ἔξοδο τριῶν φουστανιῶν ἀπὸ τὴν ἀρχή. Μὲ κάτι περισσότερο ἀπὸ τὸ τί χρειάζεται γιὰ ἕνα βραδυνό, θὰ ἔχετε ὅπως εἴπαμε δυὸ ἢ τρία βραδυνὰ φορέματα. Αὐτὸ ἐξαρτᾶται ἀπὸ ἐσᾶς τὶς ἴδιες. Αὐτὸ τὸ μοντέλο γίνεται τὸ ἐσωτερικὸ ἀπὸ ταφτὰ ἢ ντουσὲς καὶ φοριέται σὰ μιὰ ἐμφάνισι, βάζοντας ἕνα μεγάλο μπουκέτο λουλουδιῶν στὴ μέση. Γιὰ δεύτερη ἐμφάνισι θὰ τὸ φορέσετε προσθέτοντας δυὸ τούλια ἀπὸ πάνω. Τὸ τούλι ποὺ θὰ μεταχειρισθῆτε θὰ εἶναι σὲ διαφορετικὸ χρωματισμὸ ἀπὸ τὸ χρῶμα τοῦ φουστανιοῦ καὶ σὲ δυὸ ἀποχρώσεις, δηλ. τὸ ἕνα πιὸ σκοῦρο καὶ τ' ἄλλο ἀνοικτὸ ἢ μαῦρο καὶ ἄσπρο ἂν τὸ φουστάνι εἶναι μαῦρο. Ἡ τρίτη ἐμφάνισι θὰ εἶναι ἂν προσθέσετε ζορζέτα σὲ διαφορετικὸ τόνο ἀπὸ τὸ σύνολον τοῦ φουστανιοῦ. Στὸ μαῦρο σύνολο μπορεῖτε νὰ μεταχειρισθῆτε μιὰ γκρὶ-ἀρζὰν ζορζέτα ἢ σὲ πολὺ σκοτωμένο χρῶμα βερύκοκου. Τὴν ἐσάρπα θὰ τὴν κάνετε πάντοτε ἀπὸ τὸ χρῶμα τοῦ συγόλου. Στὴν πρώτη περίπτωσι ποὺ θὰ φορέσετε τὸ φουστάνι ἀπὸ ταφτὰ ἢ ντουσὲς καὶ εἶναι μαῦρο, θὰ κάνετε καὶ τὴ σάρπα μαύρη καὶ στὸ μπροστινὸ ντραπάρισμα θὰ βάζετε ἕνα μπιζού.

Ἐξήγησις

Τὸ πατρὸν ἀποτελεῖται ἀπὸ τρία κομμάτια. Τὸ κάθε κομμάτι τοῦ κορσὰζ θὰ κοπῇ διπλὸ χωρὶς ραφή, τὸ δὲ κομμάτι τῆς φούστας θὰ κοπῇ 6 φορὲς ἀπὸ τὸ ταφτὰ ἢ ντουσὲς καὶ 8 φορὲς ἀπὸ τὸ τούλι ἢ τὴ ζορζέτα. Τὴ ἐσάρπα θὰ τὴν κόψετε 1 μέτρο καὶ κάτι, μὲ 40 ἑκατ. φάρδος. Ἀπὸ τὸ τούλι θὰ κόψετε τὴ σάρπα καὶ ἀπὸ τὰ δυὸ χρώματα ποὺ θὰ μεταχειρισθῆτε.

Ἐκτέλεσις

Θὰ βγάλετε τὰ κομμάτια τοῦ πατρὸν σὲ τσιγαρόχαρτο στὰ κανονικά του μέτρα. Κατόπιν θὰ τὰ κόψετε πρῶτα ἀπὸ τὸν ταφτὰ ἢ τὸ ντουσὲς καὶ κατόπιν ἀπὸ τὰ τούλια ἢ τὴ ζορζέτα. Θὰ ἑνώσετε τὶς ραφὲς τῆς φούστας ἀπὸ τὸ κύριο ὕφασμα μὲ μιὰ κανονικὴ ραφή. Κατόπιν κάνετε τὶς πένσες στὸ κορσὰζ καὶ ἑνώσετε τὶς πλαϊνὲς ραφές. Στὴν ἀριστερὴ ραφὴ θὰ βάλετε ἐκλαίρ. Τὸ ἐπιπλέον φάρδος τῆς φούστας στὴ μέση θὰ τὸ περιορίσετε μὲ ἕνα μικρὸ πιετάκι στὴν κάθε ραφὴ ἀτσάκιστο. Ἑνώσετε τὴ φούστα στὸ κορσάζ. Στὶς πλαϊνὲς ραφὲς τοῦ κορσὰζ θὰ βάλετε μπαλένες τὶς ὁποῖες θὰ ντύσετε προηγουμένως. Τὶς ραφὲς τῆς φούστας καὶ τοῦ κορσὰζ ἀπὸ τὸ τούλι ἢ τὴ ζορζέτα θὰ τὶς ἑνώσετε μὲ στριφτό, γιὰ νὰ μὴ κάνουν ἀσχημη ἐντύπωσι, τὶς δὲ πιέτες τῆς φούστας θὰ τὶς κάνετε πολὺ βαθύτερες τὴ στιγμὴ ποὺ ἔχει 8 φύλλα φάρδος. Σὲ κάθε ἀλλαγὴ ἐμφανίσεως τοῦ βραδυνοῦ σας, θὰ στερεώνετε τὸ πάνω μέρος τοῦ κορσὰζ καὶ τὶς πλαϊνὲς ραφὲς μὲ ἀραιὲς βελονιές. Τὴν ἐσάρπα θὰ τὴ στριφώσετε στὰ δυὸ πλάγια μὲ πολὺ λεπτὸ στριφωματάκι. Κατόπιν ἑνώσετε τὶς δυὸ ἄκρες μὲ μιὰ κανονικὴ ραφὴ καὶ περάσετε δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τῆς ραφῆς τρεῖς σειρὲς μὲ πατητὴ βελονιά, καὶ σουρώσετέ τις ὅσο παίρνουν. Στερεώσετε στὴν ἀνάποδη μεριὰ τῆς ἐσάρπας τὴ σούρα μὲ μιὰ κορδελίτσα γιὰ νὰ μὴ σπάζῃ.

Τ. Κ.

●

Φασουλῆς

ΜΑΣΚΑΡΑΤΙΚΟ ΠΑΤΡΟΝ ΓΙΑ ΑΓΟΡΑΚΙ "Η ΚΟΡΙΤΣΑΚΙ 4—6 ΕΤΩΝ

Ἐξήγησις

Τὸ πατρὸν ἀποτελεῖται ἀπὸ 7 κομμάτια. Τὰ κομμάτια 4, 5 καὶ 10 θὰ τὰ κόψετε μιὰ φορὰ ἀπὸ τὸ τσίτι μὲ τὰ πουὰ καὶ μιὰ φορὰ ἀπὸ τὸ μονόχρωμο. (Προσέξετε ὅταν θὰ κόψετε τὸ κάθε κομμάτι τὸ ἕνα χρῶμα νὰ κοπῇ ἀριστερὸ καὶ τ' ἄλλο δεξί). Τὸ ὑπ' ἀριθ. 6 κομμάτι θὰ τὸ κόψετε διπλὸ χωρὶς ραφή, μιὰ φορὰ ἀπὸ τὸ τσιτάκι μὲ τὰ πουὰ καὶ μιὰ φορὰ ἀπὸ τὸ μονόχρωμο. Τὸ ὑπ' ἀριθ. 8 θὰ τὸ κόψετε διπλὸ χωρὶς ραφὴ δυὸ φορὲς σὲ πολὺ χτυπητὸ χρωματισμὸ σὲ μεγάλη ἀντίθεσι ἀπὸ τὸ σύνολον. Ἀπὸ τὸ ἴδιο χρῶμα ποὺ θὰ κόψετε τὸ κομμάτι τοῦ πατρὸν ὑπ' ἀριθ 8 θὰ κόψετε καὶ τὰ κομμάτια τῶν πατρὸν 7 καὶ 9. Τὸ πατρὸν ὑπ' ἀριθ. 7 θὰ τὸ κόψετε διπλὸ γωρὶς ραφὴ 4 φορὲς καθὼς 4 φορὲς θὰ κόψετε τὸ κομμάτι τοῦ πατρὸν 9.

Ἐκτέλεσις

Ἀφοῦ βγάλετε ὅλα τὰ κομμάτια τοῦ πατρὸν στὸ τσιγαρόχαρτο, κόψετέ τα στὸ ὕφασμα ἀφίνοντας τὴ ραφὴ τοῦ ραψίματος ἐπιπλέον. Ἑνώσετε τὰ διαφορετικὰ χρώματα τοῦ παντελονιοῦ μὲ τὴ ραφή τους. Κατόπιν γυρίσετε στὸ πάνω μέρος (μέση) ἕνα στριφωματάκι 1 ἑκατ. φάρδος. Περάσετε στὰ μπατζάκια μιὰ σούρα καὶ ράψτε μιὰ διπλὴ λωρίδα φάρδος 2½ ἑκατ τὴν περιφέρεια τοῦ ποδιοῦ τοῦ μικροῦ ἢ τῆς μικρῆς.

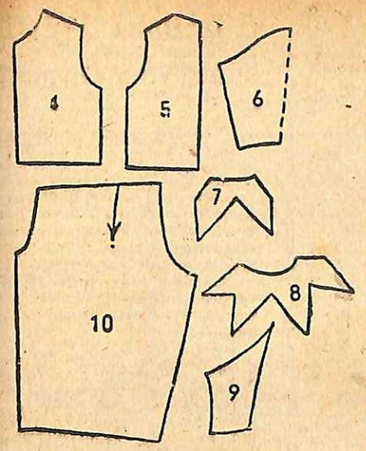

Ἀφήσετε τὴ λωρίδα λίγο μακρύτερη ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος γιὰ νὰ κάνετε μιὰ κουμπότρυπα ποὺ θὰ κουμπώνῃ ἡ λωρίδα. Στὸ στριφωμα τῆς μέσης περάσετε λάστιχο. Ἑνώσετε τὰ δυὸ διαφορετικὰ χρώματα τῆς πλάτης. Τὸ μονόχρωμο ὕφασμα πρέπει νὰ εἶναι πάνω ἀπὸ τὸ ὕφασμα τοῦ παντελονιοῦ μὲ τὰ πουά. Τὰ μπροστινὰ θὰ τὰ ἑνώσετε μὲ τὶς πλαϊνὲς ραφὲς καὶ ὤμους τοῦ ἰδίου χρώματος. Κατόπιν κλείσετε τὶς ραφὲς τῶν μανικιῶν καὶ τοποθετήσετέ τα στὶς μασχάλες στὸν ἀντίθετο συνδυασμὸ χρωμάτων. Γυρίσετε στὰ μπροστινὰ ἕνα στριφωματάκι καὶ βάλετε κόπιτσες. Ράψετε στὸ ντεκολτὲ ἕνα ρέλι. Ράψετε τὰ δυὸ κομμάτια τοῦ γιακὰ γύρω-γύρω στὶς μύτες, τοποθετώντας τα καλὴ μὲ καλὴ καὶ ἀφήσετε ἄραφο τὸ ἄνοιγμα τοῦ λαιμοῦ. Γυρίσετέ τον ἀπὸ τὴν καλὴ καὶ τρυπώσετε γύρω-γύρω τὶς μύτες. Γυρίσετε καὶ στ' ἄνοιγμα τοῦ λαιμοῦ σὲ κάθε κομμάτι ἕνα μικρὸ στριφωματάκι καὶ τρυπώσετέ τα καὶ τὰ δυὸ μαζί. Κατόπιν πατήσετε ἕνα ἐξωτερικὸ γαζὶ γύρω-γύρω σὲ ὅλο τὸ γιακά. Κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο θὰ ράψετε τὶς μανσέτες ἀφοῦ προηγουμένως ἑνώσετε τὶς δυὸ ἄκρες καὶ κλείσῃ ἡ μανσέτα τοῦ κάθε κομματιοῦ. Θὰ παραλείψετε στὶς μανσέτες τὸ πάνω γάζωμα γιὰ νὰ μείνουν ἀνοικτές. Ἀφοῦ ἑτοιμάσετε τὶς μανσέτες τρυπώσετέ τις στὴν κάθε ἄκρη τοῦ μανικιοῦ, τοποθετώντας τὸ μανίκι μεταξὺ τῶν δυὸ κομματιῶν τῆς μανσέτας καὶ γαζώσετέ τα. Κατόπιν ράψετε στὴν ἀνάποδη μεριὰ ἕνα ἑξτραφὸρ καὶ περάσετε λάστιχο. Ράψετε τὰ 4 κομμάτια τοῦ καπέλου ἀφίνοντας τὸ ἄνοιγμα τοῦ κεφαλιοῦ ἄραφο. Μπρὸς πρὸς πίσω στὸ κέντρον θὰ ἔχῃ ραφή. Γυρίσετε στὴ βάσι τοῦ κεφαλιοῦ ἕνα στριφωματάκι. Βάλετε ἕνα μικρὸ κουμπάκι στ' ἄνοιγμα τοῦ γιακὰ καὶ κάνετε μιὰ θηλιά. Σὲ κάθε μύτη τοῦ γιακὰ καὶ στὶς μανσέτες θὰ ράψετε ἀπὸ ἕνα κουδουνάκι καθὼς καὶ στὶς δυὸ μύτες τοῦ καπέλου. Στὴ μιὰ ἀπὸ πλαϊνὴ ραφή, ράψετε στὴν ἀνάποδη μεριὰ ἕνα κομμάτι σύρμα τῶν καπέλων γιὰ νὰ μπορῇ νὰ στέκεται ἡ μύτη πρὸς τὰ πάνω.

*

Στοίχημα

Στὸ Μπούφαλο τρεῖς μεταμφιεσμένες γυναῖκες ὥρμησαν μέσα σ' ἕνα κατάστημα καὶ μὲ προτεταμένα πιστόλια, ζήτησαν παιδικὰ ἐσώρουχα, σεντόνια καὶ τραπεζομάντηλα. Ἔπειτα ἄφησαν ἕνα μικρὸ πακετάκι καὶ ἔτρεξαν νὰ φύγουν μὲ τὰ λάφυρά τους. Τὸ προσωπικὸ τοῦ καταστήματος ἔτρεξε γιὰ φύγῃ καὶ αὐτό, νομίζοντας ὅτι τὸ πακετάκι περιεῖχε κάποιο ἐκρηκτικὸ μηχάνημα. Ἡ ἀστυνομία ποὺ ἤρθε σὲ λιγάκι, βρῆκε μέσα στὸ πακέτο 200 δολλάρια σὲ ὡραῖα, γνήσια χαρτονομίσματα. Καὶ ὁ διευθυντὴς τοῦ καταστήματος διεπίστωσε, ὅτι τὰ πράγματα ποὺ τοῦ πῆραν, ἀξίζαν 200 δολλάρια ἀκριβῶς. Ἐπειδὴ λοιπὸν δὲν ἔγινε καμμιὰ ζημία, ἡ ἀστυνομία ὑπέθεσε, ὅτι ἐπρόκειτο γιὰ κάποιο στοίχημα, ποὺ ἀσφαλῶς οἱ τρεῖς αὐτὲς γυναῖκες θὰ κέρδισαν θριαμβευτικά!

ΠΡΟΣΟΧΗ ΣΤΑ ΔΟΝΤΙΑ ΣΑΣ

Γιατὶ οἱ πολιτισμένοι λαοὶ ἔχουν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον χαλασμένα δόντια.

ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΕΡΩΤΗΣΙΣ ποὺ πρέπει νὰ μᾶς φέρνῃ ντροπή. Παρ' ὅλο τὸν πολιτισμό μας, παρὰ τὶς γνώσεις μας τὶς ἐφευρέσεις μας καὶ τὰ τεχνικὰ μέσα ποὺ ἔχουν τὴν ἀξίωσι νὰ δίνουν μιὰ λύσι σὲ κάθε πρόβλημα, ὑπάρχει ὡστόσο ἡ πραγματικότης: ὅτι πονᾶμε, βασανιζόμαστε καὶ πρέπει νὰ ξοδέψουμε πολλὰ λεφτὰ γιὰ νὰ θεραπεύσουμε ἕνα κακὸ ποὺ οἱ πρωτόγονοι λαοὶ δὲν γνωρίζουν. Ἡ τερηδὼν τῶν δοντιῶν εἶναι πραγματικὰ μιὰ πολυδάπανη ἀρρώστεια. Ἑκατομμύρια πολλὰ ξοδεύονται κάθε χρόνο γιὰ τὴν περιποίησι τῶν χαλασμένων δοντιῶν. Κι' ἔχει διαπιστωθῆ πὼς ἡ ἀρρώστεια αὐτὴ ὑπάρχει παντοῦ στὰ πολιτισμένα μέρη τοῦ κόσμου καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ ἁπλώνεται σταθερά.

Εἶναι ἀλήθεια ντροπὴ νὰ συλλογίζεται κανεὶς πὼς ἄνθρωπος μὲ ἐντελῶς γερὰ δόντια ἔχει γίνει σπάνιο πρᾶγμα στὸν καιρό μας. Καὶ στὰ παιδιὰ ἀκόμη μὲ τὴν πρώτη ὀδοντοφυΐα, οἱ γιατροὶ βρίσκουν πολὺ συχνὰ δόντια χαλασμένα.

"Οπως εἴπαμε πιὸ πάνω ἡ ἀρρώστεια αὐτὴ τῶν δοντιῶν εἶναι σπάνια σὲ λαοὺς ποὺ ὀνομάζουμε «ἀγρίους» καὶ «ἀπολίτιστους». Οἱ σκελετοὶ ἀνθρώπων ποὺ ἔζησαν σὲ πανάρχαια χρόνια, δείχνουν πὼς οἱ πρόγονοί μας αὐτοὶ εἶχαν περίφημες ὀδοντοστοιχίες, πρᾶγμα ποὺ μᾶς κάνει νὰ βεβαιώσουμε ὅτι οἱ πονόδοντοι τοὺς ἦταν ἄγνωστοι. Λαμβάνοντας ἀφορμὴ ἡ ἐπιστήμη ἀπὸ τὶς παρατηρήσεις αὐτές, ἀσχολήθηκε πολὺ μὲ τὸ θέμα τῶν δοντιῶν καὶ κατέληξε στὴ βεβαιότητα ὅτι ἡ αἰτία τῆς τερηδόνος ὀφείλεται στὴν τροφὴ ποὺ εἶναι ἐντελῶς διαφορετικὴ ἀπὸ ἐκείνη τῶν πρωτογόνων ἀνθρώπων.

Ἔχουμε δυὸ ὀδοντοστοιχίες γιὰ νὰ κόβουμε καὶ νὰ μασοῦμε τὴν τροφή μας. Τί γίνεται ὅμως στὴν πραγματικότητα; Βράζουμε καὶ ψήνουμε τὴν τροφή μας, τὴν κόβουμε πρὶν τὴ φᾶμε κάνοντας τὴν συγχρόνως ὅσο μποροῦμε πιὸ μαλακή. Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο ἀφαιροῦμε ἀπὸ τὰ δόντια μας τὴ δουλειὰ ποὺ εἶναι προωρισμένα νὰ κάνουν.

Προσοχὴ στὴ ζάχαρη

Ἡ ζάχαρη καὶ τὰ φαγητὰ ἀπὸ ἄσπρο ἀλεύρι εἶναι οἱ κύριοι ἔνοχοι! Στὸ στόμα μας βρίσκονται βακτηρίδια ποὺ μεταβάλλουν αὐτὲς τὶς γλυκὲς οὐσίες σὲ ὀξέα καὶ τὰ ὀξέα ἔχουν τὴ δύναμι νὰ καταστρέφουν σιγὰ σιγὰ τὴν σκληρὴ οὐσία ποὺ περιβάλλει τὰ δόντια. Καὶ εἶναι γεγονὸς ἀναμφισβήτητο: ὅτι ὅσο λιγώτερη ζάχαρη καὶ ζυμαρικὰ τρωει κανείς, τόσο σπανιὰ προσβάλλονται τὰ δόντια του. Μοναχὸ τὸ βουρτσάκι δὲν μπορεῖ νὰ ἀποτρέψῃ τὸν κίνδυνο. Οἱ πρόγονοί μας δὲν εἶχαν βουρτσάκια, τὰ δόντια τους ὅμως ἦταν καλύτερα ἀπὸ τὰ δικά μας.

Ἐδῶ καὶ λίγες μέρες μιλούσαμε σ' ἕνα κύκλο γνωστῶν γι' αὐτὸ τὸ ζήτημα. Μιὰ μητέρα εἶπε τότε, πὼς ὁ τετράχρονος γυιός της ἔχει κιόλας χαλασμένα δόντια καὶ δὲν μποροῦσε νὰ φαντασθῇ τὴν αἰτία.

— Πρέπει νὰ τὴ βρῆς στὴν τροφή, τῆς εἶπα. Τί ψωμὶ τρώει;

— Ἄστρο, φυσικά, μοῦ ἀπάντησε, ὅπως τρώμε ὅλοι. Δὲν φαντάζομαι νὰ βλάπτῃ;

— Καὶ μὲ τὰ γλυκὰ πῶς πάει;

— Τρώγει, βέβαια, μὰ ὄχι περισσότερα ἀπ' τ' ἄλλα παιδιά. Δὲν πιστεύω νὰ ἔχῃς τὴν ἰδέα πὼς αὐτὰ μποροῦν νὰ τοῦ κάμουν κακό! Τὸ μικρό μου βουρτσίζει καιρὸ τώρα, ἀπὸ τότε ποὺ μπόρεσε νὰ πατήσῃ σὲ μιὰ καρέκλα καὶ νὰ φτάσῃ τὸ νιπτῆρα.

—Λυπᾶμαι, ἀλλὰ δὲ συμφωνῶ. Ἂν ρουκανίζῃ ὅλη τὴν ὥρα καραμέλες, ὅπως κάνουν τὰ παιδιὰ συνήθως, δὲ θὰ ἔχῃ ποτὲ του δόντια γερά. Καὶ μὴ τοῦ παραδίνῃς ζάχαρη, ὅπου δὲ χρειάζεται καὶ πολλὰ ζυμαρικά, κέϊκ καὶ πουτίγκες. Μὴ τοῦ κάνῃς κομπόστες, ἀλλὰ δίνε του τὰ φροῦτα ὠμά. Δίνε του ἀκόμα πατάτες καὶ ψωμὶ μαῦρο. "Οσο σκληρότερη καὶ στερεώτερη ἡ τροφή, τόσο ὑγιεινότερη εἶναι. Ξέρεις γιατὶ τὰ παιδιὰ δὲν ἔχουν συχνὰ ὄρεξι; Γιατὶ τραγανίζουν πότε καραμέλες, πότε μπισκότα, πότε σοκολάτες. Μὴ τοῦ δίνεις ὅλο σοῦπες καὶ ζυμαρικά, ἀλλὰ στερεὴ τροφή: Πατάτες, μαῦρο ψωμί, πολλὰ χορταρικά, φροῦτα. Τὰ φροῦτα καὶ τὰ λαχανικὰ ἔχουν βιταμίνες ποὺ χρειάζονται τόσο στὸν ὀργανισμό. Ἀκόμα εἶναι ἀπαραίτητη ἡ βιταμίνη Ντὲ καθὼς καὶ ἡ τροφὲς ποὺ περιέχουν ἀσβέστιο. Αὐτὲς πρέπει νὰ ἀρχίσουν πρὶν ἀκόμα γεννηθῇ τὸ παιδί. Ἡ μητέρα ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ βιταμίνη Α, C καὶ Ντέ, βούτυρο, αὐγά, λαχανικὰ καὶ φροῦτα. Πρέπει ἀκόμα, καθὼς περιμένει τὸ παιδί, νὰ τρώῃ λίγη ζάχαρη καὶ λίγα ζυμαρικά.

— Εἶναι ἀλήθεια πὼς τὰ χαλασμένα δόντια μποροῦν νὰ γίνουν αἰτία καὶ σὲ ἄλλες ἀνωμαλίες τοῦ ὀργανισμοῦ;

— Θὰ γύριζαν στοὺς γιατροὺς πολλοὶ λιγώτεροι ἀρρωστοι μὲ στομαχικὲς διαταραχὲς καὶ ρευματισμοὺς καθὼς καὶ ἀνωμαλίες νεφρῶν καὶ τῆς καρδιᾶς, ἂν φρόντιζαν ἀπὸ τὴν ἀρχὴ νὰ διορθώνουν τὰ δόντια τους.

— Πρέπει, λοιπόν, νὰ πάω τὸ παιδί μου ἀμέσως στὸν ὀδοντογιατρό; ρώτησε ἡ φίλη μου.

Τὴ συμβούλευσα νὰ τὸ κάνῃ. "Ολοι οἱ γονεὶς πρέπει νὰ καταλάβουν πόσο σπουδαῖο εἶναι τὸ ζήτημα τῶν δοντιῶν τῶν παιδιῶν τους. Ἀπὸ τὸ δεύτερο κιόλα χρόνο πρέπει νὰ τὰ ἐξετάζῃ ὀδοντογιατρὸς κανονικὰ κάθε ἕξη μῆνες.

— Δηλαδὴ ἂν κατάλαβα καλά, πρόσθεσε ἡ μητέρα, μποροῦμε νὰ παραλείψουμε τὸ βουρτσισμα τῶν δοντιῶν μας.

— Ἔτσι, ὅπως τὸ κάνουν οἱ περισσότεροι, δὲν ἔχει κανένα σκοπό, παραδέχθηκα. Μόνο πὼς διατηροῦνται τὰ δόντια ἄσπρα. Μόνον ὅταν γίνεται ὅπως πρέπει, καταπολεμᾶ ἀρκετὰ τὴν τερηδόνα. Πραγματικὴ ὅμως νίκη στὸ κακὸ αὐτὸ εἶναι δυνατὴ μονάχα μὲ μιὰ ἀποφασιστικὴ ἀλλαγὴ τῆς τροφῆς.

"Ολοι οἱ ἄνθρωποι σχεδὸν βουρτσίζουν τὰ δόντια τους ἀπὸ δεξιὰ πρὸς τὰ ἀριστερὰ. τὰ δεξιά. Αὐτὸ δὲν εἶναι σωστό. Πρέπει νὰ τὰ βουρτσίζουμε πάνω - κάτω. Τὰ πάνω δόντια ἀπὸ πάνω πρὸς τὰ κάτω, τὰ κάτω δόντια ἀπὸ κάτω πρὸς τὰ πάνω, στρέφοντας πάλιστα καὶ λίγο τὴ βούρτσα. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸν μποροῦμε νὰ τὰ καθαρίσουμε ἀπὸ τὶς τροφὲς ποὺ μπαίνουν ἀνάμεσά τους. Τὴν ἐξωτερικὴ ἐπιφάνεια καθὼς καὶ τὴ μασητικὴ βουρτσίζουμε δεξιὰ καὶ ἀριστερά.

Δρ ΚΕΠΚΕ

♡

Ἄγδη καλλιεργημένα σὲ πετραδάκια

ΟΙ ΥΑΚΙΝΟΙ, ΟΙ ΝΑΡΚΙΣΣΟΙ, ἀναπτύσσονται κανονικὰ μέσα σ' ἕνα φλυτζάνι, σ' ἕνα πιάτο βαθὺ ποὺ περιέχει μερικὰ ψιλὰ πετραδάκια. Τοποθετεῖτε βολβοὺς σὲ σχῆμα μικροσκεπικοῦ βουνοῦ καὶ τοὺς σκεπάζετε μὲ νερὸ γιὰ νὰ βρέχεται ἁπλῶς ἡ βάσις τους. Ὑστερα ἀπὸ μερικὲς μέρες, κάνουν τὴν ἐμφάνισί τους βλαστοὶ πράσινοι ἀκολουθουμενοι ἀπὸ φύλλα ἐνῶ οἱ ρίζες ἐπεκτείνονται γρήγορα. Μὴ παραλείπετε νὰ παρακολουθῆτε τὸ ἐπίπεδο τοῦ νεροῦ καὶ προσθέτετε λίγο κάθε τόσο, γιὰ ν' ἀντικαταστήσετε αὐτὸ ποὺ ἔχει ἐξατμισθῆ. Τέσσερις ὡς ἕξη ἑβδομάδες ἀρκοῦν γιὰ νὰ φανοῦν τὰ πρῶτα λουλούδια ποὺ θὰ διατηρηθοῦν τόσο πιὸ πολὺ ὅσο χαμηλὴ εἶναι ἡ θερμοκρασία, ἐπάνω ἀπὸ τὸ μηδέν, φυσικά.

● Ὑφασμα σατὲν-μπροσέ. Ἡ φούστα ἔχει τρεῖς ἀτσάκιστες κουφόπιετες ἐμπρὸς καὶ μιὰ πολὺ βαθειὰ πίσω. Τὰ μανίκια ἀγκαλιάζουν τοὺς ὤμους καὶ ἡ πρώτη πιέτα ποὺ πλαισιώνει τὸ ντεκολτὲ καλύπτει τὴν κουφὴ τοῦ μανικιοῦ. Ἡ πλάτη εἶναι ἴσια καὶ προεκτείνεται ἐμπρὸς ὅπου κατεβαίνει χαμηλὰ καὶ κουμπώνει στὴ μέση μὲ κουμπὶ δίνοντας τὴν ἐντύπωσι μυτεροῦ κορσελέ. Μεταξὺ τοῦ κορσελὲ καὶ τῆς μπάντας τοῦ ντεκολτὲ 2 πιέτες ἀκολουθοῦν τὴν ἴδια κατεύθυνσι καὶ κουμπώνουν ἐπίσης μὲ κουμπί.

Ο ΙΔΕΩΔΗΣ ΣΥΖΥΓΟΣ
πρέπει νὰ πλένῃ πιάτα!

λέει ἡ Βιβέκα Λιντφορς

Σὰ θύελλα ἐνέσκυψε ἀπὸ τὸ Χόλλυγουντ στὸ Λονδῖνο ἡ Σουηδὴ «στὰρ» Βιβέκα Λίντφορς γιὰ νὰ γκρεμίσῃ καὶ τὰ τελευταῖα «ὀχυρὰ» τοῦ κάθε Ἄγγλου συζύγου, ποὺ εἶχε παρακούσει τὴν διαταγὴ τοῦ τρυφεροῦ ἡμίσεος νὰ πλένῃ τὰ πιάτα, ἢ νὰ κάνῃ τὰ ψώνια τῆς ἡμέρας.

Ἡ μὶς Λίντφορς, ποὺ ἔχει διαφημισθῇ πρὸ ἐτῶν ὡς ἡ νέα Γκρέτα Γκάρμπο ἢ Ἴνγκριντ Μπέργκμαν, χωρὶς ὅμως νὰ κατορθώσῃ οὔτε νὰ πλησιάσῃ τὶς μεγάλες συμπατριώτισσές της, ἀνέπτυξε στὸ Λονδῖνο ὡς ἑξῆς τὶς ἀντιλήψεις της γιὰ τὸν ἰδεώδη σύζυγο:

«Ὁ σύζυγος πρέπει νὰ περιποιῆται τὰ παιδιά, νὰ φορᾷ μιὰ ποδιὰ γιὰ νὰ πλύνῃ καὶ αὐτὸς τὰ πιάτα μετὰ τὸ φαγητὸ καὶ νὰ πηγαίνῃ γιὰ ψώνια ὅταν ἔρχεται ἡ σειρα του.

»Ἕνας συγγραφέας στὸ Χόλλυγουντ μὲ ἐσύγχυσε πολὺ ὅταν τὸν ἄκουσα νὰ ἀρνῆται στὴ σύζυγό του νὰ πάῃ στὴν ἀγορὰ νὰ ψωνίσῃ, γιατί, λέει, ἔγραφε. Νομίζω, ὅτι ὁ ἄνθρωπος ποὺ γράφει ἕνα μυθιστόρημα, πρέπει νὰ τὰ ἀφίνῃ ὅλα καὶ νὰ πηγαίνῃ γιὰ ψώνια. Κι' ἐγώ, στὸ κάτω κάτω τῆς γραφῆς εἶμαι ἠθοποιος, ἀλλὰ ἐργάζομαι καὶ στὸ νοικοκυριό!...»

Ἡ Βιβέκα δὲν ἐδίστασε «νὰ βάλῃ στὴ θέσι τους τοὺς δημοσιογράφους ποὺ... ἐτόλμησαν νὰ διατυπώσουν ἀντιρρήσεις καὶ νὰ εἰποῦν ὅτι τὸ ἔργο τῆς ἠθοποιοῦ δὲν εἶναι τόσο δημιουργικό, ὅσο τοῦ συγγραφέως.

Καὶ ἡ «στὰρ» συνέχισε τὴν περὶ ἰσότητος τῶν φύλων θεωρία της:

«Πραγματικὴ ἰσότης, εἶπε, ὑπάρχει στὴν Ἀμερική, ὅπου ἡ γυναίκα ἔχει ἐπιβληθῇ ἑκατὸ τοῖς ἑκατὸ ἐπὶ τοῦ συζύγου της καὶ καλὰ νὰ τοῦ κάνῃ, γιατὶ ὅσο καὶ ἂν ἰσχυρίζεται ὁ Ἀμερικανός, ὅτι εἶναι δημοκρατικός, στὸ ὑποσυνείδητό του θεωρεῖ πάντα τὴ γυναίκα του γιὰ κατώτερο ὄν».

Μὲ τὴν εὐκαιρία, πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι ἡ μὶς Λίντφορς ἐχώρισε τὸν πρῶτο σύζυγό της, ἠθοποιὸ καὶ αὐτόν, Δὸν Σήγκελ, γιατὶ «τῆς εἶχε ὑποσκάψει τὴν αὐτοπεποίθησί της» καὶ γιατὶ ἔπαιζε σὲ ταινίες «κάου μπόυ» ποὺ ἐκείνη ἀντιπαθεῖ.

Κατὰ τὴν ὥρα τῆς συνεντεύξεως ἔκανε τὴν ἐμφάνισί του καὶ ὁ νέος μνηστὴρ τῆς καλλιτέχνιδος κ. Γκεώργια Παμπούρ, συγγραφεὺς καὶ σεναριογράφος, οὐγγρικῆς καταγωγῆς, ποὺ δέχθηκε τὴν ἐπίθεσι τῶν δημοσιογράφων:

— Βέβαια, εἶπε, ἀπαντῶν σὲ σχετικὴ ἐρώτησι, ἐγὼ θὰ πλένω τὰ πιάτα καὶ θὰ ψωνίζω ὅταν παντρευτοῦμε. Πιστεύω ἀπόλυτα στὴν ἰσότητα τῶν δύο φύλων καὶ νομίζω ὅτι ὁ Ἀμερικανὸς σύζυγος ἐκέρδισε σὲ ἀξιοπρέπεια καὶ κύρος ἀφ' ὅτου ἄρχισε νὰ περνᾷ μισὴ ὥρα κάθε βράδυ, ζωσμένος τὴν ποδιὰ ἐμπρὸς στὸ νεροχύτη...

ΔΥΟ ΩΡΑΙΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

ΟΙ ΜΥΛΟΙ ΤΗΣ ΟΛΛΑΝΔΙΑΣ

Σὲ κανένα μέρος τοῦ κόσμου δὲν ὑπάρχουν τόσοι μύλοι ὅσοι στὴν Ὁλλανδία: ὁ ἀριθμός τους σήμερα φτάνει τοὺς χιλίους ἑφτακόσιους πενῆντα, καὶ ἄλλοτε ἦταν πολὺ περισσότεροι.

Μὰ θὰ πῆτε, τόσο μεγάλη εἶναι ἡ Ὁλλανδία, ποὺ χρειάζεται τόσους μύλους; Ὄχι, ἡ Ὁλλανδία δὲν εἶναι μεγάλη, μὰ οἱ μύλοι ἐκεῖ δὲν χρησιμεύουν γιὰ τὸ ἄλεσμα τοῦ σταριοῦ. Ξέρετε, ἀσφαλῶς, ὅτι ἕνα μεγάλο μέρος τῆς Ὁλλανδίας βρίσκεται κάτω ἀπὸ τὴ στάθμη τῆς θάλασσας. Μολονότι ἐπροστατεύοντο ἀπὸ ὑψηλὲς ἀκρογιαλιές, οἱ περιοχὲς αὐτές, πρὶν ἀπὸ μερικοὺς αἰῶνες, ἐπλημμύριζαν συνεχῶς. Καὶ —ἴσως— θὰ θυμᾶστε ὅτι, καὶ πρὶν ἕνα χρόνο, μεγάλες περιοχὲς τῆς χώρας εἶχαν πλημμυρίσει καὶ εἶχαν καταστραφῆ.

Καταλαβαίνετε τὸ δράμα τῶν κατοίκων, ποὺ ἔβλεπαν, κάτω ἀπὸ τόσο, τὰ σπαρτά τους νὰ καταστρέφωνται ἀπὸ τὸ θαλασσινὸ νερὸ καὶ τὰ σπίτια τους νὰ γκρεμίζωνται ἀπὸ τὶς πλημμύρες. Σκέφθηκαν λοιπὸν κι' ἔστησαν κανάλια γιὰ νὰ φύγῃ τὸ νερό. Μὰ τὸ νερὸ δὲν μποροῦσε νὰ φύγῃ γιατὶ ἦταν χαμηλότερα ἀπὸ τὰ κανάλια. Τότε οἱ Ὁλλανδοί, ἄνθρωποι πρακτικοί, ἐφτιαξαν ἀνεμόμυλους, γιὰ νὰ ἀντλήσουν τὸ νερὸ καὶ νὰ τὸ ρίξουν στὰ κανάλια κι' ἀπὸ κεῖ στὴ θάλασσα. Ἔτσι ἀδειασαν ἔτσι ὁλόκληρες λίμνες, καλλιεργήσαν τὰ ἐδάφη ποὺ ἀποκαλύφθηκαν καὶ ἐγλύτωσαν ἀπὸ τὸ νερό. Μὰ οἱ μύλοι συνεχίζουν τὸ ἔργο τους. Μέγοι σήμερα δὲν τοὺς ἀντικατέστησαν μὲ μηχανικὲς ἀντλίες, γιατὶ κινοῦνται χωρὶς καύσιμη ὕλη. Μόνο μὲ τὸν ἀέρα! Καὶ στὶς ὁλλανδικὲς ἀκτὲς φυσάει σχεδὸν πάντα...

✲

Ἔχετε παρατηρητικότητα;

Σᾶς δίδουμε ἐδῶ μιὰ εἰκόνα καὶ τὴν εὐκαιρία νὰ ἐξακριβώσετε τὴν ἔντασι τῆς παρατηρητικότητός σας.

Ρίξτε μιὰ προσεκτικὴ ματιὰ στὴν εἰκόνα καὶ χωρὶς νὰ τὴν ξανακυτάξετε — σκεπάστε την μὲ τὸ χέρι σας γιὰ ν' ἀποφύγετε τὸν πειρασμό... — κι' ἀπαντῆστε εἰς τὰ ἑξῆς ἐρωτήματα:

1. Ὁ βοσκὸς ἔχει γενειάδα;
2. Πόσες ἀγελάδες ὑπάρχουν στὴν εἰκόνα;
3. Εἶδατε κανένα σπίτι;
4. Πόσα μπαλώματα ἔχει τὸ παντελόνι τοῦ βοσκοῦ;
5. Τὸ κλαδὶ ποὺ κρατᾶ ὁ βοσκὸς κάτω ἀπὸ τὴ μασχάλη του ἔχει ἔχει φύλλα;
6. Ὁ βοσκὸς καπνίζει πίπα;
7. Εἶναι παραθαλάσσιο;

Η ΓΙΟΡΤΗ ΤΗΣ ΜΑΜΑΣ

Μανούλα, ὅλα τὰ λουλούδια
στὸ ἀγνό μας περιβόλι
σήμερα κάνουν σκόλη,
ποὺ σκόλη ἔχεις καὶ σύ.

Κι' ἐγὼ πῆγα στὰ πιόμορφα,
τὰ αὐξα ἕνα-ἕνα
καὶ τάφερα γιὰ σένα,
μανούλα μου χρυσῆ.

Κι' ἂν θές, μανούλα, ἀγνότερο
λουλούδι στὴ γιορτή σου,
νά, πάρε τὸ παιδί σου
καὶ φίλα το γλυκά.

ΣΤΕΛΙΟΣ ΣΠΕΡΑΝΤΖΑΣ

✲

Ζῶα ποὺ παράγουν... ἀρώματα

Μὴ φανταστῆτε παιδιὰ πὼς ἀστειεύομαι. Κάθε ἄλλο. Ὑπάρχουν πραγματικὰ ζῶα ποὺ παράγουν ἀρώματα.

Καὶ πρῶτα πρῶτα, τὸ περίφημο ἄρωμα ὁ Μόσχος εἶναι προϊὸν ζώου. Τὸ ἄρωμα αὐτό, ποὺ εἶναι ἀπανιώτατο καὶ ἰσχυρότατο, βγαίνει ἀπὸ ἕνα μαστοφόρο ζῶο ποὺ ζῆ στὰ δάση τῆς Ἀσίας. Τὸ ζῶο αὐτό, ἕνα εἶδος ἐλαφιοῦ, χωρὶς κέρατα ὅμως, ζῆ ὅπως σᾶς εἶπα στὰ δάση, εἶναι τρομερὰ εὐκίνητο γιαυτὸ καὶ ἡ σύλληψί του εἶναι πολὺ δύσκολη. Τὸ ἄρωμα τὸ παράγει τὸ ἀρσενικὸ τοῦ ζώου αὐτοῦ καὶ εἶναι κρυμμένο σ' ἕνα σακκουλάκι κάτω ἀπ' τὴν κοιλιά του, καὶ περιέχει 80—150 γραμμάρια. Τὸ προϊὸν αὐτὸ τὸ παίρνουν, ἀφοῦ κάνουν τομὴ στὸ θύλακα ποὺ τὸ περιέχει. Κατόπιν ράβουν τὸ ζῶο, ποὺ σιγὰ-σιγὰ ἀποκτᾶ πάλι τό... ἄρωμά του.

Ἕνα ἄλλο ζῶο ποὺ παράγει ἄρωμα, εἶναι καὶ ἡ μοσχογαλῆ —κάτι μεταξὺ ποντικοῦ καὶ γάτας.—Τὸ ζῶο αὐτό, κρύβει τὸ ἄρωμά του σὲ μιὰ φουσκίτσα κάτω ἀπ' τὴ θυσανωτὴ οὐρά του. Ἀπὸ τὸ προϊὸν αὐτό, παρασκευάζονται ἀρώματα ποὺ τὰ χρησιμοποιοῦν γιὰ τὸν ἀρωματισμό, ἀρωματικῶν οὐσιῶν, (λιβάνια, ἐντομοκτόνα κλ.π.).

✲

Παιδικὸ πνεῦμα

Ὁ Γιαννάκης (10 χρονῶν) τηλεφωνεῖ στὴ δασκάλα του:

—Δεσποινίς, ὁ Γιαννάκης Π. εἶναι πολὺ ἄρρωστος καὶ δὲν θὰ ἔλθῃ σήμερα στὸ σχολεῖο.

—Ὠ! Πολὺ λυπᾶμαι!... Ποιὸς τηλεφωνεῖ παρακαλῶ;

—Ὁ μπαμπάς μου, δεσποινίς!...

Δάσκαλος: Γιαννάκη, πές μου ἀπὸ τί γράμματα ἀποτελεῖται ἡ λέξι «ποντικός»;

Γιαννάκης: Π, ο, ν, τ, ι, κ, ό, ς.

Δάσκαλος: Τί ἔγινε στὸ τέλος;

Γιαν.:Δάκπε: Μιὰ οὐρά.

ΤΑ ΖΩΑ ΜΑΣ ΜΙΛΟΥΝ

Τὸ γαϊδουράκι

«Τί τὰ θέλετε, τί τὰ γυρεύετε! Ἐγώ, τὸ γαϊδουράκι, σᾶς εἶμαι παιδάκια μου τὸ πιὸ χρήσιμο ζῶο. Θὰ μὲ ἔχεδε δῆ ἄλλωστε τὸ καϋμένο, ποὺ μὲ φορτώνουν μὲ χίλια-δυὸ πράγματα: Εἴδη μανάβικης, λουλούδια, κοφίνια, ξύλα καὶ ὅ,τι ἄλλο βάλῃ ὁ νοῦς σας. Εἶμαι ἕνα πολὺ ὑπομονετικὸ ζῶο — λιγάκι πεισματάρικο καμμιὰ φορὰ εἶναι ἡ ἀλήθεια... Μὰ τί τὰ θέλετε, καλά μου παιδάκια, ἔχει καὶ ἡ ὑπομονὴ τὰ ὅριά της, ἔτσι δὲν εἶναι; Πῶς νὰ μὴ νευριάσω, σᾶς παρακαλῶ, ὅταν τὸ ἐφεντικό μου εἶναι κακὸ καὶ ξεσπάει τὰ νεῦρα του πάνω στὴν κοκκαλιάρικη ράχη μου; Ἔ, τότε κι' ἐγὼ ὁ καϋμενάκος θυμώνω, τὸ βάζω πεῖσμα καὶ δὲν τὸ κουνῶ διόλου ἀπ' τὴ θέσι μου: "Ἂς πάῃ ὕστερα νὰ φωνάξῃ τὸ κακό μου τ' ἀφεντικό!

Κατὰ τ' ἄλλα καθὼς ξέρετε, παιδάκια μου, εἶμαι πολὺ ἥσυχος καὶ λιγόφαγος. Αὐτὰ ὅλα μου τὰ προσόντα λοιπὸν μὲ κάνουν περιζήτητο στὰ χωριὰ ὅπου ὑπάρχουν πάντα πολλὲς ἐργασίες καὶ γίνομαι ἔτσι τὸ δεξὶ χέρι τοῦ ἀγρότη. Αὐτὰ εἶχα νὰ σᾶς πῶ, παιδάκια μου, γιὰ τὴ φτωχιά μου ταπεινὴ ὕπαρξι. Καὶ μιὰ τελευταία παράκλησι: μὴ κοροϊδεύετε τὰ μεγάλα μου αὐτιά, δὲν εἶναι ποτὲ καλὸ νὰ κοροϊδεύῃ κανείς, ἔτσι δὲν εἶναι; Γιατὶ ἀλλοιῶς ἐγὼ ὁ φίλος σας ὁ Κὺρ-Μέντιος θὰ λυπηθῶ πολὺ καὶ θὰ μὲ πιάσῃ τὸ παράπονο. Καὶ θὰ βγάλω μιὰ λυπητερὴ φωνὴ πολὺ-πολὺ δυνατή, ποὺ θὰ σᾶς κάνῃ νά...τρομάξετε!»

ΤΖ. Μ. ΠΑΠ.

✲

Μάθετε ὅτι...

...Σὲ μιὰ περιοχὴ τοῦ Ἰνδοστὰν οἱ ἰθαγενεῖς ὅταν συναντῶνται στὸ δρόμο χαιρετῶνται ἁρπάζοντας ὁ ἕνας τὴ γενειάδα τοῦ ἄλλου.

...Στοὺς ποταμοὺς τῆς Ἰνδονησίας ζῆ ἕνα μικρὸ ψάρι ποὺ ἐκτοξεύει σταγόνες νεροῦ ἀπὸ τὸ ἔντομα ποὺ πετοῦν κοντά του καὶ τὰ ρίχνει στὸ ποτάμι.

...Ἐὰν ὅλο τὸ ἁλάτι τῶν θαλασσῶν τοῦ κόσμου συγκεντρωθῇ σ' ἕνα μέρος, θὰ σχηματίσῃ ἕνα βουνό, τόσο ψηλό, ὅσο τὸ Λευκὸ Ὄρος τῆς Ἑλβετίας.

Πνευματικά παιχνίδια

ΟΛΕΣ ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 65

Τὸ ἄτακτο λαγουδάκι

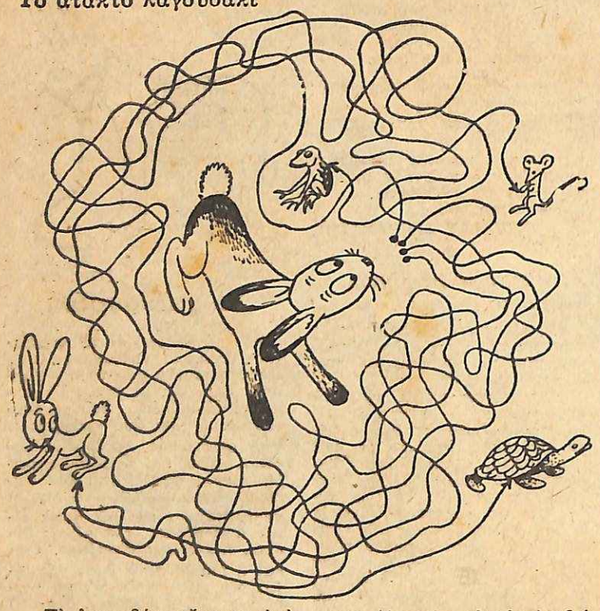

Τὸ λαγουδάκι τόσκασε ἀπὸ τὴ φωλιά του, καὶ ἡ μητέρα του ψάχνει νὰ τὸ βρῆ. Ἔχει ὅμως μπροστά της τέσσερις δρόμους. Μπορεῖτε νὰ τῆς ὑποδείξετε ποιός εἶναι ὁ καλὸς δρόμος, ποὺ θὰ τὴν ὁδηγήση στὸ παιδί της μὲ σιγουριά;

Ξέρετε γιατί...

1) ...πρέπει νὰ τρυπήσουμε τὸ κουτὶ τοῦ γάλακτος, ὥστε νὰ μπορέσουμε νὰ τ' ἀδειάσουμε;

2) ...τὰ πουλιὰ ποὺ κάθονται πάνω στὰ ἠλεκτροφόρα σύρματα δὲν παθαίνουν ἠλεκτροπληξία;

4) ...οἱ πάπιες δὲν βρέχονται ποτέ, ἀκόμα κι' ὅταν εἶναι μέσα στὸ νερό;

4) ...εἶναι ἐπικίνδυνο νὰ χρησιμοποιοῦμε ἠλεκτρικὰ μηχανήματα ὅταν τὰ χέρια μας εἶναι βρεγμένα;

5) ...ἔβαζαν νομίσματα μέσα στοὺς ἀρχαίους ἑλληνικοὺς τάφους;

6) ...τὴ Μεγάλη Βρεττανία τὴ λένε Ἀγγλία;

8) ...ἡ καμήλα εἶναι τὸ μόνο ζῶο ποὺ ἀντέχει στὴν ἔρημο;

*

Τὰ ζῶα

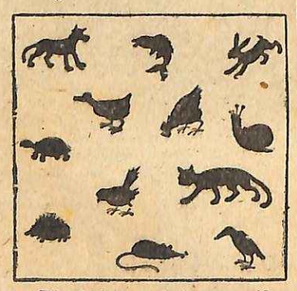

Τὰ δώδεκα αὐτὰ κατοικίδια ζῶα εἶνσι στὴν ἴδια αὐλή. Μερικὰ ὅμως ἀπὸ αὐτὰ δὲν ταιριάζουν μεταξύ τους. Μπορεῖτε νὰ χωρίσετε τὴν αὐλὴ σὲ τέσσερα ἴσια καὶ ὅμοια μέρη κατὰ τρόπο ποὺ καθένα νὰ περικλείη τρία ζῶα ποὺ δὲν ὑπάρχει φόβος γ' ἁρπαχτοῦν μεταξύ τους;

*

Ὀπτικὸ πρόβλημα

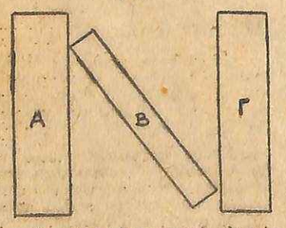

Κυττάξε μὲ προσοχὴ τὰ τρία αὐτὰ παραλληλόγραμμα. Τώρα ποὺ τὰ εἴδατε, πέστε πιὸ ἀπὸ τὰ τρία εἶναι μακρύτερο.

Τὰ ἀντιτορπιλλικά

Κατὰ τὴ διάρκεια τῶν ναυτικῶν γυμνασίων, μιὰ μοῖρα ἀντιτορπιλλικῶν πλησιάζει τὰ θωρηκτὰ γιὰ νὰ ρίξη τὶς τορπίλες της. Ὁ κυβερνήτης ἑνὸς ἀπὸ τὰ ἀντιτορπιλλικὰ βλέπει ὅτι ἔρχονται δυὸ σκάφη πίσω του. Ἕνας ἄλλος κυβερνήτης βλέπει δυὸ ἀντιτορπιλλικὰ μπροστά του, ἐνῶ ἕνας τρίτος βλέπει ἕνα ἐμπρὸς καὶ ἕνα πίσω. Πόσα εἶναι ὅλα τὰ ἀντιτορπιλλικὰ τῆς μοίρας;

60

Τὸ παραμυθάκι μας

Η ΦΟΡΑΔΙΣΤΑ, Η ΑΛΕΠΟΥ ΚΑΙ Ο ΛΥΚΟΣ

ΜΙΑ φορὰ κι' ἕναν καιρό, ἡ κυρὰ Μαριώ, ἡ ἀλεπού, ἐκεῖ ποὺ γύριζε στὸ δάσος βρῆκε μιὰ φοραδίτσα, δεμένη σ' ἕνα δέντρο. Ἡ φοραδίτσα ἔκλαιγε ἀπαρηγόρητα.

—Τί ἔχεις καὶ κλαῖς; τὴ ρώτησε ἡ κυρὰ ἀλεπού.

—Τί νάχω, εἶπε ἀνάμεσα στὰ δάκρυά της ἡ φοραδίτσα. Νά, οἱ ἀνθρῶποι μ' ἔδεσαν ἐδῶ καὶ μ' ἄφησαν Πάρε με, κυρὰ ἀλεπού, μαζί σου, νὰ χαρῆς ὅ,τι ἀγαπᾶς.

Ἡ ἀλεποὺ τὸ σκέφτηκε λίγο καὶ κατόπιν εἶπε:

—Καλά, ἔλα μαζί μου.

Ἡ κυρὰ Μαριὼ λοιπὸν πῆρε τὴ φοραδίτσα καὶ τὴν πῆγε στὸ σπίτι της.

—Ἄκου, τῆς εἶπε σὰ φτάσανε. Ἐσὺ θὰ κάθεσαι μέσα καὶ θὰ συγυρίζης τὸ σπίτι κι' ἐγὼ θὰ σοῦ φέρνω φαΐ νὰ τρῶς.

*

Τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωῒ ἡ κυρὰ ἀλεποὺ ξεκίνησε γιὰ ἀπάνω νὰ ψωνίση. Πρὶν φύγη, εἶπε στὴ φοραδίτσα

— Μὴν ἀνοίξης σὲ κανένα, τὴν πόρτα. Γιατὶ μπορεῖ νάναι ὁ λύκος καὶ θὰ σὲ φάη. Θὰ τραβᾶς τὸ μάνταλο μονάχα ἅμα θὰ σοῦ λέω:

«Φοραδίτσα, φοραδίτσα
ἄνοιξέ μου τὴν πορτίτσα.
Σοῦφερα κρύο νεράκι
καὶ φρέσκο χορταράκι».

Ἡ ἀλεποὺ ἦταν πολὺ εὐχαριστημένη γιατὶ τώρα εἶχε μιὰ συντροφιὰ στὸ σπίτι της, ἐνῶ πρῶτα τὴν ἔτρωγε ἡ μοναξιά. Καὶ κουβαλοῦσε στὴ φοραδίτσα ὅ,τι καλύτερο εὕρισκε στὸ δάσος.

Μιὰ μέρα, τὴν εἶδε ὁ λύκος φορτωμένη καὶ τὴ ρώτησε:

—Ποῦ τὰ πᾶς τόσα καλά, κυρὰ Μαριώ; Ἔχεις κανένα ξένο στὸ σπίτι;

—Ποιόν νάχω, εἶπε μισοκακόμοιρα ἡ κυρὰ ἀλεπού. Ποιός ἔρχεται σὲ μένα; Νά, ψωνίζω μαζεμένα γιὰ νὰ μὴ βγαίνω κάθε μέρα.

Ὁ λύκος ὅμως δὲν τὴν πίστεψε καὶ τὴν πῆρε μὲ τρόπο ξοπίσω. Ὅταν ἡ ἀλεποὺ ἔφτασε στὸ σπίτι της, ἄφησε τὰ ψώνια της χάμω, χτύπησε τὴν πόρτα καὶ εἶπε:

«Φοραδίτσα, φοραδίτσα,
ἄνοιξέ μου τὴν πορτίτσα.
Σοῦφερα κρύο νεράκι
καὶ φρέσκο χορταράκι».

«Ἄ, σκέφτηκε ὁ λύκος. Μοῦπε ψέματα Ἔχει μιὰ φοραδίτσα κρυμμένη μέσα στὸ σπίτι της. Κι' ἔχω μιὰ πείνα!»

Κι' ἔγλυψε ὁ λύκος τὰ χείλη του.

*

Τὴν ἄλλη μέρα, πρωῒ-πρωΐ, ὁ λύκος πῆγε ξανὰ ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι τῆς ἀλεποῦς, καί, κρυμμένος πίσω ἀπὸ ἕνα δέντρο, περίμενε νὰ φύγη στὰ ψώνια ἡ κυρὰ Μαριώ. Δὲν περίμενε πολύ, γιατὶ σὲ λίγο φάνηκε ἡ κυρὰ Μαριὼ μὲ τὸ καλάθι στὸ χέρι της.

—Πρόσεχε μὴν ἀνοίξης σὲ κανένα, φώναξε ἡ ἀλεποὺ στὴ φοραδίτσα καθὼς κατηφόριζε τὸ δρόμο. Χθὲς ἀντάμωσα τὸ λύκο στὸ δάσος καὶ ὑποψιάζεται πὼς ἔγω κάποιον στὸ σπίτι.

Καθὼς τἄκουσε αὐτὰ ὁ λύκος, γέλασε: «Χά! χά! χά! Τώρα θὰ δῆς τί θὰ πάθης, κυρὰ Μαριώ, ποὺ λὲς πὼς εἶσαι πιὸ ἔξυπνη ἀπὸ μένα.

Περίμενε ὁ λύκος νὰ περάση λίγη ὥρα καὶ κατόπι πῆγε καὶ χτύπησε στὴν πόρτα τῆς ἀλεποῦς καὶ εἶπε μὲ τὴ χοντροφωνάρα του:

«Φοραδίτσα, φοραδίτσα,
ἄνοιξέ μου τὴν πορτίτσα.
Σοῦφερα κρύο νεράκι
καὶ φρέσκο χορταράκι».

Ἡ φοραδίτσα ὅμως τὸν κατάλαβε.

—Δὲν σοῦ ἀνοίγω, τοῦ εἶπε ἀπὸ μέσα, εἶσαι ὁ λύκος. Σὲ κατάλαβα ἀπὸ τὴ χοντρὴ φωνή σου.

Τότε ὁ λύκος ἔφυγε ἀπὸ κεῖ καὶ πῆγε κατ' εὐθεῖαν σ' ἕνα γύφτο.

—Τρόχισέ μου τὴ γλῶσσα, τοῦ εἶπε, γιὰ νὰ κάνω ψιλὴ φωνή.

Ὁ γύφτος τοῦ τρόχισε τὴ γλῶσσα καὶ ὁ λύκος ἔκανε ψιλὴ φωνή. Καὶ τὴν ἄλλη μέρα τράβηξε πάλι γιὰ τὸ σπίτι τῆς ἀλεποῦς. Παραμόνεψε ποῦφυγε ἡ κυρὰ Μαριὼ καὶ κατόπι πῆγε καὶ χτύπησε στὴν πόρτα καὶ εἶπε:

«Φοραδίτσα, φοραδίτσα,
ἄνοιξέ μου τὴν πορτίτσα.
Σοῦφερα κρύο νεράκι
καὶ φρέσκο χορταράκι».

Ἡ φοραδίτσα αὐτὴ τὴ φορὰ δὲν τονε κατάλαβε καὶ τράβηξε τὸ μάνταλο. Τότε ὁ λύκος ὥρμησε μέσα καὶ τὴν ἔφαγε.

*

Ὅταν γύρισε ἡ ἀλεποὺ καὶ βρῆκε τὴ φοραδίτσα της φαγωμένη, πῆγε νὰ σκάση ἀπὸ τὴ στεναχώρια της.

«Ἄ, θὰ μοῦ τὸ πληρώσῃ αὐτὸ ὁ λύκος ἀκριβά», εἶπε καταλυπημένη.

Τὴν ἄλλη μέρα ἔβρασε νερὸ σ' ἕνα μεγάλο καζάνι καὶ σκέπασε τὸ καζάνι μ' ἕνα σεντόνι. Κατόπι βγῆκε νὰ βρῆ τὸ λύκο. Ἤξερε ποῦ σύχναζε κι' ἔτσι δὲν ἄργησε νὰ τὸν ἀντιμώση.

— Καλημέρα κουμπάρε, τοῦ εἶπε, κάνοντας πὼς δὲν ἤξερε τίποτα.

—Καλημέρα, ἀπάντησε ὁ λύκος.

—Δὲν ἔρχεσαι ἴσαμε τὸ σπίτι; Ἔχω ἕνα καλὸ μεζὲ ποὺ μοῦ στείλανε ἀπὸ τὸ χωριό.

—Μπράβο, λέει ὁ λύκος. Καὶ δὲν ἔρχομαι;

Ἦταν εὐχαριστημένος γιατὶ νόμιζε πὼς ἡ ἀλεποὺ δὲν εἶχε καταλάβει ὅτι αὐτὸς εἶχε φάει τὴ φοραδίτσα.

Ὅταν ἔφτασαν στὸ σπίτι, τοῦ εἶπε ἡ ἀλεπού:

—Πέρασε μέσα.

Μπῆκε ὁ λύκος μέσα καὶ τράβηξε νὰ καθήση σὲ μιὰ γωνιά.

—Ὄχι, ὄχι, ἐδῶ στὸν καναπέ, τοῦ εἶπε ἡ κυρὰ Μαριώ, δείγνοντάς του τὸ σκεπασμένο μὲ τὸ σεντόνι καζάνι.

Καθὼς πῆγε νὰ καθήση ὁ λύκος, ἔπεσε μέσα στὸ βραστὸ νερὸ καὶ φόφησε.

Κι' ἔτσι, ὁ κακὸς λύκος τιμωρήθηκε σκληρὰ γιὰ τὸ θάνατο τῆς μικρῆς τῆς φοραδίτσας...

ΧΑΡΑ—ΣΟΦΙΑ

ΜΑΥΡΗ ΑΜΠΙΓΙΕ ΜΠΛΟΥΖΑ

ΥΛΙΚΑ: 200 γραμμ. μαλλὶ μαῦρο ΠΕΓΚΟΥΕΝ - ΜΟΝΤΑΙΝ. Βελόνες Νο 3½ καὶ Νο 2. Περίπου 1 πηχ. καὶ 2)8 γαλόνι μὲ χρυσὲς παγέτες.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Ζέρσεϋ = 16 βελόνα καλή, 1 βελόνα ἀνάποδη. Λάστιχο 1+1π = 1π καλή, 1π ἀνάποδη. Φανταιζί — πλέξι = (αὐτὴ τὴν πλέξι θὰ τὴν ὑπολογίσετε σὲ ἀριθμὸ πόντων ποὺ θὰ πολλαπλασιάζωνται μὲ τὸ 5). 1η ΒΕΛΟΝΑ = 3π ἀνάποδη. * 2π καλή. Βάλετε κλωστὴ στὴ βελόνα σας = (1 ζετέ). 1 ἁπλὸ κλείσιμο (δηλ. πάρετε 1 ἄπλεκτο πόντο, πλέξετε 1π καλὴ καὶ γυρίσετε τὸν ἄπλεκτο πόντο πάνω στὸν πλεγμένο), 1π ἀνάποδη. Συνεχίσετε ἀπὸ *. Θὰ τελειώσετε τὴ βελόνα σας μὲ 3π ἀνάποδη. 2η ΒΕΛΟΝΑ = 3π καλή. * 2π ἀνάποδη, 1 ζετέ, 2π μαζὶ ἀνάποδη, 1π καλή. Συνεχίσετε ἀπὸ *. Θὰ τελειώσετε τὴ βελόνα σας μὲ 3π καλή. Θὰ συνεχίσετε τὸ πλέξιμο ἐπαναλαμβάνοντας συνεχῶς αὐτὲς τὶς δυὸ βελόνες.

ΔΕΙΓΜΑ: 20π = 6 ἑκατ. 20 βελόνες = 4 ἑκατ.

Μπροστινὸ

Βάλετε 142π στὶς βελόνες Νο 2 καὶ πλέξετε 2 βελόνες λάστιχο 1+1π. Συνεχίσετε μὲ ζέρσεϋ. Κάθε 10 βελόνες θὰ κλείνετε 1π σὲ κάθε μεριὰ (8 φορές). Κατόπιν θὰ βάζετε 1π σὲ κάθε μεριὰ κάθε 6 βελόνες (18 φορές). Σὲ 39 ἑκατ. γενικὸ μάκρος θὰ σχηματίσετε τὶς μασχάλες κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπο: Κάθε δεύτερη βελόνα θὰ κλείνετε σὲ κάθε μεριά ἀπό: 6π, 4π, 2π (3 φορὲς) καὶ ἀπὸ 1π 14 φορές). Σὲ γενικὸ μάκρος 44 ἑκατ. χωρίσετε τὸ πλεκτὸ στὴ μέση. Προσθέσετε ἕνα δεύτερο κουβάρι στὴ μιὰ πλευρά. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο θὰ πλέκετε καὶ τὶς δυὸ μερὲς ταυτοχρόνως. Στὶς ἐσωτερικὲς ἄκρες θὰ κλείνετε κάθε δεύτερη βελόνα ἀπὸ 1π (8 φορὲς) καὶ ἀπὸ 6π (3 φορές). Τοὺς ὑπόλοιπους πόντους τῆς κάθε πλευρᾶς κλείσετέ τους σὲ μιὰ φορά.

Πλάτη

Βάλετε 132π στὶς βελόνες Νο 2 καὶ πλέξετε κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο ὅπως καὶ γιὰ τὸ μπροστινὸ ἕως τὸ σημεῖο ποὺ σχηματίσατε τὶς μασχάλες. Σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο σχηματίσετε καὶ τὶς μασχάλες τῆς πλάτης κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπο: Κάθε δεύτερη βελόνα θὰ κλείνετε σὲ κάθε μεριὰ ἀπό: 3π (2 φορές), 2π καὶ ἀπὸ 1π (4 φορές). Σὲ γενικὸ μάκρος 48 ἑκατ. κλείσετε ὅλους τοὺς πόντους σὲ μιὰ φορά.

Πὰτ τῶν ὤμων

Βάλετε 50π στὶς βελόνες Νο 3½ καὶ πλέξετε ὁ βελόνες ζέρσεϋ. Κατόπιν συνεχίσετε. τὸ πλέξιμο μὲ τὴ φανταιζὶ πλέξι ἕως ὅτου ἔχετε 28 ἑκατ. μάκρος τὴ φανταιζὶ πλέξι. Τελειώσετε μὲ 6 βελόνες ζέρσεϋ καὶ κλείσετε τοὺς πόντους σὲ μιὰ φορά. Πλέξετε ἄλλο ἕνα τὸ ἴδιο πάτ.

ΦΑΣΑΚΙ ΓΙΑ ΤΙΣ ΜΑΣΧΑΛΕΣ: Βάλετε 8π στὶς βελόνες Νο 2 καὶ πλέξετε μὲ ζέρσεϋ κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπο: Στὴ δεξιὰ μεριὰ θὰ κλείνετε 1π κάθε δεύτερη βελόνα καὶ στὴν ἀριστερὴ μεριὰ θὰ βάζετε 1π κάθε δεύτερη βελόνα, Θὰ πλέξετε 17 ἑκ. μάκρος καὶ θὰ κλείσετε τοὺς πόντους. Πλέξετε καὶ ἄλλη μιὰ τὴν ἴδια λωρίδα.

Ἐφαρμογὴ

Σιδερώσετε τὸ πλεκτό σας ἀπὸ τὴν ἀνάποδη μὲ νωπὸ πανὶ πολὺ ἐλαφρά. Ράψετε τὶς πλαϊνὲς ραφές. Στὸ πάνω μέρος τῆς πλάτης καὶ τοῦ μπροστινοῦ γυρίσετε ἕνα μικρὸ στριφωματάκι. Τοποθετήσετε τὰ πὰτ στοὺς ὤμους κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπο: Θὰ τὰ ράψετε στὸ ἐσωτερικὸ μέρος τοῦ στριφώματος. Στὴν πλάτη τὸ ἕνα πὰτ ἀπὸ τὸ ἄλλο θὰ ἔχη 5 ἑκατ. ἀπόστασι καὶ στὸ μπρὸς μέρος θὰ ἔχουν 11 ἑκατ. ἀπόστασι τὸ ἕνα ἀπὸ τὸ ἄλλο (ντεκολτέ) Γυρίσετε στὶς μασχάλες ἕνα μικρὸ στριφωματάκι καὶ ράψετε στὴν ἀνάποδη μεριὰ τὴ λοξὴ λωρίδα. Τοποθετήσετε στὸ μπρὸς καὶ τὴν πλάτη τὸ γαλόνι μὲ τὶς παγέτες ἀπὸ μασχάλη σὲ μασχάλη σὲ ½ ἑκατ. πιὸ ἔξω. Γυρίσετε στὸ κάτω μέρος τῆς μπλούζας γύρω-γύρω ἕνα στριφωμα 1½ ἑκατ. φαρδος.

Γ. Κ.

ΓΙΑ ΤΙΣ ΝΕΕΣ ΚΟΠΕΛΛΕΣ

Μὴ βασανίζετε τὸν ἑαυτό σας μὲ πολὺ μελαγχολικὲς σκέψεις

ΥΠΑΡΧΟΥΝ ἀσφαλῶς στὴ ζωὴ ἀμέτρητες στενοχώριες καὶ πολλὲς φορὲς ἀληθινὰ δράματα, ποὺ καταστρέφουν σιγὰ σιγὰ τὴν ἀγνὴ παιδικὴ ψυχὴ ἑνὸς κοριτσιοῦ. Ὑπάρχουν ὅμως καὶ πολλὰ κορίτσια ποὺ βασανίζονται μόνα τους, χωρὶς καμμιὰ ἐξωτερικὴ αἰτία, ἀπὸ χίλιες μαῦρες σκέψεις, μὴ μπορώντας νὰ ἀντιδράσουν.

Τὰ κορίτσια αὐτὰ περνοῦν τὶς καλύτερες ὧρες τους στὸ σπίτι, χάνοντας τὸν καιρό τους σὲ χίμαιρες καὶ ὀνειροπολήματα. Ἔχουν πάντα ἕνα σκυθρωπὸ ὕφος καὶ ἀδιαφοροῦν τελείως γιὰ τὸν ἑαυτό τους καὶ τὴν ἐμφάνισί τους. Στὸ σχολεῖο κάθονται παράμερα, δὲν τοὺς εὐχαριστεῖ ἡ συντροφιὰ τῶν συμμαθητριῶν τους καὶ δὲν παίρνουν ποτὲ μέρος στὶς ἀθῶες ἐρωτικές τους συζητήσεις. Τίποτε δὲν τοὺς ἐνδιαφέρει καὶ μὲ λίγα λόγια δὲν κάνουν τίποτε γιὰ νὰ μεγαλώσουν καὶ μένουν πάντα οἱ «μικρὲς» κοπελλίτσες σ' ὅλη τους τὴ ζωή.

Σ' αὐτὴ τὴν περίπτωσι δὲν ὑπάρχουν ἰατρικὲς συμβουλές, ἀλλὰ πολλὲς χρήσιμες ὑποδείξεις ποὺ μποροῦν νὰ ἔχουν θαυματουργὰ ἀποτελέσματα.

Μελαγχολικὲς κοπέλλες τῶν δεκαέξη ἐτῶν, μὴ ἀπογοητεύεστε! Ἂν τὸ θελήσετε μπορεῖτε νὰ ἐλευθερωθῆτε ἀπὸ τὴν ἀπαισιοδοξία σας. Ἀφήστε κατὰ μέρος τὶς μαῦρες σκέψεις σας καὶ προσπαθήσετε νὰ ἀλλάξετε τὸν τρόπο τῆς ζωῆς σας, προσπαθήσετε νὰ ἐνδιαφερθῆτε περισσότερο γιὰ τὸν ἑαυτό σας.

Λίγη γυμναστικὴ κάθε πρωῒ θὰ δώση στὸ κορμί σας μιὰ καινούργια γραμμή. Ἐπισκεφθῆτε ἀμέσως τὸ πιὸ κοντινὸ κομμωτήριο γιὰ νὰ φτιάξετε τὰ μαλλιά σας καὶ διαλέξετε καλὰ τὰ φορέματά σας. Σκεφθῆτε ὕστερα μὲ ποιὰ γνωστή σας κοπέλλα θὰ μπορούσατε νὰ πάτε κανένα περίπατο ἢ σὲ κανένα σινεμά.

Στὸ σπίτι ξεφυλλίσετε μὲ τὴν πρώτη εὐκαιρία ἕνα καλὸ περιοδικὸ μόδας καὶ διαβάσετέ το καλὰ σὰν ἕνα σχολικὸ βιβλίο, ὥστε νὰ ἀντλήσετε κάποιο δίδαγμα ἀπ' αὐτό. Προσπαθήσετε νὰ ἀποκτήσετε τὸ μυστηριῶδες «κάτι» ποὺ χρειάζεται κανεὶς γιὰ νὰ ντύνεται ὡραῖα καὶ νὰ κάνη ἐντύπωσι στοὺς ἄλλους.

Καλὸ ἐπίσης εἶναι νὰ διαβάζετε μιὰ φορὰ τὴν ἑβδομάδα καὶ κάτι εὐχάριστο, γιατὶ ἔτσι θὰ ἀποκτήσετε τὴ χάρι τῆς ὁμιλίας καὶ θὰ μπορῆτε κάτι νὰ πῆτε. Ξεχάσετε γιὰ πάντα τὶς μαῦρες σκέψεις σας καὶ προσπαθήσετε ὁπωσδήποτε νὰ σκέπτεσθε κάτι καινούργιο ποὺ θὰ κάνετε ἢ κάτι καινούργιο ποὺ θὰ πῆτε. Τὸ πᾶν εἶναι νὰ συνηθίζετε νὰ ρυθμίζετε μονάχη τὴ ζωή σας, νὰ βρίσκετε εὐχάριστησι στὸ κάθε τι καὶ νὰ ἔχετε κάθε μέρα τὴν φροντίδα τοῦ ἑαυτοῦ σας.

Ὅλοι θὰ ἰδοῦν ὅτι μεγαλώσατε λιγάκι καὶ θὰ καταλάβουν πὼς γίνατε ἄνθρωπος ποὺ θέλει νὰ ἀρέση καὶ νὰ πάρη τὴ θέσι ποὺ τοῦ ἀνήκει. Καὶ τότε ἀσφαλῶς δὲν θὰ ἀργήσουν νὰ σᾶς παρουσιασθοῦν οἱ «καλὲς εὐκαιρίες», ὅπως τὶς θελήσατε καὶ τὶς ἔχετε ὀνειρευτῆ!...

61

ΜΕ ΔΑΚΡΥΑ ΣΤΑ ΜΑΤΙΑ

Ένα τρυφερὸ αἰσθηματικὸ μυθιστόρημα τῆς Ἀγγλίδος συγγραφέως ΜΑΡΓΚΑΡΕΤ ΤΖΟΝΣΟΝ

9ον

«Δὲν εἶναι καὶ τόσο ἀγριάνθρωπος ὅσο φαίνεται», συλλογιζόταν τὴν ἴδια στιγμὴ ἡ Τζίλ. «Θὰ εἶναι μάλιστα πολὺ καλός, ὅταν δὲν τὸν νευριάζουν».

—Δούλεψα, συνέχισε ἡ Τζὶλ ὅταν σταμάτησε τὰ γέλια. Ἐδῶ καὶ πολὺν καιρὸ ἐργάζομουν σ' ἕνα μεγάλο κατάστημα μέχρι... μέχρι πρὸ δύο ἡμερῶν.

—Σὰν μανεκέν; τὴ ρώτησε κυττάζοντάς την τὴν δύσπιστα.

—Ὤ, ὄχι, ἀπάντησε γελώντας ἡ Τζίλ. Ἁπλῶς ἤμουν πωλήτρια στὸ «Τμῆμα Εὐθηνῶν Φορεμάτων».

Ὁ Ρίκαρδσον ἔτριψε τὰ χέρια του μ' εὐχαρίστησι, ἐνῶ τὰ μικρά του μάτια λάμψανε.

«Δόξα σοι ὁ Θεός»! εἶπε μέσα του. «Ὅσες φορὲς κάτσιο ζωντανὸ ἀπ' τὸ σοῖ τῆς γυναίκας μου καταδέχτηκε νὰ μοῦ ἐξομολογηθῇ πὼς ἐργάστηκε, ἄφινε καθαρὰ νὰ καταλάβω πὼς ἔγινε ἢ μανεκὲν ἢ ἠθοποιός. Δηλαδὴ κι' οἱ δυὸ δουλειὲς ποὺ δίνουν τὴν εὐκαιρία στὴν κάθε κατσίκα νὰ φορῇ ὡραῖα ροῦχα καὶ νὰ κορδώνεται μπροστὰ στοὺς σαχλαμάρηδες ποὺ θαυμάζουν τὰ κάλλη της! Πωλήτρια ὅμως... Ἄ! Αὐτὸ εἶναι ἄλλο πρᾶμα».

—Λοιπόν; Εἶστε πωλήτρια, τῆς εἶπε ἐξακολουθώντας νὰ τρίβῃ τὰ χέρια του μ' εὐχαρίστησι.

—Σκληρὴ δουλειά, ἔκαμε ἡ Τζίλ. Στὸ πόδι ἀπὸ τὶς ὀκτὼ τὸ πρωῒ ὡς τὶς ἑξήμισι τὸ βράδυ. Καὶ ἐννοεῖτε βέβαια πὼς δὲν χαζεύουμε ὅλες αὐτὲς τὶς ὧρες. Κίνησις μεγάλη, γιατί, βλέπετε στὸ τμῆμα μου ὅλα εἶναι πάμφθηνα καὶ ἔτσι ἡ κίνησις εἶναι ἀκατάπαυστη.

—Κι' ὅμως, τὰ φθηνὰ ἐμπορεύματα ἔχουν ἀναδείξει τὶς περισσότερες ἐπιχειρήσεις, ἔκαμε ἀποφθεγματικὰ ὁ Ρίκαρδσον. Κυττάχτε ποῦ ἔφθασε ὁ Βούλδορθ μὲ τὰ μαγαζιά του τῶν «τριῶν καὶ ἓξη πενῶν». Καὶ δὲν μοῦ λέτε; Ποιὸς ὁ λόγος ποὺ πάφατε νὰ ἐργάζεσθε ἐδῶ καὶ δυὸ μέρες; Μήπως ἡ ἀνακάλυψις τοῦ πατρικοῦ μὲ τὰ πολλὰ λεφτά;

Μὲ μιᾶς τὸ πρόσωπο τῆς Τζὶλ ἀγρίεψε καὶ τὰ μάτια της πέταξαν φλόγες.

—Ὄχι, κύριε Ρίκαρδσον, εἶπε ξερὰ καὶ σοβαρά. Ὄχι.... Συναντηθήκαμε τυχαῖα μὲ τὴ Ζακελίνα στὸ κατάστημα ποὺ ἐργαζόμουν. Φαινότανε... ἤτανε πολὺ δυστυχισμένη. Πολὺ ἀπογοητευμένη. Αἰσθανόταν τὴν ἄμεση ἀνάγκη μιᾶς ριζικῆς ἀλλαγῆς τῆς ζωῆς της γιὰ λίγο καιρό. Καὶ μοῦ πρότεινε μόνη της αὐτὴ τὴν ἀντικατάστασι. Δηλαδὴ νὰ ἔρθω ἐγὼ νὰ μείνω σ' αὐτὸ τὸ σπίτι κάμποσο καιρό, κι' ἐκείνη νὰ μὲ ἀντικαταστήσῃ στὴ θέσι μου στὸ κατάστημα.

—Ἐκείνη; Νὰ σᾶς ἀντικαταστήσῃ; Σ' ἕνα μαγαζί; ἔκαμε δύσπιστα. Στάθηκε μερικὰ δευτερόλεπτα κατάπληκτος κι' ὕστερα συνέχισε.

—Ἀδύνατο. Εἶναι τεμπέλα καὶ κούφια. Δὲν θὰ μπορέσῃ οὔτε γιὰ μιὰ μέρα νὰ κάνῃ τέτοιο πρᾶμα.

—Οὔτε τεμπέλα, οὔτε κούφια εἶναι, εἶπε ἡ Τζίλ δυσαρεστημένη. Κι' ἂν εἶναι ἢ ἂν σᾶς φαίνεται τέτοια εἶναι γιατὶ τὴν καλομάθατε! Τὸ ἐξωτερικό της ἴσως νὰ φανερώνῃ κάποια ἐπιπολαιότητα, εἶναι ὁπως ὅλα τὰ κακομαθημένα πλουσιόπαιδα, ἀλλὰ ἡ ψυχή της εἶναι καλὴ κι' εὐγενικιά.

—Μμμ, μούγκρισε ὁ Ρίκαρδσον μὲ σκεπτικὸ ὕφος. Ἔβγαλε ἕνα μεγάλο πούρο ἀπ' τὴν τσέπη του, δάγκωσε τὴν ἄκρη του, τὴν ἔφτυσε στὸ τζάκι καὶ εἶπε.

—Εἶναι ἄτολμη.

—Ἂν ἦταν ἄτολμη, ἔκανε ἡ Τζὶλ ἀγανακτισμένη, δὲν θὰ μοῦ πρότεινε αὐτὸ ποὺ μοῦ πρότεινε.

—Αὐτὰ εἶναι λόγια, ἀπήντησε ὁ Ρίκαρδσον, διασκεδάζοντας νὰ τῆς ἀντιλέῃ. Ἴσως τὸ ἔκανε μὲ τὴν ἰδέα πὼς θὰ εἶχε μιὰ διασκεδαστικὴ περιπέτεια γιὰ λίγες μέρες. Βέβαια αὐτὸ θὰ εἶναι. Στὴν Ἀμερικὴ στὸν «καλὸ κόσμο» τὰ κορίτσια συνηθίζουν κάτι τέτοια κόλπα ἀπὸ ἔλξι πρὸς τὸ ἄγνωστο καὶ γιὰ νὰ κάνουν τὸ κομμάτι τους. Αὐτὸς ἦταν ὁ σκοπός της. Ἐπιτρέψτε μου ὅμως νὰ πιστεύω πὼς δὲν θὰ βαστάξῃ πολὺ σ' αὐτὴ τὴ δίαιτα.

—Τὰ πράγματα θὰ σᾶς διαψεύσουν, εἶπε ψυχρὰ ἡ Τζίλ. Θὰ βαστάξῃ καὶ θὰ παραβαστάξῃ. Ἡ δουλειὰ θὰ τὴ βοηθήσῃ πολὺ νὰ ξεχάσῃ...

—Τὴν ἐρωτική της περιπέτεια; τὴν ἔκοψε ὁ Ρίκαρδσον. Αὐτὸν τὸν παστρικὸ τὸν Ἄϊτκιν, ποὺ ὁ νοῦς του ἦταν στὰ λεφτά. Ἐλπίζω πὼς δὲν θὰ ἐπιδιώξῃ νὰ τὸν ἀνταμώσῃ ἐδῶ!

—Δὲν φαντάζομαι νὰ τὸ ἐπιδιώξῃ, εἶπε ἡ Τζὶλ ἐνῶ ὁ θυμὸς φούντωσε μέσα της.

Σώπασαν γιὰ κάμποσο. Ὕστερα ὁ Ρίκαρδσον ρώτησε.

—Πότε θὰ ἔρθῃ ἡ μητέρα σας;

—Ἡ Ζακελίνα μοῦ εἶπε πὼς σὲ μιὰ δυὸ μέρες θὰ εἶναι ἐδῶ. Μὰ ἂν τῆς τηλεγραφοῦσα, πὼς ἤρθατε, εἶμαι βέβαιη πὼς....

Σήκωσε τὴ χερούκλα του κι' ἔκαμε μιὰ ζωηρὴ χειρονομία φωνάζοντας.

—Νὰ μὴ κάμετε τίποτα. Θὰ τὴν ἰδῶ περισσότερο ἀπὸ ὅ,τι μοῦ χρειάζεται, σὰν γυρίσῃ. Κι' αὐτὴ πάλι θὰ μὲ δῇ περισσότερο ἀπ' ὅ,τι ἐπιθυμεῖ! Στὴ Ν. Ὑόρκη ἡ παρουσία μου τὴ βάραινε, ἄσχετα ἂν τὶς περισσότερες ὧρες τὶς περνοῦσα στὸ γραφεῖο μου. Φαντάζομαι τὸ μοῦτρο της τώρα, ποὺ θὰ σέρνω τὶς παντόφλες μου μέσα στὸ σπίτι δλημερίς. Γιατὶ ἔχω πίεσι καὶ ὁ γιατρὸς μοῦ συνέστησε ἀπόλυτη ἀνάπαυσι μακρυὰ ἀπὸ γραφεῖα καὶ δουλειές.. Πού νὰ πάρῃ ὁ διάβολος νὰ πάρῃ!...

—Καὶ γιατὶ νὰ κλειστῆτε στὸ σπίτι; ρώτησε κάπως ζωηρὰ ἡ Τζίλ. Ἐδῶ μπορεῖτε νὰ βρῆτε τοῦ κόσμου τὰ ἐνδιαφέροντα πράγματα. Νὰ π. χ. νὰ σᾶς δείξω ἐγὼ τὸ Λονδίνο. Ἂν θέλετε μάλιστα, παίρνουμε κι' ἕνα αὐτοκίνητο καὶ πᾶμε καὶ στὶς γύρω ἐξοχές.

Τὴν κύτταξε μὲ καποια ἔκπληξι.

—Καὶ δὲν θὰ βαρεθῆτε νὰ γυρνᾶτε παρέα μ' ἕνα γέρο σὰν καὶ μένα; Ἀπαντῆστε εἰλικρινά.

—Κάθε ἄλλο. Καὶ γιατὶ νὰ βαρεθῶ; Ἐξ ἄλλου ποτὲ δὲν εἶχα ὡς τώρα τὴν εὐκαιρία νὰ γυρίσω τὸ Λονδίνο μὲ τὴν ἡσυχία μου. Ἡ μάλλον δὲν τὸ ἔχω γυρίσει καθόλου. Κι' ἔχω τόση ὄρεξι!

Ὥστε κλείνουμε συμφωνία; Λέγοντας αὐτὰ τὰ ἔτεινε τὸ χέρι.

Τὸν εἶδε ποὺ ἦταν κατευχαριστημένος. Σὰν μικρὸ παιδὶ ποὺ κάποιος μεγάλος τοῦ πρότεινε μιὰ διασκέδασι.

—Καὶ βέβαια τοῦ εἶπε χαμογελώντας καὶ τοῦ ἔδωσε τὸ χέρι. Θὰ εἶμαι πολὺ εὐτυχὴς νὰ σᾶς συνοδεύσω σ' αὐτοὺς τοὺς περιπάτους

—Ὡραῖα, φώναξε ὅλος χαρὰ ὁ Ρίκαρδσον. Ξέρετε; συνήθως οἱ γυναῖκες θεωροῦν τὴν συντροφιά μου γιὰ βάρος...

*

Τὸ ἄλλο πρωῒ ὁ Ρίκαρδσον κατέβηκε στὴν τραπεζαρία ἀπὸ τὶς ὀκτώ, ξεφωνίζοντας νὰ τοῦ σερβίρουν τὸ πρωϊνό του. Ὁ Ἐλαφροπόδης ἀπόρησε γι' αὐτὸ τὸ τόσο πρωϊνὸ ξύπνημα, ἀλλὰ κατάφερε νὰ διατηρήσῃ τὸ ἐπίσημο καὶ ἀπαθὲς ὕφος του. Ἐνῶ ὁ Ρίκαρδσον περίμενε νὰ τοῦ σερβίρουν, δηματίζοντας ἀνυπόμονα πάνω κάτω στὴ μεγάλη τραπεζαρία, χτύπησε ἡ ἐξώπορτα. Ἡ περιέργειά του γιὰ τὸ πρωϊνὸ αὐτὸ κουδουνίσμα κινήθηκε τόσο πολύ, ποὺ σχεδὸν αὐθόρμητα πῆγε καὶ ἄνοιξε μόνος του, πρὶν προλάβῃ ὁ Ἐλαφροπόδης ν' ἀνοίξῃ. Ἦταν ἕνας γκρουμ καταστήματος, ποὺ κρατοῦσε ἕνα ἄσπρο μακρουλὸ κουτί. Στὴ μιὰ γωνιὰ τοῦ περιτυλίγματος ἔγραφε : «Διὰ τὶν δεσποινίδα Τζὶλ Οὐίλσων».

Ὁ Ρίκαρδσον τὸ πῆρε καὶ ξαναμπαίνοντας στὴν τραπεζαρία τὸ ἄνοιξε χωρὶς κανένα δισταγμό. Δὲν σεβόταν ποτὲ τὰ ξένα μυστικὰ καὶ ἰδίως τῆς οἰκογενείας του. Ἐξ ἄλλου ἀπὸ τὸ σχῆμα τοῦ κουτιοῦ κατάλαβε πὼς θὰ περιεῖχε λουλούδια καὶ μὴ ἔχοντας προσέξει τὴν ἐπιγραφή, ὑπέθεσε πὼς κάποιος θὰ τάστελνε γιὰ τὴ γυναίκα του. Ἦταν περίεργος νὰ μάθῃ ποιὸς ἦταν ὁ ἀποστολεύς. Καθὼς ἄνοιξε τὸ κουτί, φάνηκαν κάτι θαυμάσια κόκκινα τριαντάφυλλα, ποὺ τὸ γλυκὸ ἄρωμά τους ξεχύθηκε ἀμέσως ἔντονα. Ὁ Ρίκαρδσον πῆρε τὸ ἐπισκεπτήριο ποὺ ἦταν ἐπάνω - ἐπάνω καὶ διάβασε. «ΧΟΒΑΡΤ Α·Ι·ΤΚΙΝ».

—«Ὥστε ἀπ' αὐτόν; Γιὰ τὴ Ζακελίνα!» σκέφθηκε. «Ὥστε ἐξακολουθοῦν νὰ ἔχουν σχέσεις», συνέχισε μονολογώντας. «Κι' αὐτὴ ἡ μαϊμοῦ ἀσφαλῶς γιὰ τὴν προειδοποίησί μου, πὼς ὁ Ρωμαῖος της εἶναι ἕνας κοινὸς προικοθήρας» ἐξεκολοῦθησε φωνάχτα σὰν νὰ εἶχε μπροστὰ κάποιον ποὺ τοῦ μιλοῦσε.

Στὶς σκέψεις αὐτὲς ἄναψε γιὰ καλὰ ὁ θυμός του, ποὺ ἔξεσπασε σὰν ὁ Ἐλαφροπόδης τοῦ ἔφερε τὸ πρωϊνό. Τίποτα δὲν τοῦ ἄρεσε ἀπ' ὅ,τι τοῦ εἶχαν σερβίρει.

—Τί ἀηδίες εἶναι αὐτές; ξεφώνησε. Ἄκου παιδί μου. Πᾶρε τὰ δίκῆς τὸ μάγειρα, γιατὶ ἐγὼ δὲν ἔχω σκοπὸ νὰ τρώω νιανιά. Κύτταξε νὰ βρῆς κανένα ποὺ νὰ ξέρῃ τὴν ἀμερικάνικη κουζίνα.

Ὁ δόλιος ὁ Ἐλαφροπόδης, μόλις καὶ μετὰ βίας κατάφερε νὰ διατηρήσῃ τὸ ἐπίσημο καὶ ἀπαθὲς ὕφος του. Ξεράθηξε, φέρνοντας μὲ συγκρατημένο κίνημα τὸ γαντοφορεμένο χέρι του μπροστὰ στὸ στόμα του καὶ εἶπε μὲ σεβασμό

—Μὲ συγχωρῇ ὁ κύριος, ἀλλὰ ἂς μοῦ ἐπιτρέψῃ νὰ πῶ ὅτι θὰ μοῦ ἦταν ἐξαιρετικὰ λυπηρὸ νὰ διώξω τὸν... τὴν μαγείρισσα... Εἶναι.. ἡ γυναίκα μου!...

Ὁ Ρίκαρδσον σούφρωσε τὰ φρύδια του κι' ἔμεινε μερικὰ δευτερόλεπτα σιωπηλός. Ὕστερα ἔγειρε πίσω τὸ κεφάλι του καὶ ξέσπασε σ' ἕνα θορυβώδες ὁμηρικὸ γέλιο, ποὺ ἀντήχησε σ' ὅλο τὸ διαμέρισμα.

—Αὐτὸ ἦταν νόστιμο, εἶπε ἐξακολουθώντας νὰ γελᾶη ἀνάμεσα στὴ κάθε φράσι του. Νὰ σοῦ πῶ νὰ διώξῃς τὴ γυναίκα σου! Ἄλλος στὴ θέσι σου θὰ τὸ θεωροῦσε εὐκαιρία πρώτης. Γιατί, ἐδῶ ποὺ τὰ λέμε, λίγοι εἶναι οἱ ἄντρες ποὺ δὲν θὰ ἐπιθυμοῦσαν σὲ πρώτη εὐκαιρία ν' ἀπαλλαγοῦν ἀπὸ τὸ «τρυφερόν τους ἥμισυ;». Αἴ; Μὰ πολὺ λίγοι εἶναι αὐτοὶ ποὺ ἔχουν κουράγιο νὰ τὸ κάμουν. Καλὰ λοιπόν. Κράτησε τὴ γυναίκα σου. Σὲ βλέπω καὶ σένα διστακτικὸ νὰ τὴν διώξῃς καὶ δὲν σὲ κατηγορῶ ἀφοῦ κι' ἐγὼ δὲν βρίσκω τὸ κουράγιο νὰ διώξω τὴ δική μου!...

Γελώντας ἀκόμη, ἄρχισε νὰ τρώῃ. Τὰ γέλια διόρθωναν πάντα τὸ κέφι του κι' ἔπαψε νὰ βρίσκῃ «ἀηδίες» αὐτὰ ποὺ τοῦ εἶχαν σερβίρει. Ἔρριξε μάλιστα καὶ μερικὲς φιλικὲς ματιὲς τοῦ Ἐλαφροπόδη, ἀρχίζοντας νὰ τὸν βρίσκῃ κι' αὐτὸν κάπως πιὸ συμπαθητικό, κάπως σὰν ὁμοιοπαθῆ, ἀπὸ συζυγικῆς πλευρᾶς.

Ὁ Ρίκαρδσον δὲν εἶχε τελειώσει ἀκόμη τὸ πρόγευμά του, ὅταν ἔφθασε στὸ σπίτι ἡ Ζακελίνα. Εἶχε ἔρθει μὲ αχέδιο νὰ μπῇ ἀθόρυβα καὶ χωρὶς νὰ τὴν ἀντιληφθῇ ὁ πατριός της, νὰ χωθῇ στὸ δωμάτιο τῆς Τζίλ, νὰ τῆς πῇ νὰ ξαναγυρίσῃ στὸ δωμάτιό της καὶ στὴ δουλειά της. Ἡ Ζακελίνα εἶχε βαρεθῇ τὸ ρόλο τῆς πωλήτριας καὶ ἐξ ἄλλου, ὕστερα ἀπὸ τὰ ἐπεισόδια ποὺ εἶχε μὲ τὸν Ρίκαρδσον, ἐξ αἰτίας τοῦ Ἄϊτκιν, δὲν ἤθελε νὰ τὸν ἐρεθίσῃ μὲ καινούργιες ἱστορίες σὰν κι' αὐτὴ τῆς «ἀλλαγῆς ζωῆς». Μπορεῖ νὰ τῆς ἦταν ἀποκρουστικός, νὰ τὸν μισοῦσε, μὰ δὲν ξεχνοῦσε ποτὲ πὼς τὸ φουσκωμένο πορτοφόλι του ἄξιζε κάθε σεβασμὸ κι' ἀγάπη!

Ἀλλοίμονο ὅμως! Ἡ πόρτα τῆς τραπεζαρίας ἦταν μισάνοιχτη καὶ ὁ Ρίκαρδσον εἶδε τὴ Ζακελίνα τὴ στιγμὴ ποὺ περπατώντας στὰ νύχια ἑτοιμαζόταν ν' ἀνεβῇ τὰ πρῶτα σκαλιὰ ποὺ ὡδηγοῦσαν ἐπάνω στὶς κρεβατοκάμαρες.

—Ἔλα δῶ γρήγορα, τῆς ξεφώνισε, χειρονομώντας σὰν ἄγριος.

Ἡ Ζακελίνα πάγωσε. Τρέμοντας σύγκορμη γύρισε καὶ πλησίασε σιγὰ - σιγά. Σταμάτησε στὴν πόρτα ἀνοίγοντάς την καὶ κρατώντας τὸ πόμολο γιὰ νὰ στηριχθῇ κάπου.

—Τί γυρεύεις ἐδῶ τέτοια ὥρα; ἐξακολούθησε νὰ ξεφωνίζῃ ὁ Ρίκαρδσον. Γιατὶ δὲν βρίσκεσαι στὴ δουλειά σου; Ἔτσαθα πὼς ἀντικαθιστᾶς τὴν ἀδελφή σου ἐκεῖ ποὺ ἐργαζόταν. Λοιπόν; Ὥστε ἔτσι; Ἀπεφάσισες νὰ ἐγκαταλείψῃς τὸ σπίτι μου! Φαίνεται πὼς δὲν ἤσουν εὐχαριστημένη ἀπ' τὶς καλωσύνες μου. Ἡ μήπως στενοχωριόσουν μὴ ξέροντας πιὰ πὼς νὰ ξοδέψῃς τὰ λεφτά μου; Χαρὰ στὴν εὐγνωμοσύνη! Μμμ! Τέλος πάντων. Τώρα προσπαθεῖς νὰ κερδίσῃς τὴ ζήσι σου.

Ἡ Ζακελίνα ἔκαμε ἐκείνη τὴ στιγμὴ τὸ χειρότερο λάθος τῆς ζωῆς της, φωνάζοντας μὲ ὕφος ἱκετευτικό.

—Σᾶς βεβαιῶ... δὲν εἶναι ἔτσι. Ἀπατᾶσθε... Νὰ θέλησα... θέλησα μόνο νὰ γνωρίσω λιγάκι τὴ ζωὴ ποὺ ζοῦσε ἡ Τζίλ, γιά.. γιὰ νὰ δῶ πῶς... πῶς θὰ μποροῦσα νὰ τὴ βοηθήσω. Μά.. μὰ δὲν μ' ἀρέσει καθόλου, μὰ καθόλου αὐτὴ ἡ ζωή. Ἀντίθετα μοῦ προξενεῖ φρίκη! Προτιμῶ νὰ εἶμαι ἐδῶ μαζὶ μὲ σᾶς καὶ τὴ μητέρα...

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΑ'

ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟ

—Λοιπὸν δὲν πῆγες σήμερα στὴ δουλειά σου, εἶπε ὁ Ρίκαρδσον ἀπαθής. Τουλάχιστον εἰδοποίησες στὸ μαγαζί;

—Ὄχι, ἔκαμε ἡ Ζακελίνα. Ἤρθα κατ' εὐθείαν ἐδῶ. Σκέφθηκα πὼς... πὼς ἡ θέσις μου εἶναι ἐδῶ κοντὰ σὲ σᾶς καὶ στὴ μητέρα...

—Μὰ δὲν καταλαβαίνεις πὼς μ' αὐτὸ ποὺ ἔκαμες τὸ πιὸ πιθανὸν εἶναι νὰ χάσῃ τὴ θέσι της ἡ ἀδελφή σου; φώναξε ἀγανακτισμένος ὁ Ρίκαρδσον. Δέχτηκες αὐτὴ τὴν ἐργασία ἔτσι γιὰ ἕνα καπρίτσιο. Γιὰ νὰ δουλέψῃς χρειάζεται κάποια ἰκανότης, κάποιο θάρρος, ποὺ ἐχεις. Ὡμολόγησε ὅμως δὲν μαθαίνοντας ὅτι ἔφθασα πὼς, Λονδῖνο, φοβήθηκες μήπως στὸ κακοφανῇ τὸ διάδημά σου μοῦ γι' αὐτὸ τσακίστηκες νὰ γυρίσῃς ἐδῶ! Ἐξ ἄλλου εἶναι καὶ στὴ μέση ἡ Τζίλ, ποὺ ἴσως φροάσαι τὴν καλωσύνη της κλπ. Τὸ μαγαζὶ καὶ τὰ ἐφεντικά σου καὶ τὴ δουλειὰ Τζίλ οὔτε κὰν τὰ συλλογίστηκες. Δὲν εἶναι ἔτσι;

—Μὰ... θὰ... ἴσως μπορῶ νὰ τοὺς τηλεφωνήσω κι' ἀπὸ δῶ... τώρα.

Ψέλλιζε ὅ,τι τῆς ἐρχόταν στὸ στόμα. Ὁ νοῦς της βασανιζόταν νὰ βρῇ τί σκεπτόταν, ποῦ ἤθελε νὰ καταλήξῃ ὁ Ρίκαρδσον. Στὴν ἀρχὴ νόμισε πὼς εἶχε θυμώσει ποὺ τοῦ ἔδειξε ἀχαριστία φεύγοντας ἀπὸ τὸ σπίτι του. Τώρα τὸν ἔβλεπε ἐξαγριωμένο γιατὶ εἶχε παραιτηθῇ ἀπὸ τὴ δουλειά της. Αὐτὴ ἡ δουλειά, ποὺ κι' ὅλας τῆς προξενοῦσε ἀηδία!

—Ἡ πικρὴ πεῖρα μοῦ ἔγινε μάθημα. Θέλω νὰ μείνω ἐδῶ, κύριε Ρίκαρδσον, ψέλλισε στὸ τέλος μὲ ἱκετευτικὸ ὕφος.

Ὁ Ρίκαρδσον χτύπησε τὴ γροθιά του στὸ τραπέζι, ἔτσι ποὺ χόρεψαν ὅλα τὰ σκεύη ποὺ βρίσκονταν ἐπάνω καὶ μισοχύθηκε τὸ φλυτζάνι του μὲ τὸν καφέ.

—Δὲν θὰ μείνῃς, ξεφώνισε κι' ἔσφιξε μὲ πεῖσμα τὰ δόντια του. Θέλησες «ἀλλαγή». Λοιπὸν ἔχε την. Φαντάστηκες πὼς ἦταν παιχνίδι τὸ νὰ κερδίζῃς τὴ ζήσι σου. Λοιπὸν νὰ τὴν κερδίσῃς κοπέλλα μου. Νὰ τὴν κερδίσῃς στ' ἀλήθεια. Καὶ τὸ καλὸ ποὺ σοῦ θέλω, γιὰ τὸ στρίψῃς καὶ μάλιστα γρήγορα. Νὰ πᾶς πίσω στὸ μαγαζί καὶ, δίνοντας μιὰ καλὴ δικαιολογία στ' ἀφεντικά σου, νὰ πιάσῃς τὴ δουλειά σου. Γιατί, μὰ τὴν πίστι μου, ἡ θέσις σου θὰ σοῦ χρειαστῇ!...

Τὰ μάτια της γέμισαν δάκρυα. Ἔτρεμε σύγκορμη.

—Μὰ, κύριε Ρίκαρδσον, φέλισε, δὲν... δὲν μπορῶ νὰ ξαναγυρίσω... ἐκεῖ μέσα...

—Ἄ! Ἔχε ὑπ' ὄψι σου, ἔκαμε ὁ Ρίκαρδσον χωρὶς νὰ δώσῃ προσοχὴ στὴ διακοπή της, ἔχε ὑπ' ὄψι σου πὼς ἀπ' ἐδῶ καὶ μπρὸς σοῦ κόβω τὴν ἐπιχορηγησι. Ἀρκετὰ μοῦ πῆρες ὡς τώρα. Συχαίνομαι τὶς τεμπέλες καὶ τὶς ἐπιπόλαιες κοπέλλες. Θὰ πῶ μάλιστα στὴ μητέρα σου καὶ τὴν ἀδελφή σου, πὼς ἂν μάθω ὅτι σοῦ δώσανε ἔστω καὶ μιὰ πέννα θὰ τὴν ξεπορτίσω ὅλη τὴ φαμίλια σας. Θέλησες νὰ δουλέψῃς, κοπέλλα μου. Δούλεψε λοιπόν, ἀλλὰ στὰ σοβαρά.

Στάθηκε κάμποσο. Κι' ἀφοῦ πῆρε τὴν ἀναπνοή του, συνέχισε.

—Καὶ τώρα στρίβε; Θέλω νὰ φάω μὲ τὴν ἡσυχία μου.

Ἡ Ζακελίνα, ποὺ μὲ μεγάλη προσπάθεια στεκόταν στὰ πόδια της, τράβηξε ἀργὰ πρὸς τὴν πόρτα, χωρὶς νὰ πῇ λέξι. Τὴν ὥρα ποὺ περνοῦσε τὸ κατώφλι, ἄκουσε πάλι τὴν ἀγριοφωνάρα τοῦ Ρίκαρδσον.

—Ἄ! Ξέχασα νὰ σοῦ πῶ πὼς σοῦ ἔστειλε λουλούδια ἐκεῖνος ὁ προκομμένος... ὁ προικοθήρας. Εἶναι στὸ χώλ.

Μὲ μιᾶς ἡ Ζακελίνα συνῆλθε ἀπὸ τὸ ψυχικὸ χάλι ποὺ βρισκόταν. Ὁ Χόβαρτ τῆς ἔστειλε λουλούδια! Τὰ ἔξασε στὴ στιγμὴ ὅλα. Τὶς βρισιὲς τοῦ Ρίκαρδσον, τὸ κόψιμο τῆς ἐπιχορηγήσεως, τὴν ἀνάγκη νὰ ξαναγυρίσῃ στὴ δουλειά...

Ἔτρεξε στὸ χὼλ καὶ βλέποντας τὸ κουτὶ ἀνοιχτὸ ἐπάνω σ' ἕνα κάθισμα ὥρμησε καὶ γοργοτάτιζοντας ἔσκυψε καὶ μύρισε τὸ θεσπέσιο ἄρωμα τῶν λουλουδιῶν. Ὕστερα βλέποντας τὴν κάρτα, τὴν πῆρε στὰ χέρια της καὶ πρὶν τὴ διαβάσῃ ἔκλεισε τὰ μάτια της καὶ σκέφθηκε. «Ὠστε μ' ἀγαπᾶ ἀκόμη! Θὰ μετάνιωσε γιὰ τὰ λόγια ποὺ μοῦ εἶπε. Ἴσως φταίω κι' ἐγὼ ποὺ διάστηκα νὰ φύγω ἀφίνοντας στὴ μέση τὸ πρόγευμα...». Ὑστερα ἀνοίγοντας τὰ μάτια της διάβασε: «Γιὰ τὴν πριγκήπισσα μὲ τὰ ροῦσα μαλλιά, ποὺ τὰ μάτια της εἶναι τσακίρικα καὶ ὄχι σμαραγδένια καὶ ποὺ, εὐτυχῶς, δὲν ἔχει φίδια γιὰ φύλακες».

Ἀναπήδησε καὶ στάθηκε ὄρθια. Δὲ μποροῦσε νὰ καταλάβῃ. Τὸ γράψιμο ἦταν τοῦ Χόβαρτ, μὰ δὲν καταλάβαινε τί νόημα εἶχαν αὐτὰ ποὺ εἶχε γράψει. Ἐαφνικὰ τῆς πέρασε μιὰ ὑποψία. Ἅρπαξε τὸ σκέπασμα τοῦ κουτιοῦ, ὕστερα τὸ χαρτὶ ποὺ ἦταν τυλιγμένο καὶ σὲ μιὰ ἄκρη του διάβασε «Διὰ τὴν δεσποινίδα Τζὶλ Οὐίλσων».

Ἔγινε μὲ μιᾶς κάτωχρη. Ὑστερα τὸ πρόσωπό της ἔγινε κατακόκκινο καὶ ξαφνικά, μὲ σφιγμένες τὶς γροθιὲς, μὲ μάτια ποὺ βγάζανε φλόγες, ὥρμησε πρὸς τὴ σκάλα τοῦ ἐπάνω πατώματος.

Ἡ Τζὶλ εἶχε ξυπνήσει ἐδῶ καὶ μισὴ ὥρα. Καθισμένη τώρα στὸ κρεβάτι της ἔπινε μιὰ ὡραία καὶ μυρωδάτη σοκολάτα, βουτώντας μέσα καὶ τραγανίζοντας βουτυρωμένες φρυγανιές. Αἰσθανόταν μιὰ μακαριότητα ποὺ δὲν εἶχε ξανανιώσει στὴ ζωή της. Τί ἀπόλαυσις νὰ μπορῇ νὰ ξυπνᾶ ἀργὰ νὰ τὴν σερβίρουν στὸ κρεβάτι της, νὰ μπορῇ νὰ μένῃ ξαπλωμένη ὅσο ἤθελε... Κι' ὕστερα νὰ πατίρνῃ τὸ ὡραῖο χλιαρό, μυρωμένο μπάνιο της, ἀργὰ - ἀργά, χωρὶς βία, χωρὶς νὰ συλλογίεται τὸ ὅτι πρέπει νὰ εἶναι στὴν ὥρα της στὴ δουλειὰ γιατὶ ἀλλοιῶς θὰ ἔβλεπε τὰ μοῦτρα τῆς Πέρκινς, χωρὶς νὰ συλλογίζεται τὸ πῶς θὰ τὴν τσιγαρίσουν οἱ πελάτισσες!

Σὲ μιὰ στιγμὴ ἄνοιξε διάπλατα ἡ πόρτα κι' ὥρμησε μέσα στὸ δωμάτιο ἡ Ζακελίνα.

—Μπά, ἔκαμε ἡ Τζὶλ κατάπληκτη. Κι' ἀμέσως, βλέποντας τὴν κατάστασι ποὺ βρισκόταν ἡ ἀδελφή της, κατάλαβε πὼς κάτι τὸ σοβαρὸ εἶχε συμβῇ. Ὁ νοῦς της πῆγε ἀμέσως στὸ χειρότερο.

—Τί τρέχει; Ζακελίνα, τὴ ρώτησε μὲ ἀγωνία. Σὲ.... σὲ διώξανε;

—Νὰ μὲ διώξουν; Χά, χά, χά, ἔκαμε μὲ περιφρόνησι καὶ ἀγανάκτησι ἡ Ζακελίνα. Ἁπλούστατα, ἀγαπητή μου, δὲν πῆγα σήμερα στοῦ Χάντλες, κι οὔτε τοὺς εἰδοποίησα κάν. Μοῦ εἶναι ἀδιάφορο τί θὰ σκεφθοῦν γιὰ τὴν ἀπουσία μου.

—Μὰ γιατί; γιατί; φέλλισε ἡ Τζίλ. Μήπως εἶσαι ἄρρωστη;

—Ὄχι, ἀπάντησε ἡ Ζακελίνα μὲ σφιγμένα χείλη. Ἀλλὰ φαντάζόμουν πὼς δὲν θὰ ἤμουν ἀναγκασμένη νὰ ξαναπάω στὸ περιφημο μαγαζί σου. Φαίνεται ὅμως πὼς εἶμαι ὑποχρεωμένη νὰ ξαναπάω... χάρις σὲ σένα! Θεέ μου, τί φίδι ζέστανα στὸν κόρφο μου! Νὰ δεχθῶ νὰ σ' ἀφήσω νὰ ἔρθῃς ἐδῶ σ' αὐτὸ τὸ σπίτι! Ἀσφαλῶς θὰ εἶχες ἑτοιμάσει τὸ σχέδιό σου, ὅταν μοῦ πρότεινες αὐτὴ τὴν περίφημη «ἀλλαγή». Ὅταν μοῦ πρότεινες νὰ δεχθῶ νὰ μείνω σὲ κεῖνο τὸ ἐλεεινὸ καμαράκι κι' ἐσὺ νάρθῃς σ' αὐτὸ τὸ πολυτελέστατο σπίτι γιὰ ν' ἀπολαύσῃς ἐκεῖνο ποὺ σοῦ ἀνήκει δικαιωματικά! Δικαιωματικά! Ἄκουσ· Δικαιωματικά!

Τὸ πρόσωπό της ἀγρίευε ὅ-

Πρὸ τοῦ ὕπνου
NIVEA
Κάθε βράδυ, πρὶν κοιμηθῆτε περιποιηθῆτε τὸ πρόσωπο καὶ τὰ χέρια σας μὲ NIVEA.
Ἡ EUCERIT ποὺ περιέχει ἡ κρέμα NIVEA τρέφει καὶ ἀναζωογονεῖ τὸ δέρμα.
Ἔτσι τὸ πρωῒ θὰ ἔχετε ἕνα ὡραῖο, καθαρό, δροσερὸ καὶ βελουδένιο δέρμα.

63

σο μιλοῦσε, κι' ἡ φωνή της γινονταν σφυριχτὴ καὶ βραχνὴ ἀπὸ τὸ θυμό. Χωρὶς ν' ἀφήσῃ δευτερόλεπτο καιρὸ στὴ Τζίλ νὰ πῇ κάτι συνέχισε μὲ κακία χωρὶς νὰ πάρῃ ἀναπνοή.

—Καὶ δὲν ἀρκέστηκες μόνο νὰ ἐρεθίσῃς τὸν πατρούλη μου ἐναντίον μου, λέγοντάς του τοῦ κόσμου τὰ ψέματα σχετικὰ μὲ τὴν ἐπιθυμία μου νὰ ἐργασθῶ, ἀλλὰ μοῦ πῆρες καὶ τὸν Χόβαρτ, τὴ στιγμὴ ποὺ χθὲς ἀκόμη μοῦ εἶχες ὁρκισθῆ πὼς δὲ θὰ τοῦ μιλοῦσες κὰν ἂν τύχαινε καὶ τὸν ἔβλεπες. Τί ἔχεις ν' ἀποκριθῆς σ' ὅλα αὐτὰ ὑποκρίτρια;

Τὴν κατάπληξι ποὺ αἰσθάνθηκε ἡ Τζίλ, σὰν ἄρχισε νὰ μιλᾶῃ ἡ Ζακελίνα, τὴ διαδέχθηκε ἕνα συναίσθημα ἀηδίας. Ἦταν ἀλήθεια, ἡ ἀδελφὴ της ποὺ στεκόταν αὐτὴ τὴ στιγμὴ μπροστά της κατηγορώντας την γιὰ ὅλες αὐτὲς τὶς βρωμιές; Γιατὶ ὄχι μόνο τὴ συκοφαντοῦσε μὰ ἔλεγε καὶ ψέματα φρικτά.

Ξεπετάχτηκε ἀπ' τὸ κρεβάτι, ἔτρεξε πρὸς τὴ Ζακελίνα κι' ἁρπάζοντάς την ἀπ' τοὺς ὤμους τὴν τράνταξε ζωηρά, ἐνῶ τῆς φώναζε μ' ὅλη τὴν ἀγανάκτησι ποὺ αἰσθάνθηκε ἀπ' ὅσα εἶχε ἀκούσει.

—Τί; Τί λές; Ἐρέθισα ἐγὼ τὸν Ρίκαρδσον ἐναντίον σου καὶ σοῦ πῆρα τὸν Χόβαρτ;

—Χά, χά, ἔκαμε σὰν τρελλὴ ἡ Ζακελίνα. Ὥστε τὸν λὲς κι' ὅλας «Χόβαρτ;»

Ἀποσπάστηκε ἀπὸ τὴν Τζὶλ κι' ἔκαμε δυὸ - τρία βήματα πίσω μὲ ὅση φρίκη θὰ ἔκανε, ἂν τὴν εἶχε ἀκουμπήσει φίδι.

—Γιὰ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, ἔκαμε παρακαλεστὰ ἡ Τζίλ. Ζακελίνα ἡσύχασε καὶ μίλα λογικά. Κάποια παρεξήγησις θἄγινε. Τί σ' ἔπιασε καὶ μπῆκες μ' αὐτὸ τὸν τρόπο στὸ δωμάτιό μου καὶ μοὔρριξες στὰ μοῦτρα ὅλες αὐτὲς τὶς βρωμιές; Δὲν σοῦ τὸν πῆρα καθόλου τὸν Χόβαρτ. Προχθὲς τὸ βράδυ ἦρθε νομίζοντας πὼς θὰ σ' ἔβρισκε ἐδῶ. Βρέθηκα ἐγώ. Δὲν θέλησα νὰ τὸν δεχθῶ, μὰ ἐκεῖνος μπῆκε σχεδὸν μὲ τὴ βία, νομίζοντας πὼς ἐσὺ ἡ ἴδια ἀρνιόσουν νὰ τὸν δεχθῆς. Μιλήσαμε καὶ τοῦ εἶπα καθαρὰ τὴ γνώμη μου γιὰ τὴ διαγωγή του ἀπέναντί σου.

—Δὲν πιστεύω λέξι ἀπ' ὅσα μοῦ λές, φώναξε ἔξαλλη ἡ Ζακελίνα. Δὲν πιστεύω λέξι τὴ στιγμὴ ποὺ κάτω στὸ χὼλ βρίσκονται τὰ λουλούδια ποὺ σοῦ ἔστειλε μαζὶ μ' ἕνα ἐπισκεπτήριό του γεμάτο ἀπὸ ἀνοησίες γιὰ κάποια «πριγκήπισσα μὲ ροῦσα μαλλιὰ καὶ μάτια τσακίρικα ἀντὶς γιὰ σμαραγδένια καὶ κάτι γιὰ φίδια...». Δὲ λὲς καλύτερα πὼς ἔκαμες ὅ,τι μπόρεσες γιὰ νὰ μοῦ τὸν πάρῃς;

Γέλασε, μὰ τὸ γέλιο της ἦταν κλάμα.

—Στὸ χώλ; Λουλούδια ἀπὸ τὸν Χόβαρτ Αἴτκιν; ψιθύρισε ἡ Τζίλ, μὴ μπορώντας νὰ καταλάβῃ. Μὰ πῶς; Πῶς τὸ ξέρεις;

—Τὸ κουτὶ ἦταν ἀνοιχτό, ἔκαμε μὲ κακία ἡ Ζακελίνα. Ὑποθέτω πὼς θὰ τὸ ἄνοιξε αὐτὸς ὁ παλιόγερος ὁ πατρούλης μου. Χώνει τὴ μούρη του παντοῦ. Καὶ τοῦ πέρασε ἡ ἰδέα πὼς τὰ λουλούδια ἦταν γιὰ μένα. Μοῦ τὸπε ἄλλωστε. Ἴσως αὐτὸ νὰ ἦταν μιὰ ἀπὸ τὶς ἀφορμὲς ποὺ λύσσαξε ὁ παλιόγερος, ἐναντίον μου κι' ἀποφάσισε νὰ μοῦ κόψῃ τὴν ἐπιχορήγησι. Τέλος πάντων. Τώρα, ἂν ὅσα μοῦ εἶπες ἦταν ἀλήθεια, πρέπει νὰ πᾶς ἀμέσως νὰ

ΔΙΤΣ

Σ' αὐτὰ τὰ ἐργοστάσια παρασκευάζεται ἡ 'Ολλανδικὴ ὀδοντόπαστα PRODENT.

'Εργοστάσια εἰς Amersfoort 'Ολλανδίας

Ποιότης ἀρίστη... χαμηλὴ τιμή

Τὸ μεγάλο αὐτὸ σωληνάριο ὀδοντόπαστας Προντέντ στοιχίζει μόνον 8.000 δραχμές. Ἐπιστημονικὲς ἔρευνες, σωληνάρια... τὰ πάντα γίνονται στὰ εἰκονιζόμενα ἐργοστάσια. Μεγάλη παραγωγή, χαμηλὸ κόστος. Αὐτοὶ εἶναι οἱ λόγοι ποὺ ἐπιτρέπουν νὰ πωλεῖται ἡ Προντέντ σὲ τόσο χαμηλὴ τιμή. Βουρτσίζετε τὰ δόντια σας πρωῒ καὶ βράδυ μὲ

PRODENT

Μεγάλο σωληνάριο 8.000 δρχ. Συνηθισμένο 5.500

PRODENT

Fait une parure de vos dents! PATE DENTIFRICE

Πλούσιο ἄφρισμα

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ · ΕΛΛΑ-ΤΟΥΡΚ Α.Ε. ΟΜΗΡΟΥ 1

τοῦ πῆς πὼς τὰ λουλούδια ἦταν γιὰ σένα καὶ πὼς ἐσὺ μοῦ πρότεινες νὰ κάνουμε γιὰ λίγον καιρὸ ἡ μιὰ τὴ ζωὴ τῆς ἄλλης.

—Μ' αὐτὸ δὲν εἶναι ἀλήθεια, Ζακελίνα, ἔκαμε ἀγανακτισμένη ἡ Τζίλ. Ἡ ἰδέα τῆς «ἀλλαγῆς» ἦταν δική σου. Ὅσο γιὰ τὰ λουλούδια, ὅταν τὸ διαπιστώσω κι' ἐγὼ κι' ἐξηγήσω τὸ μυστήριο, τότε θὰ κάνω ὅ,τι πρέπει.

—Δὲν ἤξερα τί ἔλεγα ὅταν σοῦ πρότεινα αὐτὴ τὴν ἀλλαγή. Δὲ φανταζόμουν πὼς θ' ἁρπαζες ἀμέσως τὴν εὐκαιρία. Ἐπωφελήθηκες ἀπὸ τὴν ψυχολογική μου κατάστασι, αὐτὴ εἶναι ἡ ἀλήθεια, φώναξε μὲ πεῖσμα ἡ Ζακελίνα.

Ἡ Τζὶλ δὲ μποροῦσε νὰ πιστέψῃ στ' αὐτιά της.

—Μὰ Ζακελίνα, ψέλλισε Ἐσὺ δὲν ἐπέμεινες; Ἐσὺ δὲν ἦσουν ἐνθουσιασμένη μ' αὐτὴ τὴν ἰδέα;

—Ἤμουν, ἔστω, μὰ τώρα πιὰ δὲν εἶμαι, ἀπάντησε ξερὰ κι' ἀπότομα ἡ Ζακελίνα. Τὴν πρώτη μέρα ἦταν κάτι καινούργιο. Μὰ γρήγορα σκοτωμένη ἀπ' τὴν κούρασι. "Αν φαντάζεσαι πὼς μπορῶ νὰ συνεχίσω αὐτὴ τὴ μιζέρια, ἐνῶ ἐσὺ θὰ ζῆς ἐδῶ στὴ θέσι μου, γελάστηκες. Καὶ σοῦ τὸ λέω, φυλάξου. Ἄκουσες; Φυλάξου.

—Δὲν ἔχω καμμιὰ ὄρεξι νὰ συνεχίσω αὐτὴ τὴν κωμωδία, ἀπάντησε ἤσυχα ἡ Τζίλ, ξαναβρίσκοντας τὴν αὐτοκυριαρχία της. Ἀφοῦ θέλεις νὰ ξαναπάρουμε ἡ καθεμιὰ μας τὴ ζωή της, εἶμαι ἕτοιμη νὰ γυρίσω σπίτι μου.

—Ναί, μὰ ΕΓΩ δὲν μπορῶ νὰ ξαναγυρίσω ΕΔΩ! Κι' αὐτὸ εἶναι τὸ τραγικὸ στὴν ὑπόθεσι, οὔρλιαξε μὲ θυμὸ ἡ Ζακελίνα, ἐνῶ τὰ μάτια της γούρλωσαν ἀπαίσια.

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στὸ ἑπόμενο.

ΚΟΥΖΙΝΑ ΚΑΙ ΠΡΟΧΕΙΡΗ ΤΡΑΠΕΖΑΡΙΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Ἀπὸ τὴ σελίδα 46

πλευρὰ Ε—Δ ὅπου ἐμφανίζεται ὁ καναπές, τὸ τραπέζι τὰ ράφια τοῦ τοίχου μαζὶ μὲ τὰ δυὸ κρεμαστὰ ντουλάπια καὶ τὸ προφὶλ τοῦ μπουφέ.

Σχ. Β. Παρουσιάζει τὴν πλευρὰ Γ—Ε ἡ ὁποία περιλαμβάνει τὸ ἄλλο σκέλος τοῦ καναπέ, τὰ προεξέχοντα ράφια μὲ τὴ βάζι τους. Τὴν ἐταζέρα καὶ τὸν κάθετο πρὸς τὴν πλευρὰ Β—Γ πάγκο.

Σχ. Γ Ἐμφανίζεται ἡ πλευρὰ Δ—Β, ἡ ὁποία περιλαμβάνει τὸν μπουφὲ τῆς τραπεζαρίας, τὴν ἠλεκτρικὴ κουζίνα καὶ τὰ σχετικὰ ντουλάπια της.

Σχ. Δ. Μᾶς δείχνει τὴν πλευρὰ Β—Γ ὅπου βρίσκονται ὁ νεροχύτης, τὸ ἠλεκτρικὸ ψυγεῖο καὶ τὰ βοηθητικὰ ντουλάπια.

Γ. ΣΕΡΕΤΑΚΟΣ

ΠΕΡΝΑΤΕ ΤΗΝ ΩΡΑ ΣΑΣ

(ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ ΤΗΣ ΣΕΛΙΔΑΣ 57)

ΕΧΕΤΕ ΚΑΛΗ ΜΝΗΜΗ;

Ἰδοὺ καὶ πάλι τὸ ἀκριβὲς κείμενο: Θὐελλα ἐξέσπασε—τὴν προελθοῦσα νύκτα—εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως. — Ἐννέα οἰκίαι — ἐπλήγησαν — ἀπὸ τὸν κεραυνόν. — Αἱ ὑλικαὶ ζημίαι — ὑπολογίζονται — εἰς πλέον τοῦ 1,5 δισεκατομμυρίων δραχμῶν. — 47 πρόσωπα — ἔμειναν ἄνευ στέγης. — Ἕνα παιδὶ — καταλήφθὲν ἀπὸ πανικὸν — ἐπήδησε ἀπὸ τὸ παράθυρο — τοῦ δωματίου του — εὑρισκομένου — εἰς τὸ πρῶτον πάτωμα. — Οἱ προσδραμόντες — τὸ μετέφεραν — εἰς τὸ νοσοκομεῖον — εἰς κακὴν κατάστασιν.

Βαθμολογῆστε τὸν ἑαυτό σας μὲ ἕνα βαθμὸ γιὰ κάθε σωστὴ ὁμάδα λέξεων ποὺ περιλαμβάνεται μέσα σὲ δύο παῦλες. Ἂν τὸ ἄθροισμα ξεπερνᾶ τὰ 20, εἶσθε προικισμένος μὲ ἐξαίρετη μνήμη. Ἂν εἶναι μεταξὺ 15 καὶ 20, ἡ μνήμη σας εἶναι καλή. Ἂν εἶναι μεταξὺ 15 καὶ 10, ἡ μνήμη σας εἶναι μέτρια. Καί, ἂν εἶναι κάτω ἀπὸ 10, φροντίστε νὰ τὴν ἐξασκήσετε λιγάκι, γιατὶ ξεχνᾶτε τόλμη εὔκολα.

ΠΕΖΟΣ ΚΑΙ ΠΟΔΗΛΑΤΗΣ

Ὁ 60 χιλιόμετρα. Ὁ πεζός, γιὰ νὰ διανύσῃ 24 χιλ. χρειάσθηκε νὰ περπατήσῃ 4 ὧρες καὶ 48 λ., καταδιάρκεια τῶν ὁποίων ὁ ποδηλάτης διέτρεξε 96 χιλιόμετρα, ὁπότε δηλαδὴ εἶναι ἡ ἀπόστασι Ἀθηνῶν—Κινέττας μὲ ἐπιστροφή, εἶναι 24 χιλιόμετρα. Ἑπομένως, ἡ ἀπόστασις τῶν δύο σημείων μὲ ἐπιστροφὴ (δηλαδὴ τὸ διπλάσιο τῆς ἀποστάσεως) εἶναι 96+24=120 καὶ ἡ ἀπόστασις εἶναι 120:2=60 χιλιόμ.

ΟΡΙΣΜΟΙ

1. Μ (Μῖσος). 2. Φ (Φονεύω). 3. Ψ (Ψεύδομαι). 4. Π (Πλατίνα). 5. Μ (Μετρῶ). 6. Τ (Τυχερός). 7. Κ. (Καταδύομαι). 8. Π (Πανογνώστης). 9. Π (Πανταδύναμος). 10. Κ. (Κρυφός).

ΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

Ἀπὸ 7, 8 καὶ 12 τεύχη, τῶν 12 σελίδων τὸ καθένα. Γιὰ νὰ λυθῇ τὸ πρόβλημα, πρέπει νὰ βροῦμε τὸν μεγαλύτερο κοινὸ διαιρέτη τῶν ἀριθμῶν 224, 256 καὶ 384. Ἀναλύοντας τοὺς ἀριθμοὺς αὐτοὺς ἔχουμε: 224=2X2X2X2X7, 256=2X2X2X2X2X2X2X2, 384=2X2X2X2X2X2X3. Ὁ κοινὸς παράγων στοὺς 3 ἀριθμοὺς εἶναι τὸ 2, καὶ στὸν πρῶτο ἀριθμὸ θὰ βρίσκουμε τὸ 2 μὲ τὸν μικρότερο ἐκθέτη. Ἑπομένως θὰ ἔχουμε: 2X2X2X2X2 = 32 σελίδες.

ΜΙΑ ΔΥΣΚΟΛΗ ΜΟΙΡΑΣΙΑ

Ἡ καθεμιὰ ἀπὸ τὶς γραμμὲς ἀποτελεῖται ἀπὸ δυὸ ἡμικύκλια, τὸ

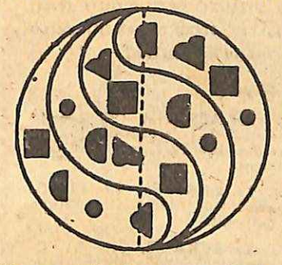

ἄθροισμα τῶν διαμέτρων τῶν ὁποίων εἶναι ἴσο πρὸς τὴ διάμετρο τοῦ γηπέδου.

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

Ὁριζοντίως

1) ΤΙΚ. 2) ΚΑΤΑ—ΟΜΕΡ. 3) ΦΟΥΣΤΑΝΙ. 4) ΣΙ. 5) ΜΟΙΡΑΙΑ. 6) ΕΣΩ—ΜΑΝ. 7) ΑΜΕΡΙΚΗ. 8) ΝΥ. 9) ΣΕΝΤΟΥΚΙ. 10) ΣΙΑΟ—ΠΕΣΟ. 11) ΣΕΡ.

Καθέτως:

1) ΕΚ—ΜΕΛΙΣΣΑ. 2) ΑΦΡΟΣ—ΕΙ. 3) ΤΟ—ΙΩΑΝΝΑ. 4) ΤΑΥ—ΜΥΤΟΣ. 6) ΚΟΤΣΙ—ΥΠΡ. 7) ΜΑΙΑΜΙ—ΚΕ. 8) ΕΝ—ΑΚΤΙΣ. 9) ΑΡΙΑΔΝΗ—ΟΥ.

ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΑΡΙΘΜΟΣ

Ὁ ἀριθμὸς εἶναι 9. Γιὰ νὰ τὸ βρῆτε, ἀρκεῖ νὰ ἀφαιρέσετε τὰ δεδομένα ὑπόλοιπα ἀπὸ τοὺς δύο ἀριθμούς, καὶ νὰ βρῆτε μὲ ποιὺς ἀριθμοὺς διαιροῦνται ἀκριβῶς οἱ δυὸ ἀριθμοὶ ποὺ ἐπιτυγχάνονται ἔτσι. Δηλαδὴ 4.373—8=4.365, ποὺ διαιρεῖται ἀκριβῶς ἀπὸ τὰ 9, 5, 3 καὶ 2. Καὶ 826—7=819, ποὺ διαιρεῖται ἀπὸ τὸ 13, 9 καὶ 7. Ὁ μόνος κοινὸς διαιρέτης εἶναι τὸ 9, ποὺ εἶναι καὶ ὁ ζητούμενος ἀριθμός.

ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

Οἱ λύσεις τῶν πνευματικῶν παιχνιδιῶν

ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ ΑΡ. 54

ΟΠΤΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Καὶ τὰ τρία παραλληλόγραμμα εἶναι ἴσα στὸ μῆκος.

ΤΑ ΖΩΑ

Ἰδοὺ μὲ ποιὸν τρόπο πρέπει νὰ χωρισθοῦν τὰ ζῶα ὥστε νὰ εἶ-

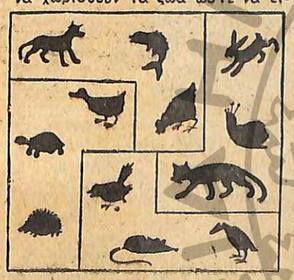

ναι μαζὶ τὰ εἴδη ποὺ δὲν τσακώνονται μεταξύ τους:

ΤΑ ΑΝΤΙΤΟΡΠΙΛΛΙΚΑ

Τὰ ἀντιτορπιλλικὰ ἦταν τρία, σὲ γραμμὴ παραγωγῆς, τὸ ἕνα πίσω ἀπὸ τὸ ἄλλο.

ΞΕΡΕΤΕ ΓΙΑΤΙ

1) Γιὰ νὰ μπῇ ἀέρας στὸ κουτὶ ἀπὸ τὴ μιὰ τρύπα, καὶ γὰ μπορέσῃ τὸ γάλα νὰ τρέχῃ πρὸς τὰ ἔξω ἀπὸ τὴν ἄλλη. Ἂν κάνου με μιὰ μόνο τρύπα, τὸ γάλα δύσκολα χύνεται γιατὶ ἀπ' ἔξω τὸ πιέζει ὁ ἀέρας ποὺ προσπαθεῖ, νὰ μπῇ στὸ κουτί. 2) Γιατὶ δὲν ἔρχονται σ' ἐπαφὴ μὲ τὸ ἔδαφος καὶ ἔτσι γίνεται ἠλεκτρικὸ κύκλωμα. 3) Γιατὶ τὰ φτερὰ τους περιβάλλονται ἀπὸ μιὰ λιπαρὴ οὐσία ποὺ ἐκκρίνει ὁ ὀργανισμός τους. 4) Γιατὶ τὸ νερὸ εἶναι πρώτης τάξεως ἀγωγὸς τοῦ ἠλεκτρισμοῦ. 5) Γιατὶ οἱ ἀρχαῖοι πίστευαν ὅτι ὁ νεκρὸς γιὰ νὰ φτάσῃ στὸν Ἅδη ἔπρεπε νὰ πληρώσῃ τὰ Πορθμεῖα του στὸ Χάροντα. 6) Γιατὶ τὸ σχῆμα της εἶναι ὅλο γωνίες (παραφθορὰ τοῦ λατινικοῦ ἀνγκουλους=γωνία). 8) Γιατὶ στὴν καμπούρα της μπορεῖ καὶ ἀποθηκεύει χρήσιμες οὐσίες γιὰ τὴ διατροφή της.

ΔΙΑΦΟΡΑ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΧΩΡΑ

Γάτος κληρονόμος!

Στὴν Ἀμερικὴ — τοῦ ἀλλοῦ μποροῦσε νὰ γίνῃ; — ἡ Ἐλεάνορ Μπόμεναν, 83 χρονῶν, ἄφησε ὅλη της τὴν περιουσία στὸ μοναδικὸ σύντροφο τοῦ σπιτιοῦ της, στὸ γάτο της. Φυσικά, οἱ συγγενεῖς τῆς πεθαμένης πρόσβαλαν τὴν «ἀνόητη» διαθήκη, μὰ κατὰ τὴ δίκη τὸ δικαστήριο ἐξέδωσε ἀπόφασι μὲ τὴν ὁποία ἀναγνωρίζεται ὡς μοναδικὸς καὶ νόμιμος κληρονόμος, ὁ γάτος. Ὁ πρόεδρος πρόσθεσε ὅτι κάθε ἄνθρωπος ἔχει δικαίωμα νὰ διαθέσῃ ὅπως θέλει τὰ λεφτά του καὶ πὼς ἡ κ. Μπόμεναν θέλησε νὰ τ' ἀφήσῃ στὸ γάτο της.

Ὅπως ἐννοεῖται, ὁ γάτος ἄρχισε μιὰ θαυμαστὴ ζωή, ἂν καὶ δὲν ἔδινε τὴν ἐντύπωσι πὼς ἐνδιαφερόταν τόσο πολὺ γιὰ τὴν κληρονομία ποὺ προσπάθησαν μὲ κάθε τρόπο νὰ τοῦ πάρουν.

Ἀργότερα ὅμως ὁ διαχειριστὴς τῆς περιουσίας τοῦ γάτου βρέθηκε σὲ μεγάλες σκοτοῦρες ποὺ δὲν μποροῦσε νὰ τὶς πῇ τουλάχιστον στὸν πελάτη του. Ἡ ἐφορία κατήγγειλε τὸ γάτο, γιατὶ δὲ δήλωσε ἐγκαίρως τὴν κληρονομία του!...

Ποῦ γνωρίστηκαν;

Σύμφωνα μὲ μιὰ στατιστικὴ ποὺ ἔγινε τώρα τελευταῖα στὴν Ἀμερικὴ, 46% τῶν γυναικῶν γνώρισαν τοὺς ἄντρες τους στὸ μέρη ὅπου ἐργάζονταν, 24% σὲ λέσχες καὶ κινηματογράφους, 14% μὲ ἀγγελίες γάμου στὶς ἐφημερίδες, 5% σὲ πάρτυ κ.τ.λ. καὶ 5% ἦταν τυχαῖες γνωριμίες.

Σύμφωνα μὲ μιὰ γερμανικὴ στατιστική, 29% τῶν παντρεμένων γυναικῶν συνάντησαν τοὺς ἄντρες τους τυχαῖα, 15% στὸ θέατρο, στὰ σπὸρ ἢ στὸν κινηματογράφο, 13% εἶδαν γιὰ πρώτη φορὰ τοὺς μέλλοντας συζύγους τους στὸ τραῖνο, 11% παντρεύτηκαν συναδέλφους, 8% μὲ ἀγγελίες στὶς ἐφημερίδες ἢ διὰ μέσου γραφείων συνοικεσίων, 8% συνάντησαν τοὺς μέλλοντες ἄντρες τους στὸ τράμ ἢ στὸ λεωφορεῖο, 7% συναντήθηκαν μὲ αὐτοὺς ἐκεῖ ὅπου διάφορες ἐρασιτεχνικὲς μανίες τὶς εἶχαν ὁδηγήσει.

Ποιὰ χαμογελᾶ;

Ὁ Ἰταλὸς ἱστορικὸς τῆς τέχνης Κάρλο Πεντρέτε ἰσχυριζόταν ὅτι ἡ περίφημη «Μόνα Λίζα» τοῦ Ντὰ Βίντσι, δὲν ὀνομαζόταν Μόνα Λίζα, ἀλλὰ ἦταν μιὰ εἰκόνα τῆς πριγκήπισσας Φιλιππέρτα τοῦ Σαβοΐ. Ἡ Φιλιππέρτα ἦταν κουνιάδα τοῦ πάπα Τζουλιάνο τῶν Μεδίκων καὶ τὸ πορτραῖτο αὐτὸ ἦταν σωστὸ νὰ ὀνομαστῇ «Τὸ χαμόγελο τῆς Φιλιππέρτας».

Γιατὶ κοκκινίζει

Ἡ Γαλλίδα δημοσιογράφος Μαρσὲλ Σεγκὰλ ποὺ ἔχει μιὰ στήλη μὲ τὸν τίτλο «Συμβουλὲς πρὸς τὰ κορίτσια» σὲ μιὰ παρισινὴ ἐφημερίδα, πῆρε πρὸν ἀπὸ λίγες μέρες ἕνα γράμμα ἀπὸ μιὰ ἀναγνώστριά της ποὺ τῆς ἔγραφε: «Κοκκινίζω πολὺ εὐκολα. Ἀκόμα καὶ ὅταν εἶμαι μόνη καὶ σκέπτομαι πάλι κοκκινίζω ὡς τ' αὐτιά. Τί πρέπει νὰ κάνω;» Καὶ ἡ Σεγκὰλ ἀπαντᾶει στὴ στήλη της: «Προσπαθῆστε νὰ πάψετε νὰ σκέπτεσθε αὐτὸ ποὺ σκέπτεσθε!»

ΜΑΙΕΥΤΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ
ΙΩΑΝΝΟΥ ΕΥΘΥΜΙΟΥ
Ἰατροῦ
Σόλωνος 116, Ἀθῆναι
Τηλέφωνα: 20.538, 26.889, 30.430

Η ΙΑΤΡΟΣ
ΑΡΙΑΔΝΗ ΝΙΚΟΛΑΙΔΟΥ—ΛΕΛΟΥΔΑ
ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ - ΜΑΙΕΥΤΗΡ
Μετώκησεν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Δελφῶν 3
(Πάροδος ὁδῶν: Διδότου καὶ Σκουφᾶ)
Δέχεται καθημερινῶς:
11—1 καὶ 5½—7 μ.μ.
Τηλέφωνα: 612.482 καὶ 612.515

ΦΑΕΘΩΝ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΩΝ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΩΝ
Αἰθουσικὴ
ΔΟΜΝΑΣ ΣΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ
ΕΡΜΟΥ 21 τηλ. 20887
Ἐπὶ συνεντεύξει.
Ἰατρὸς ΧΡΥΣ. ΣΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ
ΕΡΜΟΥ 21 τηλ 20887 Δέχεται 9-1 καὶ 5-8

Η ΖΥΘΟΠΟΣΙΑ

ἀποτρέπει τὰ διαζύγια

ΕΝΙΣΧΥΕΙ ΤΗΝ ΘΑΛΕΡΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΣΥΖΥΓΩΝ

•

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, Ἰανουάριος. Ὁ ἀλκοολισμὸς εἶναι ἡ κυριώτερα αἰτία τῆς σεξουαλικῆς ψυχρότητος καὶ ἕνα μεγάλο ποσοστὸ τῶν διαζυγίων ὀφείλονται εἰς αὐτόν, ἐδήλωσεν ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Ντένβερ κ. Γκόροουν, αὐθεντία εἰς τὰ ζητήματα τῶν γενετησίων παθήσεων.

Ὁμιλῶν ἐνώπιον τοῦ Συνεδρίου τῶν Ἀμερικανίδων οἰκοκυρῶν, ὁ γηραιὸς καθηγητὴς ἐτόνισεν ὅτι τὸ ἔργον τοῦ δόκτορος Κίνσεϋ ἐπὶ τῆς σεξουαλικῆς συμπεριφορᾶς τῶν Ἀμερικανίδων περιέχει, βεβαίως, πολλὰ ἀξιοπρόσεκτα σημεῖα, πλὴν ὅμως δὲν τονίζει ἐπαρκῶς τὴν σημασίαν τοῦ οἰνοπνεύματος εἰς τὴν σεξουαλικὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου. Τὸ οἰνόπνευμα, εἶπεν ὁ κ. Γκόροουν, ἐνῶ ἐκ πρώτης ὄψεως φαίνεται ὅτι ἐνισχύει τὴν θαλερότητα τοῦ ὀργανισμοῦ, εἰς τὴν πραγματικότητα ἐξασθενεῖ τὸ νευρικὸν σύστημα καὶ συντελεῖ εἰς βαθμὸν πολὺ μεγαλύτερον ἐκείνου ποὺ συνήθως πιστεύεται.

— Δύο χιλιάδες συνέδρων, ἀντιπροσωπεύοντες ἄνω τῶν τετρακοσίων ὀργανώσεων τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ τοῦ Καναδᾶ, ἤκουσαν ἀκολούθως τὸν καθηγητὴν ἀναλύοντα τὸ θέμα τοῦ διαζυγίου. «Τὰ 70% τῶν ἕνεκα ἀνικανότητος διαζυγίων ὀφείλονται εἰς τὸ οἰνόπνευμα. Κάθε διαζύγιον τὸ συνοδεύει πάντοτε ἕνα μπουκάλι ἰσχυροῦ ἀλκοολικοῦ ποτοῦ».

Ὁ διαπρεπὴς καθηγητὴς παρετήρησεν ὅτι ἡ μάχη κατὰ τοῦ ἀλκοολισμοῦ συνδέεται ἀρρήκτως μὲ τὸν ἀγῶνα διὰ τὴν δημιουργίαν εὐτυχισμένης οἰκογενείας. Ὁ δρ. Γκόροουν συνεφώνησεν ὅτι ἡ χρῆσις τοῦ ζύθου ἀποτελεῖ ἴσως τὸ καλύτερον μέσον καταπολεμήσεως τοῦ ἀλκοολισμοῦ. Χάρις εἰς τὰς θρεπτικάς του ἰδιότητας, παρετήρησεν ὁ δρ. Γκόροουν, ὁ ζῦθος, ποτὸν εὐφραντικὸν καὶ τονωτικόν, ποὺ προκαλεῖ γενικὴν ἀνανέωσιν καὶ δημιουργεῖ θαλερούς καὶ γονίμους ὀργανισμούς, ἠμπορεῖ νὰ ἀναπληρώσῃ τὰ ἰσχυρὰ ἀλκοολικὰ ποτὰ τῶν ὁποίων ἡ χρῆσις ἔκαμε περισσότερον κακὸν εἰς τὴν Ἀμερικὴν παρ' ὅσον οἱ πόλεμοι. Ἡ ἀντικατάστασις τῶν ἀλκοολικῶν ποτῶν διὰ τοῦ ζύθου, εἶναι ἡ καλυτέρα ὑπηρεσία ποὺ ἠμπορεῖ νὰ προσφέρῃ ἡ Ἀμερικανὶς οἰκοκυρὰ εἰς τὴν εὐτυχίαν τοῦ οἴκου της.

Τὸ συνέδριον, τὸ ὁποῖον συνέρχεται εἰς τὸ Ντένβερ, ἤκουσε μέχρι τοῦδε πολλοὺς ὁμιλητὰς ἀναπτύξαντας διάφορα θέματα, ὅπως «ἡ θέσις τῆς Ἀμερικανίδος ἔναντι τῆς κομμουνιστικῆς διεισδύσεως», «ἡ συμβολὴ τῆς οἰκοκυρᾶς εἰς τὰ συζυγικὰ βάρη», «τὸ θέμα τῶν δόσεων εἰς τὴν οἰκιακὴν οἰκονομίαν», «ἡ σεξουαλικὴ συμπεριφορὰ τῶν συζύγων» κ.ἀ.

ΜΙΛΟΥΝ Τ' ΑΣΤΡΑ

καὶ προλέγουν τὸ μέλλον γιὰ τὸ διάστημα ἀπὸ 11-24 Φεβρουαρίου γι αὐτὲς ποὺ γεννήθηκαν στοὺς παρακάτω ἀστερισμούς

Κριός

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—30 Μαρτίου): Ἀντικρύσετε μὲ αὐτοπεποίθησι τὸ μέλλον.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (31 Μαρτίου — 9 Ἀπριλίου): Συγκρατῆστε τὰ νεῦρα σας αὐτὸ τὸ δεκαπενθήμερο.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (10—19 Ἀπριλίου): Δὲν εἶναι ὅλα εὐχάριστα.

Ταῦρος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (20—30 Ἀπριλίου): Δὲν θὰ γίνῃ τίποτα ἀπ' ὅ,τι φοβόσαστε.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Μαΐου): Μιὰ δυσάρεστη ἔκπληξι.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Μαΐου): Θὰ σας θαυμάσουν.

Δίδυμοι

1ο ΔΕΚΘΗΜ. (21—31 Μαΐου): Οἱ συντροφιές σας δὲν θὰ εἶναι πολὺ εὐχάριστες αὐτὸ τὸ δεκαπενθήμερο.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Ἰουνίου): Ὅπως πάντα καὶ τώρα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 Ἰουνίου): Δὲν ὑπάρχουν μόνο δάκρυα στὴ ζωή.

Καρκίνος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Ἰουνίου — 1 Ἰουλίου): Μὴν πιστέψετε σ' ὅ,τι σᾶς ποῦν.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2—11 Ἰουλίου): Μικρὴ στενοχώρια.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12—22 Ἰουλίου): Δὲν θὰ ἐπέλθῃ διακοπή.

Λέων

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Ἰουλίου — 1 Αὐγούστου): Καμμιὰ μεταβολή.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2—11 Αὐγούστου): Δὲν θ' ἀντεπεξέλθετε νικηφόρα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12—22 Αὐγούστου): Θὰ εἴσαστε χαρούμενη χωρὶς κανένα ἰδιαίτερο λόγο.

Παρθένος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Αὐγούστου — 2 Σεπτεμβρίου): Συνεχίζονται οἱ ἀνήσυχες μέρες.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3—12 Σεπτεμβρίου): Μπορεῖ νὰ γίνῃ καὶ μιὰ ἀπότομη στροφή.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (13—22 Σεπτεμβρίου): Ἡ εὐτυχία ὅπου νάναι χτυπάει στὴν πόρτα σας.

Ζυγός

1ον ΔΕΚΑΗΜ. (23 Σεπτεμβρίου — 1 Ὀκτωβρίου): Πιὸ καλὰ ἀπὸ χθές, πιὸ κακὰ ἀπὸ αὔριο.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2—12 Ὀκτωβρίου): Ἕνα εὐχάριστο ξεκίνημα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (13—21 Ὀκτωβρίου): Θὰ χαρῆτε τὴν ἐπιτυχία σας.

Σκορπιός

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22 Ὀκτωβρίου — 2 Νοεμβρίου): Μιὰ θετικὴ ἀνανέωσι τοῦ ἑαυτοῦ σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3—11 Νοεμβρίου): Θὰ κουράσετε πολὺ τὸ μυαλό σας.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12—21 Νοεμβρίου): Δὲν πρέπει νὰ εἴσαστε πολὺ ἥσυχη.

Τοξότης

1ον ΔΕΚΑΗΜ. (22 Νοεμβρίου — 1 Δεκεμβρίου): Συνεχίζεται ἡ περίσκεψι καὶ ἡ αὐτοσυγκέντρωσι.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2—11 Δεκεμβρίου): Ἡ διάθεσί σας δὲν θὰ εἶναι ἄσχημη, μὰ τὰ γεγονότα δὲν θὰ εἶναι πολὺ εὐχάριστα.

3ο ΔΕΚ. (12—22 Δεκεμβρίου): Ἡ συντροφιὰ σᾶς εἶναι ἀπαραίτητη.

Αἰγόκερως

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Δεκεμβρίου — 1 Ἰανουαρίου): Δὲν εἶναι ἡ εὐτυχία. Μὴ σιαζόσαστε.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2—11 Ἰανουαρίου). Τίποτα δὲν ἀποκλείεται.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12—21 Ἰανουαρίου): Προχωρῆστε γρήγορα.

Ὑδροχόος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22 — 30 Ἰανουαρίου). Μὴν δίνετε τόση σημασία.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (31 Ἰανουαρίου — 9 Φεβρουαρίου): Πρέπει νὰ τὸ κατορθώσετε γιατὶ γίνεται.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (10—20 Φεβρουαρίου): Δὲν θὰ γίνῃ ἀλλοιώτικα ἀπ' ὅ,τι νομίζετε.

Ἰχθεῖς

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—29 Φεβρουαρίου): Γυρίστε φύλλο.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Μαρτίου): Δὲν θὰ εἶναι καθόλου μυστηριώδες.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Μαρτίου): Σύντομα θὰ νιώσετε πάλι αἴσθημα στὴν καρδιά σας.

ΣΙΒΥΛΛΑ

Πόσο εἶναι Χαριτωμένη!

Κάθε ἄνδρας τὴν προσέχει γιατί ξεύρει νὰ περιποιῇ σωστὰ τὸ πρόσωπό της. Ἡ πούδρα καὶ κομπάκτ SCHERK στρώνουν τόσο καλά, ὥστε ἀφομοιώνονται μὲ τὴν ἐπιδερμίδα. Σχηματίζουν ἕνα διάφανο πέπλο ποὺ χαρίζει χροιὰ καὶ ἐξασφαλίζει ὡμορφιὰ ἐλκυστική.

Τὰ καλλυντικὰ πωλοῦνται παντοῦ

Κατέκτησαν τὴν προτίμησι ὅλων τῶν γυναικῶν τοῦ κόσμου.

SCHERK

ΝΑ Η ΠΟΥΔΡΑ ΣΑΣ.

Οἱ 10 ἀποχρώσεις τῆς πούδρας Tokalon Fascination ἔχουν διαλεχτῆ μὲ τὸ χρωμοσκόπιο. Τὸ δικό σας χρῶμα, αὐτὸ ποὺ πηγαίνει στὸ δέρμα σας, στὸ χρῶμα τῶν μαλλιῶν σας καὶ τῶν ματιῶν σας, βρίσκεται μεταξὺ αὐτῶν τῶν ἀποχρώσεων. Ἡ πούδρα Tokalon Fascination εἶναι ἐξαερισμένη, γοητευτικὰ ἀρωματισμένη καὶ τόσο φίνα ποὺ δὲν θὰ φαίνεστε ποτὲ μακιγιαρισμένη. Κρατάει πολὺ καλὰ καὶ δὲν εἴστε ὑποχρεωμένη νὰ βάζετε πούδρα ὅλη τὴν ὥρα.

Ο ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ-ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ

Κ. ΓΑΡΟΦΑΛΙΔΗΣ

Δέχεται
ὁδὸς Πανεπιστημίου 46
γωνία Χαριλάου Τρικούπη

ΡΟΥΣΑ ΠΛΑΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

Ἰατρὸς
Μαιευτὴρ Γυναικολόγος.
Δέχεται καθ' ἑκάστην 9—12, 5—7 ὡς καὶ ἐπὶ συνεντεύξει.
Χαρ. Τρικούπη 113, Τηλ. 613.610

σ' εὐχαριστοῦμε
ποὺ μᾶς ἔδωσες
ὑγεία καὶ χαρά!

"Ἑλεν Νιουσέφερ

ΤΟ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΟΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ ΒΕΡΝΙΚΙ ΟΝΥΧΩΝ ΜΕ PLASTEEN

Helen Neushaefer

ΔΔ

ΒΑΦΕΤΕ ΤΑ ΜΑΛΛΙΑ ΣΑΣ ΕΝΤΟΣ 30 ΛΕΠΤΩΝ ΧΩΡΙΣ ΝΤΕΚΟΛΟΡΑΣΙΟΝ
ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΧΡΩΜΑΤΙΣΜΟΥΣ ΜΕ ΚΡΕΜΑ
ΕΚΤΕΛΕΙΤΑΙ ΑΠΟ ΕΙΔΙΚΕΥΜΕΝΟΥΣ ΤΕΧΝΙΤΑΣ ΕΙΣ ΤΟ ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟΝ
"ΛΟΥΞ"

ΑΔΕΛΦΟΙ ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΙ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 59α'. ΤΗΛΕΦ. 23-776

Πάντοτε ὡραία πάντοτε ἑλκυστικὴ ΜΕ ΚΡΑΓΙΟΝ ΝΕΛΣΟΝ

ΗΓΓΥΗΜΕΝΟΝ ΟΤΙ ΜΙΣΗ ΩΡΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΙΝ ΤΟΥ ΔΕΝ ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΤΟΠΙΝ ΑΠΟ ΤΑ ΧΕΙΛΗ

ΤΑ ΧΕΙΛΗ ΣΑΣ ΔΕΝ ΞΕΒΑΦΟΥΝ ΟΥΤΕ ΣΤΟ ΦΑΓΗΤΟ ΟΥΤΕ ΣΤΟ ΦΙΛΗΜΑ

ΤΟ ΜΕΘΩΔΕΣ ΚΡΑΓΙΟΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΓΥΝΑΙΚΑ

ΠΡΟΣΕΞΑΤΕ ΝΑ ΑΓΟΡΑΖΕΤΕ ΤΟ ΓΝΗΣΙΟΝ ΚΡΑΓΙΟΝ

ΝΕΛΣΟΝ

ΔΙΔΗΜ

«ΛΟΥΤΕΣΙΑ»

Μὲ 50.000 δρχ. μόνον κόβετε τὰ φορέματά σας μὲ τὴν ἀσύγκριτο εἰς ἀκρίβειαν μέθοδο LUTETIA

Πληροφορίαι «ΛΟΥΤΕΣΙΑ» Πετράκη 26 ΑΘΗΝΑΙ

ΗΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ